

Giới thiệu Sống Lại Làm Nữ Phụ Lạ Mụ Nhanh Nhẹn Dũng Mãnh

Editor: ngocminhnp

"Bang bang!" Hai tiếng súng vang.

Thai My che ngực, phịch một tiếng quỳ xuống đất, sương mù trong mắt của nhìn đối phương đồng dạng ngã xuống, bỗng nhiên nở nụ cười, gương mặt tà khí.

Mẹ nó, từ cũng muốn trước hại chết người!

Tỷ đây coi như là hi sinh vì nhiệm vụ đi, có thể lựa chọn một nhất đẳng công lao không? Đám này ma-cà-bông động tác đã vậy còn quá chậm, cần phải chờ tỷ đã chết, tài đuổi kịp đến sao...

Nàng ngực máu ồ ồ địa lưu một liên tục, thân thể cũng càng ngày càng mềm, hốt đặc nhào tới xuống phía dưới, cả người đều dán tại trên mặt đất...

A, bùn thiếp trên mặt, toi công nàng ngày hôm qua còn đi mát- xa mặt, đất đã chết...

Đây là Thai My đời này sau cùng ý niệm trong đầu...

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Làm Nữ Phụ Lạ Mụ Nhanh Nhẹn Dũng Mãnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Thần nói, muốn sống lại

"Bang bang!" Hai tiếng súng vang.

Thai My che ngực, phịch một tiếng quỳ xuống đất, sương mù trong mắt của nhìn đối phương đồng dạng ngã xuống, bỗng nhiên nở nụ cười, gương mặt tà khí.

Mẹ nó, từ cũng muốn trước hại chết người!

Tỷ đây coi như là hi sinh vì nhiệm vụ đi, có thể lựa chọn một nhất đẳng công lao không? Đám này ma-cà-bông động tác đã vậy còn quá chậm, cần phải chờ tỷ đã chết, tài đuổi kịp đến sao...

Nàng ngực máu ồ ồ địa lưu một liên tục, thân thể cũng càng ngày càng mềm, hốt đặc nhào tới xuống phía dưới, cả người đều dán tại trên mặt đất...

A, bùn thiếp trên mặt, toi công nàng ngày hôm qua còn đi mát- xa mặt, đất đã chết...

Đây là Thai My đời này sau cùng ý niệm trong đầu...

*****

Mở nhạt ngọn đèn, khinh kêu một tiếng, nữ tử bỗng nhiên thống khổ nhíu nhíu mày, sau đó nhẹ nhàng mở mắt ra.

Phía trước đang định cho nàng gương mặt xoa bóp tiểu cô nương sững sờ, hoảng sợ: "Tổng... Tổng phu nhân."

Nữ tử trợn mắt nhìn nàng, thần tình hồ nghi, thanh âm cất cao: "Đây là nơi nào? Y viện? Thằng béo kia đâu, Lý Cục đâu? Tên kia chưa chết?"

"Tổng... Tổng phu nhân..." Tiểu nha đầu kia gạt mình lui về phía sau, kinh ngạc nhìn trước mắt đột nhiên có điểm thần kinh nữ nhân.

"Tổng phu nhân?" Thai My xoa xoa huyết Thái Dương, mẹ nàng rốt cục không kịp chờ đợi bán đứng nàng? Bán cho họ Tổng? Không đến mức chứ, thế căn cước, hộ khẩu bản nàng cũng đều giấu gấu gao a.

"Tổng phu nhân, ngài có hay không ở đâu khó chịu." Tiểu nha đầu khôi phục trấn định, cái này Tổng phu nhân nhưng là chủ nhân của bọn hắn a, nhưng không có thể xảy ra chuyện gì.

"Chồng ta họ Tổng?" Thai My xuất ra thăm vấn khí thế.

"Là... Tổng tiên sinh chính là thương trường tinh anh, trước đó vài ngày còn phỏng vấn tạp chí đây." Tiểu cô nương trong lòng nghi ngờ tới cực điểm, nét

mặt còn làm nịnh hót cười làm lành, "Tất cả mọi người khoa Tổng phu nhân trước đây tuệ nhân thức châu, hảo ánh mắt!

Ừ, là tuệ nhân thức châu, mà không phải hảo phúc khí... Thai My tâm hạ khề nhúc nhích, bệnh nghề nghiệp phạm vào.

"Ta chồng... Ừ, đại danh?"

Tiểu cô nương cái này cười đến đều cứng lên, chống hỏi đáp: "Tổng... Tổng Cần Du."

Ừ, tên rất hay, nếu như đổi thành Sở Du thì tốt hơn, Thai My gật đầu, kể tục vắn: "Tên của ta?"

Tiểu cô nương đều nhanh khóc: "Mã... Lý Tổ "

"Mary tô!" Thai My kinh hô một tiếng, thông suốt đắc đứng lên.

" Là..."

"Dạ dạ, ta là chủ nhân của ngươì, xem ra lão bản của các ngươì ánh mắt không sai, ngươì đi xuống trước đi." Mỗ nữ cường chống đuổi rồi tiểu cô nương, đặt mông ngồi ở xoa bóp giường.

Một lát, chợt bộc phát ra một tiếng kinh thiên động địa cười to: "Mary tô, a yêu má oi, còn có người thủ tên này... A yêu... Giá Thai My tên này đã đủ suy, vị này dĩ nhiên Mary tô!! Mẹ... Ngươì yếu bạo!!"

Trên đời lại vẫn thật có nhân thủ tên này, mỗ nữ nhân điên rồ cực cười được rồi, run rẩy địa đứng lên, nằng cho rằng cũng liền viết tiểu thuyết đàn độn bạn bè thích loại này lời nhân tên... Chờ một chút! Tiểu thuyết!

Người nào đó bỗng nhiên không cười được, Mã Lý Tô... Mã Lý Tô... Nàng vì sao nghe quen như vậy a, không phải đâu... Không thể nào... Không nên ba... đàn độn bạn bè, ra về... Hình như, ở viết mỗ bộ câu huyết thiên lôi bên trong thì có một Mã Lý Tô... Nàng còn nhớ rõ, người nào đó đặc ý còn ở trước mặt nàng lặc lư, nói cái gì cấp cho không có thâm nhất chỉ có thâm hại hơn nữ phụ gắn cái này cao quý lãnh diễm Bạch Liên Hoa tên...

Tra nam, tựa hồ là Tổng Sở Du, a phi, Tổng Cần Du a...

Sở dĩ, sau đó, nói như thế... Nàng TMD là cái kia không có thâm nhất chỉ có thâm hại hơn... Nữ phụ!!

Mỗ nữ ôm đầu ngồi chồm hồm mười giây, mặc niệm mình một chút thoải mái pháp phòng kì thực câu huyết áp lực nửa đời trước, sầu não một thanh khi bại khi thắng lũ chiến lũ bại cũng không có đem nàng bán đi mẹ, còn có... Ừ, hình như cũng không có cái gì.

Mỗ nữ vén vén tóc, đánh một tiếng vang, hắc, bọn tỷ muội, ta đi đến đâu không phải sống a, đổi trắng thay đen e sợ cho thiên hạ bất loạn Thai mà nữ tới đây!!

Nữ phụ thì sao, làm một nữ nhân lăn lộn nhiều năm trong xã hội, làm loại này bạch phú mỹ nữ phụ đã là tốt lắm rồi được không!!

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Làm Nữ Phụ Lạt Mụ Nhanh Nhẹn Dững Mãnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Cầu Cầu

Mã Tô tìm kiếm trong túi của bản thân, lấy điện thoại cầm tay ra, tìm được điện thoại của mẹ cố chủ đánh tới, điện thoại thông, chỉ nghe kinh hi giọng nữ tiếng vang lên: "Bảo bối a, nghĩ như thế nào cấp mẹ gọi điện thoại."

Ai u má oi, Thai mà nữ dùng sức nhu liễu nhu chính ngoan cường chống lại nổi da gà, Mã phu nhân có muốn hay không ác tâm như vậy a...

"Ngạch, mẹ a... Ta nghĩ trở về ở vài ngày." Nữ hán tử vờ chim nhỏ nép vào ngườì..

"Tốt tốt, ngươì ở nhà sao, mẹ lập tức cho ngườì đi đón ngươì." Trung niên nữ tử rất hưng phấn, xem ra là cung chịu nữ vô độ chủ nhân.

"Đúng vậy."

"Hảo hảo hảo, mẹ lập tức cho ngườì tới đón."

Thai cô nương hài lòng cúp điện thoại, nhàm chán ngồi ở trên giường đằm bóp, đầu bắt đầu cao tốc xoay tròn. Mã Tô nữ phụ lão công gọi Tổng Cần Du, như bạn bè nói như vậy, đó chính là quyển sách lớn nhất tra nam, sau đó có một mặt ngoài Bạch Liên Hoa chịu nhục nữ chủ, nữ chủ và Tổng cận bả từ đại học bắt đầu yêu nhau, bắt đầu dĩ tổng cận bả bị vương phải gia môn chi thù (Máu chó a... Có hay không...), để trả thù và giàu có, cưới nữ phụ, để cho Thai My chịu không nổi là, thân thể này còn là cái loại này muốn chết muốn sống phải gả tra nam loại hình...

Ôi chào, mỗi nữ nhào tới ở trên giường dầm thềm thục, gương mặt mặt nhẵn thành khổ qua trạng, ngang ngược kiêu ngạo mê gái ngốc nghếch, nhiều tiền mạo mỹ nhân... Tiêu chuẩn nữ phụ hình thức a...

Hơn nữa còn là kết cục thê thảm nữ phụ, cha sát nhân bỏ tù, công ty bị tra nam nuốt trôi, bị tiểu tam nữ chủ trước mặt mọi người chế ngạo đuổi ra khỏi nhà, thậm chí, đôi câu nam nữ kia còn không đã nghiền, ra về hoàn chơi cái gì ám chiêu... Tôi?

Thai My áo nã nện một cái vào đầu mình, cho người ngại bạn bè dong dài, cho người ngại nó câu huyết, hiện tại được rồi, then chốt địa phương liền rơi vào tiểu thuyết!! Rốt cuộc là cái gì tới...

Sai... Không chỉ có là nội dung vở kịch quân, ra về hoàn có thứ gì trọng yếu bị nàng đã quên... Cái gì đâu...

"Cộc... cộc." Ngoài cửa truyền đến tiếng đập cửa.

"Tiểu thư. Ta là lão Tiểu. Phu nhân bảo ta tới đón người."

"Nga nga, đi ra." Thai My lắc lắc đầu, nghĩ không ra quên đi, đi một nhìn một, bây giờ còn sớm

"Tiểu thư. Ngày mấy tháng không có về nhà, lão gia phu nhân có thể tưởng tượng ngài." Lão Tiểu thấy nàng, cười đến nhưng thật ra rất vui vẻ.

"Dạ dạ, ta cũng thật muốn bọn họ." Thai My cũng hướng hân cười cười.

"Cô gia có muốn hay không cùng nhau về nhà a?" Lão Tiểu là Mã gia lão nhân người, từ nhỏ nhìn Mã Tô lớn lên, xem ra quả thực rất thương yêu Đại tiểu thư này.

Thai My bước chân của dừng một chút, tra nam nha... Hiện tại nam nhân này còn không có đặc thù, hai người tất nhiên còn trong giai đoạn phu thê nồng thắm... Cũng khó trách người bên ngoài không nhìn ra...

"Không được, hân có việc vội vàng." Thai My cười cười.

Xe chậm rãi mở ra, cổ y nhìn trước mắt hoa lệ tinh xảo biệt thự, hơi cảm thấy lú lờ, biết Mã Tô gia có tiền, không biết có tiền như vậy a...

Nhìn một cái cái này nhà đặc biệt phong cách, nhìn một cái hàng này cây cọ, nhìn một cái điều này có thể chết đuối nàng hồ bơi... Tâm tắc, cái này thế nhưng ở trung tâm chợ đoạn đường a... Để cho nàng một người sống lưỡng bối tử cũng mua không nổi trung tâm thành phố một trăm bình căn nhà nhỏ bé làm sao chịu nổi một...

"Tiểu thư... Người làm sao vậy?" Lái xe phía trước lão Tiểu từ kính chiếu hậu lý thấy nhà hân tiểu thư, chột cấn rằng nghiêng lợi biểu tình...

"A nha, điều không phải lâu lắm không có đã trở về... Có điểm nhớ nhà báí..." Thai ma nữ làm bộ xoa xoa khóe mắt, ngẩng đầu một cái viên mắt hồng hồng nhất phở phiền tình hình.

"Ngạch... Ừ..." Lão Tiểu nhìn nhà hân tiểu thư có điểm không bình thường biểu tình, ngực cái kia phỏng đoán a phỏng đoán, bất quá mấy tháng, tiểu thư thế nào có mãnh liệt biểu tình, chứ không phải là... Tiểu thư ở bên ngoài chịu ủy khuất!! Chớ không phải là... Cùng cô gia cãi nhau??

Thai My tự nhiên không biết lão Tiểu ngực toái toái niệm, bất quá, ngược lại cũng nhìn ra người Mã gia đối với cái này cô gia, không thể nào có hảo cảm

"Bảo bối a, rốt cục đã trở về, muốn chết mẹ." Mã gia mẹ mẹ tâm can bảo bối dường như đem Thai My ôm trong lòng, vừa đi còn vừa hỏi,

"Bên ngoài là rất nóng, bảo bối không có nhiệt hồng đi."

Thai My mắt nửa ngày sức lực mới từ trong ngực mẹ nàng chui ra, khóe miệng đều có chút co quắp: "Không... Không nóng, không nóng..."

"Nói mò, nhìn này, đều chảy mồ hôi." Mã phu nhân giận nàng liếc mắt, đẩy nàng liền hướng vừa đi, ", y phục đều chuẩn bị cho người tốt lắm, đi tắm, mẹ nhượng Quách tẩu chuẩn bị cho người kem ly..."

Băng... Băng... Kích lạng, Thai My lại cảm thấy não nhân đau, Mã phu nhân, mã thái thái... Ngài nữ nhi thị hai mươi bảy hai mươi tám tuổi điều không phải thất bát tuế a a... Thai My liếc mắt một cái bồn tắm lớn, còn là mờ ra vòi hoa sen, vừa giải tóc vừa thờ dài, thảo nào cái này Mã Tô như thế xấu tính, từ nhỏ như vậy phùng đến lớn, tưởng không xấu tính cũng khó a...

Suy nghĩ lại một chút chính mẹ già, ba ngày nhất tiểu đã năm ngày nhất đại đã, gần đây bước vào thời mãn kinh đó là phát tác được càng sâu, mỗi lần trở lại, chỉ cần không gặp nàng mang nam nhân trở lại, liền gầm lên sư rống đẩy nàng ra ngoài, hoàn nói cái gì, không đem mình gả cho, cũng đừng trở về..... Đều là lão nương, chênh lệch này người lại lớn như vậy chứ...

Quả quyết là mỗi một bạch phú xinh đẹp phía sau đều có một dịu dàng nương, từng nữ hân chỉ phía sau đều có một quý dạ xoa nương??

"Bảo bối, tắm xong chưa, kem ly yếu hóa..." Dịu dàng nương thanh âm vang lên.

"Dạ dạ, được rồi được rồi." Thai My đẩy cửa ra đi ra, đi tới phòng khách, mẹ nàng đã cười hi hi tại nơi chờ.

"Bảo bối a, Cầu Cầu sắp tan học, ta nhượng lão Tiểu đi đón, người nếu trở về ở vài ngày,, Cầu Cầu tự nhiên cũng muốn ở vài ngày, Cẩn Du một người nam nhân, cũng sẽ không chiếu cố hài tử." Dịu dàng nương xoa một khối ướp lạnh dưa hấu ăn, hiển nhiên có điểm kích động.

"Khụ.... Khụ...." Thai My sinh sôi bị kem ly ế một cái, chợt mãnh ho khan, một đôi đôi mắt đẹp trùng tròn xoe tròn vo, "Cầu... Cầu Cầu..."

"Thế nào? Liền muốn chính mình, mặc kệ Cầu Cầu lạp, có người như thế làm mẹ sao?" Mã phu nhân trừng nàng liếc mắt, lập tức lại khát khao mà nở nụ cười, "Cầu Cầu cũng tốt mấy tháng một tới rồi, không biết có hay không tương bà ngoại đâu?"

"Nương... Bà ngoại..." Mồ nữ cứng ngắc xoay qua, chuyển động đầu cũng bắt đầu "Ca ca" được vang lên..

Nàng không có nghe lắm chứ... Đây là... Có ý tứ...

"Người hài tử này..." Mã phu nhân không nhìn nữa nàng vờ ngó ngán, cười hướng trong phòng bếp Quách tẩu nói, "Quách tẩu, hôm nay Cầu Cầu muốn đi qua, nhiều chuẩn bị điểm hân thích đồ ăn, tiểu tử kia liền thích ăn thịt, đều nhanh thành béo Cầu Cầu."

"Là..." Quách tẩu cũng cười trả lời, "Làm sao sẽ béo đâu, tiểu thiếu gia yêu chạy yêu ăn ỉ, nhưng béo không đứng dậy."

"Ồi chào, vừa nghĩ tới tiểu tử lần qua lần lại, ta đây thất lưng liền đau..." Mã phu nhân lời tuy nói như vậy, nét mặt lại là một bộ cung chiêu hình dạng.

"Tiểu thiếu gia đó không phải là thích phu nhân sao, không thích còn không làm ăn ỉ đây." Quách tẩu cười đáp một câu.

Thai My mẫn cái lỗ tai "Tiểu thiếu gia", chỉ cảm thấy trái tim đều sợ ngừng, con trai của nàng... Nàng vẫn còn có nhi tử!!!

Nàng rốt cục nhớ tới và nội dung vở kịch quân cùng nhau bị quên là cái gì... Là vị này thích nháo Cầu Cầu a!!

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Làm Nữ Phụ Lạ Mụ Nhanh Nhẹn Dững Mãnh* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Tra nam, xin chào! Tra nam, tạm biệt

Thai My hít sâu vô số hạ, liều mạng làm tâm lý kiến thiết, vượt lên hạ bản thân ba cấp nhảy làm mẹ người quý dị tâm tình, chợt nghe đến ngoài cửa ô tô thanh âm của... Nàng... Con trai của nàng tới... Má ơi, còn là sợ

"Phu nhân." Lão Tiểu trước tiên đi tới, nói, "Ta đi nhận tiểu thiếu gia thời gian đúng tới cô gia, cô gia tự cùng nhau tới."

Mã phu nhân cười cười, vội vàng liền hướng phía khán: "Nga nga, Cầu Cầu đâu?"

"Bà ngoại!! ——" thanh thúy vang dội giọng trẻ con trung khí mùi phẫn, thân ảnh dường như một viên đạn, phanh một chút chàng tiến Mã phu nhân trong lòng.

"A yêu... Hồng của bà ngoại a..." Mã phu nhân cung chiêu hô một câu, lập tức lại hôn một cái má chỉ ở trong ngực nàng uốn tới ẹo lui tiểu tử, "Tâm can bảo bối của ngoại, nhìn một cái, đều phơi nắng!!"

Thai My ngược mắt, khẩn trương nhìn về phía đứa bé. Chỉ thấy tứ ngũ tuổi hình dạng, nhân cũng không lớn, đầu cũng không nhỏ, nhưng tóc ngắn bị chà xát mà rối loạn, một đôi quý linh tinh dạng trông mắt chuyển một liên tục, thấy nàng thời gian, hoàn đắc ý phan cái mặt quý... Ôi chào, xem chừng hay một hài tử, nàng thế nhưng quyết tâm muốn khéo léo song bào thai nữ nhân, đây trong tư tưởng mức nước chênh lệch của lòng sông so với mặt biển cũng lớn một chút...

"Mụ." Một đạo ôn hòa nam tiếng vang lên.

Thai My chỉ cảm thấy trước mắt quang bị ngăn trở, trên mặt đất lòi ra một đạo thon dài thân ảnh...

A nga, a nga ôi chào, a tê đắc a tê đắc —— kích động có mộc có, thấp thỏm có mộc có, tra nam huynh ngay trước mặt nàng a!!

Mồ nữ cấp tốc cúi đầu kéo kéo chính không bị khống chế khoe miệng, nổi lên một chút mới vừa rồi ngẩng đầu nhìn về phía Tống cận bà.

Ừ, nhân mô cầu dạng, mặt người dạ thú... Được rồi, kỳ thực không mang theo thành kiến, là thật tuyệt sắc a!

"Mụ mụ, mụ mụ,ôm!" Mồ chính tiểu tử rốt cục làm ăn ỉ đủ hân bà ngoại, dự định làm ăn ỉ mẹ nó.

Thai My từ mẹ nàng trong tay tiếp nhận cái này hài tử, ngoài nàng dự liệu, hài tử nhưng thật ra trắng nõn, trên người cũng không có nhà nàng phụ cận

đám kia đã hài tử bần vết mờ hôi, để sát vào người một cái còn rất thơm, ừ, cũng không tệ lắm đâu

"Mụ mụ, mụ mụ, Cầu Cầu cho người xem một thứ nga." Hừ từ bẹp hôn nàng một ngụm, liền tuột xuống, lục lọi hần túi sách, từ bên trong tìm ra một con —— ừ? Một con heo?

"Đây là Cầu Cầu trọng tổ kim cương biến hình, nó có đẹp trai hay không, có đẹp trai hay không!?" Hừ từ Cầu Cầu ôm chân của nàng sổ chết ngất nghiêng lệch, còn không ngừng mà đem con kia heo hướng trong ngực nàng bỏ vào... Thay đổi, hình, kim, cương!!

"Trờ nên không sai, trở nên thật không sai!" Mỗ nữ cầm đồ chơi này, thăm nghĩ không có kim cương biến hình có thể biến thành heo mô dạng, chẳng lẽ nàng tiện nghi nhĩ tử còn là máy móc thiên tài?

"Mụ mụ, nó vẫn không thay đổi..." Cầu Cầu không vui mà chu mỏ...

Thiên lôi cuộn cuộn, mỗ nữ hắc tuyến, nàng quả nhiên suy nghĩ nhiều...

"Khụ." Bên người tra nam bỗng nhiên nắm tay bên môi, ho nhẹ một chút.

Thai My giương mắt đối diện thượng tra nam trong con người chột lóe lên tiểu ý... Được rồi, mặc dù là tra nam, bắt quá, thực sự là lam nhan họa nhân... A di đà phật...

Ngoài cửa lại là một trận ô tô thanh, Mã phu nhân từ phòng bếp ló ra đầu nhìn thoáng qua, cười đối Thai My nói: "Vừa cấp cha người gọi điện thoại, nhanh như vậy sẽ trở lại, người này, ngoài miệng không nói, ngực khẳng định cũng muốn từ người và Cầu Cầu."

Cha, Thai My bỗng nhiên tỉnh thần một trận, trong con người hiện lên nhất đạo tinh quang, chính là cái kia sát nhân bỏ tù Mã tổng sao? Y theo cái này chuyện xưa đặt ra, nàng cho rằng vị này Mã lão cha có tám mươi phần trăm có thể là bị người hãm hại, có lẽ bị người tâm phúc đâm 1 đao, biến tướng xúi giục sát nhân.

Mã lão cha vụ án giết người chính là nữ phụ Mã Lý Tố bị kịch trong đời khổ thứ nhất bị đẩy ngã! Hiện tại, chuyện này còn không có phát sinh, nàng cũng tuyệt không thể để cho nó phát sinh!

"Ngoại công!!!" Cầu Cầu huynh lại như một viên đạn, thẳng tắp đánh về phía vừa vặn đi tới cao to thân ảnh. Thai My che con mắt, không đành lòng nhìn thẳng a... Như thế nhĩ tử... Chàng chàng khỏe mạnh hơn?

Mã lão cha nhưng thật ra rất dứt khoát chặn ngang tiểu tử này giờ lên, luôn luôn mặt nghiêm túc thượng mang theo sâu nặng cung chịu. "Không có đụng vào a... Ha ha!"

"Ngoại công thật đáng ghét, mỗi lần cũng không để cho Cầu Cầu đụng vào!" hừ từ oán trách nhất câu, vui vẻ hướng Mã lão cha nơi cổ chà xát, "Ngoại công, Cầu Cầu muốn ký mã, Cầu Cầu muốn ký mã mã..."

"Hào... Hào, ký mã ký mã..." Mã lão cha đem tiểu hừ từ gác ở trên cổ, vừa đi vừa trêu chọc hừ, "Chơi thật khá không?"

"Ngoại công nhanh một chút, yếu nhanh một chút lạp!!" Mỗ oa tử hiển nhiên đắc ý vênh vao.

"Ba, người đừng tổng như thế dung túng hừ." Thai My tiến lên, đem mỗ chích không tình nguyện xách xuống tới.

"Ta cũng như thế dung túng người, tái dung túng Cầu Cầu mới kêu công bình nha." Mã lão cha trừng nàng liếc mắt, tiếp tục ôm trở về Cầu Cầu, gia lưỡng hài lòng đi...

Ngài đó là cái gì biểu tình... Ghét bỏ cũng không mang như vậy... Ngài dung túng cái kia cũng không phải ta...

*****

"Cần Du, gần nhất chuyện của công ty không vội vàng chứ, nếu không giống như bảo bối ở nhà vài ngày." Trên bàn cơm, Mã phu nhân tiểu ý dụ dằng địa quay Tổng Cần Du nói.

Thai My ngẩng đầu, phát hiện nàng nương là thật rất thích cái này con rể, không để ý mẹ tâm tính đơn thuần, phỏng chừng thăm mỹ cùng Mã Lý Tô cao độ nhất trí.

"Ừ, gần nhất không thể nào vội vàng, vừa cùng Tô Tô nói, muốn cùng nhau ở vài ngày." Tổng Cần Du ôn hòa cười.

Tô... Tô tô, thiên lôi cuộn cuộn, cầu huyết trước mắt... Thai My lại vẻ mặt táo bón mà bắt đầu kháp nổi da gà...

"Chuyện của công ty thế nào?" Mã lão cha lên tiếng.

Ừ, Mã lão cha biểu tình nhưng thật ra chìm lạnh vài phần, hoàn toàn không có đối với nàng và Cầu Cầu phản ứng lạnh lùng tùy ý. Là lòng có bất mãn còn là lòng có phòng bị?

"Chuyện của công ty không có vấn đề gì." Tổng Cần Du như trước nhất phó đáng vẻ ôn hòa, "Phía nam đã trả giá kết thúc, hiện nay chính là công trình

khởi công đặt móng."

"Tài chính quay vòng chứ, trên tay người hai cái đại công trình, tài chính không có vấn đề chứ." Mã lão cha mâu quang có điểm thâm trầm.

Thai My múc một chén canh gà, lặng lẽ uống, ngực lại vòng rồi lại vòng, vấn đề tiền bạc? Nàng mơ hồ nhớ kỹ, Tổng Cảnh Du phía sau là có người, bằng không cũng sẽ không thuận lợi như vậy đem nàng có quyền thế cha tống vào ngục giam, cũng không biết và cái này tài chính có cái gì... không liên quan...

"Ba yên tâm, không có vấn đề gì." Tổng Cảnh Du biểu tình hầu như không có đổi quá, Thai My lại thấy hắn lông mi khinh phiến, theo bản năng che tầm mắt... Ủ, vô cớ chớp mắt sao... Có điều giấu diếm, còn là, có khả nghi?

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Làm Nữ Phụ Lạ Mụ Nhanh Nhẹn Dùng Mảnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Bộ ngựa VS Hoàng tước

"Có thể quay vòng là tốt rồi." Mã lão cha nhìn thoáng qua Thai My, trong miệng thức ăn nuốt xuống.

Thai My mất nhìn mũi mũi nhìn tâm mà ăn trong bát đồ ăn, bên kia Mã phu nhân vội vàng cấp Cầu Cầu gấp thức ăn, tiểu hầu tử ăn bất diệc nhạc hồ.

Trên bàn com trong nháy mắt về ra hai khung cảnh khác nhau, bên này vui sướng, bên kia mơ hồ giăng co. Một bữa com ăn nhưng thật ra khắp nơi bất đồng.

Sau khi ăn xong, người một nhà ngồi hàn huyên một, tiểu hầu tử nhắm lại đôi mắt ngã vào người Thai My, Thai My cúi đầu vừa nhìn, cừ thật, lại ngủ thiếp đi.

"Cầu Cầu nhất định là mệt mỏi, các người đi lên trước ngủ đi, gian phòng Quách tâu sửa sang qua." Mã phu nhân thấp giọng nói.

Thai My vốn đã đem Cầu Cầu ôm, cái này cũng sợ đến thiếu chút nữa đem hầu tử văng ra... Cái gì gọi là... Các người... Đi ngủ!!!

Tổng Cảnh Du đã tự phát tự động đứng lên, muốn tiếp nhận trong tay nàng Cầu Cầu, Thai My cũng phản xạ có điều kiện vậy lóe lên, lập tức cười khan hai tiếng: "Ta ôm là được, miễn cho cứu tinh Cầu Cầu."

Tổng Cảnh Du nhìn phía trước cũng như chạy trốn nữ nhân, mâu trung có ám quang hiện lên, ý tứ hàm xúc bất minh.

Gian phòng hé ra kingsize giường, Thai My lại sợ đến run lên, vội vàng trước tiên đem Cầu Cầu phóng trên giường, miễn cho bị chính mình một cái lão đảo cấp ném xuống đất.

Ôi chào, nàng quả nhiên quá đơn thuần a... Đây là vợ chồng a vợ chồng, quyền quyền gì là nghĩa vụ a nghĩa vụ, thế nhưng... Nàng có bóng ma a!! Mặc dù là một lão công tuyệt sắc, nhưng nghĩ đến cái gì công cộng khuấy thì còn (đừng trách nàng hình dung ác tặc, bên người đều là Bạch Liên Hoa + giả hán tử, tam quan đã vô hạn cuối!!)-- nàng thì có cản trở a!!

Tuy rằng nàng là một thô tục nữ nhân, nhưng tốt xấu là có tiết tháo nữ, như cái gì ức hiếp cô non, bá vương thượng cung chuyện là chưa bao giờ làm, đương nhiên xài chung bàn chải đánh răng và nam nhân cũng là bất khả tha thứ!!

"Còn chưa ngủ?" Phía sau truyền đến nam nhân hơi từ tính thanh âm trầm thấp, rơi vào tai cảm phần trung nữ nhân bị dọa đến nhảy khiêu.

Xoay đầu lại, lại thấy nam người đã cảm y phục vào phòng tắm, nha, thật muốn nảy sinh cái mới hạn cuối sao!!

Thai My ở mép giường ngồi một hồi, chợt nghe áo trong phòng tắm nam nhân nói: "Tổ Tổ, giúp ta lấy cái khăn lông."

Dựa vào, sai khiến khởi lão nương tới thật đúng là không sợ bị, mỗi nữ tuy rằng toái toái niệm, nhưng vẫn là vẻ mặt mỉm cười từ trong khe cửa đưa cái khăn lông đi vào.

"Bá" một chút, mỗi nữ móng vuốt bị bắt được, Thai ma nữ cơ hồ là theo bản năng muốn đi ngoan kích đối phương cổ tay chỗ, bỗng nhiên ý thức được mình bây giờ tình cảnh, sinh sôi đem động tác cấp đề ép xuống tới.

"Tổ Tổ, người ngày hôm nay làm sao vậy?" Nắm tay nàng thanh âm nam tử trầm trung lộ ra vài phần ôn nhu, tái nghe một chút, tựa hồ còn có mấy phần nghi hoặc và quan tâm. Thai Mi trong bụng cười nhạt, coi diễn kỹ này, cùng ngoạn đường như.

"Không có gì, chính là hơi mệt chút." Thai Mi rũ xuống mặt mày, đồng dạng thấp giọng đáp.

Bên trong yên lặng một hồi, mới nói: "Ủ, đừng quá mệt mỏi bản thân, bằng không ba mẹ và ta cũng phải lo lắng."

"Ừ, ta sẽ chú ý." Người nha thật đúng là nói xuất khẩu... Nhân loại quả quyết đã vô pháp ngăn cản Tổng tra nam hành động...

Tổng Cẩn Du thả Thai Mi tay, chỉ chốc lát liền xoa tóc còn ướt đi tới, Thai Mi liếc một cái, may là một bọc một cái khăn tắm đi ra, bằng không, nam nhân này thật đúng là muốn vô địch...

Thai Mi ôm y phục của mình phi nhanh xông vào phòng tắm, trong phòng tắm tắm rửa dịch lẫn vào nam tính hormone, làm Thai Mi có trong nháy mắt hít thở không thông cảm giác... Một nam nhân nữ hán chỉ, quả đoán không đã thương nổi...

Nàng thật nhanh tắm rửa, lại thật nhanh thổi khô Mả cô nương tóc ngắn, sau đó thật nhanh lên đến Cầu Cầu bên người, nằm một bên mép giường, thật nhanh đang ngủ... Thực sự là, không ngăn nổi sự tỉnh nhanh chóng a...

Tổng Cẩn Du nhìn còn nhanh hơn hán nữ nhân, mâu trung tối sầm...

Thật nhanh cô nương thật đúng là đang ngủ, một lớn một nhỏ cho nhau dây dưa, bàn tay của nàng đặt trên đầu Cầu Cầu, tiểu hầu tử đem chân đá trên bụng mẹ, thực sự là... Thâm trọng không đành lòng nhìn thẳng...

Mà bên kia Tổng Cẩn Du, lại ngồi dậy, một thân xanh đậm áo ngủ nam tử nhìn chăm chăm bên người cô gái khuôn mặt, mâu quang trung âm lãnh ám mũi nhọn lúc này chân chính không hề che giấu.

Một lát, nam tử tài xoay người đứng lên, đi tới bên ngoài cửa sổ trên ban công, đốt điếu thuốc, đã thông một chiếc điện thoại.

Điện thoại quang mang lộ ra ónh ónh lam sắc, ở nơi này khá nóng đêm hè lại cũng làm cho lòng người chột lạnh lẽo.

Điện thoại đầu kia tựa hồ dị thường âm ỉ, nữ tử kiều mị vui cười thanh, nam tử cất cao âm điệu tiếng động lớn nháo, còn có rung trời vang lên kim loại thanh âm...

Tổng Cẩn Du tựa hồ nhú nhú này, nhưng vẫn là thân nhiên nói: "Hai ngày này... Cho ta theo một người..."

"Khi tất yếu hậu..."

"Không quan hệ... Chỉ cần không chết là được..."

Cúp điện thoại, hán ở tương tương sân thượng ngoại đứng một hồi, đem trong miệng yên dục tất ở gạt tàn thủy tinh, vừa định xoay người lại, điện thoại trong tay bỗng phát sinh ónh màu xanh nhạt quang, Tổng Cẩn Du động tác ngừng lại, nhìn về phía điện thoại sắc mặt hơi thay đổi.

"Này, Cố tổng"

"Ừ, ngài nói là... Chuyện này, đương nhiên không nên chậm trễ..." Hán nhận điện thoại thanh âm rất cung kính, cùng trước tuyệt nhiên bất đồng.

Điện thoại bên kia tựa hồ rất yên tĩnh, tĩnh làm cho người ta e ngại.

"Ngài yên tâm, không có vấn đề... Ngài đại khả đặt mình trong ở ngoài..."

"Nhất tiền song điều, ta minh bạch..."

Tổng Cẩn Du ân 1 tiếng chặt đứt trò chuyện, một lúc lâu, mới phác họa mỉm cười. Tiểu ý bất đồng, hán ở Mã gia trên bàn cơm là phảng phất điều khác như nhau mặt nạ đáng tươi cười, còn bây giờ mang theo âm lãnh, tà tử và dã tâm được như ý kiều ngạo khoái ý...

Mà kingsize trên giường, ngủ được sâu lại xấu xí nữ nhân bỗng nhiên cũng gọi lên khỏe môi, nụ cười kia càng lúc càng lớn, còn mang theo nước miếng

Nóng lòng muốn thử hưng phấn, Tổng Cẩn Du... Phía sau độc thủ... Trận này tuồng, người cũng đừng làm cho ta quá thất vọng nga...

Còn có đặc ý dẫn độn bạn bè, một ván ai cũng không phá được hoàn mỹ tình tiết vụ án? Ha ha, thật là làm cho nàng tâm dương khó nhin a...

Nữ tử trở mình, đem đầu vùi vào nhi tử hương hương nơi cổ, ôm hán không công cái móng nhỏ, hài lòng ngủ mất...

Một đêm này, ai là hán phải chết đường bộ ngựa, ai là ai trong tay hoàng tước, thật đúng là còn chưa thể biết được a...

*****

"Bảo bối, lái xe không nên quá nhanh quá!!" Mã phu nhân ở cửa hô một tiếng.

Thai Mi mang theo chìa khóa xe phát phát tay, liền hướng ga ra đi đến. Đối một người mê tốc độ người mà nói, "Lái xe không nên quá nhanh" câu này quả quyết là cười nhạt...

"U oa! Hảo hóa!" Trong nhà để xe Thai hán tử thổi một tiếng huýt sáo, trực tiếp một xoay người vào chỗ điều khiển, thật không sai, thật không sai, nàng hình dung thật lâu xe, cũng không biết hai chiều thế giới động cơ có đúng hay không cũng giống vậy cấp lực.

Tổng Cử Du lúc đi ra, Thai Mì chính một cước đạp chân ga phải, màu đỏ xe thể thao từ trước mặt hất như gió thổi qua... Nam tử nhìn đi xa xe thể thao màu đỏ, nét mặt bỗng nhiên câu dẫn ra một luồng đáng tươi cười, thoáng qua rồi biến mất...

Thai Mì gỡ gỡ tóc bị gió thổi loạn, quay kính chiếu hậu thổi thổi vòng vo chuyển đầu, ôi chao, thật muốn phách lưỡng tám hình khoe khoang khoe khoang...

Nhưng cái gì Mỹ Mỹ chỉ lưu xem thật kỹ một chút, cha nuôi coi là cái gì a, sống lại bạch phú mỹ mới là vương đạo a. Được rồi, hai chiều hư hư thực thực không có Mỹ Mỹ... Bất quá có một Bạch Liên Hoa...

Thai cô nương vuốt cằm, chính hợp trong đầu tin tức, thân thể Mã Lý Tô không có ở nàng cha công ty đi làm, ngược lại chính làm một tạp chí công ty, chủ yếu là nhất khoản nhằm vào nữ tính mới tạp chí «proud princess», nhưng thật ra rất phụ họa Mã Lý Tô tính tình, đáng tiếc, ông chủ lại là tra nam...

Ngạch, xa xa, trở về chính đề, chiến thắng kiều ngạo ông chủ cuối cùng ôm về cô bé lợ lợ -- Bạch Liên Hoa tiểu thư, chính là cái này tạp chí công ty mỹ thuật tạo hình tổng giám...

Sau đó, hắc hắc, kịch tính mở màn, làm sao có thể thiếu nữ nhân vật chính đâu? Thai Mì cười cười, liền đạp một cước chân ga.

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Là Nữ Phụ Lạ Mụ Nhanh Nhẹn Dững Mãnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Mẹ muốn vệ sinh!!

Thai Mì tiến tạp chí công ty thời điểm, thừa thớt có mấy người, nàng nhìn đồng hồ đeo tay một cái, hơn bảy giờ điểm, quả thực còn sớm.

"Tổng giám." Ở đây mấy người đều đứng lên hướng nàng thăm hỏi, Thai Mì cũng cười gật đầu, phi nhanh quét một vòng, Bạch Liên Hoa còn chưa tới.

Nàng đi thẳng tới phòng làm việc của mình, mở máy vi tính, chung quanh nhìn một chút, phát hiện Mã Lý Tô thường thức ngược lại không phải là đặc biệt nhiều, chỉ là có chút tiểu nữ nhân. Giấy dán tường hồng nhạt, dưới đất là ánh bạch đá cẩm thạch, sô pha hoàng, máy vi tính cũng là cái loại này thiên sắc hệ bề ngoài.

Thai Mì ngồi vào trước bàn máy vi tính, xem sơ qua, suy nghĩ một chút, đưa vào "Tổng Cử Du" ba chữ.

Hữu dụng thực sự không nhiều lắm, tương đối oanh động chính là của hân công ty thoáng cái nuốt trọn nam bắc hai người công trình bộ môn sự tình.

Thai Mì tỉ mỉ tra xét tra, hai cái này nhưng đều không phải là tiểu hạng mục, bằng Tổng thị một nhà, chắc là rất khó khăn, Tổng Cử Du lại như vậy không chút do dự ăn xuống tới, thực sự có trái ngược với hân tánh tình cẩn thận a.

Thai Mì tâm hạ nhớ một khoản, nhìn xem khác đầu đề, quả quyết không có Tổng Cử Du cái khác tin tức, cũng không có tuôn ra Bạch Liên Hoa chuyện. Tổng thị quan hệ xã hội nhưng thật ra bền chắc...

Nàng lại đưa vào "Hung Đức điền sản" bốn chữ, được rồi, cái này Hung Đức điền sản hay là Mã Lý Tô gia công ty, làm một mỗi ngày ba lần mắng chửi phòng địa sản, nàng nguyên là giai cấp vô sản, bây giờ nhất chọc thủng, thật để cho nàng sung sướng...

Hung Đức địa sản tin tức rõ ràng so với Tổng thị nhiều hơn, thế nhưng hiện nay trên tay hạng mục lại chỉ có một, hợp tác mới là Cố thị.

Cố thị? Mồ nữ nhú nhú mày, mơ hồ có điểm bất an...

"Gỗ gõ" tiếng đập cửa cắt đứt của nàng tinh thần.

"Tiến đến "

"Tổng giám."

Một thân bạch sắc mặc đồ chức nghiệp nữ nhân đi đến, nàng vóc người cao gầy, da trắng nõn, nganh sinh sinh đem hơi lộ ra vẻ chừng chạc nhan sắc xuyên ra vài phần thanh lệ.

Thai Mì nhìn hướng người tới, thật muốn cười to tam thanh, Bạch Liên Hoa, ngưỡng mộ đã lâu! Ngưỡng mộ đã lâu!

Làm cái gì đâu? Nói nàng đoán mò, người nha tài đoán mò đâu! Như như vậy thanh thuần trung mang điểm yêu mỹ, đáng tươi cười ảm áp mê người, mâu quang dụ dằng mang thủy, tiếng nói thanh thúy như đề... Cái gì, nghĩ quen thuộc? là được rồi!!

Nữ chủ vừa ra, chúng nam thần phục có một có!! Nữ phụ lui tán có một hữu!! Thai hân tử tự treo đồng nam chi có một hữu... A phi, nói sai rồi...

"Tổng giám, đây là mới nhất đồng thời tạp chí hàng mẫu, sắp chữ và phối màu hơi có chút biến hóa, người xem được chưa." Bạch Liên Hoa đưa lên một quyển tạp chí.

Thai Mi phiên liễu phiên, biểu thị... Nàng thật tình càng thích mấy khối tiền một quyển võ hiệp tạp chí... Có lẽ 《tri âm》 cũng không sai?

"Bởi vì sửa lại chính là nhân vật, sờ dĩ, rất nhiều đều không được bất biến động..."

"Sửa lại nhân vật?" Thai Mi lật tới phía trước một tờ, lần này phỏng vấn đối tượng là Tần Triều Hàn, ừ, chưa nghe nói qua...

"Đúng vậy, sớm định ra là gần nhất về nước Cố thị công tử Cố Thuần, thế nhưng, Cố công tử bí thư nói Cố công tử gần nhất tương đối bận rộn, không có thời gian tiếp thu phỏng vấn... Sờ dĩ..." Nói đến đây, Bạch Liên Hoa len lén dò xét liếc mắt Thai Mi, tạp chí công ty nhân lấy Mã gia tiểu thư hàng đầu, khắp nơi phỏng vấn đối tượng đô hội cho chút mặt mũi, thế nhưng chiều này dùng đến Cố đại công tử trên người, rõ ràng sẽ không linh...

Thai Mi điều không phải Mã Lý Tô, căn bản là không có nghĩ việc này thế nào hạ nàng mặt mũi, ngược lại trong lòng vẫn là rất tán thành vị này Cố công tử, người nào thích tiếp thu một ít nữ nhân tương tự với "Người thích gì nhan sắc a..." "Người bình thường có cái gì ham..." "Người ngưỡng mộ trong lòng đối tượng là như thế nào..." Loại vấn đề này phỏng vấn a...

Đặc biệt loại vấn đề này còn muốn cầm đi cho càng nhiều nữ nhân ý dâm... Thực sự là làm bậy a...

Bất quá Cố thị... Thai Mi nhìn một chút, trước mặt mình còn không có tắt đi máy tính tin tức, bỗng nhiên có vài phần tiểu ý, thực sự là, thật là đúng dịp a...

"Tổng giám?" Bạch Liên Hoa nhìn một chút mỉm cười Mã Lý Tô, tâm trạng có vài phần nghi hoặc, dĩ nhiên không có phát hỏa...

"Ừ, như vậy bản, không vấn đề gì, cái khác chi tiết phương diện, tái tu chỉnh tu chỉnh là được, chính thức phát hành cũng còn có chút ngày." Ừ, nói như vậy, không sai chứ?

"Ừ, tốt." Bạch Liên Hoa lần thứ hai vùng lên mỉm cười mê người, "Tổng giám, ta đây đi ra ngoài trước."

"Ừ."

Thai Mi thấp thờ dài một hơi, có chút tiếc nuối nhìn ra cửa Bạch Liên Hoa tiểu thư, nàng mỗi mắt chờ mong gặp mặt, nàng chờ mong vạn phần xung đột... Cứ như vậy qua loa... Kết thúc?? Kịch quân a kịch quân... Liên người cũng hoa lệ lệ mà từ bỏ ta sao...

Quên đi, lần thứ hai chủ yếu cũng không phải kịch truyền hình, nhân gia muốn giàu tài, nàng chẳng lẽ muốn đi lên hô to: "Lại ngược ta đi... Mau tới ngược ta đi!!"

Thai hán tử không hiểu run lên, cảm giác mình gần nhất nào tu bổ công năng gia tăng mãnh liệt, dẫn đến nghĩ việc không rõ ràng... Thật không tốt, phi thường bất hảo...

*****

"Mẹ muốn ăn cơm, mẹ muốn vệ sinh!! Mẹ muốn ăn cơm..."

Thai Mi vẻ mặt hắc tuyến nhìn đột nhiên nhảy loi choi, bên trong khả ái thanh âm hèn mọn địa tái diễn "muốn về sinh... muốn về sinh..."

Nàng dụng cả tay chân, từ sofa nhào tới bàn học, rất nhanh ấn chặt đứt điện thoại di động, chốt dạ mọi nơi nhìn nhìn, không có người tiến đến, mới vừa rồi thở phào một cái...

A a a... Nàng đã nói nàng là nữ nhi chưa có hài tử!!! Ở công chúng trường hợp... Để cho nàng hoàn có sống hay không a!!! Khiếm đánh hài tử, rốt cuộc là lúc nào đổi tiếng chuông!!!

Thai Mi tức giận nhìn một chút điện thoại di động, muốn nhìn một chút bị nàng ấn đoạn chính là người nào xui xẻo thôi, vừa nhìn dưới, lại phát hiện nguyên lai là đồng hồ báo thức, ghi chú viết "Mau tới nhận Cầu Cầu!!"

Vừa nhìn biểu, hơn năm giờ, hầu tử là nên tan học. Thai Mi tốn hơi thừa lời, hảo đen, nhìn nàng đến "Nhận" hần!

Thai Mi đi ô-tô, đến rồi Thị Lập nhà trẻ, vừa dừng xe xong, liền thấy nhà trẻ cửa mở, gia trưởng dẫn nhà mình tiểu tử công chúa, đám đi ra ngoài.

Thai Mi liếc một cái, rốt cục liếc tới nhà mình quả cầu thịt, hanh, tuy rằng bị hần bà ngoại trang phục thành bạch mã tiểu vương tử, nhưng là che giấu hần không được con khi bản chất!

"Mẹ..." hầu tử cũng nhìn thấy nàng, bính đáp bính đáp chạy tới đây, mạnh mẽ trực tiếp bính đáp nàng trên lưng, cừ thật!

Thai Mi sợ đến luống cuống tay chân ôm lấy hần, tức giận nhưng thật ra thoáng cái cấp kinh không có, giáo hoạt hầu tử!

"Mẹ, ngày hôm nay muốn mang ta đi mua quần áo!!" Lái xe đến nửa đường, hầu tử bỗng nhiên từ sau tọa đính đi lên, sổ chết cộ nàng hậu cổ.

Thai Mi lái xe, quay đầu sang liếc mắt một cái, trang khả ái bán manh người nào đó, âm trầm sâu xoa bóp điện thoại.

"Mẹ muốn ăn cơm, mẹ muốn vệ sinh..."

Khả ái hèn mọn thanh âm ở trong xe vang lên.

Hầu tử bật người lùi về khư, chân nhỏ khép lại, tay nhỏ bé cất xong, tiểu con người chăm chú: "Mụ mụ. Ta nhớ tới, ngày hôm qua bà ngoại mua cho ta quần áo, sờ dĩ, chúng ta còn là về nhà đi."

Thai Mi đắc ý ngoắc ngoắc thân, tiểu tử, hoàn không thu thập được người?

Bất quá, y phục không mua, cái khác hẳn vẫn muốn mua. Thai Mi sáng sớm liền suy nghĩ, nàng cái tiện nghi này nhi tử như thế thích kim cương biến hình, ngày hôm nay đã nghĩ dẫn hắn đi mua một số lượng bán. Nói thật ra, nguyên trong sách này hải tử kết cục nhất định là không tốt, đại nhân đầu đá liên lụy như thế một nhỏ nhỏ hải tử, để cho nàng bắt đắc dĩ trong lòng sinh ra sâu đậm thương tiếc, đối trên đời này chân chính thuần khiết chi tâm, mặc dù là nàng tự nhận không có tim không có phổi, cũng khó tránh khỏi động dung.

Xe, hướng về chỗ kim cương biến hình giữ độc quyền lái đi, đoạn đường có chút hẻo lánh, Thai Mi tha một hồi, mới tìm được bên cạnh một nhà để xe dưới hầm.

"Mụ mụ, chúng ta đây là đi nơi nào?" Tiểu hầu tử ở bên cạnh hỏi.

"Mua cho người biến hình kim heo." Thai Mi dừng xe xong, còi xuống bảo hiểm dây, quay đầu lại nói.

"Biến hình kim heo..." hầu tử mê mang một chút, nhất thời vang lên hẳn mụ mụ ngày hôm qua cười nhạo (Thai Mi nghĩ: Oan uổng a...), thoáng cái hưng phấn, "Mẹ, người là muốn dẫn ta mua kim cương biến hình sao!!"

"Đúng vậy, số lượng bán nga!" Thai Mi đóng kỹ cửa xe, ôm lấy bên trên tiểu hầu tử.

"Nga cũng nga cũng!!" Tiểu da hầu tử ở trong ngực nàng hoa chân múa tay vui sướng, thiếu chút nữa để cho nàng ôm không được.

Thai Mi nắm thật chặt ôm ấp, cười trên đùa nhi tử: "Lần sau muốn..." Đang nói đột nhiên đình...

Nàng nhìn trước mắt xuất hiện vài tên côn đồ, dung nhan lạnh lẽo, đáy mắt cũng nổi lên sâu đậm vẻ lo lắng!

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Làm Nữ Phụ Lạt Mụ Nhanh Nhẹn Dùng Mãnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Nam tử thần bí

"U, còn là mỹ nữ đâu!" Dẫn đầu tên côn đồ bỗng nhiên cười hướng hẳn người phía sau trên đùa, một đám đáng về lưu manh bọn côn đồ nhất thời cười to.

Thai mi đem Cầu Cầu ôm càng thêm tăng, nâng Cầu Cầu tay phải cũng đã nắm thành quyền, gân xanh nổi lên.

"Mỹ nữ a... Các huynh đệ cũng liền tìm người xem, nếu không cấp chúng ta ít tiền." Đương đầu côn đồ nhìn Thai Mi rũ mắt mày, một lát không có phản ứng, hiển nhiên không có gì kiên nhẫn, đi về phía trước từng bước, cách Thai Mi mẹ con chỉ còn vài bước xa, phía sau hẳn một đám người hỗn tử cũng vui cười theo sát đi về phía trước vài bước.

Thai mi buông xuống trong lòng mắt chậm rãi đều là giận giữ vẻ, Tổng Cảnh Du đem đó động tác nàng nghe được nhất thanh nhị sở, đám này đồ hỗn hào tuyệt đối cùng người kia tra không thoát được quan hệ, thế nhưng, nàng thiên toán vạn toán, cũng không đoán được người kia tra như vậy không bằng cảm thụ, dĩ nhiên sẽ làm hải tử cuốn tiến loại sự tình này lý!

Nếu trước khi nói, Thai Mi đối Tổng Cảnh Du thái độ hoàn mang điểm người đứng xem nghiên cứu, như vậy, lúc này, nàng thực sự là động giận dữ, đối hải tử động thủ người cận kề, nàng Thai Mi tuyệt đối dung không được!

Nàng tay phải giương lên, nắm thật chặt tay, một lát tài năng không chế được tâm tình của mình, buông xuống con người, run rẩy địa nói: "Các người... Các người đòi tiền mượn đi, nhưng mẹ con chúng ta ly khai..."

Nói, nàng liền đem tiền trong tay túi vớt ra ngoài, ôm hải tử lui hai bước, vốn có, nàng sẽ không tưởng nhanh như vậy cùng Tổng Cảnh Du chống lại, lúc này, Cầu Cầu cuốn vào trong đó, nàng càng thêm không dám tùy tiện động tác.

Tên côn đồ cầm đầu tựa hồ dừng một chút, không nghĩ tới nàng như thế hợp tác, nhưng, hẳn lập tức lại khuôn mặt nổi giận quát: "Người xú bà nương, cho rằng mấy ca là nhất đồ rách nát! Nhưng như thế điểm lạn đông tây đã nghĩ phải mấy ca!"

Nói, hắn đem ví tiền hương sau này ném một cái, bên trong vốn cũng không nhiều tiền giấy và tiền xu rơi xuống đầy đất, vài tên côn đồ theo phụ họa, hung thần ác sát về phía nàng áp sát đến.

Đương đầu tên côn đồ kia tiến lên vài bước, sẽ lạp xả Thai Mi, thoi thoi táng táng đem nàng hương ga ra ở chỗ sâu trong ép, cái khác tên côn đồ cũng theo tới gần, về mặt tà cười bắt đầu xả Thai Mi y phục và tay áo, vừa xả vừa cười: "Mỹ nữ, nếu là thật không có tiền, bởi mấy ca một hồi, cũng không phải không được, đúng không?!"

"Hay... Hay, tốt như vậy mặt hàng, cũng không thấy nhiều..."

"Đừng a... Hắn là lão đại lên trước, chúng ta sao... Hắc hắc, phía sau..."

"Đứng đứng... Lão đại lên trước..."

Thoi thoi táng táng đang lúc, không biết là người nào thiên giết, hung hăng đẩy Cầu Cầu một phát, Cầu Cầu đầu đập vào Thai Mi thái dương, vốn là sợ Cực kỳ hài tử rốt cục nhìn không được "Oa" một tiếng khóc lớn lên.

Thai mi tâm tiếp theo cấp, cũng không kịp để ý bản thân bị chàng đồ thái dương, cúi đầu kiểm tra Cầu Cầu đầu, gấp giọng nói: "Cầu Cầu, mụ mụ nhìn, chàng tới chỗ nào? Chàng tới chỗ nào?"

"Mẹ nó! Sào đã chết!" Vào đầu tên côn đồ kia như là tìm được rồi bảo nổi lý do, nhất thời giận dữ địa gầm rú, hoàn thuận lợi nắm Cầu Cầu cánh tay hung hăng xé ra.

"Cầu Cầu!!" Thai mi thất thanh hét chói tai, biểu tình tràn đầy kinh khủng.

Chỉ thấy Cầu Cầu trên không trung rạch một cái, suýt nữa rơi xuống đất, bị cuốn cuộn xé ra, nganh sinh sinh dạt cánh tay, hiển nhiên là đau nhức tới cực điểm. Cầu Cầu khóc hầu đều ách, chính khuôn mặt nhỏ nhắn khóc toàn bộ đỏ, thậm chí mang theo thống khổ vận vẹo.

Thai Mi mắt nổi lên huyết hồng, đôi tròng mắt kia lý, hoàn toàn nghiêm nghị sát ý, Tổng Cảnh Du, chỉ vì lần này, ta Thai mi, thế phải đem người đưa vào địa ngục

Cầu Cầu thụ thương, triệt để đốt rụi cô gái lý trí, nàng dường như hung ác lang như vậy nhào tới, giờ tay lên liền hương gần nhất tên côn đồ bỏ tới.

"A ——" kiềm chế ở nhờ Cầu Cầu tên côn đồ bỗng nhiên một tiếng đau kêu, nhẹ buông tay, Cầu Cầu lên tiếng trả lời rơi xuống đất.

"Cầu Cầu!!" Thai mi không để ý tới phía sau động thủ đánh về phía của nàng tên côn đồ, phi thân đánh về phía Cầu Cầu rơi xuống đất phương hướng.

Sẽ ở đó một cái chớp mắt, một đôi tay bỗng nhiên nhất đưa qua, đem Cầu Cầu bỗng nhiên nâng lên, tay kia mượn lực, đưa hắn bé một đầy còi lòng.

Thai mi đã nhào tới trước mắt, cả người từ trên mặt đất ma sát mà qua. thấy thế, nữ tử phảng phất tìm được đường sống trong chỗ chết giống nhau thở phào nhẹ nhõm, liền thủ cánh tay và đầu gối chỗ đau rất cũng không cảm giác được.

"Phu nhân. Không có sao chứ." Một ôn hòa giọng nam bỗng nhiên vang lên, nàng ngẩng đầu, một con thon dài tay của đưa đến trước mắt.

"Không có việc gì. Ta không sao." Thai mi chống cánh tay đứng lên, cơ hồ là thường giống nhau ôm qua Cầu Cầu, nước mắt thoáng cái đi xuống,

"Cầu Cầu... Không sao, không sao..."

"Mụ mụ... Oa oa... Mụ mụ..." Cầu Cầu mạnh ghim vào trong ngực nàng, khóc hôn thiên ám địa.

"Con mẹ nó người chính là ai a! Dám nhiều quân mấy ca nhân sự!" bị gạt ngã tên đầu lĩnh, nhìn đau đứng lên, chỉ vào nam tử hung ác nói.

"Ta là ai?" Nam tử kia bỗng nhiên nở nụ cười, thanh âm lại có chút lạnh, "Người là gan thật lớn, dám như thế chia vào người của ta."

Tên côn đồ bị câu này chọc giận, một tiếng cả giận nói: "Các huynh đệ, cho ta hảo hảo giáo huấn tiểu tử không biết trời cao đất rộng!"

Nam tử bỗng nhiên xuy cười một tiếng, lập tức tốc độ cực nhanh vọt vào đám kia côn đồ trung gian, đánh trả, quét ngang, mỗi một hạ đều mang thiết huyết vị đạo. Mỗi một hạ, tựa hồ cũng năng nghe được cốt liệt thanh âm, nam tử lực lượng và tốc độ làm cho người khác sợ hãi than.

Đã chậm rãi tỉnh hồn lại Thai mi, nhìn về phía trong sân nam tử, một thân hưu nhàn trang, xen lẫn trong đám kia cận bã trung gian, hoàn mỹ thuyết minh hạc giữa bầy gà hàm nghĩa.

Để cho Thai mi giật mình, xem nam tử đánh nhau động tác, không, không có khả năng đánh trả bọn côn đồ, nàng lại có một loại xem bọn hắn hình trình đội viên vật lộn lỗi giác, nam tử này động tác, rất tiêu chuẩn rất chuyên nghiệp, thậm chí, rất trí mạng!

Không sai, là trí mạng! Hắn mỗi một lần vô ý thức đánh lên vị trí hầu như đều là nhân thể trí mạng điểm, nhưng ở hạ thủ thời gian, hơi lệch khỏi quỹ đạo vài phần. Thai mi hầu như khả dĩ nhận định, người trước là bản năng, sau đó người này nam tử tận lực thu liễm.

Nam nhân này, là ai?

Đám kia phô trương thanh thế côn đồ, cơ bản không có sức đánh trả, thoáng cái đã bị đánh ngã.

Nam tử nhìn một chút nằm dưới đất một đám người, buông vén lên tay áo, xoay người hướng Thai mi mẹ con đi tới: "Phu nhân, không sao."

Thai mi nhìn một chút trong lòng Cầu Cầu, hải tử tiếng khóc đã nhỏ một chút, thế nhưng biểu tình vẫn là rất khó chịu.

"Cầu Cầu, không sao, không sao... Tạ ơn tiên sinh, cảm tạ!" Thai mi cảm kích nói tạ ơn.

"Vừa thấy hải tử bị xé một chút, cánh tay khả năng thương tổn tới, phu người hay là nhanh đi bệnh viện đi." Nam tử ôn hòa nở nụ cười, lại có điểm đại nam hải vị đạo.

"Thế nhưng... Ở đây, bọn họ..." Thai mi nhìn về phía té trên mặt đất còn chưa thức dậy cả đám.

"Phu nhân yên tâm, ta sẽ giúp đỡ báo cảnh sát, người để điện thoại là tốt rồi." Nam tử như trước rất ôn hòa, hoàn toàn nhìn không ra vừa động thủ tàn nhẫn.

"Hào hảo!" Thai mi báo đầy số, tựa vội vàng ôm hải tử, lái xe đi hướng bệnh viện.

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Làm Nữ Phụ Lạ Mụ Nhanh Nhẹn Dừng Mãnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: Muốn học công phu

Thai mi một đường cho xe bay nhanh, Cầu Cầu ngồi cạnh ghế lái, bung cánh tay, nước mắt còn là một viên một viên ba lạp ba lạp rơi, để cho nàng đau lòng đến muốn chết.

Đều do nàng đoán sai Tổng Cảnh Du người này trình độ, mới để cho hải tử chịu tội, cái kia thiên giết cầu vật! Thai mi hung hăng chuyển tay lái, tính tình bên trong táo bạo ngoan lệ coi như là hoàn toàn cấp kích đi ra.

Xe lái vào bãi đỗ của bệnh viện, Thai Mi trực tiếp ôm lấy Cầu Cầu liền hướng phòng cấp cứu chạy đi.

Phòng cấp cứu bác sĩ nhìn quần áo bị nghiền nát, biểu tình lo lắng mà dư tợn nữ nhân dọa cho lại càng hoảng sợ, vội vội vàng vàng tiếp nhận trong tay nàng hải tử.

Thai mi vẫn tọa ở bên ngoài, lo lắng chờ. Không bao lâu, một nữ thầy thuốc đi tới, Thai mi một cái giật mình đứng lên, khẩn trương nhìn về phía nàng.

"Người là mẹ của đứa bé sao, không cần lo lắng, hải tử thủ là trật khớp và cơ thể lạp thương, không có thương tổn đến đầu khớp xương, trên lưng có điểm máu ứ đọng, không có gì đáng ngại." nữ thầy thuốc rất ôn hòa an ủi nàng.

Thai mi thở ra một hơi dài, cả người thả lỏng ngã ngồi ở trên ghế dài, hoàn hảo, hoàn hảo... Chỉ là lạp thương... Nếu là thật bị thương đầu khớp xương, tất không thể thiếu giải phẫu, Cầu Cầu còn phải bị nhiều ít tội a...

"Hải tử vết thương tuy nhiên đã xử lý tốt, thế nhưng cơ thể lạp thương cũng không phải việc nhỏ, không có một tháng hảo không hoàn toàn. Sau khi về nhà nhất định phải hảo hảo chú ý, không nên tạo thành lần thứ hai thương tổn a." Nữ thầy thuốc vừa đưa Thai Mi tiến cử phòng cấp cứu, vừa đối với nàng dặn dò.

"Dạ dạ, ta sẽ chú ý." Thai mi liên tiếp gật đầu.

Đang khi nói chuyện, có người y tá đẩy giường cửa thương từ bên trong cửa đi tới, thật to trên giường, rúc một thân ảnh nho nhỏ, Cầu Cầu trắng noãn nộn trên khuôn mặt nhỏ nhắn tất cả đều là lệ ngân, một đôi trong trẻo con ngươi cũng khóc được đỏ bừng một chút, làm Thai Mi đáy mắt đau xót.

Bác sĩ liền dặn dò vài câu, mở thuốc ra, đưa cho Thai Mi.

Thai mi cẩn thận ôm lấy hải tử, mang theo thuốc đi ra bệnh viện, điện thoại di động lại ở phía sau vang lên, nàng cố sức mà nhận, là mới vừa người nam nhân kia, nói là cảnh sát mong muốn nàng có thể hay không đưa thêm thông tin.

Thai mi cúp điện thoại, nghĩ hải tử chưa tỉnh hồn, không thể tái chấn kinh, liền gọi cấp điện thoại cho lão Tiểu, đơn giản nói qua chuyện này.

Chỉ chốc lát, lão Tiểu xe liền lái vào bệnh viện, còn không có dừng hẳn, sau xe tọa Mã phu nhân liền không kịp chờ đợi xông lại, về mặt cấp thiết: "Cầu Cầu thế nào? Thế nào!"

"Bà ngoại... Ô a... Bà ngoại..." Nhìn thấy người tới, Cầu Cầu nước mắt lại bắt đầu rớt, tiểu thân thể liều mạng hướng hân bà ngoại bên kia.

"Ta Cầu Cầu... Nhất định đau chết luôn... Ngã đáng thương Cầu Cầu..." Mã phu nhân tiếp nhận ngoại tôn, viền mắt cũng hồng hồng, Cầu Cầu vùi ở hân bà ngoại trong lòng, cũng không nhúc nhích.

"Mụ, người dẫn Cầu Cầu về trước đi, ta phải đi cảnh sát làm ghi chép."

"Ừ, người đi đi, này một đám thiên giết hỗn đản, tuyệt đối không thể bỏ qua bọn họ!" Luôn luôn ôn nhu nương lại cũng cắn răng nghiêng lợi.

"Yên tâm, ta tuyệt sẽ không bỏ qua bọn họ!" Thái mi trong con người hiện lên lạnh lẽo về, bất kể là này chó săn, còn là phía sau tra nam, một cũng đừng nghĩ đào thoát.

Thái mi lái xe đến sở cảnh sát, mới vừa dừng lại liền thấy đứng ở ngoài xe nam nhân, vội vàng xuống xe.

Nam nhân thấy nàng, mỉm cười: "Hải tử có khỏe không?"

"Bác sĩ nói chỉ là lạp thương, thực sự tạ ơn tiên sinh, nếu là không có tiên sinh..." Thái mi là thật tâm cảm tạ thấy việc nghĩa hăng hái làm nam nhân, tuy rằng thân phận của hân khả năng không đơn giản.

"Không có việc gì là tốt rồi, phu nhân vào đi thôi. Ta ghi chép làm xong, còn có chút sự, tự đi trước một bước."

Thái mi nghe vậy, nóng nảy: "Chờ một chút, tiên sinh. Ngài có thể để điện thoại địa chỉ sao, ngài đã cứu chúng ta mẹ con, ta mong muốn ngày khác có thể đăng môn nói lời cảm tạ..."

"Không cần. Chỉ là tiểu sự, không cần quá để tâm." Dứt lời, nam tử xoay người, hướng về xe của mình đi tới.

"Thế nhưng..."

"Vị này, ngài là cướp đoạt án bị người hại sao?" Một nữ cảnh sát cắt đứt Thái mi truy ân nhân bước chân.

"Ừ." Thái mi nhìn tiểu nữ cảnh, liền nhìn đã đi ô-tô rồi đi nam tử, bất đắc dĩ gật đầu nói.

"Vậy vị này phu nhân chúng ta đi lấy lời khai chứ."

"Tốt."

Thái mi khi về đến nhà, trời đã tối rồi, nàng ném túi, đem mình ném sô pha, cũng không muốn nhúc nhích, chỗ cánh tay trầy da hòa lạt lạt đau, cũng vô tâm tư đi xử lý.

"Bảo bối." Mã phu nhân thở dài, đứng ở nàng bên cạnh, "Còn không có ăn cơm đi, mẹ nhượng Quách tẩu làm cho người một bát mỳ."

"Mẹ, Cầu Cầu thế nào?" Thái mi ngồi thẳng thân thể.

"Không có việc gì, Cầu Cầu khóc một, mới vừa ngủ." Mã phu nhân dừng lại một chút, lại nói "Ta vừa cho người ba và Cẩn Du gọi điện thoại,

Bọn họ vậy cũng nhanh chạy về."

"Ừ." Thái mi cúi đầu, che lại chính đây mắt hàn ý, nàng bây giờ nghe Tống Cẩn Du tên này, liền ác tâm muốn chết, chỉ sợ đợi lát nữa nhện không được trực tiếp xuất thủ phế đi nam nhân kia lão nhĩ!

"Mụ, mỳ đợi lát nữa ăn đi, ta trước tiên đi lên xem một chút Cầu Cầu."

"Ừ. Ôi chào, của ta đáng thương Cầu Cầu, nhất định là sợ."

Thái mi đẩy cửa ra, chỉ thấy trên giường tiểu nhân đoàn thành một đoàn, đầu nhỏ bán nhét vào trong chăn, nghe được nàng đẩy cửa thanh âm cửa, thật nhanh mở mắt ra, trong con người mang theo kinh khủng, thấy rõ là nàng, cái miệng nhỏ nhắn quyết quyết, viền mắt bật người đỏ.

"Mụ mụ... Mụ mụ..." Tiểu tử vươn tay ra, hướng nàng muốn ôm một cái.

Thái mi đi tới, vén chăn lên, trực tiếp nằm đi vào, ôm lấy Cầu Cầu, nhéo nhéo hân cái mũi nhỏ: "Xem chúng ta Cầu Cầu có thể biến đổi thành tiểu khóc sụt sướt."

"Mới không có!" Tiểu nam sinh luôn luôn đáng ghét bị hình dung thành nữ hải tử, Cầu Cầu cũng không ngoại lệ.

"Điều không phải tiểu khóc sụt sướt? Chúng ta đây Cầu Cầu hồng hồng trong hốc mắt là cái gì?" Thái mi nhéo nhéo mặt của hân, tiếp tục trêu đùa.

"Đó là... Đó là..." Tiểu tử từ nghèo, trực tiếp tay nhỏ bé đuổi một cái, thật nhanh lau mắt, tiêu diệt chứng cứ!

Thai mi bị chọc cười, bầm một cái hằm từ khuôn mặt, cười đưa hằm nhu tiến trong lòng, thanh âm chuyển thấp: "Ngày hôm nay, Cầu Cầu có đúng hay không rất sợ?"

Tiểu hầu tử vốn đang không vui ở trong lòng lẫn mẹ qua lẫn lại, nghe thế nhất câu, động tác đột nhiên đình, một lát, tài buồn bực hờn dỗi nói: "Ừ, đau, hung..."

Thai mi tâm tiếp theo ninh, tiểu tử thông minh đi nữa, cũng chỉ có bốn tuổi a, quả thực làm khó hằm.

", Cầu Cầu có thấy tới thúc thúc sao? Cái kia cứu Cầu Cầu thúc thúc?" Thai mi kể tục xem thường lời nói nhỏ nhẹ.

"Ừ, thúc thúc rất lợi hại... Đem người xấu đều đánh ngã!" Tiểu nam sinh anh hùng sùng bái phát huy tác dụng.

"Cầu Cầu có nghĩ là như thúc thúc như nhau lợi hại, tương lai cũng đánh ngã này người xấu?" Thai mi một chút xui khiến.

"Trưởng!" Cầu Cầu ở mẹ nàng trong lòng trọng trọng gật đầu, hung hăng đánh lên mẹ nàng ngực... Ngao...

Thai mi mặt thần kỳ vắn vẹo, nhin đau, tiếp tục dụ hổng: "Sở dĩ, Cầu Cầu phải có thúc thúc như vậy công phu đúng hay không?"

"Dạ dạ, Cầu Cầu muốn học công phu. Mụ mụ, Cầu Cầu muốn học công phu." Tiểu tử thò đầu ra, thân thủ đi xả mẹ nó tay áo. Trải qua đã không có sợ, chỉ còn lại có hưng phấn kích động.

Thai mi mỉm cười, vừa định khoa hằm vài câu, chợt nghe đảo phía sau một trầm thấp giọng nam ——

"Công phu gì thế?"

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Làm Nữ Phụ Lạt Mụ Nhanh Nhẹn Dững Mãnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Nhân tâm & hành động

Nghe tiếng, Thai mi cơ hồ là theo bản năng khuôn mặt lạnh xuống, Tổng Cẩn Du!

"Mụ mụ?" Cầu Cầu giật nhẹ mẹ ông tay áo, biểu tình mê man.

Thai mi trong nháy mắt hoàn hồn, thân thủ vô vô nhĩ từ đầu, đứng dậy, nhìn hướng người tới, mỉm cười: "Người đã trở về?"

"Ừ, nghe mụ nói chuyện ngày hôm nay, nhanh lên đã trở về." Tổng cẩn du cời ra cà- vạt, đi tới bên giường, nhìn về phía nhĩ tử, "Cầu Cầu, thế nào? Thủ còn đau không?"

"Không đau." Tiểu cầu cầu nhớ tới mẹ nó nói, chủ nghĩa anh hùng đại mạo đầu.

Tổng cẩn du nhìn nhĩ tử còn hồng hồng viền mắt, sao có thể không biết hằm suy nghĩ gì, lập tức tiến lên tung bước, ôm lấy hằm, đụng đụng hằm cái trán, nói: "Ừ, chúng ta Cầu Cầu lợi hại nhất."

Cầu Cầu cà cà ba hằm cổ áo, thật biết điều "Ừ" một tiếng.

Sau lưng Thai mi là hoàn toàn mê mang, nam nhân này, trên người còn mang một chút mùi rượu, cà- vạt chưa giải, áo khoác cũng không giống như thẳng chỉnh tề, hiển nhiên là từ một cái bữa tiệc lý vội vàng vàng bứt ra chạy về.

Cước bộ vội vã, thần tình mang theo một chút lo lắng khẩn trương... Mỗi một chi tiết, không khỏi là một ấn tượng thâm trầm phụ thân hình tượng...

Thật là năng nghĩ sai rồi? Chuyện này điều không phải hằm làm? Thai mi nhú lại mi, biểu tình nghiêm túc.

Không, sai, thật trùng hợp, năng ngày hôm trước nghe được cuộc điện thoại của hằm, ngày hôm qua liền gặp chuyện không may, muốn nói cùng Tổng cẩn du hoàn toàn không quan hệ, năng quyết định không tin.

Như vậy, hay kế hoạch hơi có sai lầm? Tổng cẩn du cũng không có định đem Cầu Cầu liên lụy kéo vào ý tứ?

Thế nhưng, nếu như là diễn kịch đâu? Thai mi đột nhiên cảm giác được toàn thân rét run, năng tự nhận duyệt nhân rất nhiều, đại bộ phận còn là giả dối nhay bén tội phạm, nhưng không ai khả dĩ đem trình diễn được không hề kể hờ, mỗi một một dừng lại biểu tình, thậm chí mỗi một lần lông mi rung động, cũng sẽ là kể hờ...

Thế nhưng, Tổng cần du, không có... Hoàn toàn không có a... Thực sự có trái ngược lẽ thường..

Thai mi vẫn giật mình tại chỗ, chưa từng có ý thức được nam nhân trước mắt đã đứng lên, chuyển hướng nàng: "Tổ tó. Ngươi có bị thương không?"

"Không có, ta không có gì sự."

"Không có việc gì là tốt rồi. Những người đó đâu? Ở sỏcảnh sát?"

"Ừ, có vị tiên sinh giúp chúng ta, sau lại, báo cảnh." Thai mi trả lời.

Tổng cần du thở phào nhẹ nhõm: "Năm những người đó là tốt rồi. Vị tiên sinh kia, là không phải muốn đi nói một tạ ơn?"

"Ta hỏi tới thật lâu, tiên sinh không chịu lưu danh tự." Thai mi xoa xoa mi, vừa định đi ra ngoài, cánh tay lại bị nhân một chút kéo.

"Tay ngươi cánh tay..." Tổng cần du tức giận liếc nhìn nàng một cái, đã đem nàng kéo đến bên giường ngồi xuống, mình thì giật lại ngăn kéo, tìm nước thuốc.

"Không có việc gì..."

"Còn nói không có việc gì! Trầy da nhưng cũng không phải việc nhỏ, sau đó, không thể như thế tỏ ra anh hùng!" Tổng cần du nói xong, nửa quỳ cho nàng đồ thuốc.

Thai mi lại trong nháy mắt trông mắt, khoe miệng cười nhạt một cái chớp mắt rồi biến mất.

Tổng cần du a Tổng cần du, thực sự là thiếu chút nữa bị của ngươi hành động cấp lừa gạt... Đáng tiếc, diễn hơi quá!

Nữ tử nhìn mình khuỷu tay trầy da, trong con ngươi tình quang chớp động, từ gặp nạn đến bây giờ, nàng nhất câu cũng không có đề cập qua mình thương, càng không hảo hảo miêu tả quá mẹ con hai người gặp nạn tình hình thực tế.

Càng hướng chi, áo khoác nhan sắc sâu, nhìn không ra rõ ràng xà vết rách dấu vết, khuỷu tay chỗ vốn cũng không dễ bị phát hiện, sở dĩ liên nương cũng không biết nàng bị thương.

Như vậy, vị này vội vội vàng vàng gấp trở về, biết rất ít Tổng tiên sinh, chỉ bằng trong bóng tối liếc mắt, là có thể nhìn ra tay nàng khuỷu tay chỗ có "Trầy da"?

Nếu như là vừa cầm lấy cánh tay nàng thì thấy, như vậy, hẳn lại là như thế nào tinh chuẩn mà biết, nàng là bởi vì "Sính anh hùng" bị thương?

Dưới tình huống bình thường, một đôi yếu thể mẹ con gặp nạn, dễ dàng hơn nghĩ tới, chắc là nàng bị kẻ bắt cóc lộng thương, mà không phải lấy trộm chọi đá vậy địa "Sính anh hùng" đâu? Huống chi, đối tượng là nương chiều từ bé, tay trái gà không chặt tiểu thư.

Tổng cần du nửa quỳ dưới đất, biểu tình nghiêm túc vẽ loạn thuốc đỏ, đáy mắt mờ hồ yêu thương, động tác ôn nhu đến mức tận cùng.

Thai mi nhìn ở trong mắt, cười nhạt ở trong lòng, nàng hiện tại không trách Mã Lý Tô muốn chết muốn sống gả tra nam, thực sự, đụng với bực này hành động, ai mà không dễ như trở bàn tay, ai mà không thương thức thời khắc này?

Còn không cần hành động đâu... Có thể tinh chuẩn biết mẹ con bọn hắn gặp nạn kinh qua, nói rõ lúc ấy có một đôi ẩn nấp ở chỗ tối ánh mắt, hơn nữa Tổng cần du tựa hồ tuyệt không lo lắng này bị bắt được còn đó... Nàng hầu như có thể nhận định, trăng cướp đoạt, hay đơn thuần cướp đoạt, cảnh sát căn bản cái gì đều không tra được!

Thậm chí cặp kia "Mắt" cũng không tắt là phía sau tổng cần du... Vừa thông suốt điện thoại, là có thể xuyên thấu qua tầng tầng quan hệ, bố trí một hồi cùng mình không hề quan hệ cục... Nàng thật đúng là xem thường cái này tra nam!

"Tổ tó, nghỉ ngơi một chút đi." Tổng cần du xử lý tốt vết thương, đối Thai mi ôn nhu cười.

Thai mi nằm xuống, cảm giác được phía sau nam tử ấm áp khí tức, cùng ôm cánh tay của mình, chỉ cảm thấy không rõ lãnh.

Cả đêm, Thai mi ôm trong lòng Cầu Cầu, trong đầu đều là dù sao ngang dọc tuyến, mơ mơ màng màng, tổng cũng ngủ bất an, mà vất ngang ở nàng bên hông thủ, càng ngày càng siết chặt, để cho nàng hít thở không thông..

Ngày hôm sau, thần dương xuyên thấu qua sa mạn, chiếu vào trong phòng, ánh nắng như bay múa hôn một lớn một nhỏ khuôn mặt.

Thai mi mở mắt ra, nhìn một chút bên ngoài sáng choang bầu trời, lại nhìn một chút trong lòng ngủ được rồi tỉnh rồi mù hầu tử, không nhịn cười được cười, đêm qua ác mộng nhưng thật ra tàn sạch sẽ, hay, sợ cái gì, mà nữ lưỡn mẹ con, còn có thể bị người tra dọa lui? Hừ!

Vừa nghĩ thông suốt, Thai mi lăn lông lốc đứng lên, mổ chích hùng đũa nhỏ vịn người nàng, "Ba kỳ" một chút roi ở trên giường, đũa nhỏ xoay người, khuôn mặt cọ cọ gối mềm, tiếp tục vù vù ngủ lên.

Thai mi quyết tâm không cho hắn ngủ, liên tiếp cong hắn ngựa, hùng đũa nhỏ lăn qua lộn lại, nhấn thần hoàn mơ mơ màng màng, rồi giường khí thật nặng:

"Mụ mụ! Ngươi đừng làm rộn! Cầu Cầu buồn ngủ!"

Thai mi nở nụ cười, ghé vào nhĩ từ khuôn mặt hôn lên một cái, nhĩ từ cho là nàng lại tới nháo, thịt thịt tiểu chường duỗi một cái, "Ba lạp" một cái tát đánh lên mệ nó nửa khuôn mặt, đầu nhất chui, chân đạp một cái, trực tiếp nằm vào chần, rõ ràng như con đà điểu!

Lần này, Thai mi cũng không nhịn được nữa, trực tiếp đám giường cười to.

Thanh âm đem Mã phu nhân cấp đưa tới, nàng đẩy cửa ra, thấy nhà mình nữ nhi không ngừng trêu chọc bảo bối ngoại tôn, nhất thời khê cẩu một tiếng: "Đề Cầu Cầu ngủ một hồi được không, nhà trẻ bên kia, ta đã xin nghỉ."

"Hảo..." Thai mi cười được rồi, cũng không gọi con đà điểu, đem chần sửa sang lại, làm đà điểu đầu lộ ra, sẽ đem bị thương tay phải để lên mặt, miễn cho hấn áp đảo, mới đi ra khỏi cửa phòng.

"Ba ba ngươi ngày hôm qua lúc trở lại, các ngươi đã ngủ, sẽ không quấy rối." Mã phu nhân hiển nhiên có điểm oán giận nhà mình trượng phu chậm rì rì động tác.

"Mụ..." Thai mi hai cái tay khoát lên mệ ôi trên vai, cười từ phía sau để sát vào nàng, "Ba trở về có ích lợi gì a, lại không thể thay Cầu Cầu đau! Ngươi lần sau còn là đừng đem việc này nói ba, hấn đã đủ bận rộn lạp!"

"Vậy làm sao có thể kêu anhe hườn đau..." Mã phu nhân vừa định phản bác hai câu, chỉ thấy nữ nhi bảo bối đã bính đáp bính đáp hướng lầu đi xuống, khí nở nụ cười, "Thật là, phụ nữ hai người cũng hay hội khi dễ ta..."

"Tĩnh rồi." Mã lão cha nhìn thoáng qua nữ nhi, còn có thể bính đáp, xem ra không có gì lớn sự, "Cầu Cầu đâu?"

"Còn ngủ. Biết không dùng tới học, khẳng định không đứng dậy nổi." Thai mi ngồi xuống, uống một ngụm bánh kem.

Bên trên Tống cần du mỉm cười nhìn nàng, không nói gì.

"Thù còn chưa khỏi mà, làm sao có thể đi học." Mã lão cha rất tự nhiên nói.

Thai mi cười gượng một tiếng, ôi chao, như vậy ngoại công bà ngoại, tiểu Cầu cầu đoán chừng phải bị cung chịu thành vương tử bệnh...

"Được rồi, mấy ngày nữa có Cố gia chủ sự dạ tiệc từ thiện, mệ con các ngươi nên đi a." Mã lão cha nhìn lướt qua Tống cần du, thanh âm chuyển đậm, "Cần du vậy cũng nhận được thông tin đi."

"Đúng vậy, ba."

"Ừ."

Thai mi đùa bốn trong cái mâm bánh mì, mình đã lập gia đình, tự nhiên không có khả năng lấy Mã gia nữ nhi thân phận tham gia loại tụ hội này... Xem ra lúc này đây, vẫn phải là theo người cận kề đi a...

Bất quá, Cố gia... Thực sự là xuất hiện nhiều lần a...

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Làm Nữ Phụ Lạt Mụ Nhanh Nhẹn Dừng Mãi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 9: Cố công tử

Cố thị, bốn gia ở Hương Cảng, Cố thị bây giờ người cầm quyền là Cố thành xuyên, đơn giản điểm, là đời thứ ba, ở đời thứ hai đã là đứng trong ba nhà Hương Cảng đại tộc,... Ngạch, xa xa.

Tuy rằng, bây giờ Cố gia lấy thương nhân là việc chính, nhưng là tuyệt đối là không chọc nổi nhà giàu có đại tộc, Mã lão cha trịnh trọng chuyện lạ cũng không phải là không có nguyên nhân.

Thai mi suy nghĩ, lấy Mã lão cha tính tình, coi trọng như vậy lần này cùng người Cố gia hợp tác án, kỳ thực cũng là mong muốn đi qua lần này hợp tác, có thể cùng Cố gia bốn gia đi chung đường, mở rộng hấn ở trên thương trường lộ số, điểm này đảo cũng không gì đáng trách, Mã lão cha chuyện nghiệp tâm năng cũng là nhìn ở trong mắt.

Duy nhất sợ là... Thai mi vô tình hay cố ý nhìn Tống cần du liếc mắt, tiểu nhân quấy phá, âm thầm gây xích mích, thậm chí mượn đao giết người...

Mượn đao giết người! Thai mi một cái giật mình, không sai, chuyện phát triển cũng sắp đến một bước kia, y theo tình hình bây giờ, có thể cùng Mã gia kết thù kết oán, cũng khiến cho Mã lão cha không hề xoay người lực bỏ tù, chỉ có lo cho gia đình! Như vậy, vụ án, có đúng hay không, cùng Cố gia có

quan hệ?!

"Ba. Lần này hợp tác án cũng là cùng Cố gia nói chứ." Thai mi thả tay xuống trung ly thủy tinh, nhìn về phía Mã lão cha.

Lời vừa ra khỏi miệng, trên bàn ba người đều sững sốt, hơi có chút kinh ngạc nhìn về phía nàng.

"Bảo bối, người thế nào cũng quan tâm tới chuyện của công ty?" nương nở nụ cười một chút.

"Ừ." Thai mi trọng trọng gật đầu, "Ta sau đó nhất định phải quan tâm nhiều hơn cha, còn có Cần du, trước đây thực sự thái không hiểu chuyện. Vẫn cho các người lo lắng."

Mã lão cha buông đĩa ăn, sáng lạng nở nụ cười: "Hảo hảo! Trải qua chuyện ngày hôm qua, Tổ tổ có thể bắt đầu hiểu chuyện tới, cũng là họa trung có phúc a!"

Tổng cần du cũng cười, con người lại sâu thẳm khó hiểu.

"Đối, lần này cùng Cố gia án tử, dính dáng khá lớn. Đối với người ba, còn có Cố gia hẳn là đều tương đối then chốt." Mã lão cha cười nói,

"Đối với chúng ta Hưng đức, lại một lần nữa cơ hội, đối Cố thị là nguyện vọng chính thứ giao thiệp với A thị bước đầu tiên a."

Thai mi nhìn cha nàng thẳng thắn hình dạng, biểu tình tự nhiên, mặt mày hồng hào, không gặp chút nào phiền táo hoặc mệt mỏi vẻ, như vậy tâm tình dưới Mã lão cha, thực sự hội đi giết người sao? Chính cái kia "Biến tướng tạo áp lực" cái kia giả thiết khả năng tự không thành lập, xem ra, còn là tiểu nhân hãm hại có khả năng đại.

"Bên kia người phụ trách là ai a?" Thai mi uống bánh kem, làm bộ vô ý hỏi một câu, "Cố thiếu cậu ấm, còn là Cố lão gia?"

"Ha ha!" Mã lão cha sang sáng cười, nương cũng cười theo.

"Người hài tử này, cái gì lão gia cậu ấm. Là Phan Thạch Ngọc, Phan tiên sinh."

"Phan Thạch Ngọc? Tên rất hay a, thế nhưng, hẳn không họ Cố a?" Thai mi kể tục không điều động loạn xạ.

"Tổ tổ, Phan Thạch Ngọc là Cố gia Tam tiểu thư trượng phu, sỡ dĩ cũng là người Cố gia." Tổng cần du giải thích.

"Cố gia Tam tiểu thư, kia Phan Thạch Ngọc hẳn là rất tuổi còn trẻ a?" Thai mi cái này là thật hồ đồ, vị kia Cố Thuyền công tử tuổi không lớn lắm, Tam tiểu thư, vậy cũng không lớn nhĩ.

"Điều không phải cái này Tam tiểu thư." Mã lão cha bỗng nhiên cũng nhíu mày một cái, không biết giải thích thế nào, "Là Cố Thành Xuyên tiên sinh Tam tỷ. Sỡ dĩ Phan tiên sinh hẳn là coi là Cố Thành Xuyên tiên sinh tỷ phu."

"Nga." Đùa gì thế, lão cô mẫu hoàn xưng tiểu thư, Cố gia thật đúng là...

"Bất quá, thật đáng tiếc, vị kia Cố Tam tiểu thư, mấy ngày trước đây tựa hồ ra tai nạn xe cộ, bây giờ còn đang trong bệnh viện, phỏng chừng Phan tiên sinh cũng rất cấp

, mấy ngày nữa đại khái hội chạy về Hương Cảng." Nói đến đây, Mã lão cha nhưng thật ra hiện ra vài phần vẻ buồn rầu, "Ôi chao, vị này nói chuyện rất lâu, trên cơ bản điều kiện cũng đàm được rồi, không biết tiếp nhận chức vụ người phụ trách có thể hay không ra cái gì yêu cầu thân."

Tai nạn xe cộ? Thai mi cấp không thể nhận ra nhíu nhíu mày, luôn luôn loại âm mưu đập vào mặt cảm giác... Thực sự là, làm cho khó chịu a...

"Mới người phụ trách, có lẽ là Cố công tử." Tổng cần du chen vào một câu.

"Người là thuyết, Cố Thành Xuyên tiên sinh cái kia vừa về nước nhĩ nhĩ từ?" Mã lão cha dừng lại nửa giây, "Vị kia, niên kỷ còn rất nhẹ đâu, trước tựa hồ cũng không có giao thiệp với Cố gia sinh ý, không biết..."

Vừa về nước Cố gia nhĩ công tử, Thai mi nghĩ thần kinh vừa kéo, đại thập tự ở huyết Thái Dương vòng vo chuyển, không phải đâu, đại bài cậu ấm, Cố Thuyền!?

"Được rồi, bất kể là ai, mấy ngày nữa từ thiện quyền tặng hội khẳng định xuất hiện, người nếu như hiếu kỳ, đến lúc đó nhìn cho thật kỹ là được." Mã lão cha cười liếc nhìn Thai mi, một câu nói kết thúc Mã gia "Buổi sáng tin tức".

Ba ngày sau, ban đêm, ngựa xe như nước, xa hoa truy lạc, trung tâm thành phố Cố gia từ điểm, quang trù không ngừng bên tai. Nam tử một thân tây trang giày da, chuyện trò vui vẻ, nữ tử lễ phục uốn lượn, sắc màu rực rỡ.

Mã gia, tới không còn sớm cũng không trễ. nương kéo Mã lão cha tay, một thân hắc sắc lộ kiên lễ phục dạ hội, thắt lưng tuyến lập cao buộc chặt, vạt áo chỗ điểm tuyết mấy viên trân châu, hơn nữa cần cổ hột xoàn vòng trang sức, hiện ra vài phần giản lược đại khí. Nói thật, nương không bán mạnh thời gian, vẫn rất có phu nhân khí chất tích!

Mà Thai mi, được rồi, nàng yêu cầu nhan sắc, nàng yêu cầu kiểu dáng, còn có nàng yêu cầu kích thước, thế nhưng... Vì sao mặc vào còn là như vậy lu mờ a!! Thật vất vả muốn bạch phú mỹ một hồi... Lòng tự ti là đối với nàng bất lý bất khí... Che mặt, không nói gì lệ ngưng ế...

Trái lại bên trên Tổng cần du, bạch sắc tây trang, dung nhan tuấn mỹ, mỉm cười không giảm, thân sĩ phong phạm, lực sát thương kinh người a! (nói làm bầm, rần rết mỹ nhân, Thai mi khinh thương trung...)

"Tổ tổ, người khát không khát..." Tổng cần du tròn mắt nhìn về phía bên người nữ tử.

"Không khát." Thai mi cúi đầu, né qua người nào đó ôn nhu quá mức thủy, mười vạn sét đánh con người, dựa vào, chớ cùng tỷ phóng điện biết không, tất cả ai có vẻ bề ngoài, tỷ hội muốn đem bất luận cái gì có điện sinh vật thể, ném vào nhà máy năng lượng nguyên tử, tạo phúc toàn bộ nhân loại, thật lòng!

"Vậy người..." Tổng cần du tiếp tục ôn nhu đối đãi, lại nghe bên ngoài có hơi tiếng động lớn xôn xao.

"Đây là Cố công tử, xem ra lần này người phụ trách đúng là hắn..." là nam nhân nói...

"Thực sự là Cố công tử ư... Không nghĩ tới còn trẻ như vậy, đẹp trai như vậy!" Đây là nữ nhân nói...

Thai mi cũng theo xoay người, tây trang màu đen, khuôn mặt tuấn lãng, giờ tay nhắc chân, phong độ hiện ra hết.

Là hắn! Thai cô nương một đôi mắt to đều mở hết cỡ, biểu tình thoáng hi cảm, thần kinh vui sướng này lên...

Không nghĩ tới, thiên hô vạn hoán mới đi ra ngoài Cố đại công tử, dĩ nhiên là hắn!

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Là Nữ Phụ Lạ Mụ Nhanh Nhẹn Dững Mãnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10: Nữ phụ thật nhiều

Ngày đó một thân hưu nhân trang, cười rộ lên có điểm tính trẻ con nam nhân hôm nay một thân chính trang, tập trung toàn trường ánh mắt, mặc dù đàm tiếu trong lúc đó, cũng mang theo điểm lạnh thấu xương khí. Tuấn dật hình dạng, thon dài thân hình, Thai mi thờ dài...

"Cố tiên sinh." Mã lão cha kéo nương đi lên trước, Tổng cần du và Thai mi cũng theo đi tới.

"Mã tiên sinh, Mã phu nhân." Cố Thuyền cũng mỉm cười quay đầu lại, bỗng nhiên, mâu quang quét Thai mi, thần tình hơi ngạc nhiên, "Phu nhân, nguyên lai người cũng ở nơi đây."

"Vậy..." Mã lão cha và nương kinh ngạc nhìn hai người.

"Ba mẹ, lần trước, ta và Cầu Cầu gặp nạn, xuất thủ cứu giúp là Cố công tử." Thai mi nói, chuyển hướng Cố thuyền, "Ngày đó chưa từng đáp tạ Cố tiên sinh, thật sự là tiếc nuối cực kỳ a!"

"Nguyên lai là Cố tiên sinh a, ngày đó thật đúng là may mà có ngài a..." Mã lão cha cảm kích mở miệng, nương đã ở bên cạnh liều mạng gạt đầu, hiển nhiên, đối cứu nhà mình hai người bảo bối vị thanh niên này tài giỏi đẹp trai hảo cảm tăng vọt.

"Cố tiên sinh, ngày đó đa tạ ngài xuất thủ cứu giúp, Tổng mỗ thê nhi mới vô sự." Tổng cần du hơi nhất gạt đầu, biểu tình rất chân thành.

Cố thuyền nâng chén, cười nói: "Thực sự một cái nhắc tay, Cố mỗ không dám kể công a."

Ba nam nhân huyếch một chén, liền nói chuyện với nhau vài câu, trong lúc, Mã lão cha nhiều lần biểu thị nhất định phải hảo hảo cảm tạ Cố thuyền, thế nhưng Cố thuyền cũng một mực chối từ. Cuối cùng vẫn là vị này Phan tiên sinh đến, cắt đứt cái đề tài này.

Thai mi giương mắt, nhìn về phía vị này Phan tiên sinh, nói như thế nào đây... ngũ quan khắc sâu, vóc người cường tráng, hoàn toàn không có người cùng thế hệ bụng bia, hơn nữa phong độ chỉ có, tôn trọng nữ sĩ, thật sự là rất dễ làm cho sinh hảo cảm nhân.

Hắn giao chén rượu, cùng Mã lão cha đàm tiếu, giữa hai người hiển nhiên tương đối quen thuộc, dù sao cũng đánh lâu như vậy giao tế.

Tổng cần du cũng qua một bên cùng một người trẻ tuổi phân đàm, Thai mi chú ý tới, người tuổi trẻ kia là cùng Phan thạch ngọc cùng nhau vào, xem ra chắc cũng là Cố thị người.

Ăn mặc lễ phục và cao như vậy giày cao gót, nàng các loại khó chịu, chính chậm rãi đi qua một bên khu nghỉ ngơi đi. Ngồi xuống còn không có mấy phút, nàng chợt nghe áo hữu biên một ít nữ nhân tất huyền nao tốt, trách trách hô hô thanh âm.

"Thật vậy chăng?"

"Nguyên lai là như vậy!"

"Vậy hân phu nhân có không tỉnh lại nữa..."

Nghe được một câu cuối cùng, Thai mi tâm tư khẽ động, dựa vào sô pha, bắt đầu quang minh chánh đại nghe trộm.

Nghe xong một hồi, đánh bay những nữ nhân kia mê gái, lái nhai và bát quái, Thai mi rốt cục làm rõ ràng sự tình đại khái mạch lạc. Theo như họ nói, Phan thạch ngọc và cái kia Cố tam đại tỷ chuyện tình, ho khan một cái, nàng thật sự là kêu không ra "Tiểu thư" hai chữ...

Hai vị này là nửa đường phu thê, kết hôn thời gian, Cố tam đại tỷ bốn mươi ba tuổi, mà Phan thạch ngọc ba mươi tuổi, đúng vậy. Nàng đều không có ý tứ nói tỷ đệ! Khụ, trở về chính đề, Phan thạch ngọc xuất thân bình thường, lúc đó hân chưa lập gia đình, thế nhưng Cố tam đại tỷ lại là lần thứ hai kết hôn, hơn nữa dẫn theo một mười ba tuổi nữ nhi, sau khi kết hôn, hai người cũng không có hài tử.

Thai mi xem ra, năng hung hân làm ra bức này rước lấy tranh luận việc nữ nhân, nói cũng là nữ vương cấp bậc, sự thực cũng như vậy, Cố tam đại tỷ đúng là Cố thị địa vị rất cao, cũng là vài đại nhân vật thực quyền trung duy nhất nữ tính.

Loại gia tộc này, người tranh ta đấu đó là không thiếu được, sờ dĩ, mặc dù là bên phải đám kia "Thật là đẹp trai thật là đẹp trai" mười từ môn cũng hiểu được Cố tam đại tỷ tại nạn xe cộ không đơn giản...

Thai mi nghề nghiệp tính lại phạm vào, bắt đầu phân tích khả nghi sự kiện, đối Cố gia, nàng sơ lược hiểu đại khái hay trước mặt hai vị. Thế nhưng, thô thô xem ra, đều không giống như là có động cơ người.

Cố thuyền, bản thân là Cố gia người đương quyền, cho dù muốn tranh, cũng không phải lướt qua bối phận, không cần trực tiếp đi lên thân bác trong tay tranh, trực tiếp đoạt quyền từ tay cha hân tài tương đối hợp lý ba. Đường nhiên, không bài trừ vì phụ thân hân xuất thù...

Sau đó, Phan thạch ngọc, nghe xong bát quái, Thai mi đối với hân tốt đẹp chính là ấn tượng đầu tiên khó tránh khỏi bị ảnh hưởng, người này nguyên ý cùng nữ nhân lớn hơn hân 13 tuổi lại có con riêng kết hôn, thực sự... Nói như thế nào đây, nếu không có chân ái, đó chính là dã tâm cực đại, vì có thể đứng ở giới thượng lưu không từ thủ đoạn.

Thế nhưng, hân lúng túng tình cảnh trái lại nhượng Thai mi nghĩ, hân cũng sẽ không đối Cố tam đại tỷ xuất thủ. Đối Cố thị đám người kia mà nói, không bối cảnh lại không con cái Phan thạch ngọc càng giống như là Cố tam đại tỷ nam sủng mà không phải trọng phụ, hân ở Cố thị địa vị cũng sẽ không cao, trong tay khẳng định cũng không có thực quyền gì. Cố tam đại tỷ rơi đài, Cố thị càng thêm sẽ không nhiều liếc hân một cái, có lợi mà vô hại a...

Thai mi lắc lắc đầu, những nhà giàu có chuyện tình hay phiền phức, trước đây cũng sợ nhất dính vào người như thế nhà án tử, tổng sẽ sanh ra chút chuyện...

Nàng nắm thật chặt thủ, dẫn động bàn bệ thực sự không giống hội làm ra nhiều như vậy bát nháo sự người, cho dù là ý đồ mưu sát tế bào não, nàng cũng sẽ không dùng phương thức này a... Sờ dĩ, đây là do thoát khỏi nội dung, vỡ kịch quân não tu bổ thế giới? Thật muốn -- một ngụm nước muối phun từ nó!

Thai cô nương chính nghiêng răng nghiêng lợi, đột nhiên cảm giác được trước mắt có một bóng ma, một quen thuộc thanh âm ôn nhu vang lên: "Tổng biên tập."

Thai nữ phụ ngừng đầu, hắc! Bạch Liên Hoa ôi chào, thật là đúng dịp thật là đúng dịp! Hạnh ngộ hạnh ngộ!

Bạch Liên Hoa một thân quý khí? Khả ái? Ủ, quay về với chính nghĩa hoa lệ nữ chủ tia sáng lễ phục, tóc từng từng địa kéo, cầm bọc nhỏ, rất câu nệ đứng ở trước mặt nàng.

Ta nói, người là nữ chủ a nữ chủ, người làm gì thế câu nệ a... Người đây không phải là đem nhân gia cáo thành ác độc người đàn bà chanh chua hình nữ phụ sao, nhân gia rõ ràng Mã Lý Tô yếu ớt hình nữ phụ có được hay không!

"Ủ, bạch chủ biên cũng ở nơi đây a." Thai mi quay nàng gật đầu, không thân thiết cũng không xa cách.

"Là. Bởi vì... này trăng tiệc tôi có mời truyền thông, chúng ta tạp chí công ty đã ở bên trong, sờ dĩ..." Nàng nhìn thoáng qua Thai mi.

Thai mi từ chối cho ý kiến, thực sự không muốn cùng quang mang bắn ra bốn phía nữ chủ đại nhân nói nhiều nói, được rồi, nàng lòng dạ hẹp hòi, mặc trang phục đã để cho nàng rất thương cảm, nếu như nữ chủ đại nhân tái hướng bên người nàng vừa đứng... Nữ phụ cũng muốn nhân quyền a, tốt xấu cho nàng chừa chút nữ tính tự tôn đi chứ...

"... Tổng giám, ta tự đi trước." Bạch Liên Hoa nhìn nàng một cái, thấy nàng gật đầu, liền hướng vừa rồi đến phương hướng cất bước.

Thai mi nâng má, nhìn Bạch Liên Hoa hướng đi, Bạch Liên Hoa đại biểu tạp chí công ty nàng không có ý kiến gì, thế nhưng, truyền thông lên sân khấu cũng phải như vậy trang phục sao?

"A nha..."

Thai mi sừng sốt, nhìn Bạch Liên Hoa tiểu thư phác thông một tiếng, nằm trên đất... Nàng phát thệ, không phải nàng làm!

Mồ nữ phi nhỏ một tiếng đem trong lòng tiếng nói nữ phụ phản xạ có điều kiện, nghiêm túc nhìn về phía cái hướng kia, đã có một vị lỗi lạc nam sĩ đem Bạch Liên Hoa đỡ dậy, Bạch Liên Hoa gương mặt xấu hổ đến đỏ bừng, nhìn qua, rất là mê người, vị kia nam sĩ hiển nhiên cũng vui vẻ ý tiếp nhận cùng nàng nói chuyện với nhau hai câu.

"Hừ, Bạch tiểu thư cũng ở nơi đây sao!" Tiêu chuẩn nữ phụ lần điệu, Thai cô nương xui xẻo lại muốn phát thệ...

Nói chuyện là bên cạnh một vị xanh ngọc sắc lễ phục dạ hội tiểu thư, nàng xem hướng Bạch Liên Hoa ánh mắt, rất không tiết, tựa hồ còn có ghen ghét.

Lại một nữ phụ?

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Làm Nữ Phụ Lạ Mị Nhanh Nhẹn Dũng Mạnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Thật lớn một đóa lòng dạ hiểm độc liên

"Tần... Tần tranh?" Bạch Liên Hoa có chút kinh ngạc nhìn về phía thế hệ mới một đời nữ phụ pháo hôi.

"Bạch song, người tại sao sẽ ở xuất hiện ở đây?" Vị này tần tranh nữ phụ người cũng như tên, lớn lên rất cổ điển, thế nhưng hiện tại liếc nhìn Bạch Liên Hoa ánh mắt, rất không cổ điển...

"ta..." Bạch Liên Hoa bắt đầu còn có chút hoảng loạn, lập tức nói, "Chúng ta tạp chí công ty nhận được thư mời. Ta là đại biểu chúng ta tạp chí công ty tới."

"Nga... Nguyên lai là ký giả a..." Tần tranh cái kia "Nga" tự lập rất trường, cũng rất lớn thanh, chu vi ánh mắt nhất thời tụ đến nơi này.

"Nếu là ký giả, người thế nào không ở bên kia đi... Còn có, người tại sao mặc một thân đi ra..." Tần tranh trên dưới quan sát Bạch Liên Hoa, biểu tình kia, phảng phất liên khinh bỉ đều tất cả dâng tặng, "Bộ dáng này, người yếu thế nào phong vận? Lão bản của các người thật đúng là khoan dung a... Dĩ nhiên nuôi người loại này... Hừ..."

Tần nữ phụ "Hừ" xong, cũng không nói nói, cứ như vậy quan sát Bạch Liên Hoa, nguyên bản cùng Tần nữ phụ nói chuyện trời đất mấy người phụ nhân cũng đứng ở bên cạnh,

Mặc dù không có mở miệng nói, nhưng tổng làm cho một loại lấy nhiều khi ít cảm giác.

Bạch Liên Hoa bị một đám nữ nhân như vậy vây bắt quan sát, dần dần có chút khiêng không được, cả người nhìn qua làm bộ đáng thương, hé ra trắng nõn mặt của cũng phồng đến đỏ bừng.

Thai mi trong đầu nhất thời vang lên quen thuộc từ khúc, "Tiểu liên hoa nha... Địa lý hoàng nha... Hai ba tuổi nha... A này", nàng đánh bay trong đầu đồ ngôn ngữ, tiếp tục nâng má nhìn tiến triển.

Cái gì, nói nàng vì sao không đi cứu? A này, đó là nữ chủ a nữ chủ, hoa lệ bạch mã vương tử ngay bên cạnh chuẩn bị mỹ nhân đầu, người để cho nàng một Mã Lý Tô nữ phụ đi làm rồi? Nàng cũng không muốn bị mẹ kế trực tiếp hoa rơi!

"Song nhi." Một giọng nam ở mấy người phía sau vang lên.

Thai mi đề ngoan cường nổi da gà, mẹ nó, ta còn Kiến Ninh công chúa đâu! Lại một một Vi Tiểu Bảo trên thân nam nhân...

Nàng xem hướng ra nam nhân, lớn lên tạm được, chính là còn non điểm, một đôi cặp mắt đào hoa nhưng thật ra câu nhân. Thai mi chú ý tới, thấy người đàn ông này xuất hiện, tần tranh thon dài mày liễu thật cao khoi mào, đáy mắt hỏa quang "Cọ" một chút thiêu cháy.

"Tần tranh! Người có thể hay không hiểu chuyện điểm, đây là Cố gia tiệc rượu, người cũng khóc lóc om sòm!" Nam nhân kia đi lên trước, đem Bạch Liên Hoa lôi ra mấy người phụ nhân vòng vây, nhìn về phía Tần tranh trong mắt của rõ ràng có không nhìn được.

"Người vừa có đúng hay không quăng ngã, thế nào? Có sao không?" Nam nhân cúi đầu hỏi thăm Bạch Liên Hoa, được kêu là một ôn nhu che chở như trân như bảo.

Bạch Liên Hoa nhưng thật ra nhẹ nhàng cựa ra tay của nam tử, tựa hồ thập phần khiếp đảm dò xét liếc mắt Tần tranh, thấp giọng thì thào: "Ta không sao... Là ta không cẩn thận..."

Tầm tắc, nhiều mập mờ liếc mắt, thật là ba phải một câu nói...

Người đàn ông kia đem Bạch Liên Hoa sau này lôi kéo, con tức càng lớn hướng Tần tranh nói: "Tần tranh, ngươi không nên cứ như vậy nháo sao?! Ngươi có phiền hay không!"

Giọng nam tuy rằng không lớn, thế nhưng ánh mắt của mọi người vốn là tập trung ở nơi này, lúc này càng là đồng loạt rơi ở Tần Tranh trên người, có nghi hoặc, có mờ ám, cũng có kinh dị và hèn mọn.

Xanh ngọc sắc lễ phục nữ tử tức giận đến ngực phập phồng, một đôi trắng nõn tay nắm chặt hai bên váy, rõ ràng chặt vật đến cực điểm, thế nhưng lưng vẫn như cũ đĩnh đạc thẳng tắp, thật to mắt hạnh lý trần đầy đều là phần nộ, nhìn về phía Bạch Liên Hoa thòi gian, càng không chút nào che giấu oán độc... Chỉ là, chợt lóe lên uly khuất về, lại không có bất kỳ người nào thấy...

"Được rồi. Ngươi cũng đừng làm rộn..." Nam tử cũng chú ý tới ánh mắt của mọi người, vừa định đánh giáng hòa, lại bị một trong sáng giọng nữ cắt đứt.

"Yêu, đây là có chuyện gì a?" Thai mi không nhanh không chậm đến gần, mang trên mặt hơi tiểu ý, nhìn về phía người ở chỗ này.

Mọi người sững sờ, nhìn lại cái này đột nhiên chen vào nói cắt đứt trò hay nữ nhân, có chút quen biết, tự nhiên nhận ra vị này chính là Mã gia tiểu thư.

"Vị tiểu thư này, thực sự là không có ý tứ, nhà của ta viên chức lần đầu tiên kiến thức trường hợp này, xong tới chỗ, mong rằng tiểu thư thứ lỗi a..." Thai mi khinh phiêu phiêu một câu nói, Bạch Liên Hoa nhất thời sắc mặt trắng bệch.

"Vị này chính là..." Nam nhân kia nhú lại mi nhìn về phía thai mi.

"Nga, ta là Bạch Song tiểu thư thủ trưởng, 《proud princess》 tổng giám. Ta họ Mã." Thai mi rất khách khí cùng tra nam số 2 lên tiếng chào hỏi.

Tra nam số 2 sững sờ, lập tức gật đầu nói: "Mã tiểu thư, nhã hảo, ta là Khương Lâm Trạch."

Thai mi gật đầu, tiếp tục nhìn về phía vị kia Tần tranh tiểu thư, thanh âm không lớn không nhỏ, vừa vặn có thể để cho chung quanh đây nghe: "Ta vừa thấy nhân viên của ta ngã ở chỗ này, nhờ có Tần tiểu thư hỗ trợ, bằng không quấy rối đến mọi người, nhưng chính là ta không phải."

Những lời này vừa ra, Bạch Liên Hoa thân thể đều hoảng liêu hoảng, khuôn mặt huyết sắc hoàn toàn không có, nhìn về phía Thai mi trong mắt của tràn đầy không giải thích được và kinh khủng.

Bên người nàng tra nam số 2 cũng không tự chủ cau lại nhíu mày.

Người bên cạnh nhìn một chút cái này, lại nhìn một chút cái kia, cũng biết thế cục đã nghiêng về một phía, nhất thời cũng có chút mất hăng hái.

Mà Tần tranh.... Ừ, biểu tình lại phi thường kỳ quái, trong vui mừng mang theo vô cùng thân thiết, tròng lớn hạnh trong con ngươi hoàn ẩn ẩn một chút...

Thai mi nhất thời bị nhìn chíp bông, a này, ta nói, mỹ nữ cứu mỹ nhân, ngươi cũng đừng nhất phó lấy thân báo đáp ba...

"Tổ tổ..." Mỹ nữ bỗng nhiên động tình hô một tiếng, "Thật là ngươi a... Tổ tổ!"

A này, a này, đây thật là GL hướng văn sao, vì sao có loại bị hoa bách hợp dất lừa thuê! Thai mi dùng sức chà xát nổi da gà, chuẩn bị sẵn sàng, dự định vừa có dị động, lập tức chạy trốn!

May là, Tần nữ phụ chỉ là lau viền mắt, hơi oán trách nhìn về phía Thai mi: "Tổ tổ... Ta là a Tranh a! Ngươi không nhớ rõ, khi còn bé, nhà ngươi bên trên a, tuy rằng ta sau lại xuất ngoại, thế nhưng, ngươi làm sao có thể không nhận ra ta!?"

Thai mi bừng tỉnh đại ngộ, nhất thời vui mừng hơn hồ khi nhìn thấy khuê mật: "Là a Tranh a! Thực sự là a Tranh! Ngươi cô gái nhỏ này, thay đổi đẹp nhiều như vậy, ta đương nhiên không nhận ra lập!!"

"Vài năm không gặp, miệng nhưng thật ra lẩm lời không ít!" Tần tranh giận Thai mi liếc mắt, cười đến rất vui vẻ.

Lưỡng người nhất thời tay trong tay, bỏ xuống tra nam và Bạch Liên Hoa qua một bên nói chuyện phiếm đi. Tra nam có chút mê hoặc nhìn hai người, cúi đầu đôi Bạch Liên Hoa nói: "Song nhi, qua bên kia nghỉ ngơi một chút."

Bạch Liên Hoa thu hồi nhìn về phía hai người oán giận nhăn nhó, tròng mắt, êm ái "Ừ" một tiếng.

"Ngươi cùng ta viên chức chuyện gì xảy ra?" Thai mi đưa một chén rượu cấp Tần tranh, hỏi.

"Hừ! Cái kia tiện nữ nhân, tâm cơ cho tới bây giờ cứ như vậy sâu! ta thực sự là thái choáng váng, mỗi lần lên đều phải mang tiếng xấu!" Tần tranh tiếp nhận rượu, rất bức mình một ngụm uống hết.

"Ừ, ta thấy được." Thai mi cũng nhấp một miếng rượu, đáy mắt lại cũng có vài phần không bình tĩnh, "Là chính cô ta té."

Đâu chỉ là rơi, Thai mi rõ ràng thấy nàng rơi một chút, động tác cứng ngắt, phản ứng thông thả, còn là xoay hông để tránh té, đây đều là nhân có ý định ngã sắp xuống thì thân thể tự bản thân bảo vệ bản năng.

Nữ nhân kia, là cô ý. Cô ý ngã vào bên người Tần Tranh, biết rõ Tần tranh tánh khí như vậy, chắc chắn sẽ không tùy tiện buông tha nàng, cần phải chế ngạo làm thấp đi hai câu.

Như vậy, tự nhiên có thể hấp dẫn giữa sân chú ý, đưa tới con mồi của nàng, sau đó, phần yếu, gây xích mích, bắt động thanh sắc làm cho Tần tranh thanh danh nước bẩn!

Hào thủ đoạn, hảo hành động, thật không hổ là tra nam coi trọng nữ nhân! Quả nhiên "Tình tình" hút nhau!

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Làm Nữ Phụ Lạt Mụ Nhanh Nhẹn Dừng Mãi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: Bạch Liên Hoa có chuẩn bị

"Nàng là cô ý! Ta đều dắt Lâm Trạch trốn được nước Mỹ đi, nàng lại vẫn không bỏ qua!!" Tần tranh bỗng nhiên rất tức giận dất chính mình lễ phục.

Thai mi vội vã cầm tay nàng, trong miệng nhắc tới: "A tranh, trấn định! Trấn định! Thật là nhiều người nhìn đâu..."

Tần tranh nhất thời vén lên ưu nhã cười, tả hữu nhìn chung quanh, như không có gì dị thường, mới thở phào nhẹ nhõm: "Tổ tổ, ta thực sự cũng bị nữ nhân kia ép điên rồi, còn có Khương lâm trạch, vĩnh viễn như thể che chở nàng... Vĩnh viễn như thể che chở nàng! Rõ ràng, rõ ràng mỗi lần đều là nữ nhân này chọn sự!"

Thai mi lòng hiếu kỳ đầy ắp, lại cũng nghiêm chỉnh mở miệng hỏi, bất quá, rất nhanh tần tranh liền triệt để, "Bùm bùm!" kể vừa thông suốt oán giận, Thai mi cũng coi như biết tiền căn hậu quả.

Nguyên lai, Bạch Liên Hoa, Tần tranh và Khương lâm trạch là bạn học cao trung, Tần tranh và Khương lâm trạch vốn cũng là thanh mai trúc mã, hai người gia tộc không sai biệt lắm điều động nội bộ hôn sự, thế nhưng, nữ chủ Bạch Liên Hoa xuất hiện, thánh mẫu quang hoàn chiếu khắp chúng nam, sau đó nam phụ Khương lâm trạch, quả quyết dời tình.

Không tốt ngang ngược kiêu ngạo hình nữ phụ Tần tranh cô nương đương nhiên không vui, hai nhà đại nhân cũng luân khởi gây to đã uyên ương, Bạch Liên Hoa bắt đầu dĩ chuyển trường, Khương lâm trạch cũng cùng Tần tranh cùng đi nước Mỹ.

Vốn có, nữ phụ Tần cô nương là rất cao hứng, trúc mã bên người, nữ chủ không tung tích, thế nhưng, một năm trước, nàng phát hiện quan hệ của hai người này căn bản không có đoạn! Này tình ý kéo dài, người nông ta nông buri kiện thành công nhượng Tần cô nương tức giận mù quáng! Nàng và tra nam trúc mã cãi nhau

tra nam giận dữ dưới, trực tiếp thừa nhận cùng Tần nữ phụ làm hòa bất quá là kẻ hoãn binh, trong lòng hấn chân chính nữ thần, chân chính muốn kết hôn người là Bạch Liên Hoa.

Kết quả là, hai người sau này tranh chấp tranh cãi âm ỉ hầu như không có đoạn quá, hai nhà đại nhân cũng rất bất đắc dĩ, bài vở và bài tập vừa kết thúc, đã đem hai người triệu hồi nước.

"Ta thực sự cho rằng trốn được nước Mỹ thì tốt rồi... Lâm trạch chỉ là tạm thời đầu óc mê muội, thời gian lâu dài, hấn sẽ đã quên nữ nhân kia... Thế nhưng... Nguyên lai, muốn như vậy chỉ có ngã một người! Bọn họ... Bọn họ đã sớm kế hoạch được rồi, bọn họ dĩ nhiên lấy ta làm nguy trang!" Nói nói, Tần tranh cặp kia mắt hạnh lý thoảng cái thủy quang dụ dàng.

Thai mi thở dài một hơi, rút nhất cái khăn giấy, cẩn thận cho nàng xoa xoa nước mắt: "A tranh, không muốn sống một như vậy... Nam nhân như vậy, không đáng người sống một như vậy..."

"Tổ tổ... Ta từ nhỏ... Từ nhỏ đã bị báo cho biết, sau đó sẽ cùng Lâm trạch kết hôn... Người cũng biết... Nga, sai, người chưa thấy qua hấn... Ngược lại, ta vẫn cho đó là chuyện đương nhiên sự tình a..." Tần tranh bỗng nhiên ôm lấy thai mi, tựa đầu tựa ở nàng trên vai, có chút nói năng lộn xộn, "Ta thậm chí cũng không có nghĩ tới người khác... Không có đã cho người khác cơ hội... Từ nhỏ đến lớn, ta chỉ có một Khương lâm trạch a! Tổ tổ, ta có đúng hay không rất ngu, có đúng hay không rất ngu..."

Thai mi không nói lời nào, chỉ là vỗ vỗ bả vai của nàng, thở dài.

"Thế nhưng... Người nam nhân kia, người nam nhân kia dĩ nhiên nói với ta, hấn nghĩ hấn đối Bạch song mới là thật ái! Ta đây tính cái gì, nhiều năm như vậy, ta tính cái gì!" Tần tranh bỗng nhiên có chút kích động, "Nếu ta cái gì cũng không phải, vậy tại sao còn muốn liên lụy ta sáu năm, tại sao muốn cùng đi với ta nước Mỹ!"

"A tranh!" Thai mi tâm tình cũng có chút trầm trọng, tuy rằng, cảm tình việc không phải do nhân, thế nhưng, làm sao khổ yếu bị những tội a, "Hiện tại cũng đến lúc buông ra, đối với mình tốt một chút, a Tranh..."

Tần tranh nhỏ giọng khóc nức nở một hồi, mới vừa rồi ngừng đầu, xoa xoa nước mắt, cũng may, các nàng đang ngồi địa phương là góc vắng vẻ, bên

cạnh còn có bồn hoa chống đỡ, nhưng thật ra không có khiến cho ngoại nhân chú ý.

Thai mi nhìn Tần tranh hồng hồng viền mắt, mới vừa rồi cười nói: "Tốt một chút không?"

Tần tranh hút hút mũi, xinh đẹp mắt hạnh vẫn có chút hồng hồng: "Đều là bị bọn họ tức giận, như ta vậy, như thế này thế nào gặp người a..."

"Nếu không, chúng ta đi." Thai mi thiêu thiêu mi, cố ý nói.

"Thôi đi, trường hợp này có khả năng sao? Chờ ta ngồi một chút, mắt không đỏ, đi toilet tu bổ." Phát tiết vừa thông suốt, Tần tranh ngược lại cũng bình tĩnh lại.

"Được rồi, nghe nói người kết hôn rồi, chưa từng có thể gặp trở về tham gia của người hôn lễ." Tần tranh ra bên ngoài nhìn, ánh mắt quét tới quét lui, "Chồng người nào?"

Thai mi lười biếng giơ tay lên hướng Tổng cần du phương hướng chỉ chỉ, nỗ bữu môi: "cái kia."

Có điểm xa, Tần tranh híp mắt: "Xa xa xem thật đẹp trai a. Người ánh mắt thật tốt!"

"Là đâu, suất là suất a..." Thai mi lắc đầu, không có nói nữa.

Kỳ thực, nàng vẫn đều không phải người nhiều chuyện, đối với cùng nữ chủ Bạch Liên Hoa dính dáng đến chuyện, nàng càng hận không thể xa xa cút ngay, thế nhưng, vừa Bạch Liên Hoa một chút giả suất, Tần tranh bị người dùng khinh miệt ánh mắt quái dị vây xem, lại nghĩ tới Tổng cần du người nọ tra sở tác sở vi, Thai mi đối đầu đôi ác tâm nam nữ chán ghét thoáng cái dường như hỏa sơn bạo phát, sừng sừng tiến lên cho Bạch Liên Hoa không mặt mũi.

Nàng vừa một mực tương, động tĩnh này huyền cũng không nhỏ, Tổng cần du hẳn là thấy được chưa, không biết hội có cái gì cảm xúc, mình ngằm tình nhân hoàn nuôi một tên phòng hồ, ha ha, nếu như chó cắn chó, vậy là tốt rồi chơi. Đương nhiên, bằng Bạch Liên Hoa thủ đoạn, phỏng chừng có khi là lí do thoái thác.

"Tổ tổ, người nói đúng, ta không thể tiếp tục như vậy." Tần tranh bỗng nhiên ngửa đầu một cái, "Tần gia đệ nhất mỹ nhân, còn sợ tìm không được nam nhân! Ta tuyệt không hề bị đôi câu nam nữ kia tức giận!"

Thai mi xuy cười một tiếng, Tần nữ phụ hoàn thật đáng yêu, tuy rằng thẳng tính một điểm.. Ra về, bị nữ chủ đùa giỡn xoay quanh một điểm..

"Lần sau a, cùng đi ra ngoài tụ tụ đi. Chúng ta thật sự có đã nhiều năm chưa từng thấy." Tần tranh bỗng nhiên rất cảm khái, "Ôi chao... Thoáng cái, đã nhiều năm như vậy, từ các người dọn nhà lúc, thực sự không thể nào liên lạc qua đâu..."

"Đúng vậy... Quả thực, đỉnh lâu..." Thai mi nhỏ giọng phụ họa, rất sợ Tần cô nương trở mình hồi ức, nàng một hàng giả nha.

Cũng may không đợi Tần cô nương bắt đầu trở mình, nương lại tới.

"Tổ tổ, người tại sao lại ở chỗ này a? Đầu giá muốn bắt đầu."

"Bá mẫu. Ngài còn nhớ ta không?" Thai mi còn chưa mở miệng, Tần tranh đảo tiên vui vẻ đứng lên.

"Người là... Tiểu tranh tranh a!" nương nhận một chút, ngạc nhiên mở miệng.

Thai mi cười ngắt, nương a, người thủ nick name thời điểm, có thể hay không lo lắng hạ khán giả cảm thụ...

"Đúng vậy! Đúng vậy! Bá mẫu còn nhớ rõ ta a!" Tần tranh người này tính cách thay đổi thất thường, hiển nhiên cùng nàng nương một quốc gia, lại vẫn liều mạng gạt đầu...

"Tiểu tranh tranh có muốn hay không cùng chúng ta cùng đi a. Ba mẹ người vậy cũng muốn tìm người."

"Hào!"

Đi tới hội trường ở giữa, Tần tranh cùng các nàng lên tiếng chào, hướng ba mẹ mình bên kia đi. Thai mi ngoan ngoãn ngồi ở nương và Tổng cần du trung gian.

Tổng cần du thấy nàng, giương lên cái loại này chiều bài ôn nhu đáng tươi cười, Thai mi nhìn lại một cái, xem người trước mắt thần sắc tự nhiên, cũng không biết hẳn có thấy hay không trước một màn kia.

Nàng nhìn chung quanh một lần, cũng không thấy được Bạch Liên Hoa thân ảnh.

"Tổ tổ, người tìm ai?" Tổng cần du thấp giọng hỏi.

"Nga, chúng ta tập chí xã một viên chức. Vừa gặp phải chút xú ngoài ý muốn, sợ nàng làm ra loạn gì." Thai mi mạn bất kinh tâm trả lời.

"Năng có chuyện gì a, người cũng đừng quá lo lắng." Tổng cần du mỉm cười, trên mặt như trước cẩn thận.

Thai mi gạt đầu, phát hiện mình sát ngôn quan sắc bản lĩnh, ở tổng cần du trên người hoàn chân không có đất dụng võ, bực mình!

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Là Nữ Phụ Lạ Mụ Nhanh Nhẹn Dững Mãnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Đập vào mặt âm mưu

Thai cô nương đối loại này cái gì bán đấu giá thật sự là không có hứng thú, hơn nữa ngọn đèn cũng không lượng, nhất thời có điểm hỗn loạn.

Không biết qua bao lâu, bỗng nhiên bị bàng quang của bản thân cứu tỉnh, nàng từ bên cạnh lặng lẽ lối ra, vội vàng đi giải quyết tam cấp. Toilet ở cùng tầng bên kia, nàng bụng bụng chạy chậm, ngược lại bên ngoài cũng không có mấy người người phục vụ, không mất mặt.

toilet giải quyết xong, Thai cô nương thoải mái mà thở dài, chặn rãi ở bên ngoài cuống lên, nàng đối đấu giá hội thực sự cũng không cảm.

Toilet cùng hội tràng trong lúc đó, còn có một cái sân thượng, là một cái vòng tròn hình cung đột đi ra tạo hình, Thai mi đứng ở đó, dựa vào lan can trổng gió, chỉ cảm thấy tâm tình thật tốt.

Sắc trời đã rất tối, Thai mi ngẩng đầu, không trăng không sao, liên một điều kiện để nhớ cố hương cũng không cho nàng, nàng mặt nhăn nhu, cúi đầu tùy ý trông về phía xa, đã thấy từ điểm trong vườn hoa, có hai nơi ánh ánh sáng. Nàng khoi một cái mi, hai người thông điện thoại nhân, bắt quả, chạy xa như vậy để nghe điện thoại?

Hai người kia nhất nam nhất bắc, trong lúc đó cách bồn hoa, đường mòn và một ít đại thụ, chắc là lẫn nhau nhìn không thấy đối phương, nhưng đều bị Thai mi nhìn vừa vặn, bắt quả ngọn đèn quá mờ, cự ly cũng có chút xa, chỉ có thể nhìn ra nam nhân đường viền, thấy không rõ khuôn mặt.

Thấy rõ cũng không thấy nhận thức, Thai mi ảo não bĩu môi, hàng giả các loại không có phương tiện thật sao, tìm đường chết, tốt xấu cũng đem Mã Lý Tô ký ức cho nàng nha!

Chỉ chớp lát sau, phía nam người nọ đánh xong điện thoại, hướng nơi cửa chính đi tới, ngọn đèn đại thịnh chỗ thấy rõ người này, Thai mi sùng sốt, Cố thuyền? Hôm nay vai nam chính, tại sao sẽ ở nơi này gọi điện thoại?

Không đợi Thai mi nghi hoặc hảo, phương Bắc cái kia ánh ánh sáng cũng đã biến mất, người nọ cũng từ nơi cửa chính đi đến, Thai mi vừa sùng sốt, đứng dip, lại một một biết, theo Phan thạch ngọc người tuổi trẻ kia, chắc cũng là Cố thị người.

Thai mi quý thần xui khiến hướng hội trường đi đến, hai người này nếu như từ dưới lầu bắt đầu, sẽ kinh qua vừa sân thượng, cũng sẽ phát hiện nàng, mà nàng, theo bản năng nghĩ, không thể bị phát hiện...

Thai mi mới vừa vào hội trường, chỉ thấy Cố thuyền đi tới, Cố thuyền dọc theo hội trường đi tới hàng thứ nhất chỗ ngồi, sau khi ngồi xuống, liền phân biệt nhìn bán đấu giá.

Thai mi thường thường nhìn ra phía ngoài, dựa theo thời gian, người tuổi trẻ kia cũng có thể đã trở về, thế nhưng hai cái cửa, vẫn luôn không ai tiến đến, người kia, vào quán rượu, lại chưa có trở lại hội trường?

"Tổ tổ, làm sao vậy, người xem người nào a?" Tổng cần du thấp giọng hỏi.

"Nga, không có gì, nhìn có bao nhiêu biết." Thai mi cười nói.

"Hơn phân nửa là biết. Đầu là A thị nhân vật có mặt mũi, chúng ta hôn lễ thời gian, nhưng đã tới không ít." Tổng cần du nói, thuận lợi đem nàng vừa bị gió thổi loạn tóc mai sắp xếp lại.

Hơi thở của đàn ông thoáng cái đập vào mặt, thai mi thân thể cứng đờ, lại không động, vẫn mỉm cười nhượng tổng cần du lộng đầu nàng phát, tròng mắt vừa lúc chống lại nam nhân mang theo cực hạn ôn nhu con người.

Mất hội diễn hí, nàng trước đây cho rằng chỉ có một Lương triều vĩ, hiện nay, xem ra còn phải gia tăng một Tổng cần du. Nếu như mình điều không phải ngay từ đầu tâm tồn phòng bị, nếu như không phải một câu kia nói kẻ hở, nói không chừng, nàng cũng sẽ trầm mê ở người đàn ông này trong ôn nhu, thăng đến, chết chìm!

Cây thuốc phiện chi độc, mê tâm trí người ta, Tổng cần du cũng không nhiều rảnh rồi a!

Tiệc tối lúc kết thúc, gần mười giờ, Mã lão cha và người Cố gia hàn huyên vài câu, liền dẫn người một nhà, đi ra ngoài, Thai mi kéo Tổng cần du, mọi nơi nhìn quanh, lại thấy, người tuổi trẻ kia đi theo Phan thạch ngọc bên người, đứng ở một bên.

Thai mi tinh tế quan sát, gương mặt nho nhã thanh tú, ngược lại cũng đẹp mắt.

"Phan huynh, ta tự đi trước một bước." Mã lão cha và Phan thạch ngọc chào hỏi.

Phan thạch ngọc cũng cười: "Đi thông thả."

Mã lão cha kéo nướng, xuất môn.

Thai mi cũng theo đi ra ngoài, giữa đường, Tổng cần du nhận điện thoại, công ty tựa hồ có chuyện gì gấp, muốn chạy tới.

Mã lão cha có điểm khó chịu "Hừ" một tiếng, nướng nhưng thật ra cười phát tay một cái, nhưng hấn đi làm việc trước đi.

"Tổ tổ. Xin lỗi a, chuyện ngày hôm nay khả năng hơi nhiều, người không cần chờ ta trở lại." Tổng cần du ôn nhu sờ sờ đầu của nàng.

"Ừ, không có việc gì, người đi giúp đi." Lão nướng cũng không có ý định chờ người trở về.

Tổng cần du buồn nôn nhìn nàng một cái, đi ô-tô hướng một hướng khác ly khai. Thai mi lên cha của nàng xe.

Về đến nhà, nướng hô một, thẳng lên lầu. Trong phòng khách chỉ có Thai mi và Mã lão cha hai người.

"Cha, người và Phan tiên sinh quan hệ cá nhân tốt?" Thai mi thử tính mà hỏi thăm.

"Tạm được, Phan tiên sinh thái độ làm người không sai, cũng rất có năng lực, tương đối khá chung đụng nhân." Mã lão cha trả lời.

"Như vậy, vị kia có Cổ Tam tiểu thư và Phan tiên sinh chuyện, cha người biết nhiều ít?" Thai mi lại hỏi.

Lần này, Mã lão cha nhìn nàng một cái, nhìn thấy sắc mặt nàng nghiêm túc, có chút kinh ngạc: "Tổ tổ, người hỏi cái này để làm gì?"

"Cổ gia hợp tác với chúng ta, tổng muốn biết người biết ta, điều này không phải?" Thai mi lần này không trang, rất nghiêm túc nhìn về phía ba nàng.

Mã lão cha và nàng nhìn nhau một hồi, bỗng nhiên sang sang cười to: "Tổ tổ, xem ra người thực sự là trưởng thành. Biết quan tâm chuyện trong nhà."

"à, trước kia là ta thật không hiểu chuyện." Thai mi gật đầu, "Quá không quan tâm chuyện trong nhà. Cũng quá không hiểu... Bảo vệ mình."

Câu này là đại diện cho Mã Lý Tô nói.

"Hào hảo!" Mã lão cha có chút kích động, "Nhiều năm như vậy, mẹ người tính tình đơn thuần, người lại hướng sinh ý không có hứng thú, Tổng cần du người này... Ta là cái gì đều chỉ có thể muộn ở trong lòng a..."

"Cha, sau đó, người cùng ta thuyết. Ta sẽ chăm chú học." Thai mi đi sang ngồi, rất nghiêm túc kéo tay ba nàng.

"Hào hảo." Cổ lão cha phách vỗ tay của nàng, "Người nói đúng, biết người biết ta, cha thế lực tuy rằng so ra kém Cổ gia, nhưng cha tối thiểu cũng biết một việc."

Trọng điểm tới, Thai mi hận không thể vênh tai nghe.

"Cổ gia như vậy gia tộc, không giống chúng ta gia, bọn họ tam đại nhà giàu có, rắc rối khó gỡ sự quả thực không ít. Là trọng yếu hơn là, người như vậy gia, nữ nhi giống nhau là không gặp được thực quyền." Mã lão cha cầm lấy cái chén, uống một ngụm, "Vị này Cổ Thành Đình Tam tiểu thư, có thể tọa đến vị trí hôm nay, thủ đoạn thực sự cũng là... Cổ Thành Xuyên có ba huynh đệ, nhất người tỷ tỷ, tỷ tỷ là Cổ Thành Đình, còn có đại ca Cổ Thành Sơn, nhị ca Cổ Thành Hải, còn có một cái đệ đệ Cổ Thành Hằng."

"Cổ Thành Xuyên là lão tứ, vậy tại sao..." Thai mi vô ý thức nhíu mi.

"Vì sao kế thừa gia nghiệp chính là hấn, đúng không?" Mã lão cha ôn hòa nhìn về phía nàng.

"Là." Thai mi gật đầu.

"Bởi vì, hơn ba mươi năm trước, Cổ Thành Sơn, Cổ Thành Hải, liền chết."

"Ngoài ý muốn bỏ mình?" Thai mi ngồi thẳng người, âm mưu cảm lần thứ hai đập vào mặt.

"Tai nạn xe cộ."

Thai mi chậm chọc địa ngoắc ngoắc thần, tai nạn xe cộ là đồ tốt, sát nhân vô tội lợi khí a!

"Cổ gia hai vị, không chỉ có bỏ mình, hơn nữa nghe nói là tranh quyền thất bại, mang theo tiền lẫn trốn là lúc ra sự. Sở dĩ, vẫn bị Cổ gia coi là sỉ nhục lớn nhất, tận lực làm hại hai người này tồn tại."

Thai mi gật đầu, thảo nào nướng không nói cho nàng biết chuyện này, xem ra là nhà giàu có đang lúc truyền lưu bí tân a.

"Không lâu sau lúc, Cố thành xuyên được chính thức tiếp nhận Cố gia quyền to, hơn nữa, đưa Cố Thành Đình vào ban giám đốc, chương thực quyền." Mã lão cha híp mắt một cái, "Lúc đó, vẫn có lời đồn đãi, Cố gia hai huynh đệ chuyện là Cố Thành Đình vì Cố Thành Xuyên dọn sạch cản trở, điều kiện là Cố Thành Đình muốn ở Cố thị có chỗ ngồi."

Hiện đại bản Thái Bình công chúa a, Thái mi sờ sờ cằm, như vậy hiện tại, công cao chân chủ.

"Mà Cố thành đình tai nạn xe cộ, quả thực cũng có đồn đãi, là Cố thành xuyên đã hạ thủ." Mã lão cha cũng sờ sờ cằm, "Dù sao mấy năm này, Cố thành đình thể lực càng lúc càng lớn."

"Tai nạn xe cộ. Thật là có điểm báo ứng." Thái mi thì thảo.

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Làm Nữ Phụ Lạ Mụ Nhanh Nhẹn Dững Mãnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Ân mạng bạo phát

"Bất quá, ta nhưng thật ra nghĩ Cố thành xuyên xuất thủ có khả năng không lớn." Mã lão cha uống một hớp nước, tiếp tục nói, "Cố thành xuyên lưỡng tử nhất nữ, con lớn nhất cố đại thiếu đã ở Cố thị ngây người 7-8 năm, trên căn bản là điều động nội bộ người nổi nghiệp. Nhị nhi tử Cố thuyền xem ra cũng phải cần tiến Cố thị. Mà Cố Thành Đình chỉ có một nữ nhi, năm nay cũng có hai mươi bảy hai mươi tám, thế nhưng một mực nước ngoài đọc sách, căn bản chưa từng những tay quá Cố thị, hiển nhiên sẽ không đối cố đại thiếu hoặc Cố Thuyền quyền kế thừa sản sinh bất cứ uy hiếp gì..."

"Cũng đúng. Cố thành xuyên xuất thủ, thứ nhất cực dễ bị người hoài nghi, thứ hai cũng không có bao nhiêu cần phải. Huống hồ, nhiều năm như vậy cũng không động năng, hiện nay hai người lên một lượt tuổi, trở lại cáo loại này người chết ta sống chuyện, quả thực không lớn hợp lý." Thái mi tiếp tục sờ cằm

"Kỳ thực, là ai ra tay, căn bản không trọng yếu a..." Mã lão cha đứng lên, gõ một cái xương cồ, "Là tối trọng yếu là, đây là cái mồi dẫn lừa, nhưng bây giờ Cố thị, thần hồn nát thần tính, trông gà hoá cuốc a!"

", cha, người là cây cỏ, còn là Bình?" Thái mi sáng quắc hạnh mâu thẳng tấp chống lại Mã lão đa như có điều suy nghĩ mất, trong lúc nhất thời, phòng khách vắng vẻ không tiếng động.

Qua một lát, Mã lão đa tài xoay người, chạy lên lầu: "Ta Mã gia cũng không là cây cỏ, cũng không phải Bình, bất quá, phòng nhân chi tâm không thể không mà thôi."

Thái mi khóe mắt nhảy khiêu, cảm giác bất an gia tăng mãnh liệt, quả nhiên a... Cha và Cố gia quả nhiên có cái khác đáng, hay là đây chỉ là cha làm việc nhất quán đường lui, thế nhưng, tình cảnh này, năng thực sự vô pháp không đem nguy hiểm án tử cùng liên hệ tới a...

Thái mi một bước xa liền hướng cửa thang lầu phóng đi, phải hỏi rõ, cha lưu đường lui rốt cuộc là cái gì, hấn và Cố gia liên lạc với đề đến trình độ nào.

"Tổ tổ, người làm gì?" Cửa bỗng nhiên truyền đến thanh âm kinh dị.

Thái mi tâm trầm xuống, tra nam đã trở về!

"Không có gì, tưởng lên lầu. Người đã trở về." Thái mi bắt đầu dĩ xoay người, trong lòng thực sự là hận chết Bạch Liên Hoa, người nói một mình người nữ chủ, liên nam nhân đều không giữ được, nhưng hấn mỗi ngày trở về, cái này gọi là một chuyện gì a!

"Ừ. Ngày hôm nay chuyện của công ty thật sự là nhiều lắm, buổi tối còn phải ngây ngô thư phòng." Tổng cần du thả tay xuống trung túi công văn, nhìn một chút trống trải phòng khách, "Ba mẹ đều ngủ?"

"Ừ. Đầu ngủ." Thái mi tâm để bắt đầu dĩ, biết ngày hôm nay chỉ sợ không thể hỏi, nhất thời có điểm không tập trung, "Ta nghĩ lên rồi, người cũng sớm nghỉ ngơi một chút."

Tổng cần du nhìn theo Thái mi lên lầu, ôn nhu trong con người xảy ra vài phần chìm lãnh, quan sát nhiều ngày như vậy, nữ nhân này gần nhất thực sự khác thường. Trước đây mỗi ngày đi ra ngoài mưa sấm tụ hội mỹ dung, gần nhất hầu như không gặp năng đi qua những chỗ này; trước đây hận không thể mỗi ngày cùng hấn nị oai, hiện tại mơ hồ có điểm ẩn núp hấn đi; trước đây, hấn có thể đoán được năng mỗi một cái ý niệm trong đầu, hiện tại... Lại có một loại nhìn không thấu thâm trầm...

Nữ nhân này, chứ không phải là... Biết chút ít cái gì?

Nghĩ đến khả năng này, Tổng cần du con người co rụt lại, âm ngoan khí lóe lên rồi biến mất, lập tức hoặc như là nghĩ đến cái gì, buông lỏng một chút cà-vạt, nằm vật xuống ở trên ghế sa lon, im lặng nở nụ cười.

Biết cái gì có thể thế nào? Không còn kịp rồi... Đã không còn kịp rồi... Rất nhanh, rất nhanh, sẽ nghênh đón Mã gia chung kết...

Thai mi không nghĩ tới sự tình phát sinh nhanh như vậy, nhanh đến đêm qua chưa nói hoàn tất chuyện nàng cũng không có cơ hội nữa hỏi ra lời.

Đêm tiếp theo, Mã lão cha công bố tăng ca, vẫn luôn chưa có trở về.

Màn đêm buông xuống mười giờ, Cố thị người phụ trách Phan thạch ngọc bị phát hiện chết vào nhà mình biệt thự, tử vong thời gian ước vì trước mười giờ, mà chín giờ bốn mươi phân, đường quản chế tại nơi vùng vô tới Mã lão cha xe!

Mã lão cha trực tiếp bị cảnh sát từ công ty mang đi câu hỏi, mà nghe nói tin tức nương, trực tiếp một cái lao đảo, té xỉu trên đất.

"Mụ, mụ!" Thai mi cả kinh đổi sắc mặt.

"Phu nhân! Phu nhân!" Quách tẩu cũng từ trong phòng bếp lao tới, lo lắng vạn phần.

"Quách tẩu, nhanh gọi điện thoại kêu xe cứu thương!".

"Hào hào!" Quách tẩu cơ hồ là chạy về phía điện thoại chỗ.

Xe cứu thương rất nhanh thì đến rồi, Thai mi cùng nương đến rồi bệnh viện, nương bị đưa vào phòng cấp cứu, nàng về mặt ngọc lẳng tọa ở bên ngoài trên ghế dài, trong óc đường cong ngang dọc, nhưng bởi vì lo lắng mà có vẻ không gì sánh được hỗn độn.

Nàng ngửa đầu, đưa tay đắp ở trên mặt, cảm giác được uể oải, nàng quả nhiên đánh giá cao mình, dần dần bị trở thành thân nhân phụ mẫu, dần dần càng ngày càng quen thuộc người, một ngày gặp chuyện không may, nàng rốt cuộc vẫn là không có pháp giữ được tỉnh táo, vô pháp như nguyên lai dự đoán như vậy xử lý.

May mắn là, phòng cấp cứu đèn rất nhanh thì tắt, một gã bác sĩ đi tới, Thai mi thoáng cái khăn trương đứng lên.

"Không có việc gì, là tinh thần khẩn trương tạo thành ngất. Nhưng bệnh nhân hảo hảo tỉnh dưỡng sẽ không có chuyện gì." Bác sĩ nói một câu, "Bất quá, người

Mẫu thân trái tim đều không phải tốt, sau đó phải thật tốt chú ý, không thể tùy tiện kích thích."

Thai mi nghe vậy, tâm trạng vẫn một cái, nguyên lai như vậy không buồn không lo nương cũng..

"Ừ, bác sĩ yên tâm, ta sẽ cẩn thận!"

Thai mi đi vào phòng bệnh, nương đã tỉnh, nhìn về phía cửa nàng trong con ngươi như trước có sâu đậm ưu sầu và lo lắng.

"Mụ, ngươi yên tâm, ba không có việc gì. Ngươi yên tâm.." Thai mi đưa tay đặt ở Mã phu nhân cái trán, thấp giọng thoải mái.

"Thế nhưng... Ba ngươi hần..." Mã phu nhân vội vã muốn đứng dậy.

"Mụ, ngươi ở nơi này nghỉ ngơi, ta đã kêu lão Tiểu tới rồi." Thai mi nhẹ nhàng mà đem Mã phu nhân đè xuống, giúp nàng đắp kín mền,

"Ba chuyện của ba, ta sẽ đi ngay bây giờ hỏi thăm."

Mã phu nhân do dự một chút, còn là ngoan ngoãn nằm xuống: "Ừ. Bảo bối, ngươi sớm chút trở về, thực sự không được, kêu lên Cẩn du cùng nhau."

"Hào." Thai mi không nói gì, xoay người ra phòng bệnh.

Đi ra y viện, Thai mi nhìn độc ác ngày, hít một hơi thật sâu, bước nhanh hướng ga ra đi đến.

Mã lão cha hiện tại chỉ là bị kêu đi hỏi nói, hiềm nghi còn không nặng, nàng không thể tự loạn trận cước.

Phiền toái nhất chính là, nàng bây giờ không phải là hình cảnh, thậm chí có thể là người hiềm nghi nữ nhi, căn bản tiếp xúc không được án kiện, không có cách nào khác xem pháp y báo cáo, không có cách nào khác xem mới nhất đầu mối, nàng cái gì đều không làm được.

Nếu như bây giờ đi ô-tô đi sở cảnh sát... Thai mi cước bộ dừng một chút, không có khả năng a, người nào sẽ cho nàng khai cái này phương tiện hướng tới môn?

Ngay tại Thai mi do dự là lúc, điện thoại di động vang lên, là Tần tranh!

"Này?"

"Tổ tổ, chuyện của ba ngươi ta đã nghe nói. Ngươi bây giờ đến nhà của ta đi, chi tiết tình huống, cậu ta nói cho ngươi nghe! Ngươi đừng vội, Mã bá bá hần không có việc gì..." Tần tranh lời còn chưa nói hết liền thoáng cái bị Thai mi cắt đứt.

"Ta hiện tại cứ tới đây."

Thai mi cắt đứt điện thoại di động, hung hăng một cước dẫm nát chân ga thượng cậu Tần Tranh, không sai, Tần Tranh câu là A thị cảnh giới, nếu như chỉ là nhìn một hồ sơ và pháp chứng tư liệu, hay là có thể giúp nàng làm được!

Bay nhanh, Tần tranh vừa nói chột điên cuồng nảy lên Thai mi trong đầu, như vậy tìm từ, như vậy lo lắng giọng nói, lòng của nàng một chút chìm xuống, Tần tranh hội ngộ và như vậy, chỉ có thể nói rõ... Tất nhiên có đối cha hấn cực kỳ bất lợi đông tây bị phát hiện...

Hay là, cái vật kia, chính là hấn cha sẽ bị định tội then chốt!

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Làm Nữ Phụ Lạ Mụ Nhanh Nhẹn Dùng Mãnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Duy nhất người hiềm nghi phạm tội

Thai mi chạy tới Tần tranh trong nhà, tại cửa thấy được kiển chân ngóng trông Tần tranh, đáy lòng sinh ra một chút cảm động, nói thật, Tần tranh hội như vậy khuyh lực tương trợ, nàng quả thực một chút cũng không nghĩ tới.

"Tổ tổ, đừng xuống xe. Ta cậu đem chúng ta trực tiếp đi sở cảnh sát." Tần tranh mở cửa xe ngồi vào.

"Hào!" Thai mi cũng dứt khoát, xe hướng về sở cảnh sát bay đi.

Tần tranh dẫn nàng hướng lầu hai đi, đi tới cục phó trước phòng làm việc, gõ một cái.

Cửa mở ra, bên trong là một trung niên nam tử, thân hình cao lớn, mắt hổ mũi cao, nhìn qua rất là uy nghiêm.

"Cậu!" Tần tranh lời kéo Thai mi đi vào trong.

Trung niên nam tử kia không có nhìn Tần tranh, ngược lại tỉ mỉ quan sát Thai mi: "Ngươi là Mã tiểu thư?"

"Là." Thai mi gật đầu, mâu quang trấn định.

"Cậu, ngươi nhanh cùng Tổ tổ nói một chút chuyện của ba nàng a!" Tần tranh lời kéo Thai mi hướng trên ghế sa lon ngồi xuống, rất gấp thúc giục hấn cậu.

"A tranh a, đừng làm rộn biết không?" Trung niên nam tử xoa xoa mi giác, hiển nhiên đối cô cháu ngoại này rất bất đắc dĩ.

"Chung cục trưởng, ta chỉ là muốn biết tình huống lúc đó, tuyệt sẽ không để cho cục trưởng khổ sở." Thai mi ngồi thẳng người, rất thành khẩn nhìn về phía đối diện nam nhân.

Nam nhân nhìn lại Thai mi, trong con ngươi hiện lên vài phần tán thưởng, đáp: "Mã tiên sinh vì A thị đã làm nhiều lần cống hiến, ta cũng không tin hấn sẽ làm ra loại sự tình này. Mã tiểu thư, vì phụ thân sốt ruột, ta cũng có thể hiểu được. Như vậy... A tranh, ngươi đi ra ngoài trước."

"Ta..." Tần tranh đứng lên, nhìn sang hai bên, thấy Thai mi khẩn cầu thần sắc, gật đầu, "Được rồi."

Tần tranh vừa ra, bên trong một mảnh an tĩnh, Thai mi thấp thỏm nhìn trước mắt trầm tư nhân, tâm nhắc tới cổ họng.

Một lát, Chung cục trưởng mới chậm rãi mở miệng: "Ta đơn giản kể cho ngươi một chút Mã huynh tình huống. Ngày hôm qua mười giờ, có người gọi điện thoại báo nguy, phát hiện Phan tiên sinh chết vào nhà mình biệt thự. Phan tiên sinh biệt thự ở vào A thị tây giao khu biệt thự, vùng đường quản chế rất hoàn thiện, chúng ta điều động ra quản chế hậu, phát hiện, chín giờ bốn mươi phân, Mã tiên sinh xe vừa lúc kinh qua Phan tiên sinh gia trước mặt lộ khẩu."

"Có thể thấy rõ cha ta?" Thai mi nhú mày, theo bản năng truy vấn.

"Có thể, vô cùng rõ ràng, hoàn không chỉ một trưng." Chung cục tựa hồ cũng một nghĩ có cái gì sai, "Không chỉ có cái kia lộ khẩu, chín giờ năm mươi,

Mười giờ là ba phân, hoàn vô tới hai tờ Mã tiên sinh ảnh chụp, Mã tiên sinh cũng thừa nhận đêm qua, hấn đi quá Phan tiên sinh gia, rồi đi thời gian đại khái là chín giờ bốn mươi."

"Sau đó thì sao? Hấn là còn phát hiện khác đi." Thai mi toàn chắc góc áo, tim đập dường như sét đánh.

Chung cục thờ dãi: "Phan thạch ngọc tiên sinh là bị người từ phía sau một đao bị mất mạng, cây đao kia là Phan tiên sinh trên mình giấu đao, mặt trên, tra được Mã tiên sinh vân tay!"

"Cái gì?" Thai mi cả kinh đứng lên, trái tim hung hăng vừa kéo.

Hung khí thượng giữ lại nàng cha vân tay... Nguyên lai là cái này, kể từ đó, cha sẽ lập tức bị nhận định vì người hiềm nghi phạm tội!

"Mã tiểu thư?" Chung cục nhìn một chút trước mắt giật mình người của, khẽ gọi một tiếng.

"Xin lỗi. Chung cục trưởng, là ta thất thố. Ngài nói tiếp." Thai mi ngồi xuống, hít sâu một hơi, kiềm chế trung tâm trung cang lúc càng lớn bất an.

"Phan tiên sinh từ vong thời gian suy đoán là ở chín giờ rưỡi đến mười giờ rưỡi khu đoạn, hơn nữa chứng nhân bằng tường trình. Phan tiên sinh từ vong thời gian hay chín giờ rưỡi đến mười giờ, mà lúc này, Phan tiên sinh biệt thự phụ cận quần chế, chỉ có thấy được Mã tiên sinh một người." Chung cục có chút ít thương hại nhìn về phía Thai mi.

"Phan gia người hầu đâu?"

"Rất không xảo. Ngày đó, Phan tiên sinh tài xế đi ra ngoài nhận người khác, mà Phan tiên sinh Nguyệt tẩu cũng xin nghỉ về nhà. Phan gia trong biệt thự chỉ có hầu một người."

"Nhận nhân?" Thai mi mâu quang trầm xuống, gấp giọng hỏi, "Nhận người nào?"

"Phan tiên sinh trợ lý Từ Triết tiên sinh, còn có Phan tiên sinh bí thư Tổng Kinh tiểu thư." Nói đến chứng nhân, Chung cục tựa hồ do dự một chút, nhưng vẫn là nói.

"Sở dĩ, lúc đó ở đây căn cứ chính xác nhân có ba vị, Từ tiên sinh, Tổng tiểu thư, còn có tài xế." Thai mi hai tay càng nắm càng chặt, da hầu như biến xanh trắng.

"Đúng vậy. Báo cảnh sát là Tổng tiểu thư." Chung cục dừng lại nửa phần chung, còn là ngữ điệu trầm thấp bỏ thêm nhất cú, "Mã tiểu thư, nói thật với người, Mã tiên sinh tình huống không cần lạc quan, bây giờ trạng huống, chúng ta công an điều tra, chứng cứ vô cùng xác thực..."

"Ta biết, ba ta, rất có thể biến thành duy nhất người hiềm nghi phạm tội!" Thai mi cơ hồ là cắn môi thuyết câu nói này.

Chung cục không nói chuyện, lại gật đầu.

Nếu như biến thành duy nhất người hiềm nghi phạm tội, như vậy chỉ cần người hiềm nghi nhận tội, vụ án này có thể kết liễu, là có thể lập tức đệ trình pháp viện tiến hành phán quyết, cha nàng cũng rất nhanh hội bỏ tù!

Thai mi tâm để cười khổ, không nghĩ tới, thực sự không nghĩ tới a... Nàng bạn bè trong miệng, vị ai cũng không phá được hoàn mỹ phạm tội, không là cái gì mật thất sát nhân, không là cái gì công nghệ cao âm mưu, càng không phải là cái gì năm xưa bản xử án, mà là giống như vậy, chứng nhân, lời chứng, chứng cứ, từ vong thời gian, vừa xem hiểu ngay, gần như hoàn mỹ ngón tay hướng một người.

Đúng vậy, ngay cả người ngoài nghề đều có thể hoàn không do dự nói nhất câu "Hung thủ nhất định là Mã Đình Khôn"!

Đáng buồn nhất chính là, mặc dù trong lòng nàng một nghìn một vạn một không tin nàng cha sẽ làm ra loại sự tình này, của nàng cảnh sát bản năng lại dùng một loại tàn nhẫn phương thức nhắc nhở nàng, nếu như là nàng, cũng chỉ có thể đem cha nhận định vì hung thủ, nói không chừng, bước tiếp theo, là truy tra cha sát nhân động cơ...

Lực khí toàn thân đều phảng phất bị trừu đi, Thai mi buộc chặt thần kinh và thân thể uể oải đến bãi công, mà chắc chắn vậy án tử, lại làm cho nàng tuyệt vọng, lật lại bản án sao? Nàng từ nơi này nữa tìm một người hiềm nghi?

Nếu như, từ đầu trở lại, từ đầu trở lại... Được rồi, từ đầu nguồn bắt đầu!

Thai mi con người chợt bộc phát ra cực hạn kinh hi, nàng nhất nắm chắc số pha tay vịn, hung hãn ngồi thẳng.

Đúng vậy, bắt đầu lại từ đầu, nàng muốn một chút tra, quyết không thể cứ như vậy buông tha! Chỉ cần là âm mưu, nhất định có kẻ hở!

Của nàng mâu quang rơi xuống Chung cục trưởng trên người, sáng quắc dường như nắng gắt, hiện tại, liền đến xem cái vật kia, sự kiện tất cả đầu nguồn...

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Làm Nữ Phụ Lạ Mụ Nhanh Nhẹn Dùng Mảnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 16: Điểm đáng ngờ chồng chất

"Chung cục trưởng, ta rất cảm tạ ngài. Có thể hay không tội hậu phiên phúc ngài một lần." Thai mi thẳng người, nhãn thần không gì sánh được kiên định.

"Người nghĩ muốn cái gì?"

"Có thể hay không, nhưng ta nhìn một cái pháp y báo cáo." Thai mi gần từng chữ một.

"Pháp y báo cáo?" Chung cục nhíu mày, nhìn về phía Thai mi ánh mắt của cũng có chút không đồng ý, "Mã tiểu thư, pháp y báo cáo phi nhân sĩ chuyên nghiệp rất khó nhìn ra cái gì, người không nên bị này suy lý kịch..."

"Chung cục, xin cho ta xem một chút, được không?" Thai mi phi thường kiên trì.

Chung cục vẫn còn có chút không đồng ý hình dạng, nhưng rốt cuộc gọi điện thoại đi ra ngoài, "Tiểu Triệu, đem ngày hôm qua vụ án kia pháp y báo cáo lấy tới."

Để điện thoại xuống, hần tựa hồ còn muốn nói điều gì, nhưng nhìn trước mắt nữ tử đôi mắt dính ở trên cửa, như là đợi tội hậu nhất cái phao cứu mạng cấp bách hình dạng... Bất đắc dĩ thở dài, không nói gì.

Bên trong lại một lần nữa rơi vào vắng vẻ, lần này vắng vẻ lý, Thai mi phảng phất có thể nghe được chính càng lúc càng lớn thanh trái tim khiêu, nàng thậm chí hận không thể trực tiếp xông ra, chính chém giết cái kia báo cáo.

"Chung cục." Tiếng đập cửa.

Thai mi một bước xa đi tới, mở cửa, một đồng dạng cao to nam tử đứng ở ngoài cửa, chừng ba mươi tuổi.

"Phóng nơi này." Chung cục trùng tên nam tử kia gật đầu, nam tử kia buông báo cáo, xoay người đi ra.

"Mã tiểu thư, ở chỗ này xem đi."

Thai mi nghe vậy, đem phần báo cáo kia cùng văn án trong túi rút ra, thủ đầu là khế run.

Nàng tỉ mỉ, một chữ không lọt nhìn sang.

Từ vong thời gian, cùng phía trước theo như lời nhất trí không có lầm.

Vết thương vị trí cùng chiều sâu, thụ thương vị trí ở phía sau thắt lưng bên trái, nguyên nhân tử vong là thận xuất huyết nhiều, vết đao hình

Trạng... Ủ? Chờ một chút, thụ thương vị trí thị ngang lưng bên trái?

Thai mi nhíu mày, thật nhanh hướng báo cáo phiên nhanh, quả nhiên tìm được rồi ảnh chụp, nàng cẩn thận nhìn một chút ảnh chụp trung tử vong trạng huống. Phan thạch ngọc quý rập trên mặt đất, hai tay đặt ở hai bên, đầu hướng môn phương hướng, mà đao cắm ở ngang lưng cột sống bên trái, tử vong hiện trường máu chảy đầy đất.

Sai, động tác này, thật kỳ quái a!

Thai mi buông báo cáo, cau mày, không ngừng bắt chước cùng người chết tương tự động tác.

"Mã... Mã tiểu thư?" Chung cục thấy không hiểu phát lạnh, Mã tiểu thư là trinh thám mê sao? Vẫn bị hách điên rồi...

"Dạ dạ, Chung cục, lại để cho ta nhìn một chút, lập tức là tốt rồi, lập tức là tốt rồi." Thai mi tài mặc kệ nhân gia quý dị kia nhãn thần, thua người mang tội giết người, tuyệt không thu tay lại!

Chờ một chút, vừa đến chỗ nào rồi? Nga, vết đao hình dạng...

Thai mi nhìn chăm chăm nhuộm máu đao đủ ba phần chung, đang ngó chừng trên thi thể vết đao đủ ba phần chung, bỗng nhiên nở nụ cười, cười đến phi thường... Ủ, hưng phấn!

Chung cục lần thứ hai rét lạnh hàn, tâm trạng khẳng định này gia cô nương bị quá lớn kích thích, đoán chừng, thần kinh tiếp cận hồng mắt... Ôi chao, cũng thực sự là thương cảm, Mã gia sợ là yếu sụp đổ...

Chung cục cùng Thai mi xuất môn, Tàn tranh lập tức xông lại, về mặt khăn trương: "Tổ tổ, thế nào? Thế nào?!"

Chung cục để mắt thần ngăn lại chính hần một thẳng tính ngoại sinh nữ, cương muốn an ủi Thai mi vài câu, đã thấy Thai mi mỉm cười nhìn về phía Tàn tranh: "Người yên tâm, ba ta đều không phải hung thủ. Hần nhất định đều không phải hung thủ."

Tàn tranh ngăn người, nhìn một chút đồng dạng giết mình vô cùng cậu, nhìn thấy cậu trong mắt vẻ thương hại, tâm trạng nhất sập, nhất thời có loại rơi lệ xúc động.

"Tổ tổ a... Người không nên như vậy..." Tàn tranh hít mũi một cái, sừng sờ đem lệ ý nuốt xuống, tài vung về thoải mái.

"Mã tiểu thư, phụ thân ngươi có thể là xúc động sát nhân, nói không chừng lúc đó hai người nổi lên xung đột, có lẽ có cái gì ảm đạm, pháp viện đô hội xét suy tính." Chung cực do dự một chút, cũng đã mở miệng.

Thai mi có chút buồn cười lại có ta cảm động nhìn trước mắt người, lại nói tiếp, cũng là vốn không quen biết, thế nhưng Tần tranh khuynh lực tương trợ và Chung cực trưởng bối vậy bảo vệ hãy để cho tình ý mỏng Thai nữ phụ sinh ra vài phần ảm áp.

"Ta nói thật. Ta không sao." Thai mi mang theo tiểu ý địa nhìn lại Tần tranh, mở cửa xe, "A tranh, ta còn có một địa phương muốn đi, đi trước."

"Ồi chào, Tổ tổ..." Tần tranh nhìn đi ô-tô đi xa nhân, có điểm lo âu nhíu lại mi.

"Cậu! Ngươi rốt cuộc cùng Tổ tổ nói gì đó? Còn không cho ta nghe!" Tần tranh hận hận trừng nàng cậu hai mắt.

"Tiểu cô nãi nãi, đều không phải ngươi khóc nháo, muốn ta với ngươi bằng hữu này giải nghĩa sở sự kiện đi qua sao?" Chung cực chống lại cái này điều ngoa ngoại sinh nữ, vậy thì thật là... Các loại bi thôi.

"Vậy ngươi thì không thể... Ngươi không thể, giảng phương diện tốt sao, tỷ như, không có việc gì và vân vân... Ngươi khẳng định hách nàng!" Tần tranh rất tức giận nện cho nàng cậu một bả, đi vào nhà.

Chung cực tròn to mắt hổ, nhìn Tần tranh càng chạy càng xa, tài cực nhỏ giọng nam nhất câu: "Rất không nói lý xú nha đầu!"

Thai mi nhìn đồng hồ đeo tay một cái, hơn năm giờ, còn sớm, nàng như thường ngày đi nhà trẻ nhận Cầu Cầu, Cầu Cầu còn không biết việc này, rất vui vẻ địa liên tiếp hướng trên người nàng cộ.

Nàng miễn cưỡng cùng Cầu Cầu chơi một hồi, liền hướng trong nhà đi. Xuất hồ ý liệu, Tống cần du đã tại gia.

"Tổ tổ, mẹ không có sao chứ?" Tống cần du từ trong tay nàng tiếp nhận Cầu Cầu, hỏi.

Thai mi nhìn một chút trước mắt nam nhân lo lắng thần sắc, ác tâm cảm đều nhanh yếu bạo bằng! Còn muốn diễn, đều đến nơi này nông nổi còn đang diễn! Có đúng hay không không nhìn đến Mã gia triệt để suy tàn, hán cũng không dám lộ ra chân diện mục a!?

"Không có gì lớn sự. Nhưng ta ngày hôm nay muốn đi bồi mẹ, tự không trở lại." Thai mi nữ mâu cùng Tống cần du gặp thoáng qua, nàng chịu thua, nàng không có tốt như vậy hành động, có thể hướng về khuôn mặt tươi cười của hán đón chào!

"Tổ tổ. Ba gặp chuyện không may... Hưng Đức cổ phiếu ngã rất lợi hại..."

Thai mi bồi thân đứng ở trên thang lầu, cười nhạt tràn đầy khoe mẽ, người vẫn là không có nhìn xuống a, Tống cần du, nhanh như vậy liền muốn nhúng tay Mã thị, thực sự cho là nàng Mã gia hán phải chết không thể nghi ngờ sao?

"Cổ phiếu chuyện... Ta cũng không hiểu... Xem trước một chút ba, hiện tại là tối trọng yếu là ba mẹ sự." Thai mi thờ dài, dùng một loại bất đắc dĩ hao tổn tinh thần khẩu khí nói.

"Hảo..."

Thai mi lên lầu, thu thập một bộ y phục, giả bộ túi đi ra ngoài, đi ngang qua trong đình hai người thời gian, nhìn thoáng qua Cầu Cầu, tiến lên trước hôn nhẹ hán: "Cầu Cầu, bà ngoại thân thể bất hảo, mẹ mẹ muốn đi theo nàng. Cầu Cầu muốn a."

"Ừ, mẹ mẹ, bà ngoại hội không có chuyện gì sao? Ngoại công... Ngoại công lúc nào trở về..." Cầu Cầu thấp đầu, thanh âm cúi đầu nặng nề.

Thai mi đột nhiên cảm giác được khổ sở, hải tử rất thông minh a, bởi vì mấy câu nói đó, bởi vì... này đề nén bầu không khí... Cầu Cầu trong bụng là như thế nào sợ bàng hoàng?

Thai mi đem Cầu Cầu ôm, cái trán đối cái trán dán mặt của hán: "Cầu Cầu, mẹ mẹ cam đoan, bà ngoại hội không có việc gì, ngoại công cũng sẽ trở lại. Đến lúc đó Cầu Cầu có thể tái ký ngoại công cổ, cũng có thể nương bà ngoại đem ngươi phần thành đẹp trai tiểu vương tử, có được hay không?"

"Hảo... Mẹ mẹ nói, nhất định phải làm đến." Cầu Cầu thanh âm bên trong có khóc âm.

Thai mi gạt đầu, đem Cầu Cầu phóng tới trên mặt đất, đi ra cửa.

Đến y viện, bây giờ.

Mã phu nhân ở trên giường, vừa thấy Thai mi tiến đến, kích động ngồi xuống: "Tổ tổ. Thế nào?"

"Không có việc gì, Chung cực nói với ta, ba chuyện của ba còn có quay lại, mẹ, người đừng lo lắng." Thai mi an ủi Mã phu nhân vài câu, ngay bên cạnh vẫn cùng nàng.

Buổi tối, chín giờ, thai mi ở phòng bệnh bên kia sửa sang đồ đạc của mình, thay đổi một thân hưu nhàn y phục, đồng thời phái lão Tiểu về trước đi.

Mười giờ tối, Thai mi tắt đèn, coi chừng Mã phu nhân, thẳng đến nàng ngủ.

Mười hai giờ, Thai mi nhìn triệt đen đêm, coi lại Mã phu nhân ngủ say khuôn mặt, im lặng xuất môn ly khai.

Pháp y báo cáo, để cho nàng vững tin Mã lão cha vô tội, thế nhưng, còn hơn vân tay và giám sát, nàng đề ra manh mối căn bản không đủ để thuyết phục mọi người, cũng không đủ có thể suy đoán hung phạm.

Nàng, cần chứng cứ!

Thai mi dừng xe ở ven đường ẩn núp địa phương, xuống xe, nhìn một chút phía trước biệt thự đàn, nàng nghiên cứu qua vùng này quản chế, lái xe nữa, tất nhiên sẽ bị vô tội.

Nàng khẽ cắn môi, đi về phía trước, mỗi đến một có quản chế lộ khẩu, liền dán góc chết, cẩn thận đi tới. Đại khái tìm một giờ, cuối cùng đã tới Phan gia biệt thự, cũng chính là hung án hiện trường!

Tốt, thai mi mâu quang sáng một cái, là tối trọng yếu vừa đứng, chỉ mong, đừng cho nàng thất vọng.

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Là Nữ Phụ Lạ Mụ Nhanh Nhẹn Dững Mãnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Hiện tại, người giết ta

Thai mi vén tay áo cùng ống quần lên, vài cái leo đến nung tựa biệt thự trên một cây đại thụ, ở đây cùng biệt thự lầu hai có chút cự ly, thế nhưng, chắc là duy nhất đi vào địa phương.

Thai cô nung trọn to hai mắt nhìn chung quanh, cân nhắc vị trí, chậm rãi, theo cành cây đu lên, cành cây hoảng liều hoảng, thai mi dọa gần chết, vội vã dụng cả tay chân gắt gao ôm lấy chạc cây nhà.

Nơi này không được, dùng một lát lực, khẳng định sẽ chặt đứt, Thai mi thâm nắn mình mấy ngày này nhân rồi, liền treo cây trở mình vượt tường loại này cơ bản kỹ năng đều nhanh lại không có...

Tìm được gắng sức điểm, Thai mi chân đạp một cái, bắn ra, thuận lợi rơi xuống lầu hai trên ban công.

Ếch thức chạm đất, may mà không ai thấy, Thai mi không ngần ngại chút nào đứng lên, tới gần cửa kiếng, mở ở đây thì có thể tiến nhập biệt thự, mà hung án hiện trường hay ở phòng này chính phía dưới.

Thai mi nhìn một chút cửa kiếng khóa, khóa thật chặt chẽ, nếu như cứng rắn lộng, nhất định sẽ hỏng. Nàng lại từ sân thượng thăm dò nhìn về phía bên kia, phát hiện bên trái có một cánh khắc hoa kiểu cũ cửa sổ.

Nàng mặt mày giết giết, vịn lan can liền hướng nơi nào bò qua đi, một cước dẫm nát phía dưới thoát nước đường, khéo tay gắt gao nắm lan can sát biên giới, ngoạn tạp kỹ tựa như treo trên không trung, tay kia cầm mang tới công cụ đi khu cái này kiểu cũ cửa sổ, nửa ngày, rốt cục nghe được "Ca" một tiếng, một cánh cửa sổ mở.

Thai mi đẩy ra cửa cửa sổ, trực tiếp đi vào trong nhào vào, vừa con ếch thức rơi xuống đất...

Ở đây ra về là một phòng khách, nàng tùy tiện nhìn thoáng qua, cũng không ngừng chạy, lập tức mở rộng cửa, đóng kỹ, hướng bên phải cầu thang lầu xoay người.

Bất ngờ, một tay, khoát lên Thai mi trên vai!

Thai mi con người nhất thời phóng đại, thủ hạ lại cực nhanh hung hăng nắm tay của đối phương, dự định cho hắn một cái quá kiên suất. Đối phương rút thủ nhanh hơn, nghiêng người hung hăng đá hướng Thai mi đầu gối.

Thao, hạ từ thủ, Thai mi thâm mắng nhất câu, đầu gối mềm nhũn, thân thể đi phía trước nhất khuynh, sinh sôi né qua một chút, sau đó thật nhanh đi phía trước vừa lộn, kéo ra cùng người kia cự ly.

Nàng quỳ một chân trên đất, người nọ đứng ở ba bước xa xa, trong phòng quá mờ, hai người đều thấy không rõ lắm đối phương. Thai mi hung hăng cắn răng một cái, hôm nay đánh lên cái này người lại lịch không rõ, dạ tham việc rất có thể tự phải hủy bỏ, hại nhân hỗn đản, rốt cuộc người nào ngoạn ý!

"Ba", ngoài Thai mi dự liệu, đối diện hỗn đản dĩ nhiên mở đèn, ngọn đèn chột sáng, nàng theo bản năng che mắt.

"Tổng phu nhân?" Đối phương tựa hồ do dự một chút.

Thai mi cũng nhẹ nhàng ngẩng đầu, thanh âm kinh ngạc: "Cố thuyền?!"

Cố thuyền đứng bất động, nhìn Thai mi thần tình thực sự là các loại khó lường a, nữ nhân này, lần đầu tiên gặp là nhu nhược bị lấn mấu thân, lần thứ hai gặp là y hương tấn ảnh quý khách, lần thứ ba gặp, ha ha, thân thù không rõ đầu trộm đuôi cướp?

Cố thuyền quan sát của nàng đồng thời, Thai mi cũng vỗ vỗ ống quần, đứng thẳng quan sát Cố thuyền. Nam nhân này, lần đầu tiên gặp là ân nhân cứu mạng, lần thứ hai gặp là công tử nhà giàu, lần thứ ba gặp, hừ, hội nửa đêm xuất hiện ở nơi này... Chớ không phải là tình tiết vụ án người hiềm nghi?

"Tổng phu nhân lúc đầu thật đúng là giàu tài." Cố thuyền tiến lên hai bước, hai tay sáp túi, nét mặt mỉm cười. Thai mi lại nghĩ, thấy thế nào, đều có điểm châm chọc ý tứ hàm xúc.

"Cố tiên sinh nửa đêm không ngủ, cũng thực sự là thật có nhã hứng, chạy xa như vậy đi bộ." Thai mi hai tay ôm ngực, không chút nào tỏ ra yếu kém.

"Ừ, ở đây nói như thế nào cũng coi như ta dựng gia. Đi bộ một chút, không phạm pháp chứ?" Cố thuyền bỗng nhiên câu thần, cười đến vài phần tà khí, cúi đầu nhìn về phía Thai mi.

Hắc, nhìn nam nhân này hiện tại được một tác lại muốn tiến một thước hình dạng, nàng trước đây còn tưởng rằng hấn đỉnh quân tử, đỉnh ánh mặt trời... Thai mi, ngơ ngác một trợn mắt hạt! Thai cô nương khí nha!

Thai cô nương khí nộ, quyết định bắt hòa nam nhân này mứa mép khuai môi, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề: "Cố tiên sinh nửa đêm tới đây nghĩ đến cũng không phải là vì đi bộ, không ngại nói thẳng đi."

"Nói cái gì?" Cố thuyền hoàn là một bộ vô tội mỉm cười hình dạng.

Thai mi đưa ngón tay bóp "Ca ca" rung động, chân hện không thể một quyền đánh nát nam nhân này trên mặt "Ngươi làm khó dễ được ta" đáng tuổi cười.

"Hảo. Cố tiên sinh không muốn nói. Ta nói." Thai mi trừng Cố thuyền liếc mắt, lại đối lấy đối phương lớn hơn đáng tuổi cười, "Cố tiên sinh tới đây không

Ngoại hồ là vì Phan tiên sinh bị giết nhất án, bắt quá, ta rất hiếu kỳ a, Cố tiên sinh làm người bị hại gia thuộc, tới nơi này nhìn chút gì, hoặc là tìm chút gì cũng không trách trở sao? Vì sao, không nên tách ra cảnh sát, nửa đêm lên vào?"

Cố thuyền như trước miễn cưỡng dựa nghiêng ở trên tường, thế nhưng nụ cười trên mặt lại phai nhạt không ít.

"Chớ không phải là, Cố công tử tìm đến một ít, không thể bị cảnh sát, không, chuẩn xác mà nói, là không thể bị công chúng biết gì đó." Thai mi tựa ở trên lan can, thậm chí khiêu khích nhìn lại.

"Tổng phu nhân... Biết quá nhiều, không có thể như vậy chuyện tốt." Cố thuyền chậm rãi đi tới, biểu tình như trước khiêm tốn, thanh âm lại lộ ra nguy hiểm.

"Biết đến quá ít, cũng chưa chắc có cái gì tốt kết cục ba..." Thai mi toàn thân buộc chặt đề phòng, trên mặt vẫn như cũ mang theo cười, "Tỷ như, thế tội son dương."

"Ý tứ của ngươi, nói là ta là hung thủ?" Cố thuyền dừng bước lại, nhìn về phía Thai mi.

"Ai là hung thủ ta không biết, thế nhưng, cha ta, khẳng định đều không phải." Đề phòng vị trừ, Thai mi như trước chăm chú nhìn Cố thuyền.

"Dùng cái gì thấy rõ? Chứng cứ cũng đều hướng Mã tiên sinh một người." Cố thuyền nở nụ cười.

Thai mi nắm tay, cố thuyền biết so với nàng không ít, nếu như hấn đều không phải hung thủ, có lẽ là tốt đối tượng hợp tác, nếu như hấn là...

"Vậy ngươi nói, hiện tại lên vào chúng ta coi là cái gì? Đừng nói với ta, ngày mai đường quân chế lý, hội thấy được ngươi." Thai mi cười lạnh một tiếng.

"Ha ha!" Cố thuyền bỗng nhiên nở nụ cười, "Có đạo lý, có đạo lý. Thế nhưng, có thể người tiến vào nhiều lắm, Tổng phu nhân, phải như thế nào đi thăm dò đâu?"

Thai mi không nói gì, không sai, Cố thuyền trạc đến rồi của nàng tử huyết, nếu như hung thủ thật là có thể có phương thức này tách ra quân chế, tái xử lý xong vân tay, như vậy, bất luận cái gì có điểm thân thù mọi người có thể làm được, tra án, giống như biển rộng tìm kim!

"Bất quá, có thể giúp phu nhân bài trừ một người." Cố thuyền đi tới thai mi bên người, đồng dạng dựa lan can, chỉ chỉ chính mình, "Ta, ta lại không được. Chín giờ rưỡi đến mười giờ rưỡi, ta nhưng lên TV...A thị thị dân nhưng đều là của ta không ở tại chỗ chứng nhân!"

Vô liêm sỉ! Thai ma nữ ngực nhất khôi nhất phục, nam nhân này, căn bản là đang đùa nàng!

"Không, Cố tiên sinh còn lọt một điểm." Thai mi hít sâu một hơi, để cho mình lãnh tĩnh, "Hung thủ là người quen. Rất quen nhân, khả dĩ, nhượng Phan thạch ngọc yên tâm giao ra phía sau lưng bản thân."

Cố thuyền ngăn người, có điểm tiểu ý nhìn về phía Thai mi: "Nga?"

"Cổ tiên sinh, thấy qua thi thể ảnh chụp sao." Thai mi tiếp tục phân tích, "Từ phía sau lưng một đao trí mạng, người bị hại thậm chí không có phản kháng vết tích, không đã nói lên điểm này sao? Còn có, Cổ tiên sinh có hay không không ở tại chỗ chứng minh, cũng không trọng yếu, ta nghĩ, y theo Cổ tiên sinh thân phận địa vị, không cần phải thân thủ, sát nhân ba?"

Cổ thuyền lúc này nhưng thật ra nổi lên hăng hái, trực tiếp chuyển một thân, đối mặt Thai mi, khoảng cách giữa hai người quá gần quá gần: Trừ bỏ ra ta, của ngươi sở hữu luận điểm cũng không thể bài trừ Mã tiên sinh sát nhân khả năng?"

Thai mi thật sâu nhìn trước mặt nam nhân liếc mắt, đứng thẳng người, đi về phía trước một: "Hiện tại, ngươi giết ta."

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Làm Nữ Phụ Lạ Mụ Nhanh Nhẹn Dùng Mãnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18: Cứng đối cứng

"Cái gì?" Cổ thuyền rốt cục lộ ra ngốc lảng biểu tình.

Thai mi không nhịn được quay đầu lại nhìn hấn một cái, thật là, phản ứng này lực còn chưa kịp mập mập đâu!

"Ta nói, hiện tại, ta là Phan thạch ngọc, ngươi là hung thủ, chúng ta vừa xảy ra kịch liệt tranh chấp, sau đó, ngươi mất đi lý trí, cầm lên cái giá thượng chủy thủ, giết ta. Minh bạch?" Thai mi chịu nhịn tính tình giải thích hoàn, liền xoay qua chỗ khác, "Nhanh lên một chút, động thủ, không cần nhớ thất tướng bát!"

Cổ thuyền vẫn là không có động thủ, Thai ma nữ tính tình nhần nại trực tiếp khô kiệt, chợt quát một thân: "Động thủ!"

Cổ thuyền theo bản năng sở trường đâm một cái...

Dưa vào, thật động a! Thai mi vỗ về phía sau lưng vị trí, quay đầu: "Hiểu chưa?"

Cổ thuyền ngăn người, lại nhìn một chút cô gái trước mắt, chợt bật cười: "Nguyên lai ngươi nói là cái này!"

"Phản ứng chậm cũng không cần che giấu." Thai mi khinh bỉ nhìn hấn một cái, xoa xoa lưng, "Cha ta vóc người rất cao đại, ta so sánh với dáng người Phan tiên sinh, tỉ lệ nói, hấn là dáng người cha ta cùng xấp xỉ với ngươi."

Cổ thuyền suy tư một chút, gật đầu: "Mã tiên sinh quả thực cao to, không chừng có thể so sánh Phan tiên sinh cao hơn một cái đầu."

"Vậy là được rồi, ngươi cũng không sai biệt lắm cao hơn ta một đầu. Vừa ngươi trạc đến là ta người nào vị trí?"

"Xương bả vai." Lần này cổ thuyền không chút do dự nào, "Thế nhưng, Phan thạch ngọc chỉ từ bộ vị thị ngang lưng, còn là thiên hạ thận vị trí."

"Không sai, với cha ta thân cao, như vậy vết thương, hấn hấn là cần tận lực bắt tay phóng thấp tài có thể làm được." Thai mi ôm ngực đảo quanh,

"Phần nộ xúc động lúc giết người, có hai loại trạng huống tương đối thông thường. Loại thứ nhất, mong muốn một kích giết chết đối phương, nếu như là loại tình huống này, hung thủ giống nhau sẽ đi thứ trước mặt người vị trí trái tim, bắt luận trước sau đều giống nhau. Loại thứ hai, cố sức ám sát để tiết phần, loại tình huống này, nhân thường thường sẽ chọn một thuận lợi, để phát lực vị trí, cũng chính là, ngươi vừa trạc vị trí của ta."

Cổ thuyền thần sắc khó lường nhìn về phía Thai mi, không nói gì, làm một nhà giàu nữ, biết đến có đúng hay không sinh ra điểm? Còn là nói, vị này Tống phu nhân, là trình thám người yêu thích?

"Ngươi nói có thể là thường gặp tình huống, thế nhưng, làm sao ngươi biết Mã tiên sinh hội dựa theo lệ cũ hành sự?" Cổ thuyền cũng học bộ dáng của nàng ôm ngực.

"Tất cả nói ba ta điều không phải hung thủ!" Thai mi trừng mắt, rống lên khiêm biễn nam nhân nhất câu, "Ngươi nha trí nhớ không tốt, Phan thạch ngọc thụ thương vị trí ở nơi nào!?"

Cổ thuyền ngưng ngưng sờ mũi một cái, đời này còn là lần đầu bị người mắng, cái gì tới, trí nhớ không tốt?

"Là ở ngang lưng..."

"Nói ngươi trí nhớ không tốt, ngươi thật đúng là không tốt cho ta xem a! Ta nói phương hướng nào!" Thai mi cảm giác mình sắp giống Mã lão sư... Rút gào a!

"Trái... Bên trái..." Cổ thuyền tiếp tục cười mĩa sờ mũi, cộp mẹ...

"Sao lại không được, ba ta là thuận tay trái sao?" Thai mi liếc mắt, ôi chao, người thường không đa thương nổi a...

Thuận tay trái? Có thuyền sắc mặt bỗng nhiên vì thu, mâu đang lúc nảy lên suy nghĩ sâu xa, người kia, hình như cũng chuyên dùng tay trái nga...

"Người muốn đến người nào?"

Cố thuyền nhẹ nhàng ngược mắt, thẳng tắp chống lại cô gái trước mắt đèn pha, bị dọa đến rùng mình, nữ nhân này...

"Không muốn nói quên đi." Thai mi xoay người, "Sở dĩ, nhiều như vậy vừa khớp, ta không nghi ngờ, có điểm không thể nào nói nổi a."

"Được rồi, hung thủ khả năng do người khác, thế nhưng, người dự định mò kim đáy biển? Dựa phương thức cũ tìm tòi?" Cố thuyền lắc lư đến trước mặt nàng.

"Không, ta làm sao sẽ như thế trí ngu ngốc đâu?" Thai mi bỗng nhiên ngừng đầu cười, xán nếu ánh sáng mặt trời, lại đem Cố thuyền lại càng hoảng sợ, thay đổi thất thường nữ nhân...

"Phải? Tổng phu nhân định làm gì?" Cố thuyền nhìn người trước mắt quan sát mình con người đen, lưng không hiểu rét run...

"Đương nhiên là ——" Thai mi không ngừng quan sát người trước mắt, kéo dài âm điệu, "Hợp tác với người."

"Hợp tác với ta?" Cố thuyền bật cười, nữ nhân này, suy nghĩ hồi lâu, đã nghĩ cái này biện pháp? Hẳn thoát nhìn rất giống coi tiền như rác sao?

"Người thoát nhìn đương nhiên không giống coi tiền như rác." Thai mi không nhìn người trước mắt vô cùng kinh ngạc, thần tình trở về nghiêm túc, "Phan thạch ngọc đến chết, bất luận thấy thế nào, đều không phải là ngẫu nhiên sự kiện, mà là tất nhiên sự kiện, âm mưu sự kiện."

"Sở dĩ đâu? cùng người ngã hợp tác có quan hệ gì?" Cố thuyền tựa ở trên tường, thần tình lười nhác.

"Biết âm mưu vì sao phát sinh sao? Bởi vì có lợi ích, càng là phức tạp tàn khốc âm mưu, phía sau càng là lợi ích to lớn!" Thai mi tiếp tục đảo quanh, thường thường phiêu hai mắt Cố thuyền, "Phan thạch ngọc phía sau lợi ích, ta nghĩ như thế nào, đều cười không ra các người Cố thị a."

"Cố thị a... Nghe có điểm đạo lý." Cố thuyền rũ xuống con người, thấy không rõ thần sắc, "Vậy người, vì sao chọn ta? Hay là, ta chính là hung thủ đâu?"

"Không, ta nghĩ, người hẳn không phải là." Thai mi nhìn về phía Cố thuyền, thần tình rất nghiêm túc, rất trấn tĩnh.

"Nga? Vì sao?" Cố thuyền cũng trở về nhìn nàng, biểu tình như trước tàn mạn, mâu quang lại lộ ra chăm chú.

"Bởi vì người theo ta tán gẫu."

"Khụ!" Cố thuyền liếc mắt nhìn nàng, tán gẫu? Cái gì thần ăn khớp, thay đổi luôn nữ nhân, không phải là bị nàng rỗng tuếch, hay bị nàng đùa chơi chết... Hẳn vừa thật đúng là mong đợi một chút... Mắt nàng.

"Người cười cái gì." Thai mi như trước vẻ mặt nghiêm túc, hoàn toàn không giải thích được trạng, "Có tốt như vậy cười sao? Thực sự là bởi vì người và ta tán gẫu."

"Hào hạo. Ta không cắt đứt, ngại kể tục, ngại kể tục." Cố thuyền xua tay, nhất phó người tùy tiện đùa hình dạng.

"Ta vừa chơi một trải nghiệm với người, nếu như ta là hung thủ, ta là cái kia lớn nhất lợi ích tức được người, ta giết chết Phan thạch ngọc rốt cuộc có thể có được cái gì lợi ích đâu?" Thai mi nhất tự hỏi liền thích đem chuyện chuyển, hiện tại cũng không ngoại lệ, "Phan thạch ngọc cũng không như Cố Thành Đình, trong tay nắm Cố thị quyền to, đủ để cho rất nhiều người hơi bị bí quá hoá liều. Như vậy, hẳn đã chết, năng có ích lợi gì chứ? Ta phản ứng đầu tiên, hay bí mật tiêu thất."

Cố thuyền đã triệt để đứng thẳng, diện vô biểu tình, nói đến bí mật biến mất thời gian, rõ ràng có ánh sáng lạnh xẹt qua.

"Tanóí đúng sao." Thai mi không chống lại Cố thuyền, đây mới là người đàn ông này chân diện mục, sắc giọng, hẳn liệt.

"Kể tục."

Thai mi mong mỏi hắt liếc mắt, bỗng nhiên nở nụ cười: "Nếu như hung thủ sát nhân, là vì bí mật, như vậy thứ một loại khả năng, sát nhân lúc đầu lên cầm đi bí mật. Loại thứ hai khả năng, lúc đầu cũng không có lấy đi."

"Mới vừa cùng người tán gẫu thời gian, ta một mực tưởng, nếu như người là hung thủ, tối nay là vì phân bí mật mà đến, có thể hay không dung ta ở chỗ này bình đáp lâu như vậy? Có thể hay không chọc cười từ đường như cùng ta cho hết thời gian." Thai mi bỗng nhiên quay đầu chung quanh, "Tôi nơi này, không phải chỉ Cố tiên sinh một người đâu. Nếu như không muốn để cho ta kể tục bình đáp, đối Cố tiên sinh mà nói, dễ như trở bàn tay."

"Ba ba ba" Cố thuyền nhìn chằm chằm Thai mi, vỗ tay ba phát, trong biệt thự quả nhiên xuất hiện mấy người hộ vệ áo đen.

"Tổng phu nhân, ta vừa mới bắt đầu cũng đã nói. Biết quá nhiều, không có thể như vậy chuyện tốt." Cố thuyền đi lên trước, cùng Thai mi cách xa nhau

không quá nửa bước, trên mặt biểu tình lạnh lùng dị thường.

"Cố tiên sinh, ta nhớ kỹ cũng đã nói. Mã gia, tuyệt không biết làm thế tội son dương!" Thai mi cười nhạt!

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Là Nữ Phụ Lại Mụ Nhanh Nhẹn Dũng Mãnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19: Cường cường liên thủ

"Hảo. Nếu muốn cho ta giúp ngươi, tổng muốn có ta điều kiện ba?" Cố thuyền lui một, như trước ôm ngực bề nghệ.

"Cần điều kiện sao? Ngươi không cần một khẩu súng sao?" Thai mi cũng lui một, tựa ở trên lan can, nhíu mày.

"Nga?" Cố thuyền cười cười.

"Cố gia thế lực loang lỗ, Cố công tử không tiếc dư lực, nửa đêm tới đây, bí mật trọng yếu là thứ nhất, không muốn làm người khác biết là thứ hai ba." Thai mi tâm khiêu cực nhanh, lại như cũ một điểm giấu điểm khiếp ý, "Giúp ta tra án, bắt được không chỉ là bí mật, còn có nhọc điểm!"

Cố thuyền tự tiểu phi tiểu nhìn về phía Thai mi, vẫn không nói gì, trên hành lang giăng co bầu không khí càng ngày càng rõ ràng.

Một lát, cố thuyền nở nụ cười: "Được rồi, tôn trọng nữ sĩ là thân sĩ thủ tục. ta đồng ý."

Lúc này do dự người của đổi thành Thai mi

"Tổng phu nhân tưởng trước tiên làm cái gì?" Cố thuyền trong con ngươi mang theo tiểu ý, tựa hồ có ý định nhượng người nào đó không an lòng.

Thai mi hựu quan sát Cố thuyền hai mắt con ngươi, quên đi, đồ đều đánh cuộc, ngũ năm phần thành ba, năng tin tưởng mình qua nhiều năm như vậy kinh nghiệm.

"Đi trước án phát hiện tràng."

Hai người nhất tề xuống lầu, đến rồi cái kia thủy tinh phòng chính phía dưới gian nhà, hắc, Phan thạch ngọc thật đúng là đam mê thủy tinh a, vừa một thủy tinh phòng.

Thai mi thấy Cố thuyền đối bên cạnh hắc mấy người bảo tiêu khiến cho ánh mắt, này hộ vệ áo đen rất tự giác bắt đầu miễn biệt thụ tìm tòi, cũng không biết tìm cái gì. Thai mi không có hỏi, ngược lại hỏi, nam nhân này bảo đảm vừa nói châm chọc cười, cợt nhả lẫn lộn quá khứ.

Thai mi đến gần tình tiết vụ án gian nhà, đông tây chưa từng động, cảnh sát đánh dấu người chết vị trí, trên đất máu cũng không có xử lý. Nàng đi tới, ngồi xổm cái vị trí kia, nhìn chung quanh một lần. tới gần cửa sổ, nếu như nhân nằm ở chỗ này, đèn đuốc sáng trưng dưới tình huống, ở bên ngoài không sai biệt lắm là có thể thấy.

Máu tuy rằng động lại, thậm bị thương nặng, ra máu quá nhiều nguyên nhân cái chết chắc là không sai.

Bất quá cái động tác... Thai mi cau lại nhíu mày, bỗng nhiên ngay tại chỗ nằm úp sấp đến, ly hung án vị trí rất gần, cách này bãi máu cũng thật gần.

"Này, ngươi đây là..." Cố thuyền vốn có đại lão gia tựa như tọa ở trên ghế sa lon, chợt thấy nữ nhân này lần này, bị lại càng hoảng sợ.

"Chớ quấy rầy!" Thai mi kể tục rỗng, nam nhân này, không rỗng thực sự là không được a, cùng đàn bà dường như, sảo đã chết!

Cố thuyền trực tiếp khí nở nụ cười, nữ nhân này, không, dạ xoa này, hoàn rỗng hắc nghiệm đúng không?

Thai mi cũng không cố thượng hắc đại thiếu gia lòng, kể tục ngoạn chính mình bắt chước trò chơi, năng dựa vào ký ức, nằm trên đất, không ngừng điều động chính mình tư thế, bày ra cùng người chết vậy động tác.

Đầu cửa trước? Ừ, kỳ quái động tác...

Hai tay có điểm như chống đỡ hình dạng, nếu nói là muốn đứng lên, đã bị tập kích thể nào còn có thể chậm rãi chhongs đỡ đứng lên đâu? Lại một một kỳ quái động tác...

Phan thạch ngọc... Thế nào đều lộ ra cổ quái...

Thai cô nương nhất tự hỏi, cơ bản tứ chi báo hồng trạng, sở dĩ, năng liền quỳ rạp trên mặt đất, chuyên tâm tự hỏi.

Bên kia Cổ thuyền kẻ khí cười lúc, lúc này lại nhạc nở nụ cười, tiến lên hai bước, đem trên đất nữ nhân kéo lên: "Được, đứng trên mặt đất ngăn người, đứng lên đi."

Thai mi tùy hấn lập, cũng một phản ứng gì, trong đầu kể tục lẫn lộn vừa các loại tư thế, trong miệng còn thì thào: "Kỳ quái, thực sự là rất kỳ quái a..."

Cổ thuyền hăng hái rất cao theo sát nàng tiếp lời: "Đâu kỳ quái?"

"Hay kỳ quái a... Đã bị đột nhiên tập kích, còn có thể trấn định như vậy chậm rì rì đứng lên? Hung thủ sau lưng hấn, bọn họ lại đang bên cửa sổ, Phan thạch ngọc để làm chi nhìn cửa đâu..." Thai mi nói tiếp, cũng không biết là lắm bầm còn là trả lời Cổ thuyền.

"Thần thần thao thao... Thế nào có loại cảm giác là lạ..." Cổ thuyền nhìn trước mắt nữ nhân có thể nói đồ dẫn biểu tình và có điểm nhập ma hình dạng, chợt cảm thấy âm phong trập trập.

"Thiếu gia. Có phát hiện." Một hộ vệ áo đen bỗng nhiên xuất hiện ở cửa, cắt đứt trong phòng tình huống.

Cổ thuyền ngược mắt, thần tình đột nhiên nghiêm túc: "Tình huống gì?"

hộ vệ áo đen chẳng biết từ nơi này su ra cực tiểu cực tiểu cameras, còn có một khối tâm phiền hình dạng gì đó.

Cái này, thai mi cũng nổi lên tinh thần, chăm chú nhìn chằm chằm trước mắt đồng tây.

"Là ở lầu hai khách phòng phát hiện." hộ vệ áo đen, trực tiếp tương đồng tây nhận được trong máy vi tính, tay chân rất lưu loát.

Lầu hai khách phòng? Không phải là nàng trở mình vào gian phòng kia? Thai mi thiếu thiếu mi, xem Cổ thuyền cũng không có tách ra ý của nàng, liền thoải mái tiến tới nhìn

Cảnh tượng có điểm mơ mơ hồ hồ, thế nhưng còn có thể nhìn ra điểm hình dạng.

Đầu tiên là xuất hiện một hắc sắc bóng người, dùng cùng nàng không sai biệt lắm thủ pháp vào cái kia gian nhà, sau đó liền đi vào hai người, tiếp theo... Ho khan một cái, thai mi nhìn Cổ thuyền liếc mắt, rất có không nghĩ tới cậu ấm người leo cửa sổ từ cũng quen như vậy luyện ý tứ hàm xúc.

Cổ thuyền không nói lời nào, cười nhìn sang nàng, gấp cái gì, đợi lát nữa là có thể thấy người vào "Tư thế oai hùng".

Thai mi tiếp thu đến người nào đó hài hước ánh mắt, nhất thời sắc mặt đại biến, nàng thế nhưng con ếch thức chạm đất a... Dựa vào, mắt mặt, hay là đang cái này tự đại yêu nghiệt lắm miệng nam trước mặt...

Quả nhiên, một mấy phút, trên màn ảnh tự hiện ra Thai nữ phụ rơi xuống đất "Tư thế oai hùng"... Cổ công tử đặc biệt không cho mặt mũi cười ra tiếng...

Thai mi thói gương mặt, không nhìn người nào đó không chút nào "Thân sĩ" hành vi, kể tục nhìn chằm chằm màn hình xem, hộ vệ áo đen đã đem quần chế thời gian điều động đến rồi phía trước, thế nhưng, trừ bọn họ ra ở ngoài, tịnh không có bất kỳ người nào bị quần chế đảo.

Cổ thuyền thân thủ tắt máy vi tính, hộ vệ áo đen lui xuống.

"Không nghĩ tới tất cả mọi người từ đâu mà vào được a." Cổ thuyền cảm khái nhất câu, "cái kia kiểu cũ cửa sổ hay một nhị a..."

Thai mi cũng lòng còn sợ hãi, nếu như hôm nay điều không phải cổ thuyền, nàng khẳng định nghĩ không ra cũng không có thời gian khư lục soát mấy thứ này, đến lúc đó còn là hội bại lộ nàng đã tới chuyện nơi đây thực...

"Đồ chơi này, cảnh sát cũng không biết." Cổ thuyền thương thức con cò trong tay tâm phiền, gọi lên khoe môi, ý tứ hàm xúc bất minh, "Phan thạch ngọc nhưng thật ra nhiều đầu óc."

"Nhìn như vậy lai. Hung thủ giống như chúng ta lên vào điều này, hẳn là không thành lập..." Thai mi cũng nhìn chằm chằm tâm phiền, phiền cửa sổ là chính căn biệt thự dễ dàng nhất xâm nhập địa phương, hiện tại xem ra, Phan thạch ngọc cố ý như thế thiết kế.

"Ừ. Trừ phi người nọ cũng biết quần chế tồn tại, bằng không, hơn phân nửa là hội từ nơi đó xâm nhập." Cổ thuyền cũng gật đầu, "Bất quá ít năm như vậy, cũng không gặp Phan thạch ngọc triệt để tin quá người nào, như thế then chốt biểu diễn cũng sẽ không nhượng người biết."

"Điều không phải lên vào, cũng chỉ có thể từ cửa chính tiến đến, điều này sao có thể..." Thai mi nhú mày, loại tình huống này thật đúng là không bằng biển rộng tìm kim,... ít nhất... Còn có một hi vọng...

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Làm Nữ Phụ Lạ Mụ Nhanh Nhẹn Dững Mãnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Cầu Cầu nguy hiểm

"Hơn nữa chỉ có hai mươi phút, xông vào, sát nhân, ly khai, tránh né quân chế... Hình như có điểm không có khả năng." Cổ thuyền sờ sờ cảm,

"Chẳng lẽ là sát thủ nhà nghề?"

Thai mi hữu khí vô lực: "Đại thiếu gia, ta đã nói với ngươi bao nhiêu lần, là người quen! Người quen!"

Cổ thuyền sờ mũi một cái, cười mỉa: "Được rồi, nhất thời quên mất. Thế nhưng, Phan thạch ngọc ở A thị nào có loại này thân thủ người quen a..."

"A thị, người quen?" Thai mi hốt đắc vỗ đầu một cái, cười to, "Ta còn thật bị ngươi lấy bệnh, liên cái này đều không nghĩ tới. Cổ đại công tử, có thể hay không điều động tra một chút Phan tiên sinh ở A thị mạng lưới quan hệ, tiện thể còn có gần nhất A thị xuất nhập cảnh ghi lại."

Cổ thuyền tà dựa nghiêng ở bên cạnh, biểu tình rất bất khả tư nghị: "Tổng đại phu nhân, ngươi đây là coi ta là cảnh sát dùng a... Ta thế nhưng lương dân, sao có thể tra được cái gì xuất nhập cảnh ghi lại..."

Thai mi nhìn đồng hồ, đã nhanh ba giờ sáng, tái hao tổn nữa, sợ rằng có bị phát hiện nguy hiểm.

Nàng đi ra thủy tinh phòng, đối phía phát phát tay: "Ba ngày sau, đem tư liệu chia ta."

Cổ thuyền nhìn một chút phía trước bừa bãi nữ tử, cúi đầu cười cười: "Hoàn thật là có can đảm, đem Cổ gia công tử đương tiểu đệ sử..."

Thai mi từ chỗ cũ nhảy ra đi, còn có cameras và vân vân, Cổ thuyền nhất định sẽ xử lý, nàng cũng lười để ý cái này.

Theo đường cũ, Thai mi bước nhanh đi tới xe đỗ địa phương, sắc trời còn là đen, thế nhưng thời gian đã là ba giờ rưỡi sáng. Thai mi âm thầm nhủ mảy, y viện hộ sĩ kiểm tra phòng ra về quá sớm, không biết năm giờ có thể hay không chạy trở về.

Nàng đi ô-tô, ở trên đường chạy như bay, lái vào bệnh viện thời gian, ngày mới vừa tảng sáng, vừa nhìn đồng hồ, vừa lúc năm giờ. Thai mi ba bước thành hai bước hướng trong bệnh viện chạy, ngay tại nàng đóng cửa phòng bệnh một khắc kia, bên ngoài vang lên hộ sĩ bước chân cửa.

Hồ, vừa vặn. Nàng thở phào nhẹ nhõm, nhìn nằm trên giường mẫu thân, đang ngủ say.

"Trừ trừ." Hộ sĩ tiếng đập cửa vang lên, Thai mi tự nhiên quá đi mở cửa.

Giản đơn kiểm tra phòng, cũng kiểm tra một chút Mã phu nhân tình huống, hộ sĩ liền rời đi. Thai mi thả lỏng đem mình phao đến trên giường, tuy rằng một đêm không ngủ, nàng cũng tinh thần vô cùng.

Cổ thuyền này, nếu như lập thật tốt, không chỉ có có thể giải quyết roi cha án tử, nói không chừng, còn có thể giải quyết roi Tổng cần du, nàng mơ hồ nghĩ Tổng cần du và Cổ thị cũng có quan hệ, thế nhưng, Cổ thị nội bộ phe phái san sát, bản thân hay một đầm nước đục, Tổng cần du ôm của người nào bắp đùi, thật đúng là không rõ ràng lắm.

Bất quá, hiện tại nàng và Cổ thuyền hợp tác, không phải là ôm Cổ thuyền bắp đùi? Ngạch... Ôm cái kia tự đại yêu nghiệt lăm miệng nam bắp đùi... Thai mi sinh sôi đánh một giạt mình, mặc niệm một trăm biến "Nữ hán tử co được dân được..."

"Bảo bối, bảo bối?" Thanh âm ôn nhu vang lên.

Thai mi bật người mở mắt ra, nhảy xuống sàng, chạy đến mẹ nàng bên người: "Mẹ, ngươi làm sao vậy? Đầu khó chịu?"

Mã phu nhân giùng giàng muốn ngồi xuống, Thai mi lập tức đi phù, đem gối đầu điểm ở sau lưng nàng.

"Bảo bối, của ngươi hắc vành mắt thế nào nặng như vậy a." Mã phu nhân kinh ngạc lại đau lòng nhìn nữ nhi, "Có đúng hay không quá lo lắng ba ngươi, tối hôm qua ngủ không ngon a?"

"Ừ... Ừ" Thai mi áp ứng, thân thủ dè chính viền mắt, dựa vào, dĩ nhiên đã quên cái này, trước đây phó thân thể nói dễ nghe một chút kêu mạch sắc, nói khó nghe điểm là than đen, bị tẩu lương quyền đều nhìn không ra cái gì thanh a hắc a, nàng cũng cho tới bây giờ không tại sao quyền quyền các loại lo lắng.

Thế nhưng Mã Lý Tô vốc người này tử, thế nhưng chính tông bạch phú nữ, phòng chừng thái dương đều không thể nào phơi nắng, đây chính là có thể tranh cử toàn cầu tiểu thư hảo da a... Tắm tắm, rơi xuống trong tay nàng, thật đúng là giặt chân giặt dừ...

"Đều do mẹ vô dụng, cái gì cũng sẽ không, làm hại bảo bối của ta chung quanh bốn ba..." nương viên mắt hồng hồng thân thủ xoa Thai mi mặt.

Thai mi lúc này nhưng thật ra lòng có cảm giác địa gât đầu, nương tiếng xưng hô này không có thể như vậy gọi không, mẹ nàng tuyệt đối là bị nàng cha cung chịu, tính tình khiết thiện, hoàn toàn chẳng biết thế sự.

"Mẹ, ngươi sai rồi. Ngươi tốt nhất chính là ta và cha động lực lớn nhất." Thai mi nhẹ nhàng vây quanh ở nhờ nương, "Mẹ a, ngươi không biết sao? Ngươi nhưng là nhà của chúng ta vật biểu tượng đâu!"

nuơng hoàn mắt đỏ vành mắt, lại sững sờ là bị Thai mi nói năng ngọt xớt làm cho tức cười, ôm lại nàng: "Hảo. Mẹ là vật biểu tượng, nhất định thật tốt."

Thai mi mỉm cười gật đầu.

Trong phòng bệnh, từ Mã lão cha bỏ tù sau về lo lắng bầu không khí, rốt cục có một chút quay lại, Mã phu thân thể cũng đang dần dần kang phục,

Thai mi căng thẳng thần kinh cuối cùng là có thể hơi thả lỏng một điểm.

Cùng phòng bệnh bất đồng, Mã gia bầu không khí như trước đông cứng băng điểm dưới, lão Tiểu trên mặt té té nếp nhăn trên mặt khi cười hai ngày này cũng nhanh biến thành âu sầu, Quách tẩu càng không ngừng được ở tại trú phòng thờ dài. Liên Cầu Cầu cũng vẫn biết, không chỉ có không chạy không khiêu, thậm chí đều không thể nào nở nụ cười.

"Cô gia, ăn cơm." Quách tẩu dọn xong bàn ăn, quay trên lầu hoán nhất câu.

Tổng cán du đi xuống, đối Quách tẩu hỏi: "Thấy Cầu Cầu sao? Trong phòng không ai."

"Tiểu thiếu gia sao? Không thấy được a?" Quách tẩu kinh ngạc ngược mắt, thấy ngoài cửa đi qua lão Tiểu, liền hỏi một câu, "Lão Tiểu, thấy tiểu thiếu gia sao?"

"Không có a. Tiểu thiếu gia không ở trong phòng sao?" Lão Tiểu cũng vẻ mặt mờ mịt.

"Đợi lát nữa mở lại cơm, ta trước tiên đi tìm một chút Cầu Cầu." Tổng cán du nhu liệu nhu vùng xung quanh lồng máy, trực tiếp hướng xuất môn sau này viện phương hướng đi.

"Chúng ta cũng đi tìm một chút." Quách tẩu và lão Tiểu liếc nhau, cũng sau này viện bên kia đi đến.

"Tiểu thiếu gia..."

"Cầu Cầu..."

Ba người đem hậu viện lật một lần, sững sờ là không tìm được bé tung tích.

"Làm sao bây giờ? Tiểu thiếu gia đây là đi nơi nào a?" Quách tẩu sao tạp dề, gấp đến độ xoay quanh.

"Cô gia... vậy, vậy phải làm sao bây giờ a... Tiểu thiếu gia..." Lão Tiểu cũng vẻ mặt khẩn trương nhìn về phía Tổng cán du.

Tổng cán du sắc mặt cũng khó nhìn, một lát, mới nói: "Có lẽ là đi tìm Tổ tổ, ta đi qua nhìn một chút."

"Cái gì!" Quách tẩu kinh hô một chút, lập tức lại cảm thấy có điểm thất thố, thấp giọng, "Tiểu thiếu gia hần... Một mình hần đi bệnh viện! Trời ạ!"

"ta ra đi tìm một chút!" Lão Tiểu bật người một cái xoay người, liền hướng ngoại bên.

Tổng cán du cũng nhanh chóng lên lầu, dự định thay quần áo xuất môn. Vào thời khắc này, điện thoại vang lên.

Nhìn điện báo biểu hiện, Tổng cán du động tác dừng một chút, hơi biến sắc mặt, nhận nổi lên điện thoại. "Có tổng." Hần giảm thấp xuống thanh tuyến.

"Ta biết. Mã đình khôn bây giờ là duy nhất người hiềm nghi phạm tội, chỉ kém nhận tội mà thôi."

"Ngài yên tâm, vị kia đã cùng ta đã nói rồi, án tử kế hoạch rất hoàn mỹ, tuyệt đối sẽ không xảy ra vấn đề." Tổng cán du bỗng nhiên dừng một chút, biểu tình âm lãnh, "Bất quá, án tử càng kéo dài tóm lại bất hảo..."

Trong điện thoại nhân phảng phát nói gì đó, Tổng cán du câu dẫn ra lau một cái được như ý tiểu ý: "Cố thị đứng ra tạo áp lực, đương nhiên không có vấn đề, ta đem

thư A thị cảnh sát hội gia tăng kết án. Đợi được Mã đình khôn bỏ tù, Mã thị tự nhiên duy Cố tổng như Thiên Lôi sai đâu đánh đó."

"Là. Ta minh bạch..."

Tổng cán du chặt đứt điện thoại di động, hốt đắc nở nụ cười, như trước âm lãnh thâm nhân, còn có điểm điên cuồng: "Rất nhanh... Rất nhanh..."

Phòng thay đồ góc lý, ôm trong ngực kim cương biến hình khóc mù quang bé, cứ như vậy gạt mình sống ở đó lý, nắm kim cương biến hình tay nhỏ bé càng không ngừng chiến, càng không ngừng chiến, tới hậu cả người cũng bắt đầu chiến...

Thanh âm bên ngoài từ bốn phương tám hướng chui vào, tiến vào trong tai của hần, tiến vào trong lòng của hần...

Nho nhỏ thiên hạ bái ở trên tường, không ngừng phát sinh khàn khàn "Ô ô ô...", rồi lại không ngừng mà liều mạng ức chế chính phát sinh "Ô ô" thanh âm của.

Tổng cần du đi ra cửa động tác bỗng nhiên dừng lại, quay đầu lại nhủ mày, nghỉ ngơi nhìn quanh bên trong phòng...

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Là Nữ Phụ Lạ Mặt Nhanh Nhẹn Dững Mãnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Ước chừng là tình địch

"Cô gia, người đã xong sao?" Gấp đến độ xoay quanh Quách tẩu rốt cục nhìn không được trên lầu hô nhất câu.

Tổng cần du thu hồi tầm mắt của mình, bước nhanh xuống lầu, trả lời: "Ừ, được rồi, ta một đường lái xe đi tìm xem, cũng cho Tổ tổ gọi điện thoại để cho nàng chú ý một chút. Quách tẩu, người ở nhà chờ đi, vạn nhất Cầu Cầu đã trở về, sợ rằng không ai."

"Là là, cô gia yên tâm." Quách tẩu liên tục gật đầu, đưa Tổng cần du xuất môn.

Cầu Cầu vui ở cái kia góc lý, một cử động cũng không dám, thẳng đi ra bên ngoài đã không có thanh âm, thẳng đến Quách tẩu tiếng gọi ầm ĩ lần thứ hai ở dưới lầu vang lên, hần tài đẩy ra quỹ môn, "Phác thông" một chút rơi ra, tay chân đều chẳng ở trên sàn nhà, hần lại như không biết đau như nhau, quỳ rạp trên mặt đất, ôm thật chặt trong ngực hần kim cương biến hình.

Hần biết ngoại công tên gọi Mã đình khôn, hần biết vừa ba ba ở gọi điện thoại, hần nghe được... Sát nhân... Không, không, hần không có gì cả nghe được, hần không có gì cả nghe được!

Cầu Cầu bỗng nhiên hết sức đi bắt tóc của mình, "Oa" địa một tiếng đại khóc lên. Hần lão đảo địa chạy ra cửa phòng, đi tới cửa thang lầu thời gian, càng mạo hiểm thiếu chút nữa ngã xuống.

May mà Quách tẩu nghe được thanh âm của hần, đúng lúc gấp trở về, đem cước bộ bắt ổn bé ôm lấy.

"Ai u, ta tiểu thiếu gia a. Người làm sao?" Quách tẩu đem Cầu Cầu chạy xuống lầu, kinh ngạc nhìn trước mắt khóc thành một đoàn bé, tâm thương yêu không dứt.

Cầu Cầu chỉ là khóc, liều mạng khóc, cái gì cũng không nói lời nào.

Thấy hần như vậy, Quách tẩu càng nóng nảy hơn: "Tiểu thiếu gia không khóc, không khóc, ta nhượng cô gia trở về có được hay không?"

"Không nên!" Cầu Cầu bỗng nhiên hét lên một tiếng, lập tức trong nháy mắt hạ giọng, vẫn thì thào, "không nên... Không nên..."

Quách tẩu bị lại càng hoảng sợ, vội vã vỗ Cầu Cầu lưng, theo hần: "Hảo hảo, không nên, không nên."

Cầu Cầu còn đang khóc, Quách tẩu thực sự là không có biện pháp, chỉ có thể không ngừng vỗ hần lưng, thấp giọng哄 hần: "Tiểu thiếu gia, có đúng hay không gấp ác mộng? Có muốn hay không cùng bà ngoại còn có mụ mụ mở điện nói?"

Cầu Cầu tiếng khóc ngừng một chút, gật đầu.

Quách tẩu như trút được gánh nặng vậy thở phào nhẹ nhõm, bấm Thai mi điện thoại, đơn giản nói một chút tình huống, đưa điện thoại cho Cầu Cầu.

"Cầu Cầu? Gặp ác mộng sao? Đừng sợ, mụ mụ ở nơi này lý. Đừng sợ..." Thai mi cầm điện thoại di động, thầm nghĩ, hài tử này nhất định là bị đã nhiều ngày biến cố dọa sợ.

"Mụ mụ... Mụ mụ... Oa" nghe được mẹ nó thanh âm, Cầu Cầu khóc càng thêm tê tâm liệt phế

Thai mi nghe được trong lòng như bị bắt đi: "Đừng khóc đừng khóc... Bảo bồi đừng khóc a... Mụ mụ ở, mụ mụ ở đây..."

Bên kia Cầu Cầu còn đang đứt quãng khóc, bên người Mã phu nhân nghe được nóng ruột, trực tiếp đoạt lấy điện thoại, bắt đầu hồng bảo bồi ngoại tôn, Thai mi cũng một nghĩ cái gì không thích hợp, chỉ là cho rằng Cầu Cầu bởi vì trong đề nén bầu không khí sinh bóng đè.

Nhưng vào lúc này, tiếng đập cửa vang lên.

"Tổ tổ, mụ." Tổng cần du đẩy cửa tiến đến.

"Sao người lại tới đây?" Thai mi có chút hơi kinh ngạc.

"Cầu Cầu vừa không thấy, ta đoán hần khả năng tự mình một người sang đây xem người và mẹ. Hần chưa từng tới sao?" Tổng cần du nhìn về phía Thai mi, thần tình có điểm khẩn trương.

Cái này, liền Mã phu nhân đều ngẩng đầu nhìn về phía hắn, trong điện thoại Cầu Cầu còn đang khóc.

"Cầu Cầu ở nhà a. Nhạ, hắn đang cùng mẹ mở điện thoại." Thai mi nhủ mảy, báo cho biết một chút.

"Tại gia? Tại gia là tốt rồi, tại gia là tốt rồi." Tổng cần du biểu tình có trong nháy mắt vô cùng kinh ngạc, lập tức liền thở phào một cái.

Mã phu nhân vốn còn muốn cùng Cầu Cầu nói, nhìn Tổng cần du hấp tấp chạy tới, liền đem trong tay điện thoại đưa cho hắn: "Cần du, người và Cầu Cầu giằng vãi câu ba. Hắn vừa làm ác mộng, chính khóc đầu."

"Nga. Hảo." Tổng cần du tiếp nhận điện thoại, "Cầu Cầu? Là ba ba."

Tay cầm ống nói Cầu Cầu bỗng nhiên sắc mặt trắng bệch, tiếng khóc cũng hơi ngừng, chỉ còn một mảnh tĩnh mịch.

"Cầu Cầu?" Bên này Tổng cần du cũng không hiểu ra sao, thấp giọng hoán hắn.

Cầu Cầu như trước giật mình, một lát, hắn bắt đầu run, nhẹ buông tay, microphone rơi trên mặt đất. Điện thoại tuyến bị xé một chút, điện thoại cũng rơi vào trên mặt đất, trò chuyện chặt đứt.

Tổng cần du kỳ quái nhìn một chút trong tay đột nhiên cắt đứt điện thoại của, quay đầu: "Cầu Cầu, cúp điện thoại."

Thai mi như có điều suy nghĩ nhìn về phía nam nhân trước mặt, nàng cách cận, vừa điện thoại Cầu Cầu đột nhiên thất thanh, cùng với microphone rơi xuống đất đánh, Quách tâu kinh hô, bọn ta nghe được nhất thanh nhị sở. Cô quái, thật cô quái, nếu chính là làm ác mộng, Cầu Cầu hội khác thường như vậy sao?

Tổng cần du nhưng thật ra nhìn không ra có phản ứng gì, cùng Mã phu nhân hàn huyên vài câu lúc, cũng bởi vì công sự ra y viện.

Kỳ thực, vốn có nương cũng không sai biệt lắm có thể xuất viện, thế nhưng...

Thai mi đứng ở cửa sổ, nhìn nam nhân đi ô-tô ly khai, đột nhiên cảm giác được, hay là nhượng nhượng ở y viện ở vài ngày hội thích hợp hơn...

Cầu Cầu kỳ quái biểu hiện Tổng cần du không phải là không có nghi hoặc, thế nhưng, hắn hiện tại, hiển nhiên không có thời gian lo lắng vấn đề này, ngay hắn vừa đi ô-tô rồi đi một cái chớp mắt, tin nhắn ngắn nêu lên vang lên, kí tên, Bạch Song.

Tổng cần du đến địa điểm chỉ định thời gian, Bạch Liên Hoa đã ngồi ở chỗ kia, thấy hắn tiến đến, con người sáng một cái.

Tổng cần du điểm đơn, ngồi ở đối diện nàng, thấp giọng hỏi: "Song nhi, làm sao vậy? Vội và như vậy."

Bạch Liên Hoa uống trước mặt kem tươi, rừ mầu: "Cần du, còn nhớ rõ tiệm này sao?"

Tổng cần du mặc dù có chút không rõ, thế nhưng như cũ ôn nhu đáp lại: "Đương nhiên nhớ kỹ, đại học chúng ta thời đại ước hội nhưng đều ở đây lý."

"Người còn nhớ rõ... ta thật cao hứng!" Bạch Liên Hoa ngẩng đầu, thủy mầu dịu dàng địa nhìn về phía Tổng cần du.

"Tiểu kẻ ngu si, chút chuyện như vậy có cái gì giá trị phải cao hứng." Tổng cần du thân thủ, lau nàng bên môi bánh kem bột biển, nhãn thần quả thực có thể nị người chết.

"Cần du... Ta, ta thực sự không nhìn được... Mỗi ngày thấy nữ nhân kia... Ta vừa nghĩ tới người và nàng... Ta..." ôn nhu một chút phảng phất là chăm tâm tình mỗi dẫn hòa, Bạch Liên Hoa cặp kia thủy trong tròng mắt hốt đặc lệ quang vắng khắp nơi, như mưa đã lê hoa, không nói ra được mảnh mai.

Tổng cần du tựa hồ thờ dài, đứng lên, đi tới Bạch Liên Hoa bên người, đem nàng vây quanh, thấp giọng nói: "Song nhi, là ta xin lỗi người, nhin nữa nhin, nhin nữa nhin... Rất nhanh, Mã gia, Hưng đức, hết thầy tất cả tự đều là của chúng ta..."

Bạch Liên Hoa tương kiểm gần kề Tổng cần du ngực, dịu ngoan gật đầu, Tổng cần du cũng nhẹ nhàng mà hôn một chút trán của nàng, để cho nàng ngồi trở lại chỗ ngồi, cầm khăn tay từ xoa xoa khuôn mặt: "Đừng khóc...!"

Một màn này, bình thân không có gì lạ, thuyết dễ nghe, là nam bằng hữu hồng nữ bằng hữu, thuyết khó nghe, là một tiểu tam cùng kim chủ làm nũng. Cũng không xảo chính là, lâu hai đứng một người, người này vị trí đứng thật sự là thật tốt quá, đem một màn này bị bồn hoa che giấu trò hay nhìn được thỏa thỏa.

Cổ thuyền tay trái xanh má, tay phải như có điều suy nghĩ điểm lan can, hắn nhớ không lầm, dưới vị kia kim chủ là họ Tổng, hắn nếu nhớ không lầm, họ Tổng chắc là cái kia thói tính tình quái nữ nhân lão công... Đây là, nuôi tiểu tam?

Kỳ thực đối Cổ thuyền mà nói, loại sự tình này đã sớm thấy nhưng không thể trách, thế nhưng vừa nghĩ tới cái kia bi thôi thiếu phụ lưng tuổi có chồng Thai mi, hắn liền có chút không được tự nhiên, nữ nhân kia, đối với hắn đều nhất phó hồ đến hoán đi, tùy tiện sai khiến mô dạng, dựa vào cái gì nhượng phía dưới cái kia mặt trắng nhỏ giày xéo... Hừ!

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Làm Nữ Phụ Lạ Mụ Nhanh Nhẹn Dừng Mãi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 22: Quỷ dị vé máy bay

Nữ nhân kia nên ác nhân tự có ác nhân trị, hấn hạt thao tâm tư gì. Cổ công tử lác đầu, nhất phó sự không liên quan mình hình dạng. Bất quá, nam nhân này, coi như là thói tình tình thiếu phụ luống tuổi có chồng đầu gì cũng là nhà mình lão bà, nhạc phụ xảy ra chuyện lớn như vậy, lão bà cũng không tích nửa đêm leo tường tra án, hấn lại vẫn tại đây hội tiểu tam?

Cổ công tử nghĩ hấn rất không thân sĩ, đây tuyệt đối là cấp nam nhân mất mặt. Kết quả là, tình thần trọng nghĩa đại bạo phát Cổ công tử thân nhiên xuống lầu, huy gây to, đã uyên ương!

Cổ công tử đến gần, hấn nghĩ, dù thế nào, tên mặt trắng nhỏ này cũng nên kính ngạo một phen, nói không chừng còn muốn chặt vật một chút.

Thực không như dự đoán, Tổng cần du thấy hấn dĩ nhiên một điểm không được tự nhiên cũng không có, còn trực tiếp cười cùng hấn chào hỏi, khách khí kêu một tiếng: "Cổ công tử."

Cổ thuyền nhìn Tổng cần du ánh mắt nhất thời khản trương, nam nhân này, nét mặt thần thần đang đang, biểu tình chút nào không làm bộ, chớ nói chặt vật, một chút cảm giác khó chịu cũng không có, phó trời quang trăng sáng mô dạng, cũng làm cho Cổ thuyền cảm giác mình uyên ương đánh cho bản thiu!

Diễn kỹ này, tâm lý tổ chất... Tầm tắc.

Nhưng thật ra bên trên Bạch Liên Hoa có chút xấu hổ, động tác cứng đờ khuấy trước mặt sa băng.

Cổ thuyền bỗng nhiên tới hăng hái, muốn nhìn một chút vị này điểm máu chốt có thể đến mức nào, liền cười nhìn về phía Bạch Liên Hoa, đối Tổng cần du thuyết: "Tổng tiên sinh, không giới thiệu một chút?"

Bạch Liên Hoa động tác thoáng cái cứng lại rồi, theo bản năng ngẩng đầu nhìn về phía Cổ thuyền, liền thấy hấn biểu tình tự tiểu phi tiểu, sắc mặt đột nhiên đỏ bừng, cấp tốc cúi đầu, hấn thân ý lại nhìn về phía Tổng cần du.

"Cổ công tử nói đầu nói." Tổng cần du nở nụ cười, tuy rằng rất khách sáo, nhưng là không hề hề hờ, "Đây là Tổng mỗ một người bạn, họ Bạch."

"Nga, nguyên lai là Bạch tiểu thư, hạnh ngộ hạnh ngộ!" Cổ thuyền bãi khởi cao phú đẹp trai phở.

Bạch Liên Hoa đỏ mặt, thấp giọng nói: "Đâu, có thể kết bạn Cổ công tử là Bạch song vinh hạnh."

Cổ thuyền không dấu vết quan sát cúi đầu có chút e lệ nữ tử. Nữ nhân nên cái dạng này, ôn nhu như nước, tình ý kéo dài... Như cái kia động bất động rống lớn nhân, thường thường nửa đêm leo tường tảo bạo nữ, thảo nào chồng nàng cho nàng vợ ngoại tình, a phi, sai rồi, là thảo nào chồng nàng hồng hạnh ra tường... Hình như cũng không đúng?

Cổ thuyền ngực không hiểu phiền táo, nét mặt nhưng thật ra như trước bày tiểu ý: "Nói ta dưỡng vụ án nhưng vẫn không có gì tiến triển nột."

Đề tài này vừa ra, Tổng cần du tiểu ý nhưng thật ra thu điểm, trầm mặc một hồi, đúng mức nói: "Cổ công tử, Phan tiên sinh qua đời, ta cảm thấy thật đáng tiếc, nhưng ta tin tưởng nhạc phụ ta là vô tội, hung phạm tất nhiên do người khác!"

Đã biết Tổng cần du vừa trấn định tự nhiên, Cổ thuyền đối với loại này chính khí nghiêm nghị tuyên truyền giảng giải nhưng thật ra dẫn theo thất phân hoài nghi, lại nói tiếp, tảo bạo nữ hấn là không thể nào tin được trước mắt nam nhân này, bằng không, ngày đó xuất hiện ở trong biệt thự đã có thể không ngừng một mình nàng, dù sao nửa đêm sấm án phát hiện trắng loại sự tình này, nam nhân đến làm thích hợp hơn, không phải sao?

Nghĩ tới đây, Cổ thuyền lòng nóng nảy tình nhưng thật ra khá hơn nhiều, nếu nữ nhân kia biết, vậy hấn xem cuộc vui là được. Cổ công tử chột tâm tình không tệ dự định buông tha đây đôi đã uyên ương.

"Nếu Tổng tiên sinh như thế chắc chắn, Cổ mỗ chờ mong hung phạm đền tội, hoàn Mã tiên sinh thuần khiết." Cổ thuyền không nhẹ không nặng trả lời.

Hai người hàn huyên vài câu, Cổ thuyền liền xoay người ra cửa. Tổng cần du nhìn Cổ thuyền đi ra tầm mắt của hấn, mới vừa rồi hơi chìm sắc mặt.

"Cần du, cái này Cổ công tử... Hấn có đúng hay không thấy được... Chúng ta..." Bạch Liên Hoa đỏ bừng khuôn mặt, luống cuống nhìn về phía Tổng cần du, đều là của nàng lỗi, dĩ nhiên ở nơi công cộng đột nhiên không khống chế được, nếu quả như thật bị thấy được...

"Không có việc gì... Ngươi không cần lo lắng." Tổng cần du thân thủ cầm Bạch Liên Hoa tay nhỏ bé, thấp giọng nói, "Ta mặc dù cùng người này không quen, thế nhưng Mã đình khôn bây giờ còn là sát hại Phan thạch ngọc duy nhất người hiềm nghi phạm tội, hấn cùng với Mã gia tất nhiên có chút hiềm khích, tự nhiên sẽ không đem việc này nói cho Mã gia người."

"Là... Phải?" Bạch Liên Hoa lòng thoáng thả điểm xuống tới, nếu là ở tối hậu quan đầu sai lầm, thật đúng là thất bại trong gang tấc.

"Huống hồ, lập tức sẽ kết thúc... Chỉ cần Mã đình khôn vừa vào ngục, mặc dù Mã gia đã biết chúng ta quan hệ, có thể thế nào?" Nói đến đây thời gian, Tổng cần du trương ôn nhuận như ngọc mặt nạ rốt cục có chút vắng tung tóe, lộ ra hần bản tính bên trong kiêu ngạo và tham lam.

Bạch Liên Hoa nhìn hần, khẽ mỉm cười, tựa hồ cũng thờ phào nhẹ nhõm, một ngụm nín nhanh 7 năm khí.

Bảy năm, bọn họ chưa bao giờ ở bên ngoài ước hội, 7 năm, bọn họ chưa bao giờ trước mặt người khác giao lưu, thậm chí, để tị hiềm, hai người kẻ cả học được cũng sẽ không đồng thời. Ngày hôm nay nàng thử thăm dò đưa ra trở lại chốn cũ, Tổng cần du dĩ nhiên đáp ứng rồi! Với nàng, ra sao chờ vui về sự a...

Tổng cần du rõ ràng không có suy nghĩ nhiều như vậy, Mã đình khôn bị giam, giống như là thả ra hần nhiều áp lực tâm tình mới dần hóa, đích xác nhượng hần không bằng trước đây cẩn thận, thế nhưng, thì tính sao, ngược lại, rất nhanh, đại thù đắc báo, Hưng đức là đối chủ!

"Được rồi, Cần du, còn có một việc muốn nói cho ngươi." Bạch Liên Hoa len lén dò xét liếc mắt Tổng cần du, nói có điểm lấp bắp, "Ngươi biết Khương lâm trạch sao... Hần vẫn quần quít lấy ta... Ta thật sự là phiền không chịu được, thế nhưng, gần nhất hần nói với ta một tin tức."

Tổng cần du nhìn thoáng qua Bạch Liên Hoa thận trọng thần tình, bỗng nhiên nở nụ cười: "Song nhi, ngươi và hần là rất nhiều năm trước chuyện, ngươi cho là ta có cẩn thận như vậy mất sao?"

Bạch Liên Hoa cười giận hần liếc mắt: "Không phải sợ ngươi suy nghĩ nhiều sao... Thuyết chính sự Khương lâm trạch nói với ta, Mã Lý Tổ hai ngày này và Tần gia đi được rất gần, Tần tranh hình như để cho nàng cậu bang Mã Lý Tổ tra Mã đình khôn án tử."

"Tần gia?" Tổng cần du mặt nhăn nhu, tâm trạng trầm xuống, Mã Lý Tổ ở sau lưng tra án? Gạt hần tra?

"Ừ. Tần tranh cái kia cậu, là A thị sở cảnh sát Phó cục trưởng." Nói đến Tần tranh, Bạch Liên Hoa giọng lý lộ ra một hận ý.

"Ừ, ta đã biết, chuyện này, ta sẽ hảo hảo chú ý." Tổng cần du ngưng trọng gật đầu, nữ nhân kia khác thường điều không phải một ngày đêm hai ngày, hần vẫn bận cái kế hoạch này, không có để bụng, lúc này đây, xem ra thật tốt hảo chú ý, cũng không thể bị một vô tri nữ nhân phá hủy sự.

Tổng cần du không biết là, trong lòng hần cái kia vô tri nữ nhân, sớm đã thành thoát thai đổi hần.

Thai mi nhận được Cố thuyền điện thoại thời gian, đang cùng Mã phu nhân ăn cơm tối xong, nàng nói muốn đi xem Tần tranh, liền vội và ly khai y viện. Xem ra, cái kia tự đại nam mặc dù nhiều miệng, nhưng làm việc hiệu suất cũng không tệ lắm, bất quá một ngày đêm, liền lấy được nàng muốn gì đó.

Thai mi đến từ điểm thời gian, Cố thuyền đang ngồi ở ghế trên ngoạn điện thoại di động, ra về chơi được còn đỉnh high, chưa từng thế nào để ý nàng. Nam nhân này không nhiều lắm miệng, nhưng ở giữa Thai cô nương lòng kẻ dưới này, nàng trực tiếp cầm lấy tài liệu trên bàn, chính nhìn.

Phan thạch ngọc đến A thị tuy rằng không quá nửa năm, thế nhưng mạng giao thiệp vòng tròn cũng không nhỏ, lại nói tiếp, mới một hai đến nhà cũng thực sự rất bình thường. Nhưng, Thai mi tâm lý vẫn nhớ kỹ, đêm hôm đó, cha nàng là chín giờ bốn mươi ly khai Mã gia. Bình thường mà nói, Phan thạch ngọc tuyệt đối sẽ không một buổi tối mời hai người.

Sau đó là xuất nhập cảnh ghi lại, Thai mi đám đối chiếu quá khứ, phát hiện lúc đầu dĩ các loại phương thức xuất nhập A thị thật đúng là không ít, bất quá, đi xa nhà không nhiều lắm. Thả Cố thuyền đều có hạch thật những người đó hành trình, thoát nhìn cũng không phải phiền phức.

Từ triết... Phan thạch ngọc!

Nhìn trang thứ ba thượng tên, thai mi chột kinh hãi, quay đầu nhìn về phía Cố thuyền.

Cố thuyền đã để điện thoại di động xuống, cười đi tới: "Thấy được, người kia."

"Từ triết là Phan thạch ngọc người phụ tá đúng không! Hần bang Phan thạch ngọc và chính hần định đi Hương Cảng vé máy bay!?" Thai mi tròn to mắt, thiếu chút nữa một tặc mao.

"Phan thạch ngọc quay về Hương Cảng, rất bình thường. Nhưng không bình thường là—— đăng ký tên đều không phải Phan thạch ngọc." Cố thuyền hai tay xanh tại Thai mi trên ghế dựa, để sát vào nhìn phần tài liệu kia, khoảng cách giữa hai người nhất thời gần vô cùng!

Thai mi hoàn toàn không có cảm giác được dị dạng, dứt khoát quay đầu, chống lại Cố thuyền con ngươi: "Có ý tứ!?"

"Chính là ——" Cố thuyền nhìn chằm chằm nàng, "Đêm hôm đó, Từ triết quả thực làm hai tờ hội Hương Cảng vé máy bay, thế nhưng, đăng ký đều không phải là bản thân tên. ta thế nhưng tìm thủ đoạn tài điều tra ra."

Thai mi không hỏi hần dùng phương thức gì biết những gì, nàng chỉ là khiếp sợ nhìn trong tay tư liệu, trong đầu quang ảnh tức thềm, có cái gì sẽ phá không mà ra!

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Làm Nữ Phụ Lạ Mụ Nhanh Nhẹn Dững Mãnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Trôi lên mặt nước người

Đều không phải bản tên, sở dĩ, Phan thạch ngọc là muốn len lén ly khai A thị, không, phải nói hẳn muốn trộm thâu quay về Hương Cảng!

"Mười một giờ về máy bay?" Thai mi tự lẩm bầm, chín giờ bốn mươi phân còn đang cùng nàng cha gặp, mười một giờ sẽ chạy tới sân bay đăng ký,

Phan thạch ngọc có cần phải đem thời gian bài chặt như vậy sao?

"Phan thạch ngọc biệt thự đến phi trường đường xe nhanh nhất cũng muốn bốn mươi phút, nói cách khác, nếu như hẳn không chết, sẽ phải cùng phụ thân người trước sau chân xuất môn." Cố thuyền như trước vẫn duy trì vừa động tác, nhìn chăm chăm Thai mi trong tay tư liệu.

"Như vậy, Từ triết khi đó đi Phan thạch Ngọc gia lý, chính là muốn cùng hẳn cùng nhau ly khai? Như vậy vị kia nữ bí thư thì tại sao..." Thai mi nghiêng đầu, phảng phất ở hỏi Cố thuyền ý kiến.

Cố thuyền nhưng không có trả lời, cứ như vậy chặt nhìn chăm chăm nữ nhân trước mắt.

Thai mi thấy hẳn lâu không trả lời, chính vô cùng kinh ngạc, chợt kinh giác khoảng cách giữa hai người dĩ nhiên gần như vậy! Nàng tâm cả kinh, theo bản năng ngửa đầu, cả người sau này dựa, tách ra Cố thuyền thân thể.

Cố thuyền chợt trông mắt mà cười, cánh tay để sát vào nàng! Thai mi tâm tiếp theo nộ, trừng mắt cái này rõ ràng phát bệnh tự đại nam, rất có ngời cho ta đi ra điểm ý tứ hàm xúc.

Đáng tiếc, Cố thuyền kể tục dáng vô tội tới gần, chớp chớp mắt, như trước mỉm cười nhìn Thai mi, trong đầu hẳn vẫn nhớ kỹ ban ngày gặp phải Tổng cần du chuyện, suy nghĩ, nếu như bị nữ nhân này biết, hội là dạng gì biểu tình, thế nhưng, hẳn đáng ghét mặt báo loại này không thân sĩ hành vi...

Thai mi cũng không biết Cố thuyền cái kia củ kết tâm tư, nàng nguyên bản lửa giận nhất đám nhất đám từ nhìn chăm chăm trước mắt tên vô lại, chẳng biết nghĩ đến cái gì, bỗng nhiên nở nụ cười một chút, lại đem đầu để sát vào Cố thuyền, một chút, chậm rãi để sát vào...

Hai người đầu càng ngày càng gần, Thai mi sâu nâu con ngời hoàn toàn ảnh ngược ở Cố thuyền trong mắt, hô hấp có thể nghe thấy, lông mi thật dài một chút một chút, phảng phất pha quay chậm...

Cố thuyền "Bá" giật lại thân thể, thoáng cái thối lui đến vị trí cũ của mình, làm bộ vô ý ngắm nhìn bốn phía, trên mặt có trong nháy mắt xấu hổ mặt tự nhiên...

Thai mi đắc ý thiếu thiếu mi, đùa giỡn tý tý ngời, hừ, còn chưa đủ tuổi!

"Khái!" Cố thuyền ho khan một chút, xoay đầu lại về mặt nghiêm túc, "Ngời nói rất có lý, chuyện này xác thực rất không thích hợp."

"Nga, là lạ ở chỗ nào?" Thai mi nhìn hẳn cái kia giả nghiêm chỉnh hình dạng, ngực đã sớm nhạc phiên.

"Khụ." Cố thuyền xoay ngời sang chỗ khác, che giấu chính có điểm hồng hồng tuần nhan, lấy lại bình tĩnh, mới nói, "Từ triết có vấn đề lớn."

Hắc, lắm miệng nam, bình thường nhưng thật ra thật có thể xả, thời khắc máu chột, một kích trí mạng a, Thai mi nở nụ cười: "Không sai, xem ra, chuyện này then chốt ở nơi này vị Từ trợ lý trên ngời. Từ triết, ngời biết nhiều ít?"

Cố công tử ngời trở lại cái ghế của mình thượng, hai tay phóng ở sau ót: "Không nhiều lắm, Từ triết năm nay hai mươi tứ, Cambridge năm đó cao tài sinh, mười tám tuổi tốt nghiệp, tiến Cố thị lục niên, đi theo Phan thạch ngọc bên ngời năm năm."

"Tầm tắc, đây không phải là thần đồng tiết tấu sao? Không nhìn ra a." Thai mi nhớ tới cái kia mang kính mắt ôn hòa nam tử, cơ hồ là không có vào đoàn ngời nhìn không thấy loại hình.

"Ừ. Bất quá, hẳn đi theo Phan thạch ngọc bên ngời thời gian cũng không lâu lắm, Phan thạch ngọc dĩ nhiên tín nhiệm hẳn như vậy?" Cố thuyền vỗ về cằm, như có điều suy nghĩ.

"Cha ta... Rốt cuộc là theo ai nhất phái?" Thai mi cúi đầu, chăm chú nhìn móng tay.

Cố thuyền lại nhẹ nhàng nhìn thẳng nàng, một lát, không nói.

"Hẳn không phải là Cố thành xuyên tiên sinh nhất phái." Thai mi đứng lên, đuổi ngời, "Cố công tử có thể giúp ta Mã thị đến mức nào?"

Cố thuyền cười cười: "Ngời nghĩ có thể đến mức nào?"

Thai mi nghiêng đầu, chăm chú nhìn trước mắt nam nhân, có ngời hành động vô song, khó phân thiệt giả, thí dụ như Tổng cần du, có ngời vui cười tức

giận mắng, vô vị chỉ tới, thí dụ như Cố thuyền. Người trước, một ngày xem thấu, đủ để vô thương, thế nhưng người sau, một ngày vì phạm, chỉ sợ liên cầu xin tha thứ cơ hội cũng không có. Cố thuyền đáng sợ, quãng Tổng cần du mấy con phố a, vì phòng lang mà dẫn hổ, rốt cuộc là đúng hay sai?

"Ta chỉ yếu, nhượng cha ta đi ra." Thai mi còn là chăm chú khóa lại đối diện người con người, làm một cảnh sát, như vậy thoái nhượng thực sự để cho nàng xấu hổ, thế nhưng, lấy trướng chọi đá, họa luy người nhà, nàng bây giờ, làm không được...

"Chỉ cần một lý do sao?" Cố thuyền ánh mắt mang theo xem kỹ.

"Ta tự mình hiểu lấy, cái tay kia, Cố gia tuyệt sẽ không để cho ngoại nhân động." Thai mi xoay người, nhìn bên ngoài dần dần hạ xuống màn đêm, "Nhà giàu có đại tộc, điều không phải từ trước đến nay thích lên xù lý sao?"

"Người yên tâm đi, liên vụ án này mà nói, mục tiêu của chúng ta còn là nhất trí." Cố thuyền nhưng thật ra như trước cười, không chút nào xem dị dạng.

"Như vậy..." Thai mi bỗng nhiên quay đầu, mâu quang sáng quắc, "Từ triết chuyện giao cho người! Nhớ kỹ, không nên đã thảo kinh xà!"

Cố thuyền hiển nhiên còn không có lộn lại, về mặt góc lãng địa nhìn một chút nữ nhân trước mắt, đây là ý gì?

Thai mi đỉnh đặc tiến lên, cười vỗ vỗ Cố thuyền vai: "Ta hiện tại có một đoán rằng người có thể chứng thực nó... Cố công tử, tổ chức cần người a!"

Ai gặp qua như thế có thể lợi dụng nữ nhân! Ai gặp qua như thế vô liêm sỉ nữ nhân! Cố công tử một ngum trong lòng máu thiếu chút nữa phun chết bản thân!

"Tiểu huynh đệ, đừng về mặt táo bón biểu tình." Thai mi lắc đầu thờ dài, lần thứ hai vỗ vỗ Cố thuyền kiên,

"Tổ chức cho người cảm thấy kiêu ngạo!"

"Ta đây có đúng hay không hẳn là máu chảy đầu rơi cảm tạ "Tổ chức" đây á a!" Cố thuyền còn kém không có nghiêng răng nghiêng lợi.

"Tin tưởng ta, hảo hảo tra một chút cái này Từ triết, tổ tông mười tám đại địa tra, nếu như ta đoán không lầm, sẽ phải có làm cho mở rộng tầm mắt kết quả." Thai mi sờ sờ cằm, thần tình nghiêm túc vài phần.

"Được rồi, ta đi." Thai mi lướt qua Cố thuyền, dự định về nhà, đi xem ngày hôm nay có điểm dị thường Cầu Cầu.

"Mã tiểu thư." Cố thuyền bỗng nhiên mở miệng.

Thai mi dừng lại cước bộ, nhưng không có xoay người, tiểu tử này, vẫn là lần đầu tiên kêu "Mã tiểu thư" đâu, từ trước đều là hài hước gọi nàng "Tổng phu nhân" a.

"Nói kiện không thân sĩ chuyện tình." Cố thuyền cau lại nhú mày, quyết định còn là nhắc nhở một chút tên vô lại này nữ nhân, "Ngày hôm nay, ta nhìn thấy chồng người, ở Phù dung nhai."

Thai mi chọn một chút mi, tự nhiên biết Cố thuyền ý tứ, nàng cười cười: "Đa tạ nhắc nhở."

Nhìn trước mặt nữ nhân tiêu sái bóng lưng, Cố thuyền bỗng nhiên tâm tình rất tốt, lại cũng không tức giận nữ nhân này lần thứ hai coi hấn là tiểu đệ sai sử hành vi.

Thai mi lái xe, ngón tay điểm nhẹ tay lái, Phù dung nhai, là A thị nổi danh đường dành riêng cho người đi bộ, Tổng cần du một người tự nhiên sẽ không đi nơi nào, xem ra là cùng Bạch Liên Hoa một đạo a. Nàng hoàn kỳ quái, trước, tra nam mỗi ngày về nhà, nhất phó tân hảo dáng vẻ của nam nhân, nguyên lai là thời cơ chưa tới a, hiện tại đây là chắc chắn nàng Mã gia chạy trời không khỏi nắng? Hừ! Tính toán nhưng thật ra đánh cho không sai.

Thai mi lúc về đến nhà, Tổng cần du không ở, trong đại sảnh chỉ có Quách tẩu.

"Quách tẩu, Cầu Cầu đâu?"

"Ồ trong phòng." Quách tẩu lo lắng lo lắng nhìn trên lầu một chút, "Tiểu thiếu gia một ngày đêm cũng không xuống lầu, vẫn ngậm ngò ở trong phòng."

Thai mi nhú mày, Cầu Cầu không có thể như vậy an tĩnh như vậy hài tử, nhất khắc bất động hấn tự khổ sở, ngày hôm nay dĩ nhiên trạch một ngày đêm?

"Quách tẩu. Sáng sớm, đã xảy ra chuyện gì?"

"Điểm tâm thời gian, ta là cô gia, cô gia thuyết tiểu thiếu gia không ở trên lầu, nhượng chúng ta tìm xem, mấy người chúng ta đi ra chỗ đi tìm người. Thế nhưng, thế nào cũng tìm không được tiểu thiếu gia. Sau đó, cô gia đoán tiểu thiếu gia có thể là lo lắng phu nhân và tiểu thư, thân lên đi ra ngoài. Lão Tiểu và cô gia tự đi tìm. Ta ở nhà, sau lại, chợt nghe đến tiểu thiếu gia ở trên lầu khóc." Quách tẩu hiển nhiên cũng đầu óc mơ hồ.

"Phải? Ta đi lên xem một chút hấn." Thai mi suy tư một hồi, thực sự cũng nghĩ không có cái gì dị thường.

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Làm Nữ Phụ Lạ Mụ Nhanh Nhẹn Dừng Mãnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 24: Tái khởi gợn sóng

"Cầu Cầu, Cầu Cầu?" Thai mi đẩy cửa ra, trong phòng tối om, không có chút đèn.

Nàng mở đèn, liền thấy trên giường đoàn thành một đoàn núp ở trong chăn tiểu nhân, phình, như cái bánh bao.

"Cầu Cầu? Làm sao vậy, mẹ mẹ đã trở về." Thai mi tiến lên, đem cái túi xách kia từ đường như chăn cấp ngăn, bên trong bé nhẹ nhàng ngẩng đầu nhìn nàng, mắt vừa sưng lại hồng!

"Cầu Cầu! Làm sao vậy đây là!" Thai mi vừa thấy dưới, kinh hãi về, ôm lấy nhi tử, tâm thương yêu không dứt, nàng thế nào cũng không nghĩ tới, Cầu Cầu hội khóc thành như vậy!

"Mẹ mẹ! Mẹ mẹ!" Cầu Cầu mạnh nhào vào thai mi trong lòng, tay nhỏ bé ôm chặt lấy hông của nàng, tựa hồ rất sợ.

"Cầu Cầu, Cầu Cầu, nhìn mẹ mẹ, nói cho mẹ mẹ, rốt cuộc làm sao vậy? Rốt cuộc làm sao vậy!" Thai mi đem Cầu Cầu gạt lại điểm, đang cảm hân khuôn mặt nhỏ nhắn, lo lắng nói.

"Mẹ mẹ..." Cầu Cầu còn là liên tiếp hướng Thai mi trong lòng bé tắc, hồng hồng mắt, mơ hồ mang theo sợ thần tình.

Thai mi lúc này mới phát giác được sự tình so với nàng tưởng tượng nghiêm trọng nhiều lắm, nàng ban chính Cầu Cầu mặt, không cho hân trốn tránh, gần từng chữ một: "Cầu Cầu, nói cho mẹ mẹ, rốt cuộc chuyện gì xảy ra. Mẹ mẹ ở chỗ này, bất cứ chuyện gì đều có thể giải quyết! Cầu Cầu, nói cho mẹ mẹ có được hay không? Ừ?"

Cầu Cầu muốn tránh, lại bị Thai mi thấy cúi đầu xuống, hân nhẹ nhàng mà nước nỏ, tiểu vai run lên một cái, một lát không nói gì.

Thai mi thấy yêu thương, nhưng cô không để cho mình nhẹ dạ, Cầu Cầu tất nhiên là gặp chuyện gì, không giải quyết chỉ biết nghiêm trọng hơn!

Cầu Cầu giờ lên hồng hồng mắt, thấy mẹ nó ôn nhu ánh mắt khích lệ, hít một hơi, mới vừa rồi lấp bắp, có chút sợ mở miệng: "Ta nghe được... Ta nghe được ba ba... Gọi điện thoại... Ngoại công... Sát nhân... Ta sợ!"

Cầu Cầu chiến đắc không được, lại một lần nữa nhào vào con mẹ nó trong lòng. lúc này đây, Thai mi thật chặt đem hài tử ôm lấy, cảm thụ được hân vô pháp ức chế run và sợ, trong lòng hối hận lẫn vào phần nộ, không ngừng lên men.

Cầu Cầu lời nói không có mạch lạc nói, đã để cho nàng hiểu tất cả ngọn nguồn. Hài tử này, đúng là nghe được cái kia cảm thú nói điện thoại, đúng là nghe được này âm mưu...

Nàng rất hồ thẹn rất đau lòng, đã nhiều ngày vội vàng vì phụ thân việc hồi hả, vẫn không có thể lo lắng Cầu Cầu, mới để cho hân như vậy... Thế nhưng, càng làm cho nàng khó có thể chịu được là Tổng cần du kiều ngạo! Hân dĩ nhiên, lại đang nhà của nàng, ở con trai của nàng trước mặt, cùng nhân thảo luận hãm hại ba ba nàng! Đồ hỗn hào!

Thai mi một số gần như nghiêng răng nghiêng lợi, nàng lưỡng đời cũng không có giống như vậy chán ghét quá một người, Tổng cần du, con mẹ nó người thật đúng là rất giỏi a!

Nàng cúi đầu nhìn còn không có trở lại bình thường được Cầu Cầu, khí nộ bị chưa xót khổ sở thay thế, hài tử này thông minh, rất thông minh, thế nhưng, nhưng hân làm sao tiếp thu, phụ thân hân cùng người mưu đồ bí mật, hãm hại ông ngoại của hân? Còn là chính tai nghe được... Nếu như Cầu Cầu bởi vậy lưu lại bóng ma trong lòng, nàng chỉ sợ muôn lần chết nan từ!

"Mẹ mẹ... Ngoại công... Sẽ chết sao?" Trong lòng còn đang run rẩy tiểu nhân, bỗng nhiên phát sinh buồn buồn, thanh âm trầm thấp.

Thai mi nghe vậy, cúi đầu, nhìn tiến hài tử thủy quang diệu dàng trong con người, chưa xót cảm hân như dâng lên: "Sẽ không, mẹ mẹ cam đoan, ngoại công không có việc gì, tuyệt đối không có việc gì!"

Cầu Cầu cúi đầu, không nói gì, Thai mi thân thủ, thương tiếc sờ sờ đầu của hân, ngực hạ một quyết định: "Cầu Cầu, mấy ngày nay, đi bệnh viện bồi bồi bà ngoại có được hay không?"

Cầu Cầu ngẩng đầu nhìn nàng, thấy trong mắt nàng chân thành và mong được, một lúc lâu, một chút đầu nhỏ: "Hào. Cầu Cầu đi bồi bà ngoại."

Thai mi vỗ vỗ đầu của hân, cười đến vui mừng: "Cầu Cầu, mẹ mẹ cam đoan, ngoại công về nhà, mẹ mẹ sẽ đem tất cả sự tình đều cùng Cầu Cầu thuyết, có được hay không?"

Cái này, Cầu Cầu phảng phất điện giật như nhau ngẩng đầu, trên khuôn mặt nhỏ nhắn viết đầy ngạc nhiên!

"Ta Cầu Cầu tuy rằng chỉ có ngũ tuổi, thế nhưng hần thông minh hiểu chuyện, hần hiểu thuận nhu thuận, hần rất dũng cảm, cũng rất ái mộ mụ, đúng hay không?" Thai mi ôn ngôn lời nói nhỏ nhẹ nói, còn vừa vỗ nhẹ Cầu Cầu lưng.

"Không phải... Cầu Cầu rất bướng bỉnh..." Bé liên tiếp lắc đầu, nước mắt lưng tròng vẩy ra.

Thai mi thở dài, không mấy ngày nữa, tiểu hầu tử đều biến thành lệ oa nhi, đều là của nàng thác a...

"Cầu Cầu là đứa bé hiểu chuyện, cũng là trong nhà một thành viên. Sở dĩ, mụ mụ sẽ không gạt Cầu Cầu, có được hay không?" Thai mi không biết thế nào giáo dục hài tử đúng, thế nhưng, nàng bỗng nhiên không muốn dùng các loại lời nói dối đi lừa dối hài tử, không muốn vẽ phác thảo một hư vô đồng thoại thế giới.

Nàng biết dùng phương thức của mình, dùng ngôn ngữ ôn hòa, dẫn đạo thái độ đi nói cho hần biết chân tướng, nhượng hần thấy, thế giới này đúng sai thị phi, của nàng Cầu Cầu, không thể cả đời đứng ở nhà ẩm lý!

"Mụ mụ. Ta hiện tại... liền muốn đi xem bà ngoại..." Cầu Cầu cúi đầu, kéo kéo vạt áo của nàng.

"Hiện tại?" Thai mi sững sốt, bỗng nhiên phát giác, đứa bé này là đang trốn tránh, hần không muốn... Có lẽ sợ... Nhìn thấy Tổng cần du...

"Háo. Mụ mụ dẫn người đi bà ngoại nơi nào." Thai mi cũng không muốn nhượng Tổng cần du nhìn thấy hài tử bộ dáng này, liền gạt đầu, bang Cầu Cầu mặc quần áo tử tế, ôm lấy hần đi ra ngoài.

"Tiểu thư, đây là..." Quách tẩu vốn có lo lắng chờ ở dưới lầu, bỗng nhiên thấy Thai mi ôm Cầu Cầu xuống tới, rất kinh ngạc.

"Quách tẩu. Đợi lát nữa Tổng cần du đã trở về, nói với hần, ta dẫn Cầu Cầu nhìn mẹ, khác, không cần nhiều giảng." Thai mi nghiêm túc nhìn về phía Quách tẩu.

Quách tẩu ngăn người, lập tức nhanh chóng gạt đầu: "Tốt, tiểu thư, ta đã biết."

Thai mi đi ô-tô đến rồi y viện, Cầu Cầu chuyện tình để cho nàng nhận thức được vấn đề nghiêm trọng tính, Tổng cần du bây giờ là càng ngày càng không che giấu dã tâm của mình, cũng may, hần bây giờ còn cho là mình tất thắng không thể nghi ngờ, sẽ không làm cái gì cầu cấp khiêu tường sự.

Để đề ngừa vạn nhất, Thai mi còn là cấp lão Tiểu gọi điện thoại, nhượng hần tìm tương đối quen thức bảo toàn công ty, phái người hai mươi tư tiếng đồng hồ canh giữ ở y viện phụ cận.

Mã phu nhân thấy bọn họ nương lòng thời gian, rất kinh ngạc: "Bảo bối, người dẫn Cầu Cầu tới rồi?"

Cầu Cầu thấy hần bà ngoại, viên mắt phân biệt lướt nước dịu dàng, hơn nữa ngày tài đình chỉ, nằm úp sắp đến hần bà ngoại trong lòng, ồm ồm: "Bà ngoại, Cầu Cầu nhớ người..."

"Bà ngoại cũng muốn Cầu Cầu." Mã phu nhân tâm tư đơn thuần, thoáng cái vui vẻ hôn một cái ngoại tôn, đem nghi ngờ phao đến rồi sau đầu.

"Mụ, Cầu Cầu tưởng tới thăm người một chút, ta dẫn hần tới rồi." Thai mi ngồi ở bên trên ghế trên, cười hướng Mã phu nhân nói.

"chạy tới chạy lui, nhiều phiền lụy a..." Mã phu nhân đau lòng nhìn thoáng qua nữ nhi thế nào cũng tiêu không được mất túi, thở dài.

Thai mi xoa xoa thái dương, cười khổ một cái, không biết có phải hay không là thay đổi thân thể duyên có, trước đây thức đêm vài ngày đều tỉnh thần chân hưng, hai ngày này bất quá bồn ba một chút, để nàng nghỉ hơi một chút, thực sự là... Thua lúc trước a...

"Mụ, ta không có gì sự..." Thai mi lời còn chưa nói hết, đã bị điện thoại di động đột nhiên vang lên tiếng chuông cắt đứt, nàng cúi đầu, nhú mày, chung cục?

Thai mi rất nhanh đi tới phòng bệnh bên ngoài, nhận nổi lên điện thoại: "Chung cục trưởng, người khỏe."

Chung cục bên kia không biết nói gì đó, ngữ tốc rất nhanh, giọng nói cũng rất gấp.

Thai mi sắc mặt "Bá" thay đổi, một mảnh thanh bạch, thanh âm không tự chủ cất cao, cực độ không tin tưởng: "Ngài nói, cha ta, hần nhận tội!!"

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Làm Nữ Phụ Lạt Mụ Nhanh Nhẹn Dùng Mãnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25: Chiến hỏa lửa cháy lan ra đồng cỏ

"Đúng vậy, Mã tiên sinh hẳn chủ động nhận tội." Chung cục bên kia khẽ thở dài một tiếng, nói không nên lời cảm giác gì.

Thai mi cảm thật chắc điện thoại di động, chỉ cảm thấy đầu óc ông ông tác hường, làm sao sẽ nhận tội, rõ ràng điều không phải hẳn, rõ ràng bọn ta sắp đã điều tra xong!

"Chung cục, gần nhất có cái gì... không nhân gặp qua ba ba ta?" Thai mi lấy lại bình tĩnh, hỏi.

"Không có. Mã tiên sinh ngoại trừ luật sư, cũng không có thấy qua bất luận kẻ nào." Chung cục trả lời.

Vương luật sư, Thai mi cau lại nhũ mày, cái này luật sư cùng nàng cha được cho bạn tốt nhiều năm, cũng vẫn là Hưng đức người. Cha nàng vừa ra sự, trước tiên cho mình liên lạc vị này luật sư, thậm chí so với thông tri người nhà còn sớm, khá dĩ muốn gặp, cha nàng là rất tín nhiệm người này.

Thai mi biết mình am hiểu tra án, nhưng là không am hiểu quan hệ xã hội biện hộ và vân vân, nếu cha có tín nhiệm nhân, nàng tự nhiên cũng không nhiều nhúng tay, toàn thân tâm vui đầu vào tra án lý đi, nhưng không nghĩ tới... Còn là ra nhiều loạn.

"Cảm tạ Chung cục, ngài đối nhà ta ân tình, Lý Tổ thực sự không thể báo." Thai mi là thật tâm thực lòng địa cảm tạ Tần tranh và Chung cục.

"Mã tiểu thư, người và a Tranh quan hệ tốt, ta cũng rất thưởng thức dũng khí của người, thế nhưng... Mã tiểu thư, ta kiến nghị người và luật sư gặp mặt một lần, hảo hảo thương lượng một chút ra tòa chuyện tình." Chung cục mặt mỉm cười nói một câu.

"Chung cục, ta có thể trông thấy cha ta sao?" Thai mi do dự hỏi.

"Cái này... Mã tiểu thư, cái này thực sự không có phương tiện, phụ thân người đột nhiên nhận tội, hiện ở sở cảnh sát đều bận rộn ghi chép và định án, phụ thân người cũng một mực tiếp thu thẩm vấn... Sờ dĩ..."

"Ta đã biết. Cảm tạ Chung cục." Thai mi mặt mỉm cười cảm tạ, nàng cũng biết, lúc này không có khả năng thấy rõ đến phụ thân.

Bất quá, hẳn là có thể đi trông thấy vị này Vương luật sư, Thai mi mâu quang ám chìm, mang theo không nói ra được lãnh ý.

Nàng xem nhìn đồng hồ, đêm đã rất sâu, bảo mọi người trong công ty cũng còn chưa tới, nàng thở dài, hiện tại đi chỉ sợ cũng không thấy được nhân, còn là sáng mai nhích người.

Ngày thứ hai, vệ sĩ công ty phải tới vài người, Thai mi để cho bọn họ thay thường phục, hai mươi tư tiếng đồng hồ ở phòng bệnh chung quanh cảnh giới, Mã phu nhân vẫn lo lắng nhìn đây hết thấy, trong mắt là sâu đậm sầu lo.

Thai mi nhìn đồng hồ đeo tay một cái, vừa định đối với nàng mụ xà một câu nói dối, chợt nghe đến Mã phu nhân thở dài một tiếng: "Bảo bối, muốn đi ra ngoài liền đi ra ngoài đi, tuy rằng, người cái gì cũng không để cho ta biết, đối với ta cũng cũng không thể vẫn kéo các người hai cha con chân sau."

Thai mi giật mình, đáy mắt có áy náy cũng có bi thương, nàng theo thói quen che chở tâm tính đơn thuần Mã phu nhân, nhưng Mã phu nhân dù sao điều không phải hài tử a, không biết chuyện thường thường chỉ biết lo lắng hơn... Nàng lại cho tới bây giờ không có suy nghĩ qua cảm thụ của nàng...

"Mụ, sự tình quả thật có chút vướng tay chân, chờ ta trở lại, ta sẽ tinh tế cùng người nói, được không?" Thai mi tiến lên cầm Mã phu nhân tay, vỗ nhẹ nhẹ phách.

"Người đi đi. Cầu Cầu ta sẽ để ý tốt." Mã phu nhân lau mắt, hướng Thai mi gật đầu.

Thai Mi con người đau xót, vội vàng xoay người ly khai phòng bệnh, tâm tình của nàng càng ngày càng dễ bị người ảnh hưởng, tinh thần của nàng càng ngày càng mệt mỏi rồi, tâm tình càng ngày càng nóng. Chậm rãi dung nhập thế giới này đại giới, hay là mất đi nàng dẫn cho rằng ngạo lãnh tình và lý trí...

Nàng lau mặt một cái, trầm nghĩ trong lòng, Thai mi, người không thể thua tra nam, Bạch Liên Hoa, đám lớn lối như thế, như vậy đặc ý trùng tên người nhà của người, người làm sao có thể nhượng hiền lành nương, khá ái Cầu Cầu rơi vào trong tay bọn họ! Người làm sao có thể bại bởi người như thế tra!

Không sai, không thể, tuyệt đối không thể! Thai mi nắm chắc nắm tay, dưới chân ngoan nhẫn ga, hướng về Khang thành luật sư sự vụ.

Thai mi đẩy ra Vương luật sư phòng làm việc, chỉ thấy một cái đầu phát thưa thớt trung niên nam nhân tọa ở phía sau bàn làm việc, nhìn về phía nàng: "Tổ tó a, người đã đến rồi."

Thai mi sùng sốt, lập tức mở miệng nói: "Vương thúc, người nên biết ta tại sao tới."

"Là vì ba người đột nhiên nhận tội chuyện sao." Vương luật sư bỗng nhiên thở dài, từ phía sau bàn làm việc đi tới, rót một chén trà, đặt ở Thai mi trước mặt, "Ba người nói người có thể sẽ tới tìm ta, ta còn không tin, hiện tại vừa nhìn, Tổ tó quả nhiên là trưởng thành..."

Thai mi không có nói tiếp, trước Mã Lý Tô, chính là một chân chính hoàng kim cô nương, trong đầu ngoại trừ châu bảo đồ trang sức, y phục túi túi, đại khái chỉ còn lại Tổng cần du, Vương luật sư sẽ nói lời này, nói rõ hẳn cùng với Mã gia quả thực tương đối quen.

"Phụ thân người chuyện..." Vương luật sư muốn nói lại thôi nhìn về phía Thai mi.

"Vương thúc, ta chỉ muốn hỏi một câu nói, nhận tội là ý tứ của ngươi, hay là ta ba ý tứ, cũng có lẽ —— có người tạo áp lực." Thái mi nhìn chăm chăm Vương luật sư ánh mắt, đi thẳng vào vấn đề.

Vương luật sư tựa hồ có chút kinh ngạc, lập tức lại có chút vui mừng nở nụ cười: "Tổ tổ có thể nghĩ tới những thứ này, Mã huynh hân là rất vui mừng."

"Vương thúc, ta muốn biết chân tướng. Tin tưởng ngài, hội nói cho ta biết sao?" Thái mi như trước thật sâu nhìn về phía Vương luật sư.

"Xem ra, ngươi là hoài nghi ta." Vương luật sư trước tiên là có chút giật mình, lập tức liền tự giễu cười cười, "Quả thực, ta đích xác rất có hiềm nghi a..."

"Tổ tổ, ngươi đã đoán đúng, quyết định này mặc dù là phụ thân ngươi hạ, thế nhưng, quả thực cũng là có người bắt buộc a." Vương thúc đứng dậy, đi tới mấy vi tính bên cạnh, mở ra một phần bưu kiện, "Ngươi qua đây nhìn."

Thái mi đi tới, nhìn lướt qua, bưu kiện rất ngắn, nội dung lại làm cho nàng kinh hãi: Khoản tiền kia cùng Mã gia hưng suy, nhượng Mã đình khôn chính cần nhắc một chút ba.

"Có ý tứ, cái gì tài chính, còn có Mã gia?" Thái mi nhẹ nhàng ngẩng đầu, nhìn về phía Vương luật sư.

Vương luật sư tựa hồ rất không nhẫn, cuối cùng vẫn là thở dài: "Phụ thân ngươi và Cố gia quan hệ đều không phải đơn giản như vậy, hân và Cố gia một ít người khiên lên tuyến, trước đã từng động tới nhất khoản tiền, lúc còn đã làm một ít... Ngươi có thể hiểu chưa?"

Thái mi tâm trầm xuống, nàng tuy rằng không là thương nhân, thế nhưng phương diện này dơ bản sự nàng cũng không phải không biết, Mã lão cha, dĩ nhiên cũng rơi vào trong cái vòng này sao?

"Biết cái khoản tiền này người không nhiều lắm, khả dĩ nhất định là Cố thị người, bọn họ đây là muốn phụ thân ngươi nhận tội a..." Vương luật sư quay lưng lại, ngữ điệu trầm thấp.

"Sở dĩ, cha ta cứ như vậy nhận..." Thái mi đột nhiên có chút cảm giác vô lực.

"Phải biết rằng, việc này nếu như bị giữ ra, phụ thân ngươi cũng khó tránh khỏi phải bị thẩm lý và phán quyết, Mã gia tất cả càng khó tránh, đến lúc đó ngươi và mẹ ngươi, các ngươi liền hai bàn tay trắng..." Vương luật sư tọa ở trên ghế sa lon, cả người đều có chút mệt mỏi, "Tổ tổ, ngươi không nên trách ngươi"

Ba, hân cũng là muốn yếu bảo trụ ngươi và mẹ ngươi tuổi già sinh hoạt."

"Vương thúc, ngươi cho là, đã không có ba ba, những người đó sẽ bỏ qua ta và mẹ sao? Sẽ thả Hưng đức cục thịt béo này bắt động sao? Đến lúc đó, chúng ta kết cục có thể tốt hơn chỗ nào đâu?" Thái mi nghiêm túc nhìn về phía Vương luật sư.

Mã Lý Tô kết cục không phải là tốt nhất xác minh sao? Ngay lúc đó Mã lão cha không phải là ôm bảo vệ thể nữ nhận tội sao, thế nhưng kết quả đâu? Cũng nhượng tra nam được tiện nghi, rơi vào cửa nát nhà tan!! Lúc này đây, nàng quyết không cho phép giống nhau sự tình phát sinh!

"Tổ tổ!" Vương luật sư có chút kinh ngạc nhìn người trước mặt, cái này hai mắt lộ ra quyết tuyệt và quả quyết nhân, thật là cái kia kiểu tích tích Mã gia tiểu thư sao? Xem ra, thực sự là nhiều khó khăn mệt nhọc a..."

"Vương thúc, ta tin tưởng ngài, sở dĩ, có chuyện tình ta van cầu ngài." Thái mi ngồi thẳng người.

"Ngươi nói, giúp được địa phương, Vương thúc nghĩa bất dung từ." Vương luật sư cũng về mặt chính khí đứng lên.

"Ta hiện tại đã tra được nhất vài thứ, hay là ta có thể chứng minh cha ta vô tội, ngài có thể hay không nghĩ biện pháp, đem vụ án này tha vài ngày, tạm vài ngày!" Thái mi vội vã bổ sung.

"Ngươi thật có thể chứng minh phụ thân ngươi thuần khiết?!" Vương luật sư cả kinh đứng lên, lập tức lại lắc đầu, "Thế nhưng, nếu như vậy, khoản tiền kia và phụ thân ngươi chuyển cứu sẽ bị bọn họ lộ ra ngoài...."

"Cái này ta cũng có biện pháp, chỉ cầu Vương thúc tha vài ngày, đương nhiên, đừng cho nhân nhìn ra dị dạng, nhượng những người này đều đã cho ta phụ thân tội là chắc chắn." Thái mi cũng đi theo nói.

Vương luật sư có chút quái dị nhìn nàng một cái, gật đầu: "Hào, Vương thúc nhất định giúp ngươi làm được!"

Thái mi cảm kích cười cười, đáy mắt lại dấy lên hừng hực chiến hỏa, tốt, các ngươi yếu ngoạn, cô nãi nãi tựu cùng các ngươi chơi tới cùng! Nhìn là các ngươi bang cận bá cường đại, còn là nàng cái này từ quá một lần nữ người điên hân!

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Làm Nữ Phụ Lạ Mụ Nhanh Nhẹn Dừng Mãnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Xin lỗi, cảm ơn người

Vẫn là không có tin tức, đây đã là nàng lần thứ mười nhìn điện thoại di động... Thai mi bỗng nhiên có chút phiền táo địa trào đầu, nói sẽ đối phó tra nam, thế nhưng tra nam người sau lưng... Được rồi, nàng thừa nhận không có Cố thuyền nói, nàng thực sự cái gì đều không làm được... Đây là thất bại cảm giác...

Thai mi nằm lý ở trên giường, bốn ngày, khoảng cách cùng ngày đó nàng và Cố thuyền trao đổi tin tức đã bốn ngày, thế nhưng hán vẫn là không có nửa điểm tin tức truyền đến, là tình huống có biến, còn là nàng tin lầm nhân...

Thai mi dùng sức đem đầu đập sảng, lo lắng, sầu lo, mình hoài nghi, những tâm tình này để cho nàng càng ngày càng không thể tin được phán đoán của mình, đây là trước chưa bao giờ có tình huống... Thật mẹ nó muốn qua đời...

Lần thứ ba đập sảng thời gian, điện thoại vang lên, Thai mi một cái giật mình xoay người đứng lên, thật nhanh lao tới phía điện thoại, điện báo biểu hiện, Cố thuyền!

Nàng rất lớn thở dài một hơi, thật nhanh nhận điện thoại, Cố thuyền thanh âm có chút quái dị, để cho nàng đến trước cái rượu kia điểm đi tìm hán. Thai mi cau lại nhíu mày, nói không nên lời đầu không thích hợp, nhưng vẫn là trước tiên đi ô-tô đến rồi từ điểm.

Đẩy cửa ra thời gian, Cố thuyền ngồi ở ghế trên, bên cửa sổ còn đứng một người, vóc người thon dài, mặc cả người trắng áo dài... Bạch đại quái? Bác sĩ!

Thai mi cả kinh, nhìn về phía Cố thuyền. Cố thuyền đối với nàng vậy tay: "Người đã đến rồi, đến đây đi."

Thai mi ngơ ngác đi tới, ở Cố thuyền ý bảo hạ ngồi xuống ghế sa lon bên kia. Cố thuyền đối với nàng cười cười, vừa định đứng dậy, chợt nghe đến cái kia mặc áo choàng trắng nam nhân, cau mày, rất không khách khí nói: "Họ Cố, bản thân người muốn chết cũng đừng tính trên đầu gia."

Dứt lời, tựa hồ còn rất khinh thường liếc mắt một cái Thai mi, nhãn thần hèn mọn.

Thai mi kinh ngạc nhìn về phía Cố thuyền: "Người bị thương?"

Cố thuyền cả lợ phát phơ nhếch miệng cười cười: "Thế nào? Đau lòng?"

Thai mi quả thực thật lo lắng, nhưng nhìn người nào đó da mặt dày hình dạng, đến miệng hỏi ý liền thay đổi môi: "Đó là, người muốn xảy ra chuyện, ba ta không được chôn cùng sao?"

"Người!" Cố thuyền còn chưa lên tiếng, bên cạnh cái kia mặc áo choàng trắng nam nhân nhưng thật ra rất không khách khí trừng Thai mi liếc mắt, nhãn thần trực tiếp từ hèn mọn đưa lên đến chán ghét, hán cười nhạt một cái, nhìn về phía Cố thuyền, "Người liên vì nữ nhân này... Người đi sám lão già kia địa bàn..."

"Nhan Sâm! Chớ cùng đàn bà dường như toái toái niệm..." Cố thuyền mới đầu một chút hoàn còn có khí thế, nói đến phần sau đảo như là chế nhạo.

"Được, người ngại gia, gia còn không muốn thấy người! Mỗi lần đều đem gia khiến cho máu dầm dề..." Bạch đại quái nam "Hanh" một tiếng, kế tục quay đầu nhìn ngoài cửa sổ.

Thai mi mắt nhìn mũi mũi nhìn tim, mặc dù có điểm ảo não chính mình vừa nói, thế nhưng Thế nào để cho nàng có loại nhiệt huyết sôi trào đất lửa thuê!!

"Người đó là cái gì biểu tình?" Cố thuyền bỗng nhiên thốt ra.

"A?" Thai mi ngẩng đầu, trên mặt nụ cười bi ối còn không có dừng...

", đồng tây cho người, tự xem." Cố thuyền ghét bỏ trạng mà đem túi văn kiện sủy đi ra, Thai mi nhận vừa vặn.

Nàng mở túi văn kiện, một lát, lấp bắp nói: "Cái kia... Người... Thương thế của người ở nơi nào a?"

"Thương tâm a... Không tin, người sờ sờ?" Cố thuyền hào một tiếng, lập tức về mặt cười thấu đi tới.

... Người đàn ông này, tổng có bản lĩnh đem nàng bạo bằng đồng tình tâm đem thành giá trị âm!

Thai mi liếc một cái trước mặt cái này tự nhận rất mạnh kì thực sỏa thiếu nam nhân, chăm chú bắt đầu xem trong tay tư liệu.

"Người cho nàng xem, năng nhìn ra chút gì?" Bạch đại quái nam vẫn là không có nhìn xuống.

Cố thuyền không nói lời nào, cười đến có điểm không có hảo ý.

"Người tới A thị tài vài ngày a, liền theo người nữ nhân này rồi? Vụ án gì sát nhân, muốn ta nói, người đem đồ vật vỗ vào người lão tử trên bàn, lão già kia còn không tự..." Bạch đại quái nam không cảm giác chút nào tiếp tục lải nhải.

Cố thuyền cười càng ngày càng hưng phấn, giống như là... Ủ, đầu tinh mèo, thập, cửu, bát, thất...

"Con mẹ nó người có thể hay không cầm miệng, lẩm miệng thụ!" Thai mi một tiếng rống, thế giới đầu tam đầu...

Cố thuyền cười to, một tay liều mạng chửi sô pha, hán tài đến tới ngũ a, vài ngày không gặp nữ nhân này tính nhẫn nại càng ngày càng kém a này...

Bạch đại quái nam biểu tình... Được kêu là một đặc sắc, được kêu là một tuyệt sắc... A không, xanh xao...

"Người nói ai là thụ a... Người nữ nhân, người người..." Bạch đại quái nam tức giận đến thẳng trừng mắt, đã thấy Thai mi xem cũng không xem hán, chỉ phải hận hận xoay đầu lại, quay Cố thuyền nói, "Cười cái gì cười, nhìn nữ nhân này, mở miệng nói bản, người này ánh mắt..."

Cố thuyền trừng hán liếc mắt, bạch đại quái nam khó chịu liếc mắt, nhưng vẫn là cầm thanh.

Thai mi cũng mặc kệ hai người này có cái gì mờ ám, chỉ cần không sao đến nàng xem văn kiện, liền vạn sự đại cát.

Nửa giờ, Thai mi xoa xoa con mắt, Cố thuyền cấp đồ của nàng còn là sàng chọn trời qua, một ít thương nghiệp cơ mật tất nhiên không ở trong đó, bắt quá, cũng đã được rồi.

Nàng khép lại văn kiện giáp, nhìn về phía chống đầu về mặt nhằm chán nam nhân: "Động cơ, thủ pháp, hung thủ, ta đều biết. Bất quá... Thật đúng là bất đắc dĩ chân tướng..."

Nàng cau mày cười cười, có điểm bi thương, vậy cũng là thế sự trêu người, thứ tội, thứ tội, rốt cuộc thế nào là thứ tội?

"Gia trên tay nhưng còn có một phần đầu? Người cái này có kết luận?" Bạch đại quái nam quan sát nàng liếc mắt.

"Từ Triết DNA kiểm nghiệm đúng không, kết quả hán là giống như ta nghĩ đâu." Thai mi ngẩng đầu, nhìn thẳng bạch đại quái nam.

"Tắm tã. Không sai, quả thực xem ra có điểm đầu óc." Bạch đại quái nam vòng quanh Thai mi dạo qua một vòng, gật đầu.

"Người muốn làm gì?" Cố thuyền nhìn về phía nàng.

"Ta điểm mấu chốt, hung thủ phải bỏ tù. Thế nhưng, người cũng không muốn cho người biết..." Thai mi biểu thị hơi quẩn quýt, gia cừu không thể truyền ra ngoài, Cố thuyền chắc cũng là giống tư tưởng với nàng, nhưng là chuyện này đó chính là bọn họ Cố gia nội chiến làm ra...

"Được, đừng đem ánh mắt kia xem ta, người nguyện ý làm sao bây giờ liền làm sao bây giờ, ta rộng lượng." Cố thuyền đành đặc dựa vào phía sau một chút, cười hi hi nhìn không ra hi hi, thế nhưng bên trên bạch đại quái nam về mặt muốn nói lại thôi.

Thai mi nhìn cái này lại nhìn cái kia, dứt khoát vỗ bàn: "Thành, liền án ta nói làm nha!"

Cố thuyền tán thưởng gật đầu, bạch đại quái nam tắc càng thêm hèn mọn, không chỉ có khí chất còn bạo lực, A thị danh viện đều là cái dạng này? Nga, thượng đế a, vậy hán ngày mai sẽ bay trở về Hương Cảng đi!!

Thai mi khép lại văn kiện, bỗng nhiên đứng lên, bước đi đến Cố thuyền bên người, Cố thuyền còn đang ngu ngơ, nàng đã ngồi xổm xuống, thân thủ đi vén Cố thuyền y phục...

"Người người người..." Mồm miệng thông minh Cố đại công tử nói lắp ba giây... Bạch đại quái nam tròn to mắt, về mặt ngạc nhiên, nga, thượng đế, nếu như A thị danh viện nhiệt tình như vậy, hán đang suy nghĩ lưu lại...

"Người cái gì người, đều không phải thất lung nơi nào bị thương sao?" Thai mi còn muốn vén bên trong quần áo trong.

Cố thuyền không ngừng bận rộn giữ lại tay nàng, cuộc đời lần đầu xấu hổ muốn chết: "Người đừng... A sấm đã xử lý... Không có... Chuyện..."

Thai mi bị hán ngăn cản, thu tay về, nhưng vẫn là ngây ngô lẳng lẳng ngồi chồm hỏm, lưỡng nam nhân liếc nhau, chính kỳ quái, chợt nghe đến té té, giọng buồn buồn vang lên: "Cái kia, xin lỗi a, còn có cảm ơn người."

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Làm Nữ Phụ Lạ Mụ Nhanh Nhẹn Dừng Mãi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Thiết kế tử mĩ trong nháy mắt

Cố thuyền sững sốt bán giây, theo bản năng bải làm ra một bộ vui cười hình dạng gần kề bán ngồi chồm hỏm bên người Thai Mi: "Miệng cảm tạ cũng không đủ nga... Nếu không..."

Thai mi không ngẩng đầu, thân thủ một cái tát che ở người nào đó mặt to phía trước: "Đừng cười, quá xấu xí."

Cố thuyền tựa hồ có trong nháy mắt cứng ngắc, nụ cười trên mặt dần dần biến mất. Bạch đại quái nam nhưng thật ra ý vị thâm trường nhìn Thai mi liếc mắt.

Thai mi đứng lên, vỗ vỗ ống quần, xoay người, lười nhác phát tay một cái: "Xem trò vui thời gian sẽ thông báo cho người."

Bạch đại quái nam xuy cười một tiếng, hướng Thai mi rồi đi bóng lưng nỗ bừa môi: "Cố thuyền, người nghiêm túc a? Người và đám kia lão già kia từ trước đến nay nước giếng không phạm nước sông, lần này dĩ nhiên chủ động... Tầm tặc."

"Cái gì có nhận hay không thật? Ta tốt xấu còn là Cố thành xuyên nhi tử không phải sao?" Cố thuyền câu thân cười cười, đáy mắt lại như gió như hàn băng.

"Người nghĩ thông suốt, lão đầu tử nhà người hẳn là thật cao hứng." Bạch đại quái nam tựa hồ tuyệt không kinh ngạc Cố thuyền bất kính hành vi.

"Đây là chuyện của hắn... Bất quá, hắn thật đúng là không có thể tùy tiện roi dãi, tối thiểu, cũng phải chờ tới bình ổn mà đem Cố gia giao cho đại ca trong tay tài năng đến, không phải sao?" Cố thuyền lúc nói lời này, giọng nói nghiền ngẫm mà trào phúng, mơ hồ hoàn mang theo hận ý.

Bạch đại quái nam lần này không có lời nói ác độc, có ít thứ, mình cũng bính không được, không nói đến người khác...

Ngày mai, Phan gia biệt thự.

Thai mi gõ bàn, dù bận vẫn ung dung nhìn trước mặt hai người: "Tất cả nói không cần sớm như vậy đến, chạy đi đâu thai a?"

Bạch đại quái nam theo thường lệ một kích hừ lạnh, biểu đạt đối Thai mi loại này không thực nữ ngôn từ khinh bỉ. Cố thuyền cười hi hi ở trong phòng đảo quanh: "Người không biết sao? Ta đối chân tướng yêu thâm trầm a..."

Thai mi liếc mắt, càng là cùng người này ở chung, thì càng có loại hồng mắt tiêu cảm giác, trước cái kia thân thủ bất phạm trượng nghĩa dừng vì ôn hòa khiêm tốn anh hùng... A này, năng quả nhiên là cổ trang kịch thấy nhiều rồi...

Bên trên Chung cục nhưng thật ra về mặt kinh ngạc nhìn hai người rất quen ở chung hình thức, thực sự không mình bạch Mã tiểu thư lúc nào cùng Cố tiên sinh quen thuộc như vậy, thế nhưng nghĩ lại vừa nghĩ, có thể đem án tử lộn lại, không ai hỗ trợ, chỉ bằng một cái tiêu cô nương quả thực cũng thực tế không lớn.

Thai mi tiếp tục xem trong tay tư liệu, tuy rằng Cố thuyền nói tùy tiện năng thế nào, thế nhưng năng cũng không dám quá không để cho Cố gia mặt mũi, khiến cho nhà hắn ghè pha mọi người đều biết và vân vân. Sở dĩ, lúc này đây, năng chích mời Chung cục, Vương luật sư, ba vị chứng nhân, có nữa hay bên cạnh xem trò vui hai vị.

Hơn tám giờ, Thai mi nhìn đồng hồ đeo tay một cái, nở nụ cười, năng cũng không nghĩ tới muốn tái hiện hiện trường cái gì, bất quá, hiện tại xem ra, rất khả năng thời gian đều khá vừa vặn a.

Chín giờ thời gian, Từ triết, Tống Kinh, còn có Phan thạch ngọc vị kia tài xế đi tới. Ba người tựa hồ còn có chút mờ mịt, nhìn Chung cục, nhìn nhìn lại Cố thuyền, hoàn toàn không biết chuyện gì xảy ra.

Thai mi một kích chương, đứng lên, mỉm cười nhìn hướng người tới: "Tam vị, mời ngồi, mời ngồi."

Ba người tái sùng sốt, nhìn một chút đáng tươi cười khả cục Thai mi, nhìn nhìn lại hoàn toàn không phản ứng những người khác, có chút câu nệ ngồi xuống.

Thai mi xoay người lại, trước tiên hướng Chung cục báo cho biết một chút, Chung cục hướng năng gật đầu, tuy rằng còn có chút nghi hoặc. Năng nhìn nữa hướng Vương luật sư, đối phương cũng biểu thị đã chuẩn bị xong.

Thai mi lúc này mới nói: "Ba vị bớt thời giờ nhiều, thực sự phi thường cảm tạ, ta đây tự đi thẳng vào vấn đề. Ngày hôm nay thỉnh ba vị, là bởi vì ba vị là Phan thạch ngọc tiên sinh ngộ hại lúc đầu căn cứ chính xác nhân. Có thể hay không thỉnh ba vị tái kể lại miêu tả một chút cùng ngày tình hình. Thỉnh tận khả năng kể lại, cảm tạ!"

Phan thạch ngọc tài xế hai bên nhìn một chút, người thứ nhất đứng lên nói: "Ta đây trước tiên là nói. Đêm hôm đó, hơn tám giờ thời gian, Phan tiên sinh nhượng ta đi công ty tiếp một chút Từ tiên sinh, sau đó ta phải đi. Trở lại biệt thự, Từ tiên sinh và Tống tiểu thư ở cửa biệt thự xuống xe, ta đi ra ga ra, lúc đi ra liền thấy biệt thự đèn đuốc sáng trưng, Tống tiểu thư càng về mặt kinh hoảng ở báo nguy, năng nói, Phan tiên sinh đã chết..."

Thai mi nhú mày: "Phan tiên sinh cho người đi nhận Từ tiên sinh? Không để cho người đi nhận Tống tiểu thư sao?"

Tài xế tựa hồ sùng sốt một chút: "Ta đến công ty thời gian, Tống tiểu thư và Từ tiên sinh đứng chung một chỗ, bên người còn mang theo túi văn kiện, sở dĩ, ta nghĩ, Phan tiên sinh chắc là nhượng ta nhận hai người..."

"Ngà, Tống tiểu thư có thể nói hay không nói một chút cùng ngày tình huống?" Thai mi gật đầu.

"Ngày đó, Phan tiên sinh vốn có ở công ty tăng ca, thế nhưng nhận được Mã tiên sinh điện thoại, đã nói yếu về trước đi gặp khách nhân, ta và Từ tiên

sinh tự đang ở làm việc thất kế tục tăng ca. Một lát sau, Phan tiên sinh tài xế tới, chúng ta cho rằng Phan tiên sinh tiếp khách kết thúc, muốn đón xử lý trên tay án tử, Vì vậy liền theo tài xế mang theo tư liệu đi qua." Tổng Khinh tựa hồ dừng một chút, có chút sợ, "Sau đó, ta và Từ tiên sinh đến gần nhà thời gian, liền thấy Phan tiên sinh nằm ở lâu một thủy tinh trong phòng, cả người đều là máu..."

"Sau đó thì sao? Người đi gọi điện thoại?" Thai mi kế tục truy vấn.

"Từ tiên sinh rất lo lắng đi vào trong, ta cũng theo đi vào trong, lúc đó đầu óc trống rỗng... Sau đó Từ tiên sinh nhượng ta nhanh lên báo nguy. Ta phải đi báo cảnh sát." Tổng KHINH hiển nhiên còn có chút sợ.

"Người 'đi' báo nguy?" Thai mi một chữ một cái tha cho, "Đi nơi nào báo nguy?"

Tổng Khinh sùng sốt: "Ta lúc đó tưởng gọi điện thoại, thế nhưng điện thoại di động hình như rơi ở trên xe, ta liền chạy tới phòng khách đi báo cảnh sát."

Điện thoại di động rơi trên xe, quả nhiên rất xảo a... Thai mi câu thần cười cười.

"Tài xế đi ga ra, người chạy đến phòng khách báo nguy, cũng liền nói, khi đó thủy tinh trong phòng nhưng thật ra là Từ tiên sinh và Phan tiên sinh thi thể ở một chỗ lạc?" Thai mi xoay người, tự tiểu phi tiểu nhìn về phía ngồi ngay ngắn ở đó bên trong Từ triết.

Cổ thuyền nghe được sững sờ, sờ sờ nổi da gà, cái gì gọi là "Cùng thi thể một chỗ" a...

Từ triết vẫn lặng yên ngồi ở chỗ kia, tiếp xúc được Thai mi ánh mắt, đứng lên trả lời: "Đúng vậy, khi đó, thủy tinh trong phòng chỉ có ta một người, ta cũng rất sợ, bất quá vẫn là đánh bạo tiến lên, thử một chút Phan tiên sinh mạch đập, đáng tiếc... Đáng tiếc, khi đó hán đã... Đã không có mạch đập..."

Thai mi từ chối cho ý kiến gặt đầu: "Đúng vậy, thực sự là quá đáng tiếc, thiếu chút xíu nữa có thể cứu người, thế nhưng hung thủ quá thông minh, sờ đi, hán đã định trước thiết kế tỉ mỉ trong nháy mắt đó a."

Lời vừa nói ra, ở đây đều nhẹ nhàng ngẩng đầu, mắt lộ ra bất khả tin tưởng, sáng quắc địa nhìn chăm chú về phía trung gian nữ tử, cái gì gọi là "Bị thiết kế tỉ mỉ trong nháy mắt đó!"

Cổ thuyền nhú lại mi, lại hoặc như là nhớ ra cái gì đó, nhìn Thai mi, cười ý vị thâm trường cười, thì ra là thế a, mặc dù có gian dối, thế nhưng, hán hình như cũng biết thủ pháp ni...

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Làm Nữ Phụ Lạ Mụ Nhanh Nhẹn Dững Mãnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Công tâm kế

"Nga? Mã tiểu thư là có ý gì?" Từ triết mờ mịt nhìn về phía nàng, phảng phất thực sự không rõ.

"Không rõ? Vậy ta mò đầu một chút." Thai mi tốt tính tình gặt đầu, "Tám giờ rưỡi tả hữu, Phan tiên sinh nhượng tài xế đi đón người, kỳ thực, tựa như mặt chữ ý tứ như vậy, hán chính là muốn gặp một mình người mà thôi. Còn người, đề cương hóa và bảo đảm thủ pháp của người, thì mang theo Tổng tiểu thư, để cho nàng và người cùng nhau trở thành mục kích chứng nhân."

Từ triết ngồi xuống, cười cười, gương mặt thể hiện rõ coi thường và không cho là đúng.

Quanh thân người tắc ngắ đầu nhìn về phía Thai mi, Chung cục càng nhấn khỏi mi, Mã tiểu thư đây là chắc chắn Từ triết là hung thủ giết người?

"Hơn chín giờ, cha ta đến rồi, hai người nói chuyện với nhau một hồi, chín giờ bốn mươi thời gian, cha ta đi. Quân chế rất rõ ràng, cha ta chính mình cũng thừa nhận điểm này." Thai mi cũng ngồi xuống, "Pháp y giám định, Phan thạch ngọc tiên sinh tử vong thời gian là chín giờ rưỡi đến mười giờ rưỡi, bởi vì chứng nhân báo nguy là mười giờ, nói cách khác Phan tiên sinh đích xác thiết tử vong thời gian là chín giờ rưỡi đến mười giờ, mà trong khoảng thời gian này, trong biệt thự, chỉ có cha ta và Phan tiên sinh. Chân tướng tựa hồ vừa xem hiểu ngay a."

"Tuy rằng ta cũng hiểu được rất xin lỗi, thế nhưng, Mã tiên sinh quả thật có to lớn hiềm nghi, không phải sao?" Từ triết con người đen nhánh nhìn chăm chăm Thai mi

"Đúng vậy. Thế nhưng, cái này hiềm nghi lại đến từ một đơn giản thời gian ảo giác." Thai mi không nhượng chút nào nhìn về phía Từ triết, "Đại gia cho rằng chín giờ rưỡi đến mười giờ, nhưng thật ra là chín giờ rưỡi đến chín giờ năm mươi chín, sờ đi, tất cả mọi người cho rằng khi đó trong biệt thự xuất hiện ngoại nhân chỉ có cha ta, thế nhưng, mười giờ đâu? Mười giờ Phan gia biệt thự, rõ ràng có nhiều như vậy ngoại nhân!"

"Không phải... Chúng ta đến thời gian còn không có mười giờ, thế nhưng, Phan tiên sinh đã chết a..." Tổng Khinh yếu yếu phát ra tiếng.

"Ai nói hán đã chết?" Thai mi xoay người, thiêu mi, biểu tình đông lạnh, "Người là tham quá hán mạch đập? Còn là thử qua hán hô hấp?"

"Hắn nằm ở chỗ này... Một bãi máu... Tống Kinh chuyện đương nhiên phản bác, chợt cảm thụ được bốn phía một mảnh lặng im, thanh âm có chút không tự tin tiểu xuống phía dưới.

"Thời điểm hắn chết, là như thế nào tư thế?" Thai mi nhìn Tống Kinh, hỏi một vấn đề khác.

"Tư thế? Nằm... Thù... Đầu..." Tống Kinh xoa xoa thái dương, rất khó chịu biểu tình, "Ta nghĩ không ra... Chỉ nhớ rõ nơi nào một bãi máu... Thật là nhiều máu..."

"Là như vậy." Thai mi bỗng nhiên nằm xuống, làm một bất chú ý quá nhiều biến động tác, nói tiếp, "Đại gia nghĩ động tác này như cái gì?"

Chung cục đứng lên, nhử nhìn về phía Thai mi: "Là chợt bị công kích, muốn chạy trốn."

Thai mi lắc đầu: "Không, nếu như là ta chợt bị người từ phía sau công kích, ta phản ứng đầu tiên là cấp tốc né tránh, Phan thạch ngọc lúc đó suất quỹ rạp trên mặt đất, hẳn phản ứng đầu tiên chắc là cuộn, mà không phải giống như vậy dường như muốn hai tay chống đất, chậm rãi đứng lên động tác."

"Sở dĩ, hẳn ngay lúc đó trạng thái căn bản không phải chạy trốn chết?" Lôi Ra chính là đứng ở một bên bạch đại quái nam, hẳn phát giác chính mình dĩ nhiên vùi đầu vào người nữ nhân này nội dung vờ kịch lý, nhất thời có chút xấu hổ.

"Không sai. Đầu không phải chạy trốn chết, mà là thấy trong dự đoán người đến, vô ý thức muốn đứng lên, cùng người nào đó nói chuyện, có lẽ tiến hành bước tiếp theo kế hoạch." Thai mi mất lạnh nhìn phía Từ triết, "Từ tiên sinh, lúc đó, Phan tiên sinh dường như nhìn thế nhưng hướng về căn này thủy tinh phòng cửa chính, xin hỏi, hẳn là đang nhìn ai a?"

Từ triết nở nụ cười, đồng dạng nhìn lại Thai mi: "Ta không biết hẳn đang nhìn ai, đối với ta đi vào thời gian, Phan tiên sinh chính là cái động tác nằm, nhất định, hẳn là đang nhìn Mã tiên sinh bóng lưng, bị người giết hại, tông hội không cam lòng và oán hận ba."

"Không cam lòng và oán hận... A!" Thai mi cười nhạt một cái, đứng lên, đem một quyển đông tây vớt cho Từ triết, "Từ tiên sinh có thể hay không giải thích một chút, lưỡng tâm về phi cơ lai lịch a? Tuy rằng, chủ nhân của bọn họ cũng không có đăng ký."

Từ triết ngắm nhìn bốn phía, phảng phất có chút hơi khó, cuối cùng vẫn là thờ dãi một hơi nói: "Người đã tra được, ta đây cũng chỉ có thể nói. hai tờ phiếu đúng là Phan tiên sinh nhượng ta mua, hẳn vốn có dự định gặp xong Mã tiên sinh liền bay trở về Hương Cảng, về phần dùng giả tin tức... Đại gia nên biết trước đây không lâu Phan phu nhân tai nạn xe cộ chuyện, Phan tiên sinh lần này quay về Hương Cảng chuyện phải giấu diếm một ít người..."

Nói đến đây, Từ triết ý vị thâm trường nhìn Cố thuyền liếc mắt, đem ánh mắt của mọi người trong nháy mắt tập trung đến Cố thuyền trên người.

Đẹp! Cố thuyền không nhịn được nghĩ yếu vỡ tay, thật không hổ là Cambridge đi ra ngoài thiên tài, tâm lý tố chất và sự thông minh của hắn như nhau kinh người, chiều này họa thủy đông dẫn, thời cơ vừa vận a.

Thai mi nhìn cố thuyền lại vẫn về mặt hứng thú, nhất thời lại muốn liếc mắt đưa đao, nhìn một chút ở đây các trường bối, rốt cuộc vẫn là nhìn được.

"Nói như thế, ngược lại cũng có lý a." Thai mi hình như rất nhận đồng địa gật đầu, lập tức lại không bình thường nhìn về phía Từ triết, "Ta rất hiếu kỳ, ngày đó Phan tiên sinh len lén quay về Hương Cảng, rốt cuộc không biết có chuyện gì a? Từ tiên sinh, tuy nói người chết vì đại, thế nhưng vì Phan tiên sinh tìm được hung phạm, nhượng hẳn khả dĩ xuống mồ vì an cũng là nhất kiện trọng yếu đại sự, sở dĩ, Từ tiên sinh cũng không nên có điều giấu diếm a."

"Cái này..." Từ triết do dự địa nhìn thoáng qua Cố thuyền, chậm quá nói, "Ta biết... Tựa hồ cùng Phan phu nhân tai nạn xe cộ hữu quan... Phan tiên sinh nóng lòng tìm được Phan phu nhân tai nạn xe cộ đích thực..."

Thai mi liếc Cố thuyền một cái, này, hẳn đây là quyết tâm yếu vu oan cho người.

Cố thuyền sờ sờ cằm, tế mi lộng nhãn quay về nhìn, tốt ma, bản công tử vinh hạnh chỉ tới này!

Thai mi nghiêng đầu, không để ý tới ngoan cời tuyển người nào đó, kế tục xui khiến xưng tội: "Phan tiên sinh đối Phan phu nhân thật đúng là dùng tình sâu vô cùng a, thế nhưng, Phan phu nhân đối Phan tiên sinh thế nào... Thật là làm cho ta khá kỳ quái a."

Thai mi thường thức văn kiện trong tay, không nháy mắt nhìn về phía Từ triết: "Người nói, Phan phu nhân di chúc lý, thế nào đều không có nói tới Phan tiên sinh đâu? Cố thị công ty cổ phần hình như cũng không có Phan tiên sinh phần?"

Từ triết mí mắt giựt một cái, con người đen nhánh ở Thai mi và Cố thuyền trong lúc đó đối tới đối lui, Cố nhị công tử vô pháp vô thiên, ở Cố thị ở đã không phải là bí mật, liên Cố thành xuyên lão đầu tử kia đều không trấn áp được hẳn, thế nhưng, hẳn không nghĩ tới Cố thuyền dĩ nhiên sẽ đem mấy thứ này cấp một ngoại nhân, thậm chí, không tiếc nhượng nhiều người như vậy biết! Nếu như, nếu như, Cố thuyền thực sự nhúng tay đến loại trình độ này nói...

"Nga, còn có cái này, Phan tiên sinh trong máy vi tính cũng không thiếu làm cho ngạc nhiên đông tây a, đây chính là hẳn đối Phan phu nhân ái?" Thai mi lần này một đem đồ vật vãi ra đến.

Thế nhưng Từ triết hơi đổi sắc mặt, xem ra, Cố thuyền đã biết, Phan thạch ngọc và lão đầu tử kia liên thủ chuyện, nói cách khác, Phan thạch ngọc phản bội Cố thành đỉnh đã không phải là bí mật.

Ở đây một số người đã có chút như lọt vào trong sương mù, liên Chung cục cũng nghe được không hiểu ra sao, nhưng hẳn biết, đây đã là xúc không

được bí mật.

Như vậy, còn chưa đủ. Thai mi lạnh mặt lạnh, rút ra hé ra chỉ: "Từ triết, nhất cử bát tam năm sinh, mẫu Lưu vân, phụ không rõ. Sáu tuổi, mẫu thân chết vào tai nạn xe cộ, hậu bị đưa đến cô nhi viện, hai năm hậu, đã bị một vị Anh quốc lão tiên sinh giúp đỡ có thể đi vào trường học, thiên tư kinh người, có thể mười lăm tuổi thi đậu Cambridge, ở mười tám tuổi năm ấy từ Cambridge tốt nghiệp, cùng năm, tiến nhập Cổ thị..."

Thai mi một bên độc, nhất vừa nhìn Từ triết, trên mặt của hắn như trước mỉm cười, thế nhưng bên môi cười cơ càng ngày càng cứng ngắt, đáy mắt ánh sáng lạnh cũng càng ngày càng thịnh.

"Để cho ta cảm thấy bất khả tư nghị là..." Thai mi khép lại văn kiện, đi tới Từ triết trước mặt, nhìn thẳng hắn, "Vì sao, Từ triết tiên sinh DNA kiểm nghiệm cùng đã chết Phan thạch ngọc tiên sinh... Dĩ nhiên hoàn toàn ăn khớp!"

Toàn trường một mảnh hút không khí thanh, sở đôi mắt trực lăng lăng địa nhìn chăm chú về phía Từ triết.

Thai mi rõ ràng thấy, Từ triết khóe mắt hung hăng vừa kéo, mâu đề hận ý hiện ra!

Trong nháy mắt đó hận, nhượng Thai mi âm thầm kinh hãi, quả nhiên là như vậy, nàng một mực tưởng, vì sao lòng dạ thâm trầm Từ triết muốn đích thân đi làm cái này đối với hắn không có quá nhiều chỗ tốt sự tình, bằng Phan thạch ngọc đối tín nhiệm của hắn, hắn rõ ràng có rất nhiều biện pháp có thể diệt trừ Phan thạch ngọc, nhưng hắn lại lựa chọn nguy hiểm nhất dễ dàng nhất bại lộ một loại... Bởi vì hận a, hắn khắc cốt ghi xương thống hận, hắn ruột phụ thân!

"Người nói cái gì!" Từ triết cả kinh nhảy dựng lên, cực độ bất khả tin tưởng, giống như ở đây mọi người.

Duy trì vượt lên trước một giây biểu tình, chính là biểu hiện giả dối, bị hung hăng đâm trúng chỗ đau Từ triết căn bản cũng không có thể như trước dễ dàng như vậy mặt nhọc, Thai mi không tiếp lời, chỉ là lăng lẹ nhìn trước mặt người, thấy hắn hoảng hốt.

"Người biết không? Kỳ thực, ta điều tra rõ động cơ, thủ pháp, hung thủ, thậm chí đào ra rất nhiều người cũng không biết □. Thế nhưng, ta còn là không nhúc nhích được người..." Thai mi cúi đầu tự thuật, ngữ điệu lý có sâu đậm cụt hứng, "Bởi vì, ta không có chứng cứ. Người quá thông minh, hiện trường còn là khác, đều tìm không được người lưu lại chứng cứ, sờ dẫm, cảnh sát bắt không được người, khởi tố không được người."

Rõ ràng là hắn là cao hứng sự tình, Từ triết lại nghe không hiểu kinh hãi.

"Ta nỗ lực lâu như vậy... Vẫn như cũ cứu không ra cha ta..." Trầm thấp mà bi thương thanh âm của ở trong phòng vang lên, Thai mi cúi đầu, thấy không rõ mặt mày, "Ta yêu nhất phụ thân... Hắn bị oan bỏ tù, mà hắn thương yêu cả đời nữ nhi... Lại cứu không được hắn, đem hết toàn lực... Cũng cứu không được hắn... Ta rất thương cảm, có đúng hay không?"

Như vậy thế ai, thống khổ như vậy, dĩ nhiên người ở chỗ này đều không hiểu chưa viên mãn, chỉ có thể trở mặt nhìn thân nhân của mình đi bước một rơi vào vực sâu, lại bất lực... là như thế nào chán ghét mà vứt bỏ, đối với mình chán ghét mà vứt bỏ...

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Làm Nữ Phụ Lạt Mụ Nhanh Nhẹn Dừng Mảnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Thế giới của ai tan vỡ

Nữ nhân trước mắt rõ ràng về mặt bi thương bi thương, thế nhưng, Từ triết lại cảm giác mình bước chân vào một hắc động, kế tiếp hay là vạn kiếp bất phục!

Thai mi chậm rãi ngừng đầu, thanh âm cũng chuyển hướng lạnh lùng, biểu tình trào phúng mà thương hại: "Nhưng là thế nào đủ đâu, người, so với ta càng thương cảm... Càng thật đáng buồn..."

Từ triết chăm chú nhìn nàng, hắn không muốn nghe, tuyệt không muốn nghe, thế nhưng, tựa như bị xà để mắt tới ếch, hắn liền lùi lại phía sau đều không thể làm được.

"Phụ thân ta toàn tâm toàn ý yêu ta, ta cũng toàn tâm toàn ý ái cha ta. Hắn khả dĩ để cứu mẹ con chúng ta nhận tội, ta có thể vì hắn không ngủ không ngớt, nỗ lực tính mệnh, thế nhưng còn người? Phụ thân của người hại chết mẹ người, người, thân thủ, giết phụ thân người!" Thai mi hướng nhảy tới từng bước, khí thế lăng nhâm.

Từ triết khóe miệng bắt đầu co quắp, nhìn về phía Thai mi ánh mắt đều mang hận ý, thế nhưng, hắn cắn thật chặt răng, một câu nói cũng không nói.

Bên người tài xế tựa hồ có chút nhìn không được, chính muốn nói cái gì, chợt nhận được Cổ thuyền mặt không thay đổi thoáng nhìn, lời đến khóe miệng sinh sôi cấp nuốt xuống.

"Người là như thế này cho rằng. Phụ thân người đề hướng tới thế gia, vứt bỏ thậm chí hại chết mẹ người, hại người trở thành cô nhi, hại người thiếu chút

nữ sống không nổi, sờ dĩ, người hận, người muốn giết hẳn, vì mẹ người, vì chính người báo thù, là như vậy? Từ triết tiên sinh." Thai mi kể tục gương mặt lạnh lùng, tới gần Từ triết.

"Mãi tiểu thư... Ta không biết người đang nói cái gì..." Từ triết cắn răng phủ nhận, thế nhưng sắc mặt đã rất khó coi.

"Sờ dĩ... Ta mới nói... Người là cỡ nào thật đáng buồn a..." Thai mi bỗng nhiên lắc đầu, thương hại nở nụ cười, ánh mắt kia, rõ ràng nói cho Từ triết, cuộc đời của hẳn chính là một bi kịch.

"Người có ý tứ..." Từ triết lui về phía sau một bước, trong lòng hẳn bí mật nhất cũng tối âm u gì đó bị người búng, muốn trấn định như trước, đều không phải dễ dàng như vậy.

"Ta có ý tứ... Ta là nói, người sai rồi, người vẫn sai vô cùng! Người nhận thức giấc làm mẹ, thậm chí nghe theo lời của nàng, giết một mực yên lặng không lên tiếng quan tâm phụ thân của người! Người dám nói người bất khả bi! Người dám nói người không có sai!" Thai mi bỗng nhiên quát lên, tràn đầy đều là chỉ trích và phản nộ.

"Người nói vậy! Người nói vậy!" Từ triết hung hăng lui một bước dài, đánh vào ghế trên, té ngồi xuống, thần tình đã gần đến dữ tợn.

"ta nói vậy?" Thai mi cười lạnh một tiếng, "Người mười tám tuổi nhập Cổ thị, năm thứ hai liền theo Phan thạch ngọc, bất quá năm năm, người là được hẳn có thể giao phó phía sau lưng thân tín! Không cảm thấy khác thường sao? Người là có cao cỡ nào nhìn mình hành động, vẫn có cỡ nào khinh bỉ Phan thạch ngọc chỉ số thông minh!"

"Người nói cái gì hẳn đều tin tưởng, là người nói với hẳn ba, nói Cổ thị nhân đã phát hiện hẳn làm sự, nói Cổ thành đình đã tỉnh, nói bọn họ nếu muốn giết hẳn! Là người nói!" Thai mi bỗng nhiên cười cười, cúi đầu, để sát vào Từ triết, "Ta nghĩ, người chắc là nói cho hẳn biết, đêm hôm đó là kỳ hạn chót, Cổ thị đã phải ra sát thủ, hẳn biện pháp tốt nhất chính là giả chết... Sờ dĩ, hẳn phối hợp người, mệt nhọc, lấy đao sáp hướng mình ngang lưng, giả ra từ vong hình dạng... Để ma túy trong miệng người sát thủ, cũng vì để cho người qua đường thấy, kinh động A thị cảnh sát... Có đúng hay không, ừ?"

"Người nói cái gì... Giả chết có thể giải quyết vấn đề sao? Cảnh sát tới... Cũng cái gì đều vạch trần..." Từ triết nắm tay vịn tay ở đầu, thế nhưng, hẳn như trước không thừa nhận.

"Cảnh sát đến có ích lợi gì a?" Thai mi bỗng nhiên thẳng người lên, quan sát nhìn về phía bên người tài xế, "Tài xế tiên sinh thân hình và Phan tiên sinh rất giống, lại thêm một hồi hòa hoãn, ai biết chết là ai?"

Câu nói sau cùng là có ý gì, ở đây đều đã hiểu, cái kia vừa muốn vì Từ triết nói chuyện tài xế bỗng nhiên hung hăng chiến hai cái, cả người đều té ngồi dưới đất, hoảng sợ nhìn về phía Từ triết.

"Không phải cùng ta nói cái gì lúc này, ngược lại các người chỉ cần một ngày đêm, chỉ cần nghỉ một ngày, đủ các người len lén tiềm hồi Hương Cảng, cảm lại mong muốn đông tây, sau đó, Mỹ Châu Âu Châu tùy liền đi..." Thai mi nở nụ cười, "Bất quá, rất đáng tiếc, những thứ này đều là Phan tiên sinh cho rằng, là người nhượng Phan tiên sinh như vậy cho rằng. Kế hoạch của người, chính là muốn hẳn chân chính chết tại đây một đêm!"

Chớ có lên tiếng, toàn bộ gian nhà đều chớ có lên tiếng, không ai phản bác, tiếng hít thở đều làm cho lòng người kinh.

"Rất tốt giả thiết, đáng tiếc không là thật." Từ triết đã chậm rãi khôi phục vừa trấn định, nhìn lại Thai mi.

"Không, người sai rồi, ta không phải là muốn hoàn nguyên vụ án, ta là muốn chứng minh, Phan thạch ngọc có bao nhiêu tín nhiệm người, gần như mù quáng mà tín nhiệm! Một trăm ngàn chỗ hở kế hoạch, hẳn lại theo thi hành!" Thai mi nhảy tới trước một bước, ý định lấy thế đè người.

"Người cho là mẹ người là bị sát hại, phụ thân người là treo cao, hết thấy đều là người cho là, người cho là!" Thai mi cơ hồ là hô lên thanh,

"Ta cho người biết cái gì là chân tướng, chân tướng chính là, mẹ người là tự sát, phụ thân người là bị buộc, người bây giờ thuần phục vị kia, mới là tất cả bi kịch người sáng tạo!"

"Người nói láo! Người nam nhân kia, hẳn có lỗi với ta mẹ, vì quyền thế, hẳn hại chết mẹ ta, để thú cái kia lão bà, hẳn bỏ rơi vợ con! Đều là của hẳn sai, lỗi của hẳn!" Từ triết nhẹ nhàng đứng lên, đỏ mắt gần như sung huyết.

"Vậy người xem, đây là cái gì!" Thai mi hung hăng đem một phần phiếm hoàng trang giấy vỗ vào Từ triết trên mặt, "Xem thật kỹ một chút, nhìn người một mực tự cho là đúng!"

Hai mươi năm trước kiểm tra sức khỏe báo cáo, ngắn gọn rõ ràng, Từ triết lại như bị sét đánh.

"Mẹ người, bệnh bạch huyết! Năm đó bọn họ, có bao nhiêu nghèo, có bao nhiêu quần bách, người hẳn là rất rõ ràng, mẹ người ngoại trừ chờ chết, còn có cái gì lỗi ra, lúc này, cái kia lão bà hoa lên đây. Phụ thân người bất được cơ hội cuối cùng... Thế nhưng, mẹ người lại vào lúc đó tự sát... mới là đúng." Thai mi thở dài, đây mới là tối cần huyết.

"Nói vậy! Nói vậy!" Từ triết một chương kích ở trên bàn, sung huyết con người tràn ngập thô bạo.

"Xem ra một phần còn chưa đủ, như vậy cái này?" Thai mi vẫn từng bước ép sát, "Mại Cách tiên sinh, giúp đỡ người thất tám năm Anh quốc thân sĩ, ở Cambridge hoàn vẫn chiếu cố của người lão nhân hiền lành, người biết, sau lưng của hẳn là ai chăng?"

Từ triết bưng tỉnh đòn nghiêm trọng hoảng liễu hoảng, Mạ cách tiên sinh, phía sau...

"Đây là Mạ cách tiên sinh và Phan tiên sinh thư từ qua lại, người muốn nhìn một chút sao? Còn có này gửi tiền đơn, người có hứng thú sao?" Thai mi mặt lạnh, mâu để có điện cuồng mãnh liệt tỉnh tự, khác thường đến cực điểm.

"Không! Không phải như thế! Đều không phải! Là người nam nhân kia phụ mẫu thân của ta, là hấn từ bỏ mẹ con chúng ta, là hấn hại mẫu thân ta chết thảm, là hấn hại ta lưu lạc đất khách, là hấn, đều là bởi vì hấn!" Nặng nhất một kích, Từ triết đã bắt đầu xu hướng điên cuồng, "Ta là vì báo thù, giết hấn, giết hấn, vì mẫu thân báo thù!! Là báo thù! Người gạt ta, người đang gạt ta!!!"

"Tích!" Nhất thanh thúy hưởng.

Thai mi đề xuống trong tay ấn phím, diện vô biểu tình, thanh âm lãnh đến mức tận cùng: "Tốt. Người thừa nhận."

Nàng đem vật cầm trong tay ghi âm bút vứt cho Cố thuyền, xoay người, đi ra thủy tinh phòng.

Người trong sân nhìn bóng lưng của nàng, nhìn lại hồng mắt Từ triết, từ đáy lòng sinh ra hàn ý, dùng thủ đoạn như vậy, rõ ràng búng người khác vết thương, nhưng hấn thấy chính mình thế giới phá vỡ... Như vậy thực sự có thể chứ? Như vậy thực sự đúng không? Nhân tâm thật có thể lãnh cứng rắn đến trình độ này sao?

Bạch đại quái nam tám tắc thốt ra, người nữ nhân này, thật ác độc, hấn nhưng nhìn lầm, hấn vừa định trêu chọc Cố thuyền hai câu, nhất cúi đầu, lại thấy Cố thuyền chăm chú nhìn Thai mi phương hướng ly khai, thon dài mi mắt nhấn thành thập tự.

Người nữ nhân này, rất không bình thường!

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Làm Nữ Phụ Lạ Mụ Nhanh Nhẹn Dững Mãnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Thai Mi khác thường

Có ghi âm bút, chứng cứ và vân vân tự nhiên đã không có vấn đề, Từ triết còn tê liệt ngồi dưới đất, hoàn toàn không quan tâm bản thân mình sẽ ra sao, lầm bầm: "Không phải như thế... Đều không phải..."

Cố thuyền nhìn hấn một cái, diện vô biểu tình, người đàn ông này kỳ thực cũng bắt quá là vận mệnh con rồi, nhảy đến nhảy đi một hồi chính đẩy bản thân vào tuyệt cảnh, thế nhưng, thì tính sao? Mỗi người, đều ở đây vận mạng trong tay giấy dựa, nhìn người, có đủ hay không cường!

"Cố tiên sinh." Chung cục đi tới Cố thuyền bên người, khách khí nói, "Vụ án này, chúng ta hội một lần nữa thẩm tra xử lý. Hiện tại, chúng ta phải Từ tiên sinh đi trở về cục."

Cố thuyền cười cười: "Đương nhiên. Có thể tìm tới hung thủ, Cố mỗ cũng thật cao hứng."

"Bất quá, chứng cứ này phương diện..." Nói đến đây, Chung cục cũng có chút quần bách, những chứng cứ này trên căn bản là người trước mặt điều tra ra, bọn họ cảnh sát cho dù có tâm, phỏng chừng cũng không lấy được...

"Chung cục trưởng yên tâm, án kiện tất cả công việc, Vương luật sư đô hội phụ trách, ngài có thể cùng hấn đàm. Nếu có cần ta phối hợp địa phương, ngài cũng hết thảy có thể nói." Cố thuyền như trước cười ôn hòa, cùng Chung cục đi ra cửa.

Chung cục nhìn bên trên nam nhân, nhìn nhìn lại bên kia mỉm cười Vương luật sư, bất đắc dĩ thở dài, rất rõ ràng, Cố thuyền nguyên ý cho ra chứng cứ sợ rằng chỉ đủ khời tố Từ triết, về phần người sau lưng, đại khái chỉ có thể "Ha hã".

Chung cục trưởng lẫn lộn quan trường cũng không phải một ngày đêm hai ngày, bất bình mặc dù bất bình, nhưng cũng sẽ không can thiệp vào, Cố gia sự thì là nhượng hấn tra rõ, hấn cũng chưa chắc dám hạ thủ.

Cố thuyền nhìn theo Từ triết, Chung cục, Vương luật sư cùng với mấy chứng nhân xe ly khai, hấn không lo lắng Từ triết không đền tội, cũng không lo lắng sẽ có dư thừa thanh âm đi ra, ở đây, người nào điều không phải người thông minh?

Bất quá, nữ nhân kia đi nơi nào? Cố thuyền nhũ mày, quay đầu lại nhìn một chút, chỉ thấy Nhan sâm ôm ngực dựa nghiêng ở cửa biệt thự.

"Người tìm cái kia táo bạo nữ?" Nhan sâm tự tiểu phi tiểu, không có hảo ý nhìn về phía Cố thuyền.

"Nàng ở nơi nào?" Cố thuyền xoay người, hướng trong biệt thự đi.

"Lầu hai, sân thượng." Nhan sâm về mặt trêu tức, "Bất quá... Ta xem nàng trạng huống không tốt a... Người còn là đừng đi tìm đánh..."

Cố thuyền ngẩng đầu, liền thấy lầu hai sân thượng chỗ, có sáng ngời sáng ngời đóm lửa nhỏ, hân nhủu mảy, nữ nhân này...

Thai mi tựa ở lầu hai lan can chỗ, cả người đều hăm ở trong bóng tối, thấy không rõ biểu tình, cũng thấy không rõ động tác, chỉ có thuốc lá trong tay lóe lăm lăm hỏa quang.

Cố thuyền tiến lên từng bước, đưa qua nàng thuốc lá trong tay, dập tắt, biểu tình thật không tốt xem: "Nữ hài tử, đừng hút thuốc, xấu xí."

Thai mi cũng không thèm để ý, thanh âm ở gió đêm lý có chút sai lệch: "Xấu xí tựa xấu xí, không thể nói là..."

Cố thuyền ý tứ hàm xúc bất minh nhìn nàng một cái, cầm lấy nhất lon đồng tây, giặt lại, đưa tới: "Hút thuốc còn là uống rượu tương đối khá."

Thai mi đưa qua bìa, cũng không nhiều lời, trực tiếp cầm đầu uống.

Xem ra thật là có vấn đề a, Cố thuyền ở trong lòng thờ dài, cho mình cũng mở nhất lon, cùng nàng đựng một cái, cười nói: "Được rồi, cho ngươi hôm nay biểu hiện xuất sắc cụng ly!"

Thai mi ực một hớp rượu, dựa vào lan can trực tiếp ngồi dưới đất, cúi đầu, chậm rãi nói: "Trước đây thật lâu, có một tiểu cô nương. Nàng có một rất tốt mụ mụ, thế nhưng, cũng rất ít thấy ba ba. Mụ mụ nói với nàng, ba ba bề bộn nhiều việc bề bộn nhiều việc, vội vàng nuôi gia đình..."

Cố thuyền cũng ngồi xuống đất ngồi xuống, nghiêng đầu nghiêm túc nhìn về phía rõ ràng khác thường cô nương, không nói gì.

"Tiểu cô nương đã nghĩ, ba ba bề bộn nhiều việc, cho nên hẳn không thể quấy nhiễu ba ba, mỗi một lần, ba ba về nhà, nàng cũng chỉ là xa xa nhìn, chưa bao giờ thân cận... Sau lại có một ngày, bọn họ đột nhiên dọn nhà, dời đến một rất dơ rất loạn địa phương... Khi đó, tiểu cô nương đã là đại cô gái..." Thai mi tựa hồ đang cười, rất trào phúng, "Thế nhưng, biến thành đại nữ hài lúc, trong lòng nàng có rất nhiều thứ, nàng đã biết xấu hổ, nàng nghĩ mất mặt..."

Cố thuyền cái gì cũng chưa nói, chính là cùng Thai mi đựng một cái cái chén.

"Chỗ đó người rất sợ ba ba nàng, tổng hội ở tiểu cô nương và mẹ của nàng phía sau đầu mới đưa tới khinh bỉ ánh nhìn, ở sau lưng mả các nàng, nói ba ba nàng là tên côn đồ, là lưu manh, nói nàng là tên tiểu lưu manh, nói cả nhà bọn họ khẳng định không có kết quả gì tốt..." Thai mi thanh âm dần dần khoảng không mờ mịt, mang theo bi thương, "Tiểu cô nương rất khó chịu, nàng liều mạng tự nói với mình, ba ba không phải là người như thế, không phải"

Cố thuyền không nói lời nào, khóe miệng hơi mân khởi.

"Thế nhưng... Sau lại... Tiểu cô nương ba ba đã chết..." Thai mi bỗng nhiên bắt đầu cười, cười đến nước mắt tất cả đi ra, "Tất cả mọi người đang gọi hảo, bọn họ nói, người nam nhân kia không chỉ có là tên côn đồ, hẳn còn buồn lậu thuốc phiện, hẳn chính là cá nhân tra, hẳn đáng đời bị người đánh chết, hẳn đáng đời!"

"Từ đó trở đi, nữ hài mụ mụ, bị người thóa mạ, nơi đó hài tử vây bắt nữ hài tử ác độc cười nhạo... Mà nữ hài mụ mụ, nữ hài cái kia cho tới bây giờ ôn nhu mỉm cười mụ mụ, từ chỉ biết là khóc, đến cùng bọn chúng mắng nhau, rồi đến cầm lấy cái chổi đem những người đó đánh đuổi... Bất quá mấy tháng, nữ hài mụ mụ như là che chở thẳng nhai con sư tử cái, thế nhưng, nàng lại tổng là đêm khuya lý ôm nữ hài khóc... Nước mắt kia rơi vào trên mặt của cô gái, trong cổ, lạnh lẽo lạnh lẽo..."

Cố thuyền muốn nói chuyện, nhưng không biết nói cái gì, cô gái trước mắt quá bi thương, phảng phất rơi vào trong đó, phảng phất... Cô gái kia chính là nàng...

"Thế nhưng, ngươi biết không? Lòng của cô bé lý, khổ sở trong dĩ nhiên mơ hồ có chút oán giận, nàng tưởng, nếu như... Nếu như người nam nhân kia điều không phải ba ba nàng, nàng và mụ mụ cũng sẽ không bị như vậy đối đãi, nếu như ba ba nàng và những người khác như nhau, có công việc bình thường, nàng cũng sẽ không bị đám kia ác độc hài tử cười nhạo, trêu cợt... Nàng dĩ nhiên oán giận, oán giận phụ thân của nàng..." Thai mi còn đang cười, lại làm cho lòng người lãnh tới cực điểm.

"Tổ tổ..." Cố thuyền nghĩ có điểm chua xót, từ ngực mơn mở chua xót và yêu thương.

"Tôi khôì hài chính là... Ha ha, tôi khôì hài chính là, ở nữ hài càng ngày càng chuyện đương nhiên nghĩ không có phụ thân chính là tốt hơn thời gian... Đột nhiên tới một tin tức, tin tức này cho nữ hài tử hưng hăng một cái tát, nàng tưởng, quả nhiên liên lão thiên gia đều xem bất quá của nàng ác độc, xem bất quá nàng đối nhau thân phụ thân..." Thai mi dựa vào trên lan can, như là mất đi lực khí toàn thân, "Bọn họ nói, nữ hài phụ thân là nằm vùng, hẳn là anh hùng, là liệt sĩ... Buồn cười sao? Tốt cười sao!! Ha ha ha..."

"Không! Tuyệt không buồn cười." Cố thuyền bỗng nhiên thân thủ, đem cười đến có điểm điên cuồng nữ tử nắm vào trong lòng ngực mình, ôm rất chặt "Ngươi nghĩ sai rồi, nữ hài tử là yêu phụ thân của nàng! Ngươi nghĩ sai rồi... Nữ hài tử... cùng Từ triết không giống với, bọn họ không giống với!"

Nếu như là bình thường, Thai mi có lẽ sẽ cảm thán Cố thuyền sắc bén, thế nhưng thời khắc này nàng, đào ra đời trước bí mật nàng, đã sớm không có lý trí, chính trái tim đều bị âm u áp lực muốn bạo tạc!

"Không! Bọn họ như nhau, bọn họ như nhau!" Thai mi bỗng nhiên kịch liệt giãy dụa, đáy mắt trong suốt rơi là tả ở Cố thuyền trước ngực, "Bọn họ như nhau ác độc... Nữ hài tử từ chưa nói với bất luận kẻ nào, phụ thân chết ngày nào đó, đến trường học đi tìm nàng... Ngày đó phụ thân ăn mặc màu trắng quần áo trong... Hắn hèn mọn cười, đưa cho nàng nhất hộp hoàn toàn mới họa bút, hẳn thích xem cô gái bức tranh, hẳn mong muốn nữ hài tử trở thành một họa sĩ... Thế nhưng, nữ hài tử thấy trong ban đồng học cười nhạo ánh mắt, phảng phất có thể nghe được bọn họ nói, ngươi xem, tên côn đồ kia tới,

tới tìm hân nữ nhi..."

Cố thuyền ôm thật chặt nữ tử, cầm tay nàng, không cho nàng gãy dựa: "Tổ tổ! Tổ tổ..."

"Nữ hài tử cảm thấy rất nan kham... Nàng đem hộp họa bút hung hăng ném quay về phụ thân trong lòng, nói với hân, nàng không nên, nàng không nên hân đến trường học, nàng cũng không thích về một chút! Nữ hài tử chạy trở về phòng học, thậm chí cũng không có nhìn phụ thân rời đi bóng lưng... Đời này, một lần cuối cùng gặp mặt... Một lần cuối cùng... Ô ô..." Thai mi rốt cục khóc ra tiếng, gần như hét lên.

Cố thuyền rũ xuống con người, bên trong tràn đầy đau là yêu thương, hân vỗ lưng của nàng, thanh âm êm dịu: "Tổ tổ, đừng bảo là... Đừng bảo là... Chúng ta không nói... Không nói..."

Thế nhưng, Thai mi còn đang đứt quãng nước nờ: "Nữ hài nghe người ta nói... Phụ thân là bị người bắn chết... Nhất thương đánh vào ngực... Nàng sau lại tổng hội mơ tới... Phụ thân ăn mặc áo sơ mi trắng, ngực đều là máu... Đều là máu... Là của nàng sai... Đều là của nàng sai..."

Cố thuyền đột nhiên cảm giác được luồng cuồng, trong lòng nữ tử khóc bệnh tâm thần, mà hân, lại cái gì cũng không làm được, cái gì cũng không làm được...

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Là Nữ Phụ Lạ Mụ Nhanh Nhẹn Dững Mãnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Qua sông đương nhiên muốn đoạn cầu

Thai mi đã khóc có chút thở hổn hển, bạo phát tính tình nhưng thật ra bình phục không ít, nàng liều mạng ngừng khóc thút thít, hai tay chống tại Cố thuyền trong lòng, muốn đứng lên.

Cố thuyền bắt đầu tựa hồ không muốn để cho nàng động, dừng một chút, còn là buông tay ra.

Thai mi đứng lên sau, dựa vào lan can quay đầu đi, nghĩ có điểm xấu hổ, đồng thời cũng có chút ảo não, đã biết loạn thất bát tao vừa thông suốt nỗi khổ tâm, Cố thuyền khẳng định nhìn ra không đúng...

"Còn có vài lon bia, uống hay không uống?" Cố thuyền xốc lên bên chân túi, cười hướng nàng giơ lên, hoàn toàn nhìn không ra dị dạng.

Thai mi hít mũi một cái, dùng hết lượng trấn định thanh âm nói: "Không cần, ta cũng cần phải trở về."

"Hảo. Ta tổng người." Cố thuyền theo Thai mi đi xuống sân thượng, Nhan sâm tựa ở cửa thang lầu, thấy Thai mi hồng hồng viền mắt, không gì sánh được kinh ngạc, theo bản năng nhìn về phía Cố thuyền.

Cố thuyền không thấy hân, hướng về phía Thai mi nói: "Người bây giờ... Có thể lái được xe không?"

Thai mi thanh âm đã khôi phục bình thường: "Ta không sao, vụ án này có thể thuận lợi giải quyết, nhờ có Cố tiên sinh. Lý Tổ ở chỗ này đại Mã gia cảm ơn Cố tiên sinh."

Nhan sâm quý dị nhìn Thai mi, cái này táo bạo nữ, khóc choáng váng sao? Chỉ một cái tử trở nên... Trở nên khách khí như vậy?

Cố thuyền biểu tình bị kiềm hãm, trên mặt đang cười, thế nhưng mâu quang đột nhiên lạnh: "Mã tiểu thư nói đầu nói, đây hết thầy đương nhiên yếu quy công cho Mã tiểu thư năng lực trác tuyệt."

"Cố tiên sinh nói đùa, nếu là không có Cố tiên sinh khuynh lực tương trợ, Lý Tổ nhất giới nữ tử, làm sao có thể tra được ra mấy thứ này, làm sao có thể đem hung phạm tróc nã quy án? Cố tiên sinh khiêm tốn, nhưng Lý Tổ thực sự không dám kể công!" Thai mi ngẩng đầu, nhãn thần đặc biệt chân thành.

Cái này, trước mặt hai người nếu như còn không biết ý của nàng, vậy chỉ có thể là đầu bị cửa kẹp.

Nhan sâm buồn cười nhìn về phía hai người, về mặt xem trò vui biểu tình.

Cố thuyền cười đến càng thêm ôn hòa, thế nhưng, có chừng hai người người xem đều biết, cuộc sống này tức giận.

"Mã tiểu thư thực sự là khiêm tốn a, bất quá, qua sông đoạn cầu, có đúng hay không hủy đi quá nhanh, ừ?" Cố thuyền chăm chú nhìn nữ nhân trước mắt, trong lòng khí nộ, đây coi là cái gì, dùng xong tức khí? Sai, đây là dùng xong hoàn vắng ra đáng thương! không có lương tâm nữ nhân!

Thai mi tự nhiên biết người trước mắt sinh khí, thế nhưng, hắc oa, không, bạch oa, nàng tuyệt đối không thể công, chỉ có thể nhượng Cố thuyền bói a. Nàng cân nhắc một chút: "Cố tiên sinh, ngài đối Mã gia có ân, Lý Tổ làm sao dám qua sông đoạn cầu? Ngài có yêu cầu gì, Mã gia tất nhiên nghĩa bất dung từ."

Mã lão cha trải qua bỏ tù một kiện sự này, tất nhiên muốn cùng phân rõ giới tuyến, nếu như còn muốn cùng Cố gia có liên hệ, vậy dĩ nhiên muốn cùng Cố thuyền hợp tác, điểm ấy không thể nghi ngờ, nếu như hơn nữa cứu Mã gia chính là Cố thuyền, loại này liên minh sẽ càng thêm vững chắc, sở dĩ, nàng nghĩ Cố thuyền không có lý do gì cự tuyệt chuyện này.

Cố thuyền lại càng thêm tức giận, nghe một chút, "Ngài" tất cả đi ra, nữ nhân này, đây là quyết tâm cùng hần phân rõ giới tuyến có đúng hay không! Thực sự là... Thực sự là!

Cố thuyền xoay người, không muốn để cho đối phương thấy chính mình có vẻ tức giận, lạnh lùng nói: "Nếu như vậy, Mã tiểu thư trên đường cẩn thận, không tiễn."

Thai mi nhìn còn ở người tức giận, nghĩ có điểm đau đầu, Cố đại công tử, phong độ đâu phong độ? Thân sĩ a thân sĩ! Quên đi, nàng triều cười đến hèn mọn Nhan sâm gật đầu, cũng không quản trước mặt hai người rõ ràng không lớn nam nhân bình thường, xoay người ra biệt thự.

Thấy Thai mi đi xa, Nhan sâm tương đương hưng phấn mà ôm chầm Cố thuyền vai: "Cố đại công tử, làm sao bây giờ? Ngươi đây là bị bỏ rơi tiết tấu a!! Nga ha ha... Không được, nhưng bạn thân cười một chút."

Cố thuyền quay đầu, cười nhạt: "Ta còn có thể cho ngươi cười đến càng vui vẻ hơn một điểm." Nói xong, khuỷu tay rất không khách khí hướng Nhan sâm bụng đánh tới.

"Điểm ấy chiêu số đã nghĩ đánh tới gia... Ngao... Cố thuyền, ngươi hỗn đản!" Nhan sâm che mũi, thống khổ gào thét, hỗn đản, rõ ràng đánh bụng, vì sao biến thành vẽ mặt!!!

Cố thuyền hừ lạnh, hướng Nhan sâm liếc mắt, đem hần cùng hần ngu xuẩn có đúng hay không? Nhiều thật mặt mặt a!

"Hỗn đản... Con mẹ nó... Tê..." Nhan sâm che mũi, ở trên ghế sa lon ngồi xuống, oán nam, hạ tử thủ, đau chết gia,

"Nếu như gia mũi sai lệch... Gia tự nguyện rửa ngươi cả đời bị táo bạo nữ súc..."

Cố thuyền tài lười quản phía sau cái kia bại tướng dưới tay toái toái niệm, trực tiếp xuất môn, hướng ga ra đi.

Hần biểu tình âm trầm, nghiêng răng nghiêng lợi, cái kia nữ nhân chết bầm, tương cứ như vậy bỏ qua hần? Nằm mơ!

Thai mi cũng không biết mỗi người đã tâm tâm niệm niệm không dự định buông tha nàng, vẫn tự cho là sự tình đã giải quyết rồi.

Nàng lái xe, phân biệt đem sự tình loại bỏ một lần, cha hần là hai ngày nữa liền ra tới, Vương thúc trong miệng phân đông tây cũng đã đến trên tay nàng, chuyện này duy nhất tỷ vết đại khái chính là tra nam...

Nghĩ vậy, Thai mi tựa như thở dài, vốn có thể vì vụ án này trực tiếp đem tra nam cũng tận diệt, thế nhưng, không nghĩ tới chuyện này lý, bọn họ đều là diễn viên a! Tra nam là nguy sư gia, Mã lão cha là là pháo hôi, diễn viên là Cố gia phiêu lão bất tử... Nàng thật muốn hét nhất câu: Nội dung vở kịch quân, nào tu bỏ cũng phải có điểm hạn độ a a a!!!! Oán niệm hoàn tất.

Nàng rốt cuộc hiểu, chính chuyện lý, tra nam duy nhất cống hiến đại khái chính là cho hần chủ từ đề cử thể tội son dương người chọn, cũng chính là nàng cha. Sở dĩ, hiện nay hình thức, căn bản không có thể đem tra nam thế nào... Ôi chao, nàng bất quá đã nghĩ ngược một tra nam mà thôi, dĩ nhiên cũng là như thể công trình vĩ đại a... Buồn nản a...

Thai mi một đường miên man suy nghĩ, nhưng thật ra rất nhanh lái đến y viện. Nàng đi vào phòng bệnh thời gian, Mã phu nhân chính cùng Cầu Cầu đang đùa xếp gỗ, một già một trẻ, nhưng thật ra thật vui vẻ.

Thai mi thở phào một cái, Cầu Cầu có thể trở lại bình thường là tốt rồi, nàng tiến lên ôm lấy Cầu Cầu, hôn nhẹ mặt của hần, đối Mã phu nhân nói: "Mụ, sự tình giải quyết rồi, ba ba ngày mai liền ra tới!"

"Àm" một tiếng, Mã phu nhân trong tay xếp gỗ rơi trên mặt đất, đùng hư Cầu Cầu tòa thành. Nàng về mặt kích động đứng lên, sắc mặt tự khóc tự cười: "Bảo bối, ngươi nói là sự thật! Thật vậy chẳng?!"

"Là thật!" Thai mi ôm Cầu Cầu, tiến lên ôm lấy nương, mỉm cười, "Mẹ nếu là không tin ta, có thể cấp Vương thúc gọi điện thoại, Vương thúc cũng biết!"

"Thật tốt quá... Thật tốt quá..." nương ôm Thai mi, biên cười biên khóc, nước mắt "Tuôn rơi" rơi vào Thai mi trên vai, cả người đều kích động run lên.

"Mụ. Đừng khóc, ngày mai đi đón ba ba thời gian, cũng không thể mất đỏ vành mắt, ba ba hội đau lòng!" Thai mi vỗ mẹ bối, giọng nói nhẹ nhàng.

"Ừ... ta không khóc, đây là cao hứng sự tình..." nương sát lau nước mắt, vừa cười.

"Mẹ, ngoại công yếu trở về sao? Ngoại công yếu trở về sao?" Đứng ở bên trên Cầu Cầu giờ lên hé ra rục rờ khuôn mặt nhỏ nhắn, gần kề Thai mi.

"Là. Ngoại công yếu đã về rồi!" Thai mi sờ sờ tiểu quý đầu.

"Nga nga nga! Thật tốt quá, thật tốt quá!" hầu tử khôi phục nguyên dạng, cao hứng nhảy tới nhảy lui, bính đáp xong, lại gần ôm lấy Thai mi góc áo, liền

tiếp kêu to, "Mẹ, ta muốn đi đón ngoại công, đi gặp ngoại công lập!!"

"Hào hào, ngày mai dậy sớm một chút, mẹ mẹ dẫn ngoại đi!" Thai mi ôm lấy cao hứng khuôn mặt nhỏ nhắn hồng hồng hàu từ, hôn nhẹ hấn khuôn mặt nhỏ nhắn.

Trong bệnh viện, nhất phái tường hòa vui mừng, không gì sánh được ấm áp.

Mà bên kia, Tổng thị phòng làm việc, tiếp điện thoại xong Tổng cần du, đưa điện thoại di động hung hăng tạp hướng góc tường, cả người lộ ra âm ngoan dữ tợn.

Hắn tìm nhiều như vậy tâm tư, lại còn là nhượng Mã đình khôn đi ra!! Hãy để cho hắn đi ra!! Chết tiệt!

Hào hào, hảo ngoại một Cố thuyền!

Tổng cần du nắm chặt nắm tay, trong con người đen nhánh là không chút nào che giấu tàn sát bừa bãi sát ý!

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Là Nữ Phụ Lại Mụ Nhanh Nhẹn Dững Mãnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32: Ly hôn, thế tất phải làm

Nắng sớm trong, cao to nam tử chậm rãi đi tới, hấn nhủ lại mi, cảm đã dài ra màu xanh hồ tra, khuôn mặt cũng tiêu tụy rất nhiều, hấn ngẩng đầu, liếc mắt liền thấy được bên cạnh xe đứng đoàn người, thần tình trong nháy mắt mềm mại.

nuơng che đôi môi, viền mắt hồng hồng chạy tới, Cầu Cầu cũng chạy theo, hô to: "Ngoại công, ngoại công!"

Mã lão cha ôm lấy hướng hấn chạy tới nuơng, đáy mắt cũng có ửng đỏ màu sắc. Cầu Cầu chạy đến bên cạnh bọn họ, ngoại công bà ngoại không để ý tới hấn, hấn ngược lại cũng không thêm để ý, tựa vậy bắt hai người đảo quanh, vẫn "Ngoại công ngoại công" kêu.

Mã lão cha và nuơng trở lại bình thường, có chút ngượng ngừng ra đi, dù sao đây là ở người đến người đi trên đường cái, một xấp dây niền kỷ còn ngoạo phiến tình, ừ, ảnh hưởng bất hảo...

"Ngoại công, Cầu Cầu rất nhớ ngoại!" Nhìn ông ngoại bà ngoại hấn xa nhau, tiểu hàu từ nhanh lên về mặt thành thật biểu lộ.

"Ngoại công cũng rất muốn Cầu Cầu! Nhìn ta một chút tiểu Cầu cầu, ngoại công không ở nhà, có hay không nhạ mẹ mẹ và bà ngoại tức giận à?" Tiểu từ kia biểu lộ hiển nhiên rất được Mã lão cha lòng, một phen ôm lấy Cầu Cầu, cử quá... đình.

"Không có! Cầu Cầu tôi nghe lời! Mẹ mẹ đều nói Cầu Cầu hiểu chuyện!" Tiểu hàu từ thích nhất như vậy ngoạo, ở giữa không trung càng không ngừng cười uốn tới ẹo lui.

Thai mi nhìn mừng rỡ tiểu từ, nở nụ cười, mắng hấn chính là tai trái tiến tai phải ra, khoa hấn nhưng thật ra vẫn nhớ lao lao, còn lấy ra nửa khoe khoang thực sự là...

"Ba." Thai mi nhìn về phía Mã lão cha, trong lòng cũng có chút sấp sấp, tối hôm qua tâm tình phát tiết để cho nàng chột mình bạch rất nhiều sự. Lao thẳng đến

Một thế giới, nàng vẫn rằng bình yên làm người đứng xem nàng, hiện tại mới hiểu được, có thể có được một cơ hội sống lại, có thể có được một phần chưa từng tiếc nuối thân tình là cỡ nào trân quý! Đời này, nàng không bao giờ... nữa phạm quan trọng như vậy lỗi, nàng cũng không cho phép bất luận kẻ nào đến phá hư!

"Ba, ngài không có việc gì là tốt rồi, chúng ta về nhà." Tổng cần du cũng đi tới Thai mi bên người, nở nụ cười khả cúc.

Thai mi yên lặng nhìn hấn một cái, nam nhân hành động như trước kỹ càng, thế nhưng nàng lại phát giác ra vài phần bất đồng, cũng là, bộ phận then chốt tính hết, còn là giò trúc mức nước, làm sao có thể không ảo não!

"Ừ. Chúng ta trở về đi." Mã lão cha khéo tay ôm Cầu Cầu, khéo tay nắm nuơng đi tới xe. Thai mi nhìn chim nhỏ nép vào người

nuơng, nhìn nhìn lại trình báo hộ trạng Mã lão cha, rốt cuộc mơ hồ cũng sinh ra vài phần ước ao, cầm tay đến già hạnh phúc, không phải là không có, mà là không gặp được a...

"Tổ tổ?"

Nghe được tra nam thanh âm, Thai mi nhất thời hoàn hồn, quay đầu đi: "Làm sao vậy?"

"Tổ tó a. Ta nghe nói ba ba vụ án này ít nhiều Có tiền sinh hỗ trợ, chúng ta là điều không phải yếu trừ một thời gian cảm tạ hần một chút?" Tổng cần du ôn nhu nhìn về phía Thai mi, nói cũng lại có mặt ở đây.

Thai mi như có điều suy nghĩ quan sát hần, xem ra Tổng cần du cho rằng đây là Có thuyền đảo loạn... Mặc dù có điểm không phúc hậu, thế nhưng, Có công từ ngược lại da dầy máu nhiều, đẩy ra ngoài đáng đáng cũng không quan hệ.

Nghĩ tới đây, Thai mi không hề hồ thẹn hạt bài: "Đúng vậy, lúc đó Có công từ đáp ứng hỗ trợ, ta còn có chút không tin, không nghĩ tới, hần thật có thể cho tới này chứng cứ, đem ba ba cứu ra, thật sự là quá may mắn. Chúng ta quả thực hần là hảo hảo cảm tạ hần!"

Tổng cần du ý tứ hàm xúc bất ninh nhìn về phía Thai mi, hần tìm tới tin tức lý còn có chút khác, thế nhưng, hần thật sự là không thể tin trước mắt cái này luôn luôn ngốc nghếch nữ nhân có thể phá hần cục, hần là, còn là Có thuyền thao túng có khả năng khá lớn... Thế nhưng, cái kia lão bà hiện tại ốc còn không mang nổi mình ốc, hần nếu như đáp không hơn mới ông chủ, làm sao có thể đấu thắng Có thuyền! Ghê tởm!

Thai mi cũng không chú ý Tổng cần du khác thường, nàng đang suy nghĩ một chuyện khác, nếu quyết định phải thật tốt sinh hoạt, tra nam tiện nữ một đôi bom hẹn giờ tuyệt không có thể giữ ở bên người, ly hôn và vân vân tuyệt đối thế ở phải làm, hay là, đêm nay phải cùng cha hảo hảo nói chuyện một chút...

Đoàn người nhàn nhả đi, phía trước một đôi ẩm áp ngọt ngào, phía một đôi cho nhau tính toán, ngược lại cũng là kỳ cảnh một chỗ.

Ban đêm, Tổng cần du tắm rửa xong đi ra, thấy Thai mi đang ở nằm lý ở trên giường cùng Cầu Cầu ngoan nháo, nương lườm thân đến thân đi cười thành một đồng, ngực càng thêm khó chịu rồi lại nổi lên hơi nhiệt ý, hần đi lên trước, ngồi ở mép giường bên cạnh, hơi nóng tay khoát lên Thai mi đầu vai, động tác mờ ám mà vô cùng thân thiết...

Thai mi trong nháy mắt toàn thân cứng ngắc, ôm nhi tử vẫn không nhúc nhích, thậm chí cũng không dám ngẩng đầu... Mẹ nó, người Tổng tra thực sự là vô hạn cuối, vừa tai họa cha nàng, bây giờ lại còn có thể cùng nàng cầu hoan! Thật mẹ nó muốn phế đi tra nam cái móng vuốt này!

"Tổ tó... Người hai ngày này cũng không nghỉ ngơi thật tốt, vừa kinh vừa sợ, vậy cũng mệt mỏi..." Tổng cần du để sát vào Thai mi, nóng một chút khí tức trực tiếp đánh vào Thai mi gò má bên, cô gái thân thể càng thêm cứng lên, muốn chết... Muốn chết...

"Mụ mụ! Ta khó chịu..." Thai mi trong lòng bỗng nhiên chui ra một tiểu nhân, thiếu chút nữa bị mẹ nó chen chết hầu tử rất bất mãn ý bủ môi, thò đầu ra, vừa lúc tiến đến ba mẹ hần trung gian, "Mụ mụ, không nên ôm chặt như vậy ma!"

Bị Cầu Cầu đánh động, vừa mập mờ bầu không khí nhất thời chạy sạch, Thai mi hận không thể ôm lấy nhi tử hung hăng thân hai cái, con trai ngoan a con trai ngoan, người thật đúng là mẹ người cứu mạng rom rạ nga rỗng rỗng!

Thai mi nhân thể ôm Cầu Cầu xoay người rơi xuống đất, hiển thể lương mẫu trạng mỉm cười: "Người cũng mệt mỏi, đi ngủ sớm một chút, ta nhìn hầu tử còn phải nháo một trận, ôm hần đến ba mẹ nơi nào đây vui đùa một chút." Nói xong, không đợi Tổng cần du có phản ứng, trực tiếp lòng bàn chân mạt du, lưu.

Tổng cần du ngồi ở trên giường, nhìn Thai mi bóng lưng biến mất, bỗng nhiên câu thần, lạnh lùng cười, nữ nhân này, gần nhất nhưng thật ra khả năng.

Thai mi đến Mã lão cha gian phòng thời gian, trong phòng ngủ không ai, nhưng thật ra phòng trong phòng tắm có tiếng hưởng, nàng ôm Cầu Cầu đi tới, chỉ thấy Mã lão cha phao trong bồn tắm, nương đỏ mặt đang giúp hần sát bọt, tắm tặc, không khí này, phần hồng phao phao... Thai mi tà ác ý niệm trong đầu... Ho khan một cái.

"Bà ngoại! Người cũng không cho Cầu Cầu tắm... Ngô..." Thai mi thiếu chút nữa lỡ tay ô tử của nàng người cứu mạng rom rạ...

Nghe được thanh âm lườm người nhất thời xoay đầu lại, Mã lão cha nhưng thật ra phụng phịu tác uy nghiêm trạng, chỉ là mắt đao a mắt đao, Thai mi nhất thời thành cái sàng..

nương mặt kia da, mỏng cân chỉ dường như, nhất thời khăn mặt ném một cái, đỏ lên khuôn mặt đi ra ngoài...

Nga... Xong... Thai mi chuyển một thân sẽ chạy ra, lại nghe phía sau mờ rờ ràng tức giận trung nam nhân nói: "Mã Lý Tổ, nửa đêm không ngủ, chạy tới làm gì!"

Nga nga... Cha, hiện tại tài chín giờ, ngài chú ý một chút ánh hưởng a... Thai mi oán thâm vô số, lại chỉ có thể cứng đờ đứng tại chỗ, khô quắt "Hắc hắc" hai tiếng: "Cái kia, ba, ta không phải có ý định... Ừ, kỳ thực ta là có chuyện khẩn yếu muốn nói với người lạ..."

Mã lão cha nhìn chạy không ảnh nương, đen gương mặt, hàm hừ nói: "Đã biết, người đến thư phòng đợi lát nữa."

Thai mi như được đại xá chạy ra ngoài, thuận tiện đem Cầu Cầu buông đến, vỗ vỗ đầu hần: "Đi tìm bà ngoại ngoan một chút."

"Ta có thể để cho bà ngoại giúp ta tắm sao?" Cầu Cầu chớp hần thuần khiết đôi mắt nhỏ thần.

"Nhưng.. có thể..." Chỉ cần người không sợ bị người cái kia mặt đen ông ngoại tấu tử... Một cái ác độc nương không chút nào hồ thẹn tổng biệt nhà mình nhi tử, còn kém phát tay một cái

Hầu tử hoa hô lùi đi xuống lầu, hoàn toàn không biết hấn gần gặp phải tai nạn... Nhi tử a, chúng có một ngày người sẽ minh bạch mẹ ôi dụng tâm lương khô, đây là cho người sớm biết... Tăm kỳ bị cắt đứt thống khô...

Mã lão cha mặt đen lại đẩy ra cửa thư phòng thời gian, Thai mi quy củ dường như cổ đại cung nữ như nhau ngồi ở ghế trên, nhìn thấy người tới, bật người cười thành một đóa cây hoa cúc, chân chó trạng nâng lên một ly trà: "Ba ba, tọa. Ba ba, ngài thích nhất trà."

Mã lão cha nhìn thoáng qua nói năng ngọt xót nữ nhi, nhất thời dờ khóc dờ cười, ngồi xuống, thờ dài nói: "Được, đừng đùa, nói đi, chuyện gì?"

Nghe thế, Thai mi trên mặt cây hoa cúc dần dần tiêu thất, thần sắc bắt đầu nghiêm túc, Mã lão cha thấy thế, cũng theo nghiêm túc.

"Ba, kỳ thực... Kỳ thực, ta nghĩ... Ta nghĩ ly hôn..." Thai mi rũ xuống con người, thấy không rõ thần sắc.

Mã lão cha lại kinh trụ: "Cái gì?"

"Ta nghĩ ly hôn... Ba ba, người đứng, ta quá ngây thơ rồi... Ta... Ta..." Nói nói, cô gái âm điệu bên trong có khóc nức nở.

Một cái mô phạm cha nhất thời đau lòng, cộng thêm con tức bốn phía: "Tổ tổ, có đúng hay không tiểu tử kia khi dễ người!"

"Là!" Thai mi cũng không từ chối, kể tục khóc thút thít, "Ba ba, hấn bên ngoài..... Hấn ở bên ngoài có nữ nhân!"

"Cái gì!" Mã lão cha trực tiếp vỗ bàn một cái, "Cọ" đứng lên, sắc mặt vói khi nãy vừa đen mấy lần.

"Ba, người đừng như vậy..." Thai mi đứng lên, kéo ba nàng ngồi xuống, tài tiếp tục nói, "Ta không có chứng cứ... Thế nhưng, thế nhưng ngày đó, a Tranh ở phủ dung nhai thấy... Thấy hấn và một nữ nhân khác rất thân mật đi cùng một chỗ... Ta tin tưởng a Tranh, nàng sẽ không gạt ta... Ta và Cẩn du cùng một chỗ thất niên, hấn dĩ nhiên... Hấn dĩ nhiên..."

Mã lão cha vỗ Thai mi vai, đau lòng nói: "Hảo hảo, Tổ tổ, nếu như đây là thật, ba ba ủng hộ người ly hôn, chúng ta Tổ tổ khá ái như vậy, còn nhiều mà nhân truy cầu!"

"Thế nhưng... Ba ba, ta không có chứng cứ... A Tranh cũng không có chứng cứ..." Thai mi ngẩng đầu nhìn Mã lão cha, viền mắt còn là hồng hồng, "Hon nữa, mấy ngày qua, ta... Ta cuối cùng tưởng... Hay là... Có lẽ là hiểu lầm... Thế nhưng, thế nhưng, ngày đó, Cố công tử và ta nói... Hấn nói..."

Nghe được Cố thuyền tên, Mã lão cha sắc mặt trầm tĩnh vài phần, hỏi: "Cố công tử nói cái gì?"

"Cố công tử đang tra ba ba án từ thời gian, thuyết vụ án này sẽ dính dấp đến ba ba thực sự có chút kỳ quái, Từ triết nhiều người như vậy cũng không vu oan, lại vu oan đến ba ba trên đầu..."

Nghe nói lời ấy, Mã lão cha sắc mặt của quả nhiên đổi đổi, chuyện này, hấn cũng cảm thấy thật kỳ quái, ngày đó chính là Phan thạch ngọc người phụ tá gọi điện thoại cho hấn, nói là Phan tiên sinh tưởng nói chuyện với hấn một chút hợp tác giao tiếp vấn đề, hấn lúc đó cũng không cảm thấy kỳ quái, dù sao, Cố thuyền tới A thị, chia một chén súp chuyện, ai cũng không muốn.

Thế nhưng, không nghĩ tới, chuyện này nhưng thật ra thiếu chút nữa hại hấn, thậm chí thiếu chút nữa hại toàn bộ Mã gia, nói Từ triết người này, hấn cũng không thể nào thực, vì sao như vậy tận hết sức lực hại hấn, hấn tuy rằng cùng Cố Thành Hàng quá giang tuyền, thế nhưng cũng không phải cái gì từ trung thuyết phục hấn hấn là so với hại chết hấn rất có dùng?

Trừ phi, có người cho ra lợi ích lớn hơn nữa, trừ phi, hấn cần người nào!

Mã lão cha mâu quang lóe lên, lãnh ý hiện ra, đáp án hiển thị

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Làm Nữ Phụ Lạ Mụ Nhanh Nhẹn Dừng Mãnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Đây là muốn yêu đương vụng trộm

"Tổ tổ... Người hãy thành thật nói, chuyện này, người tham dự nhiều ít?" Đừng xem Mã lão cha lớn lên khỏe mạnh, đầu óc cũng là thỏa thỏa, minh bạch lúc, trong nháy mắt liền chuyển hướng nữ nhi.

"ta... Ba ba bỏ tù, mụ mụ thoáng cái ngắt đi, ta thực sự... Rất loạn rất loạn, a Tranh giúp ta tìm hấn cậu, thế nhưng Chung cục cũng không có cách nào... Sau lại, không biết sao, Cố tiên sinh tìm được ta, nói là có biện pháp giúp ta... Sở dĩ ta liền..." Thai mi gián đoạn, trừu khóc thút thít ể nói.

Mã lão cha nhìn nữ nhi bộ dáng này, lại nghe đến thê tử té xỉu, tự nhiên tâm thương yêu không dứt, thờ dài, vỗ vỗ nữ nhi vai: "Là ba ba không tốt, là ba ba liên lụy các người..."

Thai mi thờ phào nhẹ nhõm, lại cũng có chút hơi khó xử, nàng cũng không tưởng lừa dối Mã lão cha và nương, thế nhưng, nàng rất sợ, nếu như bọn họ biết nàng đã không phải là Mã Lý Tổ, có thể hay không đối với nàng trợn mắt nhìn, có thể hay không để cho nàng đem nữ nhi bọn họ trả lại... Nàng thừa nhận, nàng có tư tâm, nàng không muốn...

"Cổ tiên sinh nói rất đúng, xem ra ba ba cũng được người khác cái nhìn trong mắt." Mã lão cha bỗng nhiên thì thào, "Nhiều năm như vậy, ba ba dĩ nhiên cũng lão thị..."

"Ba ba, đừng nói như vậy, là ta trước đây rất ngu, không nên... Không nên gả cho hắn." Thai mi thấp giọng nói.

"Tổ tó. Người định làm như thế nào? Người nói hai chuyện, ba ba tin tưởng, thế nhưng không có chứng cứ, người bên ngoài nhưng sẽ không tin tưởng nốt." Mã lão cha sờ sờ Thai mi đầu, cũng có chút bất đắc dĩ, "Nếu như yếu đào ra chứng cứ, người không thiếu được vẫn phải nhìn một đoạn thời gian, thế nhưng, tiểu tử kia lòng dạ sâu, chuyện này không thành công lao, hắn hành sự sẽ phải càng thêm cẩn thận, muốn bắt hắn nhược điểm cũng càng thêm nan... Người..."

Thai mi cũng không phải không cân nhắc qua vấn đề này, còn hơn nhượng Tống cần du không chết từ tế được, nàng hiện tại càng thêm lo lắng chính là người nhà an toàn, mặc kệ thế nào, bỏ rơi con này hút máu trùng là việc cấp bách: "Ba ba, ta... Ta không muốn tái cùng với hắn, ta sợ hắn sẽ làm bị thương hại các người... Ta thực sự rất sợ."

Thai mi cầm Mã lão cha tay, thanh âm thật thấp: "Ngược lại, ta cùng hắn cộng đồng tài sản cũng không nhiều, coi như là hao tài tiêu tai... Ta không muốn đem sự tình huyền mọi người đều biết, dù sao Cầu Cầu còn nhỏ, huyền dư luận xôn xao đối với hắn bất hảo, ta không muốn hắn nhân vì chuyện của chúng ta bị người nghị luận..."

Nói đến Cầu Cầu, Mã lão cha thần sắc bỗng nhiên biến đổi: "Nếu như, tiểu tử kia yếu tranh cầu Cầu nuôi nấng quyền làm sao bây giờ? Cái này không thể được! Cầu Cầu là ta Mã gia người, tuyệt không thể cấp tiểu tử kia!"

"Ta cũng sẽ không nhượng cái kia tra nam mang ta đi nhĩ tử!" Nói đến đây, Thai mi có chút nghiêng răng nghiêng lợi, "Ba ba, ta sợ chính là Tống cần du không chịu ly hôn, hắn đã tâm lớn, nếu như cái gì đều không chiếm được, hắn khẳng định không cam lòng ly khai!"

"Tổ tó, chỉ cần người kiên định quyết tâm, những thứ khác ba đến nghĩ biện pháp. Đừng lo lắng." Mã lão cha kể tục sờ sờ nữ nhi đầu, ngữ khí ôn hòa nhưng không mất kiên định.

"Ừ. Còn có mục mục, ba ba cũng nhắc nhở một chút mục mục, ta sợ người nọ cấp mục mục rót thuốc mê." Thai mi kể tục cảnh giới.

"Hảo, sớm một chút đi ngủ đi." Mã lão cha vỗ vỗ Thai mi lưng, hai người cùng đi ra khỏi thư phòng.

Nhiên, đi xa hai người không có chú ý tới, ngoài thư phòng chỗ rẽ trong bóng tối, đứng một người nam nhân, hắn tựa hồ đứng yên thật lâu, biểu tình đều cứng lên, chỉ có cả người lãnh ý làm cho lòng người kinh.

Ngày thứ hai, Thai mi rốt cục đến đúng giờ tập chí xã, vừa vào cửa, chỉ thấy người cả phòng toàn bộ chó có lên tiếng, ngẩng đầu nhìn nàng.

Thai mi cũng không thêm để ý, trực tiếp đẩy cửa ra, đi vào phòng làm việc của mình, trong lúc, vô ý thức liếc liếc mắt ngồi ở bên trên Bạch Liên Hoa, sắc mặt rất tái nhợt, nhưng vẫn là cường chống đối với nàng nở nụ cười một chút.

Thai mi bỗng nhiên tâm tình thật tốt, hanh, nàng chính là ác độc nữ phụ, nàng chính là không quen nhìn đây đôi tra nam tiện nữ. Thế nào, hãm hại ba nàng không hãm hại thành, liền bãi làm ra một bộ ốm yếu Lâm muội muội dạng? Có đúng hay không yếu nàng cửa nát nhà tan, trên mặt nữ nhân tài năng khai ra một đóa hoa đến? Tổ mộng xuân cũng tốt tình tình!

Thai cô nương tâm tình rất tốt, hừ cười nhỏ mở máy vi tính ra, điện thoại di động nhưng ở bên cạnh sung sướng vang lên: "Mụ... Mụ mụ mễ, nhận... Nhận nghe điện thoại ~ "

Thai mi bất đắc dĩ, hầu tử đại nhân liền yêu nói lắp, nàng xoa bóp nút trả lời: "Này?"

"Bảo bối a, ngày hôm nay sớm chút trở về a, ba ba người ngày hôm nay mời Cổ tiên sinh đến nhà ăn. Không bị muộn rồi nga." Từ cha trở về, nương thanh âm khôi phục nhất quán vui, "Được rồi, không cùng người nhiều lời, quý khách tới cửa, ta muốn đích thân xuống bếp, tỏ vẻ cảm tạ."

"Mẫu thân đại nhân, ngài cũng đừng cấp Quách tẩu làm loạn thêm..." Thai mi quay cắt đứt điện thoại.

Thỉnh Cổ thuyền đến nhà ăn? Ai ra mưu chủ ý a... Thật là! Thai mi tức giận cào tường, nàng vừa hủy đi cầu, hiện tại cầu kia dĩ nhiên "Đặng đặng đặng" chạy đến nhà nàng tới? Đây là trả thù tiết tấu, xong đời... Được rồi, nàng tự mình đa tình... Cổ thuyền nhất định là cùng cha nói chuyện hợp tác tới, nàng trái lại làm cái bài biện

Thế nhưng, người nào đó không hợp tác nhĩ tử, sững sờ nhượng người nào đó làm bình hoa mộng tường bề đóng cặn bả...

Thai mi mang theo một thân bùn Cầu Cầu lúc về đến nhà, Cổ thuyền đã tọa ở trên ghế sa lon cùng Mã lão cha trò chuyện với nhau thật vui. Thấy nàng trong tay giãy dụa Cầu Cầu, cha và Tống cần du sắc mặt của đều có điểm nhục nhã, Cổ thuyền trong con người càng không chút nào che giấu tiểu ý.

Thai mi nghiêng răng nghiêng lợi, từ tiểu tử, chỉ biết cho nàng mất mặt!

"Mụ mụ... Ta không nên lặp..." Tiểu hầu tử hoàn toàn không rõ trạng huống, một thân bần hương Thai mi trên người cọ, "Đều là những tên khốn kiếp kia lỗi, ta là giáo huấn bọn họ!! Mụ mụ!"

Thai mi cúi đầu nhìn mình bị cọ thành bần sắc bạch sáo trang, mi tâm trực tiếp xoay thành thập tự, con tức "Thờ phỉ phò" đi lên mạo: "Đánh nhau cũng sai! Còn dạy huấn bọn họ? Là ai bị áp trên mặt đất đánh a! Là ai trên đất bần lăn qua lăn lại trốn! Đánh nhau thì đánh nhau, người dĩ nhiên bị thua!!"

"Ta mới không có thua! Rõ ràng là ta lúc phản công, người đem ta xốc lên bắt đi, hanh, người dĩ nhiên mang theo ta đi... Bọn họ khẳng định chê cười ta... Ta không nên lặp... Không nên." Cầu Cầu bắt đầu duỗi chân, bắt đặc dĩ tiểu cổ áo còn ở vô lương bác gái trên tay, bốc lên không đi ra.

Ở đây toàn bộ hắc tuyến, liên Cổ thuyền cũng không may mắn tránh khỏi.

Thai mi nổi giận, mắt thể diện thì mắt mặt, lại vẫn chọn ở có khách nhân thời gian ném, tiểu tử này, khiếm giáo huấn! Nàng lời vô ích không nói, kể tục mang theo Cầu Cầu liền hướng trên lầu đi, khí thế kia, nhượng Cổ thuyền vô ý thức rút một chút, khụ, tiểu tử kia, cho người tuổi thơ mặc niệm..

Mã lão cha đen gương mặt, nhìn làm mất mặt vì một đôi kẻ dờ hơi, thiếu chút nữa không bối quá khí.

"Mã tiên sinh nói rất đúng, vụ án này cần phải chậm rãi." Cổ thuyền tăng hắng một cái, đem rõ ràng sắp ma hóa Mã lão cha kéo lại.

Mã lão cha nỗ lực điều chỉnh biểu tình, nói: "Cổ tiên sinh nói đúng."

Tiếp theo hàn huyền có vẻ không yên lòng, ở đây hầu như đều đem cái lỗ tai dựng thẳng lên tới nghe trên lầu động tĩnh.

"Ba ba!" Cổ thuyền mí mắt gật gật, đây là... Đánh đòn.

"Mụ mụ! Người thế nào... Ngô..." Mã lão cha cả kinh, nha đầu chết tiết kia, sao có thể che lại miệng của tiểu hài tử đâu, muốn phá hư a!

Tiếng nước hi lý hoa lập, hãy cùng mức nước trượng dương như, Quách tẩu khốc mắt rút trừu, phòng tắm a... Nàng lại muốn quét tước thật lâu...

Thai mi xuống thời gian, trong phòng khách đồng loạt ngẩng đầu nhìn nàng, đi theo phía sau gục đầu đầu bại gà trống dạng Cầu Cầu.

Cổ thuyền đáy mắt sinh ra vài phần tiểu ý, để nữ nhân trong khung tùy tính và kiêu ngạo, như là vĩnh viễn nghiêng đầu nữ vương, có lẽ chỉ có thể đánh chết không thể đánh bại chiến sĩ.

"Cổ tiên sinh mời ngồi." nương đi ra hoà giải, dẫn Cổ thuyền ngồi ở chủ vị, "Đều là ta thức ăn bản cùng, Cổ tiên sinh nhưng nghìn vạn lần đừng ghét bỏ a."

"Phu nhân nói đầu nói, có thể nắm được phu nhân tay nghề là Cổ thuyền vinh hạnh."

Người kia trang nhân còn giả bộ thật giống, Thai mi kể tục oán thầm.

Mã lão cha trừng mắt một cái Thai mi, cũng ngồi xuống theo, tiếp theo là nương, Tổng cần du, Thai mi sờ mũi một cái, dẫn tiểu bại hoại yên lặng ngồi xuống, không rên một tiếng.

Chính đang lúc một phen ăn uống linh đình, Cổ thuyền và Mã lão cha trò chuyện với nhau thật vui, liên Tổng cần du cũng là một bộ nhiệt tình háo khách mô dạng, thật là không có có tối trang bức, chỉ có càng trang bức a...

Thai mi đắm trong bát com trắng, yên lặng không nói gì, bên trên Cầu Cầu cũng đắm trong bát com trắng, có mắt thần bắn phá hấn.

Thai mi để vấn hồi hình tượng, vẫn ngoan ngoãn tọa ở một bên, nỗ lực bình hoa trạng. Chính ăn xong rồi, nàng cũng ngoan ngoãn ngồi ở sô pha một góc, nghe Mã lão cha, Tổng cần du và Cổ thuyền câu được câu không nói chuyện phiếm.

Nghe Mã lão cha càng ngày càng thanh âm hưng phấn, có thể thấy được hấn vẫn rất thương thức vị này hậu bối.

"Lại nói tiếp, Cổ tiên sinh lúc đầu đã cứu Tổ tổ mẹ con, hiện tại vừa cứu Mã mỗ, thật sự là chúng ta Mã gia ân nhân." Mã lão cha hào sảng nói.

Cổ thuyền khiếm tốn cười cười: "Mã tiên sinh thực sự quá khách khí, chỉ có thể nói, Cổ mỗ và Mã gia thực sự hữu duyên a."

Thai mi nhận được mỗ nam đặc ý đường nhìn, khinh thường nghiêng đầu, hanh, chỉ biết là dùng huyền diệu tìm đến tồn tại cảm tiểu hài tử xấu xa, còn đang cha mẹ nàng trước mặt giả bộ nhân mô cầu dạng, nàng thật muốn rống nhất câu, Cổ công tử, của người tiết tháo rơi hết.

Cổ thuyền thu được người nào đó ánh mắt khinh thường, cũng không nháo, mạn chậm rãi nói: "Mã tiên sinh, Cổ mỗ xin lỗi không tiếp được một chút."

Lời vừa nói ra, Mã lão cha vội vã ý bảo Quách tẩu dẫn Cổ thuyền đến toilet.

Không bao lâu, Thai mi điện thoại di động vang lên, nàng tròn mắt vừa nhìn, cừ thật, dĩ nhiên là đang ở giải quyết tam cấp vấn đề Cổ công tử.

"Đến hậu viện, không đến đừng hỏi hận."

Thai mi khẽ cắn môi, hầu như có thể tưởng tượng đến mỡ nam già thanh cao đáng về đặc ý.

Nàng dùng một chút, tiểu tức phụ trạng đối với nàng cha nói một tiếng, cha hừ một tiếng, còn là phát phát tay.

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Làm Nữ Phụ Lạ Mụ Nhanh Nhẹn Dùng Mãnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 34: Nghiệt duyên a nghiệt duyên

Mỡ nữ kéo dài thoir gian đi tới hậu viện, ở nhà mình bị người uy hiếp, có so với nàng càng thêm thất bại sao? Không phải là nhượng hấn lấy danh nghĩa làm vài chuyện sao, đã vậy còn quá keo kiệt...

Thai mi nhảy vào hậu viện, liền thấy nam tử chống tường, ở bóng ma trung, tự tiểu phi tiểu.

"Làm gì a, đem ta gọi ra... Nam nữ trao nhận không rõ không biết a..." Thai mi toái toái niệm.

Cổ thuyền một ngụm lão máu thiếu chút nữa một đem mình nghẹn chết, nam nữ trao nhận không rõ?! Nữ nhân này thật đúng là dám nói, là ai nửa đêm bò tường đùa giỡn nhân đùa giỡn vui? Là ai vênh mặt hát hàm sai khiến coi hấn là tiểu đệ? Là ai mặt dày mày dạn không nhượng hấn tra án... Hiện tại nhưng thật ra phiết một không còn một mảnh!

Nữ nhân, tên của ngươi kêu đánh đá!

"Nguyên lai chúng ta không thân a... Vậy tiếc nuối... Vốn còn muốn xem ở giao tình của chúng ta thương..." Cổ thuyền một bên cười, một bên tới gần Thai mi, một, hai bước, sững sờ đem Thai mi dồn đến góc tường.

Ôi, này tư thế, đùa giỡn lưu manh kinh điển a... Hắc hắc, vậy cũng chớ quái nàng...

Thai cô nương hưng phấn mà mạo phao, tay phải động tác cực nhanh, hướng về trước mắt nam nhân bụng đánh tới.

Cổ thuyền hơi sững sờ, theo bản năng lui bụng khoan tay, Thai cô nương đột nhiên xán lạn cười, đồng thời chân phải xuất kích, vị trí sao? Ho khan một cái, mọi người đều biết...

Cổ thuyền nhất thời dở khóc dở cười, nghiêng người lóe lên, đồng thời đùi phải quét ngang, cả người rất nhanh lẩn người tiến lên, ở Thai mi còn không có phản ứng kịp thời gian, đem nàng gất gao đặt ở trên tường.

Cái này được rồi, thủ cổ bắt tay vào làm, hai người thiếp được tử chết, Cổ thuyền mặt ngay tại Thai mi bên trái, hô hấp càng trực tiếp hâm nóng một chút phun ở Thai mi trên mặt.

Thai mi nhất thời tức giận đến sắc mặt đỏ bừng, tức giận nói: "Buông tay!"

"Là ngươi muốn động thủ, bại tướng dưới tay, cũng không tư cách đề ra yêu cầu." Cổ thuyền như là cố ý không cho nàng sống khá giả, cười hi hi gần kề một điểm, cái này hai người thực sự là gần nhau đến cực điểm.

Thai mi cứng còng một cử động nhỏ cũng không dám, trong lòng âm thầm kêu khổ, sớm biết rằng sẽ không chơi, nam nhân này thân thủ... Nàng quả nhiên là không làm từ sẽ không phải chết a...

Cổ thuyền đề sát vào gần nhìn người trước mắt, nữ nhân này tuy rằng tính tình các loại bất hảo, thể nhưng lớn lên còn thật đẹp mắt. Một đôi thật to mắt hạnh, sáng sáng, bên trong còn mơ hồ có ngọn lửa nhất lụi nhất lụi, da thịt trắng nõn, không giống nữ nhân khác như vậy xoa các loại đồ trang điểm, ngược lại lộ ra vài phần tự nhiên đỏ ửng. Môi tiêm mỏng mà êm dịu, nhưng luôn luôn phun ra tức chết người nói... Còn có ngày đó nóng nhập lòng người nước mắt...

"Ta nói... Là ta sai, ngươi có thể hay không trước tiên lui thối..." Thai mi nghĩ, thức thì vụ giả vi tuần kiệt, tình hình bất lợi sẽ có được dẫn được!

Một câu nói nhưng thật ra cắt đứt Cổ thuyền bay xa tư tự, hấn câu thần cười cười, ác ý tới gần ta: "Ta lui, ngươi tái đá ta từ tôn cây làm sao bây giờ?"

Thai mi gương mặt phồng đến đỏ bừng, hàm hừ nói: "Cam đoan sẽ không! Ngược lại... Ngược lại ta cũng đá không được..." Một câu cuối cùng, thì thảo như văn âm, rất là ảo não.

Cổ thuyền thối lui vài bước, đặc ý phui một cái xiêm y, phảng phất nhớ tới cái gì, hướng về Thai mi bóng lưng nói: "Được rồi. Mấy ngày hôm trước đưa cho ngươi phân Mã tiên sinh văn kiện... Ta đột nhiên phát hiện, còn có bản mềm a..."

"Ngươi nói cái gì!" Thai mi cả kinh xoay người lại, một đôi mắt hạnh trừng lưu viên, "Ngươi có phò bản!"

"Ta nhưng không phải cố ý, ta cũng vậy không lâu mới phát hiện a..." Cô thuyền dù bận vẫn ung dung ôm ngực tựa ở trên tường, hoàn toàn nhất phò mèo đầu chuột biểu tình.

"Hỗn đản!" Thai mi thăm mắng nhất câu, lập tức trùng trùng cổ thuyền, đưa tay nói: "Người đáp ứng rồi, phân đông tây phải cho ta, đem đến!"

"Của người phân, ta điều không phải đã cho người sao?" Hoàn toàn chiếm thượng phong Cổ công tử ưu tai du tai hoảng đến Thai mi bên người, cười đến phi thường... Khiêm biễn!

"Người! ta muốn là toàn bộ! Người đây là lật lọng!" Thai mi nghiêng răng nghiêng lợi.

"Tám tắc, lật lọng không có thể như vậy." Cô thuyền nghiêng người tới gần, khoát khoát tay ngón tay, "Qua sông đoạn cầu rất thoải mái, vậy tự mình giải quyết lâu!"

Nói xong, Cổ thuyền như là ra một cái hòn dỗi, không gì sánh được sáng khoải đi vào phòng khách, đồ lưu lại Thai mi hận hận cắn nát một ngụm ngân nha, nam nhân nhỏ mọn! Nguyên rủa người cả đời thú không được vợ!

Đấu tranh nội bộ càng đấu thái high kết quả chính là ai cũng không có chú ý tới, nơi khúc quanh cái kia trong bóng tối người, người nam nhân kia nắm nắm tay, trên mặt tất cả đều là điên cuồng nụ cười đắc ý, Cổ thuyền, Mã Lý Tổ, ha ha... Các người thật đúng là giúp đại ân, Mã đình khôn a Mã đình khôn, hần thật

Muốn nhìn rốt cuộc là ai kỹ cao một bậc!

Tiệc tối lúc, toàn bộ Mã gia nhưng thật ra gió êm sóng lặng hảo ít ngày, Thai mi cũng vui vẻ dễ dàng.

Thứ bảy, nàng chính ôm chân thoải mái mà ngủ mỹ dung giấc, lại cảm thấy một vật càng không ngừng phách mặt của nàng, trái vỗ vỗ, bên phải vỗ vỗ, thường thường còn có nải mùi hương đông tây ở cùng cổ của nàng, tình tẻ nhỏ nhỏ thanh âm bất mãn kêu: "Mụ mụ! Mụ mụ rời giường, chúng ta ngày hôm nay muốn đi học công phu, mau đứng lên! Mau đứng lên lập!!"

Thai mi áo não trở mình, đem khuôn mặt vui vào trong chăn: "Đừng làm rộn... Nhưng ta ngủ tiếp một chút..."

"Mụ mụ! Đã dậy rồi đứng lên lập!" Cầu Cầu chu cái miệng nhỏ nhắn, dùng hết bú sữa mẹ khí lực thổi táng hần mụ mụ.

Hần mụ mụ tiêu diệt con ruồi đường như hung hăng huy hai cái thủ, xem vẫn là không có hiệu quả, tự phát tự động lại đi bên cạnh xê dịch: "Tiểu hỗn đản... Nhưng ta ngủ một lát mà... Ngày hôm qua nháo, ngày hôm nay còn nháo..."

"Mụ mụ! Đáng ghét!" Tiểu hỗn đản sinh khí, hung hăng đẩy mẹ nó.

"Àm!"

"Là ai! Là ai!" Tứ ngã chổng vó cộng thêm chăn triền thân nữ tử "Cọ" một chút nhảy dựng lên, bạo Long Nhất dạng rống giận!

"oh! Thượng đế a..." hâu từ nhìn lẫn xuống sàng mẹ nó, hai tay che mặt, trước khi hần mụ phản ứng kịp trước, tông cửa xông ra, "Ta không phải cố ý... Mụ mụ, ai cho người nằm ý trên giường!"

"Sở dĩ ta nói yếu nữ nhi! Người một kẻ trộm lão Thiên, dựa vào cái gì bé tắc một từ tiểu tử cho ta!" Bọc chân chân trần nữ bạo long khéo tay chống nạnh, một tay chỉ thiên, ừ... Thanh chấn trời cao!

hâu từ quy củ ngồi ở sau xe mặt, thường thường rình coi một chút mẹ của hần trương ô nước son ma đen mặt, thăm than, hần rõ ràng còn nhỏ như vậy, mẹ thế nào như thời mãn kinh... Hảo thương cảm nga...

Thai mi tức giận trùng nhi tử liếc mắt, nhân gia nói thất bát tuổi, cẩu lai ngại, tiểu quý này tài ngu tuế a! Không có thiên lý!

"Mẹ, Cầu Cầu học được thúc thúc như vậy lợi hại công phu, có thể bảo hộ mẹ nga ~" tiểu quý từ xa ghé phía sau để sát vào nàng, đem mẹ nó vuốt mông nga.

Thai mi tức cũng không được cười cũng không được, chỉ phải nghiêm trang gương mặt, vỗ vỗ nhi tử đầu: "Ngồi xong, lái xe đừng làm rộn."

"Tốt ma! Tốt ma!" Cầu Cầu cười híp một đôi mắt to, đoạn đoạn chánh chánh tọa ở phía sau, trong lòng biết mẹ nó đã mềm hoá.

Dừng xe xong, Thai mi nắm Cầu Cầu tay, đi vào một nhà võ quyền đạo quán, đây là A thị lớn nhất võ quyền đạo quán. Cầu Cầu có hứng thú, nàng cũng có lòng muốn nhượng con trai của nàng học điểm võ thuật, cường thân kiện thể, như nàng như vậy nữ hần tử thực sự vô pháp dễ dàng tha thứ con trai của mình trưởng thành nương pháo a.

Vừa vào quán lý, Cầu Cầu hận không thể chung quanh tán loạn, nhìn cái gì đều tân kỳ. Thai mi nắm hần, đứng ở đại sảnh chỗ.

Không bao lâu, một người tuổi còn trẻ giáo luyện đi tới, mỉm cười nói: "Ngài là Mã tiểu thư."

"Đúng, ta là. Ngài là Trần giáo luyện?" Thai mi chuyển hướng người tới, đồng dạng vẻ mặt mỉm cười.

Mấy ngày hôm trước, nàng và Mã lão cha nói đến nhượng Cầu Cầu học võ thuật sự, Mã lão cha rất tán thành, thuận tiện cũng giúp bọn hán liên lạc nhà này võ quyền đạo quán, quán lý cho bọn hán đề cử hay vị này Trần giáo luyện, nói là được quá rất nhiều quốc gia và quốc tế giải thưởng, nhưng thật ra không ao ước, còn đình trệ tuổi.

"Là. Quán trưởng đã cùng ta đã nói rồi, tiểu bằng hữu khả dĩ trực tiếp theo ta học, nhất đối nhất." Trần giáo luyện cười rộ lên có cỗ tinh thuần.

"thật sự là quá tốt, có thể theo Trần giáo luyện học, là tiểu tử này vinh hạnh. Tiểu tử này nếu như học bất hảo, ngài cứ việc giáo huấn!" Thai mi vỗ một cái nhĩ tử cái ốt, không khách khí nói.

Cầu Cầu ảo não ngẩng đầu nhìn một chút mẹ nó, đây là hán mẹ ruột sao? Thực sự là hán mẹ ruột sao!

"U! Tổng phu nhân? Thật là trùng hợp thật là trùng hợp a!"

Nghe thế khiêm biến thanh âm, Thai mi chỉ cảm thấy thập tự rút gân hoa nhỏ hoa hựu dài ra, thực sự là năm xưa bất lợi, xuất môn muốn xem hoàng lịch a, lại đang ở đây cũng có thể gặp phải lăm miệng keo kiệt nam!

"Đâu đâu! Có thể gặp phải Cố tiên sinh thật là có duyên a!" Thai mi xoay người, cười thành một đóa cây hoa cúc, tư liệu trong tay hán, nàng nhẩn!

"Anh hùng thúc thúc!" Cầu Cầu cao hứng hô.

Cố thuyền còn muốn tôn hại Thai mi hai câu, chỉ thấy một tiểu pháo đạn "Huru" một chút lên đến trước mặt hán, một đôi mắt to hưng phấn mà sùng bái nhìn phía hán.

"Anh hùng thúc thúc, ngươi tại sao lại ở chỗ này, ngươi cũng là đến học công phu sao? Sai, thúc thúc công phu tốt như vậy! Lẽ nào, thúc thúc là dạy người công phu?" Cầu Cầu chớp đôi mắt nhỏ, pháo liên châu tựa như hỏi. Lần trước thúc thúc thật vất vả tới nhà một chuyến, không nghĩ tới, hán lại bị mụ mụ đánh, thực sự rất... thật mất thể diện, nhất định phải văn hồi hình tượng!

Cố thuyền tự nhiên không biết tiểu tử này đang suy nghĩ gì, chỉ cảm thấy có một tiểu nhân như thế sùng bái nhìn hán, dĩ nhiên nghĩ có chút xấu hổ, vội ho một tiếng, nhẩn thần loạn phiêu.

Hừ hừ, cũng thua ở con trai của nàng vô địch thuần khiết đôi mắt nhỏ thần dưới, nhìn ngươi còn phải sát!

Bên này, Cầu Cầu đã hưng phấn mà lôi kéo cố thuyền hướng võ quyền đạo bên trong đi đến, la hét muốn anh hùng thúc thúc dạy hán. Thai mi không có ý tứ nhìn về phía bên người Trần giáo luyện, Trần giáo luyện nhưng thật ra vô tình cười cười, hai người cũng theo hướng bên trong đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Làm Nữ Phụ Lạt Mụ Nhanh Nhẹn Dững Mãnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 35: Ta ra tường? Con mẹ nó

Cầu Cầu phi thường cao hứng đi thay đổi quần áo võ phục, Cố thuyền nhưng thật ra không có đổi, đứng ở bên cạnh cười hi hi nhìn hán làm âm ỉ

Cầu Cầu muốn cho Cố thuyền dạy hán, Cố thuyền bị hán cuốn lấy không có biện pháp, để hán chạy vài vòng, áp chân, trát trung bình tấn. Lại muốn chết tiểu tử kia lúc này đây nhưng thật ra ngoan ngoãn từng vòng chạy xuống, Thai mi tâm lý toan muốn chết, nàng mẹ nó thể nào thôi đều thôi bất động, hướng ngoại nhân nhưng thật ra dễ bảo, cũi chó ra bên ngoài rề!

"Mụ mụ! Ngươi cũng tới chạy đi!" Cầu Cầu cái trán phát đã bị hán thấm ướt, hoàn rất hưng phấn mà hướng hán mụ phát tay.

"Mẹ ngươi đã vô địch, không cần rèn đúc, ngươi tốt nhất chạy!" Thai mi ngồi ở bên cạnh, lười biếng thốt ra.

"Thiết... Hôm nay là ai ở trên giường không dậy nổi, còn té xuống, mụ mụ, xấu hổ xấu hổ a!" Tiểu tử kia liên tiếp không cho con mẹ nó mặt mũi.

Thai mi phiêu đến bên cạnh cười ra tiếng Cố thuyền, nhất thời lúng túng sắc mặt bạo hồng, nàng không thể ở trước mặt tên nam nhân lăm miệng này mất mặt được, nhất mắt thể diện liền phát điên.

"Đâu đâu, tiểu tử kia, mụ mụ ngươi nói thể nhưng lời nói thật nga, nàng thực sự, rất "Vô địch!" Cố thuyền nghiêm trang đối Cầu Cầu thuyết, nhưng là thể nào nghe thể nào trêu tức.

"Thật vậy chẳng? Mụ mụ!" Cầu Cầu nhất thời về mặt sùng bái, mắt to lờ lờ chiếu sáng.

"Cái này..." Bị nhĩ tử khinh bỉ thói quen, đột nhiên bị sùng bái thật đúng là không có thói quen nột, Thai mi nhử đầu, cười khúc khích.

"Mụ mụ, nguoi và thúc thúc luận võ có được hay không! Cầu Cầu muốn nhìn luận võ!!" Tiểu tử kia thí điền thí điền lại gần, lời kéo Thai mi liền hướng nội thất đi.

Thai mi thay xong y phục đi ra, Cố thuyền cũng đã thay xong y phục, làm giận chính là, Thai mi hệ chính là hắc đai, mà cái này đặc ý nam nhân, hắc hệ chính là bạch đai a bạch đai, đây là hồng quả quả khinh bỉ a có một có!

"Nữ sĩ ưu tiên." Cố thuyền không gì sánh được thân sĩ, đáp lại hắc là Thai mi dứt khoát đá chân!

"Này... Động tác này không được vị a..." Mỗ nam đâm chọt.

"Còn có, chiêu này nguoi làm sao có thể đón đỡ... Tầm tắc." Tiếp tục đâm chọt.

"Hắc, động tác quá chậm..." Còn là đâm chọt.

"Lực đạo quá yếu, cái góc độ này cũng không đúng..." Vô hạn tuần hoàn đâm chọt.

"Hỗn đản! Đi tìm chết!" Một thành cầu Thai mi rút cục bạo phát, chiêu thức gì đều đi lên sử dụng, tay chân là cơ sở, hàm răng là lợi khí, tử tôn cây là mục tiêu!

Cái này, con trai của nàng không mặc kệ: "Thúc thúc! Thúc thúc bên trái, a a a, thúc thúc mau mau, mụ mụ, nguoi xấu lắm! Nguoi xấu lắm!"

Trời giáng lấu linh nữ nhân! Nàng không cần cùi chỏ ra bên ngoài rẽ tử tiểu tử a a a!

Thai mi bị gắt gao áp trên mặt đất, thứ một vạn lần hướng kẻ trộm lão Thiên rít gào...

Đi ra võ quyền đạo quán thời gian, Thai mi giống như một quả dưa chuột khô quắt đi ở phía sau, phía trước kết thành thâm hậu cách mạng hữu nghị một lớn một nhỏ hai chút chút trách trách trò chuyện liên tục, trò chuyện đề tài của đã từ kim cương biến hình đến con mẹ nó thập tông tội, nghe được Thai mi đầu óc vừa kéo vừa kéo, hận không thể một cước một đập bay chi!

"Được rồi, nhỏ mọn như vậy làm gì, bất quá chỉ là thua sao, đúng không, Cầu Cầu?" Cố thuyền rút lui hai bước, vỗ vỗ Thai mi vai, quay về phía Cầu Cầu thiêu thiêu mi.

"Thúc thúc, mụ mụ là nữ, keo kiệt rất bình thường!" Tiểu tử kia vỗ ngực một cái, cho hắc mụ chính danh.

Thai mi cười, âm thâm quỷ khí, cao đoan hắc + địa đồ pháo... Mà a, không nên gấp, nương chờ vợ nguoi tới thu thập nguoi!

Cố thuyền ôm lấy Cầu Cầu: "Tiểu tử, nói rất hay!"

... Ta cũng chờ vợ của nguoi thu thập nguoi!

Thai mi thở phì phò đi về phía trước, không chịu nổi, một chọi hai...

"Cẩn thận!" Cố thuyền cấp tốc kéo Thai mi tay phải, hung hăng kéo một cái.

Nữ tử hiểm hiểm né qua siêu tốc vượt đèn đỏ xe, sợ đến chửi ầm lên: "Chạy đi đầu thai nột! Hỗn đản!"

"Nguoi không sao chứ? Không có sao chứ?" Cố thuyền khản trương cúi đầu kiểm tra trong lòng nữ tử.

"Không có việc gì, không có việc gì..." Thai mi lòng còn sợ hãi, đèn xanh lối đi bộ đều sẽ xảy ra chuyện, A thị giao thông thực sự là được rồi a!

Cố thuyền vỗ vỗ lưng của nàng: "Không có việc gì là tốt rồi. Lần sau đừng ở trên đường như đi vào cõi thần tiên lạc!"

Thai mi vừa định gật đầu, bỗng nhiên kinh giác Cố thuyền dĩ nhiên ôm nàng, nhanh như thiểm điện tách ra, không gì sánh được lúng túng thấp giọng thì thào: "Biết... Nói, cảm tạ a..."

Tiểu Cầu Cầu hiển nhiên cũng hù dọa, tam người nhất thời mất tiêu ghẹo hăng hái, đảng hoàng đi về phía trước.

Mà góc đường bạch quang lóe lên, không có khiến cho bất luận kẻ nào chú ý.

Nếu như biết thứ bảy xuất hành hội đưa tới lớn như vậy hậu quả, Thai mi phát thệ, nàng tình nguyện chết đi ở nhà!

Ngày thứ hai, ngủ được thiên hôn địa ám Thai mi là bị điện thoại di động đánh thức, nàng mơ mơ màng màng chuyển được, trong điện thoại truyền đến Tần tranh rống to: "Tổ tổ, xảy ra chuyện lớn! Nguoi nhanh xem báo!"

"Đại sự gì a... A tranh, ta muốn đi ngủ..." Thai cô nương hoàn toàn không ở trạng thái.

"Nguoi còn có tâm tư ngủ a! Nguoi thượng ngày hôm nay tiêu khiển đầu đề, Mã gia tiểu thư hồng hạnh ra tường!!" Tần tranh hóa thân Mã giáo chủ, hận không thể theo điện thoại tuyên bố qua đến, đập chết mỗ nữ!

"Cái gì!" Thai mi "Bá lạp" một chút bắn lên, chia vào đầu ổ gà, về mặt khiếp sợ, "Ta... ta ra tường?"

Thai mi vô cùng lo lắng chạy tới Tần tranh nói cửa tiệm kia, Tần tranh đã ở cửa chờ nàng, vừa thấy nàng, vội vàng đem nàng kéo vào ghế lô, e sợ cho bị người thấy.

"A Tranh a... Ta, đây rốt cuộc chuyện gì xảy ra a?" Thai mi còn là không hiểu ra sao, bất quá một buổi tối, nàng liền "Bị ra tường"?

"Chuyện gì xảy ra? Tự xem đi!" Tần tranh tức giận đem một phần tiêu khiển báo chí vứt cho Thai mi, cấp trên hé ra đại chiếu tám ánh chiếm nửa trang báo, rõ ràng là Cổ thuyền và Thai mi, còn là ôm trạng thái!

Báo chí bên kia dùng bạo tạc thức tự thể viết: Cổ thị công tử tình nhân ra ánh sáng, đúng là lớn tuổi lạt mụ?

Hỗn đản, nàng đầu lớn tuổi lạt! Nàng là tào hôn có được hay không! Thai cô nương bị phẫn.

"Tổ tổ, ta nói người thế nào... Người như thế nào cùng Cổ thuyền khuấy cùng một chỗ lạp..." Tần tranh nhất phó hận kỳ không tranh mô dạng, xinh đẹp mất hung hăng trừng nàng.

"Ta không có a... ta tuyệt đối tuyệt đối không có ra tường!" Thai cô nương còn kém chi thiên phát thệ, "Ngày hôm qua ta tổng Cầu Cầu đi vô quyền đạo quán, trùng hợp gặp phải Cổ thuyền, người biết, ba ta chuyện này là Cổ thuyền giúp một chút, ta đương nhiên không thể làm như không thấy, về phần cái này ảnh chụp, thật là vừa khớp a, lúc đó một chiếc xa siêu tốc vượt đèn đỏ, Cổ thuyền hẳn là..."

"Nhiều như vậy vừa khớp, người cho là người nào sẽ tin!" Tần tranh không khách khí cắt đứt.

"A tranh... Người nghìn vạn lần phải tin tưởng a..." Thai cô nương đáng thương nhìn về phía Tần tranh, "Ta thật không có..."

"Hiện tại ta tin tưởng, có lẽ người nhà người tin tưởng cũng không có dùng, chuyện này sẽ trở thành A thị sinh ý trảng thượng đề tài câu chuyện, thậm chí sẽ ảnh hưởng đến ba người và Cổ thị hợp tác..." Tần tranh thở dài, "Người thế nào như vậy không cẩn thận a..."

Không cẩn thận... Không, đều không phải! Thai mi nhẹ nhàng ngẩng đầu, đáy mắt là một mảnh lạnh lẽo: "Không, A tranh, không phải là không cẩn thận, là có người xuất thủ."

Tần tranh nhìn bỗng nhiên không đồng dạng như vậy Thai mi, ngăn người: "Ai? Ai xuất thủ?"

"A tranh, người có thể đem chuyện này hoàn toàn chính chính nói một lần sao? Người thăm thăm lúc đó chẳng phải một cái tạp chí xã tổng biên sao?" Thai mi nhìn Tần tranh

"Là, ta chính là từ ta thăm thăm nơi đó biết." Tần tranh gật đầu, "Sáng sớm hôm nay, ta thăm thăm tạp chí xã thu được nặc danh thư kiện, bên trong chính là người và Cổ thuyền ảnh chụp, đại khái hơn mười trương, còn bổ sung thêm một phần thư tín, ta thăm thăm tạp chí xã chủ yếu tố kinh tế tin tức, loại này bất quá gì đó tự nhiên sẽ không tùy tiện phát, ta thăm thăm vừa nhìn, phát hiện người nữ như người, liền giữ lại, còn cho ta gọi điện thoại."

"Không nghĩ tới, ta lúc ra cửa, thấy tiêu khiển qua báo chí dĩ nhiên đã có cái này đầu đề, sử dĩ vội vã gọi điện thoại cho người." Tần tranh nhú lên xinh đẹp chân mày là liễu, thở dài, "phân nặc danh thư kiện nhất định là đàn phát, câu từ tài mặc kệ thiệt hay giả, hiện ở tin tức này khẳng định đã phổ thiên cái địa, online tự càng không cần phải nói!"

Thai mi một chút một chút gõ cái bàn, cười đến có chút lạnh lẽo: "Hào người Tổng cần du, đây là tiên hạ thủ vi cường?"

"Người nói cái gì? Tổng cần du... Chồng người!" Tần tranh cả kinh nhảy dựng lên, trong con người tất cả đều là bất khả tin tưởng.

"Là. Tổng cần du, chồng ta!" Thai mi trầm mặt, có vài phần nghiêng răng nghiêng lợi.

"... Đây rốt cuộc chuyện gì xảy ra a?" Tần tranh nóng nảy, còn kém không xả Thai mi tay áo.

"A tranh, có chuyện ta không cùng người nói." Thai mi hít miệng, chỉnh sửa lại một chút tư tư, "Chồng ta ra tường, đại khái từ chúng ta kết hôn bắt đầu thì ra tường, bao nhiêu năm, cũng mất đi hẳn có thể chịu, vụ án lần này, ba ta bị vu oan thực sự rất kỳ hoặc, ta hoài nghi chính là hắn làm, mục đích là toàn bộ Mã thị tài sản, là Hưng đức."

"Người... Người làm sao biết điều này!"

"Ba ta bị thẩm tra đoạn ngày, Cổ thuyền ở phù dung nhai thấy qua Tổng cần du, và một nữ nhân khác, rất không hảo, người nữ nhân này, ta nhận thức, người cũng nhận thức." Thai mi cười nhạt một cái, nhìn về phía Tần tranh, "Người nữ nhân này, là Bạch song!"

"Cái gì!" Tần tranh trong nháy mắt tạc mao, cả người thông suốt đứng lên, khuôn mặt phẫn hận tức giận!

"Là Bạch song con tiện nhân kia! Thật là nàng?" Tần tranh ngồi lại đứng, đứng lại ngồi, ngân nha đều nhanh cắn đứt.

"là nàng." Thai mi nhưng thật ra bình tĩnh gật đầu.

"Thế nhưng nàng và Khương lâm trạch... Nga, thảo nào, thảo nào mấy ngày nay Khương lâm trạch ở ở nhà, nhất phó chán chường hình dạng, nguyên lai là bị quăng!" Tần tranh bỗng nhiên rất hết giận cười to tam thanh, "Ha ha ha! Thấy tra nam hạ tràng ta thực sự là hết giận a!"

"A tranh, đừng cao hứng quá sớm, nhà ngươi Khương lâm trạch sờ dĩ sẽ bị sứt, là bởi vì Bạch Liên Hoa đã cho ta Mã gia tất ngã không thể nghi ngờ, nàng có thể vui sướng đem ta đây một nguyên phối đuổi ra khỏi nhà, thật vui vẻ gả cho nàng chân mệnh thiên tử... Hiện tại ta Mã gia rơi đài không hèn, Khương lâm trạch cái này vô xe phòng hồ, khả năng còn có thể một lần nữa bị đứng lên!" Thai mi không khách khí chút nào gọi nước lã.

"Hanh, Khương lâm trạch mới không phải nhà ta! Ta đối rác rưởi không có hứng thú, ngược lại, ta sẽ chờ xem cái này tra nam thể nào bị hấn "Nữ thần" đùa chơi chết." Tần tranh cao ngạo ngửa đầu, vẻ mặt chẳng đáng.

"Hảo, đá đi tra nam! Có chí khí!" Thai mi "Phanh" đem cái chén phóng tới trên bàn, lớn tiếng khen.

"Thế nhưng, ta xem ngươi đá đi tra nam là sẽ không dễ..." Tần tranh rất thương hại nhìn thoáng qua Thai mi, "Ta hiện tại đột nhiên phát hiện, Khương lâm trạch chỉ số thông minh thấp cũng là có chỗ tốt,... ít nhất..., hấn ngoạn không chuyển âm mưu quỷ kế..."

Thai mi cười khò, thật đúng là, Mã Lý Tổ thực sự là ngã tám đòi huyết môi, chọc một lang tâm cầu phế cộng thêm thủ đoạn kinh người tra nam, đây là không bác nàng một lớp da, chết không nhả ra miệng tiết tấu a!

"Ta nói, ngươi nghĩ thế nào làm? Hiện ở cái dạng này..." Tần tranh dè dặt nhìn về phía Thai mi, "Thì là ngươi và hấn ly hôn, ngươi cũng sẽ biến thành sai lầm phương, đến lúc đó, xã hội dư luận cũng đều hướng về Tống cần du, nếu như gây nỡ lớn nói, Mã gia hội thật không tốt nhìn, hơn nữa con trai ngươi cũng sẽ..."

"Ba" Thai mi hung hăng vỗ lên bàn một cái, sắc mặt nhất thời thanh hắc, không sai, Cầu Cầu, mới là trọng yếu nhất sự!

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Làm Nữ Phụ Lạ Mụ Nhanh Nhẹn Dững Mãnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Phát hiện nói dối và hành động

"Nếu như sai lầm phương là ngươi, con trai ngươi rất khả năng bị xử cấp Tống cần du, ngươi phải có chuẩn bị tâm lý a..." Nói đến đây, Tần tranh cũng có vài phần bất đắc dĩ.

"Hấn mơ tưởng! Ta tuyệt sẽ không đem nhi tử cho hấn!" Thai mi tức giận muốn hất bàn, nàng làm sao có thể đem nhi tử đưa cho người kia tra!

"có thể làm sao?" Tần tranh thiêu mi hỏi vặn lại.

"ta..." Thai mi hơi cúi đầu, làm sao bây giờ, làm sao bây giờ??

"Quên đi, ngươi cũng không cần cấp, trở lại trước tiên tranh thủ đến ba mẹ ngươi ủng hộ, muốn đem sự tình theo chân bọn họ giải nghĩa rõ ràng, nghìn vạn lần đừng để cho bọn họ hiểu lầm!" Tần tranh đi tới, vỗ vỗ Thai mi vai, "Ta đưa ngươi trở về đi."

"Không cần, A tranh." Thai mi phục hồi tinh thần lại, miễn cưỡng cười cười, "Tự ta trở về đi, với lại ta cũng vậy lái xe tới được."

"Ừ, vậy được rồi, cùng đi ra ngoài."

Tần tranh cùng Thai mi đưa đến ga ra, cùng nàng phát tay chia tay sau, liền lái xe đi trước. Thai mi ngồi ở chỗ điều khiển, ngốc lăng hơn nửa ngày, một lát, điện thoại di động vang lên, điện báo biểu hiện là Cố thuyền.

"Này." Thai mi nhận điện thoại, có điểm vô lực.

"Ngươi... Ngươi thấy báo hôm nay không có..." Cố thuyền thanh âm cúi đầu trầm trầm, mơ hồ cũng có chút lo lắng.

"Thấy được... Ha hả, ngươi cũng là bị ta làm liên lụy... Quên đi, không nói nhiều, chuyện này ta sẽ xử lý." Thai mi xoa xoa mi giác, thanh âm có chút ảm đạm.

"Không, ta không phải nói cái này... Ta muốn hỏi một chút, ngươi định xử lý như thế nào? Nếu như cần phải giúp một tay nói..."

"Không cần làm phiền ngươi, nói thật, mang đến phiền toái cho ngươi ta rất không có ý tứ, tự ta quá không cẩn thận, biết rõ... Quên đi, luôn sẽ có biện pháp, ta hiện tại lái xe, cúp trước." Thai mi cắt đứt Cố thuyền nói, cúp.

Cố thuyền nhìn trong tay không có âm hưởng điện thoại, có chút thất lạc cũng có chút tức giận, nhất gương mặt tuần tú thật không tốt nhìn.

"Cố thuyền, ngươi còn có tâm tư đi quán nữ nhân kia?" Nhan sâm ngồi ở sô pha một bên, trong tay thường thức cái bật lửa, nhìn chăm chăm trên bàn

một đồng báo chí,

"mẹ nó nếu như ở Hương Cảng, gia xem ai dám đem những thứ đồ ngổn ngang này lấy ra!"

Cố thuyền để điện thoại xuống, lại không tiếp lời, tự mình trầm tư.

"Nhĩ hảo ngạt lời nói nói nha!" Nhan sâm không vui, đưa chân đạp đá Cố thuyền cái ghế, "Nói thật, nữ nhân này thế nhưng liên nhi tử đều có, người không biết là thật sao, tin tức này nếu như truyền quay lại, những người đó còn không chừng thế nào bố trí người..."

"Hanh, bọn họ lúc nào không bố trí ta?" Cố thuyền nấn bắt tại hồ hừ một tiếng, "Cố gia Nhị thiếu gia tin tức lúc nào đoạn quá."

"Nhưng thật ra người, đem miệng ngâm chặt điếm!" Cố thuyền không khách khí trừng nam nhân trước mắt liếc mắt, "Nếu để cho ta biết người ở đây đại ca trước mặt nói lung tung... Người chờ cho ta!"

"Trọng sắc khinh hữu... Ôi chào, người còn chưa nói, người không biết là ngoạn thật sao!" Nhan sâm hướng về phía đang đi lên lầu Cố thuyền hô.

Cố thuyền nghiêng thân, trên mặt lúc sáng lúc tối, nhìn không rõ lắm biểu tình lại làm cho nhân cảm thấy không rõ trầm trọng, hần nói: "Nhan sâm, ta chưa bao giờ đùa."

"Khụ!" Nhan sâm một cước đá vào ghế trên đùi, biểu tình tức giận, "Cố thuyền, con mẹ nó người người điên!"

Thai mi bên này tình trạng tự nhiên còn muốn thăm một ít, nàng nhất cắt đứt Cố thuyền điện thoại của, lại nhận được nhà mình tạp chí xã điện thoại, mặc dù trong điện thoại phụ trách tuyên truyền thuộc hạ cẩn thận, nàng chính là nghe ra ý của nàng, giản đơn mà nói, chính là điện thoại của công ty sắp không chịu được, A thị tiêu khiển bắt quái tất cả tìm Thai mi!

Thai mi cũng sờ đúng là khí nở nụ cười, đời trước xuất sinh nhập tử chưa từng người đến quan tâm, đời này bên đường chạy một chút, đã bị nhân đuổi theo vội vàng cầu đưa tin, thế đạo này, thật muốn ha ha nó khác biệt!

Thai cô nương trực tiếp cho ba chữ: Không tiếp khách. Liền đem điện thoại di động cấp tắt điện thoại.

Thế nhưng, ngoại nhân hảo đuổi, người nhà làm sao bây giờ? Thai mi hầu như có thể tưởng tượng trong nhà nổ tung tình hình, cha nhưng thật ra hoàn hảo, nương bắt mình nội tình dễ kích động, còn có Cầu Cầu... Thực sự là đầu óc đều nhanh nổ tung...

Thai mi về đến nhà, quả nhiên toàn gia hảo hảo mà tọa đủ, nhất phó thâm lý và phán quyết mô dạng.

nuơng trước hết lên tiếng, biểu tình rất là đau lòng: "Tổ tổ, người xem một chút vật này... Đây rốt cuộc chuyện gì xảy ra a?"

"Mụ, ngày hôm qua ta dẫn Cầu Cầu đi vô quán, người không biết sao?" Thai mi ngồi vào sofa bên cạnh, nhìn cũng không nhìn Tống cần du, trực tiếp lôi kéo mẹ nàng tay nói.

"Phu nhân a, loại này tiêu khiển báo chí không thể tin a..." Mã lão cha và Thai mi trao đổi một nhãn thần, cũng theo hát đệm.

"Các người!" Mã phu nhân có chút nhụt chí, có chút ngượng ngùng nhìn về phía Tống cần du, "Cần du a... Ta nghĩ chuyện này..."

"Mụ, ta tin tưởng Tổ tổ, ngài đừng trách nàng." Tống cần du ngồi vào Mã phu nhân một bên khác, nhẹ giọng nói.

Thai mi thiếu chút nữa một ngụm lão máu phun, nhìn một cái nam nhân này, ngữ khí ôn hòa không mất sa sút tinh thần, biểu tình muốn nói lại thôi, ngoài miệng nói tin tưởng, con người lại như có như không tổn vài phần thương cảm... Người nha thế nào không bốn mươi năm độ nhìn trời, người nha thế nào không bị thương nghịch chảy thành sông!

"khụ, Cần du nói là, Tổ tổ tính tình tùy tiện, này bọn cầu tử, tối sẽ làm chính là bôi đen người khác, phu nhân nhưng nghìn vạn lần chớ tin a." Mã lão cha ở một bên hát đệm.

"Đúng vậy, bà ngoại, ta biết!" Cầu Cầu bỗng nhiên đứng ra, nghiêm túc nói, "Ngày hôm qua chúng ta là ở vô quyền đạo quán đụng tới thúc thúc, thúc thúc còn dạy

ta đánh quyền, tám hình này, là một chiếc xe bỗng nhiên hướng mụ mụ lái tới, thúc thúc đúng lúc đem mụ mụ kéo. ta đều thấy được!"

"Thật vậy chăng?" Mã phu nhân hiển nhiên thở dài một hơi, vỗ vỗ ngoại tôn đầu, rất vui mừng, "Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi."

Hữu kinh vô hiểm, Thai mi thở dài một hơi, đứng dậy, con người xem kỹ nhìn về phía Tống cần du, đối với nàng mụ nói: "Mụ, ta và Cần du có chút việc cần, trước hết lên lầu."

"Hảo hảo, các người vợ chồng son hảo hảo nói chuyện." Mã phu nhân cười đến mờ ám, hiển nhiên cho rằng Thai mi vội vã cùng người trong lòng giải thích.

Tống cần du mặt không đổi sắc, đứng lên, theo Thai mi lên lầu.

Vừa vào gian phòng, Thai mi khóa môn, tiện tay chìa ghế: "Ngồi đi."

Tổng cần du thiếu thiếu mi, nhìn hiện nay chột đại biến nữ nhân, tâm trạng sinh vài phần hồ nghi.

Thai mi tắc ngồi ở trên giường, trên cao nhìn xuống nhìn Tổng cần du, thấy rất tỉ mỉ, từ san bằng thiếp phục cà- vạt đến sạch sẽ thể mắng-sét, từ mi tâm hơi nếp uốn đến khoe môi không tầm thường chút nào cứng ngắc, nàng nhìn đủ mười phút, dùng một loại nhìn thì thể như nhau chuyên nghiệp mà xem kỹ ánh mắt, thấy Tổng cần du đều có chút không kèm được.

Thai mi thu hồi nhãn thần, trông mắt nhìn về phía đầu ngón tay, thanh âm lạnh vô cùng: "Tổng cần du, tiên hạ thủ vi cường, ngươi nhưng thật ra rất thông minh!"

Lời vừa nói ra, Tổng cần du mâu quang lóe lên, đây là kinh, điều không phải kinh ngạc, bất quá, hắn rất nhanh đem loại tâm tình này chuyển hóa thành kinh ngạc, thả giữ vững vượt lên trước một giây đồng hồ: "Tổ tổ, ngươi đang nói cái gì?"

"Ta đang nói, sáng sớm hôm nay nặc danh bưu kiện là ngươi phát, như thế nhanh chóng đem mình phóng tới người bị hại vị trí, là vì cái gì? Hưng đức, Mã gia, còn là Cầu Cầu?" Thai mi chăm chú nhìn Tổng cần du biểu tình, may mắn cũng không có bỏ sót quá.

Đúng vậy, đây là mục đích của nàng, Tổng cần du từ một nơi bí mật gần đó, nàng ở ngoài sáng, nếu không phải có thể đánh phá hiện nay cách cục, nàng làm bất luận cái gì nỗ lực đều có bị lấy ra làm nguy hiểm. Chính là bình thường Cần du hành động cao siêu, đùa bốn nhân tâm, nhưng điều kiện tiên quyết là, khi hắn quen thuộc quy tắc, khi hắn hoàn cảnh quen thuộc.

Thai mi lộ ra lạnh lùng tiểu ý, Tổng cần du người như vậy, giống như là sinh hoạt tại âm u chỗ con chuột, bản lĩnh của hắn chính là rất nhanh quen thuộc tất cả âm u quy tắc, vận dụng loại này quy tắc để duy trì sinh tồn, thế nhưng, càng là quen thuộc phương thức này, đại biểu cho hắn càng không có khả năng tiếp thu vượt qua không chế tình tiết, đặc biệt là, thay đổi đối tượng là hắn cho rằng đã gặt gao đỉnh ở con môi!

"Tổ tổ, ngươi đang nói cái gì a? Ta biết chuyện này là một hiểu lầm, ta tự nhiên là tin tưởng của ngươi a..." Tổng cần du đứng dậy, muốn tới gần Thai mi.

"Đừng nhúc nhích! Ngồi ở chỗ kia!" Thai mi bỗng nhiên quát ra thanh, sững sờ đem Tổng Cần Du sợ đến mức đứng yên tại chỗ, trong chớp nhoáng này kinh ngạc không chút nào che giấu.

Tốt, nghỉ ngơi.

"Tổng cần du, ngươi sai rồi, chuyện này, đều không phải hiểu lầm." Thai mi liếc mắt một cái bán đứng nam nhân, hai tay hơi có chút cứng còng, nhưng lộ ở bên ngoài, tây trang và quần túi tiền dán chặt vật liệu may mặc, tốt, không có máy ghi âm.

"Ta đích xác, ra tường, đối tượng, chính là Cố thuyền, ngươi vỗ tới chính là chân tướng nga!" Thai mi vừa nói, liền đi vòng qua Tổng cần du chu vi, trông mắt từ nhìn thẳng hắn.

Con ngươi trong nháy mắt phóng đại, mâu quang vi tán, con ngươi chuyển động, kinh nghi bất định biểu hiện, thai mi tâm hạ xuống, xem ra Tổng cần du đối với nàng và Cố thuyền chuyện, không hiểu nhiều, cũng đại biểu cho, Cố thuyền bên người không có Tổng cần du người.

"Sở dĩ, ta nghĩ, chúng ta còn là ly hôn, ngươi cảm thấy thế nào?" Thai mi chống tay, sáng quắc con ngươi trực tiếp nhìn tiến Tổng cần du ánh mắt!

Tổng cần du nhìn nữ tử nâu đậm trong con ngươi ảnh ngược đi ra ngoài chính mình, cái kia chính trọn to con ngươi, hầu kết khê nhúc nhích, biểu tình kinh ngạc có chút đại ra.

"Không! Tổ tổ, không phải như thế... Khẳng định không phải như thế... Ngươi không nên gạt ta... Không nên gạt ta... Ta không tin, ta không tin!" Tổng cần du đột nhiên ôm đầu, thanh âm khô sở mà khàn giọng.

Thai mi kế tục chống cái ghế, câu thần mỉm cười, thông minh a, biết đem đầu chôn xuống? Ha ha, vậy ngươi cũng không cần luôn nhắc tới vài câu a, có biết hay không tới ngu ngốc nói dối kỹ xảo cùng kéo dài phương thức chính là không ngừng mà nhắc lại a?

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Làm Nữ Phụ Lạ Mụ Nhanh Nhẹn Dũng Mãnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 37: Cố Thuyền quyết định

"Sở dĩ a, Tổng cần du, ta đã không muốn ngươi, chúng ta vẫn là hòa bình ly hôn. Ngược lại ngươi có tiểu tam, mà ta có Cố thuyền!" Thai mi bán ngồi xồm xuống, gặt gao nhìn thẳng Tổng cần du ánh mắt.

Tổng cần du thần tình kinh ngạc tới cực điểm, người này thật là Mã Lý Tổ, thật là cái kia thương hắn đến mức có thể mất đi chính mình, chỉ số thông minh không trọn vẹn

Tính ngang ngược kiêu ngạo tiểu thư? Nhân, thật có thể cái biến nhiều như vậy sao? Còn là nói, hẳn thực sự cho tới bây giờ không thấy rõ quá?

Thai mi mỉm cười, vẫn duy trì tư thế không nhúc nhích, hoài nghi? Mặc dù hoài nghi được rồi, nàng trước thực sự là thái chân tay co cứng, cổ đầu cố đuôi, cần cần dục dục. Sợ bại lộ thân phận, sợ bị người chỉ trích, nhưng là bây giờ nàng hiểu, nàng chính là Mã Lý Tố, ai cũng không có biện pháp lật tẩy nàng!

Cha ruột, mẹ ruột của nàng, ai có thể nói đều không phải! Sống lại? Ngươi nha đầu óc tú đâu!

"Tổ tổ, ngươi hãy nghe ta nói... Ta là ái của ngươi... Chuyện này cũng không phải ta làm, ta làm sao sẽ làm ra loại này thương tổn chuyện của ngươi? Ta làm sao sẽ đem chuyện này lan rộng ra ngoài nhượng đại chúng cười nhạo ta dẫn theo nón xanh? Tổ tổ, ngươi phải tin tưởng ta, ta thực sự rất ái ngươi a..." Tổng cần du còn không buông tha, kế tục thâm tình chân thành hướng về Thai mi bộc bạch.

"Ngươi yêu ta... Ngươi yêu ta?! Bạch song đâu? Ủ, mị lực vô biên Bạch song tiểu thư, ngươi định làm như thế nào? Làm cho người ta cả đời làm người thứ ba?" Thai mi ôm ngực, ngồi trở lại trên giường, biểu tình không gì sánh được chăm chọc.

Tổng cần du biểu tình coi như trấn định, lúc đầu gặp phải Cố thuyền, hẳn chỉ biết đại khái là không đối gặt được, trước cho rằng thiên y vô phùng, Mã gia suy sụp sắp tới, không có đề bụng, không nghĩ tới hôm nay điều này lại trở nên làm vướng tay chân hẳn, thế nhưng -- "Tổ tổ, Bạch song theo ta chỉ là bằng hữu bình thường, ngươi không thể tin tưởng người khác lời nói của một bên a."

Thai mi thiếu mi, nàng và Cố thuyền tin tức giả khắp bầu trời bay, Tổng cần du và Bạch Liên Hoa đích thực gian tình nhưng ngay cả cái bóng đều không bắt được, thật muốn ta tóa, thua thiệt chỉ có thể là nàng.

Thai mi trầm mặc một hồi, cúi đầu, trong phòng bầu không khí tối tăm mà chìm lĩm.

"Tổng cần du, ta đã không tin ngươi... ta thực sự không thể tin được ngươi..." Một lúc lâu, Thai mi tài thờ dài, biểu tình đen tối.

Tổng cần du nghiêm túc nhìn về phía Thai mi, trong mắt sinh ra vài phần nghi ngại, hẳn vẫn không thể hoàn toàn tin tưởng Thai mi tính cách đại biến, bây giờ thấy nàng bỗng nhiên có chút thương cảm biểu tình, ngực càng có khuynh hướng Thai mi đang ghen tỵ, ở giận hằn, cộng thêm bị người xúi giục.

"Tổ tổ, ngươi và cái kia cố thuyền..." Tổng cần du đứng lên, chậm rãi đi tới bên giường, sát bên Thai mi ngồi xuống, "Ta thực sự rất lo lắng ngươi, ngươi không nên bị người nam nhân kia lừa, như bọn họ như vậy hoa hoa công tử, người nào điều không phải trêu hoa ghẹo nguyệt, người nào điều không phải tùy tiện đùa bỡn nữ nhân a... Mặc dù, ngươi không hề thích ta, ngươi cũng nghìn vạn lần không thể bị hắn lừa a..."

Tổng cần du nhìn Thai mi thần sắc có trong nháy mắt giật mình, rồi nói tiếp: "Còn có... Cầu Cầu, cho dù là Cố thuyền thực sự ái ngươi, thế nhưng, gia tộc của hắn có thể tiếp thu ngươi gả cho Cố thuyền sao? Có thể tiếp thu Cầu Cầu sao? Nếu như Cầu Cầu thụ ỷ khuất, ta tuyệt đối sẽ mang đi hắn!"

"Ngươi mơ tưởng, Cầu Cầu là nhi tử của ta, ngươi đừng muốn cướp đi hắn!" Thai mi tặc mao xoay người lại, phảng phất hoàn toàn rơi vào điên cuồng.

"Đương nhiên... Cầu Cầu là... Con trai của chúng ta sao, ta làm sao sẽ cướp đi hắn đâu?" Tổng cần du thần thủ vỗ vỗ Thai mi lưng, biểu tình nhất quán ôn nhu, nhãn thần không gì sánh được lưu luyến.

"Ủ. Ngươi nói cũng có vài phần đạo lý." Thai mi cúi đầu, rầu rĩ nói, "Ngươi có thể cùng tiểu tam song tức song phi, ta lại không ai muốn..."

"Làm sao sẽ, ta còn là ái Tổ tổ a..." Tổng cần du thân thủ sờ sờ Thai mi đầu, đáy mắt hiện lên trong nháy mắt trào phúng và tự đắc.

Thai mi cúi đầu, khóe môi vi câu, đồng dạng tiểu ý tràn đầy, nếu như nàng thật là Mã Lý Tố, nếu như nàng thực sự yêu Cố thuyền, lần này khuyên giải an ủi đích xác không chệ vào đâu được, Tổng cần du rốt cuộc là Tổng cần du, dưới tình huống hoảng hốt như vậy vẫn có loại này ứng biến năng lực.

Tổng cần du ngồi trong chốc lát, liền ôn thanh lời nói nhỏ nhẹ khuyên giải an ủi một lúc lâu, thẳng đến nghĩ Thai mi rõ ràng mềm hoá, mới vừa rồi ly khai.

Thai mi nhìn nam nhân bóng lưng, cười gầy xuống giường. Người thông minh, chính là điểm này phiền phức a... Tự tin đến gần như tự phụ, không muốn thừa nhận mình thất bại, cùng với, gặp chuyện nhiều, đơn giản không tin.

Thật tốt tập quán a, nếu là không có thói quen như vậy, nàng còn không dám ngoan vừa ra đâu, dù sao, cầu nóng nảy còn có thể nhảy tường, không nói đến một con ngu đồng nhiều năm người lấy oán trả ơn!

Bất quá, Tổng cần du vừa nhắc tới Cầu Cầu thần tình... Có cái gì không đúng. Thai mi vỗ về cằm, về mặt trầm tư, lo lắng sâu lo đó là từ phụ biểu tình, người cận kề không cần suy nghĩ, lãnh đạm có lẽ diện vô biểu tình đều có thể lý giải, thế nhưng, tại sao có phần nộ? Không hợp với lẽ thường a...

Thai mi ở đây chơi đôi bên tính toán, Cố thuyền bên kia cũng không có nhân rồi.

Tuy rằng ngày ấy cấp Thai mi gọi điện thoại, đối phương nhất phó không cần ngươi phụ trách mô dạng, thế nhưng Cố thuyền là ai a, đệ nhất thiên hạ nam nhân tốt (ho khan một cái), làm sao có thể đem nữ nhân ném ở nước lửa trong, chính mình thoát thân đâu? Sờ dĩ, hẳn quyết định yếu những tay quản quân việc này.

Nhan sâm nhìn Cố thuyền ở trước mặt hẳn tổ chất thần kinh đối tới đối lui, rất không nhìn được: "Ngươi cái gì cũng không biết, thế nào quán a? Nê Bô Tát quá Giang Đô tự thân khó bảo toàn, ngươi biết A thị có bao nhiêu người đang tìm ngươi sao?"

"Người nghĩ chuyện này, rốt cuộc là ai ra tay?" Cô thuyền ngồi xuống, nghiêm túc nhìn về phía Nhan sâm, "Hương Cảng bên kia? Người có hay không nhận được tin tức?"

"Đều không phải..." Nhan sâm liếc Cô thuyền liếc mắt, không tình nguyện nói, "Lần trước người làm ra sự, cũng không chỉ là bom nguyên tử, không có nổ chết bọn họ đã coi là không tệ, đâu còn có công phu quân A thị chuyện tình. Hiện tại. Lão bà và lão gia liên nghi thức xã giao đều lười duy trì, hận không thể bóp chết đối phương, lại nói tiếp cũng là người phụ thân ngư ông đắc lợi."

"Hanh." Cô thuyền chẳng đáng nghiêng đầu, "Tiện nghi hân, bắt quá, ngược lại đều rơi vào đại ca trong tay, coi như bang đại ca lớt đường."

"Cô lão đại nhưng thật ra đối với người như thế cấp tiến..." Nhan sâm nhận được người nào đó quét tới âm lãnh đường nhìn, nhất thời nhấc tay tác đầu hàng trắng, "Hào hảo, ta không nói, ta không nói..."

"Nếu đều không phải Hương Cảng bên kia, đó chính là nhắm vào nữ nhân kia lạc?" Cô thuyền nhú mày, "Nữ nhân kia đắc tội quá người nào?"

"Người không sẽ trực tiếp đi hỏi à?" Nhan sâm bĩu môi, hân đối cái kia táo bạo nữ cũng không hào cảm.

"Hỏi nàng cũng sẽ không... Đúng rồi, nàng người bạn kia." Cô thuyền cảm điện thoại di động lên, tra án thời gian, hân chỉ biết A thị cái kia Chung cục trưởng hội như vậy bang Thai mi, là bởi vì Thai mi một người bạn quan hệ, nàng người bạn kia hình như là Tần gia tiểu thư.

Cô thuyền một chiếc điện thoại đánh tới Tần trạch, nghe điện thoại đúng lúc Tần tranh, phát hiện đối phương dĩ nhiên là chuyện xấu vai nam chính, Tần tranh sắc mặt có chút cổ quái, nhưng vẫn là đem sự tình đơn giản nói, bao quát Thai mi hoài nghi và đối Tổng cần du thái độ, cùng với các nàng suy đoán.

Đương Cô thuyền hỏi Thai mi định xử lý như thế nào thời gian, Tần tranh do do dự dự trả lời một câu: "Nàng đại khái hội ly hôn."

Cô thuyền để điện thoại xuống, nói không rõ ngực cảm giác gì, nữ nhân kia dĩ nhiên gặp loại sự tình này... Tính toán của nàng dĩ nhiên là chồng nàng!

Kết hôn thất niên, bên cạnh gối nhân vẫn dụng tâm kín đáo, đầu tiên là không từ thủ đoạn hại cha nàng, muốn mưu đoạt nhà nàng tài sản, tái là muốn nàng thân bại danh liệt a, yếu nàng ở A thị lăn lộn không đi xuống... Rốt cuộc là nhiều ngoan dụng tâm, người nhiều vô sỉ, tài năng đối vì mình sanh con dưỡng cái nữ nhân làm ra loại sự tình này!

Cô thuyền đã thực sự phần nộ rồi, nhất đôi mắt lãnh chìm như băng, đối Tổng cần du chán ghét cảm lên tới đỉnh núi.

Là vì nữ nhân kia? Ngày đó phù dung nhai thấy nữ nhân, a, ái thiếp diệt thế đúng không? Đối với cái này, hân Cô thuyền cũng không thể bỏ qua Tổng cần du!

"Cô thuyền? Người làm sao vậy? Rốt cuộc là người nào muốn hại nữ nhân kia?" Nhan sâm lột một viên cây nho, nhìn về phía rõ ràng âm trầm tức giận người nào đó.

"Chồng nàng, Tổng thị Tổng cần du." Cô thuyền hừ lạnh một tiếng, "Lại một thật là bản lãnh nam nhân!"

"Khụ!" Nhan sâm vỗ ngực, thiếu chút nữa bị cây nho nghẹn chết, lão công? Đây cũng quá... nhân luân thâm kịch?

Nghĩ vậy, Nhan sâm trong nháy mắt ngược mắt nhìn về phía Cô thuyền, biểu tình trịnh trọng lên. Chuyện như vậy, thì là đối phương cùng hân Tổ không nhận thức, Cô thuyền vậy cũng làm không được khoanh tay đứng nhìn. Từ sự kiện kia sau... Hân vẫn... Tựa hồ là để bù đắp năm đó tiếc nuối... Năm đó, không có năng lực ngăn cản tiếc nuối...

Thế nhưng, chuyện quá khứ dù sao là quá khứ a, hôm nay cho dù nỗ lực một trăm biến, cho dù xử lý một trăm như vậy tra nam, thời gian ngược lại cũng không quay về, người kia... Cũng không sống được a...

Nhan sâm bắt đầu dĩ thờ dài, nhìn Cô thuyền âm trầm gương mặt lên lâu, quên đi, khuyên không trở lại, chỉ có thể hỗ trợ, thương hại hân lao lực mệnh a!

Nhan đại gia bỏ qua một bên cây nho, nhận mệnh mở máy vì tính ra, bắt đầu tra Tổng thị gốc gác.

Cô thuyền cân nhắc trong tay chìa khóa xe, cười đến trào phúng. Tổng thị tự nhiên là phải thật tốt đùa, thế nhưng trước đó, nữ nhân kia trước hết bỏ rơi Tổng cần du, hân cũng không muốn Tổng cần du đầy người nợ nần thời gian, liên lụy đến nữ nhân kia.

Nếu quả thật như vậy, nữ nhân kia phòng chừng hội hướng hân các loại rống... Nghĩ đến Thai mi băng hé ra người chết khuôn mặt, Cô thuyền cảm giác được có vài phần hải lòng, lộ ra một tia nụ cười ôn nhu.

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Làm Nữ Phụ Lạt Mạ Nhanh Nhẹn Dừng Mảnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Ta đang uy hiếp ngươi

Bạch song ngồi ở nhà hàng quý khách khu, thật to bồn hoa chặn ngoại nhân tầm mắt, nàng tận lực trấn định thiết trước mắt tảng thịt bò, lại như cũ nghĩ không biết làm gì, thường thường giương mắt nhìn trước mắt thân sĩ phong độ nam nhân, sinh ra vài phần vô pháp nói nói tự ti.

"Cố... Cố tiên sinh, ngài... Rốt cuộc..." Bạch song còn là thiếu niên nhẵn, đề đao xuống, nhìn về phía Cố thuyền.

"Bạch tiểu thư không cần khẩn trương, chỉ là thỉnh Bạch tiểu thư ăn bữa cơm mà thôi, dù sao Cố mẫu cũng coi như cùng Bạch tiểu thư từng có gặp mặt một lần." Cố thuyền thân thủ báo cho biết một chút, cười đến ôn hòa.

Bạch song bắt đầu đi, phải tiếp tục cầm lấy dao nĩa, thực không dưới nuốt. Nàng không phải là không biết Cố thuyền ý đồ đến, hơn phân nửa là bởi vì mấy ngày qua huyền đại nóng chuyện xấu, thế nhưng, hẳn tại sao tới tìm nàng, mặc dù đã từng thấy qua nàng và Cần du... Cũng không có đạo lý như vậy trực tiếp tìm nàng cái này cùng chuyện này chút nào người không liên hệ?

Cố thuyền tựa lưng vào ghế ngồi, tự tiểu phi tiểu đánh giá nữ nhân trước mắt, động tác ôn nhu lại cứng nhắc, tận lực bảo trì mỉm cười lại đó có thể thấy được phân đứng ngồi không yên, nhãn thần buông xuống, không dám nhìn thẳng hẳn, tướng mạo tuy rằng xinh đẹp, nhưng là lại cũng lộ ra nhu nhược... cùng cái kia phun lửa khủng long khi là hai người cực đoan a...

Hắn có thể lý giải Tổng cần du thích người nữ nhân này, thế nhưng cá nhân hẳn cho rằng cái kia phun hỏa long ngoại trừ tánh khí nóng nảy điểm, mồm độc một điểm, được lý không buông tha nhân một điểm, cái khác nếu so với nữ nhân trước mắt này tốt hơn nhiều... ít nhất..., thân thủ và đầu óc sẽ tốt hơn rất nhiều a...

Cố thuyền còn đang như đi vào cõi thần tiên, Bạch song nhưng dần dần như đứng đông cứng, như ngồi đồng than, ngẩng đầu cũng không phải, cúi đầu cũng không phải, ăn cũng không phải, không ăn cũng không phải. Nàng thờ dãi một hơi, lần thứ hai đề đao xuống, nói thẳng: "Cố công tử, nếu như ngươi là muốn hỏi Mã tiểu thư và Tổng tiên sinh chuyện, ta là thật không biết."

"Ừ." Cố thuyền gật đầu, từ chối cho ý kiến, nhưng vẫn là ưu nhã ngồi ở chỗ kia, cười nhìn về phía Bạch song, phảng phất thực sự không thèm để ý.

Bạch song quả thực nhanh muốn điên! Nói thật, Cố thuyền nam nhân như vậy, ưu nhã thần bí, thân sĩ anh tuấn, có người bên ngoài theo không kịp gia thế, nếu nói là không động tâm, vậy khẳng định là giả. Thế nhưng, mặc dù người đàn ông này đang cười, nàng toàn thân tế bào đã ở kêu gào nguy hiểm.

Cố thuyền đều không phải Tổng cần du, mặc dù thẳng chức rất nhanh cũng không thoát được cùng bẩm sinh tới tự ti và tới tâm, hẳn càng không phải là Khương lâm trạch, hướng tới cái gì đơn thuần tình yêu hoàn mỹ, Cố thuyền nam nhân như vậy, nàng nắm trong tay không được, sờ đi, tuyệt không hội cũng không dám vi phạm hy vọng xa vời. Thế nhưng, nàng lại không dám cùng là địch a! Thế nhưng tình hình trước mắt, rõ ràng là thăm vấn tư thế a, nàng còn không thể cự tuyệt!

Cố thuyền nhìn trước mắt người, ừ, nhanh như vậy mà bắt đầu sốt ruột, kiên trì cũng thối kém một chút

Cố đại gia biểu thị còn không có ngoan đủ, Vì vậy ưu tai du tai bắt đầu thiết tảng thịt bò, biên thiết hoàn biên cùng Bạch song nói chuyện phiếm

Như là cái gì "Bạch tiểu thư ăn uống tựa hồ bất hảo, có đúng hay không tảng thịt bò không đúng khẩu vị a?"

Bạch song thật là khẩn trương, tuyệt đối đều không phải, nàng nghĩ tảng thịt bò ăn thật ngon.

Sau đó cố thuyền lại hỏi "Bạch tiểu thư, có phải là thân thể không được khỏe hay không a, thế nào sắc mặt như vậy tái nhợt?"

Mọi việc như thế, Cố thuyền ân cần hỏi han chuyện ăn uống của Bạch Song, sau đó lại chuyển sang chuyện trên trời dưới đất, mấu chốt là, ân cần thăm hỏi đối phương càng ngày càng khẩn trương, lại cũng sờ không có cảm giác được hẳn phiền!

Nếu là Thái mi ở đây, phỏng chừng hội chống nạnh cười to, khen nhất câu nhân tài a nhân tài, Cố công tử không vào hội bà tám, tuyệt đối là thể đạo bất công, trời ghen tỵ anh tài a!

Đương nhiên, Bạch song không có Thái mi cái loại này vô si lại không có lo sợ, mỗi một vấn đề, nàng muốn châm chọc tái châm chọc, thậm chí mỗi một giọng nói từ đều phải nghĩ kỹ một chút có đúng hay không có chuyện... Sờ đi, Bạch Liên Hoa cô nương rất tự nhiên nhanh muốn qua đời...

Cố thuyền nhìn tình hình này, bỗng nhiên mở miệng tới nhất câu: "Nói Bạch tiểu thư là ở Tổng phu nhân tạp chí xã đi làm sao? Không biết Tổng phu nhân có biết hay không Mã tiểu thư và Tổng tiên sinh chuyện tình?"

"Đang!" một tiếng, Bạch song trong tay đĩa ăn rơi vào trên mâm, nhẹ nhàng ngẩng đầu, hơi sợ hãi nhìn về phía Cố thuyền: "Cố tiên sinh... Là có ý gì?"

"Ngạ. Bạch tiểu thư không rõ sao?" Cố thuyền cười đến không gì sánh được ôn hòa, "Ta đang uy hiếp ngươi!"

"Cố tiên sinh... Ngươi... Ngươi!" Bạch song hoa dung thất sắc, vừa hãi vừa sợ.

"Bạch tiểu thư. Tổng phu nhân hiện tại cũng không biết chuyện của các ngươi sao?" Cố thuyền đề đao xuống, hai tay giao nhau, tiểu ý không giảm, "Được rồi, Bạch tiểu thư ngoại trừ Tổng tiên sinh, và Khương gia thế hệ này tôn từ ra về cũng có bạn cũ a, thế nhưng Khương gia lại ý đang cùng Tần gia đàm hỏi... Càng thêm không khéo chính là, Tần gia tiểu thư và Tổng phu nhân tựa hồ là khuê trung bạn thân a... Tầm tặc, quan hệ này loạn... Bất quá,

Bạch tiểu thư tình cảnh thực sự khiến người ta lo lắng a!"

Bạch song mặt thoáng chốc thanh bạch một mảnh, trong nháy mắt lại chuyển thành đỏ bừng một mảnh, xấu hổ không chịu nổi. Nàng dù sao chỉ là hai mươi mấy tuổi cô nương, bị một ngoại nhân, đặc biệt là vẫn có chút thương thức khác phái, ám phúng nàng câu tam đáp tứ, tự nhiên là không chịu được.

Bạch song hầu như muốn lập tức ly khai, cũng quản không hơn cái gì lễ tiết không lễ tiết, có đắc tội hay không, nàng thầm nghĩ lập tức chạy trốn tới không ai địa phương!

Cố thuyền nhìn trước mắt nữ nhân luống cuống tới cực điểm, lập tức sẽ khai đào, tự nhiên chuyển biến tốt hãy thử: "Kỳ thực Bạch tiểu thư cũng không tất khấn trương, Cố mỗ không có ý tứ gì khác, truy cầu chân ái là mỗi người quyền lợi, Cố mỗ có thể lý giải."

Những lời này vừa ra, Bạch song sắc mặt của nhất thời đã khá nhiều, nhân gia chủ động cho bạch thang, nàng nếu như đi, chính là cố tình gây sự.

"Cố công tử, nói đầu nói..." Bạch song cực kỳ miễn cưỡng cười cười, cứng ngắc không ngớt.

"Kỳ thực lại nói tiếp, Cố mỗ và Bạch tiểu thư cũng là đồng bệnh tương liên a." Cố thuyền thở dài, biểu tình bóng bẩy.

Bạch song nghi ngờ ngẩng đầu nhìn hắn, không nói gì.

"Bạch tiểu thư chỉ sợ cũng biết mấy ngày nay tin tức, ta và... Tổng phu nhân." Cố thuyền có chút ít thương cảm cảm thán, nói đến Tổng phu nhân thời gian còn có thể dừng lại một chút, tựa hồ rất không tình nguyện.

"Cố tiên sinh... Ta biết đó là tiêu khiển ký giả nói bừa, ngài không cần để ở trong lòng." Bạch song nhìn thoáng qua Cố thuyền, bắt đầu thử.

"Không... Đầu không phải, ta đối Tổng phu nhân... Quả thực, quả thật có cảm tình... Không, kỳ thực ta ước chừng, là yêu thượng Tổng phu nhân." Cố thuyền nhất phó si tình nam hình dạng, sau đó còn cần rằng nghiêng lợi nói, "ta thực sự không muốn xưng hô nàng vì Tổng phu nhân, đây là chúng ta trong lúc đó hồng câu... Ta..."

Bạch song khiếp sợ nhìn về phía Cố thuyền, làm sao có thể, nam nhân này thích Mã Lý Tố, không, không có khả năng này nữ hài này!

"Cố tiên sinh, ngoại đều không phải nói đùa sao..." Bạch song đã quên tình huống của mình, toàn tâm toàn ý quán quýt ở "Cố thuyền thích Mã Lý Tố" chuyện này thượng.

"Ta sẽ đùa giỡn như vậy?" Cố thuyền giọng nghiêm trang, thậm chí mơ hồ có chút tức giận, "Ta đối Tố tố cảm tình tuyệt đối không có nửa phần giả, kỳ thực... Đây cũng là ta ngày hôm nay tìm ngoại đi ra ngoài nguyên nhân."

Bạch song như trước hoài nghi, thế nhưng Cố thuyền biểu tình thâm tình mà bị ai, đen kịt thâm thúy trong con ngoại càng tràn đầy chủ nhân bất đắc dĩ, nhắc tới Mã Lý Tố thời gian, giọng nói càng ôn nhu đến làm cho lòng người vỡ nát, nàng nghĩ, hay là khả năng, đại khái thật là sự thực...

Cố thuyền liếc mắt một cái Bạch song, thầm nghĩ, nhiều ngày như vậy phim Hàn, thấy hắn đều nhanh ói ra... Hắn có thể sánh bằng này nam diễn khá, còn không tin nột?

Bạch song kỳ thực rất quán quýt, nàng lý trí thượng mong muốn Cố thuyền nói là sự thật, nếu như Cố thuyền thực sự thích Mã Lý Tố, hai người kia phá hư tổng so với một người phá hư cấp lực. Cho tới nay, Tổng cần du tổng đề cho nàng chờ, để cho nàng chờ, thế nhưng bọn ta đợi thất năm a! Một nữ nhân có thể có mấy cái thất niên!! Chỉ sợ hai ba năm, nàng thực sự hoa tàn ít bướm!

Vốn có cho rằng Mã đình khôn bỏ tù, nàng cuối cùng cũng hết khổ, thế nhưng, kết quả lại là Mã đình khôn vô sự, Mã gia như trước sừng sững không ngã, nữ nhân kia cũng vẫn là Mã gia tiểu thư, A thị danh viện! Tổng cần du làm theo Mã gia rề rề! Của nàng đợi, của nàng thời hạn thi hành án cũng bị vô hạn kéo dài... Lúc này đây, thậm chí nhìn không thấy phản cuối...

Nàng không cam lòng a! Nàng thực sự không cam lòng, nàng không muốn cả đời đương nhận không ra người tiểu tam, nàng không nên!

Thế nhưng, trong nội tâm, nàng lại cực độ bi phẫn, buông xuống trong con ngoại càng tràn đầy oán độc. Cố thuyền dĩ nhiên thích nữ nhân kia, nữ nhân kia, vừa nát lại ngang ngược kiêu ngạo, ngoại trừ gia thế còn có cái gì so quá nàng Bạch song! Thậm chí, nàng ta đã đã sanh hài tử là thiếu phụ luống tuổi có chồng

, dựa vào cái gì có Cố thuyền cái này so với Tổng cần du tốt hơn nhân thích nàng! Dựa vào cái gì!

Cố thuyền nhìn người trước mắt lúc sáng lúc tối thần sắc, hơi câu thần, lộ ra giễu cợt biểu tình, nữ nhân a, ngoại khiến nhiều người ghen ghét.

"Cố tiên sinh... Ngoại muốn làm gì?" Bạch song lấy dũng khí, quyết định thử một lần, nếu như Tổng cần du không có biện pháp tốt hơn, vậy hãy để cho nàng đến!

"Kỳ thực ta cũng không có gì hay biện pháp, thế nhưng tóm lại yếu nhượng hai người bọn họ ly hôn đều không phải?" Cố thuyền nhìn thoáng qua Bạch song, "TA tin tưởng Tổng tiên sinh đối Bạch tiểu thư cảm tình, ta cũng tin tưởng năng lực của Bạch tiểu thư."

Đây là để cho nàng xưng phong? Bạch song có điểm không vui.

"Đương nhiên, Cổ mẫu sẽ không để cho Bạch tiểu thư một mình chiến đấu hăng hái. Bạch tiểu thư có nhu cầu gì, Cổ mẫu nhất định nghĩa bất dung từ!" Cổ thuyền sáng quắc nhìn về phía Bạch song, dừng lại một hồi, bỗng nhiên nói tiếp, "Mặc dù nói, Tổng tiên sinh đã có hài tử, thế nhưng, nếu như... Bạch tiểu thư cũng có lời..."

Những lời này ý vị thâm trường, Bạch song con người chợt sáng một cái, Tổng cần du vẫn không muốn phức tạp, mấy năm nay, sẽ đãi bộ, sẽ uống thuốc, mang thai quả thực chưa từng có quá... Nếu như...

Cổ thuyền biết, nữ nhân trước mắt đã có vài phần động lòng, thế nhưng, còn thiếu chút nữa: "Nam nhân sao, chính là đã không thương nữ nhân kia, để giữ gìn hài tử cũng sẽ bắt đất dĩ duy trì gia đình, Bạch tiểu thư cũng không nguyên ý thấy loại tình huống này? Lui một bước, thì là sau đó Tổng tiên sinh ly hôn, vạn nhất hài tử xử cho Tổng tiên sinh, Bạch tiểu thư chẳng phải là còn phải học làm mẹ kế? Lúc này, có hay không con trai ruột, có thể to lắm không giống nhau lắm..."

Nghe thế một, Bạch song sắc mặt của bỗng nhiên trở nên rất cổ quái, nàng lẩm bẩm nói: "Sẽ không, hài tử kia sẽ không xử cấp Cần du..."

Cổ thuyền ngược mắt, nhìn chăm chăm Bạch song, thấp giọng hỏi: "Vì sao sẽ không? Chính là Tổng tiên sinh muốn đâu?"

"Nói chung, liên chắc là sẽ không lập..." Bạch song rũ xuống con người, uống một ngụm rượu đỏ, lúng túng tách ra Cổ thuyền tìm tòi nghiên cứu đường nhìn.

Có chuyện. Cổ thuyền con người lóe lóe, liếc ánh mắt mang cho vài phần suy nghĩ sâu xa.

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Làm Nữ Phụ Lạ Mụ Nhanh Nhẹn Dùng Mãnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Gian tình và con nối dòng

Thai mi cúp điện thoại, ngực có chút buồn bực, nói không nên lời tư vị gì. Cổ thuyền làm sự là ở giúp nàng, Cổ thuyền cho nàng tin tức cũng rất hữu dụng, để cho nàng có thể đem rất nhiều sự nghĩ đứng lên, thế nhưng, vừa nghĩ tới người nam nhân kia đã biết tiền căn hậu quả, thậm chí khả năng bởi vậy đối với nàng ôm thương hại tâm tính, nàng đã cảm thấy không gì sánh được phiền táo.

Nói như thế nào đây, thật giống như trong nháy mắt bất bình đẳng, Thai mi chịu không nổi loại cảm giác này, chịu không nổi bị vậy người yếu vị trí, đặc biệt đối tượng là Cổ thuyền.

Quên đi, bây giờ không phải là muốn những thứ này loạn thất bát tao chuyện thời gian.

Thai mi ngồi thẳng người, tựa ở đầu giường, ngoài cửa y hi còn có thể nghe được Cầu Cầu chạy tới chạy lui sung sướng thanh âm, nương đuổi theo cho hân móm thuốc, tiểu tử này cũng không biết tại sao vậy, đại nhiệt thiên cũng sẽ cảm mạo...

Thai mi lắc đầu, không đúng, bây giờ không phải lúc nghĩ đến những thứ này. Nàng trầm mặt, biểu tình có chút yên lặng, có một số việc phải từ đầu ngắm lại.

Tổng cần du phái bọn còn đồ tới thử thăm nàng, không e dè Cầu Cầu, hừm dữ không ăn thịt con, nàng tưởng hân là tên cận bã vô hạn cuối, hiện tại xem ra hay là đều không phải a.

Không chỉ là sự kiện kia, nàng hầu như có thể cảm giác được Tổng cần du làm một chuyện gì đều không có suy nghĩ qua Cầu Cầu. Mà Cầu Cầu... Thai mi trong con người lộ ra suy nghĩ sâu xa, Cầu Cầu tuyệt không dính Tổng cần du!

Cầu Cầu thông minh bướng bỉnh, thích vô giúp vui. Đối ông ngoại bà ngoại hân đó là dính nguy, đối với nàng càng không cần phải nói, thậm chí có thời gian, còn có thể chạy đến trù phòng đi theo Quách tẩu tát làm nũng, thế nhưng, hân thực sự rất ít sẽ chủ động cận Tổng cần du thân, mặc dù là lần kia điện thoại sự kiện trước, mặc dù... Tổng cần du trước mặt người khác là hoàn mỹ từ phụ.

Hài tử tâm tư đơn thuần, có đôi khi so với đại nhân càng thêm thông thấu, bọn họ bản năng cảm thụ được thế giới thiện ác, bọn họ cơ hồ là dựa vào bất khả tư nghị trực giác biết người này có thích hay không bọn họ...

Như vậy, có đúng hay không thuyết, Cầu Cầu, có thể cảm giác được Tổng cần du kỳ thực cũng không thích hân, sờ dĩ, kính nhi viễn chi?

Thai mi ngưng trọng nhủ mảy, bắt đầu nghĩ chuyện nghiêm trọng tính, mặc dù Tổng cần du đối Mã gia không từ thủ đoạn, cũng sẽ không ngay cả mình thân sinh cốt nhục cũng không để ý tới, trừ phi...

Nghĩ đến loại khả năng này tính, Thai mi thở dài một tiếng, cực độ bất đắc dĩ phù ngạch, không phải đâu, thực sự như thế cầu huyết? Không phải nói Mã Lý Tổ đại tiểu thư đối Tổng cần du cái này phượng hoàng tra nam ái muốn chết muốn sống sao? Làm sao sẽ sinh hạ người khác hài tử?

Nếu như là thực sự, cũng khó trách Tổng tra nam phó toàn thế giới đều thiếu nợ đáng vẽ của hân, đeo thất năm nón xanh... Sai, tổng tra nam đã sớm

biết!

Thai mi một cái giật mình, cấp tốc nhảy xuống giường, ở trong phòng ngủ đi bộ. Sai, sai... Y theo Mã Lý Tổ hủ nút lòng dạ, nếu như Cầu Cầu đều không phải tra nam tiểu hài tử, nàng tuyệt đối làm không được trấn định như vậy đem hài tử nuôi ở nhà, công nhiên cấp Tống cần du nan kham. Như vậy, Mã tiểu thư không biết chuyện? Không biết mình hài tử là ai?!

Trời ạ... thật không phải là tám giờ đương cầu huyết kịch?

Thai mi hữu khí vô lực ngã nằm ở trên giường, trong lòng không gì sánh được oán niệm, vô hạn oán niệm Mã tiểu thư, nhìn ngài lưu cục diện rồi rấm a hỗn đản!!

Quên đi, thực tiễn là kiểm nghiệm chân lý duy nhất tiêu chuẩn, Thai cô nương xoay người đứng lên, đi vào phòng tắm, phiên liễu phiên bàn chải đánh răng, xem dao cạo râu, bàn chải đánh răng trên có tơ máu, dao cạo có ít hồ tra, nàng dùng bông vải và cái chai cẩn thận thu tập, càng làm Cầu Cầu gọi tiến đến, thừa dịp hấn đùa vui mừng thời gian rút vải cọng tóc.

Chuẩn bị thỏa đáng, xét thấy chuyện này không muốn để cho Mã lão cha và nương biết, nàng cấp Tần tranh đi điện thoại, liền vội vã mang theo đồng tây chạy tới y viện.

Bên này Thai mi cầm chứng cứ đi tìm tòi nghiên cứu huyết thống vấn đề, bên kia Tống cần du vẫn đứng ở nhà trọ trong phòng, vì tức mi, không hiểu nhìn nữ nhân trước mắt: "Song nhi? Rốt cuộc chuyện gì a, gấp như vậy đem ta kêu đến? Tình hình bây giờ, người cũng biết, chúng ta hẳn là ít gặp mặt... Ngồi ngó..."

Tống cần du nói bị Bạch song đột nhiên đến cử động sinh sôi cắt đứt, hấn giật mình nhìn nhón chân lên, đang cảm mặt của hấn liễu mạng hôn nữ nhân, chỉ có thể không ngừng mà lui về phía sau.

Bạch song là quyết tâm không cho Tống cần du né tránh, khéo tay nhéo hấn cổ áo, khéo tay đang cảm mặt của hấn, liễu mạng đem môi đỏ mọng dán tại hấn trên môi,

Tống cần du lui, nàng liền theo đi phía trước, ngạnh sinh sinh đem Tống cần du cấp dòn đến bên tường!

Tống cần du sau khi khiếp sợ lập tức khôi phục trấn định, hai tay ôm lấy Bạch song hông, đem giấy dựa nàng kéo ra một ít, nhúu mày cúi đầu nhìn tiến mắt của nàng: "Song nhi, rốt cuộc làm sao vậy?"

Bạch song kinh ngạc nhìn nhìn về phía Tống cần du, bỗng ghim vào Tống cần du trong lòng, gào khóc: "Cần du, ta sợ, ta thực sự rất sợ... Cần du..."

Tống cần du bất đắc dĩ thở dài một hơi, giờ tay lên khinh vỗ nhẹ Bạch song vai, nhẹ giọng trấn an: "Song nhi... Là ta có lỗi với người... Là lỗi của ta. Song nhi, người ở đây nhìn một chút, lập tức... Ta đã có liên lạc thành nam Tô gia, người biết... Ở A thị điện sản giới, bọn họ đủ để cùng Mã đình khôn chống lại..."

"Cần du... Nếu như chúng ta cuối cùng vẫn là không thể cùng một chỗ làm sao bây giờ? Nếu như... Nếu như nữ nhân kia còn muốn từ quần quít lấy người làm sao bây giờ?" Bạch song giờ lên lê hoa đài vũ khuôn mặt, thê oán nhìn về phía Tống cần du.

"Song nhi, sẽ không. Người yên tâm, sẽ không!" Tống cần du ôm lấy nàng, khê hôn tóc của nàng, thanh âm kiên định, "Mã gia nhất định sẽ ngã, nữ nhân kia ta cũng sẽ bỏ rơi, ta sẽ thủ người, vĩnh viễn chỉ thích một mình người... Song nhi, người tin ta..."

"Thế nhưng, ta sẽ lão... Ta năm nay đã hai mươi bảy, ta không còn trẻ nữa!! Cần du, ta không biết còn muốn chờ bao lâu, ta sợ... Hoa tàn ít bướm ta, không xứng với của người ta..." Bạch song bỗng nhiên lực mạnh đẩy ra Tống cần du, tổ chất thân kinh nắm tóc, ngồi chồm hổm dưới đất, không ngừng mà lắc đầu.

"Song nhi... Song nhi, không nên như vậy, sẽ không, ta sẽ cùng nhĩ lão, chúng ta hội vĩnh viễn cùng một chỗ... Ta sẽ không không muốn người, tuyệt đối sẽ không!" Tống cần du cũng ngồi xổm xuống, ôm lấy Bạch song, thanh âm ôn nhu mà kiên quyết.

Bạch song khóc thút thút một hồi, nhẹ nhàng ngẩng đầu, lần thứ hai vẫn hướng Tống cần du, lúc này đây Tống cần du không có cự tuyệt, trái lại khéo tay ôm lấy Bạch song hông, khéo tay chế trụ đầu của nàng, đem nàng chăm chú ôm vào trong ngực, hung hăng gặm nhấm môi của nàng.

Bạch song nhúu mày, nhưng không thôi lui chút nào, một đôi tay vòng qua Tống cần du cổ, nắm chặt nam nhân tóc, để cho mình càng thêm gần kề hấn.

Trong phòng ôn độ chợt lên cao, mập mờ động tình thanh, gần như tiếng thờ dục, làm cho không ngừng được mặt đỏ tim đập. Hai người hôn hôn dần dần hướng bên ngoài cái giường lớn đi động.

Tống cần du hung hăng xé ra cả vạt của mình, đem Bạch song ôm lấy phóng ngã xuống giường, Bạch song sợi tóc mất trật tự, áo ngủ đã bị kéo đến ngực dưới, nịt ngực cũng bị lạp sai lệch, trên mặt động tình ứng hồng.

Tống cần du mâu quang sâu như hàn đàm, lúc này càng ngọn lửa toát ra, hấn trực tiếp áp đảo ở Bạch song trên người, một ngụm ngậm Bạch song thủ du, đôi lấy nữ nhân chợt cất cao thanh, dường như bị chọc châm dầu hỏa, nam tử thần tình càng thêm hưng phấn, cũng càng thêm điên cuồng...

Nam nhân từ nữ nhân ngực vẫn đến tiểu phúc, rồi đến một cái thảo nhân chỗ, nữ tử cũng sớm đã không chịu nổi, trắng nõn ngực nhất khởi nhất phục, hô hấp dồn dập, sắc mặt ứng hồng, thậm chí xanh chỗ nước suối càng ồ ồ lưu động... Kéo dài chỉ bạc nhuộm đầm ra một mảnh mi lạn khí tức...

Nam tử liếm thi nhượng nữ nhân hoàn toàn quăng mũ cời giáp... Nàng muốn giãy dụa, lại chỉ có thể chậm rãi trầm luân...

"Cần... Cần du, cho ta... Cho ta..." Nữ tử đã triệt để xui lơ, sương mù mắt hàm chứa nồng nặc hơi nước nhìn về phía trên người nam nhân. Nữ nhân kiều mềm nỉ non giống như vụ mạnh nhất thôi tình thuốc, nam nhân phát sinh nhất tiếng gầm nhẹ, tiến quân thần tốc!

Luật động tiết tấu càng lúc càng nhanh, cũng càng ngày càng hưởng, dây dưa thân thể, bạch được chói mắt da thịt... Đã càng ngày càng sâu nặng thờ dốc, dần dần tràn ngập ra tình ~ dục khí tức... Cả phòng đều đắm chìm trong kích thích mà điên cuồng lý, muốn ngừng mà không được...

Ngày mai, ngoài cửa sổ ánh mặt trời chói mắt chiếu vào trong phòng, Bạch song sương mù mà khó khăn mở mắt ra, một thân da thịt trắng như tuyết sớm đã thành xanh từ từ. Nàng cố sức ngồi xuống, Tổng cần du đã mất, trên bàn giữ lại nhất trương giấy, nàng bọc chân đơn đi tới, ghi chép thượng quen thuộc bút tích viết: Tiểu lâu linh, nhớ kỹ đi ăn điểm tâm.

Bạch song rũ xuống con người, đẩy mắt sinh ra vài phần cảm động, càng nhiều hơn cũng bị thương, Cần du rất ái nàng, nàng cũng rất ái Cần du, thế nhưng, nàng thực sự không chờ nổi... Cũng không muốn đợi!

Bạch song đi vào phòng tắm, mở ra vòi hoa sen, mâu quang lại rơi vào trong thùng rác con kia mũ thượng, thủ đặt lên tiểu phúc, trên mặt dẫn theo vài phần mong được, cũng dẫn theo vài phần tính toán.

Cố thuyền lời mặc dù không thể tin hoàn toàn, nhưng có một chút hẳn nói đúng, có hay không con trai ruột, đối với nàng mà nói rất trọng yếu, trọng yếu phi thường! Bạch song trong con người hiện lên vài phần khó lường, sự kiện kia chân tướng, chỉ có nàng biết, thế nhưng đó là hé ra giấy thật mỏng, đâm một cái tịt phá, nàng không thể dự liệu Cần du phản ứng, thế nhưng, phải làm cho tốt xấu nhất dự định!

Cần du lúc này không rõ, hẳn và mục tiêu của nàng đã sớm ở một cái không biết cửa ngõ ba khác nhau, hẳn muốn càng nhiều hơn quyền thế, muốn Mã gia không chết từ tế được, mà nàng, thâm nghĩ phải gả cấp ái nam nhân của nàng, quang vinh hưởng suốt đời an nhàn phú quý...

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Làm Nữ Phụ Lạ Mụ Nhanh Nhẹn Dững Mãnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 40: Liên thủ và tính toán

Hai tuần lễ sau, Tần tranh cùng Thai mi thu hồi DNA kiểm nghiệm báo cáo, Thai mi tỉ mỉ nhìn xong toàn bộ, cảm giác dở khóc dở cười, đây rốt cuộc một chuyện gì a?

Tần tranh cũng ghé vào bên cạnh nhìn, nàng giật mình ngẩng đầu nhìn phía Thai mi: "Kia có chuyện a? rõ ràng chính là phụ tử a? Tổ tổ, người đều không phải liên cha đứa bé đều không nhớ rõ?"

"Ta đương nhiên nhớ kỹ." Thai mi khép lại báo cáo, đồng tây đều là nàng lấy, tài liệu báo cáo cũng là nàng nhìn đi ra ngoài, tuyệt đối không sai được,

"Chỉ là một ít người, không nhớ rõ."

"Người là nói, Tổng cần du cho rằng Cầu Cầu không là con của hẳn! Làm sao có thể!" Tần tranh tròn to hai mắt, xuy cười một tiếng, "Tổ tổ, người là nơi nào đi ra ngoài kỳ quái kết luận?"

"ta cũng rất kỳ quái, rõ ràng kết luận cũng sẽ không sai a..." Thai mi nhìn chăm chăm báo cáo thư, phi thường nghi hoặc, chứng cứ ván đã đóng thuyền, như vậy của nàng phán đoán rốt cuộc sai ở tại đâu? Thật chẳng lẽ là nàng xem trọng Tổng cần du, đối phương đúng là hồ dữ ăn thịt con?

Tần tranh nhìn Thai mi mặt nhăn nhu mày, thờ dài: "Hải tử là Tổng cần du không phải tốt sao? Hẳn cũng không có thể đem cái này làm người bên ngoài... chứng có a? Ta nói người khẳng định suy nghĩ nhiều, nếu như Cầu Cầu điều không phải Tổng cần du hải tử, hẳn đã sớm có thể cùng người ly hôn, đâu còn dùng chờ tới bây giờ a?"

Thai mi không nói, đẩy mắt nhưng có chút hơi trào phúng, cùng nàng ly hôn? Cha không có xảy ra việc gì trước, Tổng cần du thế nào bỏ được cùng nàng ly hôn, hẳn mong muốn vẫn luôn là toàn bộ Mã gia, nếu như cùng nàng ly hôn, hẳn lấy cái gì danh nghĩa tiếp nhận Hưng đức? Về phần nón xanh, loại người như vậy còn có thể có lòng xấu hổ sao?

Thấy nàng không nói lời nào, Tần tranh còn tưởng rằng nàng còn đang là vì dư luận chuyện tình lo lắng, trực tiếp đi tới vỗ vỗ bả vai của nàng, nói: "Tổ tổ, người không cần nghĩ nhiều như vậy, ta cảm giác tự ba người gặp chuyện không may lúc, người cả người tinh thần đều có chút buộc chặt, thả lỏng, không có chuyện gì."

"A tranh a... Có vài người, có một số việc không dễ xử lý, ta luôn cảm thấy như là ăn con chuột thi như nhau ác tâm!" Thai mi không chút nào che giấu mình chán ghét tình.

"Ha ha, những lời này ta nhưng thật ra đồng ý." Tần tranh nở nụ cười một hồi, cực kỳ trào phúng bĩu môi, "Nói đến đây, ta gần nhất không thể so với

ngươi nhĩ hảo quá. Khương lâm trạch tử triền lạn đánh Bạch song không có kết quả, nản lòng thoái chí tã rượu tưới buồn, cả ngày đem mình muộn ở nhà, hoàn toàn nhất phó mặc cho số phận mặc các ngươi an bài mô dạng. Về phần Khương gia những người đó... A!"

Thai mi ngẩng đầu, biểu tình không vui vẻ: "Bọn họ đều không phải còn muốn cho ngươi và Khương lâm trạch đám hỏi? Có dây như vậy da mặt gia tộc sao?"

"Khương gia chính là dây như vậy da mặt!" Tần tranh cắn giận ngồi xuống, biểu tình chán ghét, "Khương lâm trạch mù mấy ngày nay mỗi ngày hướng nhà của ta chạy, lời kéo mẹ ta nói chuyện việc nhà, còn nói cái gì Khương lâm trạch tuổi còn nhỏ, bị nữ nhân kia hôn mê đầu, cái này rốt cuộc triệt để thanh tỉnh, hiểu A tranh thật là tốt..."

Tần tranh học Khương mẫu nói hình dạng, các loại trào phúng: "Khương lâm trạch tuổi còn nhỏ? Ba mươi tuổi còn không biết xấu hổ nói tuổi còn nhỏ, ha ha... Có đúng hay không gần đến giờ tiến quan tài tài năng hiểu chuyện a! Cô nương ta cũng không phải người đàn bà dám đăng, dựa vào cái gì yếu nhất cái kia tiện nữ nhân vứt bỏ a! Ta Tần tranh thị phạm qua một lần tiện, hoàn phạm vào ngũ lục niên, nhưng ta con mẹ nó nếu như hoàn phạm lần thứ hai, ta tự vừa... vừa chàng chết tại đây trên tường!"

Tần tranh càng nói càng kích động, làm bộ còn muốn đứng lên, Thai mi liền vội vàng tiến lên đem đè lại nàng, đùa gì thế, nơi này chính là y viện... Chúng con mắt nhìn trừng, nàng nếu như đâm chết, a phi, nàng nếu như khóc lóc om sòm, đã có thể thật mất thể diện.

"A tranh a, ta biết ngươi đoán tra nam quyết tâm, không nên kích động, không nên kích động." Thai mi vỗ vỗ Tần tranh vai, thoải mái nàng, "Chính là Khương gia vô liêm sỉ, mẹ ngươi chắc chắn sẽ không cho ngươi chịu tội a, yên tâm yên tâm."

"Mẹ ta đương nhiên sẽ không lạc!" Tần tranh ngửa đầu một cái, "Mẹ ta đó là cái gì tính tình a, ta đi nước Mỹ vài năm, mẹ ta đã sớm đổi Khương lâm trạch bất mãn, lúc này đây, Khương phu nhân chạy đến nhà ta nói những thứ này, mẹ ta lúc đó liền trả lời một câu, "Ngày nào đó nếu như nhà của ta A tranh cũng đúng nam nhân khác muốn chết muốn sống, Khương phu nhân khả năng muốn thông cảm nàng tuổi còn nhỏ a!", ngươi là không thấy được Khương phu nhân sắc mặt kia... Phốc ha ha!"

"Quả nhiên là bá mẫu a..." Thai mi cảm thán một câu, Tần tranh mẹ nàng là hồng thái lang, mẹ nàng chính là mỹ dê dê a...

Tần tranh về mặt hắc tuyến, đây là khích lệ sao?

Thai mi vừa định đón trâu chọc hai câu, trong đầu bỗng nhiên có cái gì cấp tốc hiện lên, Bạch Liên Hoa, Khương lâm trạch, Tổng cần du, ly hôn, đám hỏi, còn có Cổ thuyền thử...

Nàng hiểu! Thai mi vỗ bàn một cái, so với tần tranh lúc này còn có kích động, cầm lấy bả vai của nàng vội vàng nói: "A tranh, ta có biện pháp, ta có biện pháp bức ra vậy đối với tra nam tiện nữ!"

"... Cái gì?" Tần tranh mơ hồ nhìn về phía Thai mi, đề tài này, nhảy cũng thật nhanh...

Bên này tTai mi lôi kéo Tần tranh chạy vội về nhà, bên kia Nhan sâm vừa khép lại máy vi tính xách tay.

Hắn tựa vào ở trên ghế sa lon, xoa xoa con mắt, mệt mỏi, vì Cổ thuyền người điên, hắn sinh sôi một ngày một đêm không có hảo hảo ngủ!

"Thế nào? Tổng thị tài chính đầu nhập và lưu động đã điều tra xong?" Cổ thuyền gạt một cái bàn, sáng quắc nhìn về phía nam nhân trước mặt.

"Cổ thuyền, ngươi nha có thể hay không để cho gia nghỉ ngơi một chút?!" Nhan sâm tức giận muốn cong tường, "Vi nữ nhân, nhượng huynh đệ máu chảy đầu rơi, gia mẹ nó rốt cuộc thấy rõ ngươi!"

Cổ thuyền thiếu thiếu mi, biểu tình bình tĩnh nhìn về phía Nhan sâm: "Ta cho rằng, ngươi khẩn cấp muốn bắt đầu trò chơi!"

"Hắc hắc, điểm ấy ngươi nhưng thật ra đã đoán đúng..." Nhan sâm bỗng nhiên ngồi thẳng người, vẻ mặt vô lại, "Tổng thị gần nhất hảo phát tài a, tuy rằng lão bà không hề đầu nhập tài chính, thế nhưng, tựa hồ nam bắc hai người đại công trình không chút nào chịu ảnh hưởng, gia xem a, tám phần mười là có hậu trường. Tổng cần du một người nam nhân, tìm kẻ bợ đỡ so với nữ nhân còn cấp tốc, tám tám, gia quả thực thật cảm thấy hứng thú."

Cổ thuyền nhú lại mi, một chút một chút địa gõ mặt bàn... Có thể cung đắc khởi Tổng thị hai cái này đại công trình người đỡ đầu có thể đếm được trên đầu ngón tay, tùy tiện một nhà khẳng định đều so với Tổng cần du thế lớn, một ngày hợp tác, nhất định phải nuốt vào công trình đầu to, nói như vậy, Tổng cần du ngược lại cũng quyết đoán, dĩ nhiên bỏ được đem miếng thịt béo đưa đến miếng chia ra phân nửa

"Hắc hắc, gia vừa nuốt vào Tổng thị không ít tàn mạn bên ngoài cổ phiếu." Nhan sâm đắc ý sờ cằm, liếc Cổ thuyền liếc mắt, "Tiểu tử ngươi thủ đoạn, gia đã quá quen thuộc, lúc này đây, gia nhất định nắm đúng thời cơ, lớn hơn kiếm một khoản!"

Cổ thuyền nở nụ cười: "Mặc dù nuốt, tốt nhất có thể đem mặt trên gì đó toàn bộ nuốt hết, lần này kiếm được, toàn bộ về ngươi!"

"Thực sự?" Nhan sâm thiếu mi, Cổ hấp huyết quý cũng có hảo phóng như vậy thời gian? Xem ra Tổng cần du thực sự là nghiêm trọng đắc tội cái này nam nhân nhỏ mọn... Mặc niệm a...

"Đương nhiên, nếu như trên tay không đủ tiền, ta còn có thể giúp đỡ ngươi, đương nhiên, có thể coi là lợi tức." Cổ thuyền nhấp một ngụm trà, biểu tình nhàn nhả.

Quả nhiên a... Nam nhân này kiếp sau cũng đừng nghĩ phóng khoáng...

"Quên đi, Tổng thị diễm ấy gia còn nuốt được hạ, bất quá gia nhắc nhở ngươi, như thể diễm tàn mạn bên ngoài cổ phiếu, thì là toàn bộ ném, chỉ sợ cũng xa xa không thể triệt để giết chết Tổng thị." Nhan sâm lột khóa cây nho, hần phát hiện A thị nữ nhân không được tốt lắm, cây nho nhưng thật ra rất ăn ngon.

"Cổ phiếu chỉ là trợ lực mà thôi, chỗ máu chốt... Chúng ta đại khái cần nhất người trợ giúp." Cổ thuyền bỗng nhiên giảo hoạt cười, "Một quen thuộc A thị trường, mạng giao thiệp thâm hậu, đồng thời đối Tổng thị có mang cực đại bất mãn giúp đỡ."

"Còn muốn đối cái kia táo bạo điên nữ quan tâm bảo vệ, cung chịu lên trời đúng không..." Nhan sâm trắng Cổ thuyền liếc mắt, "Ngươi đây là muốn cùng thời gian tới cha vợ kết thành cách mạng hữu nghị?"

"Đương nhiên, nếu có cái hiệu quả này, cầu còn không được!" Cổ thuyền sáng khoái gật đầu, Cổ công tử rốt cục tìm được người trong lòng, hần quả thật coi trọng cái kia táo bạo lời nói ác độc không phẩm chất hung tàn nữ nhân... Bất quá, thích chính là thích, hần chắc là sẽ không ghét bỏ nữ nhân thói xấu!

"Chỉ mong ngươi có thể trôi qua gia đình một cửa ải kia." Nhan sâm há hốc mồm, cuối cùng vẫn là đổi giọng, "Quên đi, trừ ngươi ra đại ca, ngươi cũng không để ý ai có đồng ý hay không..."

Cổ thuyền cho một "Ngươi cái này rốt cục nói đúng ánh mắt", bĩu môi: "Cưới vợ là của ta sự, đại ca cũng không có thể quản!"

"Khụ, nghĩ xong, ngươi nên cho người khác nuôi nhi tử." Nhan sâm ho khan một tiếng, nói thật ra, nữ nhân kia kỳ thực không tính là quá tệ, Cổ thuyền nếu như thật thích vậy cũng không có gì, thể nhưng hải tử diễm này thật sự là cứng rắn thương a, Cổ thuyền nếu là cưới nàng, hoàn toàn muốn làm kẻ phụ.

"Hải tử sao, không có việc gì, Cầu Cầu thật đáng yêu. Tính tình tương đối như nữ nhân kia, nếu như sau đó lại có thể sinh một nữ nhi, vậy nam nữ song toàn, thật tốt a!" Cổ thuyền sờ sờ cằm, cười đến có điểm ngu ngốc.

"Phốc..." Nhan sâm cổ sức ỏi cây nho da, luyến ái trung nam nhân chỉ số thông minh là số không... Hần rốt cuộc lĩnh giáo, quên đi, công lực thiếu, hần vẫn thối lui, người này ái động lăn qua lăn lại động lăn qua lăn lại, chỉ cần đừng lăn qua lăn lại chết tịt thành.

"Được rồi, cho ngươi tra gì đó, tra được chưa?" Nói đến Cầu Cầu, Cổ thuyền bật người nhìn về phía Nhan sâm.

"Ừ, tra được." Nhan sâm cho vào miệng một viên cây nho, "Tổng tiểu cầu, sinh ngày 6/10/2008, nặng 7 cân tám, a hình máu."

"Và Tổng cần du quan hệ ni? Có thể tra được sao?" Cổ thuyền nhú mày.

"Trên tay ta lại không hai người DNA, chưa dễ dàng như vậy a? Chuyện này, nhượng nữ nhân kia chính đi thăm dò a!" Nhan sâm bắt mẫn, hần cũng không phải lão mụ tử.

Cổ thuyền ghen lời, nhượng nữ nhân kia chính tra? Đây cũng quá lúng túng... Nếu như nữ nhân kia cho là hần nghĩ nàng thủy tính dương hoa làm sao bây giờ? Nếu như nữ nhân kia nghĩ hần xen vào việc của người khác làm sao bây giờ?

Cổ công tử còn là quán quýt, trên bàn điện thoại lại vang lên, điện báo biểu hiện, Mã Lý Tổ.

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Làm Nữ Phụ Lạt Mụ Nhanh Nhẹn Dùng Mãnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 41: Vạn sự đã chuẩn bị chỉ thiếu mang thai

"Này?" Cổ thuyền do dự nhận điện thoại.

"Ta đã làm Tổng cần du và Cầu Cầu thân tử giám định, phụ tử quan hệ thành lập." Thai mi không đợi Cổ thuyền mở miệng, toàn bộ đã nói, ngược lại Cổ thuyền cũng đã biết tất cả mọi chuyện, nói cái gì mắt mặt đã quá muộn điểm.

"Ngươi tra... Qua a..." Cổ thuyền lúng túng nói tiếp, hần quả nhiên không nên đem nữ nhân này đương người bình thường xem... Ngượng ngùng thứ tình cảm này, nàng đại khái kiếp sau cũng sẽ không có...

"Ta nhớ kỹ ngươi nói, Bạch song có bản thân sanh con ý tứ?" Thai mi ngưng mắt, bên người Tần tranh cũng nằm úp sấp nghe điện thoại.

"Có. lòng dạ đàn bà không nhỏ, nếu Cầu Cầu là Tổng cần du hải tử, nàng tuyệt đối cần lớn hơn nữa cũng càng bền chắc bảo đảm, hơn nữa còn là bức thiết cần!" Cổ thuyền gật đầu, một hồi có nghĩ ngợi nói, "Bất quá, nàng lúc đó nói qua, Tổng cần du sẽ không cần Cầu Cầu, không duyên vô cớ... Cũng sẽ không nói như thế."

"Đây chính là ta nghi ngờ địa phương." Thai mi ngồi xuống, thần tình có vài phần hiểu rõ, "Tổng cần du sợ rằng vẫn cho rằng Cầu Cầu không phải là của mình hài tử, ta không biết hẳn là thế nào cho ra cái kết luận này, thế nhưng, tuyệt đối cùng Bạch song không thoát được quan hệ, hơn nữa có thể Tổng cần du cái loại này cá tính, nếu như hoài nghi Cầu Cầu thân phận, hẳn tất nhiên sẽ đi nghiệm chứng, ta và A tranh đang tra mấy năm này sở hữu đã làm DNA kiểm nghiệm hồ sơ, tạm thời không phân thân ra được, sở dĩ, có chuyện tưởng muốn tìm người hỗ trợ?"

"Chuyện gì? Người nói." Cố thuyền gật đầu, nhất phó xông vào nước sôi lửa bỏng không chối từ mô dạng.

Bên kia Nhan sâm thấy được, phi thường khinh thường bĩu môi: "Nữ nhân kia thế nhưng hài tử mù, dĩ nhiên không biết hài tử ba ba là ai! Cố thuyền, người xem thượng ngu ngốc như vậy nữ nhân... Tầm tặc "

Cố thuyền lười phản ứng hẳn, lắng nghe Thai mi nói.

"Ta nghĩ xin người giúp một tay, nhìn chăm chăm Bạch song, nàng nếu có dự, không thể thiếu phải đi bệnh viện." Thai mi vuốt cằm, thần tình có chút tối tăm, "Một ngày nàng mang thai, mời lập tức nói cho ta biết, thành sao?"

Cố thuyền do dự một chút, nhỏ giọng nói: "Người thực sự không ngại nàng mang thai a... Dù sao..."

Thai mi nghẹn lời, muốn nàng nói như thế nào a, nếu như là bình thường nguyên phối, đương nhiên hận không thể xoá sạch đã loại, đập chết tiểu tam, thế nhưng nàng là một thay đổi tâm nguyên phối a, nàng chỉ cần tra nam côn xuất tâm mắt của nàng, về phần tiện nữ phụ tra nam, nàng hội chúc phúc bọn họ hảo hợp, vĩnh viễn không chia cách!

"Người chẳng lẽ còn trông cậy vào ta đối người nam nhân kia tâm tồn cũ niệm? Thương thế ta còn chưa đủ nhiều? Hay là ta Mã Lý Tổ thực sự như thế bị coi thường!" Thai mi tức giận hướng về microphone rống giận.

Cố thuyền bị rống lên một lát, không chỉ có không tức giận, trái lại sinh ra vài phần yêu thương, đều do hẳn, trạc đến nơi này kiều ngạo cô gái vết thương, nam nhân kia sở tác sở vi, tất triệt để thương thấu lòng của nàng a. Nghĩ vậy, Cố thuyền đối Tổng cần du chán ghét lại lên một bậc thang, chính chết Tổng cần du lòng càng hùng hực thiêu đốt a!

"Biết nữ nhân kia mang thai, người muốn làm cái gì?" Cố thuyền bỏ qua vừa rồi đề tài.

"Ta muốn cho nàng không đường thối lui, chỉ có thể đập nồi chìm thuyền!" Thai mi mâu quang lóe lóe, dẫn theo vài phần âm trầm. Nói nàng thâm độc cũng tốt, nói nàng vô si cũng được, đối với Tổng cần du và Bạch song, nàng là thật không muốn dễ dàng tha thứ đi xuống! Bất luận là vì người nhà, vẫn là vì chính mình.

"Hảo. Người cứ việc yên tâm. Nhất có tin tức, ta sẽ lập tức thông tri người." Cố thuyền ôn thanh nói, cúp điện thoại.

"Nói thật, Cố thuyền, người không cảm thấy kỳ quái sao? Nữ nhân kia dĩ nhiên không biết phụ thân của hài tử là ai." Nhan sâm nhìn về phía Cố thuyền, biểu tình nghiêm túc trung có điểm không giải thích được.

Cố thuyền liếc mắt nhìn hẳn, thần nhiên nói: "Nhà giàu có trung những chuyện kia, người còn không có xem đủ sao? Giả định, hoán tử, tư sinh, quá nhiều, nhất là trong bệnh viện, làm điểm tay chân còn không dễ dàng? Cố thị trước đó một đời, cũng không lưu lạc đi ra ngoài một người sao?"

"Lời tuy nói như vậy, thế nhưng Mã gia không giống Cố gia nhiều như vậy cừu địch... Nữ nhân kia cũng hoàn toàn không cần thiết ngoạn loại thủ đoạn này..." Nhan sâm còn là rất quán quýt.

"Được rồi, đừng suy nghĩ vô văn, người còn là mau làm chính sự, trên mặt công ty cổ phần ăn xong rồi không có?" Cố thuyền đứng dậy, bấm một số điện thoại, trong lúc Nhan sâm liếc mắt, "Lần sau thấy nàng, không chính xác nói cái đề tài này a! Miễn cho..."

"Đã biết, trọng sắc khinh hữu, rốt cuộc triệt để thấy rõ người..." Nhan sâm cảm giận, những lời này nhanh thành miệng của hẳn đầu lười.

Cố thuyền không đáp lại hẳn, chuyên tâm gọi điện thoại: "A lương, ừ, có chuyện, người giúp ta theo một nữ nhân..."

Thai mi và Tần tranh tra xét một ngày đêm, vẫn là không có hoàn toàn tra xong, nàng xoa xoa con mắt, cáo biệt Tần tranh về đến nhà.

Quách tẩu có việc xin nghỉ về nhà, nương và cha đều đã ở tại, nhưng thật ra Tổng cần du không có trở về, Thai mi chán ghét nhú mi, nam nhân này mấy ngày nay trở về đều rất trễ, không biết lại đang cùng người nào bàn âm mưu thủ đoạn!

"Ba, ta có chuyện muốn cùng người nói." Thai mi tìm được ở trừ phòng lên lút ăn, thuận tiện cọt cọt nương đậu hủ Mã lão cha, về mặt hắc tuyến kéo hẳn đi ra ngoài.

Nàng cái này cha, từ sở cảnh sát đi ra sau đó, hướng Cầu Cầu phương hướng phát triển hiện tượng không nên quá rõ ràng! Quả thực có điểm lão ngoan đồng! Nhiều lần để cho nàng dờ khóc dờ cười.

"Nga, vừa lúc, ta cũng có chuyện và người nói." Mã lão cha sửa lại cổ áo một chút, thu hồi đối với nương trương nịnh nọt khuôn mặt tươi cười, nghiêm trang nói.

Thai mi theo Mã lão cha lên lầu, trực tiếp mở miệng đem gần nhất vài món sự hoàn hoàn chính chính nói một lần, bao quát về Cầu Cầu thân thế vấn đề

và Tổng cần du phía ngoài tiểu tam có thể sẽ mang thai tin tức.

Mã lão cha sắc mặt từ thanh biến thành đen, tối hậu tức giận đến bạo hồng, hung hăng một cái tát đánh ở trên bàn: "Hảo hán một bạch nhãn lang, ta tình nguyện Cầu Cầu không phải con hán! Hanh! Vốn có Cố tổng đề nghị sự, lão tử còn do dự, cái này còn do dự cái rắm a! Cảm khi dễ như vậy lão tử khuê nữ, xem lão tử không chính chết hán

Càng nói về sau, thô tục tất cả đi ra, Thai mi yên lặng hắc tuyến, ngực nhưng cũng có vài phần cảm động, trước thật là nàng lòng tiểu nhân, lo lắng cái lo lắng này cái kia, cần cần dục dục, đơn đã độc đầu, kỳ thực người nhà tín nhiệm vô điều kiện a, phụ mẫu làm sao sẽ lòng nghi ngờ từ nữ đâu?

"Ba, đừng nóng giận, vì người như thế tức giận không đáng," Thai mi đỡ cha hán ngồi xuống, thuận lợi trả lại cho hán rót một chén trà, "Cha, Cố tổng đề nghị chuyện gì a?"

Mã lão cha vẫn là có mấy phần cảm giận, nhất phó hán không thể lập tức tấu Tổng cần du một bữa biểu tình: "Ta đang muốn thương lượng với người việc này, bất quá bây giờ không cần thương lượng, liền theo Cố tổng làm!"

"Rốt cuộc chuyện gì a? Cha, người chờ để cho nhân lừa." Thai mi thiêu mi, Cố thuyền tiểu từ kia ra cái gì yêu thiêu thân?

"Người cứ như vậy khinh thường cha người!" Mã lão cha bị phản nhìn Thai mi liếc mắt, "Lại nói tiếp, người và Cố tổng chuyện xấu còn liên lụy người ta đâu, bây giờ còn đối với người ta như vậy không khách khí."

"Hảo hảo hảo, ta sai rồi, cha người nói mau!" Thai mi nhắc tay đầu hàng trắng, đi sang ngồi kéo Mã lão cha tay làm nũng.

"Gần nhất thành nam một mảnh đất ở gọi thầu người biết chưa? Mảnh đất này công trình và Tổng cần du trên tay cái kia có điểm quan hệ, vốn có, thành nam trên căn bản là Tô gia hai đầu bờ ruộng, lần này công trình cũng là rơi vào tay bọn họ đầu to, thế nhưng Cố tổng tưởng hợp tác với ta, bắt thành nam mảnh đất này." Mã lão cha uống một ngụm trà.

"Cố tổng thẳng thắn nói ta sự kiện kia và Cố gia một số người hữu quan, Tổng cần du là vì người nọ làm việc. Hơn nữa, hán nói, Tổng cần du năng thoáng cái bắt hai người công trình, dựa vào là hay người ở sau lưng hán, sự kiện kia sau, người sau lưng đối Tổng cần du rất bất mãn ý, đã triệt tư." Mã lão cha sờ sờ không có râu mép cằm, tiếp tục nói, "Cho nên nói, Tổng thị hiện tại như trước vững như núi Thái, tất nhiên là tìm mới hậu trường. Cố tổng cảm thấy, cái này hậu trường chắc là Tô gia."

"cha còn người, người cũng hiểu được Tô gia?"

"Nói như thế nào đây, chưa có hoàn toàn căn cứ chính xác, bất quá, Tổng cần du trước đây có thể thuận lợi vậy bắt thành nam khối kia phì nhục, nói rõ hán và Tô gia quan hệ hán là cũng không tệ lắm, hơn nữa mất đi hậu trường lúc, còn muốn phải tiếp tục duy trì thành nam công trình vận chuyển, hán không có lựa chọn khác, phải ôm Tô gia chân."

"Sở dĩ, các người là muốn từ Tổng cần du và Tô gia trong tay cướp đi mảnh đất kia?" Thai mi nghi hoặc, có ích lợi gì?

"Không, đều không phải!" Mã lão cha giao hoạt cười, "Chúng ta a, muốn chơi một ván rút củi dưới đáy nồi!"

"Rút củi dưới đáy nồi?" Thương nghiệp ngu ngốc Thai nữ phụ rút cục có điểm chóng mặt.

"Cái này tạm thời không nói chuyện nó, dù sao cạnh tranh muốn một tháng sau đó." Mã lão cha bỗng nhiên dừng lại, khá quý dị nhìn về phía Thai mi, "Được rồi, Cố thuyền lúc đó còn nói một câu, "Lúc này vừa vặn", chẳng lẽ, hán là đang vì người..."

Thai mi sùng sốt, biểu tình có chút đại ra, thời gian vừa vặn? thời giờ gì, cùng Tổng cần du ly hôn thời gian? Khụ, người nam nhân kia thật là có đủ gà mẹ a...

Mã lão cha hiển nhiên cũng nghĩ đến tầng này, cười đến rất sáng khoái: "Hảo hảo hảo! Tiểu tử kia còn rất tỉ mỉ! Cũng đúng, chính suy sụp Tổng cần du cũng không thể đem người dính vào!! Không sai không sai, tiểu tử này, đầu óc tốt dùng, nhân lại có phong độ, lớn lên cũng không so với cha người lúc còn trẻ kém... Ôi chao, đáng tiếc, nếu là sớm một chút gặp phải, cha nhất định đem hán mời làm con rể!"

Thai mi cho ba nàng một cái bạch nhãn, cho hán nhiều giọt nước lã: "Cha, nhân gia là Cố gia cậu ấm, Cố gia a Cố gia! Người dĩ nhiên muốn cho nhân gia làm con rể?! Con gái người là quốc sắc đầu còn là thiên hương a? Là Tây Thi đâu còn là Điều Thuyền a!"

"Người thực sự là..." Mã lão cha cảm giận quay đầu, nhất phó "Ta không cùng người đã khỏe" hình dạng, "Nói một chút mà thôi... Thực sự là càng lớn càng không đáng yêu..."

"Phốc!"

Thai mi nhìn cha hán bãi Cầu Cầu kinh điển động tác, không phúc hậu nở nụ cười: "Đúng vậy... Đúng vậy! Ta càng ngày càng không đáng yêu, ngại nhưng thật ra càng ngày càng đáng yêu!"

Mã lão cha quay đầu, nhìn Thai mi rồi đi bóng lưng, khí nở nụ cười: "Nha đầu kia... Miệng lưỡi bén nhọn!"

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Làm Nữ Phụ Lại Mụ Nhanh Nhẹn Dừng Mãi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 42: Ép lên tuyệt lộ

Đồng phong, so với trong tưởng tượng tới nhanh.

Thai mi nhận được Cố thuyền điện thoại, có chút khoái ý cũng có chút cảm khái, thật không biết nên Bạch Liên Hoa thông minh, còn là ngu xuẩn... Bất quá, thật đúng là giúp nàng đại ân!

Thai mi lập tức cấp Tần tranh đi điện thoại: "A tranh, Bạch song mang thai."

Tần tranh ở bên đầu điện thoại kia nở nụ cười, ngữ điệu lại dần theo vài phần xa xa thờ dài và thương cảm: "Được rồi, vì ngươi, cũng vì tự ta, nhiều năm như vậy ân oán gút mắt cũng là thời gian tính toán, Tần tranh nhân sinh của ngươi lại bắt đầu... Tuồng vui này, ta diễn."

Thai mi cười cười, đây là nữ phụ liên thủ ngược nữ chủ tiết tấu? Nội dung vở kịch quân nhưng thật ra khó có được cấp lực một hồi.

Một đêm này, bất luận là Bạch song, tổng cần du, còn là Thai mi, Tần tranh, đều đã định trước chưa chọn mặt.

Ngày thứ hai, A thị tiêu khiển hãy lần thứ hai nổ tung, lúc này đây dính đến hai người gia tộc.

Đầu tiên là, truyền thông chụp hình đến Tần gia tiểu thư kéo Khương gia cậu ấm Khương lâm trạch cánh tay, hôn nhẹ hằm nóng một chút cuồng thương trường, trong ảnh, Tần tiểu thư ngữ cười tươi nhiên, nhất phó ngọt ngào hình dạng, thậm chí trong lời nói đều nhắc tới hôn kỳ sắp tới, cơ hồ là cười trả lời ký giả tất cả vấn đề. Khương lâm trạch tiên sinh tuy rằng về mặt dờ dẫm, nhưng ngược lại cũng phối hợp.

Lập tức, ký giả phỏng vấn đến Tần phu nhân và Khương phu nhân, Tần phu nhân và Khương phu nhân đều cười biểu thị tiểu bối chuyện tình, bọn họ nghe theo.

Ngay A thị ký giả lực mạnh dẹt hoa trên gấm, tùy tiện phách vượt mông ngựa, cùng hai nhà làm tốt quan hệ thời gian, một... khác điều bạo tạc tính tin tức xuất hiện! Trước đó không lâu chuyện xấu nữ nhân vật chính Mã gia tiểu thư Mã Lý Tổ, đáp ứng tiếp thu ký giả phỏng vấn, làm sáng tỏ chuyện lúc trước món!

Mã tiểu thư ở màn ảnh tiền biểu thị chính sẽ cùng Cố tiên sinh gặp mặt hoàn toàn là nhất cuộc trùng hợp, nàng đối Cố tiên sinh chỉ có kính ngưỡng tình, tuyệt đối không có ý khác với hắn. Ngay truyền thông cho rằng sự tình muốn nhằm chán lúc kết thúc, Mã tiểu thư bỗng nhiên than thở khóc lóc, đổi đề tài, nói tới hôn nhân của mình.

Nàng dĩ nhiên hướng về ký giả, hướng về công chúng, hướng về A thị dân chúng rơi lệ, bình thần nói về bản thân gặp được tiểu tam, thậm chí, cái kia tiểu tam đã mang thai

Nhà giàu có dơ bẩn sự không ít, nhưng đều là cát giấu dịch, không cho nhân biết. Công chúng vốn là đối những nhà giàu có đại tộc không gì sánh được quan tâm, hiện nay, dĩ nhiên tuân ra nguyên phối ở trước mặt công chúng vấn trách trọng phụ và tiểu tam chuyện tình, dư luận nhất thời nổ tung, mọi người đều thảo luận cái này tiểu tam sẽ là ai.

Ký giả truyền thông tốc độ lúc này đây đặc biệt nhanh, tiểu tam thân phận, bật người thấy hết. Đúng là Mã đại tiểu thư tạp chí xã viên chức, hai mươi bảy tuổi mỹ thuật tạo hình chủ biên Bạch song!

Cái này, dân chúng càng thêm mùi ngon, tẩm tặc, đây là thường lão bản mình nam nhân a, vị này Bạch tiểu thư thật là có can đảm!

Có nhân sĩ biết chuyện đưa chuyện này ra ánh sáng, vị này Bạch tiểu thư và Khương gia cậu ấm Khương lâm trạch từng là một đôi tình lữ, còn là cao trung thời điểm yêu sớm! Bởi vì hai người chuyện tình huyền quá lớn, ngay lúc đó cao trung đồng học hoặc nhiều hoặc ít đều có ấn tượng, rất có nhân móc ra ngoài, Khương lâm trạch chính lúc ấy cùng Tần tranh cùng đi nước Mỹ lưu học, lúc đó còn tưởng rằng là thanh mai trúc mã, hiện tại xem ra... Tẩm tặc, các loại ý vị sâu xa a.

Này một vòng, quả thực chính là A thị bát quái, Bạch song tên này, triệt để đỏ!

Tất cả về sau, đều có vẻ như vậy thuận lý thành chương, cầu tử đào bosc bị mặt chuyên nghiệp không gì sánh được, Bạch tiểu thư vừa không có gia tộc che chở, trong khoảng thời gian ngắn, về của nàng tin tức bay đầy trời! Để cho nhân cảm thấy ghen lời, vị này Bạch tiểu thư mấy tháng trước còn bị nhân thấy cùng Khương lâm trạch ở chỗ cao cấp nhà hàng dùng cơm, theo người chứng kiến nói, Khương lâm trạch toàn bộ hành trình thâm tình chân thành, đối Bạch song che chở đầy đủ!

Ai u này, vị này Bạch tiểu thư thật là mỹ thuật tạo hình chủ biên sao? Xác định đều không phải tiểu tam hộ chuyên nghiệp?

Nam nhân nói: "Kỳ thực cô gái này thật đẹp mắt..."

Nữ nhân nhéo lỗ tai của hắn tha đi, giọng nói tàn bạo: "Là! Là lỗi! Đáng tiếc nhân gia chứng mất ngươi, không gặp nhân gia chọn đều là cao phú đẹp

tra không!? Người một nghèo kiệt xác hoạt cái gì!!"

"Thiết, cô nương này mắt không đủ lớn, da không bạch, thần tình còn như thế cứng ngắc, thật không biết Khương thiếu và Tống thiếu coi trọng nàng chỗ nào... Hạnh!" Đây là chim công mỹ nữ.

"Lai lai lai, chúng ta đồ một ván, nàng sẽ chọn ai!!" Đây là nữ hán tử.

"Còn có thể chọn ai a, người không thấy nàng mang thai Tống thiếu hài tử sao?" Đây là mê gái phấn, cầm giận giảo khăn tay.

"Là của ai còn không định đâu..." Chân tướng quân thối qua...

"Nga!!" Bùng tỉnh đại ngộ mọi người.

...

Đại khái là còn ngại tin tức thiếu kính bạo, thứ bảy, Tần tiểu thư khó được nghỉ một ngày nhìn xem trò hay. Truyền thông màn ảnh, từ trước đến nay cao quý lãnh diễm kiều ngạo xinh đẹp Tần tiểu thư thành người thứ hai lễ hoa đài vũ nữ nhân vật chính.

Nàng từ đầu chí cuối mà đem năm đó này gút mắt nói ra, cuối cùng còn thống khổ biểu thị, không nghĩ tới nhiều năm như vậy, Bạch song chính là đối với Khương lâm trạch dây dưa không ngớt, không nghĩ tới chính nên giận nhiều năm như vậy còn là tránh không thoát đối phương dây dưa, than thở khóc lóc, cảm tình chân thành tha thiết, liên nhìn quen loại sự tình này tiêu khiển ký giả đều sinh ra vài phần oán giận!

Thương tâm lúc, Tần tiểu thư đau đớn mà thoải mái tỏ vẻ, nàng không bao giờ... nữa hội ngăn trở, nàng cũng không có ý định cùng Bạch song đối kháng, nàng thành toàn đây đối với hữu tình nhân.

Nói cách khác, Tần Khương hai nhà hôn sự, thất bại! Trước mặt công chúng nói ra, đó chính là triệt để thất bại a!!

Các phóng viên như là cần lao tiểu ong mật, dặng dặng dặng chạy đi tìm Khương Tần hai nhà phu nhân. Tần phu nhân nhất quán nữ cường nhân hình tượng, lần này cũng không ngoại lệ, trực tiếp quang nhất câu: "Khương gia nguyên ý thú ai cùng Tần gia không quan hệ, bất quá nhiều giao tình, vẫn phải nói nhất câu, thủ tiên không an phận người vợ, tránh không được gia đình không yên!"

Tầm tặc, mặt mũi này bỏ rơi, đó là "Ba ba ba" đánh a!

Mà Khương phu nhân trực tiếp tị không tiếp khách, xuất môn đều mang bảo tiêu trốn ký giả.

Bạch họ tiểu tam đạo hạnh cao thâm, đánh bại hai đại nhà giàu có quý nữ lời đồn đãi nhất thời thịnh hành phổ lớn ngõ nhỏ

Cần lao ký giả ứng với công chúng yêu cầu, hai mươi tư tiếng đồng hồ không dứt đưa tin chuyện xấu nữ nhân vật chính Bạch song tiểu thư ăn, mặc, ở, đi lại, Bạch song nhà trọ vây đầy ký giả, thậm chí người xem náo nhiệt.

Có người hiểu chuyện bắt đầu kêu gào, nghìn vạn lần không thể để cho Bạch tiểu thư đem con đánh rớt a!

Mọi người lần thứ hai bùng tỉnh đại ngộ, lại chạy đến bệnh viện, thấy hư hư thực thực Bạch song nữ tử đều phải hung hăng tránh hai mắt, e sợ cho đối phương là tới sảy thai.

Ở Mã gia và Tần gia tận lực dưới sự dẫn đường, A thị dân chúng bắt quái chi tâm, nhất thời hùng hực thiêu đốt. Bạch tiểu thư cố sự chiếm mọi người sau khi ăn xong đề tài câu chuyện tám mươi phần trăm, xăng dâng lên, cổ phiếu ngã xuống đều bị chen đi xuống... Tầm tặc.

Thai mi nhìn nàng khéo tay đạo diễn ra hí, chỉ cảm thấy có chút hồ hững.

Nàng biết rất rõ, việc này vừa ra, Bạch song muốn đem Khương lâm trạch làm phòng hờ rớt cuộc triệt để tan vỡ, Khương gia tuyệt đối sẽ không nhượng nữ nhân như vậy vào cửa. Nói cách khác, nếu như Tống cần du cũng không cần Bạch song nói, nàng triệt để xong! Internet thịnh hành thời đại, không chỉ có là A thị, nàng ở bất kỳ địa phương nào đô hội bị người hâm mộ cột sống chỉ trở!

Thai mi nhìn màn ảnh ti vi thượng nữ nhân ảnh chụp, có kinh diễm khuôn mặt đẹp và hơn người thông thấu, nhưng cũng bởi vậy không cam lòng vu vận mạng bình thường, muốn trở thành người trên người! Không sai, người như vậy, thậm chí thành công cũng không phải số ít, ban đầu Bạch Liên Hoa vậy cũng dự định thành công là một thành viên.

Thế nhưng, làm một chuyện gì đều phải trả giá thật lớn, làm một chuyện gì đều phải gánh chịu phiền lưu, lợi nhuận càng lớn, đại giới gió êm dịu hiểm cũng càng lớn, đây là thế giới mãi mãi không đổi đạo lý, đây mới thật sự là công bình. Sở dĩ, Bạch song, người nếu quyết định đi như vậy lộ, sẽ vì lựa chọn của mình trả tiền!

Ngẫm lại Tống cần du đối người nhà nàng làm sự! Ai có thể đứng ở đạo đức điểm khiển trách nàng? Nàng dựa vào cái gì yếu buông tha mình cừ nhân?

Thai mi nắm chắc nắm tay, một lát, tài tử phào nhẹ nhõm.

Muốn đem Tống cần du ép lên tuyệt lộ, nhất định phải trước đem Bạch song ép lên tuyệt lộ, nàng nên may mắn sao? Lòng muông dạ thú Tống cần du, cũng có uy hiếp, cũng không biết, Tống tiên sinh có thể vì cái này uy hiếp làm đến mức nào lạc!

"A a a!"

Nhà trọ lý, mấy ngày chưa từng xuống lầu Bạch song đem điều khiển từ xa hung hăng tap hướng TV, điên cuồng mà nắm tóc của mình, ngồi chồm hổm dưới đất không ngừng mà hét chói tai!

Bất quá bảy ngày, danh dự của nàng, cuộc đời của nàng, của nàng tất cả tất cả đều bị hủy, tất cả đều bị hai nữ nhân kia bị hủy!! Nàng hận, nàng thật hận a!!

Nàng mang thai, vốn phải là cao hứng sự, thế nhưng, hiện tại lại thành nàng bất không thoát được bóng đè... Để cho nàng hồng mắt là, Tống cần du dĩ nhiên không có tới nhìn nàng, một lần cũng không có... Người nam nhân kia, người nam nhân kia tránh tị hiềm, dĩ nhiên không đến thăm nàng!!

Vì sao, vì sao, nàng yếu luân lạc tới loại tình trạng này, nàng không cam lòng, nàng không cam lòng!!

Không, nàng không thể cứ như vậy chịu thua, tuyệt đối không thể!

Bạch song dùng sức xoa xoa khuôn mặt, đỡ mép giường chậm rãi đứng lên, Mã Lý Tố, cái này nữ nhân ngu xuẩn chưa từng có thắng nổi nàng, lúc này đây, cũng đừng nghĩ!

Còn có Tống cần du, tưởng phải đem nàng ném ở hồ lửa lý, chính mình đào sinh, tưởng cũng không muốn tưởng!

Nàng phải nhận được mong muốn hết thấy, bỏ ra nhiều như vậy, nàng phải được!

Bạch song cặp kia khóc hồng con mắt, lộ ra làm cho lòng người chiến ánh sáng lạnh.

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Làm Nữ Phụ Lạ Mặt Nhanh Nhẹn Dừng Mãi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Khổ nhục kế

"A tranh, để làm chi tha ta tới nơi này a?" Thai mi một bên cứng đờ hướng về phía những người đi tới gật đầu mỉm cười, một bên nhỏ giọng cùng Tần tranh oán giận.

Tần tranh xoay người lại, cười lấy tay kháp kháp mặt của nàng, thuận lợi lau một ít dầu mỡ: "Tiểu tổ tổ a, nên làm người đều làm, mỗi ngày ngồi chồm hổm ở nhà xem tin tức có ích lợi gì a? Yếu hợp thời đi ra buông lỏng một chút, biết không?"

Thai mi nhìn bên người đối hai người hành vi chú mục lễ các nữ nhân, rất có vài phần không có ý tứ: "Thế nhưng... Thế nhưng, các nàng đều xem chúng ta a..."

Tần tranh cười đối đầu đi tới một đôi tỷ muội chào hỏi: "Tâm vũ, Tâm điềm, thật là đúng dịp a."

"Là A tranh a, ôi chào, Tổ tổ đã ở a!" Đây đôi tỷ muội vóc người cao gầy, ăn mặc bó sát người đồ thể thao, đồ mờ hơi nhể nhại, hiển nhiên mới từ kiện thần thất bên kia nhiều.

"Đúng vậy. Tổ tổ tâm tình không tốt, mang nàng đi ra buông lỏng một chút." Tần tranh cười nói.

"Nói, Tổ tổ đều rất lâu không đi ra chơi, đúng hay không a?" Vóc người hơi nhỏ Tâm Điềm, cười nói.

"Đúng vậy, đúng vậy, gần nhất spa, còn có hưu nhân hội sở đều không thấy được Tổ tổ người, ngay cả chúng ta tụ hội, người đều rất ít đi." Tâm Vũ chu há miệng, bất mãn nói.

"Cái này... Gần nhất vẫn có việc, ta cũng thực sự không rảnh a..." Thai mi có chút ngượng ngùng cười cười.

"Không có việc gì, lần sau nhiều hơn đến vui đùa một chút là tốt rồi, nhớ kỹ phải gọi thượng chúng ta nga!" Hai tỷ muội đối diện cười, trùng hai người phát tay chia tay, "Chúng ta đi trước trùng tắm thay quần áo."

"Hào!" Tần tranh cũng cười híp mắt tạm biệt hai người.

Thai mi thở thật dài nhẹ nhõm một cái, Mã tiểu thư khuê mật nàng thật sự là không quen a...

"Tổ tổ, người kỳ thực căn bản không cần khẩn trương." Tần tranh lời kéo Thai mi hướng quán cà phê đi đến, thần tình dẫn theo vài phần đạm nhiên, "Ta biết người diễn ra hí là ôm một loại đánh bạc da mặt, từ nay về sau không hề xem sắc mặt của người khác..."

"... Nào có?!" Thai cô nương chột dạ trừng Tần tranh liếc mắt, nàng tối đa... Nhiều nhất là ôm tại gia trạch mấy tháng..

Được rồi, mặc dù chân chính xấu mặt chính là Bạch song, thế nhưng ở màn ảnh tiền khóc lóc kể lể và vân vân cũng quả thực đã tiêu hao hết nàng vì số không nhiều da mặt...

"Người xem một chút bên người những người này, các nàng ở xem chúng ta, cũng đang nghị luận chúng ta." Tần tranh lôi kéo Thai mi ngồi xuống, mang theo tiểu ý ngấm nhìn bốn phía, tiện thể còn hướng những người đó gật đầu, ngược lại làm cho này nhìn trộm người của sinh ra vài phần chột dạ.

Thai mi hận không thể dúi đầu vào bàn lý, không cần xem, nàng đã sớm cảm nhận được chu vi nóng hừng hực đường nhìn.

"Thế nhưng, vậy thì thế nào? Ta là Tần tranh, người là Mã Lý Tổ. Mặc dù những nữ nhân này ở sau lưng mở miệng trào phúng, ở trước mặt chúng ta, các nàng cũng chỉ có thể mỉm cười, nín nhịn." Tần tranh tức nghiêm mặt, nghiêm túc nhìn về phía Thai mi, "Tổ tổ, nhân yếu vì mình sống. Nếu như đem mình cực hạn ở ánh mắt của những người này lý, người vĩnh viễn sống không theo tính, sống không hài lòng ý."

Thai mi khiếp sợ nhìn về phía Tần tranh, không phải không thừa nhận, tuy rằng làm ra quyết định này là nàng, thế nhưng, Tần tranh lại xa xa so với nàng nhìn thấu qua.

"Biết chúng ta cùng Bạch song lớn nhất bất đồng ở nơi nào sao?" Tần tranh uống một ngụm cây cà phê, biểu tình không gì sánh được thanh thản.

Thai mi nhìn về phía nàng, trầm mặc.

"Đều không phải thân phận địa vị, đều không phải gia tộc xuất thân, ta thừa nhận những thân phận này che chở chúng ta, thế nhưng chân chính đem nàng đánh vào tử địa cũng không phải những thứ này." Tần tranh cười cười, "Biểu hiện ra xem ra, nàng giống như chúng ta trở thành người khác đề tài câu chuyện, thế nhưng, chúng ta chỉ là nữ nhân bát quái đề tài, nàng lại khiếu chiến đạo đức điểm mấu chốt."

"Ta minh bạch." Thai mi sau này nhích lại gần, cũng cười, "Kỳ thực người căn bản không cần an ủi ta, ta chỉ là không có thói quen đột nhiên trở thành tất cả mọi người tiêu điểm mà thôi."

"Vậy người nên mau nhanh thói quen, ta thế nhưng công lao thành lui thân, người tái chống đỡ một chút." Tần tranh không chút nào che giấu nụ cười của mình.

"Tiểu thư, tiểu thư, người không thể đi vào..." Ngoài cửa bỗng nhiên xuất hiện một trận tiếng động lớn nháo, quán cà phê bên trong đoàn người đều quay đầu nhìn ra phía ngoài, Tần tranh và Thai mi liếc nhau, Bạch song!

"Các người cũng không thể đi vào..." Huru nhân hội sở bảo an đầu chống đỡ được như lang như hổ ký giả đại quân, trong nháy mắt, quán cà phê lý tràn đầy khiêng chụp ảnh dụng cụ, cầm microphone, ánh mắt xanh biếc như lang đường như các phóng viên.

Không Thiệu phu nhân tiểu thư bắt đầu nhú mảy, thế nhưng, để xem bát quái, nhin!

Tần tranh và Thai mi vị trí ngay tại quán cà phê bên cửa sổ, Bạch song con mắt thứ nhất nhìn thấy được các nàng. Tần tranh nhấp một hớp cây cà phê, nàng nhìn thấy người nữ nhân này liền muốn đông cứng. Thai mi nhưng thật ra không cảm giác chút nào, mặt không thay đổi nhìn lại Bạch song.

Bạch song một đôi mắt to cầu lệ, hai tay đặt ở nơi bụng, từng bước một đi tới hai người vị trí bên cạnh, trong lúc đèn loang loáng không ngừng sáng, đem Bạch Liên Hoa sấn thành kim lông lánh nguy thánh mẫu.

Tần tranh bắt đầu không nhìn được, nàng hận nhất nữ nhân này lộ ra một bộ toàn thể giới đều thiếu nợ của nàng nhu nhược hình dạng, rõ ràng dụng tâm hắc như tro than như nhau, lại tổng yếu bãi như vậy nhất phó thuần khiết hiền lành ác tâm mô dạng đi thông đồng nam nhân!

Thai mi thoải mái tựa như vỗ vỗ Tần tranh tay, để cho nàng không nên kích động, mình thì tự tiểu phi tiểu nhìn về phía Bạch song, bị buộc đi ra làm dáng? Xem ra, Tổng cần du còn không có nhả ra a... Ha ha, nếu muốn bác đồng tình, nàng sẽ thanh toán nàng!

Trang dung tinh xảo nữ tử tiểu sinh sinh đứng ở trước mặt nàng, thanh âm chất chứa mà uy khuất, xinh đẹp mắt hạnh lý lệ quang một chút: "Mã tiểu thư, Cần du yêu là ta, người thì không thể thành toàn chúng ta sao?"

"Nga, hần ái người, vậy tại sao cùng ta kết hôn?" Thai mi một bên khuấy đều cây cà phê, một bên giơ lên mí mắt nhìn về phía Bạch song.

"Đó là bởi vì... Đó là bởi vì..." Bạch song ngữ không thành tiếng, bỗng nhiên bắt đầu khóc thút thít.

"Đó là bởi vì, ta có quyền thế, ta ca tụng đánh uyên ương chia rẽ các người một đôi số khổ tình lữ, ta bá vương cứng rắn cung cường chế Tổng cần du theo ta kết hôn, ta còn ác nhân cáo trạng trước cho người danh dự quét rác, hôm nay là điều không phải còn muốn trình diễn vừa ra, ta ác phụ khóc lóc om sòm, hại người sanh non?" Thai mi câu thần, không gì sánh được trào phúng, "Chư vị ở đây đến lúc đó nên hảo hảo ngăn ta, không để cho ta ác phụ không nghĩ qua là quãng Bạch tiểu thư cái tát, tẩm tặc, nếu như Bạch tiểu thư té ngã, sanh non, nhiều tổn hại ta âm đức a..."

"Phốc ——" Tần tranh dùng sức nuốt xuống trong miệng cây cà phê, tiểu ý ngừng đều không ngừng được. Nữ nhân này, nàng vừa còn nghĩ nàng hội không có ý tứ... Mặt mù a...

Bị Tần tranh cười, chu vi tất tất tác tác tiếng cười cũng dần dần nổi lên.

Bạch song bạch gương mặt, cúi đầu che khuất chột lóe lên oán độc, ngẩng đầu lên, trong hốc mắt tràn đầy dịu dàng thủy quang, nàng liềm mạng lác đầu, hình dạng phải nhiều bất lực có bao nhiêu bất lực: "Không phải, Mã tiểu thư, ta điều không phải ý tứ này... ta biết là ta không tốt... Thế nhưng, thế nhưng ta thực sự rất thương hấn, hấn cũng rất yêu ta... Mã tiểu thư, người ngoại trừ Cẩn du còn có rất nhiều rất nhiều thứ, thế nhưng, ta... Ta chỉ có Cẩn du... Ta thực sự chỉ có hấn..."

Bạch song nói nói, sẽ khóc ngồi xổm xuống, tóc dài rơi là tả ở hai bên, thân thể run nhè nhẹ, nhìn như cây cải thìa ủ rũ... Tầm tắc, tỷ tỷ ta quỳnh dao kịch thấy nhiều rồi?

Thai mi nâng má, nhìn một chút chính chu vì tất tất tác tác thảo luận phu nhân, nhìn nhìn lại ngồi chồm hồm dưới đất chết sống không đứng dậy Bạch song, nhẹ nhàng đứng dậy, tiện tay linh quá một khối khăn lau, đi tới Bạch song trước mặt, biểu tình không gì sánh được thương yêu: "Bạch tiểu thư, nhìn người khóc, viền mắt đều đỏ, đến, ta lau cho người sát, xoa một chút."

Tần tranh nhìn về phía Thai mi ánh mắt đã mang cho sùng bái, công lực a công lực... Thai cô nương khí thế kia, yếu ở cổ đại, đây tuyệt đối là vạn năm không ngã chính cung nương nương a...

Bạch song run rẩy đứng lên, bỗng nhiên lui ra phía sau một bước, thanh âm càng thêm ủy khuất: "Mã tiểu thư, người... Người... Làm sao có thể..."

"Ai u này, Bạch song tiểu thư cẩn thận dưới chân, nếu như đập đầu huých, tính đến của người nào?" Mỗ nữ thiêu mi, nhấc tay lui hai bước, nhìn về phía ký giả, "Đại gia cho ta làm chứng a, ta vừa cũng không đụng tới Bạch tiểu thư."

Ký giả đình chỉ cười, chỉ là trên tay đèn loang loáng "Răng rắc răng rắc" lạng liên tục.

Mỗ nữ nghiêng ngả cười, đem trong tay khăn lau tùy tiện ném đi: "Thôi đi, cô nải nải từ trước đến nay nhân từ nương tay, cũng không có ý định ca tụng đá uyên ương tôn hai âm đức, không phải là họ Tổng tướng thượng người, người cũng muốn bị họ Tổng thượng sao, thượng lên một lượt hảo lương trở về, còn muốn cáo trương trên giường hợp pháp giấy chứng nhận... Lại lại lại, cô nải nải chỉ cho các người con đường sáng, nhượng họ Tổng lý hôn, cô nải nải tựu cho các người cáo chứng! Thế nào?"

Cái này, chu vi bỗng nhiên cười vang, chỉ cũng không ngừng được, Bạch song mặt nhất thời bạch lại hồng, rất đặc sắc. Nàng cúi thấp đầu, tóc dài che ở cặp kia chày ra độc quang mắt, trắng nõn hai tay của nắm chắc thành quyền, phía trên kia, gân xanh nổi lên!

Mã Lý Tố, người chờ, hôm nay chỉ nhục, ngày khác, nàng chắc chắn thiên bội gấp trăm lần đòi lại!

Tần tranh đứng ở Thai mi bên cạnh, nhìn trước mắt vẫn không nhúc nhích Bạch song, chán ghét công khai hiện ra mặt, nữ nhân này còn muốn ra cái gì yêu thiêu thân?

Bạch song bỗng nhiên lui ra phía sau một bước, nghẹn ngào có tiếng càng lúc càng lớn, chột đầu gối mềm nhũn, cuối cùng "Phác thông" một chút quỳ xuống!

Tần tranh bị Bạch song hành vi sinh sôi dọa sợ, đứng ở Bạch song trước mặt, sững sờ địa vẫn không nhúc nhích. Nhưng thật ra Thai mi phản ứng cấp tốc, lôi kéo Tần tranh liền hướng bên cạnh đi, tránh được Bạch song nhất quỷ. Hay nói giỡn, nếu như quỳ thực, tấm hình có thể đã cấp bọn họ tội danh "Độc phu"!

Thai mi nhìn chu vi "Ca ca" vang không ngừng máy ảnh, sắc mặt nhất thời khó coi, thật là không có nghĩ đến a, Bạch song đã vậy còn quá có thể chịu! Liên quỳ xuống cũng dám ngạo!

Hào hảo! Nếu nữ nhân này đều có thể bất cứ giá nào, không có đạo lý nàng Thai mi vô năng, mệt nhọc? Ai không biết a!

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Làm Nữ Phụ Lạt Mụ Nhanh Nhẹn Dững Mãnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 44: Tự làm bậy không thể sống

Bạch song cái quỷ này, toàn trường một mảnh hấp khí thanh, đèn loang loáng cũng là "Bá bá bá" lạng liên tục.

Tần tranh nhìn Bạch song, nhìn người chung quanh ánh mắt, tức giận đến cả người run, nữ nhân này... ác tâm nữ nhân!!

Nàng tức giận tiến lên hai bước, muốn đem ác tâm nữ nhân xóc lên đến, đã thấy bên người Thai mi sắc mặt trắng bệch, "Dặng dặng" hung hăng lui hai bước.

"Tổ tổ!" Tần tranh quay đầu, nhìn thần tình không đứng Thai mi, lo lắng muốn đi phù nàng.

Thế nhưng Thai mi lui rất nhanh, thoáng cái thoỉ lui đến bàn bên cạnh, còn lộng ngả cái ghế, lão đảo bị nhất cái băng ghế cấp ngã, hung hăng đánh lên góc bàn, cả người cũng nhất thời than ngồi dưới đất!

"Tổ tốt!" Tần tranh sắc mặt đại biến, bỗng nhiên vài bước, muốn đem Thai mi đỡ dậy.

Thai mi lại chậm rãi đẩy ra tay nàng, cứ như vậy thanh bạch gương mặt nhìn về phía Bạch song, hai người nhất quỷ nhì quỷ, ngược lại cũng vừa vặn đối mặt đường nhìn.

Nhìn nhau một hồi, Thai mi nước mắt "Tốt tốt" rơi xuống, nàng liều mạng muốn đi lau, lại dùng cũng không ngừng được.

"ta tự nhủ... ta phải kiên cường, phụ mẫu và hài tử đều cần ta... Bất quá là thiếu người đàn ông, không có gì..." Thai mi chảy nước mắt, bắt đầu nói liên miên cần nhắc nói, "tạm một lần một lần giả tự nói với mình... Không nên đi giữ lại một thay lòng đổi dạ nam nhân, ta kiêu ngạo... Không cho phép, cũng không đáng... ta tự nói với mình... Phải tỉnh táo, lớn hơn độ, ta là Mã gia tiểu thư, ta không thể để cho phụ mẫu vì ta hổ thẹn..."

Đèn loang loáng bắt đầu hướng về Thai mi, nữ tử vẻ mặt quật cường, xương sống lưng thẳng tắp, thế nhưng nước mắt lại bắn đứng của nàng yếu đuối.

"Thế nhưng! Thế nhưng ngươi vì sao còn muốn xuất hiện ở trước mặt ta! Ta có chứng phong độ, Ta có chứng kiêu ngạo, ngươi vì sao nhất định phải hủy diệt nó!! Vì sao!" Thai mi bỗng nhiên tức giận thân thủ, run rẩy ngón tay hướng Bạch song, hai mắt đầm lệ mông lung, "Ngươi thắng, ta đã sớm nói ngươi thắng! Là! Ngươi có hài tử, ngươi yếu gia đình, thế nhưng ngươi nghĩ quá hài tử của ta sao? Hấn ngũ tuổi, hấn biết phụ thân hấn vì người khác vứt bỏ hấn... Ngươi nhượng hấn nghĩ như thế nào! Ngươi để cho người khác thấy thế nào hấn!"

Thai mi đỡ tường, chậm rãi đứng lên, biểu tình như trước bị phần mà quật cường: "Vì sao này nữ hài này niên! Vì sao trên thế giới có người nhiều như vậy có thể đánh yêu cờ hiệu lễ thắng khí hùng chia rẽ người khác gia đình! Mà ta, mà ta đây một người bị hại, nhưng ngay cả hướng thế giới lên án quyền lợi cũng không có? Ha ha a... Bạch song, ngươi vượt lương tâm vấn hỏi mình, ngày hôm nay vì sao lại muốn tới nơi này tìm ta?"

Bạch song há hốc mồm, muốn nói điều gì, lại có chút mờ mịt, tại sao phải như vậy? Nàng vừa rõ ràng thấy Tần tranh sẽ tức giận xông lại, như thường ngày, nàng chỉ cần sắm vai một nhược giả, thế nhưng... Thế nhưng, vì sao Mã Lý Tổ hội phản ứng như thế!

Thai mi từng bước một đến gần Bạch song, thần tình phần nộ mà thụ thương, đáy mắt lại ảm lạnh lùng chê cười: "Ngươi cần bản không phải đến thỉnh cầu ta tha thứ, cũng không phải là muốn động tình nhân, ngươi bất quá là muốn tẩy bạch tiểu tam tội danh! Ngươi biết, ta và A tranh thấy ngươi nhất định sẽ tức giận mất đi khống chế, ngươi biết ngươi chỉ cần phần vô tội, phần nhỏ yếu, sẽ bị đến công chúng đồng tình!! Ha ha ha, ngươi am hiểu nhất không phải là một chiêu này sao? Dùng nó thương tổn ta, thương tổn A tranh!!"

Bạch song biết tình hình đã bắt đầu không khống chế được, nàng sốt ruột muốn mở miệng biện giải, thế nhưng Thai mi như thế nào sẽ cho nàng cơ hội này? Viên mặt đỏ bừng cô nương, đứng trực thân thể, nhìn về phía ở đây ký giả và khách nhân: "Ngày hôm nay, ta Mã Lý Tổ đã nghĩ hỏi một câu A thị sở hữu dân chúng nhất câu, nữ nhân này ở chỗ này giả mù sa mưa quỷ xuống, có đúng hay không là có thể còn lại nàng hại ta gia đình tan biến tội, có đúng hay không là có thể hoàn lại nàng hại ta con trai không có cha tội, có đúng hay không là có thể hoàn lại nàng câu dẫn người khác vị hôn phu tội! Có đúng hay không!"

Đất giận một tiếng, nhượng toàn trường vắng vẻ không tiếng động, các phóng viên thậm chí có như vậy một cái chớp mắt đều quên chụp ảnh, bên cạnh vốn có xem kịch vui phu nhân các tiểu thư cũng kinh ngạc giật mình ngây ngẩn cả người.

Bạch song gương mặt thanh đất trống không có huyết sắc, nàng vạn phần sốt ruột muốn mở miệng biện giải: "Ta đều không phải..."

"Dĩ nhiên không phải! Loại nữ nhân này, vĩnh viễn không đáng tha thứ!" Nữ tử thanh âm thanh thúy từ cửa hiên bên kia truyền đến. Mọi người nhất thời đồng loạt quay đầu nhìn về phía bên kia. Tới chính là mới vừa rồi đi trùng tam thay quần áo lòng Vũ tâm, Vũ diễm hai tỷ muội.

Vũ Tâm tuổi nhỏ, đi tới Bạch song bên người, vây bắt nàng quan sát, thần tình phi thường chán ghét, cao giọng nói: "Thế nào? Hiện tại làm tiểu tam như thế quang vinh a? Ngươi bây giờ là làm gì, ở truyền thông trước mặt bức vua thoái vị có đúng hay không!! Vẫn còn có da mặt kêu nguyên phối đem trượng phu tặng cho người! Thật là có đủ ác tâm!"

Vũ diễm tuy rằng không nói chuyện, thế nhưng, đồng dạng trong mắt lộ khinh thường nhìn về phía Bạch song.

Thai mi hơi có chút kinh ngạc, hai tỷ muội dĩ nhiên hội giúp nàng?

Tần tranh nhìn Bạch song cười nhạt một cái, lại gần đối Thai mi thấp giọng nói: "Tâm vũ và tâm diễm có tiếng đáng ghét tiểu tam, Lâm phu nhân chính là sinh một đôi hoa tỷ muội, Lâm lão gia muốn nhi tử kế thừa gia nghiệp, ở bên ngoài bao nhiêu nữ, nghe nói có một tư sinh tử đã gần mười tuổi, tiểu tam ý vào chính có nhi tử, mỗi ngày đến Lâm gia đại trạch đến nháo. Lâm phu nhân tính tình mềm, thế nhưng đây đối với hoa tỷ muội nhưng cay cú, Tâm vũ thế nhưng vung cái chổi đem nhân đuổi ra ngoài, hợp với nàng cái kia tiện nghi đệ đệ cũng một cước đạp ra ngoài, thiếu chút nữa không đem Lâm lão gia từ tức chết."

Thai mi chợt gật đầu, thảo nào...

"Ta... ta đều không phải..." Bạch song mở to một đôi mông lung ánh mắt, liều mạng muốn giải thích.

"Không là cái gì? A! Điều không phải tiểu tam, vậy ngươi trong bụng đó là vật gì? A, không biết nhân gia có lão bà, không biết nhân gia có vị hôn phu? Lâm diễm hoàn lập đền thờ! Ác tâm!" Tâm vũ không chỉ có tính tình mạnh mẽ, hơn nữa không hề cổ kỵ, "A, ta nói sai, diễm hoàn so với ngươi sạch sẽ một chút, chỉ ít nhân gia rõ ràng là đi ra bán, còn ngươi? Trong miệng nói ái, ngực tính toán, vì tiền nhập thượng tầng xã hội, không từ thủ đoạn. Hấn, ngươi thực cho rằng giả cho Tống cần du hay Khương lâm trạch có thể trở thành là phu nhân!? Ngươi xem một chút, ở đây vị ấy phu nhân tiểu thư hội cùng như ngươi vậy người giao du? Đơn giản là bại hoại gia môn, vô cùng nhục nhã!"

Bạch song cương gương mặt, quay đầu nhìn về phía vẫn xem trò vui những khách nhân, những nữ nhân kia một đôi thượng ánh mắt của nàng, tự lập tức dời đường nhìn, nhưng mặc dù là như vậy trong nháy mắt, nàng cũng có thể thấy rõ các nàng hèn mọn.

Những thượng tầng xã hội nữ nhân, mặc kệ nguyên bản xuất thân làm sao, đều tự nhận so với một không từ thủ đoạn bò lên tiểu tam cao quý, là trọng yếu hơn là có mấy người nhà giàu có nữ nhân không có tiểu tam phiền não? Có mấy người trượng phu không ở bên ngoài đầu tỉnh? Các nàng hận nhất, chính là những con ruồi này như nhau lái đi không được tiểu tam mà!

Thai mi hít vào một hơi, mới vừa rồi kéo tẩn Tranh tay, đối Tâm vũ Tâm diễm nói: "Công đạo tự tại nhân tâm, ta thực sự không muốn lại nhìn thấy người nữ nhân này, chúng ta đi trước."

Tâm vũ tiến lên phách vỗ tay của nàng, biểu tình rất thương tiếc: "Tổ tổ, người bây giờ tuổi còn trẻ, không cần chịu đựng những ác tâm người, có thể ly hôn tự ly hôn, trên đời còn nhiều nam nhân tốt! Không nên giống ta mù cả đời này..."

Thai mi quay về vỗ tay của nàng, an ủi: "Có các người như vậy nữ nhi, là mù mù người cả đời kiêu ngạo, ta tin tưởng các người đối với nàng ái đủ để chống đỡ nàng vượt qua bất luận cái gì trắc trở!"

Tâm vũ gật đầu, Tâm diễm cũng theo tiến lên, thiện ý nhìn về phía Thai mi: "Chúng ta cũng sẽ về sớm một chút, cái này ô yên chương khí địa phương, thật là làm cho người chán ghét!"

Tần tranh và Thai mi cứ như vậy ở trong tầm mắt của mọi người đi ra nhà này hội sở, mà mặt không có chút máu Bạch song, như cũ quỳ gối tại chỗ, cảm môi, lưng lay sắp đổ.

Tâm vũ xoay người lại, thấy Bạch song như cũ quỳ, ký giả đèn loang loáng cũng không đoạn ở chớp động, nhất thời chán ghét mở miệng: "Được rồi, mọi người đi, người còn diễn cái gì hí a?"

Bạch song không nhúc nhích, ngoảnh mặt làm ngơ.

Cái này, Tâm diễm cũng nổi giận, cau mày, nhìn về phía bên trên người phục vụ: "Thế nào? Hiện đang không có VIP tạp người của cũng có thể tùy tiện ra vào? Các người quản lý chính là như vậy?! Quản lý đâu?"

"Là là, chúng ta lập tức đem nhân mời đi ra ngoài." Người phục vụ nói liên tục xin lỗi, nhanh như chớp chạy đi tìm quản lý. Bên trên bảo an cũng nhất thời không khách khí bắt đầu can nhân.

Ký giả tuy rằng bất mãn, nhưng ngược lại cũng ngoan ngoãn đi ra, cũng là, gấp cái gì, ngược lại diễn viên cũng sẽ bị đuổi ra ngoài!

Trong phòng nhất thời trống một nửa, có mấy người khách nhân cũng theo đi ra ngoài, spa, tập thể hình, cây cà phê tùy thời có thể tiến hành, thế nhưng hiện trường nặng ký bất quái ma, cái này hiếm thấy nga...

Bạch song đỡ cái bàn đi, nàng quỳ lâu lắm, đi đứng đều đã tê dại mất đi tri giác. Bên người đã tản mạn đứng hai ba bảo an, rất có nếu như nàng không tự động đi liền tiến lên can người tư thế.

Bạch song mắt mặt đã nhắm được rồi, tự nhiên sẽ không nguyện ý lại để cho nhân chế giễu. Nàng kéo cứng ngã chân, từng bước một đi hướng cửa.

"Bạch tiểu thư, người có thể nói hay không nói hạ tâm tình bây giờ?" Một ký giả xem nhanh thời kgawcs này, bật người xông lên.

"Bạch tiểu thư, Mã tiểu thư vừa nói người trang nhu nhược bác đồng tình, xin hỏi người thật là để giặt trắng hình tượng của mình, tài quý xuống?" Một nữ ký giả cũng theo tiến lên một, ngôn ngữ sắc bén.

"Bạch tiểu thư, người trong bụng hài tử chắc còn ở, không biết Tổng tiên sinh có đúng hay không cũng định cùng Mã tiểu thư ly hôn, sau đó thú người?"

"Bạch tiểu thư..."

"Bạch tiểu thư..."

Như ong vỡ tổ ký giả đem Bạch song bao quanh vây quanh, đèn loang loáng không ngừng mà hoảng, các loại thanh âm ở Bạch Song hai lỗ tai biên ông ông tác hưởng, nàng chỉ cảm thấy đau đầu đục nứt ra, nàng thâm nghĩ né ra!

Bạch song không biết khí lực từ nơi nào tới, đẩy ra che ở nàng trước mặt nữ ký giả tự, hướng phía trước hội sở đường cái chạy.

Bạch song sớm đã phân biệt không rõ phương hướng, nàng chỉ muốn né ra... Né ra...

"Đích ——" bạch quang lóe lên, tiếng thắng xe chói tai nhất thời vang lên!

Hội sở người trước mặt hoảng sợ mở to hai mắt nhìn, mà Bạch song, sớm đã thành không hề hay biết ngã xuống trên đường!

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Làm Nữ Phụ Lại Mụ Nhanh Nhẹn Dừng Mãi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 45: Tổng Cần Du, người là ai?

Y viện, Bạch song mở to một đôi chỗ trống mắt, tùy ý bác sĩ lui tới, phòng cấp cứu lý lượng chói mắt đèn mổ và huyết tính khí buộc vòng quanh sinh mệnh biến mất thời khắc tàn nhẫn cảnh tượng.

Thuốc tê dần dần nổi lên hiệu quả, Bạch song hai mắt nhắm nghiền.

Hai mấy giờ sau, phòng cấp cứu đèn tắt. Bạch song bị người đẩy ra, đưa vào phòng bệnh, nàng như trước từ từ nhắm hai mắt, không biết có hay không tỉnh.

Một gã nam tử ngồi ở cửa nàng bên cạnh giường bệnh, thân thủ, tiểu tâm dục dục cầm Bạch song tay, nam nhân luôn luôn ôn nhu trên mặt nho nhã đều là hối hận và nghĩ mà sợ.

Hắn cầm Bạch song lạnh lẽo tay, đầu ngón tay run nhẹ, hắn không biết còn có thể nói cái gì, chỉ là một lần một lần nhỏ giọng kêu: "Song nhi... Song nhi..."

Bạch song thanh bạch hai tay bắt đầu rung động, chợt mãnh liệt lên, Tổng cần du tiến tới, khăn trương mà ngạc nhiên nhìn về phía nàng: "Song nhi? Song nhi!"

Bạch song như trước từ từ nhắm hai mắt, đã có nước mắt từ hai bên chảy xuống, nàng quay đầu đi, chuyển hướng về phía không người bên kia.

Tổng cần du phảng phất bị đòn nghiêm trọng, vẫn duy trì bán đứng động tác, giặt mình ở tại tại chỗ, trên mặt có sâu đậm tự trách cũng có vằn vẹo đau đớn.

"Song... nhi." Tổng cần du chán nản ngồi xuống, hai tay che mặt, "Ta sai rồi... Là ta quá nhu nhược... Là ta hại người, cũng hại con của chúng ta... Song nhi..."

Bạch song như trước nghiêng đầu, nước mắt lại càng chảy càng cuộn trào mãnh liệt, nàng muốn rút tay ra từ Tổng cần du, lại bị nam nhân cầm thật chặt.

"Song nhi, ta đáp ứng người, ta và Mã Lý Tô ly hôn... Ta lập tức cùng nàng ly hôn!" Tổng cần du đem khuôn mặt vui vào Bạch song tay, có một chút điểm thấm ướt, "Song nhi, người gả cho ta, người gả cho ta, có được hay không?"

Bạch song tay chợt run rẩy kịch liệt, nàng bỗng nhiên bắt đầu cười to, cười đến nước mắt bốn phía, cười đến nhượng Tổng cần du kinh hãi.

"Vì sao! Vì sao người bây giờ mới bằng lòng nói những lời này!" Bạch song hung hăng bỏ qua Tổng cần du tay, thủy quang dịu dàng trong con người đầy rẫy hận ý, "Thất niên, người tổng nhượng ta đợi, nhượng ta đợi, hảo, ta chờ, kết quả đâu?! ta ôm hài tử của người, bị những nữ nhân kia tính toán, bị các nàng vũ nhục cười nhạo, bị người đâm cột sống mạ tiểu tam... bảy ngày, ta ngay cả môn cũng không dám ra ngoài!! Thế nhưng còn người, người đang ở đâu? Người liên đến xem ta, cũng không dám..."

Bạch song thất vọng mà lên án ánh mắt giống như là thói độc mũi tên nhọn, hung hăng ghim vào Tổng cần du lòng, hắn hối hận, tự trách, thống khổ, hé ra tuần nhan nhân thống khổ vằn vẹo không còn hình dáng: "Là lỗi của ta... Ta sai... Xin lỗi, song nhi... Xin lỗi..."

"Xin lỗi?! Hài tử của ta là có thể trở về sao? Hắn có thể trở về tới sao?!" Bạch song run rẩy che bụng dưới, "ta biết người muốn hài tử, thuộc đứa con của mình... ta cũng biết chúng ta bây giờ không thể có hài tử... Sở dĩ, ta chịu đựng, ta chờ... Thế nhưng lúc này đây, lên trời ban thưởng cấp con của chúng ta a... Hắn tài hơi lớn như vậy... Hắn vừa còn đang bụng của ta... Hài tử của ta..."

Bạch song run rẩy càng thêm lợi hại, Tổng cần du cố sức đem nàng ôm vào trong lòng, một lần một lần nói: "Ta sai... Là ta hại con trai của chúng ta... Xin lỗi, song nhi, ta thứ tội... ta dùng cả đời đến thứ tội... Ta sẽ không lại để cho nhân khi dễ người, sẽ không... Vĩnh viễn sẽ không..."

Bạch song không có giấy dựa, nhân vẫn như cũ có chút cứng ngắc.

"Song nhi... Đây khi để người của người, ta sẽ không bỏ qua bọn họ... Ta sẽ vì con của chúng ta báo thù..." Tổng cần du vỗ Bạch song lưng, đầy mắt là lạnh lẽo hàn ý, "Thù mới hận cũ, ta sẽ cùng bọn họ từng điểm từng điểm tính rõ ràng!"

"Cần du... ta thật hận... ta thật hận a..." Bạch song nắm Tổng cần du cổ áo, thanh âm càng lúc càng lớn, cho đến gào khóc ra!

Tổng cần du, ôm ái một chút một chút vỗ Bạch song lưng: "Song nhi... Chúng ta kết hôn có được hay không? Chúng ta sẽ có thông minh đứa bé hiểu chuyện, chúng ta vĩnh viễn cùng một chỗ, có được hay không?"

Bạch song giặt mình chỉ chốc lát, mới vừa rồi ở Tổng cần du trong lòng chậm rãi gạt đầu, thấp giọng nói: "Hảo."

Tổng cần du thoải mái đem Bạch song ủng càng chắc hơn, tuần nhan thượng cũng nở rộ mỉm cười.

Mà đem mặt chôn sâu tiến trong ngực nam nhân bạch song, đẩy mắt lại nổi lên sâu lạnh băng hàn, nàng đưa tay chậm rãi đặt ở bụng, hài tử, xin lỗi, mẹ mẹ hội báo thù cho người...

Mặc dù cùng kế hoạch có chút bất đồng, bất quá, mục đích của nàng rốt cuộc còn là đạt thành... Bạch song câu thần, đem mặt mai càng sâu, nam nhân, nàng cũng không tin nữa... Nàng chính tin tưởng mình!

Mã Lý Tổ, Tần tranh, các người chờ, thù bị nhục, mất con mỗi hận, ta cùng các người phải từng điểm từng điểm, oan tâm phệ cốt trả lại!

Thai mi và Tần tranh còn không biết Bạch song xảy ra tai nạn xe cộ chuyện tình, hai người ly khai hội sở lúc, trực tiếp đi y viện. Để chuẩn bị lần này phản kích, tra DNA chuyện tình cấp đình lại xuống. Vốn có Tần tranh nhờ cậy một bằng hữu tra thể nhưng đối phương tra biến năm năm đến tất cả tư liệu, rốt cuộc không có tra được Tổng cần du người này.

Thai mi hoài nghi Tổng cần du để che giấu tai mắt người khả năng dùng giả thân phận, nàng dự định chính đi thăm dò chứng, chuyện này không có rồi, nàng luôn luôn có loại cảm giác bất an.

Phòng tài liệu, Tần tranh thống khổ xoa xoa con mắt, hướng ghế trên dựa vào một chút, kêu rên: "Tổ tổ, chúng ta thực sự cần loại này ngu xuẩn biện pháp sao? Từng bước từng bước xem, vậy muốn đợi tới khi nào a!"

"Chỉ là cận năm năm, công việc này lượng đã đủ nhỏ." Thai mi như trước nhìn chằm chằm màn ảnh máy vi tính, cũng không ngừng đầu lên trả lời.

"Đúng vậy, ta yếu may mắn Tiểu Cầu Cầu tài nữ tuổi..." Tần tranh không có hình tượng chút nào liếc mắt, nhận mệnh kẻ tục kiểm tra, ngoài miệng còn toái toái niệm, "Phóng xạ sinh ra hội không dựng không đục, ta nếu như không sanh được khá ái nữ nhi cầu dẫn con trai người, ta liền trực tiếp với người thường nhi tử!"

Thai mi cười cười, mặc kệ hội cảm giận nhiên người nào đó, mâu quang quét cái này từ năm trước một phần báo cáo, xứng đôi độ...

"Có!" Thai mi hướng Tần tranh ngoác, "A tranh nhiều, cái này kêu Trương thần lúc nam nhân, người xem, hán DNA cùng Tổng cần du giống nhau như đúc!"

Tần tranh lại gần, gật đầu: "Xem ra Tổng cần du đích thật là dùng giả danh, tứ năm trước, khi đó Cầu Cầu hẳn là còn không có mãn một tuổi, nam nhân này dĩ nhiên sẽ nghiệm DNA?"

"Tổ tổ, hán đã vậy còn quá đã sớm hoài nghi..." Tần tranh giật mình nhìn về phía mã Lý Tổ, "Dĩ nhiên có thể trang lâu như vậy... Thật là đáng sợ..."

Thai mi nhìn kết quả, cũng gật đầu: "Đích xác đủ đáng sợ, nhìn phần này kết quả, hán lại vẫn có thể trang tứ năm từ phụ..."

"Phần này dna tuyệt đối điều không phải Cầu Cầu!" Tần tranh chỉ vào một người trong đó tập tranh ảnh tư liệu nói, khẳng định nói, "Cùng chúng ta trên tay phân hoàn toàn bất đồng! Người này cũng không phải Cầu Cầu!"

Thai mi rời khỏi trình tự, ý vị thâm trường cười cười: "Dĩ nhiên không phải Cầu Cầu, sở dĩ kết quả mới có thể là xứng đôi. Người nói, ai hội mong muốn Cầu Cầu điều không phải Tổng cần du nhi tử? Có lẽ nói, ai hội mong muốn Tổng cần du cho rằng Cầu Cầu không là con của hán?"

"Bạch song!" Tần tranh bừng tỉnh đại ngộ, cao giọng nói.

"Ừ. Chắc là Bạch song đem Cầu Cầu tóc đánh tráo." Thai mi rời khỏi cơ sở dữ liệu, tắt máy vi tính.

"Thế nhưng, làm như vậy đối với nàng có chỗ tốt gì a? Loại chuyện này nếu như bị đâm phá, huyết thống thế nhưng không lừa được người!" Tần tranh biểu thị rất không hiểu.

"Đích xác đâm một cái tự phá, thế nhưng, nói như vậy, giống nhau như đúc kiểm tra, nếu không có cần phải, có rất ít nhân sẽ đi làm tiếp một lần, đặc biệt nguyên bản tự tâm tồn hoài nghi, bởi vì kết quả xong nghiệm chứng mà chán nộ Tổng cần du." Thai mi chuyển trên tay nguyên tử bút, mặt mày có điểm thâm trầm, "ta không biết Bạch song làm chuyện này là xuất phát từ xung động vẫn có khác mưu đồ, thế nhưng, ta nhưng thật ra rất cảm tạ nàng."

"Người không muốn đem chân tướng nói cho Tổng cần du?" Tần tranh nhìn về phía Thai mi.

"Đương nhiên không nói cho hán. Nếu như có thể, ta càng hy vọng Cầu Cầu điều không phải Tổng cần du nhi tử." Thai mi đứng dậy, đi tới Tần tranh vị trí, thuận lợi muốn tất đi của nàng máy vi tính, "Bất quá không hiện thực, thế nhưng, ta tuyệt không thể để cho hán cướp đi Cầu Cầu!"

Tần tranh hiểu ý gật đầu, đi tới cửa, than buông tay: "Được rồi, người đã đã làm rõ ràng tiền căn hậu quả, chúng ta là không phải có thể đi?"

Thai mi cười nhìn về phía đã có điểm không nhận được người nào đó, thuận lợi một điểm con chuột, lại điểm sai rồi vị trí, nàng vừa định tắt đi trang bìa, liếc mắt liếc về màn hình, nhưng trong nháy mắt ngăn người tại đó!

"Tổ tổ? Người làm sao vậy?" Tần tranh thấy thần tình trong nháy mắt nghiêm túc lại Thai mi, nghi ngờ hỏi.

Nguyên bản định tắt máy vi tính Thai mi, đột nhiên một lần nữa ngồi xuống, giọng tay lên biên báo cáo đơn, quay về màn hình tỉ mỉ nhìn.

Tần tranh cũng đến gần nàng, liếc mắt miết hướng máy vi tính: "Rốt cuộc thế nào... Trời ạ! Lại một một Tổng cần du!"

Thai mi nhìn về phía phần này bát năm trước báo cáo, chỉ cảm thấy tâm thần kinh hải, không sai, vừa một Tổng cần du, dùng đồng dạng là giả danh, thế nhưng, gien lại sẽ không nói dối!

"Cái này kêu Trương song lâm người của là ai? Hần và Tổng cần du dĩ nhiên phụ tử quan hệ thành lập! Trời ạ!" Tần tranh để sát vào nhìn, nàng không gì sánh được hoài nghi mình hoa mắt.

"Trương song lâm? Tổng cần du tứ năm trước phần báo cáo kia giả danh kêu Trương thần húc..." Thai mi thấp giọng thì thào, ngẩng đầu chống lại Tần tranh đường nhìn!

"Tổng cần du là của người họ Trương này nhĩ tử? Như vậy, hẳn vì sao họ Tổng! Còn len lén để làm đũa. Tô tổ, người chưa thấy qua cha mẹ hẳn sao?" Tần tranh mở to hai mắt nhìn.

Thai mi tâm lý cười khổ, nàng làm sao biết Mã đại tiểu thư có thấy qua hay chưa cha mẹ hẳn a... Bất quá, bằng Mã đại tiểu thư đối Tổng tra si tình, phỏng chừng không hề nghĩ ngợi quá vấn đề này...

"Hần là S thị nhân... Phụ mẫu song toàn..." Thai mi nỗ lực hồi ức người nhà trong miệng nanh mối, "Bất quá, hình như mấy năm trước qua đời..."

Tần tranh nghi ngờ nhìn Thai mi, nhú mày: "Tô tổ, người cũng thực sự là quá không để ý, như thế một không minh bạch nam nhân, người thế nào gả cho!"

Đúng vậy, đúng vậy, Mã đại tiểu thư, người thế nào gả cho! Thai mi tâm lý liều mạng gật đầu, nét mặt lại chỉ có thể cười khổ: "Ta bây giờ không phải là ăn được đau khổ sao? Còn trẻ vô tri... Đem khoác da người lang nhìn thành bạch mã vương tử..." Tần tranh bất đắc dĩ thở dài: "Quên đi, hiện tại đã biết rõ còn không trễ. Bất quá, cái này Trương song lâm, thế nào có điểm quen tại?"

Tần tranh cau mày, như có điều suy nghĩ: "Thực sự hình như ở nơi nào đã nghe qua a... Kỳ quái..."

Thai mi rời khỏi cơ sở dữ liệu, tắt máy vi tính, đi hướng cửa: "Phụ thân người, ta đi về hỏi vấn ba ba, hẳn sẽ phải tương đối rõ ràng."

"Hảo. Ta cũng đi về hỏi vấn, tên này thực sự rất quen thuộc." Tần tranh cũng buông ra vùng xung quanh lông mày, gật đầu nói.

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Làm Nữ Phụ Lạt Mụ Nhanh Nhẹn Dững Mãnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Năm đó hận thù

"Ba? Người làm sao?" Thai mi nghi ngờ nhìn Mã lão cha cắm đầu ngồi ở ghế trên, từ nàng nói ra Trương song lâm cái tên này thời gian, Mã lão cha rõ ràng không bình thường

Mã lão cha không có nhận nói, lại móc ra trên bàn sách cái bật lửa, đốt một điếu thuốc, tựa lưng vào ghế ngồi, có một chút một chút rút ra, cả người như là rơi vào nào đó âm ức tâm tình lý, bất khả tự kiềm chế.

Thai mi nhú mày, nương đáng ghét mùi thuốc lá, Mã lão cha là thế nô, cho tới bây giờ không ở trong nhà hút thuốc, mà hôm nay... Cái này nhà bọn họ và cái này Trương song lâm, thật sự có cái gì gút mắt sao?

"Người nói, Tổng cần du thật là Trương song lâm nhĩ tử?" Một lát, Mã lão cha tài thấp giọng mở miệng nói.

"Là, bát năm trước đũa kiểm nghiệm." Thai mi dời cái ghế ngồi vào Mã lão cha bên người, trông mắt nhìn hẳn.

"Tám năm tiền? Xem ra, Tổng cần du chắc là nữ nhân kia hài tử, dù sao tối hậu, là nữ nhân kia giúp hẳn thu thi..." Mã lão cha ngẩng đầu, nhìn về phía ngoài cửa sổ, nhân thần có chút miểu xa, "Hắn đã chết, nhưng nhanh hai mươi bảy năm a..."

Thai mi tâm hơi ngạc nhiên, hai mươi bảy năm? Cha trong miệng cái này nữ nhân dĩ nhiên lư lại tóc của người đã chết nhiều năm như vậy, chỉ là vì nhượng nhĩ tử hai mươi năm sau có thể nhận tổ quy tông? Đây rốt cuộc là thế nào đáng sợ chuyện cũ!

"Cha, cái này Trương song lâm... cùng người có cái gì gút mắt?" Thai mi sáng quắc nhìn về phía Mã lão cha, kỳ thực nàng muốn hỏi chính là, có đúng hay không Trương song lâm từ cùng người hữu quan, dù sao, Tổng cần du đối nhà của bọn họ hận không có thể như vậy một điểm nửa điểm.

"Hai mươi bảy năm trước ta còn ở s thị, còn muốn xưng trương song lâm nhất thanh "Đại ca"." Mã lão cha cúi đầu, cười đến có chút khổ sấp, một lúc lâu, hung hăng hút một hơi thuốc, "Ta hai mươi bảy tuổi thời gian, còn trẻ hết sức lông bông, không cam lòng bình thường, theo nhất bang huynh đệ, sáng lập thuốc về sự nghiệp của chúng ta, làm vài năm, hiện tại xem ra, cũng là nghiệp chương, chúng ta lúc đó nói công ty, nhưng thật ra là bang hắc đạo rùa tiền..."

Thai mi tuyệt không kinh ngạc, nàng đã có chuẩn bị, hội nghe được Mã lão cha hắc lịch sử, nàng chỉ là mong muốn, Mã lão cha chưa từng làm sẽ làm hấn lưng đeo cả đời đạo đức gông xiềng chuyện...

"Trương song lâm gia tộc, vốn là liên quan đến hắc bang, hấn cũng liên chuyện đương nhiên thành đại ca của chúng ta." Mã lão cha hút một hơi thuốc, tựa hồ không có thuốc lá, liền vô pháp chống đỡ hấn nói tiếp, "Thời điểm đó chúng ta, hầu như không nhìn tất cả, bao quát chế độ và pháp luật. Thế nhưng, thế giới làm sao có thể đơn giản như vậy? Công ty của chúng ta càng làm càng lớn, Trương song lâm đã tâm cũng càng lúc càng lớn, hấn chưa thỏa mãn chỉ làm rửa tiền, hấn muốn buôn bán thuốc phiện!"

Thai mi tâm lý "Lộp bộp" một chút, lòng bàn tay đều ra một tầng hấn, làm một cảnh sát, nàng rất rõ ràng, làm thuốc phiện là dạng gì trọng tội!

"Chuyện này hãy để cho rất nhiều người sợ, thuốc phiện không có thể như vậy đánh một chút cái, thu thu bảo hộ phí chuyện như vậy, buôn bán thuốc phiện là muốn bị bắn chết a! Lúc đó trong công ty chia làm hai phái, xảy ra rất lớn tranh chấp." Mã lão cha trong mắt tràn đầy đều là trầm thống, hiển nhiên đây là một đoạn hấn tuyệt không muốn trở về ức lên lịch sử, "Ta lúc đó là phản đối nhân, thế nhưng vô ích, Trương song lâm khư khư cố chấp, nhất định phải đi con đường này. Ta sợ, đầu óc cũng thanh tỉnh, ta biết, tái theo những người này làm tiếp, tuyệt đối không có kết cục tốt, không phải là bị hắc bang ăn, chính là bị bắn chết!"

Thai mi lòng nhất thời trở xuống tại chỗ, lòng bàn tay đã thấm mồ hôi, nói như vậy, cha không có buôn bán thuốc phiện, vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi...

"Thế nhưng, này đồng ý nhân đều đã đen tâm địa, làm sao sẽ đơn giản nhượng người biết ly khai?" Mã lão cha biểu tình vẫn rất trầm trọng, đến nơi đây mạng cho sâu đậm khô sấp, "Ta rất may mắn lúc đó làm một việc, chuyện này nhượng ta có thể đi ra công ty. Ta đem một phần ghi chép cận kề công ty mấy năm này rửa tiền trạng huống sổ sách vụ, cùng với lúc đó mấy người cùng công ty hợp tác qua hắc đạo danh sách đều gửi đi nước Mỹ một đồng học nơi nào, khi đó, quốc nội internet còn không thịnh hành, thế nhưng nước Mỹ đã rất phát đạt, ta nói cho hấn biết, dùng hấn có thể nghĩ tới bí ẩn nhất biện pháp đem thứ này giấu đi, một ngày ta gặp chuyện không may, yếu lập tức đem phần này đồng tây lập tức gửi đến sở cảnh sát."

Trong này khẩn trương, Thai mi cảm động lây, phảng phất về tới đời trước những ngày đó, đầu trí so dũng khí, còn muốn đấu thù mệnh trường!

"Bọn họ nghiêng răng nghiêng lợi, nhưng vẫn là thả ta đi, đương nhiên, giám thị, khẳng định không thể thiếu. Ngay lúc đó ta, an an phân phân đến một nhà tiêu công ty làm viên chức, phảng phất thật cùng cái thế giới kia thoát khỏi." Mã lão cha thờ dài, "Ta nghe nói những người đó càng làm càng lớn, cũng càng ngày càng kiêu ngạo, toàn bộ S thị, chướng khí mù mịt. Ta nghĩ, hay là muốn xảy ra chuyện... Lại không nghĩ rằng, ngày này, tới nhanh như vậy..."

Mã lão cha yên đã hút xong, Thai mi tự động cho hấn đốt một điếu thuốc, nàng có thể lý giải loại tâm tình này, cho dù là thương phế, cũng tốt hơn nín áp lực nhiều năm tâm tình

"Thế nhưng, nhượng ta không nghĩ tới là, đã kích bọn họ, dĩ nhiên là ta trộm đi lưỡng phân tư liệu!" Mã lão cha bắt đầu run, cả người đều kích động. "Ta phát thế, phần tài liệu này tuyệt đối điều không phải ta gửi, ta cũng không nhượng đồng học gửi, thế nhưng, sau lại, ta mới biết được, ta người bạn học kia, đã chết... Chết ở nhà mình... Là ta hại hấn... Là ta hại hấn..."

Thai mi nhìn Mã lão cha tựa đầu chôn thật sâu thấp, khắc cốt ghi xương hối hận và đau đớn muốn đưa hấn triệt để đánh bại.

Thai mi tiến lên, bán ngồi xổm xuống, nhẹ nhàng mà vỗ Mã lão cha lưng, nàng có thể hiểu được thứ tình cảm này, tựa như nhìn chiến hữu chết ở trước mắt, chán ghét mà vứt bỏ sự vô năng của mình, hận đến muốn liều lĩnh chống lại những người đó...

"Bởi vì... này sự kiện, ta bị đuổi giết mấy tháng, may là khi đó không cha không mẹ, cũng không đến mức liên lụy người nhà." Mã lão cha như là chậm tới rồi, vỗ vỗ Thai mi vai, tiếp tục nói, "Thế nhưng, bọn họ cũng không có thể bình đáp bao lâu, không bao lâu, đã bị mặt trên xuống đặc biệt

Cảnh sát bắt, trong đó còn bao quát lúc đó hoành hành S thị mấy người đại hắc bang. Ta cũng bị thăm vấn quá, nhưng là bởi vì tình tiết không nặng, hơn nữa là ta làm ra phần tài liệu kia, cũng không thể nào xử ta."

"Trương song lâm là bị bắn chết?" Thai mi thấp giọng hỏi.

"Đều không phải, hấn là nhảy lầu chết, từ công ty chúng ta cao nhất cái kia trên đỉnh nhảy xuống. Nhất xác cho hấn chính là hấn tình phụ, bởi vì người nhà của hấn đều bị bắt, đều có tội, mấy cái nhĩ tử cũng bỏ tù." Mã lão cha thanh âm giảm thấp, thờ dài một tiếng.

"Sở dĩ, những người đó, bao quát cái kia tình phụ đều cho rằng, là ba ba bán đứng bọn họ?" Thai mi lên giọng.

"Đúng vậy. Ta hết đường chối cãi, liên cảnh sát đều cho rằng là ta!" Mã lão cha bắt đầu dĩ cười khổ, "Bạn học ta là Mỹ tịch, quốc nội lúc đó mang

quét sạch dư đảng, căn bản không có hảo hảo đi tra chuyện của hấn, sở dĩ, chính là cho rằng, là ta gởi vật kia."

"Hay là, Tổng cảnh du là đem ta trở thành cừu nhân giết cha, tương muốn trả thù?" Mã lão cha cười khổ, "Vậy cũng là bởi vì nhân quả luân hồi, báo ứng khó chịu?"

"Ba, căn bản không phải như thế!" Thai mi tức gương mặt, người khác nàng khả năng không biết, thế nhưng Tổng cảnh du, tuyệt đối không là vì cái gì thù giết cha, mẹ hấn chỉ là một tình phụ, hấn khi đó chỉ có hai ba tuổi, đối phụ thân căn bản không có quá sâu ảnh hưởng. Từ hấn trăm phương nghìn kế, không từ thủ đoạn phải lấy được Hưng đức đến xem, hấn căn bản là ghen ghét Mã lão cha phá đổ Trương song lâm công ty, nhượng hấn đương không Thành thiếu gia, kế thừa không được tài sản!

"Người không có làm gì sai, Trương song lâm vốn là phạm vào tội lớn, hẳn nên bị bắn chết! Tổng cần du căn bản là mượn đề tài để nói chuyện của mình, nam nhân kia lòng muông dạ thú là căn bản nguyên nhân!" Thai mi nghiêm túc nhìn về phía Mã lão cha, không hy vọng cha hẳn vì vậy sản sinh bất rứt.

"ta biết..." Mã lão cha đập tắt thuốc lá trong tay, nghiêm túc nói, "Sau lại, ta đã đến A thị, thay hình đổi dạng, một lần nữa làm người, đã ở một năm kia gặp mẹ người, trong này chuyện cũ, không có cùng bất kỳ kẻ nào nói khởi quá, ngày hôm nay lại nói tiếp, thế nhưng cảm giác được ngược thoáng cái nhẹ."

"Ừ. Ba, ta chỉ hy vọng người không cần có gánh vác." Thai mi thu thập ba hẳn cái gạt tàn thuốc, quay đầu lại nghiêm túc nói.

"Yên tâm, mặc kệ Tổng cần du là của ai nhi tử, hẳn khi dễ người, lòng muông dạ thú mưu tính nhà của chúng ta, ta thì không thể cho phép!" Mã lão cha vỗ xuống bàn, nhưng thật ra tìm về trước khí thế.

Thai mi nở nụ cười, vừa định trêu chọc vài câu, chợt nghe đến ngoài cửa truyền đến tiếng bước chân.

Quách tẩu xao gỗ cửa, có chút lúng túng nói: "Tiểu thư, cô... Tổng tiên sinh gọi điện thoại đến, nói có chuyện tìm người."

Thai mi và Mã lão cha liếc nhau, đều có vài phần vô cùng kinh ngạc, Tổng cần du đã rất nhiều thiên chưa có trở về, nghĩ đến cũng là biết sự tình bại lộ, ngày hôm nay dĩ nhiên sẽ chủ động gọi điện thoại đến?

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Làm Nữ Phụ Lạt Mộ Nhanh Nhẹn Dừng Mãi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Nữ vương bệ hạ

"Tổng đại thiếu, hôm nay có thời gian rảnh rồi gọi điện thoại?" Thai mi ám trào nhất câu, ngược lại đều xé rách da mặt, giả bộ cũng không có ý gì.

Bên kia Tổng cần du hiển nhiên bị ế một chút, một lát tài lạnh lùng nói: "Mã Lý Tố, làm người không nên quá quá phận, người làm cho Bạch song xảy ra tai nạn xe cộ, làm hại nàng sanh non, liền không có một chút cảm giác áy náy sao?"

Thai mi sững sốt, Bạch song xảy ra tai nạn xe cộ sanh non? Nàng cả ngày hôm nay đều đứng ở y viện, tra được sự kiện kia sau, liền vội và bôn trở về cùng cha thương lượng, còn thật không biết chuyện này.

Tổng cần du thấy nàng không nói lời nào, càng thêm cả vú lấp miệng em: "Mã Lý Tố, người và Tần tranh liên hợp lại diễn kịch, đem Bạch song làm cho cùng đường còn chưa đủ? Phi bức tử nàng tài năng thoả mãn? Tính ta mất mủ, dĩ nhiên coi trọng người như thế nữ nhân ác độc!"

Thai mi cảm ông nói, sững sờ sinh sôi cấp khí nở nụ cười, a, người cận bã da mặt thực sự là thành tường hậu a, nói bộ dáng như vậy đối trắng thay đen nói thậm chí ngay cả khí cũng không suyễn?

Bên cạnh nằm nghe điện thoại Mã lão cha tức giận đến đầu mạo khói xanh, thân thù sẽ thưởng điện thoại, Thai mi thật nhanh đem điện thoại thay đổi một tay, trừng cha liếc mắt.

"Người nói đúng. Ta còn đã nghĩ bức tử nàng!" Nói nàng ác độc, tốt, nàng liền ác độc cấp đây đôi tra nam tiện nữ xem!

"Người...!" Tổng cần du tại nơi đầu nghiêng răng nghiêng lợi.

"Họ Tổng, người có đúng hay không cảm giác mình chịu nhục, nằm gai nếm mật a? Người có đúng hay không cảm giác mình thông minh tuyệt đỉnh, cao cao tại thượng? Người có đúng hay không nghĩ chỉ có mình là một nhân vật, những người khác đều là nãi tào, bụi bặm chồng chất?" Thai mi cười lạnh một cái, "Người loại nam nhân này, nói người phượng hoàng nam đều là xem trọng người! Con mẹ nó người chính là cống ngầm bên trong con gián. Âm u, ác tâm, thấy hết chết!"

Tổng cần du tức giận đến miệng hé ra hợp lại, lại sững sờ là bị Thai mi đoạt câu chuyện.

Thai mi gần từng chữ ác tâm hẳn: "Người biết người khác vì sao có đối với người gửi gắm sao? Người có đúng hay không còn nghĩ là bởi vì người thông minh lợi hại, đùa bỡn nhân vu vô tay trong lúc đó?! Đừng khởi hời! Người gặp qua ai làm ơn cô sức đi đối phó một con con gián? Đây là một cước thái chết tốt lắm sao?!"

"Mã Lý Tố! Người..." Tổng cần du tức giận đến hung hăng kéo kéo cà- vạt, nỗ lực khống chế chính suất điện thoại phần nộ cảm.

Thai mi liệu định nam nhân này sẽ không suất điện thoại, kể tục lời nói ác độc: "Còn có Bạch song. Ta thực sự là không biết nói người cái gì tốt? Ha ha, móc tim móc phổi nữ thần nuôi vài cái phòng hờ, vừa có tình huống, người thứ nhất đoán đi người! Người hẳn là cảm tạ ta, nếu không phải ta làm cho nàng cùng đường, nàng làm sao sẽ gả cho người!"

"Mã Lý Tố! Đừng dùng người ác tâm tư tưởng đến đo lường được người khác, người cho là ai cũng với người như nhau? Hạnh, thủy tính dương hoa!"

Tổng cần du rút cục đãi đến một cái phản bác, giọng nói trào phúng thả ác độc.

Mã lão cha nghe thế nhất câu, lại muốn bão nổi, Thai mi đẩy hấn một phen, cho một "Đi sang một bên" ánh mắt. Mã lão cha bắt đắc dĩ, chỉ có thể đi chậm quá, cẩn thận mỗi bước đi ra bên ngoài na.

"Người nói đúng!" Thai mi có ý không cho tra nam sống khá giả, "Hiện tại đã biết rõ, ta chính là chơi người a! Một mình người không có quyền không có thế nam nhân, còn là năm đó danh chấn toàn quốc tay buôn ma túy nhĩ tử, người thật mẹ nó đã cho ta sẽ thích người a! Chớ trêu! Người ôm tâm tư gì tiếp cận ta, người đối với ta Mã gia ôm thế nào tìm cách, người nghĩ rằng ta không biết?"

"Tay buôn ma túy" vừa ra tới, đối diện Tổng cần du sắc mặt của nhất thời trắng bệch, hấn sắc mặt âm ngoan, lại hiện ra vài phần ngoài mạnh trong yếu: "Người tra ta!"

"Đúng thì thế nào?" Thai mi cười cười, "Nói thật cho người biết, ba của ta án tử nhất sửa lại án xử sai, người về điểm này giấu đầu lòi đuôi cũng đã bị người thấy hết, a, một nhọc diễn rất thoải mái? Ta xem cũng rất thoải mái!"

Tổng cần du âm gương mặt, không ngừng mà hấp khí hơi thở, hiển nhiên tức giận đến không được, hấn nhin xuống bạo thô tục và suất điện thoại phản nộ, gần từng chữ một: "Mã Lý Tổ, ly hôn hiệp nghị thư ta sẽ nhường luật sư đưa đến!"

"Đi a, bên kia phòng ở xe đều lưu cho người, cũng coi như ta ít năm như vậy trả chơi người ~ tu!" Thai mi đồng dạng cười lạnh nói. Ngược lại tự nàng sống lại tới nay, vẫn ở tại Mã gia, bên kia cái gì nhà trọ, nàng cũng sẽ không đi trở về.

Đối phương tức giận cúp điện thoại, Thai mi đặc ý để điện thoại xuống, trước mặt nhọc diễn nàng cố gắng nín nhịn, hướng tới tra nam còn là ngoan ngoãn nghe lời, thâm tình chân thành, ngày hôm nay rút cục có thể để cho nàng thống thống khoái khoái, cầu huyết lâm đầu mắng to tra nam, liền một chữ, thoải mái!

Thai cô nương chỉ đặc ý hoàn toàn, rạng rỡ ở xoay người lại, thấy đứng ở Mã lão cha bên người trước mặt tây trang giày da nam nhân, nhất thời hóa đá!

Dựa vào, nam nhân này tại sao lại ở chỗ này, không đúng không đúng, đây không phải là trọng điểm, hấn... Hấn hấn vừa nghe được nàng mắng to tra nam!!

Mã lão cha vẻ mặt vui mừng tự hào nhìn về phía nhà mình miệng lưỡi bén nhọn, tổn hại nhân không mang theo bản khuê nữ, ôi chao, khuê nữ quả nhiên là trưởng thành a, nhìn một cái ngữ tốc, nhìn một cái phách lực này, nhìn một cái khí thế kia! Đây mới là hấn Mã đình khôn nữ nhĩ a!

Thai mi khoe miệng co quắp, có loại hồng mắt cảm giác, thiên giết, nam nhân này rút cuộc nghe được nhiều ít a!!

Cố thuyền nghiêm trang cùng Mã lão cha nói: "Mã tổng, Cố mỗ ngày hôm nay mạo muội đến đây, chủ yếu là muốn cùng Mã tổng nói chuyện về thành nam công trình sự tình."

Mã lão cha cười nói: "Cố tổng, ta đi trước trên lầu cảm tư liệu, Tổ tổ, nhanh đi pha trà."

Thai mi cứng đờ mỉm cười, khoe miệng còn chưa phải đoạn co quắp: "Hào..."

Mã lão cha lên lầu, Thai mi rút trà đi ra, vừa đem trà phóng tới nam tử trước mặt, chợt nghe đến hấn mập mờ cười khê thanh: "Ta bây giờ mới biết... Người trước đây đối với ta là nhiều khách khí... Cảm tạ nữ vương bệ hạ, miệng hạ lưu tình a..."

Thai mi tay run một cái, nước trà thiếu chút nữa hoảng đi ra, nam nhân này... Quả nhiên nghe được...

Bất quá Thai mi là ai, nội tâm ngượng ngùng đến chết, mặt ngoài cũng là một bộ lão tử đệ nhất thiên hạ xúc phạm dạng, muốn Thai hấn tử ở trước mặt người vùng cái khăn, đồ bưng khuôn mặt nhỏ nhắn, kiểu tích tích kêu một tiếng "Ghét ghê...", ho khan một cái, đồ nhất định là Cố đại công tử xuân ~ mộng không có tỉnh!

"Nếu biết, còn không mau tạ chủ long ân!?" Thai mi trên cao nhìn xuống, ánh mắt kia, nữ vương phạm nhi mười phần a!

"Khụ." Cố thuyền đình chỉ cười, "Nói rất đúng, thần khấu tạ nữ vương bệ hạ dày ái, không biết, nữ vương bệ hạ lúc nào tái chiêu thần thị tẩm a?"

Thai cô nương sắc mặt đỏ lên, lập tức tối sầm, nhân loại đã vô pháp ngăn cản người đàn ông này da mặt dày, thỉnh cầu điều động quả bom nguyên tử tạc chết hấn!

Cố thuyền trong lòng giờ lên một cái v tự, bên sườn tự dựng đau xót, Thai cô nương tự tiểu phi tiểu nhìn hấn, nhỏ và dài ngón tay ngọc hung hăng khấp hấn thịt mềm... Này này, không mang theo như vậy, quân tử dùng tài hùng biện không động thủ!

Thai cô nương mắt đảo bay nhanh, bản nữ vương là nữ tử!

"Tổ tổ, người làm gì!" Mã lão cha cảm tư liệu, vẻ mặt ngốc lăng biểu tình nhìn dưới lầu hai người. Hấn... Hấn nữ nhĩ của hấn đây là đang... Đùa giỡn Cố thuyền!

Thai mi như là bị hỏa thiêu như nhau cấp tốc trừu thủ, sắc mặt rút cục đỏ hồng, lúng túng rút lui hai bước dữ lão sư ở chung: Phong lưu học sinh.

"Mã tổng hiểu lầm, Mã tiểu thư thấy sâu, thuận lợi giúp ta nắm." Cô thuyền không gì sánh được bình tĩnh.

Tróc... Trùng... Từ, người cho là người là tình tình a, còn tương hồ tróc sâu... Thượng đế a, nguyên lai đạn hạt nhân cũng đã vô pháp đột phá

... Thai nữ vương thật sâu cúi đầu, cam bái hạ phong...

Mã lão cha cười gượng vài tiếng, rốt cục cầm tư liệu, đi xuống, bỏ qua quá cái đề tài này: "Cố tổng, đây là thành nam công trình một ít tư liệu, ta ở quốc thổ cục quen nhau bằng hữu cũng nói, Tô gia phần thắng rất lớn, dù sao tài chính và mạng giao thiệp, ở thành nam, không ai hợp lại đắc quá bọn họ."

Cố thuyền lật nhìn báo cáo trong tay, gật đầu: "Cái này ta cũng có dự kiến, bất quá, nếu như Mã gia và Cố thị liên thủ, cũng còn là có liều mạng khả năng, thành nam mạng giao thiệp bọn họ đại, thế nhưng tài chính không hẳn thế. Tô gia hai huynh đệ có phần nhà xu hướng, là tối trọng yếu là, bọn họ sẽ không vì vụ án này hợp lại thượng đầu to, hội áp lên toàn bộ, chính có không có đường lui Tổng cần du."

Mã lão cha cũng gật đầu: "Không sai, Tổng cần du trên tay đã mệt mỏi quay vòng, thế nhưng, hẳn lại không thể không ôm Tô gia chân, Tô gia muốn phần này công trình, hẳn đương nhiên muốn làm (quân)tiên phong, thế nhưng cái này cũng sẽ làm hẳn tài chính liên càng làm càng dài, một ngày Tô gia trừu thủ..."

"Tổng cần du chắc chắn thất bại!" Cố thuyền khép lại văn kiện, tiếp lời nói.

Mã lão cha gật đầu tán thưởng, lập tức lại nghĩ tới cái gì, nói: "Có chuyện, Mã mỗ vẫn muốn hỏi, Cố thị rốt cuộc có nghĩ là yếu thành nam mảnh đất kia? ta Mã gia sinh ý chủ yếu ở thành bắc, bất thành nam nhiều ít cũng có chút muốn, chẳng biết Cố thị là không phải là muốn mở rộng thành nam thị trường?"

Cố thuyền nhìn lại Mã lão cha, nghiêm túc nói: "Nếu như có thể, đương nhiên là bất hay nhất, bất quá, Mã tổng yên tâm, tránh tị hiềm, Cố mỗ vẫn là biết."

Thai mi nghe được như lọt vào trong sương mù, chỉ thấy trước mặt hai người lộ ra cho nhau tán thưởng biểu tình.

Nàng nhận mệnh đứng dậy, lúc này, nàng quả nhiên còn là đứng ở trừu phòng, làm quân dự bị tương đối khá.

Cố thuyền nhìn theo Thai mi đứng dậy đi trừu phòng, trên mặt lộ ra nụ cười ôn nhu, tiếp tục cùng Mã lão cha thảo luận công trình. Không biết, Mã lão cha đem hẳn thần tình kia thu hết đáy mắt, lộ ra ra cáo già đặc hữu kim quang tán loạn nhãn thần...

Cố thuyền cũng không biết vị này ra về đạo mạo Mã tổng chính tính toán nhượng hẳn làm con rệp có khả năng, hẳn như trước nghiêm túc cúi đầu, mở trong túi công văn mấy vi tính xách tay, điều động ra một ít số liệu, đối Mã lão cha nói: "Mã tổng, đây là ta một hacker bằng hữu lấy được đồng tây, đây là Tô gia nửa năm khoản, cùng bọn họ trên mặt nói làm không giống với, mỗi tháng đô hội có một khoản thu nhập, lối đi bất minh, đương nhiên, mỗi tháng cũng đồng dạng có một khoản thu nhập, đường về bất minh!"

Mã lão cha tinh thần tỉnh táo, nhất thời nghiêm túc nhìn về phía trong mấy vi tính số liệu, về mặt trầm tư: "Làm giả sổ sách cũng không phải kỳ quái, thế nhưng, như thế một số tiền lớn..."

"Ta vị bằng hữu kia còn giúp ta tra xét Tô gia phân tích tình huống, đương niên internet không thịnh hành, lục soát cũng không có manh mối, thế nhưng, đó có thể thấy được Tô gia phát tài phi thường đột nhiên, bọn họ tựa hồ có rất năm thứ nhất đại học bút lúc đầu tài chính, ngay từ đầu chính là lớn diện tích vùi đầu vào phòng địa sản trung." Cố thuyền uống một ngụm trà, tiếp tục nói, "Thế nhưng trước đó, A thị lại không có bất kỳ người nào nghe qua Tô thị hai huynh đệ tên, những năm trước đây có một tài chính và kinh tế tạp chí đưa tin hai huynh đệ, hai vị này cũng nói bọn họ là dựng nghiệp bằng hai bàn tay trắng, bậc cha chú đều là nông dân."

Mã lão cha biểu tình nhất thời thâm trầm, Tô thị huynh đệ, hẳn gặp qua vài lần, thế nhưng tương giao không sâu, bất quá, nói như thế, quả thật có vài phần quỷ dị.

Tuyệt bút trước tài chính, đường về bất minh... Mã lão cha mâu quang trầm xuống, tựa hồ nghĩ tới nào đó bất khả tư nghị có khả năng, nếu như trong này có liên lạc nói, hay là là có thể giải thích...

"Bọn họ lão gia ở nơi nào?" Mã lão cha hạ giọng, thần tình phi thường nghiêm túc.

Cố thuyền sững sốt, tiếp lời nói: "S thị một tiểu sơn thôn."

Quả nhiên, S thị!

Mã lão cha thoáng cái đứng lên, thần tình sáng giọng dị thường!

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Làm Nữ Phụ Lạt Mạ Nhanh Nhẹn Dùng Mảnh Được* tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 48: Tính toán, người nào hưởng

"Làm sao vậy?" Cổ thuyền có chút kỳ quái nhìn về phía Mã lão cha, "S thị có chuyện?"

"S thị?!" Đang cầm nhất khay hoa quả đi ra Thai mi, đồng dạng khiếp sợ cùng Mã lão cha liếc nhau, cha hắc lịch sử không phải là phát sinh ở S thị sao, lẽ nào trong này...

Cổ thuyền nhìn Thai mi, lại nhìn Mã lão cha, có vài phần sáng tỏ, thế nhưng nhân gia không nói, không có ý tứ hỏi.

Mã lão cha thở dài một tiếng, chậm rãi ngồi xuống, thế nhưng không nói nữa, thật là kiếp số sao? Hai mươi bảy năm trước bị tận lực vui lấp quên chuyện cũ, lại đang ngày hôm nay nhiều lần nhắc tới...

Thai mi nhìn cha liếc mắt, đem khay phóng tới trên bàn trà, vỗ vỗ cha tay, trực tiếp đối Cổ thuyền nói: "Các người tra được chuyện gì ở S thị?"

"Tô gia huynh đệ xuất thân S thị nông thôn, thế nhưng mới tới A thị thì có một khoản lớn vô cùng tài chính, hơn nữa bọn họ từng nguyệt đều có không rõ sổ sách vụ." Cổ thuyền ngắn gọn thuật lại một lần.

"Cha, người là hoài nghi, Tô gia huynh đệ cùng năm đó những người đó có quan hệ?" Thai mi chuyển hướng Mã lão cha.

Mã lão cha buồn buồn gật đầu: "Năm đó đem lưỡng phân đông tây gửi đến sở cảnh sát người, ta đến bây giờ cũng không biết là ai, thế nhưng, biết ta làm ra lưỡng phân đồ nhân, đều là bên trong công ty người, sở dĩ..."

"Sở dĩ, người hoài nghi năm đó kỳ thực có người hắc ăn hắc, mượn tay của cảnh sát đem những người còn lại tận diệt, cuốn lúc đó công ty tiền, mai danh ẩn tích chạy trốn tới A thị!" Thai mi nhủ nhủ mày, cũng không phải là không thể được, dù sao hai mươi bảy niên liên internet cũng không có, cảnh sát tra án khó tránh khỏi bị khoa học kỹ thuật hạn chế, muốn ăn cắp một khoản tiền, hoá một thân phận, khẳng định so với hiện tại dễ dàng nhiều.

Thai mi suy tư một hồi, ngẩng đầu liền thấy Cổ thuyền lẳng lặng nhìn về phía nàng, tuy rằng nghi hoặc, nhưng là không nói gì. Nam nhân này, loại thời điểm này nhưng thật ra rất có thân sĩ phong độ.

"Cái kia, Cổ tiên sinh." Thai mi có chút không được tự nhiên mở miệng, "Không biết ngài có nghe nói hay không quá hơn hai mươi năm tiền S thị trình phá cùng nhau rất lớn buôn lậu thuốc phiện án kiện, lúc đó hầu như đem S thị hắc đạo tổ chức thanh lý không còn!."

Cổ thuyền nhíu mày, suy tư chỉ chốc lát, lắc đầu.

Hai mươi mấy niên, hắc còn rất nhỏ, hơn nữa vừa Hương Cảng bên kia, chưa nghe nói qua cũng rất bình thường. Thai mi đang nghĩ ngợi giải thích thế nào, tài năng không đem Mã lão cha mang vào, lại nghe Cổ thuyền mở miệng nói: "Có đúng hay không nói, Tô gia huynh đệ khả năng cùng thuốc phiện có quan liên?"

Thai mi thở phào nhẹ nhõm, lần đầu nghĩ nam nhân thông minh cũng là chuyện tốt, gật đầu nói: "Đúng vậy, rất khả năng, bọn họ trực tiếp tham dự buôn lậu thuốc phiện. Bất quá, chứng cứ lại..."

"Nếu như là thực sự, sẽ phải có trợ giúp rất lớn, không ngại theo con đường này tra đi xuống xem một chút." Cổ thuyền sờ sờ cằm, nhìn về phía Mã lão cha, "Không biết về cái suy đoán này còn có cái gì đầu mối sao?"

Mã lão cha thở dài một tiếng: "Tô gia ở A thị cầm rễ cũng vượt lên trước hai mươi năm, S thị món đồ bán án cũ từ, phạm án không phải là bị bán, chính là bị giam ở trong tù, bất quá, chính là có thể tìm năm đó tổ án cảnh sát. ta nhớ kỹ, lúc ấy có một họ Trần cảnh sát..."

Cổ thuyền ở máy vi tính xách tay thượng gõ tìm tòi, dù sao cũng là nhiều năm trước vụ án, tin tức không nhiều lắm, ngược lại có tấm vé cũ ảnh chụp, hé ra là các tội phạm bị công bắt tay tổng lên xe cảnh sát, mặt khác có hé ra này đây vì cảnh quan tiếp thu phỏng vấn, Cổ thuyền biện nhận một chút, vừa mới họ Trần!

"Mã tổng, ngài nói, là người này?" Cổ thuyền chỉ vào ảnh chụp cấp Mã lão cha nhìn.

"Là, chính là hắc, hình như gọi Trần... Trần từng ba, là năm đó vụ án kia đội trưởng." Mã lão cha gật đầu, biểu tình có chút đen tối, năm đó, hắc thật sự là bị đuổi giết sợ, ra sở cảnh sát liền suốt đêm thoát đi S thị. Nhiều năm như vậy, cũng không có can đảm kia đi trở mình bán án cũ, mới có thể có thể dùng những người đó lớn lối như thế... Còn có hắc người bạn học kia nhân hắc uống mạng... Hắc quả nhiên là người nhất gan quý...

Thai mi nhìn Mã lão cha thần thương áy náy biểu tình, phảng phất chột uồn lượn lượn... Yêu thương hơn cũng sinh vài phần bất đắc dĩ, rất nhiều sự tựa như vết thương thời rửa, lúc đó không ngoan hạ tâm đến đào khoét sạch sẽ, sau đó sẽ từ từ thời rửa, mặc dù mặt ngoài vảy kết, người bên ngoài bình một chút, còn là hội moi tìm khoét phê đau a...

Cổ thuyền không có chú ý tới hai người này biểu tình có cái gì sai, hắc có tìm tòi một chút cái này Trần từng, nói: "Người này hiện tại điều nhiệm đến rồi C tỉnh công an, C tỉnh nói cũng không phải rất xa, một hai ngày có thể tới quay về. Mã tổng, yên tâm, chuyện này, ta sẽ hỗ trợ tra một chút nhìn."

Mã lão cha cúi thấp đầu, thanh âm trầm thấp: "Ta nghĩ... Chính tra, cũng coi như giải quyết xong nhất cái cọc tâm nguyện."

Thai mi và Cổ thuyền đồng thời nhìn về phía Mã lão cha, Cổ thuyền chính muốn mở miệng, lại bị Thai mi nói trước: "Ba, người và Cổ tiên sinh hợp tác án

hiện tại thế nhưng lửa sém lòng mảy, thành nam công trình lập tức sẽ bắt đầu gọi thầu, người lúc này phân tâm, ai để giải quyết công trình sự tình a?!"

Mã lão cha ngăn ra, không nói chuyện, chỉ là biểu tình còn có mấy phần quật cường.

"Ba, nếu không, nhượng tta thay người đi thăm dò, ngược lại tìm Trần cảnh quan hỏi chút vấn đề, ta có thể xử lý." Thái mi lắc Mã lão cha tay, nháy mắt mấy cái, "từ xưa đến nay, không đều có phụ trái từ hoàn đâu?"

Mã lão cha còn đang do dự, nhưng thật ra đã biết Thái mi năng lực Cố thuyền lên tiếng: "Mã tiên sinh hiện tại quả thực không thích hợp xuất môn phân tâm, lần này gọi thầu, chúng ta nhu phải thật tốt chuẩn bị, hơn nữa mặc dù lục ra được Tô thị buôn bán thuốc phiện chứng cứ, ta cũng kiến nghị ở gọi thầu lúc tái công bố!"

"Gọi thầu lúc?" Thái mi ngăn người, lập tức bùng tình đại ngộ, đứng rồi, nếu như bây giờ thì làm rồi Tổng cần du hậu trường, có thể nam nhân kia ôm bấp đôi tốc độ, không chừng ngày mai sẽ có khả năng đổi một. Như vậy căn bản là diệt trừ không được người đàn ông này, nhưng nếu như là ở gọi thầu sau nói, không giống nhau...

Mã lão cha hiển nhiên cũng nghĩ đến điểm này, rốt cục khôi phục vài phần thần khí, gật đầu nói: "Đích xác, thành nam trận này hí, phải hảo hảo diễn!"

Hơn thế đồng thời, thành nam Tô gia, cũng khách tới.

"Tổng tiên sinh đến rồi, mời đến, Tứ thiếu chính chờ ngài." Mở cửa là quản gia, đem Tổng cần du đón vào.

Tổng cần du vào cửa tiền, thoáng mạng ngẩng đầu, chỉ thấy lầu hai sân thượng một góc mơ hồ có thể thấy được nhất cô gái tóc ngắn bóng lưng, một thân tơ tằm quần dài, thấy không rõ lắm dung mạo, nhưng làm cho một loại thành thực nữ nhân ý vị chộc thùng tiền khởi điểm nam phần kết (tu chân).

Hắn cúi đầu, đi vào bên trong cánh cửa, trong phòng khách không ai, quản gia trực tiếp mang theo hắn lên lầu hai, chính là Tô gia tứ thiếu gia căn phòng.

Tổng cần du vào cửa, Tô gia tứ thiếu gia và tam thiếu gia đều ở đây, thấy hắn tiến đến, tứ thiếu gia cười cười, nói: "Tổng tiên sinh đến rồi, mời ngồi mời ngồi."

Tô gia Tam thiếu hiển nhiên không thể nào mong gặp Tổng cần du, tự mình tọa ở trên ghế sa lon có một chút một chút hút thuốc.

"Tổng mỗ hôm nay đến đây, là muốn cùng Tứ thiếu nói chuyện về chuyện kêu gọi đầu tư tình." Tổng cần du ngồi xuống, tiếp nhận quản gia trong tay trà, nói ngay vào điểm chính.

Tam thiếu như trước mí mắt không gợn lên, Tứ thiếu cười cười: "Tổng tiên sinh làm việc quả nhiên cẩn thận, bất quá người hết thấy có thể yên tâm, thành này nam đảo hay là ta Tô gia địa bàn. Đất này đoạn tuy rằng hoàng kim, thế nhưng có chúng ta xuất thủ, giới vị phải cùng thường lui tới không sai biệt lắm, Tổng tiên sinh đến lúc đó mặc dù trả giá là được."

Tổng cần du hiển nhiên không có Tứ thiếu lạc quan như vậy, khẽ cau mày nói: "Thế nhưng, ta nghe nói Mã gia và Cố thị cũng đang nhúng tay yếu mảnh đất kia."

"Cố thị?" Tam thiếu rốt cục có điểm phản ứng, ngẩng đầu nhìn về phía Tứ thiếu, "Tuy rằng Cố thị bản gia không ở nơi này, bất quá dù sao cũng là quan trường xuất thân, tựa hồ ở Bắc Kinh bên kia đều có người tốt mạch, về phần Mã gia, dầu gì cũng là thành bắc bọn răn độc, nếu như liên thủ, thật là có điểm uy hiếp."

Nghe được Tam thiếu nói như vậy, Tứ thiếu hiển nhiên cũng lên vài phần tâm, chân chờ nói: "Nếu không, phái người đi tìm hiểu bọn họ nội bộ giới?"

Tổng cần du không nói lời nào, thế nhưng theo bản năng nhún mị.

Tam thiếu thấy vẻ mặt của hắn, bất mãn cười nhạt một cái: ", Tổng tiên sinh hình như rất không tiết ta tứ đệ phương pháp, không biết Tổng tiên sinh có đúng hay không có cái gì biện pháp hay a?"

Tổng cần du cương muốn mở miệng biện giải một chút, Tứ thiếu lại một kích vỗ, sáng quắc nhìn về phía Tổng cần du: "Được rồi, Tổng tiên sinh trước kia không phải là Mã gia con rể sao? Nhân viên nội bộ tổng cũng có mấy người?"

Tổng cần du nhất ể, nhắm mắt nói: "Trước kia là có mấy người, thế nhưng, Mã đình khôn thái độ làm người khôn khéo, hiện tại sợ rằng đều đã bị hắn thanh quét sạch sẽ..."

Tam thiếu cười nhạo: "Đó là, nghe nói Tổng tiên sinh vì tiểu tam và Mã tiểu thư nháo ly hôn, Tam nhi tựa hồ còn bị Mã tiểu thư làm cho sanh non... Tầm tặc, đây là nhân duyên thành thù a, Mã đình khôn không thanh lý công ty mới lạ!"

Tổng cần du diện vô biểu tình, nhìn không ra hi nộ, nhưng thật ra Tứ thiếu bỏ qua nói chuyện đề: "Ồi chào a, tam ca, người gần nhất đối tiêu khiển nhưng thật ra rất hứng thú, có nước Mỹ thời gian, còn không bằng nghe một chút tài chính và kinh tế những lão đầu tử kia nói khoác!"

"Có biện pháp nào! Tam ca của người nhưng nhanh bị lão gia tử chinh tử, mười giờ tối phải trở về, dựa vào, hắn tưởng nuôi học sinh tiểu học a!" Nói lên chuyện này, Tam thiếu hiển nhiên nổi trận lôi đình, "Không phải là, đã muộn mấy phút sao, mất hàng lại không thể nào..."

"Tam ca, không tệ, chỉ người từ giáo không thay đổi tính tình, muốn ta, ta cần phải quan người cảm đoán!" Tứ thiếu ý vị thâm trường nhìn về phía Tam

thiếu, cắt đứt lời của hắn.

Tam thiếu nhìn Tổng cần du, cũng tự giác ngậm miệng, thực sự là, con tức vừa lên đến, liên ngoại nhân ở đây đều đã quên... Bị lão nhân biết, khẳng định lại bị chỉnh...

Tổng cần du hình như cái gì chưa từng nghe, đón đề tài mới vừa rồi nói: "ta không phải là không tán thành Tứ thiếu phương pháp, ta chẳng qua là cảm thấy Mã đình khôn và Cố thuyền đều là người cẩn thận, chỉ sợ sẽ không để cho nhân đơn giản biết nội bộ giới, đến lúc đó rất khả năng trung nhân gia cái tròng."

"Điều này cũng đúng." Tứ thiếu gật đầu, "Tổng tiên sinh có cái gì tốt biện pháp?"

"Nếu như hai vị yên tâm nói, chuyện này còn là giao cho Tổng mỗ đi làm đi, tuy rằng Tổng mỗ nằm vùng nhân chính là không thể dùng, thế nhưng đối với Mã thị dù sao sinh ra vài phần quen thuộc." Tổng cần du thái độ khiêm tốn, nói cũng lại có mặt ở đây.

"Hảo, vậy làm phiền Tổng tiên sinh." Tứ thiếu gật đầu.

Tổng cần du mỉm cười, đẩy mắt lại sinh ra vài phần đắc ý.

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Là Nữ Phụ Lại Mạnh Nhanh Nhẹn Dùng Mãnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 49: Mưa gió muốn tới

Từ Tô gia Tứ thiếu căn phòng của đi ra, quản gia chính dẫn Tổng cần du hướng dưới lầu đi, đã thấy lầu hai hàng lang bên kia, nhất tóc ngắn tơ tằm váy nữ từ đi tới. Tổng cần du nghiêng người né qua, quản gia nhìn hót kêu một tiếng: "Cô tiểu thư."

Cô tiểu thư? Thật kỳ quái xưng hô! Tổng cần du hơi có chút nghi hoặc, nhưng vẫn là hơi cúi đầu, tùy ý nữ nhân kia đi tới.

"Đây là Tổng thị người?" Vị kia cô tiểu thư chợt dừng lại, hơi thượng thiêu mắt phượng bề nghệ đánh giá Tổng cần du, mặc dù có chút tuổi, thế nhưng phong vận dư âm

"là. Vị này chính là Tổng thị Tổng tiên sinh, hắn là đến cùng Tứ thiếu nói chuyện hợp tác án." Quản gia cung thất lưng, nét mặt già nua cười thành một đóa hoa.

"Thành nam chuyện tình điều không phải giao cho tiểu tam sao? Tại sao lại nhượng tiểu tứ xía vào?" Nữ nhân thiêu mi, có vài phần uy nghiêm.

"Cái kia, Tam thiếu... Hắn bị đại lão gia cầm tức... Sở dĩ..." Quản gia ấp a ấp úng, biểu tình có chút xấu hổ.

"Nga." Cô tiểu thư nhưng thật ra không nói cái gì nữa, trực tiếp hướng Tô gia Tứ thiếu căn phòng đi đến.

Tổng cần du ra cửa, ngồi vào trong xe, như có điều suy nghĩ nhìn thoáng qua lớn như vậy Tô gia, đi ô-tô ly khai.

Tổng cần du trở lại nhà trọ thời gian, Bạch song chính đứng ngồi không yên ở trong phòng bước đi thông thả, mấy ngày nay, Tổng cần du tuy rằng hứa hẹn muốn hòa năng kết hôn, cũng dọn đến nơi này cùng năng cùng ở, thế nhưng, không có xác thực cam đoan, năng bây giờ tuyệt đối không dám đơn giản tin.

"Song nhi, làm sao vậy?" Tổng cần du đi vào nhà tử, liền thấy Bạch song đi tới đi lui, rất bất an hình dạng.

"Cần du, người đã trở về." Bạch song thấy hắn, thần tình nhất thời nhu hòa, đi lên, lời kéo tay hắn nói, "Ta đều không phải lo lắng người sao? Thế nào, cùng Tô gia đàm hòa sao?"

Tổng cần du cười ra cà- vạt, đưa cho Bạch song, một bên cầm lấy trên bàn thủy uống một ngụm, biểu tình có chút trào phúng: "Tô gia hai huynh đệ, không có tự đại ngu ngốc, một tiểu lí tàng đao, đều không phải là thứ tốt gì."

"Không Tô gia lão gia?" Bạch song nghi ngờ hỏi.

"Không có." Nói đến đây một, Tổng cần du hiển nhiên có chút không phần, "Tô gia đối thành nam công trình rõ ràng không thể nào để bụng, ném cho hai người tiểu bối đang xử lý, hai người lão nhân, mặt cũng không có lộ!"

Bạch song ghen lời, không biết nói cái gì cho phải, Tô gia gia đại thế đại, nhân gia thấy không rõ Tổng thị, là chuyện đương nhiên a.

"Bất quá, cũng tốt, lão nhân không nhúng tay vào, ta tài năng nắm trong tay vụ án này." Ly khai Mã gia, Tổng cần du hầu như không chút nào che giấu tâm tình của hắn, lúc này chính đang lộ đắc ý thường thức cái chén trong tay, "Thám thỉnh nội bộ giới? Ha hả, chỉ có kẻ ngu si mới có thể hao tổn tâm cơ

đi thám thính một thật giả không rõ tin tức."

Bạch song tới gần Tống cần du, ôm cánh tay hắn, cười ngọt ngào nói: "Vậy người định làm gì?"

Tống cần du nở nụ cười, cúi đầu hôn một cái Bạch song gò má: "Đương nhiên là Khương thái công câu cá, người muốn mắc câu lạc."

Bạch song nhú nhú mày, gần kề Tống cần du, giả vờ khả ái làm nũng: "Thế nhưng, làm sao người biết bọn họ ăn người nào mồi câu a?"

"Đương nhiên là ——" Tống cần du bỗng nhiên cười cười, "Nuôi thả nhiều năm cái kia mồi câu lạc!"

Bạch song tuy rằng không hoàn toàn minh bạch, nhưng như trước khẽ cười y ôi tại Tống cần du trong lòng, biểu tình dịu ngoan. Bọn hắn bây giờ là một cái thắng thượng châu châu, Tống cần du thắng chức rất nhanh, năng Bạch song tài năng hãnh diện!

"Theo ý Mã tiên sinh, ngài ở Tống cần du công ty có ám cái cộc?" Cố thuyền nhìn về phía Mã lão cha.

Thai mi cũng có chút vô cùng kinh ngạc, chuyện này, cha vẫn không có nói quá.

Nói đến đây một Mã lão cha tựa hồ có chút ngượng ngùng, liếc mắt một cái Thai mi, mới đứng Cố thuyền nói: "Ta cũng vậy sợ Tổ tổ bị người nam nhân kia lừa, để nhân theo dõi hắn... Bất quá, cái này ám cái cộc tựa hồ không có gì dùng, cái gì chưa từng điều tra ra..."

Thai mi vừa... vừa hắc tuyến, đúng vậy, gấp tiểu tam không có điều tra ra, vu oan giá họa cũng không điều tra ra... Đây rốt cuộc là cha ám cái cộc phế vật, còn là Tống cần du thực sự đề ý như vậy a.

Cố thuyền như có điều suy nghĩ sờ sờ cằm: "Cái này ám cái cộc, có khả năng hay không đã bị xúi giục?"

"Chuyện kia phát sinh sau, ta chỉ muốn đến loại khả năng này." Mã lão cha nghiêm túc vài phần.

"Không quan hệ, còn có thể dùng." Cố thuyền bỗng nhiên tiểu ý tràn đầy, "Song mặt gián điệp sao!"

Mã lão cha vừa định tỉ mỉ hỏi một chút, lại nghe được Cố thuyền điện thoại di động vang lên.

Cố thuyền làm một xin lỗi thủ thế, sẽ cầm điện thoại di động đến sau cửa nghe.

"Cố đại công tử, Cố đại gia, người có biết hay không ta vài ngày không ngủ!!" Trong điện thoại Nhan sâm giọng nói phi thường không nhịn được, "Nói đi, vừa đề làm chỉ tìm ta?"

"Vừa đang làm gì thế, dĩ nhiên không nghe điện thoại." Cố thuyền càng thêm không nhịn được, cầu người cầu thành như vậy, ước chừng cũng chỉ có Cố nhị công tử một cực phẩm.

"Ta thao!" Nhan sâm tức giận mắng một tiếng, hận đến nha dương dương.

"Gần nhất có cái gì... không người có thể tin được ở nước Mỹ?" Cố thuyền đi thẳng vào vấn đề.

"Nước Mỹ?" Nhan sâm sững sờ, "Cố lão đại hình như hai ngày nữa muốn đi nước Mỹ, hắn còn nhượng ta nhìn người, đừng làm cho người gặp rắc rối tới."

Cố thuyền vừa... vừa hắc tuyến, đối với hắn ca vĩnh viễn coi hắn là hài tử nhìn hành vi biểu thị tức giận kháng nghị! Dựa vào cái gì loại sự tình này không trực tiếp nói với hắn a, Nhan sâm so với hắn còn không dựa vào a!!

"Người có chuyện gì a?" Nhan sâm ngáp lên, hỏi.

"Ta trực tiếp cùng anh ta nói! Cúi chào!" Cố công tử cúp điện thoại.

"Này này!" Nhan sâm kinh ngạc nhìn đột nhiên gãy mất điện thoại, chỉ cảm thấy tâm hỏa nhất đám nhất đám, "dựa vào, ngoạn lão tử là sao! Hạnh, cho người ca gọi điện thoại, chờ bị mắng, vong ân phụ nghĩa từ tiểu tử!"

Cố thuyền bấm hắn điện thoại của đại ca, giọng nói phi thường ôn hòa nhờ vả đại ca hắn đi tra một chút hai mươi bảy năm trước phát sinh ở Los Angeles hai mươi lăm tuổi Mỹ tịch Hoa kiều Tiêu thân ở trong nhà bị giết sự kiện.

Thanh âm bên đầu điện thoại kia ôn trọng mà trầm thấp, nghe Cố thuyền nói, nhàn nhạt "Ừ" một tiếng.

Cuối cùng, Cố thuyền vừa định lễ phép cùng hắn tôn kính đại ca từ giả, chợt nghe đến một câu: "Nghe nói, người ở đây A thị giao bạn gái?"

Cố thuyền tay run một cái, ở trong lòng đem nói ngoa Nhan kẻ phản bội hung hăng mắng một vạn biến, ngoài miệng như trước khiêm tốn nói: "Ca, ta còn không có đuổi tới nàng, không tính là nữ bằng hữu."

"Còn không có đuổi tới?" Cố đại công tử không vui, hắn anh tuần tiêu sái kỳ tài ngút trời đệ đệ đều quyết định khuất thân đương nhân gia kế phụ, cô gái đó lại vẫn không muốn?

"Cái kia... Kỳ thực, ta còn chưa mở miệng..." Cố thuyền bị hấn ca đột nhiên cất cao thanh âm lại càng hoảng sợ, tiểu tâm dục dục trả lời.

"Vây cũng không được, như người vậy, nên nhân gia muốn chạy!" Cố đại công tử kể tục ngữ chảnh ngôn từ.

Cố thuyền hung hăng lau một cái mồ hôi lạnh, ta anh tuấn tiêu sái không gì làm không được ca a, khó trách người đến bây giờ còn không có tìm được tàu từ...

"Chuyện này, ta sẽ giúp người làm, nước Mỹ sau khi trở về, ta vừa mới đến A thị có chút việc, đến lúc đó, ta sẽ đích thân gặp cái này chứng mất đệ đệ ta nữ nhân!" Cố đại công tử bỏ xuống nhất câu, tựu cúp điện thoại.

Đừng a ca... Người tìm không được tàu từ coi như, để làm chi còn muốn đến tai họa đệ đệ người nhân duyên a... Cố thuyền biểu tình thâm, hữu khí vô lực xoay người.

"Làm sao vậy?" Thai mi nhìn Cố thuyền biểu tình, có điểm lạ quái.

"Không có gì, nước Mỹ vụ án, ta đã thác bằng hữu đi thăm dò." Cố thuyền khôi phục bình tĩnh biểu tình, hay nói giỡn, nói cái gì cũng không có thể ở người vợ trước mặt mất mặt... Tuy rằng, bất tự còn không có xem qua...

"Nga, ta đây ngày mai nhích người đi C tỉnh, tiếp một chút Trần từng cảnh quan. Vừa ba ba cũng đồng ý."

"Nhanh như vậy?" Cố thuyền vô cùng kinh ngạc ngược mắt.

"Ừ, càng sớm tìm được chứng cứ càng tốt, bảo không chính xác người của Tô gia cũng đang nhúng tay chuyện này." Thai mi thần tình nghiêm túc.

", có muốn hay không nhượng Nhan sâm cùng người đi a?" Cố thuyền đề nghị. Chuyến này vẫn có một điểm nguy hiểm, để cho nàng một người đi, hấn khẳng định lo lắng a.

"Nhan sâm..." Thai mi khóe miệng giật một cái, cái kia không đáng tin cậy nam nhân...

"Người đừng nhìn Nhan sâm cà lơ phất phơ, thân thù của hấn không thể so ta kém, còn có thể y thuật, tâm tư lại âm hiểm... Điều không phải, ta là nói, hấn các phương diện năng lực đều tương đối mạnh, nhượng hấn theo người đi, ta cũng tương đối yên tâm." Nói càng về sau, Cố thuyền vẻ mặt thâm tình mà vô cùng lo lắng nhìn về phía Thai mi.

Thai mi nhìn Cố thuyền chân thành biểu tình, một lát, gật đầu: "Hào."

Cố thuyền vui mừng cười cười, xoay người vừa định hướng phòng khách đi đến, chợt nghe đến Thai mi nhỏ như rồi thanh âm: "Cảm tạ... Người a."

Cố thuyền cước bộ dừng một chút, câu thần, tiểu ý dính vào con người đen, không vội, từng điểm từng điểm đến, không có tìm không có phổi nữ nhân đều không phải đã có cảm giác sao?

Thai mi nhìn Cố thuyền bóng lưng, hơi thở dài, Tổng cần du và nam nhân này căn bản không có gì cùng xuất hiện, hấn lại nguyện ý như vậy khuyh lực giúp đỡ... Nàng tâm tư mặc dù to, nhưng cũng không ngốc...

Quên đi, chuyện bây giờ nhất đồng lớn, không giải quyết rồi tra nam viên này bom hẹn giờ, làm một chuyện gì cũng không thể yên tâm! Thai mi lắc đầu, trực tiếp đi lên lầu vì ngày mai xuất hành làm chuẩn bị.

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Làm Nữ Phụ Lạ Mụ Nhanh Nhẹn Dững Mãnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 50: Kể chuyện cười

Vương trung nghĩ mấy ngày nay công ty bầu không khí phi thường quý dị, không, có lẽ nói hấn nghĩ tình cảnh của mình phi thường quý dị. Nói như vậy nhưng không phải là không có căn cứ. Hấn vẫn không suy nghĩ cẩn thận, đã biết sao một trung thực, đầu óc so với người khác không hơn như hấn, làm sao sẽ bị Mã tổng chọn làm nằm vùng?

Không sai, hấn chính là Mã tổng xếp vào ở Tổng tổng bên người thám tử, tuy rằng, hấn chưa từng có lộ ra vật gì vậy...

Bất quá, hấn tuyệt đối tuyệt đối là trung với Mã tổng, thế nhưng, hấn tưởng Mã tổng hiện tại khẳng định cũng sẽ không tin. Nghĩ tới đây, vương trung thở dài cúi đầu, trước đó vài ngày Mã tổng bị cảnh sát mang đi, hấn không có phát hiện Tổng tổng dị thường, cận hai ngày, ra một ả núp thất năm tiểu tam, hấn cũng không có phát hiện Tổng tổng dị thường... Hấn biết, hấn nằm vùng cuộc đời triệt để xong... Mã tổng khẳng định đã vô tình vứt bỏ hấn...

Vương trung ngồi ở chính trước bàn làm việc, rất có điểm muốn xóa sạch một phen chua xót lệ, trong phòng làm việc không có một bóng người, tất cả

mọi người đi ăn cơm trưa, chỉ có tận chức tận trách, nhưng luôn luôn không bắt được trọng điểm hần còn từ thủ ở trên cương vị, lại nói tiếp vừa lệ a...

"Vương khoa trưởng, đi một chút mười ba lâu Tổng tổng phòng làm việc." Tổng cần du bí thư bỗng nhiên gõ cửa tiến đến. Vương trung sững sốt, vội vàng gạt đầu, theo

Đi ra ngoài. Tổng tổng muốn tìm hần căn bản không dùng nhượng vị này mỹ lệ lãnh điểm Trương bí thư tự mình đi một chuyến a, đại khả trực tiếp gọi một nội tuyến.

Vương trung ngồi vào thang máy, đã thấy mỹ lệ lãnh điểm bí thư chưa cùng tiến đến, trong lòng hần "Lộp bộp" một chút, gần nhất Hưng đức và Cố thị đang cùng Tổng tổng tranh chuyện, hần cũng hơi có nghe thấy, chẳng lẽ...

"Trừ trừ." Vương trung run rẩy gõ cửa một cái.

"Tiến đến." Tổng cần du hơi lộ ra thanh âm lạnh lùng truyền đến.

"Tổng tổng. Ngài tìm ta?" Vương trung cười thành một đóa cây hoa cúc, khom lưng khúc bối thấy thế nào thế nào nịnh nọt.

"Vương khoa trưởng, tọa." Tổng cần du khách khí chỉ chỉ sô pha.

Vương trung ngồi xuống, len lén nhìn quanh bốn phía một cái, phát hiện cách một tầng thủy tinh bí thư thất đã không ai, ước chừng là ánh mặt trời quá gắt, Tổng tổng đem bên kia rèm cửa sô cũng kéo lại, trong phòng làm việc vừa tối lại yên tĩnh, làm hần ngồi có chút không yên, phía sau lưng lạnh cả người.

Tổng cần du từ phía sau bàn làm việc đi tới, ngồi vào sô pha bên kia, cười nói: "Vương khoa trưởng hai ngày này công tác có tốt không, có hay không nghĩ nhiệm vụ nặng a?"

"... Đương nhiên không có." Vương trung kể tục cười, gương mặt cơ thể đều có chút cứng lên.

"Nga." Tổng cần du gạt đầu, lập tức ngẩng đầu nhìn về phía Vương trung, "Mã tổng gần nhất có thể có liên lạc qua Vương khoa trưởng?"

Vương trung tay run một cái, sắc mặt trở nên tái xanh: "Tổng... Tổng tổng, ngài, ngài nói cái gì?"

Tổng cần du mỉm cười đứng lên, vỗ vỗ vai hần: "Vương khoa trưởng không cần khẩn trương, chuyện này ta đã sớm biết, bất quá tin tưởng Vương khoa trưởng cũng không có bán đứng quá công ty tin tức."

Vương trung há hốc mồm, tròn to mắt, rất giống bị mắc cạn cá.

"Bất quá, Vương khoa trưởng tin tức gì đều không truyền ra ngoài, không biết Mã tổng hội nghĩ như thế nào a..." Tổng cần du ý vị thâm trường nhìn về phía Vương trung, biểu tình mang theo tiếu hận, "Mã tổng tánh khí nóng nảy, nói vậy Vương khoa trưởng cũng biết, nếu để cho Mã tổng biết Vương khoa trưởng phản bội hần..."

"Ta không có... Không, Tổng tổng, ta điều không phải ý tứ này, ta đối công ty là tuyệt đối trung tâm!" Trong phòng làm việc lãnh khí rất đủ, Vương trung lại nghĩ mồ hôi lạnh nhễ nhại.

"Vương khoa trưởng tình cảnh hiện tại cũng không tốt a..." Tổng cần du thờ dài nói, mâu quang sáng giọng như mũi tên, "Nếu là ta tuôn ra Vương khoa trưởng nhưng thật ra là một song mặt gián điệp, ngươi nói, Mã tổng còn có thể hay không muốn Vương khoa trưởng? Nghiệp giới còn có người nào, cảm ơn Vương khoa trưởng?"

Vương trung một đôi tiểu hai mắt tròn tròn xoe, mồ hôi lạnh từ cái trán chảy ra đều không để ý tới đi lau, hần theo bản năng kéo Tổng cần du tay áo, nhìn đôi phương đưa tới ánh mắt cảnh cáo, chợt buông tay, run rẩy nói: "Tổng tổng, ta van cầu ngươi, nữ nhi của ta còn muốn đến trường, nhà của ta

chỉ có một mình ta kiếm tiền, ngài nghìn vạn lần không thể đuổi việc ta, ta thật không có tiết lộ quá công ty tin tức!"

Vương trung quá rõ năng lực của mình, qua tuổi bốn mươi còn chỉ là một tiểu khoa trưởng, Tổng cần du căn bản không dùng phóng xuất cái gì song mặt gián điệp tin tức, chỉ cần động động thủ ngón tay xa thải hần, hần sẽ không có đường sống! Hần thực sự không rõ, Mã tổng lúc đó tại sao phải chọn thượng hần!

"Ta cũng không phải ác tâm như vậy người." Tổng cần du đem Vương khoa trưởng đỡ dậy, ngồi vào chỗ ngồi, mỉm cười, "Bất quá, ngươi cũng phải làm một chuyện, mới có thể làm cho ta hoàn toàn yên tâm điều không phải?"

Vương trung mơ hồ có thể đoán được là chuyện gì, thế nhưng, hần hiện tại không có lựa chọn nào khác: "Tổng tổng cứ việc nói, ta nhất định đem hết toàn lực làm tốt!"

Tổng cần du cười cười: "Vương khoa trưởng không cần xuất ra thấy chết không sờn khí thế. Ngươi cũng biết, Hưng đức và Cố thị một mực mơ ước thành nam mãnh đất kia, thực lời nói, thành nam mãnh đất kia, vốn có trên căn bản là điều động nội bộ, thế nhưng ngón tay không chính xác có vài người ngoạn thủ đoạn, sơ dĩ, ta cũng phải đề phòng với chuyện chưa xảy ra, ngươi nói sao?"

Vương trung chết lặng gạt đầu, chờ Tổng cần du hạ một câu nói.

"Sở dĩ, ta muốn người đem nội bộ công ty báo giá tiết lộ cho bọn hắn." Tổng cần du xoay người lại, nhìn về phía Vương trung.

"Tiết lộ báo giá..." Vương tổng lau mồ hôi, cái này hoàn hảo, tổng so với bảo hắn đi thám thính đối phương báo giá giản đơn hơn.

"Bất quá, để cho bọn họ tin tưởng, điểm này, ta tin tưởng bằng Vương khoa trường năng lực, là có thể làm được." Tổng cần du vỗ vỗ Vương trung vai, cuối cùng nói, "Được rồi, một ngày Mã tổng liên hệ Vương khoa trường, người liên gọi điện thoại cho Trương bí thư, nàng sẽ nói cho người biết làm sao làm."

Wang trung còn muốn nói điều gì, nhưng nhìn đến Tổng cần du nhiều trở lại bàn công tác, nhất phó tiên khách hình dạng, chỉ phải bắt đầu đi khom người nói một câu: "Ta nhớ kỹ. Tổng tổng, ta đây tự rời đi trước."

Tổng cần du phát tay một cái, nhìn Vương tổng bóng lưng tiêu thất ở cửa, bấm nội tuyến điện thoại.

"Trương bí thư, một ngày Mã đình khôn người liên hệ hắn, lập tức đem chuẩn bị xong tư liệu cho hắn." Tổng cần du thấp giọng nói, "Thuận tiện, phải người theo Vương trung, xác nhận hắn và Mã đình khôn người liên lạc."

Điện thoại giọng nữ tựa hồ chần chờ hỏi một câu cái gì.

Tổng cần du nở nụ cười, mang theo vài phần chẳng đáng: "Wang trung người như vậy, ai sẽ tin? Ha ha, ta tận lực tổng đi ra tin tức, Mã đình khôn cũng sẽ không ngu đến toàn bộ thu. Vương trung, bất quá là lính hầu, chân chính vương bài, còn không có xuất thủ!"

Tổng cần du cúp nội tuyến, dựa vào trên ghế làm việc trầm mặc một hồi, một lát, lấy tay cơ đánh lách một cái mã số, trong điện thoại vẫn là một giọng nữ.

"Mọi câu đã thả ra." Tổng cần du nhàn nhạt ra, "Kế tiếp hãy nhìn người đó."

Trong điện thoại nữ nhân tựa hồ an tĩnh chỉ chốc lát, tài trả lời: "Tổng tiên sinh, nếu như ta là Cố thuyền, chính là căn bản không quan tâm của người báo giá. Cố thị tài chính so với người tương tượng hùng hậu!"

Tổng cần du sắc mặt đột nhiên hắc, vùng xung quanh lông mày hung hăng nhảy lên, nhưng vẫn là nhịn được, trầm giọng nói: "Hắn có tin ta hay không báo giá không trọng yếu, Vương tổng bất quá là cho người tác yểm hộ. Ở A thị, coi như là Cố thị là cường long, cũng chưa chắc ép tới quá Tô gia này bọn rần độc. Huống hồ, người, cũng không có lựa chọn khác."

Nữ tử hiển nhiên bị ế một chút, nhưng vẫn là trả lời: "Hảo, có kết quả nói, ta sẽ đem tư liệu truyền cho người."

Tổng cần du cắt đứt đoạn trò chuyện, trong mắt đặc ý và tàn nhẫn đan vào, mơ hồ còn có một ti ghen ghét. Cố thuyền, mặc dù sau lưng người có một toàn bộ Cố thị,

Cũng bất quá một phá sản vô năng phú nhị đại, nhất định thua ở hắn Tổng cần du tay!

Cùng lúc đó, Thái mi và Nhan sâm cũng leo lên xe đi C thị. Nhan sâm nhất phó chưa tỉnh ngủ hình dạng, vừa lên xe liền ngủ được cùng lộn chết như nhau, Thái mi rất bất đắc dĩ thở dài, ngồi xe muốn ba bốn giờ thật nhàm chán a. nàng không muốn chơi trò chơi, độc lưỡi nam chính là cãi nhau cùng nàng cũng tốt a....

Ngay người nào đó buồn chán đến cái mộng cũng đang nhanh tê cứng, tin nhắn ngắn nêu lên âm hưởng.

Thái mi cúi đầu vừa nhìn, một cái bán manh biểu tình còn đi theo một câu: "Nữ vương bệ hạ rất buồn chán sao, có muốn hay không thần hầu hạ a?"

Cố thuyền người này... Thái mi hiểu ý cười, trả lời một câu: "Chuẩn tấu. Tiểu Cố tử dự định thế nào hầu hạ Bồn cung?"

Cố thuyền đáp lời rất nhanh: "Nữ vương bệ hạ là muốn thần triển lãm cơ bụng đâu, còn là khóa thân đâu? Nếu như, bệ hạ còn có khác yêu cầu, thần cũng chắc là sẽ không cự tuyệt ~~~~ "

Thái mi bị chọc cười, nam nhân này, còn học nhân gia tiểu cô nương ở phía sau gia tăng mắt hờn!!

"Nếu như Bồn cung yếu người bay tới hầu hạ đâu? Tiểu Cố tử có đúng hay không dự định học tập một chút?"

"Kỳ thực thần cũng có thể không mặc nội khó..."

Đại khái là đoán chắc nữ không có biện pháp ở tin ngắn phát huy sự rộng công, người nào đó đùa giỡn càng ngày càng rõ ràng... Thực sự là không biết sống chết a!

Thái mi sắc mặt tái nhợt liền hồng, đỏ vừa đen, từ nam nhân... đùa giỡn nàng, không mặc nội khó? Nàng nhất định giúp hắn tăng nổi tiếng!

"Khụ, nghiêm chỉnh mà nói. Nếu không người nghe điện thoại, ta kể cho người nghe cười ba." Cố công tử cũng biết vừa cái tin nhắn ngắn quá lửa nóng, vội vàng bỏ cứu, hay nói giỡn, khí chạy người vợ, hắn sẽ thay đổi Thành đại ca như vậy muộn tao âm trầm cộng thêm muốn tìm bất mãn lão nam nhân, tám tác, ngấm lại liền có thể sợ!

Thai mi khí nở nụ cười, bất quá vẫn là nhận nghe điện thoại, Cố thuyền một đón một chỗ cấp Thai mi giăng chề cười, bất quá, tình huống lại hơi hơi có chút quý dị, chề cười nói... Mỗi lần đều là Cố công tử ở bên kia cười đến thờ không được, Thai cô nương gương mặt vẫn lạnh lùng như cũ, khinh bỉ nhìn điện thoại đi động...

Rất nhiều năm sau đó, khi tiểu Cố quán quít lấy cha nàng nghe cha kể chuyện cười, luôn có thể thấy nàng nương về mặt hèn mọn tiểu ý, cùng với cha nàng vừa... vừa hắc tuyến...

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Làm Nữ Phụ Lạ Mụ Nhanh Nhẹn Dừng Mãi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 51: Phía sau nữ nhân

Vương trung như thường ngày chen chúc trên xe buýt về nhà, đây đã là lần thu được Tổng cần du cảnh cáo ngày thứ bảy, bảy nhày này, hần trà không nhớ com không nghĩ, ký sợ Mã tổng liên hệ hần, vừa hy vọng Mã tổng không liên hệ hần, lo lắng dưới, tóc bạc đều nhiều hơn dài quá vô số cây. Xe buýt chen lấn

Lợi hại, Vương trung theo thùng chen chúc đi lên, đột nhiên, điện thoại đi động vang lên.

Hần móc điện thoại đi động ra, thủ run dừ dội hơn, vừa nhìn dưới, càng thiếu chút nữa cấp quăng ngã...

Lâu dài không thôi tiếng chuông đưa tới toàn bộ thùng xe nhân chú ý của, Vương trung miệng khô lưỡi khô nhận điện thoại: "Này, Mã tổng..."

"Vương khoa trưởng a, là như vậy, gần nhất có chuyện tình yêu người hỗ trợ a!" Trong điện thoại truyền đến Mã lão cha thanh âm

"Là, Mã tổng, người xin cứ việc phân phó!" Vương trung cầm điện thoại đi động tay đã lãnh thắm mồ hôi lạnh, cười đến không gì sánh được cứng ngắt.

"Là như vậy. Ta hy vọng có thể biết Tổng thị nội bộ báo giá, không biết, Vương khoa trưởng có biện pháp gì hay không?" Mã lão cha phi thường trực tiếp.

Khẩn trương dưới Vương trung căn bản không có phát giác bất cứ dị thường nào, liên tiếp làm ra cam đoan: "Mã tổng yên tâm, ta nhất định đem hết toàn lực cấp cho người hảo chuyện này!"

Mã lão cha tại nơi đầu cười đến sang sảng, nói: "Vương khoa trưởng, ta quả nhiên không có nhìn lầm người, người yên tâm, chuyện này vừa kết thúc, người đi ra Hưng đức tới làm, không cần ủy khuất đứng ở Tổng thị."

"Đa tạ Mã tổng thưởng thức, ngài cứ việc yên tâm!" Vương trung liều mạng cam đoan, tâm trạng lại không hiểu thở dài một hơi.

Vương Trung xuống xe lúc nhận được điện thoại của Trương bí thư

"Vương khoa trưởng, người đã thấy Mã tổng cần tài liệu, ta đã phái người đưa đến nhà người đi. Mong muốn, người đừng cho Tổng tổng thất vọng a!" Trong điện thoại lạnh như băng giọng nữ mơ hồ mang theo uy hiếp, đem Vương Trung sợ đến mức chân mềm nhũn.

"Ta biết nên làm như thế nào, thỉnh Tổng tổng yên tâm!" Vương trung thậm chí không dám nhìn về phía sau, hần biết, mình đã bị triệt để giám thị, nếu như không theo Tổng cần du nói đi làm, tuyệt đối sẽ không có kết quả gì tốt!

Mà bên kia, Mã đình khôn để điện thoại xuống, thiêu mi nhìn về phía trên ghế sa lon Cố thuyền, hỏi: "Bắt được Tổng cần du có ý đưa tới nội bộ giới, người định làm gì?"

Cố thuyền cười đứng dậy: "Không vội, chúng ta có thể nhìn Tổng cần du cho ra giá bắt đầu là nhiều ít?"

"Vậy thì có cái gì dùng?" Mã đình khôn không giải thích được, "Tổng thị tài chính đã rất khan hiếm, hần nếu để cho ra giả tin tức,... ít nhất... Phải hần có thể đưa ra bình thường giới vị rơi chậm lại năm phần trăm, tài mới có thể ở trả giá thời gian áp quá chúng ta."

"Không. Ta nghĩ, hần sẽ phải giảm 10%!" Cố thuyền vòng quanh sô pha dạo qua một vòng, "Hần hiện tại, nóng lòng cầu thắng, nhất định phải có đầy đủ nắm chặt thắng được chúng ta!"

"10%? Chúng ta làm sao có thể trong buổi họp làm?" Mã đình khôn cất cao thanh âm, nghĩ có chút bất khả tư nghị.

"Hần vốn là không muốn nhượng chúng ta rút lui." Cố thuyền một lần nữa ngồi xuống, mang theo vài phần giảo hoạt tiểu ý, "Hần chỉ là mong muốn lẫn lộn tầm mắt của chúng ta, hạ thấp chúng ta báo giá mà thôi. Mã tổng biết, Tổng cần du tối sợ cái gì sao?"

Mã đình khôn nhìn Cố thuyền hồ ly dạng biểu tình, đột nhiên cảm giác được có vài phần chơi thật khá, thả lỏng dựa hướng lưng ghế dựa, đôi mắt sáng

một cái: "Là Cô thị, tài đại khí thô!"

"Mã tổng không hổ là rong ruổi A thị nhân vật phong vân, Cổ mỗ cam bái hạ phong!" Cổ thuyền nịnh bợ.

Mã đình khôn sao không biết tiểu tử này tâm tư, nhìn Cổ thuyền khiêm tốn hình dạng, chỉ cảm thấy thoả mãn, ôi chao, vẫn là câu nói kia, nếu như Tổ tổ sớm một chút gặp phải tiểu tử này thì tốt rồi a...

Ngày mai, tâm mang ý xấu hai nhóm người đồng thời đạt tới năm châu tửu điểm, khi Vương trung đi vào phòng bao, Mã đình khôn đang ở bên trong chờ. Mã Tổng cần du phải đi theo dõi Vương trung người, cũng định rồi bên cạnh gian phòng thời khắc chú ý bên này hướng đi.

Nửa giờ, một giờ... Cách vách người bên trong rốt cuộc chờ không được, Vương trung cuối cùng từ trong phòng bao đi tới, vòng qua góc

, còn thân thủ sờ sờ mồ hôi trán, vội vã ly khai. Không bao lâu, Mã đình khôn cũng mang người đi, công văn túi hiển nhiên đã

Đến rồi trên tay bọn họ. Người giám thị thấy thế, trước tiên hỏi báo cho Tổng cần du.

Nhận được tin tức Tổng cần du bắt một người khác điện thoại: "Mã đình khôn và Cổ thuyền đã bắt được đồ. Mong muốn người không nên nuốt lời."

"Yên tâm, Cổ thuyền định hoàn báo giá, ta sẽ trước tiên truyền buu kiện cho người." Bên đầu điện thoại kia nữ nhân thấp giọng, "Chuyện người đáp ứng ta, mong muốn người cũng đừng quên."

Tổng cần du dựa vào trên ghế làm việc, thanh thần dạo qua một vòng, khoe môi cười: "Tổng tiểu thư yên tâm, như người vậy trợ lực, ta thế nhưng còn không được a. Ta thời khắc chờ mong Tổng tiểu thư gia nhập liên minh."

Điện thoại bên kia nữ nhân tựa hồ cười cười: "Như vậy, ta cũng chúc Tổng tiên sinh kỳ khai đắc thắng, được đền bù mong muốn!"

Tổng cần du cúp điện thoại, khoáy ý dựa vào hướng tọa ý, Cổ thuyền a Cổ thuyền, có tiền có ích lợi gì? Người căn bản không lý giải nhân tâm!

Không sai, Vương trung bắt quả là một đạn khói, trong tay hấn vương bài là người nữ nhân này -- Tổng Khinh!

Tổng Khinh và Từ triết nguyên bản đều là Phan thạch ngọc nhân, Phan thạch ngọc khí Cổ thành đình ngược lại đầu nhập vào Cổ thành hàng, lại không ngờ rằng bị Cổ Thành Đình chỉ điểm Từ triết giết chết. Tổng Khinh mặc dù ở trận này âm mưu tính toán lý may mắn bảo toàn chính mình, thế nhưng, cũng triệt để mất đi dựa.

Phan thạch ngọc vừa chết, làm hấn bí thư Tổng Khinh liền mất đi sở hữu địa vị, hiện tại A thị nắm quyền Cổ thuyền lại là Cổ thành xuyên dòng chính, nếu không phải cải biến hiện trạng, chớ nói bò lên trên địa vị cao, Tổng Khinh chỉ sợ liên Hương Cảng tổng bộ đều không thể quay về! Người nữ nhân này, như thế nào hội cam tâm?

Cổ thuyền, trách chỉ trách người, quá mức khinh người. Tổng cần du đứng dậy, đi tới trước cửa sổ thủy tinh, nhìn dưới chân toàn bộ A thị cười đến âm trầm mà đắc ý...

C tỉnh, tại nhà ga người đến kẻ đi bề bộn nhiều việc. Nhan sâm nhìn rơi vào trầm tư Thai mi, bất mãn thêu mi: "Ôi chao, ta nói táo bạo nữ, chúng ta tốt xấu là một bọn sao, người có thể hay không bị lãnh đạm như vậy a?"

Thai mi hết sức chăm chú phân tích Trần tùng, chợt nghe đến bên người nam nhân lái nhái, theo bản năng nhíu mi: "Chớ quấy rầy!"

"Ta dựa vào, thật đúng là có phu thê tương a, liên qua sông đoạn cầu loại này phẩm chất đều giống nhau như đúc! Gia thực sự là đến rồi tám đời huyết môi, gặp gỡ các người..." Nhan sâm còn đang toái toái niệm, Thai mi đã đạp lên xe.

"Ôi chao ôi chao, nói thật, hỏi người một việc!" Nhan sâm chạy chậm tiến lên, vỗ vỗ Thai mi vai, nghiêm túc nói.

"Nói đi, chuyện gì?" Thai mi tìm được chỗ ngồi xuống, nhìn về phía nhan sâm.

Nhan sâm ngồi ở bên người nàng, tựa hồ có chút không được tự nhiên, nhưng vẫn là mở miệng hỏi: "Cái kia, người ly hôn không có?"

Thai mi nhìn từ trên xuống dưới sắc mặt lúng túng người nào đó, biểu tình tìm tòi nghiên cứu: "Người hỏi cái này để làm chi?"

"Hỏi một chút cũng không được a!" Nhan sâm che giấu tựa như, ồn ào la một câu, "Rốt cuộc ly không ly a!"

Loại sự tình này cũng không có gì hay che che giấu giấu, Thai mi lật trong tay tài liệu về Trần Tùng, thần nhiên nói: "Ly hôn, theo chúng ta C tỉnh buổi sáng hôm đó. Ly hôn hiệp nghị thư thượng, ta ký tên."

Nhan sâm thổi một huyệt sáo, rất hưng phấn mà hình dạng, rước lấy Thai mi hưng hăng thoáng nhìn, tuy rằng thành công cùng tra nam ly hôn, nàng cũng nhảy cẫng hoan hô, thế nhưng, nam nhân này nhất phò khắp chốn mừng vui biểu tình có ý tứ...

"Cái kia..." Nhan sâm lại nghĩ tới cái gì, tiểu tâm dục dục nhìn về phía Thai mi, "Gia có thể hỏi, con trai người với ai?"

Thai mi đóng lại văn kiện, lạnh lùng nhìn thẳng Nhan sâm, gằn từng chữ một: "Theo ta! Thế nào, người rất có thành kiến?!"

Nhan sâm liên tục xoa tay: "Đều không phải... Dĩ nhiên không phải!"

Lời tuy nói như thế, lúc đó trên mặt hắn thất lạc ai thán không nên quá rõ ràng!

Thai mi rất là nghiêm túc nhìn chăm chăm Nhan sâm, từ trên xuống dưới, đèn pha đường như. Nhan sâm có chút không được tự nhiên uống một hớp nước.

"Ta nói --" Thai mi lên tiếng, "Người có đúng hay không coi trọng ta, sớm như vậy mà bắt đầu lo lắng đương bố đượng chuyện?"

"Phốc -- "

Một ngụm nước khoáng văng Thai mi về mặt...

Thai mi trừu quá khăn tay lau mặt một cái, nhin xuống "Tăng tăng" tăng lên con tức, cúi đầu một lần nữa nhìn về phía trong tay tư liệu.

Nhan sâm lúng túng cười cười, sờ mũi một cái, tự biết đuối lý, cũng không dám quấy rầy nữa nằng.

Thai mi nhìn buồn ma túy ảnh chụp, bỗng nhiên sinh ra vài phần nghi hoặc. Trần tùng cảnh quan nói qua, năm đó án tử mặt trên rất trọng thị, có mấy người tuy rằng lúc đó trốn thoát, thế nhưng sau vài năm, lục tục cũng bắt trở lại. Những bị bắt, tại chỗ bắn chết, đều đảm thăm tra đối chiếu quá tính danh và thân phận, cũng chụp hình mảnh đất lưu trữ, một cũng không có đồ vào.

Như vậy, năm đó hẳn không có nhân có thể chạy đi... Tô gia và năm đó án tử, kỳ thực không có vấn đề gì?

Thai mi khổ sở xoa xoa con mắt, mấy ngày nay nhìn hơn trăm tấm hình, và vô số năm đó tư liệu, mắt thực sự là đau lợi hại.

Nhan sâm rồi rảnh thực sự nhàm chán, cũng theo lại gần nhìn Thai mi trong tay tư liệu, thấy Thai mi không cự tuyệt, người nào đó cũng đã có da mặt dày, len lén rút ra tấm vé.

"Tắm tặc. Đều là cao lớn thô kệch, về mặt dữ tợn nam nhân, thỉnh thoảng mấy người phụ nhân cũng đều là như quả dưa chuột héo, quả nhiên ngoại hình đều do tấm lòng định đoạt

Sao?" Nhan công tử tựa hồ vĩnh viễn quan tâm không được trọng điểm..

Trọng điểm... Nữ nhân... Nữ nhân! Thai mi thông suốt mở mắt ra, thoáng cái ngồi thẳng, nằng đã biết, nguyên lai là như vậy!

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Làm Nữ Phụ Lạt Mụ Nhanh Nhẹn Dững Mãnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 52: Sương mù tản dần

"Người nói, năm đó cầm tiền bỏ trốn là nữ nhân?" Mã lão cha kinh ngạc ngẩng đầu nhìn về phía Thai mi.

Thai mi vừa đến gia, liền hướng cha thư phòng chạy tới, vừa đúng dịp, Cố thuyền đã ở, Vì vậy nằng liền trực tiếp đem tư liệu bày ở trước mặt bọn họ, nói mình đoán rằng.

Cố thuyền nhìn thai mi phong trần một mỗi hình dạng, thờ dài, đưa một chén nước cho nằng: "Uống nước, từ từ nói, cũng không cấp ở tạm thời."

Thai mi tiếp nhận, hướng hắn cười cười, uống hai cái, tài nói tiếp: "Nghe nói khả năng có cá lọt lưới, Trần tùng cảnh quan cũng rất trọng thị. Hắn theo chúng ta cận kề nói chuyện năm đó, cũng mang ta xem năm đó lưu lại tư liệu, không biết Nhan sâm nói như thế nào phục hắn, sau đó còn đồng ý chúng ta phô-tô-cóp-py một bộ."

Nhan sâm đắc ý ngồi ở bên cạnh, kiểu chân bắt chéo, phải nhiều đắc ý lại đắc ý, đáng tiếc, tạm thời không ai lúc rảnh rồi để ý đến hắn...

"Phần này là năm đó sở hữu tội phạm ảnh chụp, Trần cảnh quan phi thường khẳng định nói, sở hữu liên quan nhân không phải bị bắt chính là bị bắn chết, như Trương song lâm như vậy tự sát, cũng toàn bộ thăm tra đối chiếu quá thân phận!" Thai mi một tờ trang bay qua ảnh chụp, chỉ cho Mã lão cha nhìn,

"Ta nghĩ có thể biết cha trộm tư liệu, đồng thời có năng lực dất cự khoản đào tẩu, tất nhiên là công ty cao tầng, cha người xem một chút, năm đó cao tầng có đúng hay không đều ở đây."

Đã cách nhiều năm, Mã lão cha ký ức hiển nhiên cũng có chút mơ hồ, hắn đảm nhận rõ, tỉ mỉ nhìn một lần, tối hậu gật đầu: "Là. Nếu như ta không có nhớ lầm, năm đó có tư cách tham dự quyết sách, hẳn là đều ở nơi này."

"Đôi. Vấn đề ở nơi này." Thái mi thẳng người lên, vòng quanh trung gian vòng vo hai vòng, "Nếu như lúc đó đào tẩu chính là những công ty này cao tầng, cảnh sát tuyệt đối sẽ không không hề phát hiện, các người nhìn nơi này ảnh chụp, nữ nhân là đều không phải rất ít?"

Mã lão cha gật đầu: "Trong công ty nữ nhân là không nhiều lắm, năm đó cao tầng cũng liền một nữ nhân, còn là Trương song lâm tỷ tỷ."

"Người là nói—— tình phụ!" Cố thuyền sáng quắc nhìn về phía Thái mi, thấp giọng nói.

"Không sai!" Thái mi mặt mày sáng ngời, "Chính là tình phụ! Ta nghĩ, những cao tầng này người nhà nhất định cũng là nghiêm mật quản chế đối tượng, có chút thậm chí cũng tham dự vào buôn lậu thuốc phiện trong, như Trương song lâm người nhà, thế nhưng, tình phụ không nhất định. Không bài trừ có chút cao tầng tình phụ ăn nấp sâu đậm, không muốn người biết, hơn nữa nếu như các nàng không có phạm tội, cảnh sát tự nhiên cũng không có lý do gì giam, tỷ như, Tổng cán du mẹ đẻ, không phải vì Trương song lâm thu thi sao?"

Mã lão cha biểu tình nghiêm túc vài phần, liền Nhan sâm cũng thu hồi phò cả lơ phát phơ biểu tình.

"Cha, nghĩ nghĩ, Tô gia chân chính người nắm quyền, chính là nữ nhân!" Thái mi trầm xuống giọng, một tiếng một tiếng nói.

"Nắm quyền? khả năng không lớn..." Nhan sâm cau mày, một tình phụ dặt khoản đào tẩu không coi vào đâu, thế nhưng, yếu nắm trong tay một gia tộc, lại muốn trở thành A thị bá chủ, thực sự có điểm không hiện thực...

"ho, no, no!" Thái mi khoát khoát tay ngón tay, liếc Nhan sâm liếc mắt, "Nghìn vạn lần không nên xem thường nữ nhân, bằng không, của người kết cục khả năng giống năm đó S thị trùm buôn thuốc phiện kém không xa..."

Nhan sâm bị ế một chút, bị mỡ nữ sâm sâm ánh mắt thấy không hiểu rùng mình, hẳn sẽ không có đắc tội cái gì nữ nhân...

Bàn công tác phía sau Mã lão cha dứt khoát cảm lên điện thoại: "Tiểu an, giúp ta tỉ mỉ tra một chút Tô gia nữ nhân, đôi, tuổi chừng từ năm mười, trọng điểm Tô gia hai người phu nhân, có lẽ lưỡng lão nhân tỷ muội, đem ảnh chụp và cuộc đời truyền đến cho ta."

Cố thuyền có một chút một gỗ bàn: "Tra được người nữ nhân này lúc, liền đem tin tức giao cho cảnh sát, nếu như có thể chứng minh Tô gia nữ nhân và S thị trùm buôn thuốc phiện án, nước Mỹ Hoa kiều bị giết án hữu quan, nói vậy cảnh sát không có khả năng không áp dụng thi thố."

"Ta cũng vậy ý tứ này, chúng ta mở đầu, chuyện kể tiếp giao cho cảnh sát thật là tốt." Thái mi gật đầu, đôi này nàng dù sao đã không phải là cảnh sát, lần trước bang Mã lão cha tra án, nàng cũng đã lực bất tòng tâm, nếu như không có cố thuyền hỗ trợ... Nghĩ tới đây, Thái mi nghiêng đầu, nhìn tọa ở trên ghế sa lon về mặt trầm tư nam nhân, đột nhiên cảm giác được chính mình thực sự là mở bàn tay vàng...

Mã lão cha cương muốn nói chuyện, Cố thuyền điện thoại vang lên.

"Cố tổng, người nói sự, ta đã làm xong." Trong điện thoại là thanh âm của một nam nhân.

"Báo giá và bản vẽ tất cả đều truyền tới ta trong máy vi tính?" Cố thuyền ngoạn vị câu thần, xương ngón tay đập mặt bàn, "Tốt. A quang a, ngày hôm nay yếu uống nhiều nước một chút, nhiều mấy lần trước toilet..."

Trong điện thoại A quang hết chỗ nói rồi một trận, bất quá hẳn còn là rất cung kính trả lời: "Là, Nhị thiếu gia yên tâm"

Thái mi khước miệng gạt một cái, nàng sai rồi, đây không phải là bàn tay vàng, đây là một tên động kinh...

Vạn sự sẵn sàng, thế nhưng Tổng cán du đồng phong hiển nhiên biến thành bão!

Hắn nắm lên trên bàn bút hung hăng tạp hướng mặt đất, mặt anh tuấn nhăn nhúm không còn hình dáng, đáy mắt càng chớp động nổi giận ánh sáng lạnh!

Tương bí thư hoa dung thất sắc, bị dọa đến hung hăng lui hai bước.

"Đi ra ngoài!" Tổng cán du xé đứt cả vạt của mình, đưa lưng về phía Tương bí thư, lạnh lùng quát.

Tương bí thư như được đại xá, đề văn kiện xuống chạy ra ngoài. Chỉ có nàng như vậy lão nhân, mới biết được Tổng tổng tính tình có bao nhiêu dữ dằn, âm trầm...

Cố thuyền! Hào người một Cố thuyền! Tổng cán du hung hăng một quyền đánh vào trên tường, thực sự bị Tổng Khinh một câu nói trúng, Cố thuyền căn bản không quan tâm báo giá, hẳn lại đang hẳn cố ý tiết lộ giới vị thượng sinh sôi bỏ thêm hai mươi phần trăm! Hẳn căn bản là người điên!

Tổng cán du nằm vật xuống ở trên ghế sa lon, khuôn mặt tuần tú băng hàn, Cố thị tài đại khí thô, Cố thuyền căn bản cũng không đem tiền đẻ vào mắt có đúng hay không? Hai mươi phần trăm, rõ ràng một coi tiền như rác! Nay chính phủ cao tầng còn không mừng như điên? Bất kể là thành nam công trình khai phá, còn là dẫn vào Cố thị tài chính, cũng có thể làm cho A thị cao tầng mặt dài, đều là bọn hắn công lao! Thảo nào, thảo nào Cố thuyền liền bán về đều tiện thể làm, đây là nhất định phải được!!

Hỗn đản! Tổng cán du càng nghĩ càng giận, vừa hung hăng một quyền đánh vào sô pha tay vịn thượng, cả người đều giận đến run, ha ha, quả nhiên đầu óc thiếu tiền đến tu bổ? Hẳn Tổng cán du thực sự yếu bại bởi như thế một lãng phí, nào tàn ngu ngốc phú tam đại!! Ghê tởm! Nếu như điều không phải Mã đình khôn, nếu như phụ thân hẳn còn sống... Hẳn làm sao sẽ rơi đến nước này! Tổng cán du suy nghĩ một chút, đôi Mã thị và Hưng đức hận ý lại lên một tầng.

Phòng làm việc điện thoại, tức thời vang lên, giải cứu trong phòng làm việc cái khác bộ kiện.

Tổng cần du hít sâu một hơi, nỗ lực áp lực tâm tình của mình, mới vừa rồi nhận điện thoại.

"Tổng tổng, không biết kế hoạch của người tiến hành thế nào? Cổ thị và Mã gia tình huống tìm hiểu đi ra sao?" Trong điện thoại chính là Tô gia Tứ thiếu.

"Tra là tra ra được, thế nhưng, tình huống rất không hay." Tổng cần du chậm rãi ngồi xuống, đột nhiên kể thượng tâm đầu, cái giá này vị hấn ra không dậy nổi, cũng không đại biểu, có vài người cũng ra không dậy nổi a.

"Làm sao vậy?" Tô Tứ thiếu giọng của còn là có điểm không thêm đề ý, hấn thấy, chuyện này căn bản không có lo lắng.

"Cổ thị cho giá, so với chúng ta có thể đưa ra giá cao nhất, cao hơn năm phần trăm!" Tổng cần du thở dài, giá bộ thất lạc,

"Tứ thiếu a, lúc này đây, chúng ta thực sự là hợp lại bất quá a... Ai kêu Cổ thị tài đại khí thô a!"

"Cái gì? Năm phần trăm, cổ thuyền điên rồi!" Tô Tứ thiếu cũng bị hung hăng kinh ngạc một phen, "Hấn đây là không công đưa tiền a!"

"Là... Đại khái, Cổ thị thực sự đối mảnh đất này tình thế bất buộc..." Tổng cần du giọng nói uyển chuyển thừ, "Kỳ thực ít một mảnh đất đối Tô gia cũng không có cái gì đại ảnh hưởng, không bằng... Tạm thời tránh đi?"

"Như vậy sao được!" Tô Tứ thiếu cơ hồ là thất thanh cả giận nói, lập tức như là ý thức được chính mình thất thố, toại thấp giọng: "Ta là nói, lần này lui bước, bảo không chính xác Cổ thị được một tác lại muốn tiến một bước, đến lúc đó, A thị đâu còn có chúng ta Tô gia nơi sống yên ổn?"

Tổng cần du không tiếng động mỉm cười, thanh âm vẫn như cũ trầm thấp lại không biết làm sao: "Tứ thiếu nhưng có biện pháp nào? Giá cao như vậy vị, ta Tổng thị thật sự là ăn không tiêu, còn phải dựa vào Tứ thiếu ngài a!"

Tô Tứ thiếu hừ nhẹ một tiếng, trả lời: "Ta có thể giúp người sẽ giải quyết một bộ phận, thế nhưng người bỏ ra phần của mình cũng đừng nghĩ chạy thoát. Dù sao, vụ án này đối với người Tổng thị thật là tốt chỗ có thể sánh bằng ta Tô gia đại."

Tổng cần du sắc mặt đã có điểm chìm, nhưng như trước vô Tô Tứ thiếu một cái nịnh bợ: "Tứ thiếu ra sức, Tổng nỗ tự nhiên một vạn phần yên tâm. Nếu là hợp tác, Tổng nỗ tuyệt đối sẽ xuất ra thành ý."

Tô Tứ thiếu "Ừ" một tiếng, cúp điện thoại. Vụ án này đối Tô gia tuy rằng vị tất trọng yếu bao nhiêu, thế nhưng đối với hấn lại rất trọng yếu. Tô gia con trai thứ có ba nhất nữ, hấn là lão tứ, còn là Tô Nhị lão gia sanh. Đại đường tả lớn tuổi, cũng sớm đã đảm nhiệm nặng vị, nhị đường ca đồng thời đại bá sở ra, tiếp nhận mấy người ăn tử cũng tốt lựa chọn rất nhiều. Tam ca là hấn thân ca, thế nhưng tam ca đầu óc... Không bị người chinh tử thì là hấn đòi trước đột cao thom!

Hiện tại xem ra, căn bản là đại bá gia một nhà độc quyền tư thế a! Hấn nếu là nếu không làm ra chút thành tích đến, làm sao có thể nhượng cô đối với hấn nhìn với cặp mắt khác xưa, bên kia sinh ý nhưng vẫn là ác ở cô trong tay, đây mới thực sự là đầu to a...

Sở dĩ, lúc này đây, hấn tuyệt đối không thể thua!

Tô Tứ thiếu tọa ở trước bàn làm việc, trầm tư một lúc lâu, mới vừa rồi đánh cắp điện thoại đi ra ngoài: "A từng, lần này hàng sớm xuất thủ, người đem tiền chuyển tới công ty ssor sách, làm cẩn thận một chút, đừng làm cho cô phát hiện."

"Là."

Tứ thiếu chuyển bút, trẻ tuổi trên mặt tối tăm mà lãnh chìm.

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Làm Nữ Phụ Lạ Mụ Nhanh Nhẹn Dững Mãnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 53: Không thể buông tha

Thai mi nhóm từ thư phòng xuống lầu, nương chính đem Cầu Cầu từ nhà trẻ nhận trở về, tiểu tử kia vừa nhìn thấy hấn xa cách một tuần mẹ hấn, lão kích động, "Thùng thùng" liền hướng thang lầu chạy, cười đến không nhìn thấy mắt đâu: "Mụ mụ!"

Thai mi vội vã đi xuống thang lầu, đem chạy như bay đến tiểu nhân nhận vừa vặn, tiểu nhân tiến đến mẹ nó trên mặt, đem nước bọt phủ đầy khuôn mặt mẹ nó: "Mụ mụ, Cầu Cầu rất nhớ người! Ô ô, bà ngoại kể chuyện cổ tích không có mẹ kể nghe hay..."

Mẹ ruột trở về chuyện thứ nhất chính là cáo trạng, nương cấp khí vui vẻ, cố ý ho nhẹ một tiếng cấp mỗ tiểu tử nói một chút tình. Tiểu tử cứng đờ quay đầu, nhìn bị hấn đập một cước bà ngoại, uốn éo người, trang khả ái: "Bà ngoại... Cầu Cầu muốn ăn lê, còn có cây táo... Nếu có cây nho nói, bà ngoại

chính là trên thế giới tốt nhất bà ngoại lap ~~~ "

nuong nhẹ nhàng kháp kháp tiểu tử mặt béo phì đần, cười nói: "Hảo, trên thế giới tốt nhất bà ngoại cấp béo Cầu Cầu đi chuẩn bị bữa tiệc lớn hoa quả!"

Tiểu tử tiếp tục cười đến không thấy mắt đâu, từ mẹ hắn trên người tụt xuống, liền tiến đến ngoại công bên chân, bày một đôi tay nhỏ bé, rung đùi đắc ý còn kèm điệu cái đuôi: "Ngoại công... Ngoại công..."

Mã lão cha cười sờ sờ đầu của hắn: "Đừng nóng vội đừng nóng vội, lập tức cho người đi lấy có được hay không?"

"Ừ!" Tiểu tử rất cục hài lòng, nhất bính đáp đền trên ghế sa lon ngồi xuống.

Nhan sâm cấp Cổ thuyền quảng một nhãn thần, người tiện nghi nhĩ tử, không đi lên thân thiện thân thiện?

Cổ thuyền quay về tròng một ánh mắt, đừng cho ta nhiều sự!

Nhan sâm nhìn trời....

"Mã tổng, ngày hôm nay quấy rầy ngài lâu như vậy, chúng ta cũng nên đi." Cổ thuyền khách khí cùng Mã lão cha cười nói.

"Cổ tổng nếu không phải ghét bỏ, lưu lại ăn bữa cơm." Mã lão cha nhìn về phía Cổ thuyền và Nhan sâm.

"Cái này... Nói đến thật sự là không nên bác Mã tổng mặt mũi. Thế nhưng gia huynh đêm nay sẽ tới A thị, ta và Nhan sâm yếu đi phi trường đón cơ... Chỉ sợ..." Cổ thuyền lúng túng cười cười,

"Nếu Cổ tổng có sự, Mã mỗ sẽ không ép ở lại." Mã lão cha đem hai người tiễn biệt đến cửa, "Cổ tổng tương trợ Mã gia, lần sau hắn là Mã mỗ đăng môn bái phỏng!"

Thai mi đứng ở cửa, nhìn Cổ thuyền và Nhan sâm ly khai, mới vừa rồi chuyển hướng Mã lão cha: "Ba, người và Cổ thuyền rốt cuộc định kế hoạch gì? Tổng cần du trong buổi họp làm sao?"

Mã lão cha giả vờ thần bí cười cười: "Cái này sao, người không cần lo lắng, lúc này đây, hắn tất nhiên trở mình không được, cũng coi như báo Mã gia một mũi tên chi thù."

Thai mi nhìn Mã lão cha xuất ra ô tô mô hình phóng tới Cầu Cầu trước mặt, một già một trẻ chơi được đỉnh high.

Nàng bắt đầu dĩ thờ dài chỉ nàng một người vớ vẫn quan tâm..

Cơm tối lúc, Thai mi đem Cầu Cầu ôm lên lầu, vừa xuống tới, chỉ thấy Mã lão cha ở phòng khách chờ nàng, hình dạng có chút nghiêm túc.

"Làm sao vậy?" Thai mi không giải thích được.

"Ta nghĩ đến một việc, hai ngày này, nhà trẻ bên kia, người xin cho Cầu Cầu nghỉ học, Tổng cần du người này, vừa tự phụ lại tự ti, thích dùng hấn trí tuệ đùa bốn người khác, nhưng lại là người không thua nổi chủ nhân, ta sợ trả giá kết quả đi ra, hắn sẽ đối Cầu Cầu hạ thủ!" Mã lão cha thấp giọng nói.

Thai mi nghe vậy liên tục gật đầu, nàng đã ở tính toán chuyện này, phải biết rằng nàng cũng không nói cho Tổng cần du, Cầu Cầu là con của hắn.

"Hảo, chuyện này ta sẽ cẩn thận." Thai mi chăm chú gật đầu, "Khiến mục cũng cẩn thận một chút, nàng tính tình đơn thuần."

"Ừ, mẹ người bên kia, ta sẽ nhường Quách tẩu và lão Tiểu chú ý một chút." Mã lão cha hướng Thai mi phát tay một cái, "Người thượng đi nghỉ ngơi ba, ngồi một ngày xe, khẳng định cũng mệt muốn chết rồi."

Thai mi tiến phòng ngủ, thấy Cầu Cầu đã tự phát tự động tiến vào trong chăn, nàng không nhiều tưởng, tiến phòng tắm vọt vào tắm. Đi ra ngồi vào trên giường, mới phát hiện tiểu tử kia dĩ nhiên không ngủ.

Cầu Cầu tiến lên ôm hông Thai mi, dùng sức cà cà, âm ấm hô hấp thổ ở nàng trên lưng, có điểm ngứa một chút.

"Cầu Cầu, thế nào còn chưa ngủ?" Thai mi sờ sờ tiểu tử kia đầu, ôn thanh hỏi.

Tiểu tử kia không nói chuyện, lại đi lên bò vài cái, trực tiếp ôm lấy cổ của nàng, ôm chặt hơn nữa, đầu nhỏ cọ cọ, mao nhưng nhưng tóc tiến tới Thai mi mũi, để cho nàng ngứa thiếu chút nữa hắt hơi một cái.

Một lúc lâu, tiểu tử kia chưa từng động, Thai mi cho là hắn đang ngủ, ôm hắn cái mông nhỏ vừa định đi vào giấc ngủ, chợt nghe đến tiểu tử kia buồn buồn thanh

Âm: "Mụ mụ, ba ba... Có đúng hay không cũng sẽ không trở lại nữa?"

Thai mi động tác cứng đờ, miệng mở to, lại cái gì cũng nói không nên lời. Nàng nhắm mắt lại, đáy lòng lại nổi lên vì sắp chưa xót khổ sờ...

Bọn họ luôn luôn cảm thấy dễ cho Cầu Cầu rời xa Tổng cần du mới là tốt, bọn họ sắp xếp xong xuôi Cầu Cầu con đường phía trước ra sao, bọn họ nhận định, đau dài không bằng đau ngắn... Thế nhưng, đôi Cầu Cầu mà nói, mặc dù phụ thân không đổi thân cận, đó cũng là phụ thân hần... Hải tử này rốt cuộc là nhìn bao lâu, tài vào hôm nay hỏi ra những lời này?

Thai mi bỗng nhiên giác ra vài phần khổ sở và luống cuống, nàng bắt đầu ý thức được, bất luận Tổng cần du làm qua cái gì, hần vẫn là Cầu Cầu ruột phụ thân, hần đôi Cầu Cầu phiền diện và quyết định hoàn toàn bởi vì Bạch song năm đó lừa dối, mà nàng, lợi dụng loại này lừa dối..

"Mụ mụ..." Hồi lâu không chiếm được trả lời, Cầu Cầu cẩn thận lời kéo Thai mi góc áo.

Thai mi thờ dài, hôn một cái Cầu Cầu thái dương: "Cầu Cầu, ba và mẹ ly hôn, ba ba đích xác sẽ không tái về tới đây... Thế nhưng, bất luận ba ba ở nơi nào, hần vẫn ái Cầu Cầu."

Cầu Cầu ôm Thai mi cổ của, co lại thành nhỏ hơn một đoàn: "ba ba... Sẽ tới hay không xem Cầu Cầu?"

Thai mi vỗ về hần quyền quyền tóc: "Đương nhiên, ba ba gần nhất bề bọn nhiều việc, thế nhưng, hần khẳng định trở về xem Cầu Cầu... Chờ Cầu Cầu trưởng thành, cũng có thể nhìn ba ba..."

"Ừ!" hải lòng trả lời, tiểu tử kia thật cao hứng, tiến lên bắt đầu hôn Thai mi một chút, ngoan ngoãn ôm cổ của nàng, rơi vào ngủ say.

Thai mi lại lâu dài không thể ngủ, ôm Cầu Cầu, nhìn đen kịt gian nhà, khổ sở như là hư rượu, nổi lên ra chua xót lại gay mũi vị đạo. Nàng lừa hải tử, theo bản năng, bản năng lừa Cầu Cầu. Vài ngày sau, Tổng cần du có lẽ sẽ phá sản, hội thân bại danh liệt, hội hai bàn tay trắng.. Mà Cầu Cầu cũng cuối cùng biết chân tướng.

Thai mi đem ngủ say Cầu Cầu cẩn thận đặt trên giường, đi tới trên ban công, ban đêm gió lạnh thổi làm nàng sinh ra mấy phần cảm giác mát, nàng khoanh tay, giống như một bức tượng điêu khắc...

Điện thoại di động màn hình sáng một cái, Thai mi cầm lên, là Cố thuyền tin nhắn ngắn.

Nàng nhìn Cố thuyền gọi tới tin tức, đáy lòng hiện lên một cái ý niệm trong đầu, thật nhanh cấp Cố thuyền trở về tin nhắn ngắn.

Cố thuyền tuy rằng nghi hoặc, nhưng vẫn là ứng yêu cầu của nàng, Thai mi vui mừng cười cười, quay đầu nhìn về phía Cầu Cầu, tuy rằng không giải quyết vấn đề, thế nhưng, làm cho đứa bé này hải lòng hải lòng cũng tốt.

Ngày mai, trên giường Cầu cầu bị mụ hần đánh tỉnh, nghe nói muốn đi sân chơi, Cầu Cầu mừng rỡ thoáng cái ngồi xuống, tay nhỏ bé dứt khoát cho mình mặc quần áo tử tế, lôi kéo hần mụ mụ hướng về phía cửa chạy.

Cố thuyền một thân hưu nhân trang, đứng ở bên cạnh xe, thấy Thai mi mẹ con, hướng hần phát tay một cái.

"Thúc thúc, người cũng theo chúng ta cùng đi sân chơi sao?" Cầu Cầu vọt tới Cố thuyền trước mặt, khuôn mặt nhỏ nhắn hồng phác phác.

"Đúng vậy, thúc thúc tự nguyện làm Cầu Cầu tài xế!" Cố thuyền bán ngồi xổm xuống, xoa xoa Cầu Cầu gương mặt.

"Được rồi, chúng ta đây xuất phát!" Cầu Cầu vung tay lên, ba người hướng về phía sân chơi đi tới.

Bị buồn chán ở nhà vài ngày Cầu cầu hiển nhiên ngoan rất điên cuồng, cái gì đều phải thử một chút, cao chọc trời tàu thủy, thuyền hải tặc... Tần chọn các trò chơi mạo hiểm mà chơi, Cố thuyền nhưng thật ra không có gì, Thai mi lại bị chinh say, mồ hôi lạnh liên tục.

Sau lại, anh dừng vô cùng Thai hần chỉ có thể liên tục xoa tay, xin chuyển đi, Cầu Cầu và Cố thuyền một lớn một nhỏ ngồi ở nhảy lầu trên phi cơ làm ngoáo ộp hướng nàng cười, Thai mi nhìn nhi tử ngoan điên mất hình dạng, cảm thấy cũng vui vẻ theo, trong dạ dày ác tâm cảm cũng đã khá nhiều, nàng đứng lên hướng một lớn một nhỏ phát tay, đáng tiếc, theo nhảy lầu cơ kịch liệt tàn suất, một lớn một nhỏ cũng không đoái hoài tới nàng, chỉ còn lại có thét chói tai...

Hoàng hôn dần dần ngã về tây, Thai mi dẫn một lớn một nhỏ, đi ra chơi trò chơi vườn!. Cầu Cầu hoàn rất hăng hái bùng bùng, sôi nổi chạy ở trước mặt, còn liên tiếp xoay người, ồn ào: "Mụ mụ, chúng ta lúc nào trở lại? Lúc nào trở lại?"

Thai mi đuổi theo kéo Cầu Cầu tay, phòng ngừa hần chạy loạn, một bên đáp lời: "Cầu Cầu nghĩ đến thời gian, chúng ta sẽ!"

"Thúc thúc cũng bồi chúng ta tới sao?" Cầu Cầu sáng quắc con người đen chuyển hướng phía sau Cố thuyền.

"Đương nhiên, Cầu Cầu khá dĩ cấp thúc thúc gọi điện thoại nga, thúc thúc nhất định tùy gọi tùy đến!" Cố thuyền làm động tác gọi điện thoại, hướng về Cầu Cầu cười.

"Được!" Cầu Cầu đưa ra động tác chào kính điển của nhà binh đem Thai mi và Cố thuyền đều chọc cười.

"Mãi tiểu thư, Cố tiên sinh. Thật là khéo a!"

Phía sau truyền đến quen thuộc mà chán ghét thanh âm, thai mi xoay đầu lại, khuôn mặt tươi cười chợt thu hồi, Tổng cần du và Bạch song, thực sự là tiểu nhân cần đường, đâu đâu có thể gặp phải!

Cố thuyền nhìn một chút trước mặt tòa nhà, sắc mặt có chút quái dị, dân chánh cục a... thật đúng là có vài phần xấu hổ...

"Chúc mừng có việc mừng." Thai mi hiển nhiên cũng nhìn thấy "Dân chánh cục" ba đại tự, ngoài cười nhưng trong không cười hướng hai người ngoắc ngoắc thân.

Bạch song ôm Tống cần du cánh tay, đôi thâm độc địa nhìn về phía Thai mi, hận không thể ở trên người nàng trạc ra hai cái lỗ, thấy Cầu Cầu thời gian, sắc mặt càng khó coi tới cực điểm.

"Xem ra hai vị việc vui cũng không xa, ta có đúng hay không cũng nên chúc mừng các người một nhà đoàn tụ!" Tống cần du một nhà đoàn tụ hai chữ cần rất nặng, rõ ràng âm ngoan mà trào phúng.

Vốn có bởi vì nhìn thấy ba ba mà vui mừng nhưng Cầu Cầu khi thấy biểu tình ác độc của hắn, bỗng nhiên kinh ngạc nhìn lui ra phía sau hai bước, trốn được Thai mi phía sau, nắm chặt vạt áo của nàng.

Thai mi làm sao sẽ cảm giác không ra Cầu Cầu biến hóa, lòng của nàng yêu thương và phần nộ đều không thể ức chế đi lên phun trào, đánh lên đây đối với tra nam tiện nữ, không chỉ hoàn toàn bị hủy Cầu Cầu một ngày cao hứng tâm tình, là trọng yếu hơn là, nàng ngày hôm qua nói dối, cũng tự sụp đổ. Cầu Cầu hội nghĩ như thế nào, nàng muốn thế nào nói cho hắn biết... Phụ thân hắn đã không muốn hắn?

Thai mi cầm Cầu Cầu tay, cầm thật chắc, thế nhưng Cầu Cầu lại co rúm lại một chút, để cho nàng càng thêm yêu thương.

"Đương nhiên." Cố thuyền bỗng nhiên tiến lên một, khéo tay kéo Thai mi, khéo tay kéo Cầu Cầu, quay đầu hướng về Thai mi ôn nhu cười: "Cảm tạ Tống tiên sinh chúc lành, ta và Tổ tổ kết hôn thời gian, nhất định sẽ mời Tống tiên sinh và Bạch tiểu thư."

Thai mi trợn mắt há hốc mồm mà nhìn về phía Cố thuyền, liên cùng tra nam tiện nữ giằng co đều đã quên... Nàng vừa nghe thấy được cái gì? Thượng đế a...

Tống cần du nghiêng răng nghiêng lợi, vợ trước và nam nhân khác đối với hắn thị uy, người nam nhân nào chịu được! Mà Bạch song ánh mắt dường như thối độc tiểu châm, hận không thể trát Thai mi bên kia!

"Tống tiên sinh, Bạch tiểu thư. Ta cảm thấy các người còn là về nhà sớm thật là tốt, đến lúc đó lại lên mặt báo thì không xong!" Cố thuyền tự nhiên nắm tay Thai mi, như là hoàn toàn không có nhận thấy được người nào đó ngu si biểu tình.

Bạch song miễn cảm mà co rúm lại nhìn bốn phía, dân chánh cục cửa vốn là có không ít người, hiện tại càng vậy bắt bọn họ xem náo nhiệt, bất hạnh nhất là, bởi vì Bạch song từng bị đưa lên mặt báo chỉ trích, đã có không ít người nhận ra nàng, chính chỉ trở, nghị luận không ngớt.

"Cần du... Chúng ta... Chúng ta trở về đi..." Bạch song có chút sợ thối lui đến Tống cần du phía sau cẩn thận kéo tay hắn.

Tống cần du nhìn chung quanh, nhìn nhìn lại càng ngày càng khiếp đảm Bạch song, hung hăng trừng Thai mi liếc mắt, kéo Bạch song ra đám người vòng vây.

Thai mi thở dài một hơi, quay đầu, Cố thuyền chính nhìn nàng cười, mà bọn họ tay vẫn còn đang nắm chặt!!

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Làm Nữ Phụ Lạ Mụ Nhanh Nhẹn Dừng Mãi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54: Tra nam trúng kế

"Anh đi đâu vậy?"

Cố thuyền vừa đẩy cửa ra, liền thấy nhà mình đại ca dựa ở trên tường, thần tình khó lường nhìn về phía hắn, nhất thời có loại cảm giác xấu.

"Đi ra ngoài đi bộ một chút, ngày mai đều không phải muốn công bố kết quả sao? ta khẩn trương..." Cố thuyền vòng qua Cố Hàng, giả vờ nghiêm trang nói.

Cố Hàng cũng không để ý đến hắn, ngồi vào trên ghế sa lon, tự nhiên cầm lấy một tấm hình thương thức: "Vóc người hình dạng không sai, thế nhưng lớn tuổi điểm, còn có hải tặc, chuyên nghiệp sở trường đặc biệt đều không phải thương nghiệp phương hướng, đối với người không hề bang trợ, sinh hoạt tập quán và thương thức sao, đại khái cũng kém rất xa..."

"Đại ca!" Cố thuyền ngayj tới, muốn thương Cố Hàng trong tay ảnh chụp, Cố Hàng sớm có chuẩn bị, tay phải nhất tránh, né người sang một bên, đã đứng ở bên cửa sổ.

"Cố thuyền, phong độ càng ngày càng kém..." Cố hàng tròn mắt lại nhìn một chút trong tay ảnh chụp, "Thương thức cũng càng ngày càng kém"

"Cố hàng, người có thể hay không đừng làm rộn a! Đây là ta chuyện!" Cố thuyền cũng sinh khí, hung hăng trừng Cố hàng hai mắt.

Cố hàng nhìn tức giận vì hồng nhan đệ đệ, thấp giọng cười cười, đem trong tay ảnh chụp phi qua, Cố thuyền trừng hai mắt tiếp nhận, cúi đầu vừa nhìn, phôi đều sắp tức giận đến nổ!!

"Cố hàng!! Đây là cái gì!" Cố thuyền cầm ảnh chụp, tức giận đến cả người run, hận không thể một quyền đánh trước mặt tên hỗn đản này nam nhân!

Cố hàng tự nhiên đến trừ phòng rót chén rượu, cười đi tới: "A, người không có nhìn ra sao? Đây là ta tân nuôi sủng vật nga, khá ái sao. Nó tên là Tiểu Tát

"Người... Người!" Cố thuyền chỉ vào Cố hàng, ngón tay đều run rẩy, nhất gương mặt tuấn tú sinh sôi khí thành gan heo!

"Ta làm sao vậy?" Cố hàng vô tội nháy mắt mấy cái, uống một ngụm rượu, "Tiểu Tát lớn lên đẹp vô cùng, thế nhưng đã ngũ tuổi, hài tử cũng nhanh nhất tuổi, đương nhiên lớn tuổi điểm, Tiểu Tát chuyên môn sao... Ta nghĩ tưởng, khẳng định thích ăn đầu khớp xương? Khẳng định đều không phải săn thú cũng không phải thương nghiệp. Sinh hoạt tập quán sao... Cố thuyền, chẳng lẽ người dự định từ hôm nay trở đi khiến cho ta cho người thuận mao?"

"Còn!" Cố thuyền rốt cục nổ tung, đem ảnh chụp hung hăng hướng Cố hàng trên mặt hung hăng đập một cái, quay đầu lên lầu.

Cố hàng tay phải tiếp được ảnh chụp, nhìn hằm hừ chạy lên lầu đệ đệ, phi thường ác thú vị nở nụ cười, đệ đệ a, gạt anh người nói yêu thương, quyết ý làm nhân gia bố dượng.. Anh người mất hứng, làm sao có thể cho người chơi được cao hứng như thế?

Cố hàng quay về phía sô pha, buông ảnh chụp, theo túi công tác rút ra một ... khác trưng, mặt trên, một đôi mẹ con cười thật ngọt ngào, bên cạnh còn có cười càng thêm ngu đần đệ đệ...

Cố thuyền tới hôm qua bị Cố hàng chọc tức, là trọng yếu hơn là ca ca hần thái độ không rõ, hần rất lo lắng hần ca không thích Tô tổ, nói như thế nào đây, một người là thân nhân quan trọng, một là hần thật tình muốn kết hôn nữ nhân, hần thực sự không hy vọng giữa bọn họ có cái gì

Mâu thuẫn... Thở dài, rõ ràng không có bà tức quan hệ, vì sao hần vẫn có loại làm có nhân bán bích quy cảm giác!

"Cố tổng, làm sao vậy?" Mã lão cha xa xa nhìn Cố thuyền nhủ nhu thái dương, tiến lên quan tâm hỏi.

"Nga, Mã tổng cũng tới." Cố thuyền cười chào hỏi, "Không có gì, tới hôm qua ngủ được hơi chậm một chút, tinh thần không được tốt."

"Cố tổng nhưng yếu nghỉ ngơi thật tốt, chuyện sau đó mới là quan trọng xem kịch hay a!" Mã lão cha ý cười, cùng Cố thuyền song song đi vào hội trường.

Chủ trì người phụ trách đã đến, trả giá mọi người cũng lục tục ngồi xuống vị trí của mình. Không khéo chính là, Tổng cần du và Cố thuyền, dĩ nhiên cách một vị trí.

Cố thuyền nhưng thật ra cùng Tổng cần du chào hỏi: "Tổng tiên sinh ngày hôm qua tân hôn, ngày hôm nay sớm như vậy tới rồi hội trường, thật sự là kính chúc chuyên nghiệp, tình anh điển phạm a!"

Tổng cần du biểu tình nhân nhạ: "Cố tổng khách khí, bất quá Tổng mỗ luôn luôn bội phục cố tổng lòng dạ khí độ."

Cố thuyền tự nhiên biết Tổng cần du đang nói cái gì, có chút thương hại nhìn hần một cái, nam nhân này nhân sinh thật sự có ý tứ sao? Tình nhân lừa dối, thế từ gạt bỏ, thậm chí ngay cả có một con trai ruột cũng không biết, khuôn mặt tươi cười ngênh nhân, khẩu Phật tâm xà, vì quyền thế và tiền tài, chúng bạn xa lánh... thật đáng buồn chính là, qua ngày hôm nay, hần liền giá lạnh như băng địa vị quyền lợi cũng không lưu được...

Đối với Cố thuyền thương hại ánh mắt, Tổng cần du chỉ cảm thấy mặc danh kỳ diệu, sửa sang lại ống tay áo, chuyên chú nhìn về phía trên đài đang ở giảng lời đạo đầu nhân viên công tác.

Nhân viên công tác bắt đầu lời nói, đầu tiên là mấy người rõ ràng báo giá xí nghiệp, mặc dù biết mấy cái này không có khả năng trúng thầu, thế nhưng nhân viên công tác còn là rất nghiêm túc về phía trả giá nhân thẩm tra đối chiếu báo giá, kỳ hạn công trình, chất lượng, công trình hạng mục quản lý yếu nội dung.

Theo đầu giá tiến hành, còn dư lại xí nghiệp càng ngày càng ít, ánh mắt của mọi người nhất thời tập trung vào Tổng thị, Tô thị, Hưng đức và Cố thị trên người. Tuy rằng Tổng thị thực lực hơn một chút, thế nhưng mấy lần trước, Tổng cần du giống như một thất đánh bất ngờ hắc mã, bắt lại nam bắc hai đại chính phủ công trình, đã nhượng đại gia nhìn với cặp mắt khác xưa, rất nhiều người đều đang suy đoán Tổng cần du có đúng hay không lại muốn nuốt vào này công trình.

Hơi có chút biết rõ tình hình lại nhìn chằm chằm Cố thị và Tổng thị, Từ gia hiện tại đã là hai người trận doanh, Tô thị là tới cấp Tổng cần du chiếm thanh danh và chỗ dựa, Hưng đức cũng đồng lý, cho nên nói, thắng bại còn đang ở hai người trẻ tuổi trên người.

"Phía dưới, Tổng thị báo giá." Nhân viên công tác thanh âm thanh lượng vang lên, giữa sân nhất thời thanh tĩnh!

"A thị quốc gia lương thực dự trữ kho xây dựng thêm công trình có 2 giai đoạn, hạng mục đánh số 01142120130626081, Tổng thị xí nghiệp báo giá là chín ngàn tám trăm nhân dân tệ nhân dân tệ!" Nhân viên công tác tận lực kèm chế kinh ngạc thần tình, thế nhưng giọng nói còn là kích động vài phần.

Dưới, nhất thời một mảnh ồ lên, các gia lão tổng nhất thời bắt đầu châu đầu ghé tai.

"Chín ngàn tám trăm! Tổng thị điên rồi sao?!"

"Trời ạ, Tổng cần du lần này ngoạn lớn..."

"Có đúng hay không Tô gia nguyên ý ra đầu to a, Tổng thị trên tay đã có hai người công trình, hấn làm sao có thể còn ra khỏi cái giá này vị!"

Tổng thị yết giá nhất bị báo ra, trong sân tiếng ông ông công tác thanh âm của nhân viên, nhân viên công tác ho khan vài tiếng: "Xin mọi người giữ yên lặng, Tổng tổng, xin xác nhận ngài trả giá tin tức."

Tổng cần du nhìn một chút trên tay văn kiện, gật đầu nói: "Không thành vấn đề."

Chung quanh nhìn Tổng cần du biểu tình càng thêm quái dị, mặc dù Tổng cần du toàn bộ hành trình đều rất bình tĩnh, thế nhưng không ít người đã bắt đầu lắc đầu, Nếu như là Cố thị cho ra cái giá này còn chưa tính, dù sao nhân gia của cái hậu, không biết A thị giá thị trường cũng

Có thể sử dụng tiền đi đánh vật cản đường, thế nhưng Tổng cần du làm như vậy... Quả thực, muốn chết!

Kế tiếp Tô thị báo giá là mười nghìn, để áp chế Cố thị và Hưng đức thế, Tổng cần du yêu cầu Tô gia và hấn báo giá chênh lệch phải tận lực tiêu, tránh cho có vài người nội gián trong bọn họ. Chỉ cần có thể đem đệ nhất đệ nhị trúng thầu mọi người chiếm, công trình tuyệt đối sẽ rơi vào trên tay hấn.

"Phía dưới là Cố thị báo giá!"

Cái này dưới đài tĩnh chỉ còn lại có mọi người "Bang bang phanh" tiếng tim đập, tất cả mọi người chờ coi chừng thuyền ra như thế nào giá trên trời đến áp đảo Tổng cần du.

"A thị quốc gia lương thực dự trữ kho xây dựng thêm công trình 2 giai đoạn, hạng mục đánh số 01142120130626081, Cố thị tập đoàn a phân công ty, báo giá Bảy ngàn tám trăm." Nhân viên công tác thở mạnh...

"Cái gì!" Tổng cần du thông suốt đứng lên, vẫn bình tĩnh mỉm cười khuôn mặt một thời thanh hắc! Tô gia Tứ thiếu cũng sắc mặt đại biến, nhìn Cố thuyền trong mắt của tràn đầy đều là không thể tin tưởng.

"Thình an tĩnh!" Nhân viên công tác lại cao thêm thanh âm, "Cố tổng, xin xác nhận ngài trả giá tin tức."

Cố thuyền dù bận vẫn ung dung gõ gõ mặt bàn, tự tiểu phi tiểu liếc mắt một cái Tổng cần du, đáp: "Không có bất cứ vấn đề gì!"

"Trời ạ!"

"Bảy ngàn tám trăm? Đùa gì thế!"

...

Ong ong tiếng tranh luận lại lần thứ hai vang lên, so với khi nãy càng thêm kịch liệt. Lúc Hưng đức báo giá tự nhiên cũng không có vượt lên trước Cố thuyền, Tổng cần du mặt đã trắng bệch trắng bệch, cầm tay vịn hai tay của nôi gân xanh.

Tô gia Tứ thiếu càng lạnh như băng nhìn Tổng cần du liếc mắt, là ai lời thề son sắt Cố thị báo cao hơn hai mươi phần trăm, Cố thị báo giới căn bản là hấn Tô gia nguyên bản đánh giá nội bộ giới! Tổng cần du cái này thành sự không có bại sự có thừa đồ ngu xuẩn!

Sau cùng kết cục rõ ràng, Tổng thị thành đệ nhất trúng thầu nhân, Tô thị là đệ nhị trúng thầu nhân, mà Cố thị tắc đứng hàng đệ tam trúng thầu nhân.

Tổng cần du gương mặt trắng bệch đi ra phòng đấu giá, chung quanh đều hình như có như không nhìn về phía hấn, nhỏ giọng nói gì đó. Hấn hầu như có thể tưởng tượng bọn họ nói lý do thoái thác, coi tiền như rác, kẻ ngu si, muốn nổi danh muốn điên rồi...

"Tổng tổng, chúc mừng a, hôm qua tân hôn, sáng nay trúng thầu, Tổng tổng gần nhất, quả nhiên vận may liên tục a!" Cố thuyền đi tới Tổng cần du bên người, cười đến rất là thoải mái.

Tổng cần du liêu mạng nắm chặt nắm tay, không chế tự mình nghĩ cấp trước mặt nhân một đám dục vọng, cắn chặt hàm răng nói: "Cố tổng, đa tạ!"

Cố thuyền cười ha ha, khoát tay áo: "Đâu đâu, đây là Tổng tổng nên được, đương nhiên, nếu như Tổng tổng bỏ qua công trình, Cố mỗ tự sẽ không khách khí, nga, thiếu chút nữa đã quên rồi, đệ nhị trúng thầu nhân thị Tô thị nga, còn chưa tới phiên Cố mỗ!"

Mã đình khôn đứng ở một bên, đồng dạng có điểm khoáy ý nhìn về phía Tổng cần du, tự làm tự chịu? Không, người đàn ông này tốt lắm thuyết minh cái gì gọi là nhân tiện, thiên thu!

Hội trường tiền tất cả mọi người dần dần tan hết, Tô Tứ thiếu hung hăng lòi Tổng cần du đến rồi một chỗ chỗ rẽ.

"Tổng cần du! Con mẹ nó ngươi giải thích cho ta rõ ràng! Đây là người tham tới báo giá? này sẽ là của người kẻ hoạch! Chính người muốn chết, đừng

tha theo Tô gia! Hồn đản!" Tô Tứ thiếu hung hăng nhéo Tống cần du cổ áo, thiếu chút nữa một quyền đánh vào trên mặt hắn.

"Tứ thiếu, đây là Cố thuyền tính toán, nếu như chúng ta hiện tại nháo bất hòa, liền bị bọn họ lừa!",

Tống cần du như trước vẫn duy trì hần quý biện thiên tài.

"Nháo bất hòa? Hắc, Tống cần du, ngươi thực coi Tô Thành làm kẻ ngu si!" Tô Tứ thiếu không nhúc nhích chút nào, cười lạnh bỏ qua Tống cần du cổ áo, "Hiện tại ngươi là đệ nhất trúng thầu nhân, ta là đệ nhị trúng thầu nhân, nếu như ngươi ở đây công kỳ trong lúc bỏ qua, cái này coi tiền như rác sẽ đến phiên đề ta làm! Nếu như ta bỏ qua, cố thuyền là có thể đi bình thường giới cách bắt được hắn mong muốn công trình! Tính toán? Cố thuyền căn bản không dùng tính toán, tùy tiện người nào kết cục, hắn đều nhạc kiến kỳ thành!"

Tống cần du trầm mặc đứng ở một bên, không nói.

"Tống cần du, lão tử con mẹ nó cảnh cáo ngươi, ngươi nếu là dám buông tha đệ nhất trúng thầu thân phận của người, hại lão tử làm coi tiền như rác, ta cho ngươi Tống thị vĩnh viễn tồn xuất A thị!" Tô Tứ thiếu nói nhất câu, giận đùng đùng ly khai chỗ rẽ.

Tống cần du ở âm u chỗ rẽ, cúi đầu, đứng thẳng bất động một lúc lâu...

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Là Nữ Phụ Lại Mạnh Nhanh Nhẹn Dùng Mãnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 55: Xấu người vợ gặp ca ca

"Tống Kinh, đây là ngươi lấy được tin tức!" Âm u phòng làm việc, Tống cần du cầm điện thoại, giọng nói lộ ra thâm trầm cảm giác mát.

Tống Kinh trầm mặc một hồi, cứng ngắc nói: "Xin lỗi. Là ta trúng kế."

"Ngươi bây giờ làm cho ta dừng hơn chín ngàn đi đâu tư khối kia đông tây?!" Tống cần du thoáng cái đứng lên, thanh âm phẫn nộ, "Tống Kinh, ngươi tự giải quyết cho tốt!"

Nói xong, hắn đem trong tay điện thoại hung hăng đập hướng góc tường, điện thoại nhất thời tứ phân ngũ liệt. Đứng ở bên ngoài Trương bí thư xem này cảnh tượng nhìn đến hoàn toàn, mồ hôi lạnh trên trán ứa ra, ước gì lập tức bỏ trốn mất dạng, thế nhưng, khổ ép nằng lại không thể...

"Chuyện gì?" Tống cần du hiển nhiên cũng chú ý tới cửa kiếng bên ngoài bí thư, lạnh giọng hỏi.

"Tống tổng, đây là công trình phụ trách bộ môn đưa tới hiệp nghị thư, ngày mai bắt đầu chính là khởi công kỳ hạn, ngài có đúng hay không..." Trương bí thư cúi đầu, cũng không dám nhìn Tống cần du.

"Có đúng hay không cái gì? Muốn ta buông tha!?" Tống cần du bây giờ đang phát hỏa, "Ta buông tha! Sau đó khiến cho con hồ ly Tô tứ thiếu chinh chết ta!"

"Không... Tống tổng, ta không phải ý tứ này..." Trương bí thư liên tục xua tay, lui hai bước.

"Đi ra ngoài!" Tống cần du lạnh lùng nhìn nàng một cái, lạnh lùng nói.

"Là!" Trương bí thư thật nhanh đi ra phòng làm việc.

Tống cần du nửa nằm trên ghế làm việc, biểu tình âm hàn triệt cốt, hơn chín ngàn, trong tay hắn còn có hai người công trình, hắn căn bản không có nhiều như vậy tài chính có thể xoay chuyển nhiều, xem Tô thành cái kia thái độ, cũng tuyệt đối sẽ không giúp hắn! Cố thuyền! Xem như ngươi lợi hại!

Vì nay chỉ kế, cũng chỉ có một biện pháp, sách tường phía đông tu bổ tây tường, trước tiên chống nổi một đoạn này hơn nữa!

Tống cần du thở dài một hồi, thật muốn cầm điện thoại, đã thấy đã rơi tứ phân ngũ liệt, cảm giận cắn răng một cái, chỉ có thể đổi thành điện thoại di động: "Lý bộ trưởng, thành bắc công trình khoản tiền trước tiên trừ một bộ phận."

"Tống tổng, Nhận thầu công ty bên kia đã thúc giục muốn..." Lý bộ trưởng hiển nhiên có vài phần giật mình, lúng túng trả lời.

Tống cần du trầm mặc một hồi, mới mở miệng: "Trước Tiên cấp một bộ phận, kỳ hạn công trình cũng chậm một chút."

Lý bộ trưởng yên lặng, công ty gần nhất lại cao giới đầu kế tiếp công trình, đã ở A thị huyện bay là tả, hiện tại Tống tổng hạ mệnh lệnh này, tuyệt đối là tài chính quay vòng thành vấn đề, bộ dáng như vậy, có thể chống giữ bao lâu a... Ôi chào...

"Hảo. Ta sẽ thông báo cho bên kia." cũng không có biện pháp, Lý bộ trưởng bắt đầu dĩ ứng thừa.

"Trương bộ trưởng, có chuyện, người đi làm một chút." Tổng cán du gọi thông một chiếc điện thoại, may là hắn đem tâm phúc bỏ vào vị trí này thượng, bằng không thật đúng là không dám tùy tiện hạ loại này mệnh lệnh.

"Tổng tổng, ngài nói." Trương bộ trưởng năm nay vừa ba mươi tuổi, thụ Tổng cán du thường thức mới ngồi trên vị này vị trí, hắn đối tổng cán du cũng rất trung tâm.

"Thành nam thành bắc hai người công trình tài liệu cung ứng nhà cung cấp chuyển đổi nhà khác." Tổng cán du có chút nôn nóng điểm mặt bàn, nhưng giọng nói còn là rất kiên quyết.

"Đổi một nhà?" Trương bộ trưởng theo bản năng lập lại một lần, lập tức lại nghĩ đến công ty gần nhất tình huống, sắc mặt bỗng nhiên tối sầm ám, "Tổng tổng ý tứ là, đổi một nhà có giá hợp lý?"

Giá hợp lý, kỳ thực chính là tiện nghi nhất, đương nhiên, tổng cán du đối với trương bộ trưởng cái loại này thông minh đáp lời phương thức còn là rất tán thưởng.

"Ừ, chuyện này trương bộ trưởng toàn quyền xử lý." Tổng cán du gật đầu nói.

Toàn quyền xử lý ý tứ tự nhiên còn muốn bao gồm không cần nhiều miệng, trương bộ trưởng người như vậy đương nhiên biết chuyện nghiêm trọng tính, giá cả thấp nhất, tài liệu hoặc nhiều hoặc ít đều là có chút vấn đề, chính phủ công trình tiêu chuẩn là tương đối cao, loại tài liệu này tuyệt đối khó có thể đạt được yêu cầu.

Quên đi, trước tiên chống nổi một đoạn này hơn nữa, trương bộ trưởng thở dài, xoay người đi chứng thực tổng cán du yêu cầu.

Đương nhiên, sự tình có đúng hay không như bọn họ nghĩ như vậy thuận lợi, thì không phải là nhất phương có thể quyết định, nhìn chằm chằm người không nên quá nhiều! Tỷ như, hiện tại lên đến Mã gia đi cọ còm Cổ mổ nhàn.

"Cổ tổng, vị này chính là?" Mã lão cha nhìn Cổ thuyền người bên cạnh, ngực đã mơ hồ biết.

"Mã tổng, ta đến giới thiệu, vị này chính là gia huynh." Cổ thuyền cười đối Mã lão cha giới thiệu, hướng lão ca nhà hắn liếc mắt.

Cổ Hàng nhìn rõ ràng đang tức giận đê đê, cũng không giận, trực tiếp lướt qua hắn, đối Mã lão cha ôn hòa cười nói: "Mã tổng, Cổ mổ không mời tự đến, mong ngài không lấy làm phiền lòng."

"Đâu đâu, Cổ tiên sinh nguyên ý đến, mới là Mã mổ vinh hạnh. Ba vị mời ngồi." Mã lão cha khuôn mặt có quang vinh, cổ thuyền dù sao tuổi còn trẻ, tiếp xúc Cổ thị sinh ý còn thiếu, thể nhưng cổ hàng đã là điều động nội bộ người nổi nghiệp, tuyệt đối là tư lịch sâu nặng!

Cổ hàng nguyên ý tự mình đến hắn Mã gia, thật sự là tưởng đều không dám nghĩ sự tình, tuyệt đối cho đủ hắn mã đình khôn mặt mũi. Đương nhiên, Mã lão cha không biết, vị này quyền cao chức trọng Cổ tiên sinh là ôm kiểm tra em dâu mục đích, mới nguyên ý chạy đến đây...

Cổ hàng tọa ở trên ghế sa lon, nhìn chung quanh một lần, rất có vài phần thất vọng, được rồi, đê đê hắn người trong lòng cùng với tiện nghi nhi tử chưa từng ở

A...

Quách tẩu cấp ba người đoàn dâng trà, Mã lão cha ngồi ở đối diện, cười nói: "Cổ tổng ngày hôm nay thật sự là cao minh!"

Cổ thuyền quay qua cha vợ luôn luôn khách khí, khiêm tốn nói: "Là tổng cán du quá mức tự đại. Vốn có hắn cũng không đến mức rơi xuống loại tình trạng này."

"Đương nhiên, ta tin tưởng tổng cán du hiện tại nhất định là kiến bò trên chảo nóng!" Đối với con này người lấy oán trả ơn, Mã lão cha cũng coi như hạn đến nha dương dương.

"Ta nghĩ, tiếp theo, chúng ta chỉ cần nhìn chằm chằm tổng cán du có thể." Cổ thuyền uống một ngụm trà, cười cười, "Đem công trình không công nhường cho ta, hắn khẳng định không cam lòng. Tô gia cái kia lão tứ sẽ không nguyên ý làm coi tiền như rác, theo dõi hắn quá nhiều người."

"Hắn biết dùng khác thủ đoạn... Khác người thủ đoạn..." Mã lão cha hiển nhiên cũng hiểu cổ thuyền ý tứ, phi thường tán thưởng nhìn về phía cổ thuyền.

Nhan sắc tự nhiên ăn cây nho, đối mấy người nói chuyện căn bản không có hứng thú, mà cổ hàng về mặt ngoại ý nhìn về phía khiêm tốn mà có quân tử cổ thuyền, tầm tắc, tiểu tử này, đối với đồng tông cùng họ đều chưa chắc có tốt như vậy thái độ, tuy rằng bọn họ này đồng tông cùng họ cũng không có hàng tốt gì... Thực sự là nam đại bất trung lưu a, cùi chò cái này rẽ đi ra?

"Được rồi, Mã tổng" Cổ hàng nói chuyện, tầm mắt của mọi người cũng đều rơi vào trên người hắn, "Là như vậy, ít ngày trước đi nước Mỹ, về Los Angeles Hoa kiều bị giết án, ta đã mang về một ít tư liệu, mong muốn đối với các người hữu dụng."

"Đương nhiên, Cổ tiên sinh thật sự là giúp Mã mổ đại ân." Mã lão cha cười đến rất có thành ý.

"Ba ba." Vừa lúc đó, thai mi xuất hiện ở lầu hai cửa thang lầu.

Tốt, phía dưới ba người đều nhìn về phía nàng, cổ thuyền đầy mắt ôn nhu, cổ hàng nhất phó trên dưới quan sát hình dạng, nhan sắc trong miệng còn tắc một quả nho, về mặt xem kịch vui biểu tình...

Thai mi có chút kỳ quái nhìn phía dưới mấy người, cúi đầu nhìn chính mình, làm sao vậy, nàng không có mặc ngược y phục chứ?

"Cổ tiên sinh, đây là tiểu nữ."

"Tổ tổ, vị này chính là Cổ tiên sinh."

Mã lão cha cười giới thiệu.

Thai mi đi hướng đến, hướng cổ hàng gật đầu, đáng đáp rất thực nữ: "Cổ tiên sinh, người khỏe!"

"Mã tiểu thư, cửu ngưỡng đại danh!" Cổ hàng liếc cổ thuyền liếc mắt, nở nụ cười.

Thai mi tam sinh ra vài phần cổ quái, nhưng vẫn là hướng cổ hàng cười cười, mới vừa rồi chuyển hướng Mã lão cha: "Ba ba, Tiểu An điện thoại tới, tra được tương xứng có Tô gia hai vị phu nhân và một vị cô tiểu thư."

Thai mi nhìn một chút trong tay bút ký, tiếp tục nói: "Hai vị phu nhân ở trước mặt công chúng lộ diện vẫn tương đối nhiều, thế nhưng thân phận từng trải đều không tương xứng, ngược lại là vị này Tô tiểu thư, là Tô gia Nhị lão muội muội, ở A thị S đại tốt nghiệp cao tài sinh, thế nhưng cơ bản đóng cửa không ra, thả không có hôn nhân ghi lại."

"S đại?" Mã lão đa nhú.

"Bị giết mỹ tịch Hoa kiều đúng lúc là S đại nghiên cứu sinh." Cổ hàng nói tiếp.

"Như vậy, vị này Tô tiểu thư, hoàn toàn mới có thể nhận thức năm đó Tiêu thần." Thai mi khép lại mấy vì tính xách tay, chắc chắn nói.

"Đã như vậy, vậy đến xem ngay lúc đó quản chế ghi lại." Cổ hàng giờ giờ lên trong tay đồng tây, quay về thai mi cười nói.

Thai mi nghi hoặc càng ngày càng sâu, không phải là của nàng áo giáp, vị này Cổ tiên sinh tựa hồ thực sự đối với nàng rất cảm thấy hứng thú a...

"Làm phiền Cổ tiên sinh." Thai mi dè xuống cảm giác quý dị, hướng về phía Cổ hàng gật đầu.

Cổ Hàng trực tiếp dùng máy chiếu trong phòng khách để chiếu một đoạn phim từ camera, bởi vì thời gian quá dài, trên cơ bản đã rất mơ hồ, mơ hồ đó có thể thấy được là ở một cái nhà trọ cửa. Cảnh sát đã tiến hành rồi cất nôi biên tập, lưu lại là học viên lui tới đoạn ngắn, thai mi tỉ mỉ nhìn chăm chăm cửa ra ra vào vào nhân, lần thứ nhất lại không có gì dị thường.

"Cổ tiên sinh, đây là Tiêu thần bị giết cùng ngày quản chế?" Thai mi nhìn về phía Cổ Hàng.

"Đúng vậy, bị giết cùng ngày sáng sớm sáu giờ đến mười hai giờ khuya quản chế, Tiêu thần tử vong thời gian là chín giờ, trước mười hai giờ, cảnh sát cũng đã đem tiểu khu toàn diện cảnh giới, sớ dĩ hung thủ chắc là trước mười hai giờ liền đi ra ngoài, thế nhưng hung thủ tiến nhập tiểu khu thời gian không xác định." Cổ Hàng nhìn Thai mi nghiêm túc hình dạng, biểu tình rất nghiêm túc, thế nhưng giải thích rất tỉ mỉ.

"Có thể phát lại sao." Thai mi gật đầu, ngồi gần hơn hình thêm chút nữa.

Cổ Hàng cười ẩn xuống một cái phát lại, hoàn toàn thể hiện mình là chủ ở đây.

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Làm Nữ Phụ Lạ Mụ Nhanh Nhẹn Dừng Mãnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 56: Con rể

Lần này xem lại chính là làm chậm lại tiết tấu cuốn phim, trên cơ bản đều là pha quay chậm, thời gian cũng kéo dài không ít.

Thai mi nhìn cửa người ta lui tới, thần tình không gì sánh được chuyên chú, phản ứng mơ hồ lam quang chiếu vào trên mặt nàng, có vài phần mộng lung mỹ cảm.

Cổ Hàng nhìn thoáng qua, nghĩ Mã tiểu thư lớn lên kỳ thực còn có thể, đương nhiên, đệ đệ hẳn càng thêm đẹp trai. Bất quá, mỹ nữ, không nên quá cần thiết đặc biệt chỉ có nhất phó trống rỗng từ mỹ nhân... Then chốt, còn phải nhìn vị này Mã tiểu thư chỉ số thông minh, đây chính là ảnh hưởng nghiêm trọng đời kế tiếp nhân tố...

"Không nhìn thấy nữ nhân người Mông Cổ xuất nhập." Thai mi đã bắt đầu cau mày, nhìn một chút trong tay vị kia Tô tiểu thư học sinh thời đại ảnh chụp, đây tuyệt đối là một người Mông Cổ nữ nhân, còn là điển hình tinh tế mỹ nhân.

"Cố tiên sinh, ta có thể hỏi ngay lúc đó Los Angeles cảnh sát là thế nào kết án?" Thai mi nhìn về phía Cố Hàng.

Cố Hàng nhìn nàng hơi mang theo khuôn mặt nghiêm túc, cũng có vài phần bất đắc dĩ, mở miệng nói: "Mã tiểu thư, người nên biết năm 1981 tổng thống nước Mỹ Ronald Reagan lên đài."

Thai mi có chút nghi hoặc, nói thật đi, người nào tổng thống lúc nào lên đài, nàng thật đúng là không rõ ràng lắm, bất quá, nàng vẫn gật đầu, ý bảo Cố Hàng tiếp tục nói.

"Ronald Reagan sau khi lên đài, đối người da đen chính sách làm rất lớn điều chỉnh. Nói cách khác, ngay lúc đó nước Mỹ, chủ nghĩa bảo thủ phục hưng thủ tiêu chủ nghĩa chủng tộc, dành cho quyền bầu cử cùng với đối trường học ban miễn thuế chính sách đều bị Ronald Reagan chính phủ hủy bỏ." Cố Hàng dừng lại một chút, "Tiêu thần là mỹ tịch Hoa kiều..."

Thai mi rót cuộc nghe rõ, gương mặt xinh đẹp thượng sinh ra vài phần tức giận, bởi vì kì thị chủng tộc, cũng vì vậy án kiện không đối phá án và bắt giam sở dĩ Los Angeles cảnh sát vội vã kết án?!

"Ngay lúc đó phán định, tự sát." Cố hàng tiếp tục nói, "Bởi vì Tiêu thần là ở nhà mình khí than trúng độc mà chết."

Khí than trúng độc... Giống như là nữ nhân thủ đoạn giết người... Bất quá, khí than?

Thai mi xoay người lại, nhìn về phía Cố Hàng: "Cố tiên sinh, người cho ta xem ngay lúc đó giải phẫu báo cáo không?"

Cố đi sừng sốt một chút, bất quá vẫn là đem giải phẫu báo cáo pho-tô-cóp-py món đưa cho nàng, Thai mi cúi đầu lật tới trong đó một tờ, thấy một hàng chữ, cúi đầu mỉm cười, quả nhiên, trong dạ dày có chút rượu, nhưng không có thuốc ngủ thành phần, cũng không có bữa cơm thực vật...

Nàng buông báo cáo trong tay, để cuộn phim một lần nữa xem lại, đến về tới tám giờ, lúc này đây, nàng không có chuyên chú tìm xem châu Á nữ nhân, mà là nhìn này hai người đồng hành vẽ tranh.

Chu vi mấy người đều chuyên chú nhìn về phía nàng, chỉ chốc lát, thai mi đem màn ảnh đứng ở một vị trí, chỉ vào trong hình hai người...song song nam tử nói:

"ta nghĩ là bọn hán."

"là nam nhân!?" Người thứ nhất nhảy ra phản đối là Nhan sâm.

"Người xem bên phải cái kia, so với bên trái cái kia tròn lùn một cái đầu chắc là vị kia Tô tiểu thư, mà bên phải cái kia, ta cảm thấy rất khả năng chính là Tiêu thần." Thai mi tỉ mỉ nhìn chăm chăm hai người, trong tay mang theo vài thứ, túi ny lon trên có siêu thị nhãn, "Tiêu thần trong dạ dày không có thuốc ngủ, cũng không có bữa cơm thực vật, đã có tương đối nhiều cồn. Hẳn làm một di dân không đến ba năm Hoa kiều, chín giờ tối còn không ăn cơm chiều rất không phù hợp người trong nước tập quán. Chỉ có thể cho rằng, hẳn đang đợi khách nhân, có lẽ cùng khách nhân cùng nhau về nhà, nếu như đối phương là nữ nhân nói, rất có thể là tự mình làm cơm, thậm chí ở Tiêu thần trước khi chết, hai người còn uống qua không ít rượu."

"Thế nhưng, nhìn xem hai người kia, bên trái cái này mặc như thế nghiêm nghiêm thật thật, còn là nam tử trang phục, người chứng minh như thế nào hán là nữ nhân, còn là Tô gia tiểu thư? Nếu như không có chứng cứ, ai sẽ tin tưởng người!" Nhan sâm nhảy ra phản đối, hán rốt cuộc cùng Thai mi tranh cãi.

Thai mi phi thường khinh bỉ nhìn Nhan sâm liếc mắt, nam nhân này, bốn cực kì!

Cố thuyền nhìn Thai mi đẹp trong đôi mắt của tất cả đều là đối Nhan sâm khinh bỉ, nhìn không được ho nhẹ một tiếng, đối Nhan sâm nói: "A sâm a, ai cũng biết cái này phương pháp ghi hình không thể làm chứng cứ, bằng không Los Angeles cảnh sát đã sớm bắt được hung thủ. Tổ... Mã tiểu thư chỉ là cung cấp một cái phương hướng, hơn nữa... Nàng đã vừa mới nói..."

Nhan sâm nhìn Cố thuyền nhất phó phụ xướng phụ tùy, theo khinh bỉ biểu tình, tức giận đến hung hăng ăn lường khóa cây nho, nữ nhân kia nói sao? Hay nói giỡn, đây là khinh bỉ thỉnh lược của hán còn là khinh bỉ sự thông minh của hán a!!

"Khụ." Cố hàng khẽ cười một cái, đi ra đánh giảng hòa, "A sâm, kỳ thực Mã tiểu thư cung cấp một loại suy đoán, người hiềm nghi Tô tiểu thư cùng người bị hại Tiêu thần quan hệ khả năng phi thường thân mật! Theo cái phương hướng này tra, chính là có thể tra được chúng ta mong muốn chứng cứ."

Vẫn không lên tiếng Mã lão cha đã đứng lên qua một bên gọi điện thoại đi, đoán chừng là liên hệ hán trước kia một ít đồng học, lý giải về Tiêu thần sinh tiền cảm tình gút mắt.

Cố thuyền hướng Thai mi nói: "Ta thử xem làm cho tra một chút A thị hai mươi bảy năm trước xuất ngoại ghi lại."

Thai mi gật đầu, bổ sung nhất câu: "Ừ, được rồi. Năm đó vị này Tô tiểu thư gia cảnh cũng không tốt, mà nàng là S đại sinh viên, sở dĩ, ta nghĩ nàng đi qua S đại xuất ngoại có khả năng phi thường cao, người có thể trước tiên tra một chút cái này, chính là có thể lui nhỏ một chút phạm vi."

Cố hàng nhìn ba người đều tự phân công công việc lu bù lên, nhìn nhìn lại bị đã kích đang đại ra Nhan Sâm, rất không phúc hậu nở nụ cười, tao bao nam

Nhan sắc mặt trong nháy mắt bạo hồng, cò một chút nhảy dựng lên, liền hướng hậu viện chạy. Thái mi kinh dị ngừng đầu, chỉ thấy người nào đó hồng thấu bên tai, không phải đầu, chống lại năng lực kém như vậy a...

Chỉ số thông minh thấp kỳ thực không là vấn đề gì, tỷ như Mã lão cha, hắn vẫn chứa thâm trầm, kỳ thực rất khả năng cũng là cái gì chưa từng minh bạch... Thế nhưng, chỉ số thông minh thấp còn muốn nhảy ra tranh cãi... Ừ, biến thân thành hầu cái mông Nhan sắc đại nhân chính là máu chảy đảm dè ví dụ sống a...

"Mã tiểu thư đối với phương diện này tựa hồ rất có nghiên cứu." Cổ hàng ngồi trên ghế sa-lon, trên đầu gối đồng dạng thả một ít tư liệu, hắn một bên xem, một bên thờ ơ hỏi.

"Cổ tiên sinh quá khen, nghiên cứu không gọi được, chỉ là thích xem trinh thám mà thôi, đều là viết nghiệp dư gì đó." Thái mi mỉm cười, nói thật, tại đây vị Cổ tiên sinh trước mặt, nàng mơ hồ nghĩ có áp lực, tựa như cùng trước kia thủ trưởng nói chuyện như nhau.

"Mã tiểu thư quá khiêm nhường. Nghe nói, trước Mã tiên sinh thiếu chút nữa bị oan uổng, cũng là Mã tiểu thư cảm giác được dấu vết." Cổ hàng giương mắt nhìn một chút Thái mi, biểu tình suy nghĩ sâu xa, mâu quang chuyển chú.

Thái mi trong lòng giật mình, tuy rằng chuyện này khả năng không lớn giấu giếm được Cổ hàng thế nhưng luôn cảm trong lời nói của hắn có ý khác.

"Đại khái thực sự là trinh thám thấy nhiều rồi... Ha ha." Thái mi chỉ có thể dùng loại này sứt sọ lý do cứng rắn chống.

Cổ hàng rõ ràng không tin, nhìn Thái mi đều nhanh cười đáp cò giật khuôn mặt, đột nhiên cảm giác được có vài phần chơi thật khá. Mã tiểu thư này, đối sự vật có rất bén nhạy cảm thấy lực, thế nhưng gặp dịp thì chơi ra vẻ lại rất yếu, đây quả thực không hợp lý, làm một nhà giàu tiểu thư, điều không phải hắn là phản một chút, tài tương đối thích hợp sao?

Bất quá, vị này gia đình nhưng thật ra thật đơn giản. Nghĩ vậy, Cổ hàng cũng không tự chủ ở trong lòng thở dài một hơi, chớ nói Cổ thuyền, mặc dù là hắn, đối với loại này giản đơn mà âm áp gia đình cũng tràn đầy hướng tới, nếu như Cổ thuyền thật là đang đeo đuổi tánh mạng hắn bên trong âm áp, hay là, làm nhìn hắn lớn lên, nhìn hắn thống khổ ca ca, chỉ có thể tuyển trách thành toàn hắn...

Thái mi cũng không biết vị này trong đầu của đã chuyển quá nhiều như vậy ý niệm trong đầu, nàng còn thần kinh căng thẳng, chờ vị này ra vấn đề kế tiếp, bất quá Cổ hàng lại đột nhiên ôn hòa hướng nàng cười cười, cái gì chưa từng hơn nữa. Thái mi rất kỳ quái, nhưng là thờ dài một hơi.

"Bảo bối!" nương kinh hoảng thanh âm bỗng nhiên từ lầu hai truyền đến.

Dưới lầu mọi người nhất thời ngừng đầu nhìn về phía vẻ mặt lo âu và hốt hoảng nương, Thái mi trực tiếp đứng lên: "Mụ, làm sao vậy?"

"Cầu Cầu... Ta vừa xem một chút, Cầu Cầu nhiệt độ cơ thể hình như rất cao, hắn có đứng hay không nóng lên a!" nương vài bước xuống lầu, sắc mặt lo lắng.

Thái mi nghe vậy, biến sắc, lúc nghe Tiểu An gọi điện trong thư phòng, nàng vẫn canh giữ ở Cầu Cầu bên người, khi đó hắn mới vừa ngủ, nhiệt độ cơ thể cũng rất bình thường, làm sao sẽ đột nhiên nóng rần lên!

Thái mi cũng không kịp hỏi kỹ, ba bước thành hai bước liền hướng trên lầu chạy, đẩy cửa phòng ra, liền thấy Cầu Cầu cuộn tròn ở trong chăn, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ không bình thường, còn phát sinh từng tiếng nói mơ. Nàng tiến lên thử một chút Cầu Cầu nhiệt độ, vừa chạm vào lại càng hoảng sợ, đã vậy còn quá nóng!

Thái mi ôm Cầu Cầu liền hướng dưới lầu chạy, quay l về phía o lắng Mã lão cha và nương nói một tiếng: "Cầu Cầu khả năng phát nhiệt, ta đưa

Hắn đi bệnh viện." Ngay lập tức đi ra ngoài chạy đi.

"Xe của ta ở bên ngoài, ta đưa người đi!" Cổ thuyền hô một tiếng, cũng trực tiếp đi ra cửa lái xe.

Cổ hàng nhìn thoáng qua đã mang bộ dáng tình yêu sâu sắc đệ đệ, cùng bên cạnh đồng dạng bất đắc dĩ Nhan sắc liếc nhau, cùng nhau thở dài.

Mã lão cha nhìn Cổ thuyền rõ ràng biểu lộ, nhìn nhìn lại Cổ Hàng và Nhan sắc biểu hiện, thoáng cái bùng tình đại ngộ. Thảo nào, thảo nào Cổ hàng sẽ đích thân tới cửa bái phỏng, thảo nào Cổ thuyền hội như vậy khuynh lực giúp hắn giải quyết Tổng cần du... Nguyên lai, nguyên lai... Mã lão cha nhìn đã lái xe ra tới đại môn chiếc xe, vừa cao hứng vừa thờ dài.

Cao hứng là nhà mình nữ nhi tuy rằng đại ngộ rồi người cận kề, nhưng vẫn là có một nam nhân tốt có thể hiểu được của nàng hảo, thờ dài chính là, cái kia nam nhân tốt dĩ nhiên xuất thân phức tạp lại hiền quý Cổ gia...

Ôi chao, con rể, nói một chút còn có thể, nếu quả như thật xảy ra, hắn đoán chừng phải bị kinh hách ra bệnh tim!

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Làm Nữ Phụ Lạ Mụ Nhanh Nhẹn Dững Mãnh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 57: Hôn trộm

"Cần du! Ngươi đã trở về."

Thấy vào cửa Tổng cần du, Bạch song cao hứng nghênh đón, tiếp nhận hần áo khoác, quan tâm nói: "Gần nhất bề bộn nhiều việc sao? Nhìn ngươi rất mệt mỏi hình dạng."

Tổng cần du nhìn nàng một cái, cực miễn cưỡng cười cười: "Có điểm chuyện phiền phức."

Từ gây ra chuyện xấu sau đó, Bạch song sẽ không có đi làm, gả cho Tổng cần du lúc, càng đơn giản làm toàn chức bà xã. Thế nhưng không nghĩ tới tự ngày đầu giá đại hội tới nay, Tổng cần du vẫn ngày ngò ở bên ngoài, hai đêm không về quá nhà.

Nàng cũng không biết trướng trầu tình hình cụ thể và tỉ mỉ, cũng không biết Tổng cần du hiện tại gần như bốn bề thọ địch, nàng duy nhất có thể nghĩ tới là, Tổng cần du có đúng hay không có tiểu tam... Đương nhiên, Bạch song sẽ không đem loại tâm tình này phóng ở trên mặt.

"Phiền lòng chuyện trước hết để ở một bên, hảo hảo nghỉ ngơi một chút, ta đi đem bữa cơm bưng ra!" Bạch song hờn dỗi đem Tổng cần du khinh đề xuống ghế sa lon, mình thì vào trù phòng.

Tổng cần du mấy ngày nay vì tiền bạc sự tình mệt mỏi, nguyên lai những quan hệ kia cũng không tẻ lắm ngân hàng lần này đều giữ thái độ xem tình hình cùng hần xã giao qua loa, Tô gia bên kia, Tô lão tứ vẫn là không có nhà ra, nói vậy cũng sẽ không sáng khoái xuất ra tiền đến. Hiện tại, hần hoàn cảnh thực sự tràn ngập nguy cơ!

Tổng cần du càng nghĩ càng giận, khởi công công trình còn có 1 ngày, hần thật muốn thống thống khoái khoái buông tha cái này công trình, thế nhưng vừa nghĩ tới sẽ bị Cổ thuyền kiểm một đại tiện nghi, hần ác tâm địa không được!

Không phải không thừa nhận, hần đối Cổ thuyền có quá mức căm thù và ghen ghét, một phần là bởi vì đối phương năm lần bảy lượt phá hư chuyện tốt của hần, một phần khác cũng là hần không cam lòng và tự ti ở quấy phá, hần không muốn thừa nhận, chính thất bại cấp một dựa vào tổ tiên che lấp nhĩ thế tổ!

Đặc biệt là mã Lý Tổ và cổ thuyền cùng nhau, dùng cái loại này thương cảm lại bề nghệ ánh mắt nhìn hần thời gian, hần hận không thể có thể đem hai người dẫm nát dưới chân, hung hăng, giẫm lên bọn họ tất cả, để cho bọn họ quỳ xuống đất, cầu xin tha thứ!

Nghĩ tới đây, Tổng cần du đem trên tay cái chén hung hăng đập một cái, biểu tình âm lãnh không gì sánh được.

"Loảng xoảng đương" một tiếng, tại trù phòng Bạch song bị lại càng hoảng sợ, vội vã chạy đến, liền thấy trên mặt đất tất cả đều là ly thủy tinh mảnh nhỏ, nước nóng cũng tràn đầy đất.

"Cần... Cần du." Bạch song lui hai bước, trong đã mất không thể tin nhìn về phía trước mắt nổi giận nam nhân, kinh khủng, không giải thích được... Thay phiên xuất hiện nàng trắng bệch trên mặt.

Tổng cần du cũng nhìn thấy Bạch song, hần muốn không chế tính tình của mình, nhưng nhìn trước mặt nữ nhân trắng bệch mặt, mảnh mai hình dạng, hần luôn luôn không tự chủ nhớ tới mã Lý Tổ cường ngạnh mà giễu cợt ngữ, xem thường ánh mắt chán ghét. Nếu như, nếu như hần bây giờ còn là Mã gia con rể... Nếu như, hần không có trong con tức giận cùng mã Lý Tổ ly hôn, cũng sẽ không chọc Mã thị, cũng sẽ không luân lạc tới bị Cổ thị và Mã gia tính toán... Hiện tại cũng tất nhiên là hoàn toàn bất đồng hoàn cảnh...

Tổng cần du hít sâu một hơi, xốc lên trên bàn áo khoác, liền hướng nơi cửa chính đi, mở cửa thời gian, dừng lại một chút, còn là nghiêng đầu thấp giọng nói một câu: "Ta đi công ty, ngày hôm nay không trở lại!"

Bạch song đứng run ở tại chỗ, sắc mặt càng thêm trắng, cả người lung lay sắp đổ, trong hốc mắt thủy sắc càng ngày càng đậm nặng. Nàng ngồi xổm xuống, tưởng muốn thu thập bề nát thủy tinh, thế nhưng, tay run run lại bị thủy tinh họa xuất nhất đại đạo lỗ hồng, nước mắt của nàng rốt cục không ngừng được, che mặt gào khóc, nước mắt lẫn vào máu loãng cùng nhau rơi ở trên sàn nhà, yêu dị mà bi thương...

Thiên ác luôn có báo, thiên đạo mới luân hồi, không tin ngẩng đầu nhìn, trời xanh bỏ qua cho ai?! Nói mặc dù có chút thô ráp, thế nhưng đạo lý trong đó lại mang theo số phận băng lãnh mà công chính dẫu vết.

Đương nhiên, thời khắc này Thai mi cũng cũng không tốt quá. Cầu Cầu bị bác sĩ chẩn đoán bệnh lý do cảm mạo đưa tới cấp tính viêm phổi, tuy rằng đúng lúc đưa tới bệnh viện, cũng ăn hạ sốt thuốc, thế nhưng Cầu Cầu nhiệt độ vẫn không thể đi xuống, Thai mi gấp đến độ xoay quanh, vây quanh Cầu Cầu, một đều không dám rời đi.

Hộ sĩ lai bang Cầu Cầu lau một lần còn, nói là có thể hóa giải bệnh nhân toàn thân khô nóng, đối hạ sốt có điểm hiệu quả. Thai mi tựa như bắt được người cứu mạng rom rạ, cách mấy giờ cấp Cầu Cầu toàn thân sát một lần còn, giúp hần vật lý hạ nhiệt độ.

Cổ thuyền cùng nương nàng cũng vẫn bồi ở Thai mi và Cầu Cầu bên người, giúp Thai mi cấp Cầu Cầu xoay người, giúp Thai mi đệ còn đệ thủy, vẫn làm đến mười một giờ đêm, Cầu Cầu nhiệt độ chậm rãi lui xuống đi.

Thai mi rất lớn thở dài một hơi, than ngồi ở phòng bệnh một bên ghế nằm thượng, cả người đều giống như mệt lả như nhau.

nuong giúp Cầu Cầu dịch hảo chẩn, đi tới, lo lắng nhìn về phía Thai mi: "Bảo bối, người đến bây giờ cũng chưa từng ăn cơm, mẹ bảo Quách tẩu làm cho người một điểm mang tới, có được hay không?"

Thai mi đứng lên, kéo mẹ nàng thủ, nói: "Mẹ, hiện tại cũng mười một giờ, người cũng mệt mỏi, đi về trước đi, cơm tối chuyện, tự ta hội giải quyết

nuong tự nhiên lo lắng, cau mày nói: "Như vậy sao được, buổi tối một mình người tại chỗ này, ta làm sao sẽ yên tâm..."

"Mẹ! Cha một người tại gia cũng sẽ lo lắng, người còn là sớm đi trở lại, cũng tốt làm cho hân an tâm!" Thai mi rất kiên trì, tiện tay cấp lão Tiểu gọi điện thoại, bảo hân tới đón nuong.

"Bá mẫu. Ta lại ở chỗ này giúp Tổ tổ, ngài yên tâm đi." Cô thuyền bỗng nhiên đi tới, nghiêm túc nói.

nuong nhìn về phía Cô thuyền, trên mặt lộ ra thần sắc kinh ngạc, nàng biết vị này Cô tiên sinh đang cùng Hưng đức hợp tác, gần nhất tới nhà số lần cũng tương đối nhiều lần, thái độ làm người khiêm tốn, năng lực cường, thể nhưng... Hân lúc nào cùng Tổ tổ...

nuong nhìn Thai mi, nhìn Cô thuyền, biểu tình càng ngày càng kỳ quái. Thai mi tâm hạ xấu hổ, giục nuong tự đi ra ngoài: "Được rồi, được rồi, ta cùng người đi ra bên ngoài chờ lão Tiểu."

nuong xoay đầu lại, còn muốn nói điều gì, nhưng bị Thai mi thúc đi ra ngoài. Cô thuyền nhìn tiêu thất ở khúc quanh mẹ con, cười cười, ngồi ở Cầu Cầu bên giường, sờ sờ trán của hân, thấy nhiệt độ hoàn bình thường, an tâm thoải mái ngồi ở ghế nằm thượng.

Thai mi lúc tiến vào, Cô thuyền lấy cho nàng cốc nước, thấy nàng tiến đến, cười hỏi: "Bá mẫu đi trở về?"

Thai mi rũ mặt mày, thấp giọng đáp: "Ừ."

Cô thuyền nhìn nàng, thần sắc khó lường, tự từ ngày đó ở trên đường gặp phải Bạch song và Tống cần du, hân ứng thừa câu kia kết hôn lúc, nữ nhân này các loại ẩn nấp hân, trước ở Mã gia, càng không cho hân một ánh mắt. Hân biết, nàng khẳng định minh bạch ý của hân... Thế nhưng, của nàng đáp lại cũng tránh né...

Cô thuyền có chút mất mát thở dài, ôn thanh nói: "Tổ tổ, người muốn không ăn cơm, ta đi bên ngoài mua cho người một điểm. Người cùng Cầu Cầu ngồi đợi một chút."

"Ừ." Thai mi tiếp tục cúi đầu, nhân thân tránh né.

Cô thuyền thật sâu nhìn nàng liếc mắt, xoay người đi ra phòng bệnh.

Thai mi đứng dậy đứng ở bên cửa sổ, nhìn Cô thuyền càng lúc càng xa bóng lưng, ngực nổi lên vì diệu sát ý. Gặp phải tra nam tiện nữ ngày nào đó, Cô thuyền một phen nói chọc thủng màng ngăn giữa hai người bọn họ, nàng muốn tiếp tục giả ngu cũng không được.

Cô thuyền vì nàng làm sự, nàng đều ghi tạc trong lòng, nói không cảm động nhất định là giả. Huống hồ nàng tính tình không tốt, khí chất lại càng như đông cận bá ngoại trừ mã Lý Tổ để lại pho đẹp túi da, nàng thật không biết chính có chỗ nào có thể để cho Cô thuyền động tâm.

Lại liên tưởng đến Cô thuyền vị đại ca, xem ánh mắt của nàng như vậy kỳ quái, rõ ràng cho thấy ôm khảo sát tâm tính... Thai mi chán chường ngồi ở Cầu Cầu bên giường, nhìn nhi tử ngủ say khuôn mặt nhỏ nhắn, lâm vào đại ra...

Cô thuyền mang theo bữa cơm và hoa quả trở về, liền thấy Thai mi ghé vào Cầu Cầu bên người đang ngủ. Hân mỉm cười, đem túi đồ để ở một bên, cúi đầu nhìn về phía không hề phòng bị nữ tử.

Mặt của nàng bán nghiêng lý, trong trẻo nhưng lạnh lùng ánh trắng vừa vắn chiếu sáng ở trên mặt của nàng, sần đặc da thịt trên mặt nàng dường như đêm thu sương trắng. Thanh tú mi vì vì tức, chẳng biết bị cái gì vây ở trong mộng, không được yên giấc.

Cô thuyền chống đầu, điểm nước son dường như con người không nháy mắt nhìn Thai mi, béo mập ấm áp thần no đủ mà tron bóng, chỉ là bị nó chủ nhân vì khe mỉm môi, lộ ra vài phần áp lực và khổ sát.

Ma xui quỷ khiến vậy, Cô thuyền vươn tay, nhẹ vô cùng nhẹ vô cùng xoa của nàng mi, hơi lạnh ngón tay đụng chạm đến nữ tử ấm áp gò má, dường như

Chợt hòa tan tình tuyệt, gây cho người nào đó bí ẩn mà vui mừng xúc động, loại này xúc động dường như run rẩy, bất rồi loạn đêm hè lý, không ngủ chi lòng của người ta.

Nhàn nhạt bóng ma rơi vào nữ tử bán trưng gò má thượng, không biết có phải hay không ảo giác, của nàng mi tựa hồ thật sự có trong nháy mắt nhẹ nhàng mở ra. Nam tử cúi người xuống, mang theo đầy lòng nổi lên nhiệt lưu, hôn lên nữ tử đậm sắc cánh môi...

Dưới ánh trăng tỏa ánh sáng dịu dàng phẳng phát ôm nhau người yêu, cái hôn này, ai từng xem đến, chợt, tâm động!

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Làm Nữ Phụ Lạ Mụ Nhanh Nhẹn Dững Mãnh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 58: Nếu như, đây là cự ly

Khi Thai mi tỉnh lại, trời đã sáng rồi, cánh tay của nàng cứng đờ như là không thể động, vừa nhấc lên, lại tê lại đau. Trên người đắp mền thảm, theo nàng đứng dậy, rơi xuống trên mặt đất. Thai mi xoa xoa mắt, quay đầu, Cầu Cầu hoàn hảo mà ngủ ở trên giường, lấy tay thử một chút nhiệt độ, đã hoàn toàn lui xuống.

Nàng thật dài thở phào một cái, đang muốn cầm lấy vải mền đi toilet rửa mặt một chút, nghiêng đầu, liền thấy nằm nghiêng ở trên ghế Cố thuyền. Cố thuyền vốc người dậy, thể nhưng thân cao cũng có nhất thước tám mươi mấy, rúc ở đây nhỏ nhỏ ghế trên, thấy thể nào thể nào không được tự nhiên.

Bết bát nhất chính là hấn dùng tay phải đệm ở sau gáy, đại khái là để tránh ánh sáng, đầu hoàn toàn lực nghiêng qua một bên. Thai mi hầu như có thể dự kiến người này sau khi tỉnh lại, cánh tay phải đau nhức như kim đâm cộng thêm nghiêm trọng bị sai cổ thương cảm hoàn cảnh... Nàng muốn cười, ngực lại xông lên tràn đầy cảm động.

Nàng đi tới, đem trên người cái mền trùm lên Cố thuyền trên người, mới vừa rồi xoay người đi toilet.

Thai mi lúc trở lại, Cố thuyền đã tỉnh, đang gấp lại chăn, thả lại đến trên giường, nhìn thấy nàng, có chút ngượng ngùng nở nụ cười: "Thật là, dĩ nhiên ngủ quên... Vốn có tưởng dậy sớm một chút, cho các người mua điểm tâm."

Thai mi ôn ôn liếc hấn một cái, mỉm cười: "Không có chuyện gì, mẹ ta khẳng định lo lắng, nàng hội mang theo điểm tâm tới được."

Cố thuyền nhìn Thai mi nụ cười ấm áp, đột nhiên không thích ứng sờ sờ ngực, nữ nhân này, đầu một hồi dùng loại này... Ừ, gần như ôn nhu giọng nói và đáng tuổi cười đến đối mặt hấn...

Điều này làm cho hấn nghĩ tới ngày hôm qua vẫn... Cố thuyền thân thủ, ngơ ngác vuốt ve môi của mình, sắc mặt dần dần thay đổi đến đỏ bừng.

Thai mi kỳ quái nhìn Cố thuyền cử động, mà cố thuyền tắc theo bản năng tròn mắt, tránh được Thai mi ánh mắt... Vừa nghĩ tới hấn tới hôm qua mà xui quỷ khiến dưới làm sự, hấn liền... Hấn lên... Xong đời, trên mặt thiêu cháy...

Cố thuyền xoay người, liệu mạng làm bộ trấn định nhìn về phía ngoài cửa sổ, ngực không ngừng cầu khẩn, đừng hỏi... Nghìn vạn lần đừng hỏi... Nếu như hỏi, hấn... Hấn... Hấn chỉ có thể thẳng thắn...

"Người..." Thai mi tiến lên một bước, Cố thuyền tim đập lộn xộn, không khí nhất tĩnh.

"Tổ tổ!" nương thanh âm từ cửa truyền đến, nàng mang theo hộp đựng thức ăn đi tới, thấy được bên cửa sổ Cố thuyền, cười nói, "Cố tiên sinh đã ở, vừa lúc, Quách tẩu làm bữa sáng, Cố tiên sinh nếu như không ngại, cùng nhau ăn một điểm."

"Hảo. Cảm ơn bá mẫu!" Cố thuyền mỉm cười đáp lời, ngực lại chột buột lòng, không biết là may mắn còn là thất lạc...

"Hảo hảo!" nương đang cầm hộp đựng thức ăn, về mặt cha mẹ vợ xem con rể biểu tình nhìn Cố thuyền, thực sự là nhìn thân cao, nhìn vóc người này, nhìn thái độ, nhìn phong độ này Tâm tắc, thực sự là càng xem càng thích...

nương đơn thuần tâm tư, cũng cái gì đều hiện ra mặt! Thai mi đã xấu hổ muốn đào hầm ngầm, len lén lòi mẹ nàng một phen, bắt đắc dĩ mẹ nàng hiện tại đã hoàn toàn rơi vào cha mẹ vợ nhân vật này không thể tự kiềm chế, còn cố ý đi lên trước vài bước nhìn kỹ một chút... Nương a, nữ nhi cho người quý!

Cố thuyền giả bộ đứng đắn mỉm cười, kỳ thực vụng trộm đối một tư thế, ừ, cái góc độ này hấn là có thể bày ra hấn bên ngoài ưu thế, cha mẹ vợ là sẽ nhìn bề ngoài chứ? Chuyện này là thiên đại hảo sự! Hấn nhất định phải để cho cha mẹ vợ đối với hấn bên ngoài ghen cảm thấy thỏa mãn, đương nhiên, hấn sẽ làm tương lai cha mẹ vợ đại nhân dần dần phát hiện, hấn các loại ghen đều là rất tốt!

"Mụ! Điểm tâm nếu không lấy ra nữa, sẽ lãnh rút!" Không thể tránh được Thai mi chỉ có thể kiên trì cắt đứt mẹ nàng thường thức nhân thần.

"Nga nga!" nương lập tức hựu ân cần bắt chuyện Cố thuyền, "Tiểu cố a, nhiều tọa a, đến ném thử Quách tẩu tay nghề."

Thai mi run lên, vừa còn là Cố tiên sinh, hiện tại hay Tiểu cố? Lão nương a, người tự nhiên bản lĩnh lúc nào học được!

nương đem hộp đựng thức ăn mở, lấy từng tầng từng tầng xuất ra. Đầu tiên là quý danh hộp giữ ấm chứa cháo gà nắm hương, sau đó là tiểu đĩa chứa ăn sáng, đều là nhan sắc khả quan: rau trộn tam ti, vị nhẹ nhàng khoan khoái, dấm chua cây cải củ cùng thanh dạ dày thức ăn chay, còn có vị ngọt sảo nặng một chút hương tiêu bột tí và cái khác một ít món điểm tâm ngọt. Sau cùng, nương cấp hai người rót một chén Quách tẩu tự chế hoa màu nước.

Thai mi nhìn tràn đầy một bàn, chưa phát giác ra nuốt một ngụm nước bọt, đây cũng quá nhiều, thì là hai người ăn, cũng ăn rất no... Lão nương a lão nương, chính là người ôm gì gì ý niệm trong đầu, nhưng cũng không cần rõ ràng như vậy ba... Khiến cho con gái người hình như không ai thêm lấy như nhau...

Cố thuyền đã từng ăn đều là kiểu dáng Âu Tây bữa sáng, đối với nương đa dạng phồn đa kiểu Trung Quốc bữa sáng còn là rất cảm giác hứng thú, cười nói thành "Cảm tạ" liền bắt đầu ăn. Thai mi vốn là một ăn cơm chiều, lần này càng đói bụng đến phải hoảng, cũng theo động chiếc đĩa.

nuơng về mặt hải lòng nhìn trước mặt hai người, đem hộp đựng thức ăn một lần nữa mở ra, phía dưới cùng một tầng là cho Cầu Cầu chuẩn bị cháo hoa, tiểu tử kia thoát nhìn còn muốn ngủ thật lâu, hay là trước không muốn xuất ra đến, miễn cho lạnh.

Đồ ăn thoát nhìn nhiều, thế nhưng hai người đều đói hai bữa ăn, sức chiến đấu tự nhiên là thỏa thỏa, chỉ chốc lát sau, cơ bản thấy đầy.

còn dư lại cuối cùng một khối hương tiêu, Cố thuyền vừa định đi gấp, bị kịch động phải đồng dạng đưa đưa Thai mi, hần thân sĩ thu hồi chiếc đĩa, hương Thai mi cười.

Thai mi ngăn cả người, tự dung có cảm giác lão phu thế, cùng nhau chiếu cố hải tử, cùng nhau ngủ đêm, cùng nhau ăn điểm tâm, thậm chí, cùng đi gấp đồng dạng một loại thức ăn, bên nhìn nhau cười...

Trời ạ, muốn điên rồi! Thai mi thật nhanh kẹp cuối cùng một khối hương tiêu, liều mạng cúi đầu, làm bộ chăm chú ăn cơm hình dạng. Cố thuyền muốn cười, nhưng vẫn là nhịn được, không có thể đem người hù chạy đều không phải...

Điện thoại di động rung động vang lên.

Cố thuyền vừa nhìn điện báo biểu hiện, thần tình nhất thời nghiêm túc ba phần: "A lương, chuyện gì?"

"Cậu chủ, ngày hôm nay công trình khởi công, Tổng cần du chính thức tiếp thủ cái kia công trình." A lương bên kia thanh âm tựa hồ có chút âm ỉ, như là công trường, "Mặt khác, nhìn chăm chăm Tổng thị người báo lại, Tổng cần du thay đổi một nhà tài liệu cung ứng thương, trải qua thăm tra, nhà kia công ty là bao da công ty, nếu nói tài liệu hoàn toàn không đạt tiêu chuẩn."

Cố thuyền cười lạnh một tiếng: "Đừng nóng vội, điểm ấy chứng cứ rất đủ, làm cho tiếp tục tránh khỏi Tổng cần du, cần phải một kích trúng hồng tâm!"

"vâng!" A lương ứng thừa nhất câu, "Cậu chủ, còn có một việc. Tô gia tiểu thư xuất ngoại ghi lại tra được, hai mươi bảy năm trước, vị này Tô Tinh Hạ tiểu thư ghi đồng xuất ngoại giao lưu, ngay lúc đó mục đích là New York, thế nhưng nước Mỹ bên kia thông nhau ghi lại biểu thị, Tô Tinh Hạ tiểu thư trên đường đi qua Los Angeles, thời gian vừa ăn khóp."

"Tốt!" Cố thuyền đứng dậy, "Chờ Mã tiên sinh bên kia tư liệu đi ra, cùng nhau giao cho cảnh sát. Về Tô gia tiền bạc sự, tra thế nào?"

"Tô gia tháng này tựa hồ CÒN không có động tĩnh, thế nhưng nhìn chăm chăm Tô gia lão tứ người truy tung đến lão Tứ công ty người gửi tiết kiệm có đại khoản tiền chảy vào, hoài nghi hần xuất thủ một nhóm hàng. Đã phái người đi nhìn chòng chọc, một ngày tra được manh mối, chúng ta hội lập tức chuyển giao cảnh sát." A lương trả lời.

"Ừ, không nên giao cho A thị cảnh sát, trực tiếp nặc danh gửi đến tình lý truy bắt trung đoàn." Cố thuyền trầm ngâm chốc lát nói.

"Minh bạch!" A lương cúp điện thoại.

"Thế nào? Có đúng hay không có chứng cứ." Thai mi cũng đi theo đến, thần tình nghiêm túc.

"Ừ, quả thật có một ít chứng cứ. Bất quá bây giờ thời cơ chưa tới." Cố thuyền bán một cái nút, tự tiểu phi tiểu, "Nếu phải xuất thủ, tự nhiên muốn đẩy địch nhân vào chỗ chết!"

"Người hoài nghi A thị cảnh sát?" Thai mi cũng nghe được câu kia trực tiếp giao cho truy bắt trung đoàn.

"Tô gia ở A thị nhiều năm như vậy, mỗi bút sinh ý đều xuôi gió xuôi nước, sở cảnh sát không ai, làm sao có thể?" Cố thuyền hỏi hột, dừng lại một hồi, quay đầu nhìn về phía Thai mi, ôn hòa nói, "Chuyện bên ngoài người chớ để ý, chuyên tâm chiếu cố Cầu Cầu, ta và Mã tổng sẽ xử lý tốt, yên tâm!"

"Ừ." Thai mi gật đầu, nhìn theo Cố thuyền ly khai phòng bệnh.

nuơng ở bên cạnh cười cong lông mi, có nhiều phu thế ăn ý a, nam chủ ngoại nữ chủ nội... Nếu như thân mật một điểm thì tốt hơn...

"Mụ!" Thai mi xoay người lại, sắc mặt đen kịt, "Nói đi, ba ba rốt cuộc cùng người nói lộn xộn cái gì?"

Nàng là tuyệt đối không tin mẹ nàng trong một đêm có thể hiểu thấu đáo mấy thứ này, cộng thêm sớm chạy tới nơi này xem con rể, xum xoe!

"Cái này, ba người cũng không nói gì..." nuơng cúi đầu, nhãn thần né tránh.

"Ba ba có đúng hay không nói, "Cố thuyền người trẻ tuổi này rất tốt, cùng nhà của ta tổ tổ rất xứng, mặt khác, đối Tô tổ và Cầu Cầu hình như rất dụng tâm" các loại nói!" Thai mi tiến lên một bước, nàng không cho phép mẹ nàng dùng như thế vụng về hành động định trò qua chuyện này đâu!

"Người thế nào... Ngạc!" nuơng có chút lúng túng che lại miệng, len lén dò xét liếc mắt triệt để mặt đen Thai mi, nhỏ giọng nói, "Kỳ thực ba người nói đúng là, ngày hôm qua người ôm Cầu Cầu xong ra thời gian, Cố thuyền biểu hiện rõ ràng rất lưu ý các người, hơn nữa, hần người này năng lực cũng quá thực rất mạnh, nhân khiêm tốn

"Đúng vậy, sở dĩ, lão nuơng người, vội vàng muốn đem nữ nhi gả đi ra?" Thai mi lại lên tiền một bước, nhãn thần bất thiện, khí thế dọa nhân.

"Cũng không phải... ta kỳ thực... Ta chỉ là..." nường lui về phía sau, đột nhiên bạo phát, "Ta đều không phải lo lắng người sao?! Cha người cũng nói Tổng cần du là một bạch nhãn lang, thương thương thể của người rất sâu, ta và cha người đều là sợ người từ nay về sau nản lòng thoái chí... Tổ tổ a, trên thế giới này nam nhân tốt vẫn là rất nhiều... Người muốn buông ra nhân giới, không nên bị một người tra cấp ảnh hưởng!"

Thai mi cười khổ, nàng có thể nói cái gì? Tổng cần du căn bản không ảnh hưởng tới nàng, nàng lo lắng căn bản không phải những... Mà là... Mà là... Nàng và Cố thuyền khoảng cách giữa hai người..

Thai mi thờ dài, ngồi yên ở ghế nằm thượng, nàng và Cố thuyền rõ ràng là hai người ở hai thế giới, bởi vì thời không thác loạn, dẫn đến mặt bằng bị bóp méo mới sinh ra trong nháy mắt cùng xuất hiện, thế nhưng về sau? Hết thầy đều hội trở lại quỹ đạo, hẳn hội quay về Hương Cảng, tiến nhập Cố thị, trở thành tin tức trong báo nhân vật phong vân... Mà nàng, đã định trước ở A thị, làm một sâu gạo, lăn lộn ăn, chờ chết...

Hắn không có khả năng ly khai cái thế giới kia, như nhau nàng không thích ứng được nhà giàu có đầu đá, đây là thế giới quy luật... Giai cấp tồn tại ý nghĩa a...

Đương nhiên, đây hết thầy cũng không có làm cho thai cô nương quán quýt lâu lắm, bởi vì, Cố thuyền nói thời cơ, rất nhanh thì tới!

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Là Nữ Phụ Lạ Mụ Nhanh Nhẹn Dừng Mãnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 59: Ai giấy dựa

Thứ hai, sáng sớm sáu giờ. Tổng thị phụ trách thành bắc công trình, như thường ngày bình thường khởi công. Đúng như dự đoán, khởi công bắt quá một giờ, người phụ trách liền bỏ vào công nhân rơi giàn giáo trọng thương tin tức. Người phụ trách luống cuống, tuy rằng trước tiên đưa công nhân đưa đến bệnh viện, nhưng là lại không có trước tiên đăng báo, hẳn tưởng, nếu như có thể chữa cho tốt công nhân, chuyện này tự nhiên còn là chuyện lớn hóa nhỏ, chuyện nhỏ hóa không!

Nhưng mà, chính là một cái chớp mắt chần chờ, tiết lộ Tổng thị đi bước một rơi vào vực sâu mờ mịt!

Ngày thứ ba, trên internet bắt đầu bàn tán truyện Tổng thị thành bắc công nhân rơi xuống giàn giáo tẩn số nhìn, tẩn số nhìn mặc dù là chụp hình, thế nhưng độ lớn của góc và lấy ánh sáng đều phi thường tốt, công nhân rơi, người chung quanh nhất tề hơi đi tới, cùng với sau một lát người phụ trách xuất hiện..., tẩn số nhìn phi thường tinh chuẩn đoạn ở chỗ này, lúc công nhân đưa đi bệnh viện đoạn ngắn cũng không có xuất hiện.

Tẩn số nhìn vừa ra, phát bình luận đều đạt tới đỉnh, nhất là, Tổng thị dĩ nhiên mưu toan che giấu cái này ngoài ý muốn, điều này làm cho công chúng phần nộ dị thường, truyền thông đã ở trước tiên đăng tin, tiêu đề càng dùng tới thật to "Hồi trách" hai chữ

Trong phòng làm việc, Tổng cần du hưng hăng đem đưa tin về thành bắc công trình vổ vào người tổng phụ trách trên mặt, gần từng chữ một: "Người cho ta hảo hảo giải thích giải thích! Vì sao công trường xuất hiện sự cố, toàn thành phố đều so với ta nói trước!"

Người tổng phụ trách cúi đầu, nhất câu lời cũng không dám nói, ngực được kêu là một cái ỳ khuất, chỉ có ngài là từ đưa tin lý biết đến sao? Hẳn cũng là từ trên internet biết đến được không?! Ai biết phía dưới cái kia người phụ trách hội như thế không có đầu óc!

"Nói a!" Tổng cần du trừng trừng mắt, thanh âm sáng giọng.

"phía dưới người phụ trách giấu diếm, thế nhưng hẳn trước tiên đã đem công nhân đưa đi bệnh viện, kinh qua cấp cứu, vị kia công nhân đã chuyển nhập phòng bệnh bình thường." Người phụ trách đã mồ hôi lạnh liên tục, thế nhưng không dám thần thủ đi lau.

"Công nhân đã không sao?" Tổng cần du giọng hơi chút chậm lại một điểm

"Là.. là, đã ở phòng bệnh bình thường, tiền thuốc men đều là công ty trả, tài vụ bên kia cũng đã chuẩn bị bồi thường..." Người phụ trách thờ phào một cái, may mắn chính còn là so với Tổng tổng sớm biết một chút, bằng không, giờ khắc này thực sự là phải xong đời.

Tổng cần du trầm mặc một hồi, phát tay một cái: "Người đi ra ngoài trước."

"Vâng!" Người phụ trách như được đại xá.

Tổng cần du trầm tư chỉ trong chốc lát, đánh một cuộc gọi nội tuyến: "Tương bí thư, lập tức liên hệ tuyên truyền bộ, đem công ty toàn quyền chi trả tiền thuốc men cùng với chuẩn bị bồi thường tin tức thả ra ngoài. Mặt khác, chuẩn bị cho ta vài thứ, ta muốn đích thân nhìn vị kia công nhân."

"Là!" Tương bí thư cúp điện thoại, mà bắt đầu liên lạc làm việc theo phân phó.

Ban đêm, Tổng cần du ở A thị đồng đảo truyền thông vòng vây hạ, mang theo an ủi phẩm, đi bệnh viện, đến rồi vị kia công nhân phòng bệnh. Công nhân không có tỉnh, nhưng người nhà của hắn ở. Tổng cần du ôn thanh lời nói nhỏ nhẹ trấn an ở đây người nhà, luôn mãi cam đoan, công nhân tiền thuốc men cùng với đến tiếp sau trị liệu, công ty đều muốn toàn quyền phụ trách, sau bồi thường cũng nhất định sẽ dựa theo pháp luật quy định đúng lúc tiền trả.

Đèn loang loáng "Ca ca" sáng lên, Tổng cần du ôn hòa thái độ, hợp nhân gia chúc khuyên giải an ủi chờ một chút đều bị toàn bộ hành trình ghi chép xuống, lên ngày thứ hai báo chí đầu đề. Dân chúng tức giận thoáng thờ bình thường một ít, công nhân không có mạng sống nguy hiểm, Tổng thị ứng đối thì thoả rất đúng chỗ, thậm chí Tổng thị lão bản đều tự mình ra mặt, quả thực không có gì có thể bói móc địa phương.

Trong bệnh viện, Thái mi nhìn qua báo chí Tổng cần du trương giả cười da mặt, đã cảm thấy từng đợt ác tâm, quay đầu sang, đối Mã lão cha nói: "Cái này thì xong rồi!"

"Đương nhiên không dễ yên." Mã lão cha ngồi ở một bên, vui tươi hơn hờ hững cấp Cầu Cầu gọt trái táo, "Nói thật đi, Tổng thị đưa ra hình ảnh còn rất đúng lúc, thế nhưng, nó vẫn đề nhiều lần, nội bộ hư thối không có thể như vậy mặt ngoài tô son trát phấn là có thể che giấu và giải quyết."

Thái mi không nói, đem báo chí ném cho Mã lão cha: "Như thế này mang về, đừng làm cho Cầu Cầu thấy được."

Mã lão cha nhận lấy, tiện tay nhét vào hộp đựng thức ăn dưới đáy, gặt đầu: "Đã biết, ta sẽ dẫn trở về."

Nhưng mà, hai người không biết là, mới vừa từ toilet đi ra ngoài Cầu Cầu, chính ngồi chồm hổm ở ngoài cửa, co lại thành nho nhỏ một đoàn, nghe đối thoại của hai người... Hắn đem khuôn mặt nhỏ nhắn chôn ở đầu gối, thấy không rõ thần sắc...

Thứ năm, vốn tưởng rằng sự tình đã kết thúc A thị dân chúng lại một lần nữa bị hạng nặng tin tức cấp kinh đến rồi, tin tức này đồng dạng leo lên A thị 《tân dân nhật báo》 đầu đề, cũng như trước cùng Tổng thị có quan hệ, nội dung đồng dạng là kính bạo, dân chúng căm thù đến tận xương tủy chuyện tình: Tổng thị khát nợ nhân công tiền lương!

Nói cho đúng, Tổng thị chỉ là giữ lại một bộ phận hắn là tiền trả cấp nhận thầu công ty phí dụng, cũng không cùng nhân công trực tiếp tương quan, thế nhưng, nhận thầu công ty cho rằng, Tổng thị không trả tiền, bọn họ đương nhiên liền phớt không ra tiền lương, chuyện này trách nhiệm ở Tổng thị!

《tân dân nhật báo》biên tập hiển nhiên đã làm rất nhiều điều tra, hôm nay đưa tin lý cận kề miêu tả Tổng thị cầm giữ tài chính con số và thời gian, phỏng vấn nhận thầu công ty người phụ trách, và mấy sinh hoạt tưng quẩn, cấp chờ tiền lương nhân công.

nhân công tiền lương vẫn là xã hội mẫn cảm khu, chuyện công nhân té ngã hôm trước còn chưa xong. Lúc này đây, không có gì ngoài tiền lương vấn đề, Tổng thị cao tăng một nhọc lừa dối đại chúng nghe đồn cũng càng ngày càng nhiệt!

Nhận thầu công ty mừng rỡ trốn tránh trách nhiệm, thậm chí giết giết nhân công đi Tổng thị đòi lương! Tổng thị cửa chính, trong đại sảnh thường thường ngồi mấy người tham dự thành bắc công trình dân công, bọn họ hoặc ngồi hoặc đứng, có mấy người cậy mạnh thậm chí trực tiếp ngồi ở trên lối đi, có người tẩy trang giày da, ăn mặc như thành phần tri thức ở cửa công ty lúng túng bị ngăn cản, tiền cũng không được thối cũng không xong, mỗi ngày đi làm thành ác mộng.

Bảo an càng thêm khó xử, mặc cho bọn hắn như vậy khốc lột om sòm hiển nhiên là thất trách, thế nhưng nếu như tiến lên can nhân... Phía ngoài truyền thông cũng đều chờ đợi như chụp được như vậy hình ảnh, làm không tốt lên TV, cấp công ty mang tiếng, như nhau cũng bị khai trừ.

Tổng cần du mỗi ngày tảo bạo phát giận, bí thư thất, các bộ trưởng, thậm chí tiến đến quét tước phòng làm việc a đi, không có một không bị hắn giận chó đánh mèo! Bết bát nhất chính là, hắn bắt nạt đơn giản xuất hiện, truyền thông, dân công đám đông theo hắn chạy!

Tổng cần du phần hận đem đồ trên bàn lại một lần nữa toàn bộ gạt ngã xuống đất, như chỉ thú bị nhốt ở trong phòng làm việc đi tới đi lui, nhân thần ác độc, về mặt nhân nhỏ, nguyên lai phó giả vờ ôn hòa tuần lảng từ lâu không gặp hình bóng!

"Tổng tổng..." Trương bí thư xa xa đứng ở cửa, kiên trì mở miệng, "Ngài ngày hôm nay cũng không quay về..."

"xem bộ dáng như vậy, ta có thể yên tâm trở về sao?!" Tổng cần du trừng Trương bí thư liếc mắt, một lát, phát phát tay, "Chuẩn bị đồ dùng hàng ngày, mấy ngày nay ta đều ngủ ở công ty."

Tổng cần du phòng làm việc của có một phòng xép, trên cơ bản tựa như phòng ngủ, cũng có thể được thông qua vài ngày. Hắn ngã xuống giường, bề ngoài mất trật tự, cà- vạt cũng bị hắn phiền táo xé đứt, hắn kinh ngạc nhìn ngẩng đầu nhìn đồng hồ, đã qua lúc tan việc, thế nhưng bên ngoài như trước nói nhao nhao ồn ào, những ký giả kia và dân công hiển nhiên cũng không có ly khai.

Phòng làm việc điện thoại vang lên, tổng cần du xoay người đứng lên, nhận nghe điện thoại.

"Tổng tổng, người xem, có muốn hay không muốn đem tạm trừ phí dụng trước tiên thanh toán, nhận thầu công ty bên kia hiện tại cũng là mỗi ngày đang thúc giục..." Lý bộ trưởng dừng lại một chút, nhỏ giọng nói, "Ta nghĩ, bọn họ chắc cũng là nghe được một ít nghe đồn, cho nên mới..."

Tổng cần du nắm chặt nắm tay, sắc mặt rất khó nhìn, tưởng xem hắn chề cười thôi, hiện tại hắn còn không có phá sản đâu, dĩ nhiên bắt đầu bỏ đá xuống giếng!

"Tổng tổng?" Lý bộ trưởng không nghe được tổng cần du trả lời, thử hỏi một câu.

"Ta đã biết..." Tổng cần du hai tay đã gân xanh nổi lên, hắn nỗ lực áp lực mình phần nộ, "Tiền cho bọn hắn, sau đó thông tri truyền thông, phát tin tức!"

"Là." Lý bộ trưởng cúp điện thoại, thần tình lại thật không tốt nhìn, hắn có dự cảm, sự tình không có kết thúc...

Loại cảm giác này, tổng cần du cũng có, từ đầu giá hội, đến tin tức trên đại chúng, rồi đến khắc trừ tiền lương, không, hay là sớm hơn... Đây là một vòng lại một vòng âm mưu, đẩy hẳn ban đầu một khối bài. Bọn họ, thậm chí không cần tự mình động thủ!

Tổng cần du càng nghĩ càng giận, hẳn chính là đi nhằm một bước a, không nên quá mức khinh thường, vì trả thù vài lời nói phải từ Cố thuyền cầm trong tay hạ thành nam công trình... Chỉ là sai rồi bước này a! Hẳn hung hăng một đám tạp ở trên bàn, bút máy đều theo hướng về phía trước nhún nhảy một cm

Hít sâu một hơi, tổng cần du ép buộc chính mình lãnh tĩnh, hẳn hiện tại phải dừng lại, phải làm cho cục diện này dừng lại, hẳn tuyệt đối không thể rơi xuống về sau bọn họ hy vọng kết cục lý!

Hắn cầm điện thoại lên, bấm một số điện thoại: "Trương bộ trưởng, kết thúc cùng hiện tại nhà kia cung ứng thương nhân hợp tác, không đạt tiêu chuẩn tài liệu lập tức triệt hạ."

"Tổng tổng?" Trương bộ trưởng ngẩn người, hẳn vừa đàm thoại, Lại thay đổi quê?

"Chuyện gần đây, người biết sao." Tổng cần du đốt điếu thuốc, "Có người ở chính ta, bọn họ đang ngó chừng Tổng thị công trình, nếu để cho bọn họ tra được tài liệu sự tình, sau đó thông đạo đi tới, chúng ta tự thực sự, hoàn toàn xong."

Đối phương trầm mặc chỉ chốc lát, mới chậm rãi ra: "Thế nhưng, Tổng tổng, tài chính làm sao bây giờ? Ba công trình kỳ hạn công trình thời gian không kém nhiều, đồng thời chống đỡ cả ba, chúng ta tuyệt đối làm không được..."

"Ta biết..." Tổng cần du hung hăng hít một hơi thuốc, mới thấp giọng nói, "Ta sẽ giải quyết. Người trước tiên theo ta nói đi làm đi."

"Là." Trương bộ trưởng tuy có nghi ngờ, vẫn là nhịn được.

Tổng cần du ngồi trên ghế làm việc, yên lặng hút thuốc, nhân thần một hồi quyết tuyệt một hồi bất đắc dĩ, thuốc lá cũng là một cây tiếp theo một cây, thẳng đến toàn bộ phòng làm việc đều khói mù lượn lờ, mùi huân nhân, hẳn mới chậm rãi cắt đứt điếu thuốc trên tay, chậm rãi đứng lên, bấm to Tứ thiếu điện thoại.

"Yêu, là Tổng tổng a, người gần nhất hẳn là rất bận rộn, thế nào còn có công phu gọi điện thoại cho ta a?" Tô tứ thanh âm nồng nặc trên tức và trào phúng

"Tô thiếu, ngày hôm nay gọi điện thoại cho người, thật sự là có việc muốn nhờ." Tổng cần du nắm điện thoại thủ nắm thật chặt, nhưng vẫn là thấp giọng, khá có vài phần ăn nói khép nép.

"Có chuyện gì? Nếu như là vay tiền coi như hết, nhờ Tổng tổng ban tặng, ta tình huống hiện tại cũng không khá hơn chút nào!" Tô tứ oán hận nói.

Cái này ngược lại cũng không phải là không có nguyên nhân, trả giá sự kiện sau đó, dò thám biết tin tức Tô gia tiểu thư và Tô gia Nhị thiếu gia, bắt đầu quay về Tô tứ châm chọc khiêu khích, nói hẳn cái gì "Anh mất thật tốt", cái gì "Rất sợ nhân gia không biết Tô gia có tiền" các loại, đưa hẳn tức giận đến quá!

Là trọng yếu hơn, mấy ngày gần đây Tổng thị gièm pha nhất kiện theo nhất kiện, tuy rằng hẳn lén đã cùng tổng cần du cắt đứt liên lạc, thế nhưng người bên ngoài như trước cho rằng Tô thị là Tổng thị chỗ dựa vững chắc, Tô thị mấy ngày nay cũng bị ký giả truy vấn Tổng thị tình huống, kinh động Đại bá phụ và cô.

Phiền muộn hơn chính là Đại bá phụ ở toàn gia trước mặt không nhẹ không nặng hạ hẳn mặt mũi, nói cái gì "Niên kỷ còn nhỏ liền theo ca ca tỷ tỷ nhiều học một ít, không cần vội vã ra bên ngoài sấm"! Là trọng yếu hơn cô không rên một tiếng, hiển nhiên là thâm chấp nhận!

tại sao có thể! Phải biết rằng, châm chọc khiêu khích không có gì, tạm thời không có quyền cũng không có gì, thế nhưng, hẳn tuyệt đối không thể bị đại tỷ và nhị ca dùng lấy cớ này cấp quan ở nhà, càng không thể phóng Nhâm đại bá phụ một nhà triệt để cầm giữ ở công ty!

Nghĩ tới đây, Tô tứ giận không chỗ phát tiết, ngoan thanh nói: "Tổng cần du, người liên lụy ta còn liên lụy thiếu sao? Ta ngày hôm nay đem lời để ở chỗ này, Tô thị và Tổng thị, ta Tô thành và người Tổng cần du không có bất cứ quan hệ gì!"

"Nếu như, ta cho người nhập cổ đông, trở thành Tổng thị lớn nhất đại cổ đông?" Tổng cần du khắc chế chính mình điên cuồng phần nộ và không cam lòng, dùng hết lượng thanh âm bình tĩnh nói.

"Người nói cái gì?!" Tô thành hiển nhiên càng hoảng sợ.

"Ta nói, ta nguyện ý cho người, trở thành Tổng thị lớn nhất cổ đông!" Tổng cần du nắm chặt lòng bàn tay, bên trong đã huyết nhục không rõ, hẳn một chữ một cái nói, thần tình quyết tuyệt.

Tô thành đã khôi phục lãnh tĩnh, hẳn cười cười, có chút cảm giác mát: "Tổng cần du, người đùa bỡn ta đâu? Còn là điên rồi!"

"ta không dám đùa giỡn người, cũng không có điên." Tổng cần du đồng dạng lãnh tĩnh, đây là nhất con đường nguy hiểm, nhưng là duy nhất lộ, "ta lời nói thật cùng Tô thiếu nói đi, chuyện gần nhất là có người ở chính ta. Mã đình khôn và cố thuyền liên thủ, muốn chính chết ta... Xin giúp đỡ Tô thiếu, là ta hiện tại đường ra duy nhất!"

"Làm cho ta trở thành lớn nhất cổ đông, thì tương đương với đem Tổng thị chấp tay cho ta, người thực sự khẳng định?" Tô tứ chơi trong tay bút máy, thần tình lại mang theo tính toán. Trước đây hẳn làm cho thuộc hạ lên lên bán trong tay một nhóm hàng, tiền còn đang ở hẳn công ty tài khoản nằm, trong này tạm thời hoàn không có bất kỳ người nào biết... Nếu như, dùng số tiền này cùng với hẳn hiện hữu tài sản, mua Tổng thị, hay là cũng là một phản kích lối ra...

"Nếu như cứng rắn chống xuống phía dưới, Tổng thị và ta đô hội hủy ở cổ thuyền và mã đình khôn trong tay. So với, nhưng Tô thiếu trở thành đại cổ đông, mà ta bảo lưu kinh doanh quyền, phải tốt hơn nhiều, không phải sao?" Tổng cần du dừng lại một giây, "ta Tổng cần du còn không có bản lĩnh kia có thể hãm hại Tô thiếu."

Tô tứ yên lặng chốc lát, mỉm cười nói: "Hào. Ta đáp ứng Tổng tổng. Nguyên chúng ta, hợp tác khoái trá!"

"Đương nhiên, hợp tác khoái trá!" Tổng cần du cười trả lời, cúp điện thoại, sắc mặt hẳn chợt âm trầm, này sinh ác độc giống nhau đưa điện thoại di động cố sức tap hướng góc tường, điện thoại di động nhất thời nát bấy!

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Làm Nữ Phụ Lạt Mụ Nhanh Nhẹn Dững Mãnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Tâm bệnh của Bạch Song

"Tổng phu nhân, người khỏe! Ta họ Lý."

Một gã mang kính mắt nam tử trẻ tuổi đứng lên, hướng trước mặt mang kính mắt lớn, mang theo túi nữ tử mỉm cười vron tay.

Vào phòng, Bạch song hiển nhiên thờ phào nhẹ nhõm, lấy xuống kính râm, đồng dạng vron tay ra, đơn giản hướng nam tử gật đầu: "Lý tiên sinh, người khỏe!"

Vị này Lý tiên sinh cười cười, mắt kiếng không gong ở dưới ánh đèn phản xạ ra tinh minh sáng bóng, hẳn đi tới, cấp Bạch song châm một ly trà, mới chậm rãi nói: "Tổng phu nhân, không biết ngài liên hệ chúng ta, là muốn điều tra chút gì?"

Bạch song nhấp một ngụm trà, tựa hồ có chút khản trương, tựa hồ ở quán quyết thế nào mở miệng, Lý tiên sinh cũng không cấp, mỉm cười nhìn về phía nàng.

"Là như vậy." Bạch song để ly xuống, hai tay đan chéo, "tiên sinh... Chính là Tổng thị Tổng tổng, hẳn gần nhất vẫn chưa có về nhà... Sở dĩ, ta chỉ muốn các người, nhìn, hẳn có đúng hay không... Ủ, có đúng hay không..."

"Có đúng hay không có tiểu tam?" Vị này Lý tiên sinh thôi thôi kính mắt, nét mặt hiểu rõ. Quốc nội trình thám nghiệp địa vị phi thường xấu hổ, rất nhiều đại án tử cảnh sát căn bản sẽ không làm cho trình thám nhúng tay, dân chúng đối trình thám tín phục trình độ cũng tương đối thấp. Cho nên, quốc nội trình thám tựa hồ cũng rơi vào rồi một vòng lẩn quẩn, trở thành nhà giàu có phu nhân điều tra trọng phu hương điểm gặp ở ngoài công cụ, cùng cầu tử không sai biệt lắm công tác...

"Làm sao người biết!" Bạch song đột nhiên thốt ra, có vài phần chim sợ cành cong ý tứ hàm xúc.

Tựa như Tâm vũ Tâm điểm tỷ muội nói, nàng mặc dù gả cho tổng cần du, cũng hoàn toàn dung không vào được thượng tầng xã hội, nàng duy nhất có lui tới một vị phu nhân, đồng dạng là tiểu tam, nhà này trình thám xã cũng là đối phương lời nói trong lúc đó đề cập tới. Lúc này đây, nàng thật sự là không có cách nào, chỉ có thể xin giúp đỡ trình thám xã.

"Phu nhân không cần khản trương." Lý tiên sinh đẩy một cái kính mắt, "Thực không dám đầu điểm, tới tìm chúng ta trình thám xã phu nhân thập có địa vịlaf điều tra trọng phu gặp ở ngoài vấn đề, tháng này chúng ta đã tiếp đãi bốn năm món."

"Là như thế này a..." Bạch song về mặt tái nhợt cười, có vài phần bị đánh vỡ bí mật xấu hổ.

"Như vậy, phu nhân có thể nói một chút, chồng người gần nhất cử động sao? Tỷ như khác thường địa phương, ta xem một chút có ta đầu mối gì?" Lý tiên sinh thẳng vào chủ đề, nhìn Bạch song nói.

"Hắn đương nhiên khác thường... Hẳn đã một tuần không về nhà..." Nói đến đây một câu, Bạch song thanh âm đột nhiên thấp, viên mắt lại bắt đầu hồng hồng

Lần đầu tiên đến bọn họ ở đây tới phu nhân đại thể đều là loại về mặt này, Lý tiên sinh hiển nhiên thường thấy loại tràng diện này: "Như vậy, năm ngày trước, các người là đều không phải cãi nhau cái?"

"Ngày đó lúc hẳn trở lại, sắc mặt không được tốt xem, thế nhưng ta một mực tại phòng bếp chuẩn bị bữa cơm, căn bản không cùng hẳn khởi xung đột, hẳn chợt đập vỡ cái chén, sau đó liền như vậy đi ra ngoài, vẫn không trở về, y phục và thứ khác chưa từng lấy đi!" Bạch song càng nói càng kích động, "Hắn mấy ngày nay thỉnh thoảng hội gọi điện thoại về, thế nhưng đều nói một câu, công tác bẽ bọn nhiều việc, ở nhờ ở công ty, cái khác cái gì cũng

không

mới. Ta thực sự, nghĩ, hẳn khẳng định có tiểu tam. Nhất định là!"

Lý tiên sinh chờ Bạch song tâm tình hơi chút tỉnh táo một điểm, cười nói: "Bạch tiểu thư, Tổng thị gần nhất là có chút không tốt nghe đồn, Tổng tiên sinh khả năng thực sự bận về việc.. Công tác. Bất quá, nếu như ngài quả thực cần ngài tiên sinh hành tung, chúng ta cũng sẽ hết sức trung thành vì ngài phục vụ."

"Này nghe đồn điều không phải đã đều giải quyết rồi sao? Cái gì công nhân rơi xuống giàn giáo, cần du hấn điều không phải tự mình đi nhìn rồi, còn có khác trừ tiền lương, gần nhất truyền thông cũng nói đã toàn bộ trả tiền, thế nhưng hấn vẫn vẫn nói với ta, bận bận bận! Hấn rốt cuộc là ở bận cái gì!" Bạch song vừa tức vừa cấp, nhân đều có chút run rẩy.

Lý tiên sinh uống một ngụm trà, thôi thôi kính mắt, không nói gì. Làm một chuyên nghiệp trinh thám, hấn đối Tổng phu nhân loại này nữ nhân cũng coi như so sánh giải. Có thể phòng bị một người nam nhân nhà giàu để làm người yêu, thậm chí cũng không ngại làm thiếp tam, thành công đã đi vợ người ta, bây giờ bắt đầu nhìn chăm chăm trượng phu, sợ trượng phu ở bên ngoài trăng hoa với nữ nhân xinh đẹp, suốt đời đều phải ở nơi này này nóng vội!

"Gia thế của ta, so ra kém mã Lý Tổ, đây là ta duy nhất so ra kém nữ nhân kia địa phương, ta thừa nhận!" Nói lên tổng cần du chuyện, Bạch song cúi đầu, bắt đầu mở máy hát, "Ta sợ là, cần du công ty gặp phải vấn đề, hấn sẽ nhớ tới mã Lý Tổ, hấn sẽ ghét bỏ ta không có gia thế có thể giúp hấn... Ta lo lắng, ta thực sự rất lo lắng điểm này..."

Lý tiên sinh tiếp tục uống trà, không cắt đứt Bạch song tự thuật, bệnh đa nghi không chỉ là đối trượng phu, đối với mình cũng là như vậy.

"Không, hấn sẽ không trở lại tìm mã Lý Tổ." Bạch song tự nhủ lẩm bẩm, "Mã gia, hấn sẽ không.. Thế nhưng, hấn có thể tìm người khác, đối, tìm khác có bối cảnh có gia thế nữ nhân. Đối, tiểu tam rất có thể là những nữ nhân kia, Lý tiên sinh, người trước hết truy tra cái này, chính là cái này!"

Lý tiên sinh nhìn có vài phần tố chất thần kinh Bạch song, tâm trạng không cho là đúng, loại này có tiền có thế nữ nhân hội nguyện ý làm không thấy được ánh sáng tình nhân? Đã sớm tới cửa đuổi đi người? Nhưng hấn vẫn lễ phép gật đầu: "Tổng phu nhân ngài yên tâm, giao cho chúng ta, chúng ta hội toàn quyền xử lý tốt!"

Bạch song phóng tâm mà lui về chỗ ngồi của mình, gật đầu: "Vậy là tốt rồi... Vậy là tốt rồi, ta đây toàn bộ giao cho các người..."

"Ừ. Tốt, chúng ta hội mau chóng đem tin tức đưa đến phu nhân ngài trên tay, cũng sẽ vì ngài bảo mật!" Lý tiên sinh đứng dậy, "Đây là chúng ta chức nghiệp hành vi thường ngày!"

"Hào hảo!" Bạch song cũng tưởng đi theo đến, chợt nghĩ đến cái gì, lúng túng lại ngồi trở lại, "Cái kia, Lý tiên sinh, ngài đi trước, ta ngồi nữa một chút."

Lý tiên sinh hiểu rõ gật đầu, xoay người ly khai. Qua một lúc lâu, Bạch song mới mang thượng kính râm, từ cửa sau của tửu điểm bỏ đi.

Khúc quanh, mắt kiếng không gọng lóe lóe, đã rời đi Lý tiên sinh chuyển đi ra, nhìn Bạch song rời đi bóng lưng, cười cười, bấm một số điện thoại: "Cố thiếu, Tổng phu nhân tìm chúng ta điều tra chồng của nàng."

Cố thuyền đang ở bệnh viện cùng Thai mi, nhận được điện thoại hấn xoay người đi tới phòng bệnh ngoại, thấp giọng: "Giúp nàng tra, những chuyện không quan trọng đều cho nàng, về phần tiểu tam... Nàng nếu hoài nghi, để tổng cần du bị định tội danh này đi."

Lý tiên sinh thôi thôi kính mắt, nở nụ cười: "Là, Cố thiếu yên tâm."

"Được rồi." Cố thuyền xoay người, nhìn trong phòng bệnh chuyên tâm cấp Cầu Cầu đọc chuyện xưa Thai mi, ôn hòa nở nụ cười, "Ta bỗng nhiên có tốt hơn chủ ý..."

Lý tiên sinh nghe trong điện thoại cố thuyền thanh âm trầm thấp, âm thầm sợ hãi than, tức là đối phương mưu kế, lại vì đối phương ngoan tuyệt: "Cố thiếu, chúng ta hội dựa theo ngài nói làm."

"Ừ, Hương Cảng bên kia ta đã chào hỏi, ít ỏi sinh ý, các người cũng có thể đi Hương Cảng đăng kí phát triển. Ta tin tưởng, lấy Lý tiên sinh năng lực, tất nhiên có thể ở Hương Cảng khai sáng ra thuộc về mình thiên địa." Cố thuyền thấp giọng nói.

Lý tiên sinh hiển nhiên vô cùng hưng phấn, hấn tận lực áp lực trong lòng vui sướng, trấn định nói: "Đa tạ Cố thiếu. Ngài yên tâm, chuyện của ngài, chúng ta chắc chắn đem hết toàn lực!"

Cố thuyền "Ừ" một tiếng, cúp điện thoại, đi vào phòng bệnh, ngồi ở Thai mi băng ghế bên cạnh, lặng lẽ nhìn hai mẹ con hồ động. Cầu Cầu hăng hái tựa hồ không lớn cao, có chút mệt mỏi, Thai mi phí hết tâm tư nói cho hấn cố sự, giảng chế cười, tiểu tử kia mới sống động một điểm, khuôn mặt nhỏ nhắn cũng hồng nhuận một ít.

Thai mi thở phào nhẹ nhõm, quay đầu, liền thấy cố thuyền yên lặng nhìn nàng, cũng không biết nhìn bao lâu, nàng hơi có chút xấu hổ: "Làm sao vậy?"

"không, không có gì." Cố thuyền ôn hòa cười cười, hấn cũng không tính nói đem chuyện này nói cho Thai mi. Làm một nam nhân tốt, chính là muốn vì người trong lòng chuẩn bị hảo tất cả, bất luận là làm cho đối phương lo lắng sầu lo, hãy để cho đối phương bày mưu tính kế, đều không phải là hấn Cố thuyền tính cách.

Người hấn yêu, sẽ hưởng thụ trên đời này tốt nhất tất cả, thuần túy sạch sẽ tất cả. Mà hấn, sẽ đem tất cả bêu xấu công kích, dơ bẩn tính toán, toàn bộ, thanh lý sạch sẽ!

"Thúc thúc, người dẫn theo lần trước tranh châm biếm sao?" Cầu Cầu quay đầu, đôi mắt nhỏ thần sáng quắc nhìn về phía cổ thuyền.

"Đương nhiên!" Cổ thuyền biến ma thuật tựa như từ phía sau lưng rút ra một quyền tranh châm biếm, hoảng liểu hoảng, "Thực sự là hạ tập nga!"

"Thật tốt quá!!" Cầu Cầu lấy tới, vui vẻ bắt đầu xem, nhìn một hồi, như là nghĩ tới điều gì, nhanh chóng lật tới một trang cuối cùng, khuôn mặt nhỏ nhắn cúi thành khổ qua trạng, "Thúc thúc, quyền này vẫn là không có xong xuôi!!"

"Ân hừ, đệ tam sách, thúc thúc ngày mai mang cho người nhiều!" Cổ thuyền thân thủ sờ sờ Cầu Cầu đầu.

"Không nên lạp! Ta nghĩ một lần nhìn xong.." Cầu Cầu dùng tiểu cầu vậy nhấn thần đáng thương nhìn về phía cổ thuyền.

"Không được!" Lần này thai mi nghiêm mặt, "Người ngày hôm qua quyền kia liền thấy hơn tám giờ, ngày hôm nay cũng tới đa đến tám giờ!"

"Mụ mụ!" Cầu Cầu đá đá chân, làm nũng nói.

"Được rồi được rồi, sau đó thúc thúc hội mỗi ngày đều mang cho người một quyền, người mỗi ngày đều có thể xem, thật tốt a! Nếu như một lần đều xem xong rồi, hạ

Thứ nhìn cái gì chứ?" Thai mi kháp hấn khuôn mặt nhỏ nhắn, mở ra đầu giường đèn, phương tiện Cầu Cầu xem tranh châm biếm.

"Được rồi..." Tiểu tử kia kéo dài thanh âm, tiếp tục đáng thương coi chừng Cổ thuyền, "Thúc thúc, người ngày mai nhất định phải đứng giờ nhiều, nhất định phải đứng giờ nga!"

"Hảo! Thúc thúc nhất định đến đứng giờ!" Yêu cầu này chính là hợp lòng Cổ Thuyền, giao hoạt giao hoạt Cổ công tử cười đến nhìn xem không thấy mắt.

"Người đi về trước đi, gần nhất chuyện của công ty cũng rất bận rộn. Ta tại đây cùng Cầu Cầu là được!" Thai mi đối cổ thuyền nói, người này đã ở chỗ này ngày người nhanh bốn giờ, không cần làm việc?

"Tốt lắm, ta đi trước. Quách tẩu buổi tối sẽ tới sao?" Cổ thuyền cầm lấy áo khoác của mình, hỏi một câu.

"Ừ, nàng sẽ tới giúp một tay. Người yên tâm đi xử lý chuyện của mình." Thai mi đứng lên, đưa cổ thuyền tổng xuất môn.

Cổ thuyền dừng lại một chút, quay đầu sang, thân thủ sờ sờ thai mi đầu, nhấn thần ôn nhu: "Không nên quá mệt mỏi, người cũng ngủ sớm một chút!"

Thai mi sững sờ ở tại chỗ, sắc mặt chột đỏ bừng, rất nhỏ giọng nói: "Hảo."

Cổ thuyền nhìn thai mi hồng thấu cái lỗ tai, trong lòng khê nhúc nhích, bất quá vẫn là nhịn xuống, mỉm cười: "Ta đi."

Thai mi tiếp tục đỏ mặt, gật đầu: "Ừ. Trên đường cẩn thận."

Nhìn cổ thuyền đi xa, thai mi đưa tay sờ sờ ngực, lại vỗ vỗ khuôn mặt, thẳng đến cảm giác thật nóng lui xuống đi, nàng thờ phào một cái, xoay người trở về phòng bệnh.

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Làm Nữ Phụ Lạ Mặt Nhanh Nhẹn Dùng Mãnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 61: Bắn chết

"Tổng cần du ngừng nhóm kia tài liệu kém?" Cổ thuyền lấy ngón tay đập mặt bàn, tự tiểu phi tiểu.

"Đúng vậy, không chỉ có như vậy. Tổng cần du gần nhất tựa hồ cũng không có sẽ tìm quá các ngân hàng lớn, tựa hồ hoàn toàn không vì tài chính lo lắng." Trong điện thoại A lương đồng dạng có chút nghi hoặc.

Lần đầu tiên bước vào cổ thuyền phòng làm việc Mã lão cha vốn có đang nhìn trên tường tranh chữ, nghe được câu này, cũng kinh ngạc xoay người lại.

"Đã biết. Người truy lùng Tổng thị tình huống, ta bảo Nhan sâm tra một chút Tổng thị tài chính chảy vào tình huống!" Cổ thuyền trầm tư một hồi, đối A lương nói.

"Là."

Cố thuyền cúp điện thoại, nhìn về phía Mã lão cha: "Mã tổng, tổng cần du nguy cơ tựa hồ tạm thời không có."

"Làm sao có thể?" Mã lão cha cau mày, có vài phần bất khả tư nghị, "A thị mấy nhà ngân hàng lớn ta đều chào hỏi, sẽ không mượn tiền cấp Tổng thị, Tô canh không thể nào biết để ý tới tổng cần du, hẳn còn có thể có cái gì tài chính con đường?"

Cố thuyền lắc đầu, thần sắc lãnh đạm: "Tạm thời còn không rõ ràng lắm, bất quá, trong thời gian ngắn gom góp lớn như vậy khoản tiền, đều không phải chợ đêm mượn tiền, chính là phi pháp góp vốn, sẽ..."

Cố thuyền dừng lại một hồi, chậm rãi lắc đầu: "Cuối cùng một loại hẳn là không thể nào đâu... Yếu tố bỏ lớn như vậy hành động, đây chính là..."

"Người là nói, tổng cần du có thể sẽ bán công ty cổ phần?" Mã lão cha suy tư một hồi, ngừng đầu ngưng trọng nói.

"Tổng cần du nên biết chúng ta ở đối phó hẳn, không phải hẳn không có khả năng nhanh như vậy liền triệt hạ nhóm kia có vấn đề tài liệu." Cố thuyền như có điều suy nghĩ, "Sở dĩ, vì để tránh cho bị chúng ta bắt được hẳn chân đầu, hẳn tuyệt đối sẽ không đi làm có thể sẽ bị pháp luật chế tài chợ đêm mượn tiền và phi pháp góp vốn chuyện như vậy, có khả năng nhất, chỉ có thể là bán công ty cổ phần..."

"Nếu như muốn gom góp đủ hẳn cần tiền, có thể Tổng thị bây giờ cổ giới..." Mã lão cha bị kinh lại càng hoảng sợ, "Cái này cũng... Đây cũng quá không cần thiết, tổng cần du điên rồi! Bán ra nhiều như vậy công ty cổ phần, tuyệt đối sẽ uy hiếp được hẳn không chế cổ quyền! Không thể nào đâu!"

"Người bình thường hẳn là cũng sẽ không. Thế nhưng tổng cần du người như vậy, khó nói..." Cố thuyền nhíu mày, người đàn ông này, tuy rằng nhân phẩm thái độ làm người có khinh thường, thế nhưng tâm tính lại có vài phần kiêu hùng âm ngoan, làm ra loại sự tình này có khả năng không phải là không có.

"Nếu là như vậy, chúng ta chuyện lúc trước đều không phải làm không công sao?" Mã lão cha phi thường mất mát thờ dài.

"Vậy cũng vị tất!" Cố thuyền vừa nói vừa đứng lên, cấp Mã lão cha chén nước.

Mã lão cha nhìn tự mình cho hẳn rót nước cố thuyền, bị lại càng hoảng sợ, nghiêm trọng chân tay luống cuống. Cố thuyền thấy thế cười cười: "Ngài là trưởng bối, ta làm như vậy là phải!"

Mã lão cha động động thân, nói cái gì đều nói không nên lời, nhưng vẫn là có thể nhìn ra nét mặt già nua có chút hồng, hiển nhiên xấu hổ được ngay.

Cố thuyền nhớ tới thai mi đồng dạng thoáng cái ngưng ngừng mặt đỏ bừng, mỉm cười, cha con thật giống nhau!

Hắn ngồi trở lại đảo bàn làm việc của mình, không để cho Mã lão cha tạo thành áp lực: "Mã tổng, ta đã bảo A lương bọn họ tiếp tục nhìn chăm chăm Tổng thị, tổng cần du tài chính chảy vào, ta cũng sẽ tiếp tục truy tung. A thị có thể chống đỡ lớn như vậy khoản tiền xí nghiệp có thể đem được trên đầu ngón tay, ta nghĩ truy tra ra sẽ không có cái gì độ khó."

"Ừ. Vậy làm phiền cổ tổng." Mã lão cha suy nghĩ một chút, nói, "Tô gia chuyện bên kia, có đúng hay không hoàn phải tiếp tục truy tra?"

"Đương nhiên, tô gia sự tình không thể hoãn lại." Cố thuyền dừng lại một chút, "Nói như vậy đứng lên, có thể hay không thật ra thì vẫn là Tô thị? Tổng cần du có thể trong thời gian ngắn liên lạc với, sợ rằng thật đúng là chỉ có Tô thị, hơn nữa, tô tứ vừa bán một nhóm hàng, người gửi tiết kiệm thượng vừa lúc có tuyệt bút tiền mặt! Tuy rằng hợp làm cái gì, tô tứ không chắc nguyện ý, thế nhưng, nếu như có thể nắm giữ không chế cổ phần nói... Cái tiện nghi này, Tô tứ không có khả năng không chiếm!"

"Nói như vậy, Tô gia thoát không khỏi liên quan!." Mã lão cha tức gương mặt, "Tiêu thần vụ án, ta đã điều tra đến, hẳn đi nước Mỹ trước, đã từng đảm nhiệm qua vị này Tô tiểu thư chỗ trợ giáo. Bọn họ nhất định là biết. Vị kia Tô tiểu thư năm đó đồng học, ta cũng truy xét được, các năng thừa nhận, Tô tình hạ có một năm chưa từng ở tại trong túc xá, đồng học chỉ biết là nàng ở bên ngoài mượn phòng ở, thế nhưng ở nơi nào, cùng với cùng ai cùng ở, cũng không có ai biết!"

"Trong khoảng thời gian này, vị này Tô tình Hạ tiểu thư khả năng làm lúc đó buôn lậu thuốc phiện tập đoàn người nào đó tình nhân." Cố thuyền nói tiếp.

"Đôi. Chắc là, Tiểu an bọn họ đã khóa được mấy người vị này Tô tình Hạ tiểu thư bị bao dưỡng khả năng nơi, nói không chừng, là có thể bắt được chứng cứ xác thật, chứng minh vị này Tô tình Hạ tiểu thư và năm đó buôn lậu thuốc phiện tập đoàn hữu quan, cũng cùng bị giết Hoa kiều có quan hệ!"

"Không chỉ có như vậy, nếu như có thể bắt được Tô gia hiện tại độc phiến chứng cứ, mới thật sự là một kích trí mạng!" Cố thuyền đứng dậy, "Lại nói tiếp, A quang bọn họ đang ở truy tra Tô tứ xuất thủ nhóm kia hàng, không biết có hay không bắt được tin tức gì."

Vừa khéo chính là, điện thoại vừa lúc đó vang lên.

Cố thuyền nhìn một chút điện báo biểu hiện, đối Mã lão cha cười cười: "Nhắc Tào Tháo, Tào Tháo đến a, A quang điện thoại."

"Cậu chủ, chụp hình đến rồi Tô tứ nhóm kia hàng giao dịch hiện trường, ở đồng thành kho hàng bỏ hoang!" A quang nói chuyện thanh âm nhỏ vô cùng, "Ta và A hạ bị phát hiện..."

"Bọn họ ở nơi nào!"

"Mau đuổi theo!"

"Phanh!"

...

Trong điện thoại đột nhiên truyền đến thanh âm huyền ảo, còn vang lên tiếng súng, A quang thanh âm của cũng trong nháy mắt tiêu thất..."A quang!" Cổ thuyền lên giọng, hô một tiếng, bên kia vẫn là không có phản ứng.

Sắc mặt của hắn nhất thời trầm xuống, thật nhanh bấm lách một chiếc điện thoại: "A lương, A quang bọn họ ở đông thành kho hàng bỏ hoang bên kia bị người của Tô gia vây công, người bên kia lân cận, nhanh dẫn người tới!"

"Làm sao vậy!?" Mã lão cha cũng ý thức được sự thái nghiêm trọng tính, thoáng cái đứng lên.

"Không có ý tứ, Mã tổng, truy tra người của Tô gia xảy ra chút sự, ta hiện tại muốn chạy tới!"

Cổ thuyền vớ lấy chìa khóa, liền hướng ngoài cửa chạy, vừa đi còn vừa gọi điện thoại: "A sâm, lập tức thông tri A thị cảnh sát, đông thành kho hàng bỏ hoang có thuốc phiện giao dịch, muốn cảnh sát lập tức đến bên kia!"

Nhan sâm ngăn người, lập tức lập tức hiểu, lạnh lùng nói: "Ta đã biết, lập tức dẫn người tới, chính người cẩn thận!"

"Hảo!" Cổ thuyền cúp điện thoại, một cước đem chân ga đạp, xe như là mũi tên liền xông ra ngoài!

Cổ thuyền một đường bay nhanh, đèn đỏ cũng không đoái hoài tới, A quang và A lương đều là Hương Cảng tiền cảnh đội g4 thành viên, các hạng năng lực đều rất mạnh, bằng không, hắn cũng sẽ không để cho bọn họ đi thăm dò vụ thuốc phiện giao dịch loại sự tình này. Thế nhưng, trong tay đối phương có súng, đây là uy hiếp lớn nhất!

"Cậu chủ, đông thành núi hoang khu tìm được rồi A quang rơi xuống điện thoại di động, hắn là ở phụ cận đây!" A lương ngữ tốc cực nhanh, vừa gọi điện thoại vừa hướng về phía trước cấp tốc đi tới, "Cậu chủ! Tìm được bọn họ! Ngay núi hoang khu!"

A lương đã cúp điện thoại, hiển nhiên cũng gia nhập tranh đấu trong, cổ thuyền hung hăng đánh chuyển hướng, trực tiếp xen vào một cái hẻm nhỏ, không quan tâm về phía đông thành bên kia chạy như bay!

Cổ thuyền đến, A quang và A lương bọn họ đã cùng đối phương lẫn lộn đấu ở tại cùng nhau, đối phương hơn mười nhân, khoảng chừng có bốn người mang súng, cổ thuyền len lén tiếp cận,, bỗng nhiên thoát ra, đánh vào cổ một người trong đó, thoáng cái đem hắn đánh cho bất tỉnh, hắn đoạt người nọ súng trong tay,

"Bang bang phanh" tam thanh, tinh chuẩn đánh vào ba người cầm súng!

Tam khẩu súng hầu như đồng thời rơi xuống, A lương đám người nhất thời đánh về phía mất đi súng ống ba người, những người còn lại thấy tình thế không ổn, nhất thời thật nhanh tứ phía tản mát.

"Phanh!" Lại một tiếng súng vang, một tên đã chạy trốn tới xa xa đôi mắt nhỏ nam nhân bỗng nhiên từ sau nơi hông rút ra một phen cực kỳ khéo léo thương, đạn hướng về cổ thuyền cấp tốc đi!

A lương sắc mặt đại biến, hung hăng đem cổ thuyền đẩy ra, mình cũng thuận thế ngã xuống, thế nhưng rốt cuộc còn là chậm một bước, đạn bắn ra trung vai!

"Dừng tay! Cảnh sát!" Nhan sâm bỗng nhiên hét lớn một tiếng.

Nghe được thanh âm này, nguyên lai tứ tán chạy đi trùm buôn thuốc phiện môn chạy trốn nhanh hơn, vài cái không có thân ảnh vào sơn lâm!

"Bang bang!" lại hai tiếng súng vang lên!

Đang cùng trùm buôn thuốc phiện triển đấu A Hạ ngã xuống, cổ thuyền thấy được, nhất thời giận dữ, mâu quang băng hàn quay đầu, nhìn hướng người tới!

Nhan sâm bên người chạy nhanh nhất một người cảnh sát, đối mặt cổ thuyền đường nhìn, hắn súng trong tay tựa hồ nhưng có dư thừa, vừa nổ hai phát súng người, đứng là hắn!

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Làm Nữ Phụ Lạ Mụ Nhanh Nhẹn Dũng Mãnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 62: Lấy thân phạm hiểm? Chớ đùa

"Vị tiên sinh này, ngài không có sao chứ!" Phía sau một người cảnh sát chạy tới, đi tới cổ thuyền và a lương bên người, nâng dậy vai bị thương a lương, "Xe cứu thương lập tức tới ngay!"

A lương đề xuống vai, lắc đầu, biểu thị không quan hệ. Cảnh sát kia đem a lương giao cho cổ thuyền, chính theo những cảnh sát khác đuổi theo đào tẩu trùm buôn thuốc phiện.

Cổ thuyền đỡ a lương đứng ở bên cạnh, a hạ đỡ a quang, a quang bắt đầu cũng bị đạn đánh trúng.

Nhan sâm vội vã tiến lên, nhìn hai người cũng không có vết thương trí mệnh, thoáng thờ phào nhẹ nhõm: "Đã vừa mới thông tri xe cứu thương, hẳn là lập tức sẽ tới! Đợi lát nữa, ta bồi bọn họ đi bệnh viện, người lưu lại xử lý chuyện nơi đây."

Nhan sâm ý có điều ngón tay địa liếc mắt một cái phía sau hẳn vừa nổ súng vị cảnh sát kia, thấp giọng: "Vừa cái kia trùm buôn thuốc phiện, rõ ràng đã nhanh bị a hạ bắt ở, không nghĩ tới người này đi nhiên nổ súng... Đáng tiếc, ta không có ngăn cản kịp!"

"Không có việc gì." Cổ thuyền đồng dạng nhìn người cảnh sát kia liếc mắt, thần tình lãnh đạm, "Gọi A thị cảnh sát đến, ta liền đoán được có thể sẽ xuất hiện loại tình huống này, chỉ là không nghĩ tới, những người này hội ngộ cuồng như thế!"

"Như vậy xem ra, Tô gia ở A thị có ô dù, nhất định không nhỏ!" Nhan sâm ngoéo... một cái thần, thần tình lạnh lùng.

"Ngày hôm nay bảo trụ a lương bọn họ quan trọng hơn, khẩu khí này, ta trước chịu đựng!" Cổ thuyền hung hăng nhìn lướt qua mấy người cảnh sát, cười lạnh một tiếng, "Bất quá, lúc này đây, ta đến là muốn kiến thức một chút A thị người nào rốt cuộc có bao lớn!"

"Lúc này đây đã thảo kinh xà, hành động của chúng ta phải nói trước." Nhan sâm thấp giọng.

"Xe cứu thương tới, người cùng a lương và a quang đi bệnh viện, nhớ kỹ, đừng làm cho cảnh sát tới gần các người!" Cổ thuyền nhỏ giọng căn dặn.

Nhan sâm vừa định đỡ a lương đi, a lương lại nhỏ thanh nói một câu: "Cậu chủ, điện thoại di động và cameras đều bị hủy, thế nhưng ta đã đem ảnh chụp truyền đến rồi người trong máy vi tính!"

Cổ thuyền vỗ vỗ a lương vai: "Hảo hảo dưỡng thương! Chuyện bên này, giao cho ta xử lý!"

Nhan sâm cùng a lương và a quang lên xe cứu thương, vừa nâng dậy a lương cảnh sát đi tới: "Vị tiên sinh này, người khỏe! Ta họ Triệu. Có thể hay không thỉnh ngài phối hợp chúng ta đi trong cục làm một chút ghi chép."

Cổ thuyền không trả lời hẳn, trái lại liếc nhìn chung quanh: "Triệu cảnh quan, này đào tẩu phạm nhân không cần bắt trở lại sao?"

"Tiên sinh yên tâm, đã có rất nhiều cảnh sát truy tung đến trong núi rừng đi, tin tưởng không lâu sau là có thể đem những người đó bắt được!" Vị kia họ Triệu cảnh quan khẽ cười nói.

Cổ thuyền nhìn hẳn một cái, trẻ tuổi trên mặt còn mang theo má lúm đồng tiền, dáng tươi cười chân thành tha thiết, ngữ khí ôn hòa, xem ra là mới ra đến không lâu sau sinh viên a... Thảo nào.

"Hảo." Cổ thuyền theo vị kia triệu cảnh quan đi ra ngoài, "Bất quá, ta hai vị kia bằng hữu thương còn chưa khỏe, ta mong muốn cảnh sát có thể tối nay đi tìm bọn họ."

"Cái này..." Vị kia triệu cảnh quan hiển nhiên có chút chần chờ, nhưc đầu, "Cái này muốn xem mặt trên thế nào thăm, vụ án này liên lụy rất lớn... Sợ rằng tra được đến không dễ dàng."

"Đương nhiên. Cảnh sát có cái gì muốn hỏi, chúng ta đô hội tận lực phối hợp!" Cổ thuyền gật đầu, mỉm cười.

Cổ thuyền ngồi sở cảnh sát xe đến rồi cục cảnh sát lý, này truy tung cảnh sát vẫn chưa về, hẳn theo vị kia triệu cảnh quan đưa hẳn giao cho một vị niên kỷ hơi lớn, nhìn qua cũng càng giới giang cảnh sát.

Cảnh sát kia dẫn hẳn vào một gian phòng thẩm vấn, trong phòng rất đen, vị đạo cũng là lạ. Cổ thuyền ngồi xuống, đối phương lập tức thần tình bất thiện cho hẳn cài nút cái loại này bằng sắt lan can, tay hẳn cũng bị còng vào.

Cổ thuyền tròn mắt, ngoạn vị cười cười, chưa bao giờ biết, làm ghi chép căn cứ chính xác nhân cũng phải bị còng lại còng tay, hưởng thụ phạm nhân mới có đãi ngộ.

"Các người ở nơi nào vô tới gì đó đâu?!" Vừa cho hẳn còng lại còng tay lão luyện cảnh quan an vị khi hẳn đối diện mặt, giọng nói phi thường ác liệt.

"Vật gì vậy?" Cổ thuyền mờ mịt nói.

"Đừng cho lão tử giả ngu!" Cảnh sát kia bỗng nhiên hung hăng vỗ bàn một cái, thần sắc phi thường hung ác độc, "Cameras, điện thoại di động, phách xuống đó đâu!"

"ta thực sự không biết." Cổ thuyền tiếp tục trang vô tội, "Bằng hữu ta đi vào trong đó đi làm bộ sưu tập, không nghĩ tới sẽ gặp phải... Ta lo lắng bằng hữu ta mới chạy tới, cũng thông tri một người bạn báo cảnh!"

"Ta con mẹ nó quân người làm sao sống đi a!" Cảnh sát kia hung hăng vỗ bàn một cái, trong thần sắc đã phi thường không nhịn được, "Ta con mẹ nó cho người giao ra ở nơi nào vô tội gì đó!"

Cố thuyền co rúm lại một chút, tựa hồ có điểm sợ: "là bằng hữu ta phách... Ta thực sự không biết... Đông tây hẳn là đều bị đập vỡ, không tin, người có thể hỏi một chút khác cảnh sát!"

Cảnh sát kia hận hận trừng mắt, kêu tiến đến một người cảnh sát khác: "Tiểu Trương, bang ta nhìn hẳn." Dứt lời, chính đi ra bên ngoài.

Cái kia kêu tiểu Trương tựa hồ còn gắng quy củ, bắt đầu nhận nhận chân chân câu hỏi: "Tính danh."

"Cố thuyền." Cố thuyền phóng khoáng nói, tên này cũng không lớn nổi danh, nói một chút cũng không sao.

Đối phương quả nhiên không có bao lớn phản ứng, tiếp tục hỏi: "Niên linh."

"Hai mươi chín." Cố thuyền tiếp tục nói.

"Tính."

Cố thuyền thực con mẹ nó muốn ói, nhưng nghĩ tới kế hoạch của chính mình, còn là đành hoàng nói: "Nam."

"Chức nghiệp."

...

Theo một chuỗi cơ bản tin tức hỏi xong, vị này tiểu Trương cảnh sát bắt đầu tiến nhập chính đề: "Các người tại sao lại xuất hiện ở nơi nào!"

"Bằng hữu ta là nhiếp ảnh gia, hẳn thích đến chỗ sưu tầm, ngày hôm nay ta đột nhiên nhận được hẳn điện thoại, nói là thấy có người ở đông thành kho hàng bỏ hoang bên kia tiến hành chất có hại giao dịch, còn nói hẳn bị phát hiện. Ta rất lo lắng, vội vã chạy tới đông thành đi, ta còn bảo một người bạn thông tri cảnh sát." Cố thuyền tiếp tục lảo lảo thật thật.

"Bằng hữu người vô tội cái gì!" Vị này họ Trương cảnh sát về mặt tối tăm nhìn về phía cố thuyền.

"ta không biết hẳn vô tội cái gì, thế nhưng camera, khẳng định đã bị đập vỡ..." Cố thuyền còn không có nói, ban đầu vị cảnh sát kia vào.

Hắn vài bước đi tới cố thuyền trước mặt, hung hăng xốc lên cố thuyền cổ áo, hung thần ác sát: "Đừng tưởng rằng lão tử không biết! Loại đồ vật này sẽ có danh trước, nói, ảnh chụp rốt cuộc ở nơi nào!"

Cố thuyền trong nháy mắt nắm chắc nắm tay, nhưng rất nhanh buông lỏng ra, hẳn tiếp tục đáng vô tội: "Ta thực sự không biết! là bằng hữu ta gì đó!"

Người cảnh sát kia còn đang nổi nóng, rất có một loại phải ra tay giáo huấn cố thuyền khí thế, bị sau lưng tiểu Trương cấp ngăn lại: "Lão Lý, đừng tùy tiện động thủ! Động thủ không muộn, gì đó đều quan trọng nhất! Ta nghĩ ảnh chụp khả năng ở bệnh viện mấy người kia trên người!"

Lão Lý tức giận buông xuống nắm tay, buông ra cố thuyền cổ áo, tiếp tục hung ác trừng mắt, mới đúng tiểu Trương nói: "ta sẽ đi ngay bây giờ tới bệnh viện, cầm vài thứ kia cầm về, người này, người xem ở! Chuyện này kinh động cấp trên, mấy người này..."

Lão Lý ly khai phòng thẩm vấn, cố thuyền ý tứ hàm xúc không rõ cúi đầu nở nụ cười, tự làm vậy, không thể sống, diễn tuồng này, thực sự là cho hẳn tăng thêm lợi thế a!

Lão Lý mang theo một ít cảnh sát vô cùng lo lắng chạy tới bệnh viện, lại bị báo cho biết, mấy người bệnh nhân cũng không có nằm viện, đã ly khai. Lão Lý nhất thời tức giận hung hăng một cước đá vào bệnh viện trên cây, gạt một cái, đối người sau lưng nói: "Đi! Trở lại! Dám đùa lão tử, xem lão tử không chính chết tiểu tử kia!"

Mà giờ khắc này Nhan sâm chờ người, đã về tới biệt thự, Nhan Đại thần y đối vết thương đạn bắn rất lành nghề, chuẩn bị xong đông tây, chính cấp A lương lấy trên vai đạn.

A lương nằm ở trên giường, Nhan sâm mở mình cực lớn rương chữa bệnh, đồ vật bên trong đầy đủ mọi thứ, giải phẫu khí cụ, thuốc tê, giảm nhiệt thuốc và các thứ khác đều có.

Hơn một giờ, Nhan sâm rốt cục lấy ra nơi bả vai đạn, A lương máu đã nhiễm đỏ toàn bộ ga trải giường, Nhan sâm tốt nhất cầm máu giảm nhiệt thuốc, đứng ở bên trên mấy người một người bị thương lập tức tiến lên, bắt đầu giúp A lương cầm máu, mà Nhan sâm tắc quay về phía A lương lấy đạn trong chân hẳn.

A lương viên đạn không sâu, chỉ là bị găm trong thịt, tình huống so với A lương phải tốt hơn nhiều. Nhan sâm lấy ra đạn lúc, đồng dạng giúp hẳn lên thuốc, băng bó kỹ.

Gần 2 giờ, hai người thương mới xử lý xong tất, Nhan sâm ra cửa, cởi cái bao tay cùng áo khoác, giặt sạch tay, mới đi đến trong phòng khách.

Cố Hàng đã ở phòng khách cửa sổ sát đất bên cạnh đứng hơn hai giờ, sắc mặt của hắn băng hàn mà nổi giận, giữa hai lông mày mờ hồ có thể thấy được âm ức sát ý, nhìn Nhan sâm đi tới, hắn xoay người, cất cao thanh âm: "Rốt cuộc chuyện gì xảy ra? Cố thuyền tiểu tử kia đâu! Đem mình lộng tiến sờ cảnh sát đi!"

Nhan sâm âm thầm thở phào một cái, bọn họ lúc trở lại, vị này tổ tông chính chính lý đồng tây phải về Hương Cảng, nhìn thấy cảnh tượng này, nhất thời đem trong tay rương hành lý ném một cái, sẽ đi sờ cảnh sát chuộc người, là hắn khuyên can mãi, mới khuyên được cái này đang ở nổi giận trung sư tử.

"Cố thuyền có kế hoạch của chính mình. Hắn tưởng thuận tiện đem A thị bớt cảnh sát u ác tính cũng cho thanh trừ." Nhan sâm tận lực châm chọc câu nói, hắn cũng không biết vị này tổ tông có thể hay không giận chó đánh mèo, nhưng thật ra bìa đỡ đạn thế nhưng là hắn...

"từ tiểu tử cho là hắn là chúa Giê-xu có đúng hay không!! A thị bớt cảnh sát mắc mớ gì tới hắn! Muốn hắn đi ngoạn loại thủ đoạn này!!" Cố hàng táo bạo ở trong đi qua đi lại, bỗng nhiên, quay đầu, lạnh lùng nhìn về phía Nhan sâm, "Có đúng hay không là vì chuyện của nữ nhân! Hắn rốt cuộc xong chưa!"

Nhan sâm châm chọc đến châm chọc đi, nghĩ còn chưa phải muốn tiếp lời hạo, Vì vậy hắn trầm mặc.

Nổi giận trung Cố hàng hiển nhiên cho là hắn thầm chấp nhận, con tức lại gia tăng, đi thông thả bước chân hận không thể đem sàn nhà thái ra một động: "Liên vì nữ nhân! Dĩ nhiên vì nữ nhân... Tiểu tử này... từ tiểu tử!!"

Nhan sâm lương tâm phát hiện, nghĩ Cố thuyền tình cảm lưu luyến đã đủ khúc chiết, chính làm huynh đệ, hắn là muốn giúp một tay, hắn mở miệng nói: "Kỳ thực cũng không hoàn toàn vì Mã tiểu thư. Tô gia cùng Tổng thị liên thủ, vốn chính là Cố thị tiền quân A thị trở ngại, Cố thuyền làm như vậy đối Cố thị phát triển lâu dài cũng là có chỗ tốt."

Cố Hàng hung hăng trừng Nhan sâm liếc mắt, cười nhạt: "Đừng cho tiểu tử kia trên mặt thiếp vàng! Hắn sẽ vì Cố thị làm loại này lấy thân phạm hiểm chuyện?"

Ta đây thực sự là muốn cảm tạ thượng đế!"

Nhan sâm yên lặng cúi đầu, loại sự tình này, cũng có thể xưng là "Lấy thân phạm hiểm"? Phạm hiểm rõ ràng là đám kia ngu ngốc được không

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Làm Nữ Phụ Lạ Mụ Nhanh Nhẹn Dừng Mãi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63: Phản kích, tận diệt

"Tiểu tử này còn có tính toán gì không!" Cố hàng khí một trận, còn là xoay người lại, trừng mắt Nhan sâm, hỏi.

"Chắc là, ba giờ thì lúc, làm cho đi "Cứu" hắn." Cố thuyền làm việc tình phong cách, Nhan sâm thật không tưởng nói ra, chính là một mắt mặt nhị thế tổ!

"Ta chỉ biết! Tiểu tử này!" Cố hàng lại bắt đầu nghiêng răng nghiêng lợi, "Nếu sáng khoái như vậy đem mình lộng đi vào, có bản lĩnh chính đánh ra đến a! Để làm chi còn làm cho cứu nột? Hồn dân!"

", không phải báo cho nhân cứu?" Nhan sâm len lén dò xét liếc mắt Cố hàng.

Cố hàng hung hăng trừng hắn liếc mắt, cước bộ nặng nề mà đi hướng máy bay riêng đi đến, bấm mã số, đối phương tiếp thông.

"Lưu thúc, đúng đúng, là ta, Cố Hàng. Có chuyện ta muốn nhờ ngài..." Cố Hàng mỉm cười khiêm tốn, hoàn toàn nhìn không ra vừa rồi nổi giận.

Nhan sâm cúi đầu, nhìn mũi giày của chính mình, miệng đều nhanh liệt đến mang tai đi, hắn hiện tại nghĩ Cố thuyền cái này nhị thế tổ vẫn có chút khả năng.... ít nhất..... Có thể đem chủ nhà người nào đó ăn gắt gao...

Cũng trong lúc đó, lão Lý đã từ bệnh viện về tới sờ cảnh sát, hắn tức giận vọt vào phòng thẩm vấn, bỗng nhiên đi tới Cố thuyền trước mặt, hung hăng một cước đá vào Cố thuyền cái ghế, thanh âm tàn nhẫn: "Hào người một hồn tiểu tử! Dám đùa lão tử, nhìn xem lão tử không đánh chết người!"

Bởi vì bị khóa ở trên ghế, Cố thuyền bị đánh ngửa về phía sau, bất quá, hắn vẫn rất nhanh khôi phục lại, hắn câu thần, cười đến nghiêng ngả dị thường: "Chờ một chút, trước khi động thủ, có thể hay không hỏi lại một vấn đề?"

Lão Lý rất không nhịn được lại muốn tiến lên đánh hắn, bị tiểu Trương cấp kéo lại, phía sau cùng vào cảnh sát cũng kéo lại hắn, một người trong đó mở miệng nói: "Lão Lý, đồ vật còn không có hỏi lên, người không thể đem tiểu tử này giết chết!"

Lão Lý tức giận trừng cố thuyền liếc mắt, ngồi vào bên cạnh hút thuốc lá.

Tiểu Trương tiếp tục câu hỏi, hắn tuy rằng so với lão Lý vẫn minh một điểm, thế nhưng nhân thần đồng dạng bất thiện: "Cố thuyền. Người thành thật khai

báo, bằng hữu người phách xuống vài thứ kia rồi cuộc ở nơi nào? ta nói thật cho người biết, người không đem đồ vật giao ra đây, chắc là sẽ không có kết quả gì tốt!"

Cổ thuyền nhủ mảy, gần từng chữ một: "Nói thật ra, ta rất kỳ quái, thì là bằng hữu ta chụp được cái gì, này cũng đều là buôn bán thuốc phiện căn cứ chính xác cứ, chúng ta thể nhưng có công tổ cáo người, các người dựa vào cái gì như thế đối với ta?"

"Ha ha ha!!" Ngồi ở bên cạnh hút thuốc lá lão Lý chợt cười to đứng lên, chỉ vào cổ thuyền đối bên trên cảnh sát nói, "Nhìn tiểu tử này, hắn còn tưởng rằng hắn là công thần?! Hắn lại vẫn không có biết rõ ràng trạng huống!"

Bên cạnh hai tam cảnh sát cũng cười theo: "Nguyên lai là một tiểu tử ngốc..."

Tiểu Trương ho nhẹ hai tiếng, mới vừa đối với cổ thuyền nói: "Người có đúng hay không công thần, ta không biết. Nhưng là các người, chỉ sợ đi không ra A thị... Muốn trách thì trách người người bạn kia tại sao muốn nhiều sự, đi đồng thành sư tử tâm."

"Đi không ra A thị? Là muốn ngay tại chỗ giết chết chúng ta, hãy tìm một tội danh, giam chúng ta cả đời? Cũng bởi vì, chúng ta phá vỡ một hồi thuốc phiện giao dịch?" Cổ thuyền trông mắt chơi còng tay, nhát phở bất cần đời hình dạng.

Tiểu Trương nhìn trước mặt vô cùng trấn định cổ thuyền, bỗng nhiên sinh ra vài phần dự cảm bất hảo. Hiện ở cái tình huống này, trừ phi là kẻ ngu si, bằng không khẳng định biết bản thân tình huống, thế nhưng người này nhưng vẫn là như vậy bình tĩnh, thậm chí giọng mỉa mai... Hắn dựa vào cái gì?

Lão Lý hiển nhiên không có cảm giác được cái gì dị thường, hắn đem thuốc lá đang cháy dập tắt ở trên tường, tiện tay ném một cái, tiến lên vài bước, đi tới cổ thuyền trước mặt ngồi xổm xuống, nhìn chăm chăm cổ thuyền con người, cười đến như là tràn ngập ác ý độc xà: "Người nói đúng! Cũng là bởi vì, các người phá vỡ tràng giao dịch, chọc tới không nên dây vào người, chỉ có thể trách các người, mệnh không tốt!"

"Được rồi, chớ cùng tiểu tử này chít chít méo mó, đánh, đánh tới hắn nói là!" Lão Lý mất đi tính nhẫn nại, đứng dậy, đối sau lưng cảnh sát nói.

Cổ thuyền không chút sứt mẻ ngồi ở chỗ kia, nhìn mấy người cao to cảnh sát đem hân vây xung quanh, bên môi tiểu ý không thay đổi chút nào...

Lầu hai, cục trưởng phòng làm việc.

"Cái gì! Người nói ai tới!" Vương cục trưởng về mặt kinh ngạc nhìn mới đến thông báo thuộc hạ.

"Là Lưu thư ký! Lưu quảng thành bí thư!" Thuộc hạ hiển nhiên cũng rất giật mình, không có bất kỳ triệu chứng nào, Tinh ủy thư ký lại đột nhiên ra bọn hân bây giờ sờ cảnh sát...

"Trời ạ!" Vương cục trưởng một bước xa liền hướng dưới lầu chạy, "Thông tri lý cục, chung cục và Trương cục sao?"

Thuộc hạ cũng đi theo Vương cục trưởng phía sau một đường chạy chậm, đáp lời: "Đã sai người đi thông tri lý cục phó và Trương cục phó, chung cục phó ngày hôm trước mới đi tỉnh ủy trường đảng học tập, muốn hai ngày cuối tuần mới có thể trở về!"

"Đúng đúng! ta quên một, Lưu thư ký ở nơi nào? Phòng khách!" Vương cục trưởng chạy đến dưới lầu, nhìn chung quanh.

"Vừa ở chỗ này à!" Thuộc hạ rất kỳ quái, lập tức lại nói, "Lưu thư ký vừa tựa hồ cảnh tượng vội vã, hình như có chuyện gì gấp hình dạng..."

Thuộc hạ lời còn chưa nói hết, Vương cục trưởng đã bị hỗn loạn mà tiếng động lớn tạp thanh âm hấp dẫn, thanh âm kia đến từ phòng thẩm vấn!

Lưu quảng thành bí thư cảnh tượng vội vã đi vào phòng thẩm vấn thời gian, khi thấy cổ thuyền và nhiềucảnh sát đánh túi bụi. Cổ nhị gia tuy rằng không ngại diễn một hồi diễn trò một tôn tử, thế nhưng, tuyệt đối không có khả năng nhượng đám này cặn bã thực sự động đến trên đầu hân!

Cổ thuyền tay bị còng, ghé trên xếp đặt nhiều thiết bản, hân hiển nhiên không đứng nổi, thế nhưng cổ nhị gia thân công phu thể nhưng thực sự là đã được tôi luyện, mặc dù không có cách nào khác ly khai cái ghế, dựa vào cổ lĩnh hoạt sức lực, ngược lại cũng cùng một đám cảnh sát trung giằng co ở nơi nào.

Cởi không ra còng tay, Cổ công tử trực tiếp đem xích sắt trở thành vũ khí, sử dụng nó như côn nhị khúc, vừa đánh vừa nói:

"Ồi chào, các người đây là tra tấn bức cung! Đây là phạm pháp có biết hay không!"

Lão Lý đứng ở bên cạnh cười đắc ý: "Tra tấn bức cung! Ha ha, đối phó người loại này điều dân, chính là muốn dùng bạo lực giải quyết! Cũng không nhìn một chút người là ai! Ở địa bàn của lão tử, cũng dám kiêu ngạo!"

"Nga? A thị sờ cảnh sát, là địa bàn của người!" Một không gian tự uy thanh âm cắt đứt lão Lý tiếng cười.

Lưu quảng thành đi vào phòng thẩm vấn, lạnh lùng nhìn trước mặt đám cảnh sát này, đương nhiên, cũng nhìn thấy đem cái ghế thối lui đến góc tường Cổ thuyền.

"Người là một cái gì..." Lão Lý vừa định mắng lại, lại thấy phòng thẩm vấn đèn lại đột nhiên sáng ngời, về mặt đồ mờ mờ hồi Trương phó cục trưởng đi theo lưu quảng thành phía sau đi tới, không ngừng mà cúi đầu khom lưng, cùng với len lén xóa sạch trên trán mồ hôi lạnh.

Cổ thuyền cũng nhìn thấy lưu quảng thành, dùng mang theo còng tay cọt nhả chào hỏi: "Lưu thúc! Người tới rồi!"

Lưu Quảng Thành đen gương mặt dò xét liếc mắt từ nhỏ nhìn lớn lên cổ thuyền, ở người khác nhìn không thấy từng mắt cảnh cáo hắn, lập tức xoay người lại, nhủ mày nhìn về phía mới vừa đuổi tới Vương cục trưởng: "Vương cục trưởng, ta cháu phạm vào chuyện gì? Cũng bị giam lại, còn muốn tra tấn bức cung!" Tội hậu bốn chữ, giọng nói vô cùng nặng.

Wang cục trưởng chạy tới thời gian, vừa nghe được cổ thuyền một tiếng "Lưu thúc", hắn chỉ cảm thấy trước mắt tối sầm, hận không thể lập tức đã bất tỉnh!

Thế nhưng, hắn hiển nhiên không có tốt như vậy mệnh, đối mặt Lưu Quảng Thành tràn ngập tức giận câu hỏi, Vương cục trưởng không ngừng mà chà lau mồ hôi lạnh trên trán, thân thể đều nhanh đầu, hắn lắp bắp: "Lưu thư ký... Đó là một hiểu lầm... Thật là một hiểu lầm..."

"Còn không đem Cô công tử công tay tháo ra!" Phía sau chạy tới lý cục không hiểu ra sao nhìn trước mặt sự, nhưng vẫn là đối bên người cảnh sát nói.

Đi theo lý cục bên người cảnh sát đi vào đem công tau mở ra, cũng đem thiết bản mở ra, cổ thuyền đứng dậy, giật giật có chút tay cứng ngắc cổ tay, tự tiểu phi tiểu nhìn đã tê liệt ngồi sắc mặt tái nhợt bọn cảnh sát.

Cổ thuyền đi tới lão Lý bên người, ngồi xổm xuống, theo dõi hắn, cười đến nghiêng ngả: "Ta là vật gì, dám ở địa bàn của ngươi kiêu ngạo... Có đúng hay không?"

Từ Trương cục phó gần đây bắt đầu, lão Lý cũng đã mặt không còn chút máu, lúc này hắn than ngồi dưới đất, dùng hoảng sợ biểu tình nhìn cổ thuyền, cả người run không được, há hốc mồm, muốn nói, nhưng mà cái gì đều nói không nên lời...

Cổ thuyền tiếp tục cười nói: "Muốn trách thì trách ta chộc tới không nên dây vào người đúng không?"

Lão Lý há to miệng, càng không ngừng lắc đầu: "Không... Đều không phải... Đều không phải "

"Làm cho ta vĩnh viễn đi không ra A thị, đúng không?" Cổ thuyền thân thể đi phía trước khuynh khuynh, nụ cười của hắn nhất thời ở lão Lý trước mặt phóng đại. Lão Lý như là nhìn thấy gì kinh khủng, liều mạng giãy dụa lui về phía sau, thẳng đến lưng dán lên tường, không thể lui được nữa.

Cổ thuyền không thú vị đứng lên, nhìn quanh một chút, thấy được tiểu Trương. Tiểu Trương mặt xám như tro tàn ngồi, lẩm bẩm nói: "Ngươi tên là cổ thuyền... Cổ thị cổ thuyền... Ta vì sao không sớm phát hiện..."

"Ta rất thành thực, nhưng là các ngươi còn là cái gì đều phát hiện, biết tại sao không?" Cổ thuyền đứng lên, sửa sang lại y phục, cười nói,

"Bởi vì, các ngươi quá để ý A lương phách gì đó, quá để ý trắng, bị bọn họ mục kích chất có hại giao dịch, có đúng hay không? Ừ?"

Lời vừa nói ra, Vương cục trưởng và Trương cục phó chân đều mềm nhũn mềm, trên mặt đỏ mồ hôi đại khỏa đại khỏa địa treo đầy cái trán. Lưu Quảng Thành liếc mắt chung quanh, tâm trạng có vài phần hiểu rõ!

Cổ thuyền tự nhiên đi tới cửa, đứng ở Lưu Quảng Thành bên người, cũng vừa hảo ở vào Lưu Quảng Thành cảnh vệ bảo hộ trong vòng, hắn từ trong túi móc ra một tinh xảo gì đó, hoảng hốt hoảng: "Lần trước, ta một người bạn chơi vật này, ta thật cảm thấy hứng thú, nghĩ thầm, lúc nào, ta cũng ngoạn một phen, không nghĩ tới, thật đúng là làm cho ta đụng phải cơ hội này."

Dứt lời, hắn nhấn trong tay truyền phát tín kiện.

"Các ngươi ở nơi nào vỗ tới gì đó đâu?!"

"Vật gì vậy?"

"Đừng cho lão tử giả ngu!"

...

"Đi không ra A thị? Là muốn ngay tại chỗ giết chết chúng ta, hãy tìm một tội danh, giam chúng ta cả đời? Cũng bởi vì, chúng ta phá vỡ một hồi chất có hại giao dịch?"

"Ngươi nói đúng! Cũng là bởi vì, các ngươi phá vỡ trắng giao dịch, chộc tới không nên dây vào người, chỉ có thể trách các ngươi, mệnh không tốt!"

...

"Tra tấn bức cung! Ha ha, đối phó ngươi loại này điều dân, chính là muốn dùng bạo lực giải quyết! Cũng không nhìn một chút ngươi là ai! Ở địa bàn của lão tử, cũng dám kiêu ngạo!"

...

Mỗi chữ mỗi câu, thanh thanh sở sở, hơi chút biết một chút nội tình người, đều hiểu điều này đại biểu cái gì!

Đến nơi đây, cổ thuyền nhấn tạm dừng, hơi câu thần, nhìn đã mặt như người chết, lung lay sắp đổ vài người, cười nói: "Thế nào? Con này ghi âm bút

không sai! Âm hiệu thật đúng là giống như chân nhân a, có đúng hay không? Lý cảnh quan!"

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Làm Nữ Phụ Lạ Mụ Nhanh Nhẹn Dừng Mãnh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 64: Trước đêm quyết chiến

"Sau đó thì sao, ngươi cứ như vậy đi ra!" Cô hàng đập một cước cổ thuyền, thiếu chút nữa không có đem Cổ thuyền đá ngã xuống đất.

Cổ thuyền vừa đang uống nước, bị này nhất đá,: "Khụ, ngươi làm gì! Đệ đệ ngươi thật vất vả tìm được đường sống trong chỗ chết, ngươi cái gì thái độ!!!"

"ta ước gì ngươi chết ở bên ngoài, cũng tốt ít cho ta thêm điểm loạn!" Cô hàng trừng mắt, làm bộ sẽ phản thưởng cổ thuyền một bạo lật từ.

Cổ thuyền quay đầu đi, đứng lên, thối lui đến bên cửa sổ: "Ca, đừng làm rộn có được hay không, ta giảng chính sự." Hay nói giỡn, lực tay của ca hấn, một bạo lật từ xuống tới, hấn có thể mang theo một cái u to!

"Được rồi được rồi, cô hàng a, ngươi cũng đừng quái cổ thuyền, ta xem hấn có quyết định của chính mình." Lưu quảng thành ngồi ở một bên, hoà giải, lập tức chuyển hướng cổ thuyền, "Chỉ nói vậy thôi. Ngươi có tính toán gì không."

Cổ thuyền cười híp mắt nhìn lại lưu quảng thành: "Lưu thúc, ngày hôm nay cảm tạ ngài a, còn khiến cho ngài tự mình chạy tới một chuyến."

"Ta xem, ngươi cũng không chỉ là vì để cho ta đem ngươi lấy ra, mới gọi ta tới." Lưu quảng thành ngược lại cũng về mặt hiểu rõ.

"Đương nhiên, có vài người ở Lưu thúc mí mắt dưới làm càn, cấp Lưu thúc ngài bôi đen, Tiểu cổ đều không phải nhìn không được sao!" Cổ thuyền cũng ngồi vào trên ghế sa lon, "Ta là nghĩ, chuyện này còn là Lưu thúc ngài đến xử lý tương đối khá, cũng tốt làm cho gia nhìn, Lưu thúc ngài công chính nghiêm minh, có đúng hay không!?"

Từ sở cảnh sát sau khi trở về, lưu quảng thành vẫn mặt đen lại, chính đàn mò nằm nhiều năm như vậy, hấn hội không biết trong này mờ ám? Chỉ sợ, cái kia cái gì trùm buôn thuốc phiện hậu trường còn không chỉ là một trưởng cục công an!

Bất quá, nghe được cổ thuyền nói như vậy, sắc mặt của hấn nhưng thật ra dễ nhìn vài phần, điều này nói rõ người Cổ gia cũng sớm đã nhúng tay chuyện này, hơn nữa trên tay chỉ sợ cũng không có thiếu chứng cứ, có thể cùng Cổ gia liên thủ, mặc dù tình lý mặt có cái gì yêu thiếu thân, hấn cũng không tất nương tay!

"Nói đi, ta còn không biết tiểu tử ngươi, có vật gì vậy giấu riêng?" Lưu quảng thành cười liếc cổ thuyền liếc mắt.

Cổ thuyền đoan chính ngồi xong, nghiêm trang nói: "Vốn có ta đến A thị là vì mở rộng Cổ thị thị trường, thuần túy là hoạt động thương nghiệp, cũng không muốn quá muốn đánh nhiều Lưu thúc. Thế nhưng, lúc này đây gặp phải đối thủ cạnh tranh, thành bắc Tô gia cũng rất tà môn, Vì vậy tiểu chất tự nổi lên lòng nghi ngờ, sau lại quả nhiên phát hiện bọn họ và chất có hại buôn bán có quan hệ. Nguyên bản muốn tìm được thiết thực một chút chứng cứ, gửi đến truy bắt tội phạm trên tỉnh đi, chỉ là không nghĩ tới, ta còn là đem sự tình thấy quá đơn giản... Tô gia hậu trường địa vị so với ta tưởng tượng đại..."

Cô hàng cũng ngồi xuống một bên, màu sắc lãnh chìm: "Cảnh sát có thể can đảm mình mục trương đảm đảm vấn ngươi, đồng thời ở trong khoảng thời gian ngắn tra tấn bức cung. Thêm vào đó, liên lụy đến chuyện này cảnh sát con số cũng rất lớn... Tô gia, tình lý mặt tất nhiên có người."

Cổ thuyền gật đầu, tiếp lời đầu: "Đối, ta cũng nghĩ như vậy, sở dĩ, chỉ có thể làm phiền Lưu thúc, nếu như là tình người ở bên trong, chỉ sợ trong đại đội truy bắt tội phạm cũng chưa chắc sạch sẽ."

Lưu quảng thành trầm ngâm chỉ chốc lát, gật đầu nói: "Hảo, chuyện này ta đến xử lý. Ngươi hiện hữu này chứng cứ lấy ra nữa xem một chút đi."

"Đi." Cổ thuyền lạnh lẽo xoay người đi lên lầu lấy vài thứ, Lưu thúc và mẫu thân hấn bên kia là thế giao, bởi vì mẫu thân sự, đối lão nhân rất bất mãn, đương nhiên, hấn cũng đối lão nhân rất bất mãn, bất quá Lưu thúc đối huynh muội bọn họ mấy người nhưng thật ra đều rất chiều cố, chuyện này giao cho Lưu thúc, hấn rất yên tâm

"Đệ nhất, Tô gia cô tiểu thư Tô tình hạ cùng hai mươi bảy năm trước c tỉnh trùm buôn thuốc phiện đại án có quan hệ, nàng là một vị trùm buôn thuốc phiện tình phụ, đây là Mã tổng từ năng lúc đó bị bao dưỡng nhà trọ phụ cận hàng xóm nơi nào hoa tới ảnh chụp, chính là phía hai người kia, là bị hàng xóm không cẩn thận phách đi vào, thế nhưng diện mục vẫn là có thể nhận rõ!" Cổ thuyền mở máy vi tính lên thượng một tấm hình, là Mã lão cha vừa truyền tới, không thể không nói, thật đúng là đúng lúc a!

Lưu quảng thành cẩn thận nhìn một chút, ảnh chụp trung ương là một đang đùa đùa giỡn hài tử, bối cảnh là ở công viên, mà khéo chính là xa xa trên ghế dài, ngồi một nam một nữ, phóng đại hậu, diện mục có thể nhận rõ, cùng Thái mi mang về cái kia trùm buôn thuốc phiện ảnh chụp đối ứng, phát hiện, người nam nhân kia trùng hợp là Trương song lâm đệ đệ!

"Đệ nhị, chính là mỹ tịch Hoa kiều Tiêu thần bị giết án kiện." Cổ thuyền mở ra một phần khác văn kiện, là Mã lão cha truyền tới, "Đây là Tiêu thần lúc đó ở S đại học bạn bè căn cứ chính xác nói, chứng minh Tô tình hạ và Tiêu thần quan hệ không cạn, phần này là Tô tình hạ xin xuất ngoại trao đổi báo cáo, cùng với tăng từ New York bay đi Los Angeles thông nhau ghi lại, thời gian vừa lúc là Tiêu thần tử vong ba ngày!"

Lưu quảng thành mặt nhăn nhu: "Cái này, không có chứng cứ xác thật?"

Cổ thuyền lắc đầu: "Vụ án này bởi vì niên đại quá xa, truy tra ra khó khăn, hiện nay chính là nắm giữ những thứ này. Hiện tại đã thảo kinh xà, cũng chỉ có thể mau chóng xử lý, một thời gian sau tiếp tục tra xét..."

"Ừ, ta đã biết. Còn có một phân đầu? Chính là các người phách xuống chất có hại giao dịch hiện trường, cái kia là tính quyết định chứng cứ!" Lưu quảng thành hỏi.

"Ở chỗ này, là ở trước khi A lương bị bắt, lấy điện thoại truyền tới được." Cổ thuyền mở ra một khác tam tấm hình, có thể thấy rõ thuốc phiện và tờ tờ bên người cái kia thân tín mặt.

"Còn có cái này, là ta lục xuống, A thị bớt cảnh sát cùng buôn lậu thuốc phiện tập đoàn có liên quan thăm vấn ghi lại. Ta nghĩ, này trốn chạy trùm buôn thuốc phiện, khẳng định không có bắt trở lại." Cổ thuyền giọng mỉa mai ngoắc ngoắc thần.

"Đương nhiên, ngoại trừ đánh chết một, còn lại đều chạy thoát..." Liên nhan sâm đều khí nở nụ cười, "Đám người này, là thật coi người khác là kẻ ngu si!"

"Hảo. Ta đêm nay trở về tỉnh lý, suốt đêm xử lý!" Lưu quảng thành muốn đứng lên, lại bị Cổ hàng dè dặt.

"Làm sao vậy?" Lưu quảng thành hỏi. Cổ thuyền và nhan sâm đồng dạng không hiểu ra sao nhìn về phía Cổ hàng.

"Ta nghĩ. Lưu thúc đêm nay không thể đi." Cổ hàng thần tình ngưng trọng. "Cổ thuyền ở A thị bớt cảnh sát giá vừa ra hí, đã nhượng đám người kia kinh hồn táng đảm, chó cùng rứt giậu, đám người kia để bảo mệnh hội làm xảy ra chuyện gì, nhưng rất khó nói!"

"Bọn họ dám!" Lưu quảng thành tức giận vỗ bàn một cái, sắc mặt tái xanh.

"Nếu như làm thành giao thông ngoài ý muốn, không phải là không khả năng!" Cổ thuyền cũng bắt đầu ý thức được sự tình rất nghiêm trọng.

Lưu quảng thành đứng dậy, không ngừng đi lại: "Cổ hàng, ý của người là, chúng ta ở đây đều gặp nguy hiểm?"

"Không, chúng ta cần diễn một tuồng kịch!" Cổ hàng trong mắt nổi lên ánh sáng lạnh.

A thị bớt cảnh sát, cục trưởng phòng làm việc, Vương cục trưởng một bên xoa mồ hôi lạnh, một bên gọi điện thoại: "Tô tiểu thư, sự tình bại lộ! Người căn bản không nói với ta ngày hôm nay có giao dịch, cái này được rồi, bị người nhìn thấy, còn là một địa vị lớn thái quá chính là nhân vật!"

Tô tình hạ rút một điều thuốc, mắt phượng mở lớn: "Ài?"

"Ài?!" Vương cục trưởng có chút hỗn hển, "Nhân vật rất giỏi! Hương Cảng Cổ thị nhị công tử, Tỉnh ủy thư ký lưu quảng thành cháu! Nhân gia ở Bắc Kinh cũng đã có cứng rắn quan hệ!"

Tô tình hạ trầm mặc một hồi, hít một hơi thật dài thuốc lá, mới chậm rãi nói: "Người phía dưới không hiểu quy củ, ta đã xử lý. Quán hán là long là xà, nếu ở A thị trên địa bàn, vậy làm!"

"Con mẹ nó người điên rồi!" Vương cục trưởng đem đồ trên bàn toàn bộ đẩy xuống đất, hỗn hển, "Lưu quảng thành đích thân đến, mang theo hán cảnh vệ! Người bảo ta làm hán!? Con mẹ nó người có đúng hay không ngại ta chết không đủ nhanh!"

"Chờ hán tới thu thập người, người như nhau muốn chết!" Tô tình hạ ôn hòa tới nhất câu, "Vương cục trưởng, không cần ta nhắc nhở người đi, cùng tay buôn ma túy cấu kết, thảo gian nhân mạng, tra tấn bức cung... Những thứ này đều là tội gì đi!"

"Người... Người!" Vương cục trưởng hiển nhiên bị dọa nói không ra lời.

"Được rồi, Vương cục trưởng, chúng ta là một cái thẳng châu chấu, hơn nữa, gặp chuyện cũng không chỉ một mình người, cấp trên cái kia, người cũng có thể kéo một phen nha!" Tô tình hạ như trước không nhanh không chậm hút thuốc, một thân màu xanh lam sùn xám, mặc dù sắp tới năm mươi, như trước phong tư yêu điệu.

"Người bảo ta... Thông tri hán?" Vương cục trưởng sùng sốt một chút, "Hán có thể hay không trách chúng ta... Dù sao, lần này cái sọt thông lớn!"

"Trách hay không, còn có ý nghĩa gì sao? Đây chính là tính mệnh chuyện, hán không muốn chết, phải giúp ta!" Tô tình hạ trấn tĩnh, ngữ điệu nồng nặc tàn nhẫn.

"Hảo, ta thông tri hán!" Vương cục trưởng cúp điện thoại, trầm tư chỉ chốc lát, thông qua đánh một cái mã số...

Cùng ngày ban đêm, A thị trên đường cao tốc phát sinh cùng nhau nghiêm trọng tai nạn xe cộ, xe cộ đánh vỡ hàng rào phòng vệ rơi xuống phía dưới sông Hoàng Hà, đến bây giờ còn đang mò vớt chiếc xe kia phía còn theo hai chiếc cảnh vụ nhân viên xe... Camera có thể rõ ràng thấy, rơi xuống nước

xe chính là Tỉnh ủy thư ký lưu quảng thành!

Ký giả sau đó liên lạc Lưu thư ký phòng làm việc, xác nhận Lưu thư ký cùng ngày quả thực đến rồi A thị, cũng quả thực báo cho biết phòng làm việc hội đi suốt đêm trở lại! Như vậy, xảy ra tai nạn xe cộ rơi vào trong nước, đến nay sống chết không rõ vẫn còn đang trực vót, chính thị Tỉnh ủy thư ký lưu quảng thành!

Trời ạ! A thị truyền thông và dân chúng triệt để điên cuồng!

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Làm Nữ Phụ Lạ Mặt Nhanh Nhẹn Dừng Mãi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 65: Vận mệnh an bài

Ký giả mỗi ngày ở trước cửa tỉnh ủy ngồi chồm hổm, hy vọng có thể bắt được tin tức mới nhất, có người dò thám biết, lúc đó ngồi ở trong xe, ngoại trừ Lưu thư ký bản thân còn có Cố thị ở A thị người phụ trách, Cố gia nhị công tử cố thuyền! Đương nhiên so với Tỉnh ủy thư ký, Cố nhị công tử tin tức hiển nhiên muốn nhặt một ít.

Tỉnh chánh phủ người phụ trách không thể tiết lộ tình hình cụ thể và tỉ mỉ làm lý do cự tuyệt sở hữu phóng vấn, thế nhưng trực vót công tác vẫn còn tiếp tục, hiển nhiên, nhân còn không có tìm được. Tai nạn xe cộ phát sinh đã có một ngày rưỡi, nhân lại còn không có tìm được, này không rõ ràng dữ nhiều lành ít sao?!

A thị bớt cảnh sát, cục trưởng phòng làm việc, Vương cục trưởng nhìn trong tay tin tức, cười cười, Tô tình hạ người nữ nhân này thực sự là hạ được ngoan thủ, bắt quá một buổi tối, dĩ nhiên đem hai đại nhân vật duy nhất giết chết! Hắn vừa định đứng dậy, cấp Tô tình hạ gọi điện thoại, chuông điện thoại vang lên.

Wương cục trưởng nhìn thoáng qua dãy số, nhất thời sắc mặt đại biến, cung kính nhận điện thoại: "Tiền Thỉnh trưởng, người khỏe!"

Điện thoại bên kia thanh âm có chút khàn khàn, nói chút gì.

Wương cục trưởng gật đầu: "Là Tô tình hạ làm. Không biết tình lý mặt tình huống hiện tại..."

Trong điện thoại nhân tựa hồ cười cười: "Còn có thể thế nào? Đương nhiên là loạn thành nhất đoàn lặc!"

Wương cục trưởng nín hơi cười, tiếp tục trả lời: "Chuyện về sau sợ rằng lão làm phiền tiền Thỉnh trưởng ngài quan tâm, tình lý thoáng cái ra chuyện lớn như vậy, mặt trên sợ rằng hội..."

Trong điện thoại nhân thu liễm tiếng cười, nhưng cái khó giữ ngữ điệu trung đặc ý: "Có thể có chúng ta chuyện gì? Tình lý mặt không biết bao nhiêu người chờ lưu quảng thành xuống phía dưới, hãy chờ xem, tự nhiên có người hội thu thập tàn cục!"

"là! Tiền thỉnh ngài cao minh!"

Wương cục trưởng ứng hòa vài tiếng, cúp điện thoại, thật dài thở phào nhẹ nhõm, cuối cùng là tháo xuống trong lòng một khối tảng đá lớn!

Có người vui mừng tự nhiên có người buồn, trong bệnh viện, Thai mi nhìn to lớn đầu đèn, sắc mặt trắng bệch, tim đập như lời, cổ thuyền cái kia nho nhỏ tên ở trước mặt nàng không ngừng phóng đại, cho đến triệt để mơ hồ tầm mắt, nàng muốn lập tức nhảy dựng lên, muốn lập tức cấp cổ thuyền gọi điện thoại...

Được rồi, điện thoại, Thai mi móc điện thoại di động ra, bấm cổ thuyền điện thoại, nhưng mà, máy móc lạnh như băng giọng nữ lạnh như băng từng lần lặp lại: "Số điện thoại ngài gọi đã đóng máy..."

Thai mi tay run một cái, điện thoại di động "Đang" rơi xuống đất, thần tình có trong nháy mắt đại ra và sâu đậm kinh khủng!

"Mụ mụ! Mụ mụ, ngươi làm sao vậy!!" Cầu Cầu thân thủ đi lay lay Thai mi, trên khuôn mặt nhỏ nhắn đều là mờ mịt và sợ.

Thai mi phục hồi tinh thần lại, miễn cưỡng quay về phía Cầu Cầu cười cười, tái nhợt không có chút máu tay sờ sờ Cầu Cầu mặt: "Mụ mụ đi một chút toilet."

Thai mi nhặt lên điện thoại di động, ra phòng bệnh, quay người tựa ở cuối hành lang cửa sổ thủy tinh thượng, ngum lớn thở phì phò, trong tay báo chí bị nàng bóp chặt, ngón tay phát ra ngoài "Ca ca" âm hưởng...

Bình tĩnh một điểm, bình tĩnh! Thai mi hoảng hốt đầu óc, đầu tiên cấp cha gọi điện thoại, cổ thuyền nhận không thông, cổ hàng và nhan sâm dãy số nàng cũng không có, thời khắc này nàng tài ý thức chính đối cổ thuyền lý giải là cỡ nào ít, mà chính mình đối với hấn ý lại là như thế nào đương nhiên...

"Tổ tổ, làm sao vậy?" Mã lão cha nhận điện thoại, ôn thanh nói.

"Ba, người thấy báo hôm nay sao?" Thái mi nhanh chóng nói, "Chính là Tinh ủy thư ký và cố thuyền xảy ra chuyện cái kia!"

Mã lão cha nghe nữ nhi thanh âm lo lắng, sững sốt một giây, lập tức lập tức nói: "Tổ tổ, người đừng vội, cố thuyền hẳn không có chuyện gì!"

"Hắn không có việc gì?" Thái mi thả lỏng dựa lên tấm kính, chỉ cảm thấy tâm thoáng cái rơi xuống.

"Ừ, kế hoạch cụ thể ta cũng không rõ ràng lắm, bất quá, ngày đó chạng vạng, cố thuyền muốn ta trên tay cầm tra được tư liệu tất cả đều truyền cho hắn, chắc là cấp vị này Tinh ủy thư ký nhìn." Mã lão cha tiếp tục nói.

"Vạn nhất, vạn nhất là Tô gia trả thù đâu!" Lòng của Thái Mi lại bắt đầu nhấc lên.

"Tổ tổ, người có thấy hay không cố hàng? Truyền thông thượng có thể có Cố hàng tin tức?" Mã lão cha bắt đầu đi chi điểm nữ nhi, gấp gáp cố thuyền chuyện, nữ nhi vốn có lý trí hình như đều không thấy...

"Cố hàng..." Thái mi bừng tỉnh đại ngộ, đúng vậy, cố hàng tới A thị là không có người nào biết, nếu như cố thuyền đã xảy ra chuyện, hẳn làm sao có thể sẽ tiếp tục ẩn nấp chính mình? Cố thị như thế nào hội động tình gì cũng không có?

Đây là một tuồng kịch, vì tránh tai mắt của người khác! Sau khi nghĩ thông suốt, Thái mi hoàn toàn thờ phào nhẹ nhõm, thấp giọng nói: "Ba, ta đã biết, ta treo."

Thái mi thu hồi điện thoại di động, nhìn trong tay báo chí, lo lắng qua đi, phần nộ lại bắt đầu ngẩng đầu! Nam nhân này... Nam nhân này cái gì cũng không nói, xuất thủ ngoạn một chiêu này! Hắn rút cuộc có nghĩ tới hay không người khác cảm thụ! Hồn dân!

Nàng tức giận đi trở về phòng bệnh, hận không thể đem sàn nhà thái ra một cái động lớn! Tự đại hỗn đản sa heo nam, cho nàng chờ!

Tổng thị, tổng cần du cầm báo chí, tay đều run lên, hắn xoa người lại, sắc mặt tái xanh mắng nhìn về phía sắc mặt nhục nhĩ Tô tứ: "Đây là người làm! Tinh ủy thư ký lưu quảng thành... Là các người làm!?"

Tổng cần du nghĩ đầu dường như bạo tạc giống nhau đau đến sắp tan vỡ, từ mấy ngày trước Tô tứ mua trong tay hắn công ty cổ phần, trở thành Tổng thị lớn nhất cổ đông bắt đầu, tô tứ bắt đầu không chút kiêng kỵ đem Tổng thị rửa tiền. Mà hắn đi chất vấn thời gian, đối phương dĩ nhiên thừa nhận, Tô thị làm độc phiến!

Một khắc kia, hắn chỉ cảm thấy thiên toàn địa chuyển, hận không thể ngửa mặt lên trời cười to, lên trời trêu người, hắn giờ này khắc này mới minh bạch những lời này có bao nhiêu châm chọc! Hắn trăm phương nghìn kế muốn thoát khỏi cố thuyền ám toán, để không làm cho đối phương nắm được cán không tiếc bán đi trong tay công ty cổ phần, nhượng ra bản thân cổ phần khổng lồ địa vị. Kết quả... Hắc... Kết quả lại là rơi vào lớn hơn trong hắc động! Buồn lậu thuốc phiện a, phụ thân hắn chính là chết tại đây một mặt trên! Mẫu thân hắn từng muốn hắn quý gồi phụ thân trước mộ phần phát thệ, tuyệt đối không bình vật này!

Nhưng là bây giờ, vận mệnh lại chế giễu đưa hắn đẩy xuống vực sâu!

Tổng cần du co quắp ngồi ở trên ghế sa lon, một mặt cười khổ, cả người không nói ra được chán chường!

"Tổng cần du, cố thuyền và lưu quảng thành đều chết hết, người làm gì thế còn thể hiện này phó đáng về tuyệt vọng!?" Tô tứ cười nhạt một cái, "Trước đây để cho người trừ khoản tiền kia, ta lên xuất thủ một nhóm hàng, bị cố thuyền tiểu tử kia nhìn thấy, cô tự tay ra mặt, nếu không ba ta quý cầu, ta hiện tại mất mạng!"

Tổng cần du vẫn là không có phản ứng, như là người chết như nhau co quắp ở trên ghế sa lon, vẫn không nhúc nhích.

"Hiện tại được rồi, lão tử đừng nghĩ lại về Tô thị!" Tô tứ nói nói, hung hăng một cước đá vào trên bàn trà, bàn trà bị đoán lật, cái chén nhất thời đập đầy đất, "Người còn ở nơi này muốn chết muốn sống, hiện tại mạo hiểm là lão tử, là Tô gia! Người tm trang ủy khuất gì!"

Tổng cần du chậm rãi ngồi thẳng người, gần từng chữ một: "Người biết lưu quảng thành là ai, cố thuyền là ai! Đây là sát nhân! Sát nhân! Vẫn là như vậy quyền quý... Người cô điên rồi!!!"

"A phi!" Tô tứ gắt một cái, cười nhạt, "Bọn họ không chết, người là có thể sống?! Hanh, đừng mệ nó tới nơi này trang thánh mẫu, lão tử cô có bao nhiêu ngoạn, lão tử so với người rõ ràng nhiều lắm! Người về điểm này đã tâm thủ đoạn, so được với nàng?! Nói thật cho người biết, Tô gia, vậy chính là ta có thiên hạ!"

Tổng cần du trầm mặc một hồi, mới chậm rãi nói: "Hảo, ta không cùng người sáo, ta đi ra ngoài!"

Tô tứ nhìn tổng cần du đi xa bóng lưng, thần sắc dữ tợn mà không cam lòng, đưa tay tới gần nhất cái ly cũng hung hăng đập xuống đất!

Tổng cần du đi tới bên ngoài phòng làm việc, dựa vào lan can, lòng buồn bức khó chịu, tuy rằng cố thuyền đã chết, lưu quảng thành cũng đã chết, thế nhưng hắn lại nghĩ vận mạng của mình dường như bây giờ khí trời, âm lãnh đến nhìn không thấy bất luận cái gì con đường phía trước, hắn trầm mặc một lúc lâu, mới cầm điện thoại di động lên, gọi một cú điện thoại.

Bạch Liên Hoa thanh âm từ trong điện thoại truyền đến, khiếp sanh sanh: "Cẩn du."

"Song nhi." Nghe được Bạch Liên Hoa thanh âm, tổng cẩn du hơi buông lỏng một ít, "Người gần nhất có khỏe không..."

Bạch Liên Hoa có chút áp ứng, không biết thế nào trả lời mới tốt, một lát, nàng mới chậm rãi thử dò xét nói: "Người ngày hôm nay, trở về sao?"

Tổng cẩn du trầm mặc, đều không phải hẳn không muốn trở về, cô tứ không cho hẳn tại thời điểm mấu chốt này rời đi, nói trắng ra là, cô tứ không tín nhiệm hẳn.

"Có đúng hay không không trở lại?" Bạch Liên Hoa thanh âm đã mang chút ghen ngào, nghe được tổng cẩn du một trận yêu thương.

"Song nhi, người hãy nghe ta nói, gần nhất sự tình thực sự rất nhiều, đặc biệt công ty còn quấn vào một ít... Một ít chuyện không tốt." Tổng cẩn du lo lắng an ủi nàng, "Người tin tưởng ta, Song nhi, tiếp qua đoạn ngày, một tháng, không, hai ngày cuối tuần, ta nhất định sẽ trở về! Đến lúc đó, chúng ta đi du ngoạn, đem tuần trăng mật đều bù lại, có được hay không?"

Bạch Liên Hoa bên kia nhỏ giọng khóc thút thút một hồi, mới vừa rồi mềm thanh nói: "Hào, ta chờ người trở lại!"

Tổng cẩn du mỉm cười thu hồi điện thoại di động, loại thời điểm này, còn có người nguyện ý chờ người, là người lớn lao may mắn! Mặc kệ là như thế nào gian nan hiểm trở, hẳn đều sẽ cố gắng đi xuống!

Bạch song đề điện thoại xuống, kinh ngạc nhìn ngòai một lát, nhìn mình trắng nõn tay, dần dần bắt đầu mỉm cười, càng cười càng lớn thanh, cười đến nước mắt tất cả đi ra.

Nàng lau sạch nước mắt, sắc mặt dần dần lạnh lùng, âm trầm mà ngoan lệ, tổng cẩn du, người cho là, ta còn sẽ tin tưởng người sao? Người đã bắt nhân, cũng đừng trách ta bất nghĩa! Không giữ được người của người, ta cuối cùng muốn bắt người bồi thường!

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Làm Nữ Phụ Lạ Mụ Nhanh Nhẹn Dững Mãnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66: Tai vạ đến nơi đều tự phi

Ba ngày sau, thai mi dẫn Cầu Cầu trên đường về nhà, nghe được này ra tuồng kết cục.

Cùng ngày hừng đông, tỉnh chánh phủ tập họp đại đội và đặc công bộ đội liên hợp xuất động, cầm bắt lệnh, mục tiêu minh xác thẳng đến Tô gia, người của Tô gia, thậm chí còn đang trong giấc mộng!

Tập họp đại đội ở Tô gia Nhị lão trong phòng sưu ra súng ống, bên kia Tô tình hạ nỗ lực phản kháng, bị đặc công bắn trúng cánh tay phải sau đó áp chế bắt. Tô gia tiểu thư, Nhị thiếu gia cũng tại trận bị bắt, Tô gia tam thiếu gia ở Thiên phong nhai quán bar bị đặc công bắt được, có người nói vị Tam thiếu gia này lúc đó uống bất tỉnh nhân sự!

Đem trùm buôn thuốc phiện đứng đầu giam giữ, tập họp đại đội lập tức thẩm vấn và lục soát, xế chiều hôm đó truy tra ra Tô gia gửi chất có hại mấy người thương nhân, cộng thu được băng độ 50 kg, thuốc làm bột đau 150 kg, cùng với số lớn ma túy! Đồng thời, Tô gia chủ tịch, kho bãi, cùng với Tô gia bất động sản trung đều sưu ra súng đạn.

Ngoại trừ có người nói đã bị trục xuất khỏi gia môn Tô gia tứ thiếu gia, Tô gia còn lại thiệp án nhân viên, bao quát thuộc hạ đều đã toàn bộ bắt được, Tô thị công ty diện sản công ty tên, ngầm lại tiến hành điên cuồng rửa tiền, đã bị cảnh sát niêm phong điều tra.

lúc đó còn có số lượng không ít đặc công trực tiếp xông vào A thị bắt cảnh sát, đem cục trưởng vương khương khương, Phó cục trưởng trương tùng lâm, cùng với một nhóm lớn cảnh viên toàn bộ bắt áp giải, tổng nhân số sắp tới hai mươi nhân! Thật có thể nói là nhìn thấy mà giật mình a!

Việc này một khi đưa tin, A thị dân chúng tình cảm xúc động! Quan phi cấu kết, đạt tới nhân thần cộng phản hoàn cảnh!

Nhưng mà, cũng chuyện toàn bộ!

Công an tỉnh, bị áp chế trên mặt đất Thỉnh trưởng Tiền phục thương, về mặt tái nhợt nhìn về phía chậm rãi đi tới lưu quảng thành, nhân thần oán độc: "Người không chết!"

Lưu quảng thành cười cười: "Ta nếu như không trước tiên "Tử", người thế nào khẳng lộ ra sơ hở?"

"Hào! Hào người một lưu quảng thành!" Tiền phục thương kịch liệt giằng co, lại bị đặc công càng thêm dùng sức áp chế trên mặt đất.

"Tiền phục thương! Người làm công an trưởng, dĩ nhiên làm bằng đảng thuốc phiện ô dù, cùng trùm buôn thuốc phiện cấu kết, thảo gian nhân mạng! Không xử lý người loại này

Nhân, không đủ để bình dân phần!" Lưu quảng thành tức gương mặt, gần từng chữ một, "Người này vây cánh, ta đều đã điều tra xong, Tô gia cũng đã bị bung, tiền phục thương, của người báo ứng coi như là đến rồi!"

"Mang đi!" Lưu quảng thành đôi sau lưng đặc công đội trưởng nói.

Đội trưởng phát tay, áp chế tiền phục thương mấy người đặc công đưa hấn áp đưa đi, trong phòng tiền phục thương vây cánh cũng cùng nhau bị áp giải đi ra ngoài. Lưu quảng thành nhìn bị đưa đi mấy người, nhủ chắc vùng xung quanh lòng mảy, cuối cùng cũng thư giãn một điểm, ở dưới tay hấn ra như vậy u ám tính, mặt trên truy cứu tới, hấn chỉ sợ cũng gặp khó khăn. Có thể nhanh chóng giải quyết, tự nhiên là tốt nhất, lại nói tiếp còn phải thật phải cảm ơn cổ thuyền cung cấp này chứng cứ.

Nhớ tới cái này, lưu quảng thành ý bảo bên người cảnh vệ viên cấp cổ thuyền gọi điện thoại, nói cho hấn biết chuyện bên này đã giải quyết rồi.

Cổ thuyền nhận được cảnh vệ viên gọi điện thoại tới, trong lòng tảng đá lớn hạ xuống một khối, nếu Tô gia cùng bọn họ hậu trường đều được giải quyết, như vậy, kế tiếp chính là tổng cần du!

Nhớ tới cái này, cổ thuyền thật là có vài phần thiên ý trên người cảm giác, vốn có, tổng cần du nhiều nhất là kinh doanh bất thiện, không đạt tiêu chuẩn tài liệu sự kiện kia, cũng bắt quá ăn quan tòa, bị nhốt mấy ngày. Thế nhưng hiện tại, hấn dĩ nhiên chủ động bán ra trong tay công ty cổ phần, làm cho Tổng thị thành tô tứ rửa tiền công ty, phải biết rằng tô tứ hiện tại thế nhưng phát lệnh truy nã tội phạm!

Bởi vì tô tứ đang lẫn trốn, hai nhà trước đây giao dịch làm thập phần bí mật, sở dĩ Tổng thị thực tế gộp vào Tô thị chuyện này còn không có ai biết, bất quá, nói vậy tổng cần du bây giờ ngày thật không tốt quá mới đúng!

Cổ thuyền cân nhắc trong tay điện thoại di động, cười đến có vài phần tà khí, hấn bấm lần trước cái kia trình thám xã điện thoại: "Lý tiên sinh sao? Ủ, là ta, cổ thuyền. Lần trước cho các người làm sự, có thể vạch trần..."

Cổ thuyền tắt điện thoại, có một chút một chút gõ gõ bàn công tác, cười đến vài phần nghiền ngẫm vài phần khó lường, tổng cần du và cái kia cái gì bạch song đều không phải tình so với vàng còn kiên định sao? Vậy hãy để cho hấn làm cái này đá thử vàng được rồi!

Cổ thuyền đoán một chút cũng không sai, thời khắc này tổng cần du quả thực chính là chim sợ cành cong, bên người còn cột một viên thể nào cũng còi không xuống bom hẹn giờ!

Tô tứ đã đem thương đặt tại trên bàn, rất có người mới vừa đi ra cánh cửa này liền chết ý tứ. Tổng cần du cứng đờ ngồi trên ghế làm việc, cùng tô tứ cách một cái bàn nhìn nhau.

Tô tứ hoàn toàn bộc lộ bộ mặt hung ác, Tô gia đã xong, hấn bị nắm đến cùng sẽ bị bắn chết, điểm ấy không thể nghi ngờ! Mà tổng cần du, rất có thể sẽ đem hấn giao ra, đến giám sát hành vi phạm tội, sở dĩ, hấn hiện tại, phải gắt gao nhìn thẳng người nam nhân trước mắt này!

Tổng cần du mồ hôi lạnh trên trán sẽ không đình chỉ quá, nghe đến Tô gia buồn lậu thuốc phiện bị nắm lúc, cả người hấn mà bắt đầu lung lay sắp đổ, mà cũng ngay lúc đó, tô tứ sững liền để đến rồi bên hông của hấn!

"Tổng cần du, phóng thông minh một chút, đừng làm cho bất luận kẻ nào tiến đến, bằng không, ta người thứ nhất bắn là người!" Tô tứ đem hấn ép đến trên ghế làm việc, bảo hấn đem sở hữu đến hội báo công tác mọi người cấp đuổi ra ngoài, cục diện cứ như vậy vẫn cứng lại rồi.

Tổng cần du rốt cục không nhịn nổi, như vậy giằng co nữa, chỉ có thể là chờ cảnh sát tới, hai người cùng chết kết cục, hấn thử tính mở miệng nói: "Tô thiếu, người hãy nghe ta nói, chúng ta như vậy đấu tranh nội bộ cũng không phải biện pháp..."

Súng trên tay Tô tứ nhắm ngay tổng cần du cái trán, ý tứ nói nếu hấn không thuận theo sẽ bắn chết tại chỗ.

Tổng cần du sợ đến sắc mặt tái nhợt, nhưng vẫn là tận lực trấn định nói tiếp: "Tô thiếu, người đừng vội, ta không có ý tứ gì khác, người xem, chờ cảnh sát tìm tới nơi này, khẳng định đều không phải biện pháp, thừa dịp hiện tại Tổng thị còn không có bị phát hiện, chúng ta phải nhanh ly khai A thị, thậm chí nhanh lên xuất ngoại mới là thượng sách a!"

Súng của Tô tứ tiếp tục không nhúc nhích hướng về phía Tổng cần du, thế nhưng thần tình hiển nhiên có chút buông lỏng, hấn cũng biết, tiếp tục ngây ngô cái này địa

Phương, chỉ có một con đường chết!

Tổng cần du xem tô tứ có chút bị thuyết phục, mau thừa dịp còn nóng liền nói: "Tô thiếu, ta có thể cho người chuẩn bị lưỡng tám vé phi cơ, chúng ta lập tức xuất ngoại!"

"Làm cho chuẩn bị vé máy bay? Bảo ai!? Người cho là an kiểm hội không tra ta sao? Ta lệnh truy nã chi sợ đã thiếp khắp nơi đều là!" Tô tứ cười nhạt, trực tiếp đứng dậy, đi bước một tới gần tổng cần du.

"Tô thiếu có ý kiến gì, cứ việc nói! Ta nhất định giúp Tô thiếu làm được!" Tổng cần du nhìn Tô tứ, chỉ có thể chuyển biến ý.

Tô tứ vòng vo chuyển súng trong tay, lạnh lùng nói: "Ta một con thuyền du thuyền, đưa cho ta nhậm nữ bằng hữu, ta muốn người đi mang tới, thuận tiện, giết nữ nhân kia!"

"Ngươi bảo ta sát nhân!" Tổng cần du cả kinh nhảy dựng lên, mà tô tử thương rất nhanh để ở tại trên đầu hắn, cười nhạt: "Thế nào? Không muốn?"

"Không, đều không phải..." Tổng cần du lui hai bước, thần tình hoảng loạn, "Ta là nói, ngươi cũng lo lắng ta ly khai cái này phòng làm việc đều không phải? Ta lại không thể nói cho những người khác, tiết lộ chúng ta tin tức, làm sao có thể giúp ngươi đi ra ngoài mua du thuyền?"

"Nói là..." Tô tử bỗng nhiên cười quỷ dị đứng lên, ngược lại chột âm lãnh, "Như vậy, ta còn lưu ngươi có ích lợi gì?"

Nói đi, súng lục phát sinh một tiếng lay động, hiển nhiên là mở khóa an toàn! Tổng cần du hoảng đặt mông yếu đuối trên ghế làm việc, cho rằng tất nhiên chạy trời không khỏi nắng!

Điện thoại, vào thời khắc này vang lên!

Tô tử quay đầu nhìn thoáng qua, đem súng để ở tổng cần du đầu bên cạnh, lạnh lùng nói: "Đi đón! Chớ nói lung tung nói, bằng không..."

"Ta biết..."

Tổng cần du đầy tay là mồ hôi nhận nổi lên trong tay điện thoại, run rẩy nói: "Này?"

"Cần du. Ngươi vì sao gạt ta!" Bạch song thể lương thanh âm ở trong điện thoại vang lên, ngay cả ở bên trên tô tử đều nghe được.

"Song nhi, ta hiện tại có việc... Đợi lát nữa sẽ cùng ngươi đàm!" Tổng cần du vội vã muốn cúp điện thoại.

Bạch song cũng không y theo không buông tha: "Tổng cần du, ngươi tại sao có thể gạt ta! Ngươi không chỉ có ở bên ngoài hoa nữ nhân, ngươi còn đem công ty cô phần bán cho Tô gia, nói a! Ngươi có đúng hay không coi trọng Tô gia cái kia tiểu thư!" Mới vừa lấy được trình thám xã đưa tới "Chứng cứ" bạch song hiển nhiên có điểm mất lý trí.

"Song nhi! Ngươi làm sao sẽ biết!" Tổng cần du cả kinh đều đã quên tô tử thương còn để ở trên đầu hắn.

Mà tô tử, cũng nghe được những lời này! Trên đời này, đã có người biết tổng cần du quan hệ với hắn, cũng liền ý nghĩa, rất nhanh thì sẽ có cảnh sát đến Tổng thị lục soát!

Tô tử thấp giọng uy hiếp tổng cần du: "Lập tức! Lập tức, bảo nữ nhân này đến Tổng thị!"

Tổng cần du theo bản năng tựa như nói "Không", hắn không thể đem Song nhi kéo vào trong nguy hiểm! Thế nhưng, tô tử thương đặt khi hắn trên ót, bảo hiểm đã nổ, chỉ cần nhẹ nhàng nhất trừ, hắn sẽ mất mạng!

"Còn không mau bảo nữ nhân này đến! Nếu như chuyện của chúng ta tiết lộ một chút, ta để ngươi chết không có chỗ chôn!" Tô tử thấp giọng, ánh mắt lại đã huyết hồng, thoạt nhìn, cả người đều mang một cử chỉ điên rồ cảm giác!

Tổng cần du đóng nhắm mắt, hắn không thể kích thích tên ma đầu này, hắn sẽ chết!

"Song nhi... Sự tình đều không phải ngươi nghĩ như vậy!" Lòng bàn tay của Tổng cần du đã ướt đầm, thanh âm càng dường như khóc khế, "Ta sẽ hảo hảo cùng ngươi giải thích chuyện này... Ngươi bây giờ... Ngươi bây giờ, có thể hay không đến công ty..."

Tổng cần du suốt đời, âm mưu quỷ kế, lại cực kỳ sợ chết, một câu cuối cùng, rốt cuộc còn là bán đứng hắn nói "Tình cảm chân thành"!

Bạch song không nghi ngờ hắn, tiếp tục tức giận nói: "Hảo! Ta vốn là muốn đến xem ngươi mạng không được công ty rốt cuộc là thế nào!"

Nói, tức giận cúp điện thoại, bạch song xốc lên túi, đồng thời cảm trên bàn ly hôn hiệp nghị thư, nàng đã ký xong chữ, đến lúc đó, một ngày cùng tổng cần du đàm bất hòa, nàng liền trực tiếp xuất ra nam nhân kia bên ngoài có tình nhân... Căn cứ chính xác, cùng hắn ly hôn! Ngược lại, tổng cần du người đàn ông này cũng đã hai bàn tay trắng!

Tổng cần du cúp điện thoại, cả người hư thoát té trên mặt đất... Trong con ngươi một mảnh u ám...

Tô tử dùng thương đâm trạc đầu của hắn, cười to: "Ngươi xem! Chính là như vậy, phu thê vốn là cùng chim rừng, tai vạ đến nơi đều tự phi! Tổng cần du, ngươi nhưng thật ra so với ta còn ác tâm a!!"

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Làm Nữ Phụ Lạ Mụ Nhanh Nhẹn Dùng Mảnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 67: Kết cục của Bạch Song

Bạch song đi tới cửa phòng làm việc, phía ngoài bí thư thất không có một bóng người, không biết đi đâu, nàng đi lên thời gian, người chung quanh nhìn ánh mắt của nàng có mấy lần cũng có nhìn có chút há hê, hình như nàng là một cái bia đỡ đạn... Thực sự cổ quái!

Nàng đưa tay phóng tới chốt cửa thượng, bỗng nhiên sinh ra vài phần chần chờ, luôn có một loại cảm giác quái dị, để cho nàng không hiểu luồng cuồng.

Đứng ở cạnh cửa tứ tử hiên nhiên chờ đến không nhận được, thật nhanh gạt lại cửa ban công, khéo tay nắm bạch song tay, đem nàng hung hăng kéo vào bên trong cánh cửa!

Tô tử nhưng không để ý tới cái gì thương hương tiếc ngọc, lúc Bạch Song bị kéo tiến vào, hung hăng đụng phải khuôn cửa, lại bị tứ tử thuận thế đẩy, thoi ngả trên mặt đất, tứ tử đem thương để ở nàng trên đầu, thanh âm trầm thấp âm ngoan: "Nói! Tổng thị và Tô thị quan hệ, người là từ nào biết đầu rắng?!"

Bạch song bị đập hai cái, vốn đang vững vững hồ hồ, bị nòng súng lạnh như băng để thoáng cái thanh tỉnh, nàng hoảng sợ không ngừng lui về phía sau, đụng cả tay chân, gương mặt sợ đến trắng bệch!

"Cử động nữa! Lão tử liền bắn người!" Tô tử phi thường không nhận được, một cước đá vào bạch song trên bụng, đau đến nàng không ngừng mà lăn lộn trên mặt đất, trong tay mang theo túi cũng rơi xuống đất, đồ vật bên trong rơi mất đầy đất.

Tổng cần du chợt liếc đến Bạch Song chịu khổ, gấp đến độ sắc mặt cũng thay đổi, không để ý tứ tử hòng súng, sẽ đi tới phủ nàng, bắt đắc dĩ trong phòng làm việc đã loạn thành một đoàn, hần chạy tới thời gian, bị bạch song cái túi xách kia cấp vương chân một chút, cước bộ một cái lao đảo, quăng ngã vừa vặn, khuôn mặt vừa vặn dán tại nhất phần văn kiện thượng, phần văn kiện này là —— ly hôn hiệp nghị thư!

Tổng cần du bối rối, "Ly hôn hiệp nghị thư" năm chữ to dán tại trước mắt hần, mỗi một chữ đều biến thành cái khuôn mặt trào phúng cười cợt hần, phảng phất đang cười nhạo hần nói ái tình! Thế sự luân hồi, duy báo ứng khó chịu, đoạn thời gian trước, hần đem phần này hiệp thư vứt cho mã Lý Tổ, hiện tại đến phiên bạch song đem phần này đồng tây sủy đến trên mặt hần!

"Đây là cái gì?" Tổng cần du cầm lấy ly hôn hiệp nghị thư, trên mặt thần tình dữ tợn, "Ta hỏi người đây là cái gì!"

Bạch song bị tổng cần du sợ đến lui hai bước, nhưng nghĩ tới mình bây giờ tình hình nguy hiểm căn bản là tổng cần du tạo thành, trong cơn giận dữ! Nàng đứng lên, nhất phó xé rách khuôn mặt tư thế: "Là cái gì?! Người sẽ không nhìn sao? Chính là ly hôn hiệp nghị thư a! Ta đã ở phía trên ký tên, chỉ cần người ký tên, chúng ta cũng không có quan hệ!"

"Bạch song! Ta đối với người không tệ, người dĩ nhiên! Người dĩ nhiên!!" Tổng cần du tức giận đến giờ tay lên sẽ đánh bạch song.

Bạch song nhắm mắt lại trốn tránh, ngoài miệng cũng không cam tỏ ra yếu kém: "Người đối với ta không tệ!? Hắc! Tổng cần du người thật đúng là không mặt mũi! Là ai đang mượn miệng công ty bạn chuyện, hơn một tuần lễ không trở về nhà? Là ai để hướng tới nhà giàu, ở bên ngoài tìm một so với chính mình còn lớn hơn nữ nhân! Hiện tại, người lại vẫn đem công ty cấp bán đi!! Tổng cần du, đừng quên, chúng ta là phu thê, cộng đồng tài sản ta cũng có phần!"

Tổng cần du bị cả kinh lui về sau một bước, há to miệng như là mắc cạn cá, nàng nói cái gì, hần căn bản không minh bạch, thế nhưng, nữ nhân trước mắt này, hần thực sự nhận thức sao? Trước đây ôn nhu động lòng người, lời nói nhỏ nhẹ Song nhi thực sự là trước mắt cái này khuôn mặt dữ tợn nữ nhân sao?

"Ha ha ha! Đây tuồng diễn thật đúng là đẹp!" Tô tử chợt cười to ra, "Các người hai vợ chồng này, thật đúng là nhân sinh đủ mọi loại người xấu!"

Bạch song và tổng cần du bị hần nhất ế, trắng bệch mặt chợt phòng thành trư can sắc.

Tô tử cười lạnh một tiếng, lại dùng thương chỉ chỉ bạch song: "Được rồi. Vợ chồng các người chuyện tình, lão tử không có hứng thú. Ta hiện tại chỉ muốn biết, người rốt cuộc là từ nào biết đầu rắng chuyện này!"

Bạch song đỡ bàn, thần tình kinh khủng: "Ta không phải có ý... Ta tìm trinh thám xã... Ta chỉ là muốn tra tổng cần du gặp ở ngoài... Ta không biết hội tra được chuyện này..."

"Người dĩ nhiên tra ta!" Tổng cần du nghe được một trận giận dữ, quay đầu tức giận nhìn về phía bạch song.

"Người cũng như nhau! Biết rõ... Biết rõ..." Bạch song sợ nhìn thoáng qua tứ tử, lập tức tức giận hướng tổng cần du rống to hơn, "Người lại vẫn để cho ta tới ở đây! Người căn bản là tưởng rằng ta chịu chết! Tổng cần du, người không là nam nhân!"

"Người nói ai mà không nam nhân!?" Tổng cần du thẹn quá thành giận, thân thủ làm bộ phải đánh người hình dạng, bạch song hét lên một tiếng, nằm úp sấp đến dưới đáy bàn.

Tô tử triệt để phát hỏa, súng lục hăm thanh "Phanh" một tiếng, liền hướng bạch song chân bàn bên cạnh đánh tới, chân bàn gãy, bàn đặt ở bạch song trên người, nàng liên đầu kêu cũng không dám, tổng cần du càng thối lui đến góc tường, cả người đều khẽ run.

Tô tử tiếp tục một chữ một cái lạnh lùng nói: "Ta hỏi lần nữa, người tìm rốt cuộc là cái gì trinh thám xã, chuyện này, người có chưa nói với người khác!"

Bạch song quỳ rạp trên mặt đất, run rẩy nói: "Là lý thâm trinh thám xã, người phụ trách chính là cái này lý sâm... Ta không có nói người khác... Thật không có!"

Ngay tại tứ tử còn muốn hỏi nói thời gian, đối diện to lớn màn ảnh truyền hình lý bỗng nhiên bắt đầu truyền đến báo tin tức, nữ MC vẻ mặt nghiêm túc báo gần nhất về Tô thị độc phiến tin tức, góc đường có không ít người chính đứng ở nơi đó, quan tâm nghe cái này hiện nay lớn nhất gièm pha sự kiện.

Bạch song như trước run rẩy nằm, tổng cần du dựa vào tường mồ hôi lạnh ứa ra, mà nữ MC thanh âm của phảng phất đòi mạng cổ như nhau càng ngày càng vang: "Ngay lúc này, cảnh sát nhận được một gã họ Lý nam tử đến báo, hắn xưng, mình đã bị Tổng thị Tổng tổng phu nhân bạch nữ sĩ nhò và, hướng cảnh sát báo án, Tô gia lúc trước cũng đã thu mua Tổng thị, Tổng thị đã trở thành Tô gia rửa tiền hắc công ty! Cảnh sát hiện nay hoài nghi, đang lần trốn tô thành ngay Tổng thị trong..."

Góc đường vây quanh nhân kinh ngạc xoay người, nhìn về phía phía sau tràng đại lâu, Tổng thị? Tổng thị không phải là ở chỗ này!

"Không! Điều không phải ta! Điều không phải ta!" Bạch song điên cuồng lui về phía sau, thanh âm sắc nhọn, tràn đầy sợ hãi, "Thật không phải là ta, ta không để cho hắn đi tô chuyện này! Ta không có!"

"Tiện nhân!" Tổng cần du tức giận đá một cước bạch song trên người cái bàn, chân bàn bị gãy xệt qua Bạch Song lưng, nàng đau đến gào khóc!

Tô tứ trực tiếp đưa thương chỉ vào lưng Bạch Song bắn một chút. Đồ tươi máu từ bạch song trên lưng ồ ồ chảy ra, nhiễm đỏ sàn nhà, chậm rãi chảy đến bên chân Tổng cần du. Bạch song quỳ rạp trên mặt đất, vẫn không nhúc nhích, chẳng biết sống hay chết...

Tổng cần du hoảng sợ nhìn bên chân máu, cả người run run, hắn điên cuồng mà lui về phía sau: "Không nên... Không! Không!"

Tô tứ tiến lên một bước, trực tiếp túm tổng cần du cổ áo, đem thương chia vào trên đầu hắn: "Nữ nhân ngươi làm chuyện tốt! Con mẹ nó, ngươi bây giờ, ngươi theo lão tử rồi đi nơi này, bằng không... Ngươi hãy cùng nàng một hạ tràng!"

Tô tứ mang theo tổng cần du cổ áo, thúc hắn đi ra ngoài, chợt nghe đến dưới lầu truyền đến máy phóng đại thanh âm: "Tô thành! Ngươi đã bị bao vây, hiện tại, bỏ vũ khí xuống lập tức đầu hàng!"

Tổng thị công nhân đều đã từ trong đại lâu trốn thoát, Tổng thị đại lâu không có một bóng người, các công nhân viên đều vây ở bên ngoài, tổng cần du bí thư đứng ở cảnh sát bên cạnh, sắc mặt có chút lo lắng: "Cảnh sát tiên sinh, chúng ta Tổng tổng cũng ở trong phòng làm việc!"

Cảnh sát ngăn người, tổng cần du mặc dù có tội, nhưng là cảnh sát người phải bảo vệ đối tượng a!

"Tô thành, buông ra con tin! Lập tức đầu hàng!" Máy phóng đại thanh âm lại bắt đầu vang lên.

Tô thành sắc mặt c hung ác độc mà tàn nhẫn, có loại bỏ mạng đồ hung hãn! Hắn chắc hơn để ở tổng cần du huyết Thái Dương, thần tình đều có chút điên cuồng trạng...

Tổng thị nội ngoại vây bắt rất nhiều người, giăng co cũng chỉ có một mảnh tĩnh mịch...

Mã trạch, thai mi đẩy cửa ra, thấp giọng nói: "Cầu Cầu? Cầu Cầu, ăn cơm..."

Đen kịt trong phòng, không có âm hưởng, thai mi ngăn người, đi vào, chặn phình, nàng cười cười, cho rằng tiểu tử kia mê đầu ngủ, nàng đến gần, vỗ vỗ bánh bao trạng chần, không ngờ, vỗ dưới, chần dĩ nhiên xệ!

Thai mi biến sắc, nhất thời vén chần lên: "Cầu Cầu? Cầu Cầu!" Trên giường không ai!

Nàng nhất thời đứng lên, bắt đầu cả tiếng la lên: "Cầu Cầu! Ngươi ở chỗ nào? Cầu Cầu!"

Trong phòng ngủ không ai, lầu hai hàng lang cũng không ai! Thai mi dám gian phòng đẩy mạnh, toàn bộ chưa từng nhân!!

"Cầu Cầu! Ngươi ứng với mụ mụ một tiếng a, Cầu Cầu!" Thai mi lên giọng, sắc mặt trắng bệch trắng bệch!

"Làm sao vậy, tố tố?!" Mã lão cha và nương nghe được thanh âm, từ dưới lầu chạy tới, biểu tình lo lắng.

"Cầu Cầu, không thấy! Cầu Cầu không thấy!!" Thai mi gấp đến độ nói năng lộn xộn, tại sao có thể như vậy? Nàng và Cầu Cầu cùng nhau về nhà, tiểu tử kia nói một nhọc, nàng nhìn hắn ngủ lúc, mới xuống lầu cùng nương cùng nhau cấp Cầu Cầu làm món điểm tâm ngọt, bất quá một hồi này, hắn dĩ nhiên đã không thấy tăm hơi!!

"Quách tẩu! Quách tẩu!" nương cũng gấp, xoay người cả tiếng kêu Quách tẩu.

"Phu nhân? Làm sao vậy, làm sao vậy?" Quách tẩu từ sau viện chạy đến, nàng vừa ở tu bỏ đóa hoa.

"Ngươi gặp được Cầu Cầu sao?" nương vẻ mặt khẩn trương.

"Không có a! Tiểu thiếu gia đều không phải một mực trên lầu sao?" Quách tẩu mờ mịt trả lời.

Mã lão cha sắc mặt của cũng thay đổi: "Tiểu tử này có thể đi chỗ nào a?! Hắn trở về mới một hồi a!"

Trở về... Trở về! Thai mi thoát chốc ngẩng đầu, sắc mặt khó coi tới cực điểm, bọn họ ở trên xe nghe được cái kia phát thanh... Nếu như... Nếu như hài tử này phải đi tìm tổng cần du... Không! Không được!...

Thai mi trợn to mắt, trong con ngươi là khắc cốt ghi xương kinh khủng, nàng liều mạng chạy xuống lầu, cầm lấy cái chìa khóa đi ra ngoài chạy, nếu như là nơi nào... Nếu như là nơi nào... Cầu Cầu, nghìn vạn lần không nên... Mụ mụ van cầu ngươi, nghìn vạn lần không cần có sự a!

"Bảo bối!" nương còn không minh, Mã lão cha lại đã hiểu, hấn đồng dạng cực nhanh chạy ra ngoài cửa.

Ngoài cửa, vừa dừng xe xong cô thuyền, nhìn thai mi xe thật nhanh từ bên cạnh hấn lướt qua, thần tình điên cuồng mà lo lắng, hấn biến sắc, ngăn lại Mã lão cha, gấp giọng nói: "Mã tổng, tổ tổ làm sao vậy?!"

"Cầu Cầu khả năng chạy đến Tổng thị đi!" Mã lão cha gấp đến độ xoay quanh, cũng không đoái hoài tới bắt chuyện cô thuyền, theo lái xe đi ra ngoài.

Cô thuyền giật mình, cũng thật nhanh mở cửa xe, đuổi theo!

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Làm Nữ Phụ Lạ Mụ Nhanh Nhẹn Dững Mãnh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68: Cầu Cầu! Không nên

Thai mi ba người chạy tới Tổng thị lầu dưới thời gian, tổ tứ đã mang theo tổng cần du đứng ở đại sảnh, đang cùng cảnh sát giảng co, hình như muốn cảnh sát chuẩn bị xe, bằng không liền muốn giết tổng cần du.

Bởi vì phạm nhân trên tay có thương, để ngừa ngộ thương quần chúng, cảnh sát đã đem đám người vây xem xa xa tách rời ra chỉ còn lại có xe cảnh sát và bọn cảnh sát như cũ bao quanh vây bắt Tổng thị đại môn.

Tổ tứ đứng ở đại sảnh, đem tổng cần du hoàn toàn che ở phía trước, để ngừa lâu đối diện đang tập kích đánh lén, tổng cần du cả người đều bị mờ hơi ướt đầm, há hốc mồm, liên thanh âm đều tuyên bố đi ra, đương nhiên, hấn cũng không dám phát ra ngoài.

Thai mi bây giờ căn bản không có công phu quản cái gì tổ tứ, tổng cần du, nàng ở ồn ào trong đám người lần tới lần lui, nhỏ giọng gọi Cầu Cầu tên, nhưng mà, thời gian từng giây từng phút trôi qua, nàng từ đầu đầu này đi tới một đầu khác, ở trong đám người chen lấn đầu đầy mồ hôi, đều không nhìn thấy cái kia thân ảnh nho nhỏ! Tuyệt vọng như là to lớn thủ nắm chặt lòng của nàng, mỗi nhiều đi một bước, lại càng chia lòng của nàng, gần như hít thở không thông...

"Tổ tổ, Cầu Cầu không có xuất hiện ở nơi này, là chuyện tốt! Tổ tổ!" Cô thuyền bỗng nhiên dùng sức ban quá thai mi vai, cô gái sắc mặt tái nhợt dường như người chết, tiếng thở dốc càng không có thể khống chế vậy từng tiếng nặng thêm!

Thai mi lao lực đưa mắt tập trung ở trước mặt nam nhân trên mặt, nam nhân biểu tình vô cùng lo lắng mà lo lắng, nàng chậm rãi, cố sức ngăn chặn chính mình điên cuồng tìm đập, mỗi chữ mỗi câu: "Ngươi nói đúng, Cầu Cầu không có xuất hiện ở nơi này, là chuyện tốt! Là chuyện tốt!"

Đúng lúc này, phía tây bỗng nhiên truyền đến Mã lão cha thanh âm: "Cầu Cầu! Đứng lại!"

Thai mi trong nháy mắt quay đầu, chỉ thấy Cầu Cầu chính chen đến đám người trước mắt, hướng về phía Tổng thị thủy tinh đại môn chạy tới, vừa chạy vừa khóc: "Ba ba! Ba ba!"

Thai mi tâm tâm đột nhiên đình, thật nhanh đẩy ra cô thuyền, cố sức đẩy ra đoàn người liền hướng Cầu Cầu phương hướng chạy, kinh hô có tiếng sắc nhọn đến chói tai: "Cầu Cầu! Đứng lại!"

Mẫu thân điên cuồng lực lượng chủ tể thời khắc này thai mi, nàng dùng đôi trước cũng không có đạt được trôi qua tốc độ và lực lượng, đẩy ra sở hữu che ở người trước mặt, như tên giống nhau nhắm về phía tên tiêu nhân kia

"Tổ tổ!"

Ngay tại thai mi áp đến bên Cầu Cầu đồng thời, cô thuyền tha thanh âm hoảng sợ vang lên, tổ tứ thương đã nhắm ngay trên đất thai mi ——

"Phanh!"

"Tổ tổ!" Mã lão cha và cô thuyền liều mạng đi phía trước chen, lọt vào trong tầm mắt cũng ngã xuống đất thai mi mẹ con, còn có chậm chạp xuống máu loãng...

Tổng cần du cũng theo bản năng cúi đầu, hơi biến sắc mặt...

"Phanh!" Lại một tiếng súng vang.

Tô tử cảm sủng lục, không thể tin ngẩng đầu nhìn đối diện, trên trán của hắn mở một lỗ nhỏ, có máu từ bên trong ồ ồ chảy ra, dính tổng cần du đầy mặt và đầu cổ...

Hắn mở to suy nghĩ, té ngã về phía sau, băng lãnh đá grafit, chiếu ra nam nhân chết không nhắm mắt, rồi lại trong nháy mắt bị huyết sắc che giấu...

Nhân sinh cho hắn, nguyên là một hồi sinh tử, một tuồng kịch...

"Tô tổ... Tô tổ..." Cô thuyền gương mặt trắng bệch, hai tay run run không bị khống chế, trên mặt đất nhìn thấy ghê người một bãi máu... Trong nháy mắt đánh tan hẳn tất cả phòng tuyến... Kinh khủng, sợ, tuyệt vọng, đưa hắn phao vào một vĩnh viễn không được cứu chuộc hắc động...

"Tô tổ..." Cô thuyền ngồi xồm xuống, có âm áp dịch thể rơi xuống thai mi trên mặt. Nam tử tuần lẳng mặt mày...

"Cô thuyền... Ta không sao..." Thai mi chậm rãi ra tiếng, từng điểm từng điểm lấy ra thân thể của mình, lộ ra bị nằng đặt ở dưới thân che chở Cầu Cầu.

Tiểu tử kia mao nhưng nhưng đầu lộ ra, thế nhưng, hắn như là bối rối, vẫn không hề động.

Nghe được thai mi thanh âm, cô thuyền cuối cùng cũng sống lại vài phần, hắn đem thai mi đỡ dậy, tựa ở trên người mình, vừa rồi nhất thương vốn là hướng về đầu của nàng tới, may là thai mi bản năng hướng bên cạnh nghiêng qua, đạn đánh trúng của nàng vai trái.

Cô thuyền lần đầu tiên trong đời, thành kính cảm tạ thượng đế...

Thai mi tựa ở cô thuyền trên người, tay phải dùng sức đè lại vai trái, suy yếu la lên nhĩ tử tên: "Cầu Cầu... Ngươi thế nào... Có đau hay không?"

Tiểu tử kia vẫn quỳ rạp trên mặt đất, thẳng đến ông ngoại hắn cũng chạy tới nơi này, ôm hắn lên. Ánh mắt của hắn sợ hãi đến cực điểm, một đôi mắt to gât gao nhìn thẳng thai mi trên vai không ngừng chảy ra máu, tay nhỏ bé dùng sức cầm lấy ông ngoại hắn y phục, một số gần như hồng mất!

"Cầu Cầu... Mụ mụ không có việc gì... Mụ mụ không có việc gì..." Thai mi đưa tay phải ra, muốn đi sờ sờ Cầu Cầu mặt, thế nhưng vai trái máu lại chảy càng nhanh!

Tiểu tử kia rốt cục không nhịn được, chột sắc nhọn khóc gọi: "Không nên! Mụ mụ, ngươi không nên chết! Cầu Cầu sai rồi! Cầu Cầu sai rồi!!! Mụ mụ —— mụ mụ!"

Thai mi cực kỳ đau lòng, cũng theo rơi lệ: "Cầu Cầu ngoan, mụ mụ sẽ không chết, mụ mụ sẽ không chết!!!"

Cô thuyền cẩn thận đem thai mi ôm, vết thương trên vai bộ, tuy rằng không nguy hiểm đến tính mạng, thế nhưng nếu không nhanh xử lý sớm, tay trái rất có thể hội phế bỏ, bây giờ không phải là tự tình thời gian!

Thai mi cố sức muốn nhìn nữa Cầu Cầu liếc mắt, thế nhưng cô thuyền đã khôi bày giải địa đem nàng ôm vào trong xe, đi ô-tô hướng bệnh viện.

Mã lão cha ôm lấy cao giọng hét chói tai, kinh cụ sợ Cầu Cầu, không ngừng mà vỗ hắn lưng, từng lần một nói: "Cầu Cầu! Mụ mụ không có việc gì! Ngoại công cam đoan, mụ mụ không có việc gì!"

Thế nhưng Cầu Cầu giống như là không nghe được bất luận cái gì ngoại giới thanh âm, như trước từng lần một hét lên: "Mụ mụ, không nên chết, Cầu Cầu sai rồi! Cầu Cầu sai rồi!"

Mã lão cha vô kế khả thi, viên mắt đều cấp cấp đỏ, bên người quần chúng vây xem thấy như vậy một màn, cũng lặng lẽ quay đầu đi, sinh ra vài phần thờ dãi bất đắc dĩ và buồn bã.

Vào thời khắc này, tổng cần du bị cảnh sát đề nghị đi qua hai người hai bên trái phải, Mã lão cha như là bắt được tới hậu một cây rom rạ, ở Cầu Cầu bên tai lớn tiếng nói: "Cầu Cầu! Ngươi xem, ba ba ở chỗ này! Ba ba ở chỗ này!!!"

Cầu Cầu như trước khóc nháo, tổng cần du lại dừng bước, sau lưng cảnh sát thấy chuyện này hình, cũng không có vội vàng áp nhân, ngược lại rất rộng lượng đứng ở bên cạnh.

"Cầu Cầu! Là ba ba, ngươi đều không phải vẫn muốn gặp lại ba ba sao?! Hắn ở chỗ này a!! Cầu Cầu!" Mã lão cha kiên nhẫn ở Cầu Cầu bên tai nói.

Tiểu tử kia như là nghe được cái gì, khóc tiếng kêu dần dần nhỏ xuống tới, hắn nghiêng đầu, thấy được vẻ mặt đều là máu tổng cần du, trong mắt kinh khủng lần thứ hai thăng cấp! Năm Mã lão cha y phục, không ngừng mà sau này lui!

Tổng cần du theo bản năng dùng ống tay áo đem máu trên mặt lau khô tịnh, trong miệng trấn an nói: "Cầu Cầu đừng sợ, đó không phải là ba ba máu! Đó không phải ba ba máu!!!"

Cầu Cầu sắc mặt của cuối cùng cũng hơi chút được rồi một điểm, hắn thấp giọng lẩm bẩm nói: "Ba ba..."

Tổng cần du chỉ cảm thấy đáy lòng nổi lên cuộn trào mãnh liệt triều ý, hắn không ngốc, loại thời điểm này, mã đình khôn căn bản không cần thiết làm cho Cầu Cầu tiếp cận hắn, Cầu Cầu... Là con hắn... Nguyên lai vẫn là con hắn!

Cầu Cầu nhìn hấn, trong mắt nước mắt một chút hạ xuống: "Ba ba, người không cần ta nữa có đúng hay không..."

Tổng cảnh du không biết nên thể hiện dạng gì thần tình, vận mệnh của hấn thực sự chính là một truyện cười, vẫn có nhi tử, lại chưa bao giờ biết, từng có thương hấn như mạng thê tử, bị hấn khí như giấy cũ, lại mất mù giống nhau đem một dáng vẻ kịch cỡm nữ nhân phùng ở trong tay... Nhìn hấn, tự cho là chính mình, thông minh tuyệt đỉnh!! Quá buồn cười... Cuộc đời của hấn...

"Cầu Cầu... Ta, không xứng làm ba ba người..." Tổng cảnh du xoay người, bị hai cảnh sát đặt lên xe cảnh sát.

Mã đình khôn thờ dài một cái, sau lưng hấn thần nhiên nói: "Tổng cảnh du, Cầu Cầu là con của người... Còn có, phụ thân người chuyện năm đó, đều không phải ta làm..."

Tổng cảnh du thân thể tựa hồ hung hăng run lên một cái, trong nháy mắt, phảng phất mất đi sở hữu... Nhưng hấn không quay đầu lại, nhảy lên xe cảnh sát, tuyệt trần đi... Tiêu thất ở tại tầm mắt của hai người...

Mã đình khôn ôm Cầu Cầu, xa xa nhìn... Lặng lẽ không nói gì...

Phòng cấp cứu ngoại, cổ thuyền lo lắng đi qua đi lại, hấn tin tưởng thai mi không có nguy hiểm tánh mạng, thế nhưng hấn rất sợ tay trái của nàng hội lưu lại cái gì di chứng!

Hai giờ sau, phòng giải phẫu đèn đỏ dập tắt, cổ thuyền khẩn trương tiến lên trước, thai mi nằm ở trên giường bệnh, bị bác sĩ đẩy ra, sắc mặt tái nhợt, mắt nhắm chủ nhắm, nghĩ đến, chắc là thuốc tê hiệu quả còn không có tán đi.

"Bác sĩ, nữ nhi của ta thế nào?" Ôm hài tử Mã lão cha cũng khẩn trương chạy đi lên, hỏi

Bác sĩ tháo xuống khẩu trang, ý bảo hộ sĩ đem thai mi đẩy mạnh phòng bệnh, đối Mã lão cha nói: "Dạ đã lấy ra, tình huống hoàn hảo, về phần có thể hay không lưu lại di chứng, muốn xem mấy ngày nay hộ lý tình huống, bảo dưỡng tốt, sẽ không có rất lớn vấn đề!"

"Vậy là tốt rồi! Vậy là tốt rồi!" Mã lão cha phóng tâm mà thở phào nhẹ nhõm, lập tức nhất cúi đầu, liền thấy Cầu Cầu mặt không có chút máu khuôn mặt nhỏ nhắn.

"Cầu Cầu, người nghe bác sĩ thúc thúc nói sao? Mụ mụ không sao, không sao. Đừng lo lắng, có được hay không?" Mã lão cha cẩn thận vỗ hài tử lưng, e sợ cho hấn vừa giống như vừa như vậy điên cuồng mà thét chói tai.

"Ừ... Mụ mụ không sao... Không sao..." Cầu Cầu từng lần một tha cho, có chút máy móc, thế nhưng sắc mặt còn là trắng như vậy.

Cổ thuyền thấy được Cầu Cầu dị dạng, tâm trạng khê động, đối Mã lão cha nói: "Mã tổng, ngài vào xem tổ tổ, ta đến ôm một chút Cầu Cầu."

Mã lão cha ngăn người, nhưng nhìn thấy cổ thuyền chắc chắn thần tình, còn là gạt đầu, đem Cầu Cầu phóng tới cổ thuyền trong lòng.

Nhìn Mã lão cha đi vào phòng bệnh, cổ thuyền ôm Cầu Cầu đi tới y viện phía sau trong viện, lặng lẽ, cùng hấn nhìn nhau.

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Làm Nữ Phụ Lạt Mụ Nhanh Nhẹn Dững Mãnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 69: Cảnh xuân chột hiện

Hai người lặng im một lúc lâu, Cầu Cầu rốt cục không nhịn được, hấn bạch nghiêm mặt, cúi đầu: "Thúc thúc, ta sai rồi... Là ta sai rồi... Là ta hại mụ mụ chảy máu, chảy nhiều máu như vậy..."

Cầu Cầu nói nói, mang cho khóc nức nở, thanh âm bắt đầu run, cả người cũng kích động.

Cổ thuyền thờ dài, chuyện này, đối nhất đứa bé mà nói quả thực khó có thể tiếp thu, thế nhưng nếu gặp, nhất định phải khắc phục nó, bằng không, sẽ biến thành vĩnh viễn bóng ma, giống như hấn...

Cổ thuyền sờ sờ Cầu Cầu đầu, thấp giọng ôn nhu nói: "Cầu Cầu? Người làm sai chỗ nào?"

Cầu Cầu đang ở khóc thút thít, nghe được câu này, gạt mình, một lát, mới nói: "ta không nên một người chạy đến... Đến như vậy địa phương nguy hiểm..."

"Cầu Cầu vì sao chạy đến?" Cổ thuyền tiếp tục vuốt Cầu Cầu mao nhưng nhưng đầu, trấn an hấn tâm tình kích động.

"Ta nghĩ ba ba! Ta nghe được ba ba tên... Ta nghĩ hấn..." Cầu Cầu ngồi xồm xuống, ôm đầu gối, nước mắt cộp cộp rơi, sợ hãi, hồ thẹn cùng khả năng sẽ không còn được gặp lại phụ thân thống khổ triệt để đánh tan cái này nho nhỏ hài tử.

Cố thuyền cũng theo ngòi xổ xuống, thân thủ, ôm lấy Cầu Cầu, không nói tiếng nào vỗ hấn lưng, có thể thống thống khoái khoái khóc lên, tóm lại là tốt...

Cầu Cầu như là tìm được rồi dựa vào, nhào vào cố thuyền trong lòng, chặt chẽ nhéo y phục của hấn, chân chính lên tiếng khóc lớn, nhân tùy hứng xúc phạm tới mẫu thân hồ thẹn, bị phụ thân vứt bỏ thống khổ, cho đã mất máu tanh tã chỉ không đi kinh khủng... Ở nơi này bất quá ngũ tuổi hài tử trên người trước mắt thâm trầm dấu vết.

Cố thuyền ôm chặt Cầu Cầu, bất đắc dĩ trong có điểm kiên quyết, nếu như Cầu Cầu là một cô gái, chính là thai mị và hấn càng muốn làm cho Cầu Cầu đem chuyện này hoàn toàn quên, thế nhưng Cầu Cầu là đứa bé trai, là muốn khởi động toàn bộ gia đình nam nhân! Hấn không có tài năng ở người khác bí mật hạ yên vui nhất

Sanh may mắn, sở dĩ, hấn phải có loại này tàn nhẫn phương thức thành thực!

Nếu như không thể hoàn toàn thông thấu, cũng muốn bắt chước hội đem vết thương máu chảy đầm dề vùi lấp, thẳng đến nó thối rữa, vậy kết, trở thành so với những tổ chức khác kiên cố hơn cứng rắn tồn tại, trở thành ép buộc chính mình không ngừng cường đại nguyên thủy động lực! Trên đời này, mặc dù người là một con sư tử, muốn tồn sống sót, cũng phải, mau chóng thoát ly lúc nhỏ!

Loại này nhược nhục cường thực quy tắc, cố thuyền cũng không tưởng nói cho Cầu Cầu, thế nhưng, lớn lên là hấn phải học được nhất khóa!

Tiểu tử kia tiếng khóc dần dần nhỏ đi, hầu cũng có chút khàn khàn, hấn ghé vào cố thuyền trong lòng, bắt đầu nhỏ giọng khóc thút thít.

Cố thuyền thờ dãi một hơi, tuy rằng quyết định muốn cho Cầu Cầu lớn, nhưng nhìn hấn vẫn khóc, cũng đau lòng.

Cầu Cầu chậm rãi dừng lại khóc thút thít, đầu nhỏ giật giật, muốn nhô ra. Cố thuyền ôm hấn lên, ngược lại đối diện trên băng đá, mình thì ngồi ở bên kia trên băng đá.

Cầu Cầu không hiểu nhìn về phía cố thuyền: "Thức thức..."

Cố thuyền cười cười, bỗng nhiên mở miệng: "Cầu Cầu, có một đứa bé trai và người rất giống, bất quá, hấn lớn hơn người một ít, hấn chín tuổi."

Cầu Cầu như trước có chút nghi hoặc, nhưng hiển nhiên lực chú ý bị cố thuyền hấp dẫn.

"Hấn giống như người, rất ái mộ mộ." Cố thuyền đáy mắt hiện lên ám trầm, "Hấn theo mộ mộ ngồi ở bá bá trên xe... Sau đó, xe bỗng nhiên đánh lên vòng bảo hộ, sau đó nổ tung... Khắp bầu trời đều là lửa, mộ mộ ở một khắc cuối cùng đem hấn từ trong cửa sổ ném ra ngoài... Xa xa, ném tới cao tốc bên trên thảo sườn núi thượng, hấn vẫn còn vẫn còn... Từ thảo sườn núi thượng lăn xuống, trong mắt của hấn chỉ có khắp bầu trời hóa quang!"

Cầu Cầu khẩn trương cầm lấy bàn đá, gấp giọng nói: "Sau đó thì sao? Sau đó thì sao!"

Cố thuyền phục hồi tinh thần lại, sờ sờ Cầu Cầu mặt, thấp giọng nói: "Sau lại, ba của hấn và ca ca ở thảo đáy dốc hạ tìm được rồi hấn... Hấn cả người đều là thương, hấn vẫn khóc kêu, để cho bọn họ đi cứu hấn mộ mộ..."

"Hấn mộ mộ thế nào!" Cầu Cầu bỗng nhiên nhảy xuống băng đá, cầm cố thuyền tay, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy mong được và khẩn trương!

"Hấn mộ mộ đã chết... Tại nơi tràng bạo tạc trung... Chết..." Cố thuyền cúi đầu xem Cầu Cầu, đánh nát hài tử hi vọng cuối cùng...

Cầu Cầu buông tay ra, lui về phía sau hai bước, thấp giọng nói: "Hài tử kia có đúng hay không rất đau đớn tâm... Hấn nhất định rất đau đớn tâm..."

"Đúng vậy... Hấn rất đau đớn tâm, rất đau đớn tâm..." Cố thuyền ngửa đầu nhìn bầu trời, bên môi tiểu ý khổ sáp hoang vắng, "Sau khi biết chân tướng, hấn thương tâm biến thành oán hận..."

Cầu Cầu không hiểu ngẩng đầu, nhìn không hiểu bi thương cố thuyền, viền mắt đỏ bùng.

Cố thuyền cúi đầu, quay Cầu Cầu mỉm cười: "Thế nhưng, Cầu Cầu, hài tử kia vẫn rất kiên cường sống, bởi vì, hấn mộ mộ ở một khắc cuối cùng, đều như vậy mong muốn hấn có thể sống xuống phía dưới!"

Cầu Cầu ngửa đầu nhìn hấn, cái hiểu cái không.

"Cầu Cầu, người so với hấn may mắn, người xem, mộ mộ còn đang bên cạnh người, còn có thể đối với người cười, còn có thể nghe người làm nũng, còn có thể nhìn người trưởng thành anh tuấn đẹp trai tiểu tử... Có đúng hay không?" Cố thuyền đứng lên, kéo Cầu Cầu tay.

Cầu Cầu đứng ở cố thuyền bên cạnh thân, ngửa đầu, thần tình dần dần kiên định: "Thức thức, người nói đúng, Cầu Cầu so với hấn may mắn!"

"Ừ! Ngoan Cầu Cầu! Chúng ta đi xem mộ mộ!" Cố thuyền nắm Cầu Cầu hướng về y viện đi đến...

"Hảo. Thức thức, mộ mộ tỉnh chưa?"

"Hay là đã tỉnh..."

"Thúc thúc, ta có thể cùng hài tử kia làm bằng hữu sao? Ta sẽ đem mụ mụ giới thiệu cho hần, chúng ta có thể chơi với nhau, mụ mụ khẳng định cũng vui về ý cùng hần chơi với nhau..." Hài tử thanh âm non nớt lộ ra đơn thuần nhất thiện lương.

Cổ thuyền bước chân của dừng một chút, thẳng đến Cầu Cầu nghi ngờ nghiêng đầu nhìn hần, hần mới nhẹ nhàng nói: "Đương nhiên, ta nghĩ, hần hội rất cao hứng!"

"Phải? Vậy thì tốt quá..."

Một lớn một nhỏ hai người nắm thủ thân ảnh dần dần đi xa, hình ảnh có vài phần thân mật hài hòa cảm..

Thuốc tê hiệu quả tốt qua đi, thai mi đau đến mơ mơ màng màng, nàng giằng giằng muốn mở mắt ra, nghe được bên tai như xa như gần thanh âm..

"Thúc thúc, mau nhìn, lông mi của mẹ đang động ôi chào..." Cầu Cầu cao hứng thanh âm.

"Cầu Cầu, cẩn thận, không nên áp đến tay của mẹ!" Cổ thuyền nhắc nhở.

"Nga!"

Thai mi rốt cục mở mắt ra, lọt vào trong tầm mắt, chính là Cầu Cầu chớp chớp mắt to, thấy nàng tỉnh, tiểu tử kia rất vui vẻ toét miệng, thân thủ sờ mặt nàng: "Mụ mụ! Mụ mụ!"

Thai mi hơi giật giật đầu, cổ thuyền ôn nhu khuôn mặt cũng xuất hiện, hần đem Cầu Cầu ôm, nhìn nàng: "Ngươi đã tỉnh.. Còn đau không?"

Thai mi theo bản năng lắc đầu, ai biết khẽ động, vai trái nhất thời moi tìm oạt phé đau đứng lên, nàng phát sinh "Tê tê" thờ nhẹ thanh..

Cổ thuyền nhìn nàng một cái, thấp giọng nói: "Đau đã nói, có ta ở đây, sinh cái gì anh hùng a?"

Thai mi chính nghiêng đầu, ngực củ kết những lời này là đều không phải có không đúng chỗ nào... Cổ thuyền cũng đã xốc lên nàng một góc chân,

Bắt đầu kiểm tra nàng vai trái vết thương.

Thai mi cũng theo nhất cúi đầu, sợ đến thiếu chút nữa nhảy dựng lên! Muốn chết, đại khái là vừa làm giải phẫu duyên có, thương ở đầu vai, hộ sĩ chỉ cho nàng đắp một tầng thảm, vừa đắp quá ngực hình dạng, nói cách khác, nàng hiện tại thảm phía dưới cái gì cũng không mặc a a a a!! Đi chết!!

Thai cô nương dựa vào cuối cùng một tia khí lực, xấu hổ tránh thoát Cổ công từ móng vuốt! Ai biết gãy giữa thật lợi hại, ngạnh sinh sinh xà đến rồi vai trái vết thương..

"Đau nhức đau nhức đau nhức!!" Thai mi nhe răng trợn mắt, đau đến nước mắt tắt cả đi ra. Không chỉ có như vậy, mỗ nữ tự cho là thông minh hướng bên phải nhất đánh, đưa đến vừa che đậy ở ngực của nàng cái mền, tự do vật rơi!!

Tự do vật rơi!! Hoàn toàn cảnh xuân chột hiện!!! A a a, lần này thực sự không muốn sống!!

Thai mi tay phải cố gắng lôi kéo chân, cả người trong nháy mắt rúc vào trong chân, mặt đỏ như tôm luộc!!

"Ta... ta không phát hiện!! Thực sự không phát hiện!" Cổ thuyền lui ra phía sau hai bước, liên tục xua tay, thế nhưng đỏ bừng một chút bên tai hơn nữa nơi nơi loạn phiêu, chính là không dám cùng thai mi chống lại ánh mắt, hiện lại chính là giấu đầu lòi đuôi a!!

Thai mi đem bản thân che kín, chỉ lộ ra đôi mắt như phun hỏa long nhìn về phía cổ đang đỏ tởm, nỗ lực dùng nhân thân làm cho đối phương xấu hổ mà chết!

Cổ thuyền bị nàng xem đến chân tay luống cuống, sắc mặt đỏ bừng, vừa lui lui nữa, sau cùng, đơn giản ném nhất câu: "Ta đi kêu hộ sĩ." Trong nháy mắt, chạy trốn chết!!

Hanh! Trang, giả bộ! Kêu hộ sĩ? Nàng vừa không có tim đập rộn lên, huyết áp lên cao... Kêu hộ sĩ làm gì!

"Mụ mụ! Cái này vượt lên trước một trăm, hộ sĩ tỷ tỷ nói, vượt lên trước một trăm, sẽ gọi nàng!" Cầu Cầu thanh âm bỗng nhiên vang lên, chỉ vào một cái máy đọc thẻ, hình dạng lo lắng!

Thai mi quay đầu đi, về mặt nuốt con ruồi biểu tình... Trắc lượng nghi thượng tim đập rộn lên, huyết áp lên cao... Trời xanh nột! Không phải đâu?

Bên kia, chạy ra phòng bệnh cổ thuyền, xoay người tựa ở góc tường, trên mặt nóng một chút nhiệt độ còn không có lui xuống đi, hần là nam nhân, nam nhân!! Dĩ nhiên hội mặt đỏ!! Dĩ nhiên mặt đỏ!! Cổ thuyền, con mẹ nó người càng sống càng đi trở về!

Cổ thuyền hung hăng vỗ vỗ đầu của mình, về mặt tức giận biểu tình, không phải là... Không phải là... Nhìn... Nghĩ tới đây, nữ tử trong suốt da thịt trắng nõn thượng hiện lên một chút đỏ ửng, mê người phập phồng đầy núi, độ lớn vừa phải... Còn có, còn có tuyết trung hồng mai vậy ánh sáng màu, tuy rằng mang theo thương, thế nhưng... Thế nhưng..

Cổ thuyền trong lòng nóng lên, trên mặt nhiệt độ lần thứ hai lên cao...

Con mẹ nó, cho người tái muốn những thứ này bừa bộn! Cổ thuyền hung hăng cho mình đánh một chút, lúc này đây, thậm chí đều có thể nghe được nắm tay đập ở trên người tiếng va chạm... Tầm tắc, thực sự là vào chỗ chết đánh a!

"Cổ... Cổ tổng?" Mã lão cha đứng ở đằng xa, nhìn đang trong trạng thái tự ngược cổ thuyền...

Cổ thuyền sừng sốt, giờ tay lên cũng không phải thu tay lại cũng không phải, nhất thời cứ như vậy lúng túng cứng ở tại chỗ... Trên mặt nhiệt độ lần thứ hai đột phá tân cao... Phong độ chỉ có, anh tuần tiêu sái Cổ công tử rốt cuộc biết cái gì gọi là xấu hổ vô cùng..

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Làm Nữ Phụ Lạt Mụ Nhanh Nhẹn Dùng Mãnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 70: Thật muốn ở rể?

"Cái kia... Ta... Cái này, ừ, trong viện muỗi nhiều lắm..." Cổ công tử nghiêm túc trạng gật đầu, đem nắm tay giấu ra sau lưng.

Mã lão cha thu hồi cảm, về mặt táo bón biểu tình, Cổ nhị công tử, ngài xác định đó là đánh muỗi đều không phải đánh con cạp?

"Mã tổng, thông tri phu nhân bọn họ sao?" Cổ thuyền ho khan một tiếng, hướng Mã lão cha đi tới.

"Ừ, thông tri." Mã lão cha gật đầu, "Ta đều cùng mẹ nàng nói tổ tổ không sao, mẹ nàng còn là dọa sợ, hiện tại, phòng chừng chính hướng bệnh viện bên này chạy tới."

"Ta vừa xem qua tổ tổ tình huống, nàng tinh thần tốt vô cùng, hẳn là không có gì lớn sự!" Cổ thuyền né qua vừa rồi chuyện cười, nghiêm mặt nói.

Mã lão cha thật sâu nhìn cổ thuyền liếc mắt, dáng dấp có chút do dự, đại khái là ở nghĩ thế nào mở miệng tương đối khá. Cổ thuyền cũng ngoan ngoãn đứng ở một bên, dự định tiếp thu thời gian tới nhạc phụ đại nhân vòng thứ nhất đề ra nghi vấn khảo nghiệm..

"Ồi chào, nói nữ nhân kia cũng chân thật, một thương này xuống phía dưới, không biết có thể hay không liệt a..." Hai người nữ thầy thuốc hướng bên này đi tới, một người tóc dài thấp giọng thờ dài nói.

"Người đừng nói, ta còn thật không hiểu nữ nhân này." Người tóc ngắn mặt tròn nữ thầy thuốc nói tiếp, "Người nói, nàng thật tốt, tại sao phải cáo lão công mình a? Nhưng lại dùng cảm hướng hồ lừa nháy! Thật là..."

"Có thể là quân pháp bất vị thân, không phải nói, chồng nàng cùng thuốc phiện có quan hệ sao?" Tóc dài nữ thầy thuốc nói tiếp.

"Làm sao có thể? Quân pháp bất vị thân? Người không phải không biết nữ nhân này trước nghe đồn!" Tóc ngắn bác sĩ hiển nhiên rất không tin, "Nàng nhưng

là câu đáp hảo mấy nam nhân, hiện ở nơi này cũng là đuổi đi vợ chính thức, tiểu tam thượng vị! Loại nữ nhân này, căn bản là không từ thủ đoạn hãm hại giàu nữ, người còn trông cậy vào nàng hội quân pháp bất vị thân!"

"Cái này... Lại nói tiếp cũng là nga!" Tóc dài nữ thầy thuốc gật đầu.

Hai người đi qua cổ thuyền và Mã lão cha bên người, cổ thuyền thần tình khẽ nhúc nhích, tiến lên một bước, mỉm cười nói: "Thật xin lỗi, ta có thể hỏi hai vị bác sĩ nói tới ai sao?"

Hai người nữ thầy thuốc liếc nhau, tóc ngắn cái kia nói: " là mới vừa đầu sủng án bị đưa tới cái kia, ngã vào Tổng thị, bị cảnh sát đưa tới."

Cổ thuyền gật đầu, nói tiếp: "Mạo muội hỏi một câu, người bệnh nhân kia tình huống thế nào?"

Tóc dài nữ thầy thuốc có chút chần chừ, nói: "Bệnh nhân tình huống, chúng ta không thích hợp tiết lộ."

Cổ thuyền mỉm cười, thức thời lui một bước: "Nói cũng phải, thật sự là hiếu kỳ, thật là không phải, hai vị bác sĩ đừng thấy lạ!"

Vị kia tóc ngắn bác sĩ thấy hần thái độ tốt vô cùng, cũng không có gì cô kỵ, liền nói: "Kỳ thực cũng không có gì, nàng đưa tới thời gian rất nhiều người nhìn thấy, chúng ta cũng chỉ là vội vã liếc mắt. Cái kia đạn cách cột sống thật gần, cũng không biết có thể hay không liệt, bây giờ còn đang cấp cứu!"

"Là như thế này a! Cảm tạ thầy thuốc." Cổ thuyền lui ra phía sau một, đứng ở Mã lão cha bên người, nhìn hai gã bác sĩ đi xa.

"cái kia bạch song?" Mã lão cha cau lại nhíu mày, thấp giọng nói.

"Có lẽ vậy. Không nghĩ tới đã ở bệnh viện này..." Cô thuyền quay đầu lại nhìn giải phẫu tòa nhà, cũng không biết vị này Tổng phu nhân hiện tại tòa nhà nào.

"Ta vừa ở trong tin tức nghe được, nói tổng cần du trong phòng làm việc phát hiện ly hôn hiệp nghị thư, đại khái là cái này Bạch tiểu thư mang theo..." Mã lão cha đột nhiên cảm giác được có chút cảm khái, "Phu thê vốn là cùng chim rừng, tại hạ đến nơi đâu tự phi? Mặc dù mọi người đều nói như vậy, thế nhưng nhanh như vậy liền uốn piết sạch quan hệ, nữ nhân này cũng quá tuyệt tình một điểm..."

"Bất quá, cũng coi như báo ứng, vừa nghe hai người thầy thuốc giọng nói, tựa hồ rất khả năng liệt..." Cô thuyền giọng nói nhàn nhạt, nghe không ra cái gì hi vọng, kết cục này, hẳn thúc đẩy, thế nhưng, hẳn không muốn để cho tổ tổ biết.

"Nói như vậy, nữ nhân này cũng thật đáng thương, dù sao ba mươi tuổi vẫn chưa tới..." Mã lão cha dừng lại một chút, vừa giống như nhớ ra cái gì đó, con tức nhất thời lại lớn, "Nói, nhà của ta tổ tổ tốt như vậy nữ nhân, lại bị như thế một cô làm ra về nữ nhân đánh bại... Tổng cần du cái này mắt có vấn đề!"

"Bá phụ, ta nghĩ, ta hẳn là muốn cảm tạ tổng cần du cái này!" Cô thuyền nghiêm nghị nhìn Mã lão cha, vẻ mặt chân thành tha thiết!

Mã lão cha giật mình, đây là, chính thức tới!

"Bá phụ, ta là nghiêm túc! Ta thích tổ tổ, không, ta ái nàng, ta nghĩ thú nàng làm vợ!" Cô thuyền một chữ một cái phi thường nghiêm túc mở miệng.

Mã lão cha nhưng thật ra có điểm mộng, cầu hôn cái này có điểm quá nhanh đi...

"Ngài không cần lo lắng Cầu Cầu, ta rất thích hẳn, ta sẽ đưa hẳn trở thành chính mình hải tử như nhau đối đãi!" Cô thuyền xem Mã lão cha không có phản ứng, tiếp tục bộc bạch, "Mặt khác, ta còn không cùng tổ tổ biểu lộ, tổ tổ là truyền thống nữ hải tử, ta mong muốn trước phải đến bá phụ ngài tán thành!"

Mã lão cha âm thầm gật đầu, tiểu tử này, đủ âm hiểm a, biết đi trước nhạc phụ nhạc mẫu lộ tuyến a... Nói, cảm tình mặt trên, chính khuê nữ thật đúng là rùa đen rút đầu, bất quá nàng trước đây thật đúng là không phải như thế...

"Bá phụ, ngài là không đúng đối với ta có cái gì không hài lòng a? Ngài cứ việc nói, ta nhất định sửa!" Cô thuyền xem Mã lão cha còn không có phản ứng, nóng nảy, đứng thành quân tư trạng, bải làm ra một bộ nhâm ngài kiểm duyệt hình dạng!

Mã lão cha rốt cục hoàn hồn, liên tục xua tay: "Ta đều không phải đối cô tổng có ý kiến gì... Chỉ là, chính là chuyện này tóm lại muốn hỏi quá tổ tổ mới tốt... Chỉ cần tổ tổ đồng ý, chúng ta đều công nhận..."

Lời này đảo là thật, trước đây mã Lý Tổ chết sống phải gả tổng cần du cái này phượng hoàng nam, Mã lão cha tuy rằng một nghìn lần không muốn, cuối cùng cũng gật đầu.

"Bá phụ hiểu lầm, ta chưa nói hiện tại sẽ nói chuyện cưới gả." Cô thuyền ngại ngại cười cười, có vài phần đại nam hài ý tứ hàm xúc,

"Ta chỉ là mong muốn ngài biết, ta đối tổ tổ là nghiêm túc! Đây đây kết hôn là tiền đề!"

Mã lão cha nhìn thoáng qua cô thuyền, nói thật ra, cô thuyền như vậy tuyệt đối xứng đôi nhà hẳn tổ tổ, chỉ là, đối phương thân thể lại làm cho hẳn chùn bước...

"Cô tổng... Nhà ngươi, hội cho phép ngươi thú tổ tổ sao?" Mã lão cha xoay người, thấp giọng nói, "Tổ tổ ở trong mắt ta tự nhiên thiên hảo vạn hảo, thế nhưng, đối cha mẹ ngươi mà nói, nặng dù sao kết quá hôn, đã sanh hải tử, thậm chí, ngươi còn muốn làm bỏ dượng... Bọn họ làm sao có thể đồng ý?"

"Mẫu thân ta đã qua đời..." Cô thuyền thanh âm bình thản mà lãnh tĩnh, "Về phần cha ta, ta nghĩ, hẳn sẽ đồng ý."

Mã lão cha còn có chút không tin, hẳn nghiêm túc nhìn cô thuyền: "Cô tổng, ta cũng nói thật cho ngươi biết, ta rất thương thức ngươi, thực sự, ta cũng tin tưởng ngươi đối tổ tổ cảm tình. Thế nhưng, gia đình của ngươi, tổ tổ bị chúng ta làm hư, từ nhỏ tâm tính giản đơn, làm việc lỗ mãng, như vậy gia đình, nàng sinh sống không nổi, ngươi hiểu chưa?"

"Nếu như đến lúc đó các ngươi bởi vì gia đình cùng tổ tổ xa nhau... Đây ngôn ngữ chế nhạo cùng ánh mắt phi báng của người bên ngoài, ta tuyệt đối sẽ không làm cho nữ nhi của ta chịu lần thứ hai! Thật nếu để cho tổ tổ lại thừa nhận một lần như vậy thống khổ... Còn không bằng không nên bắt đầu!" Nói đến đây, Mã lão cha dị thường kiên quyết.

Cô thuyền yên lặng một hồi, bỗng nhiên chậm rãi ngẩng đầu, nhìn Mã lão cha con ngươi, một chữ một cái nói: "Nếu như, ta ở lại A thị? Làm cho tổ tổ vĩnh viễn không cần đối mặt như vậy phức tạp hoàn cảnh, nàng cũng vĩnh viễn không sẽ rời đi các ngươi!"

Mã lão cha cả kinh lui một bước, tròn to mắt, vẻ mặt không thể tin tưởng: "Ngươi nói..."

"Ngươi nói cái gì?" Phía sau một càng thêm giật mình giọng nữ truyền đến, cô thuyền và Mã lão cha xoay qua chỗ khác, nghiễm nhiên là mới vừa chạy tới nơi này nương và lão Tiểu.

"Ngươi nói, ngươi nguyện ý vĩnh viễn ở lại A thị, ở rê!?" nương tiến lên hai bước, kích động có điểm lời nói không mạch lạc, liên ồ rê tất cả đi ra...

Mã lão cha ngang ngang liếc mắt, ho khan một cái, tuy rằng sự thực là như thế này, nhưng cũng không thể nói ra được a, vạn nhất nhân gia nghĩ mắt mắt không muốn làm sao bây giờ... Ôi chào nha, đây chính là bọn họ lớn nhất tâm bệnh, nếu như cổ thuyền thực sự nguyện ý ở lại A thị nói, bọn họ tuyệt đối hai tay hai chân tán thành cái cọc hôn sự a!! Ha ha, có thể tùy thời thấy nữ nhi, còn có ngoại tôn, nói không chừng sau đó còn có thể có ngoại tôn nữ... Thực sự là, ngắm lại đẹp đến mao phao a!!

Cổ thuyền sao có thể nhìn không ra lưỡng lão kinh hi đến mặt mày hồng hào hình dạng, hần cười gật đầu, nghiêm túc lặp lại một lần: "Đúng vậy, nếu như ta và tổ tổ kết hôn, ta sẽ ở lại A thị, ngược lại Cổ thị ở A thị cũng sẽ khai phân công ty, ta có thể xin trú đóng ở đây!"

"Thế nhưng... Thế nhưng cái này sẽ không không tốt lắm a? Nhà các người có mấy người huynh đệ?" nương kẻ gần, bắt đầu tra hỏi.

Lấy lòng cha mẹ vợ cũng là đệ nhất nội dung quan trọng, cổ thuyền rất thành thực nói: "ta có một đại ca, một người muội muội, đại ca ngài gặp qua, hần đã tiến nhập Cổ thị biết bao năm, sau đó cũng sẽ tiếp nhận Cổ thị, hần năng lực rất mạnh, ta và tiểu muội cơ bản không có gì đất dụng võ!"

nương vỗ ngực, cười đến thoải mái: "Vậy là tốt rồi... Vậy là tốt rồi..."

Mã lão cha ho khan vài tiếng, nhưng là không có thể che lại khóe mắt nếp nhăn trên mặt khi cười, ôi chào nha nha, đơn giản là nằm mơ cũng không nghĩ ra thật là tốt sự nga!!

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Là Nữ Phụ Lạ Mụ Nhanh Nhẹn Dững Mãnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 71: Ta đều không phải sắc nữ

nương một đường cười, một đường tiếp tục tra hỏi, cổ thuyền nhất nhất trả lời, thái độ phi thường tốt. Cuối cùng khi bốn người đến phòng bệnh, nương đã là nhất phó cha mẹ vợ xem con rể, càng xem càng thích trạng thái... Đến Mã lão cha cũng vuốt không có râu dưới cằm, mắt mị mị trạng.

Thai mi chẳng biết nhà mình Nhị lão đã bị một cái giáo hoạt nam nhân đánh hạ, vẫn phòng bị nhìn cổ thuyền liếc mắt, tiếp tục vì cảnh xuan bị lộ mà ào ồ!

nương thấy nữ nhi thăm hê hê hình dạng, khác tâm tư cũng mất, nói: "Bảo bối, có đau hay không a... Có đau hay không a..."

Nhưng lại học tập cổ nhị gia vén nữ nhi chăn, thai mi co rúc trong chăn, nhìn phía sau cổ thuyền và Mã lão cha, nhỏ giọng nói: "Mụ, ta... Người, có thể hay không giúp ta mặc quần áo một chút!"

nương sững sốt, cũng là nga, nữ nhi mới vừa từ trong phòng giải phẫu đi ra, bên người cũng đều là nam nhân, y phục còn không có nhân giúp nàng thay a!

"Tiểu cố a, người và người Mã bá phụ đi ra ngoài trước một hồi, Cầu Cầu, người cũng đi ra ngoài." nương bắt đầu cẩn nhân, cổ thuyền nhớ lại vừa quần trạng, liên tục gật đầu đi ra ngoài.

nương hạ xuống mành, bắt đầu giúp thai mi mặc quần áo, một bên mặc còn một bên nhắc tới: "Tổ tổ a, không nên trách mẹ lắm miệng, ta xem tiểu cố đối với người thực sự tốt a, người xem một chút chúng ta, nhưng thiếu tiểu cố không ít nhân tình, hần giúp đỡ chúng ta thể nhưng không để lại dư lực... Hơn nữa đáng đáp đẹp trai, tính tình hào, năng lực cường..."

Thai mi có chút quái dị nhìn nương, mẹ, người nhất định phải đem đáng đáp đẹp trai đặt ở vị thứ nhất sao, không, đây không phải là trọng điểm, ý của nàng là, thực sự muốn gấp như vậy cho nàng dẫn mối sao?

"Người thì là không cho mình tính toán một chút, thế nào cũng phải cấp Cầu Cầu còn có chúng ta tính toán một chút a, người xem Cầu Cầu, còn nhỏ như vậy, cũng không thể không có ba ba, còn có chúng ta, chờ chúng ta già, trong nhà không có một người đàn ông thế nào cũng không phải chuyện này a..."

Thai mặt mày con người híp một cái, nàng tựa hồ chớp được vật gì vậy, trong nhà không một người đàn ông?

"Đúng vậy, nếu như ta già đi ra ngoài, trong nhà thì càng vắng lạnh..." Thai mi trái lại nâng tay phải lên, ánh mắt lại thật chắc nhìn về phía nương, bắt đầu lời nói khách sáo.

"Nói đúng là a, người nếu như già thật xa thật xa, cho người ba và ta làm sao bây giờ a..." nương ngăn ra, chợt chống lại thai mi "Thì ra là thế" ánh mắt, nhất thời hận không thể đánh chính mình một chút... Tiểu cố vừa căn dặn nàng, tạm thời không cần nói cho tổ tổ...

nương cấp thai mi mặc một tay, đem bên trái tay kia lộ ra, thối lui đến bên cạnh, về mặt u oán nhìn nữ nhi, vì sao... Vì sao nữ nhi đột nhiên tình như vậy mình mẫn... Hiện tại toàn gia nàng đàn nhất, thực sự là quá đáng ghét!!

"Mụ, thành thật nói ra, cổ thuyền và người nói cái gì?" Thai mi mất lé phiêu mẹ nàng, về mặt thẳng thắn sẽ khoan hồng biểu tình.

"Nột, nói cho người biết cũng không có gì, thế nhưng người không thể nói cho ba người là ta nói!" nương nhéo thủ, biết vâng lời tiểu tức phụ trạng.

Thai mi vừa... vừa hắc tuyến, nhưng vẫn là cố sức gật đầu xui khiến xưng tội: "Đương nhiên, ta làm sao sẽ bán đứng thân mẹ ruột!"

"Kỳ thực là như vậy lap. Tiểu cố hân nói, hân thích người, muốn kết hôn người, còn hứa hẹn nói, kết hôn rồi hân nguyện ý cùng người ở lại A thị..." nương hiển nhiên còn rất tâm động, tiếp tục đẩy mạnh tiêu thụ con rể, "Ta nói tổ tổ a, điều kiện này, quá làm cho mẹ động lòng, người thực sự phải lo lắng a!"

Thai mi vốn có dự định dụ dỗ mụ mụ, nhất thời toàn bộ không thấy, trên mặt nóng giống như là muốn thiêu cháy, nàng dùng sức rúc vào trong chăn, buồn bực hờn dỗi nói: "Mụ, ta nghĩ ăn quả cam, người giúp ta mua chút có được hay không?"

"Nga, tốt, mẹ sẽ đi ngay bây giờ." nương không nghi ngờ hân, xoa người ra phòng bệnh.

Thai mi từ trong chăn chui ra ngoài, trên mặt nhiệt độ đều có thể nóng thực trứng gà, nàng liều mạng đem tay phải vỗ khuôn mặt, muốn đưa nhiệt độ hạ xuống... Thế nhưng, nương thanh âm lại không ngừng mà ở bên tai nàng quanh quẩn, càng ngày càng vang...

Hân muốn kết hôn người... Kết hôn rồi hân nguyện ý cùng người ở lại a thị...

Kết hôn rồi hân cùng người ở lại a thị...

Kết hôn rồi...

A a a, muốn chết!! Thai mi dùng sức đem khuôn mặt vùi vào gối đầu, từ bên trái cọ đến bên phải, lại từ bên phải mài đến bên trái, thế nhưng trong đầu cổ thuyền mặt lại càng ngày càng rõ ràng...

Muốn chết... Muốn chết... Thai mi người một cái không có tiền đồ! Tuy rằng đời trước không có nam nhân, thế nhưng người cũng phải có điểm cốt khí a!! Làm sao có thể tùy tiện... Ừ, cũng không phải tùy tiện a, cổ thuyền nam nhân kia tuy rằng nói nhiều lời nói ác độc, tự đại da mặt dày... Thế nhưng hân thân thủ hảo, đối Cầu Cầu hảo, đối ba mẹ nàng hảo, đối với nàng rất tốt... Là tối trọng yếu là gầy thắt lưng hẹp hông tam giác ngược, mặc quần áo có gầy, còi quần áo có thịt... Nàng đời trước ước mộng truy cầu a có được không!

A a a a! Mập mờ phần hông phao phao không ngừng bay loạn, thai mi cá chết như nhau nằm ngay đó, liều mạng phách khuôn mặt của mình, nàng đều không phải sắc nữ, nàng đều không phải sắc nữ, nàng đều không phải sắc nữ...

"Tổ tổ, người làm gì?" Cổ thuyền đẩy cửa tiến đến, liền thấy ở trên giường bệnh thường thường làm co quắp trạng thai mi...

"ta đều không phải sắc nữ!" Thai cô nương cao giọng hô lên suy nghĩ trong lòng...

Thời gian dừng lại một giây... Cổ thuyền và thai mi mắt to đối đôi mắt nhỏ, đồng thời cứng ngắc...

"Đều không phải, ta là nói ta tuyệt đối không trông mặt mà bắt hình dong! Không, đều không phải... Kỳ thực người lớn lên thế nào trọng yếu... A a, ta thật không phải là ý tử này..." Thai mi không ngừng xác chết vùng dậy, bắt đầu dĩ càng nói càng đen... Quên đi, tiếp tục giả chết được rồi...

Cổ thuyền nhìn nằm úp sấp nằm co giật thai mi, nụ cười trên mặt càng lúc càng lớn, đùa giỡn chi tâm hừng hực thiêu đốt! Hân cúi đầu, thanh âm mê vòng ỷ khuất: "Tổ tổ, nguyên lai người vẫn chê ta xấu a..."

"Không có! ta làm sao sẽ làm loại này người người oán trách chuyện tình! Cổ công tử ngài nếu như xấu, chín mươi chín phần trăm nam nhân đều là ngũ quan dị dạng!" Thai mi cho là nàng thực sự đã kích cổ thuyền, ngồi dậy, nghiêm túc bọc bạch, mong muốn Cổ công tử tâm linh yếu ớt không bị tổn thương...

"Sở dĩ, kỳ thực... Người nghĩ ta lớn lên tốt vô cùng đúng không?" Cổ thuyền tiếp tục cúi đầu, thấy không rõ thần tình.

"Đương nhiên đương nhiên! Cổ công tử ngài tuyệt đối là hàng vạn hàng nghìn thiếu nữ tình nhân trong mộng, Phan An trên đời!"" Thai mi tiếp tục nói khoác, vì có thể bổ cứu Cổ công tử lòng tự trọng

Cổ thuyền tiếp tục cúi đầu, miệng đều cười liệt đến mang tai, còn nỗ lực trang mô tác dạng: "Tổ tổ, nghe người nói như vậy, ta thực sự là rất cao hứng... Thế nhưng tổ tổ, ta không muốn hàng vạn hàng nghìn thiếu nữ tình nhân trong mộng, ta làm của người tình nhân trong mộng, được chưa?"

Thai mi há to miệng, cùng mắc cạn cá đường như, nhất phó ngu dốt. Cổ thuyền ngẩng đầu, tiểu ý tràn đầy, không gì sánh được muốn ăn đòn!

"Cổ thuyền! Người hỗn đản!" Thai mi nắm lên gối đầu dùng sức đánh hướng cổ thuyền!

"Tổ tổ, cẩn thận, đừng nhúc nhích đến vết thương! Đừng, đừng, đừng! Cẩn thận cẩn thận!" Cổ thuyền vừa trốn, vừa cẩn thận hướng bên giường chạy.

"Đừng nhúc nhích đừng nhúc nhích! Vết thương quan trọng hơn, ta sai rồi, ta sai rồi!" Cổ thuyền để qua gối đầu sang một bên, ngồi vào thai mi bên người, cẩn thận đỡ lấy tay trái của nàng, "ta sai rồi, ta sai rồi... Đừng nhúc nhích tay trái, ngoan, đừng nhúc nhích..."

Thai mi tay trái bị cổ thuyền nắm, tức giận biến thành nổi giận, tay trái lại không dám lộn xộn, bầu không khí nhất thời khôi phục thành mờ ám...

Cố thuyền nhìn thái mi vai trái, nghiêm túc nói: "Có đúng hay không có điểm sấm máu a... Có đúng hay không đau? ta không nên trên chọc người, xin lỗi a."

"Không có việc gì, không thể nào đau..." Thái mi thấp giọng lầm bầm nói, thanh âm cùng muỗi kêu dường như, hai người nắm tay địa phương cũng càng ngày càng nóng..

"Này, nơi công cộng có thể hay không chú ý một điểm?" Một tiếng trên tức cắt đứt trong phòng bệnh từ từ ấm lên bầu không khí.

Cố hàng hai tay ôm ngực, dựa nghiêng ở cửa phòng bệnh, tự tiểu phi tiểu nhìn bên trong hai người.

Thái mi cấp tốc rút ra tay, đầu như đà điều rút rút, cố thuyền buông tay ra, đem hiện tại bất mãn trừng hấn ca liếc mắt, vừa thật tốt bầu không khí... Nói không chừng còn có thể nhân cơ hội câu hôn... cảm dục biến thái nam quả nhiên không thể gặp người khác thân mật!

"Khụ, cố thuyền, đừng đem loại ánh mắt này xem ta, ta tìm đến Mã tiểu thư thế nhưng có chuyện đứng đắn!" Cố chủ tịch bước tiến về phía trước, trực tiếp ngồi ở cái ghế đối diện giường, khiêu khích nhìn cố thuyền, "Mã tiểu thư, chuyện này không thích hợp làm cho cố thuyền biết, người xem, có đúng hay không tạm thời thỉnh hấn đi ra ngoài?"

"Cố hàng, người chờ quá mức!" Cố thuyền nổi giận.

Hay nói giỡn, hấn làm sao có thể phóng ý định này âm trầm tên và thời gian tới lão bà cùng một chỗ! Vạn nhất nói điểm hấn ngu ngốc sự... Không, đây không phải là trọng điểm, vạn nhất hấn ca chính là đối với tổ tổ có thành kiến, nói chút gì đã thương người... Nam nhân này nhưng không hiểu cái gì thương hương tiếc ngọc! Đến bây giờ đều không có tìm đến lão bà chính là chứng minh tốt nhất!

"Cái kia, cố thuyền, nếu không người đi ra ngoài trước." Thái mi lộ ra đôi mắt, thấp giọng nói, vừa một màn này bị cố hàng thấy, nàng vẫn có chút mất mặt.

"Tổ tổ..." Cố thuyền không muốn, nhưng nhìn thấy thái mi kiên quyết nhãn thần, còn là thỏa hiệp đứng lên.

"Tổ tổ, người này không thể gặp ta so với hấn trước tiên tìm đến lão bà, sở dĩ, hấn nói cái gì, người đều chờ tin a!" Cố thuyền vẫn chưa yên tâm, cẩn thận mỗi bước đi nhắc nhở thái mi, hoàn toàn không thấy hấn ca dần dần hắc xuống khuôn mặt.

"Hanh! Ta cũng mong muốn, Mã tiểu thư đừng tin lời của ta, bất quá, khả năng có điểm độ khó!" Cố hàng khiêu khích nhìn lại cố thuyền, nhất phó "Cùng ca đấu, người còn nộ điểm" biểu tình!

Cái này, cố thuyền càng không yên lòng, ý định kéo Cố hàng sẽ đi ra ngoài.

"Cố thuyền! Người đi ra ngoài một chút, ta và Cố tiên sinh nói chuyện!" Thái mi nhìn không được, cất cao giọng nói.

Cố thuyền nhìn một chút thái mi, trừng trừng cố hàng, rơi vào đường cùng chỉ phải đi ra ngoài.

Cố hàng nhìn cố thuyền đi xa, mới vừa xoay đầu lại, về mặt nghiên cứu nhìn về phía thái mi: "Mã tiểu thư, tựa hồ rất tín nhiệm cố thuyền a!"

Thái mi khẩn trương nhìn lại cố hàng, néo néo trong tay chân: "Đương nhiên, hấn đáng giá ta tin nhâm!"

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Làm Nữ Phụ Lạt Mạ Nhanh Nhẹn Dừng Mãi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 72: Ta sẽ nhường hấn hạnh phúc

Cố hàng nhìn thái mi, cũng không nói nói, nhãn thần mang theo vài phần xem kỹ, biểu tình nhìn không ra hi nộ, nhưng làm cho người ta một loại áp lực.

Thái mi chăm chú nắm chặt trong tay chân, càng thêm không bình tĩnh, nàng do do dự dự mở miệng: "Cố tiên sinh, ngài tới tìm ta, có chuyện gì?"

Cố hàng nhìn lại mi, chậm rãi đứng lên, lấy điện thoại di động ra, đi tới thái mi bên người, chậm rãi nói: "Kỳ thực cũng không có gì, cho người xem một vài thứ."

Thái mi chần chờ tiếp nhận cố hàng điện thoại di động, hình như ở phóng một cái gì tàn số nhìn.

Nàng chăm chú nhìn, bắt đầu còn không biết là cái gì, nhưng khi nhìn đến màn ảnh trung người, nhất thời cả kinh tròn to mắt, ngẩng đầu nhìn về phía cố hàng: "... Đây là... Cố thuyền?"

"Đừng nói chuyện, chăm chú xem." Cố hàng xoay người ngồi trở lại vị trí cũ, đối thái mi thân nhiên nói.

Thai mi cúi đầu, tiếp tục xem trong tay tần số nhìn, nhưng mà, hình ảnh bên trong tình hình lại làm cho tay nàng hơi rung động, càng ngày càng kinh hãi, cũng càng ngày càng yêu thương! Tại sao có thể như vậy? Cổ thuyền chưa từng có cùng nàng nói qua!

Tần số nhìn không dài, cũng liền năm sáu phút. Thai mi để điện thoại đi động xuống, trầm mặc một lúc lâu, mới ngẩng đầu nhìn về phía cổ hàng: "Hắn là... vì ngã? Vì ngã mới có thể theo những người này đi sờ cảnh sát... Bị người... Vũ nhục?"

"Không phải còn có thể để ai?" Cổ hàng thiêu mi, trong giọng nói mang theo bất mãn, "Đệ đệ ta mặc dù nói không hơn quý giá, nhưng là cho tới bây giờ không có bị nhân mang theo cổ áo nhục nhã quá! Đương nhiên, tiểu tử kia cả lo phát phờ, lại có điểm ngu ngốc, hắn không cảm thấy đây là nhục nhã, ngược lại đúng là hắn nguyện ý một nhục! Thế nhưng, làm một ca ca, nhìn hắn vì một nữ nhân, bị một đám tra toái nhốt tại cái loại địa phương đó, tùy ý nhục mạ, ức hiếp, người có thể tưởng tượng tâm tình của ta sao?!"

Thai mi cúi đầu, đáy mắt có vài phần ẩm ướt, vài phần xấu hổ vài phần cảm động.

Cổ hàng cũng có chút kích động, hắn đứng lên, đi tới bên cửa sổ, hít sâu một hơi, tiếp tục nói: "Hắn căn bản không dùng thụ loại này tội, sẽ đối phó này tra toái, còn nhiều mà biện pháp! Thế nhưng, điều tra độc phiến sự tình bại lộ, hắn sợ Tô gia cùng bọn họ thế lực sau lưng hội trả thù người và người nhà của người, sợ dĩ tình nguyện chính mình chịu nhục, cũng muốn áp dụng loại này nhanh nhất phương thức đem khả năng đối với người cấu thành uy hiếp nhân một lưới bắt hết!"

"Mã tiểu thư. Người thực sự lý giải, cổ thuyền đối lòng của người sao?" Cổ đi xoay người lại, từ trên cao nhìn xuống thai mi, thần tình mang theo mơ hồ nhìn thấy bi thương, "Người có đúng hay không nghĩ, cổ thuyền nếu nói ái chi là ngoài miệng nói một chút mà thôi?"

"Không, ta chưa từng có nghĩ như vậy quá!" Thai mi ngẩng đầu, nghiêm túc chống lại cổ hàng tầm mắt, "Ta biết, hắn là thật tâm!"

"Người không biết!" Cổ hàng khó có được kích động phản bác, ngược hắn với hắn trầm mặc lãnh đạm thái độ bình thường, "Cổ thuyền nguyện ý kết hôn, với ta mà nói, là đáng giá nỗ lực bất kỳ giá nào tin tức! Hắn, từ cửu tuổi lên, không tin tưởng tình yêu nữa, thậm chí, thân tình! Người cho là, hắn trò chơi nhân sinh, hắn chẳng hề để ý, chỉ là hoa hoa công tử bệnh chung? Người cho là, hắn yêu là là lãng tử hồi đầu?"

Thai mi trầm mặc, nàng nhớ tới nương nói, cổ thuyền nguyện ý cùng nàng cùng nhau ở lại A thị... Nàng biết cổ thuyền không có gì tranh quyền chi tâm, thế nhưng ly khai hắn sinh hoạt nhiều năm như vậy gia đình, ở lại một nơi chưa quen thuộc địa phương... Nàng quả thực không thể tin được...

Cổ hàng hít sâu một hơi, ngồi xuống, nỗ lực vuốt lên nhiều năm chưa từng đào ra cái kia vết sẹo, có một số việc, hay là, hắn là thích hợp nhất tự thuật người.

"Ta, cổ thuyền cùng A liên là một mẹ sờ sanh, đều là Cổ gia chủ nhà từ nữ, cái ý nghĩ này, người cũng biết." Cổ hàng nhìn thai mi.

Thai mi gật đầu, trực giác cổ hàng sẽ nói ra một ít không muốn người biết chuyện cũ, một đoạn, cải biến rất nhiều người cả đời chuyện cũ...

"Mẫu thân của chúng ta, là Cầm gia, còn hơn chính thương gia tộc quyền thế, xưng bá nhất phương Cổ gia, của nàng xuất thân được cho bản hàn. Năm đó, nàng gả cho Cổ gia tam thiếu gia có thành xuyên, mọi người đều nói, cô bé lọ lem đồng thoại chuyện xảy ra, chân ái quả nhiên vô địch!" Cổ hàng phi thường châm chọc cười, con người lạnh lẽo, "Cô bé lọ lem? Chân ái? Thế nhân, quả nhiên đều là trọn mắt hạt!"

Thai mi nghiêm túc nhìn cổ hàng, không cắt đứt hắn.

"Hai mươi năm trước, ta mười bốn, cổ thuyền cửu tuổi, a liên chỉ có ba tuổi. Mẫu thân ta, tai nạn xe cộ, bạo tạc, tại chỗ bỏ mình!" Cổ hàng thấp giọng nói, vẻ mặt vẫn như vậy trào phúng lãnh khốc.

Hai mươi năm trước? Thai mi chợt nhớ tới mấy tháng trước đây, Mã lão cha ngày đó ban đêm cùng nàng nói qua Cổ gia bí sử, tựa hồ hai mươi năm trước đã chết hai người nhân... Chẳng lẽ...

Cổ hàng vẫn nhìn thai mi, thấy nàng bình tĩnh đại ngộ vậy ngẩng đầu, chưa phát giác ra lạnh lạnh cười cười: "Xem ra, người biết hai mươi năm trước sự tình, cổ thành xuyên đại ca nhị ca đồng thời tai nạn xe cộ bỏ mình, sợ dĩ cổ thành xuyên cái này lão tam mới có cơ hội kế thừa gia nghiệp! Chuyện này quả thực cũng không coi vào đâu bí ẩn tin tức... Có điểm tâm tư, người nào không biết?"

Cổ hàng nhìn một chút về mặt châm chọc thai mi, nở nụ cười: "Quên đi, người cũng không cần cần cần dục dục, không sai, mẫu thân ta ngay trên chiếc xe kia, năm đó chết, nhưng thật ra là ba người, chỉ bất quá, một bị chặt chẽ giấu giếm... A, đương nhiên phải giấu giếm... Tranh quyền đoạt lợi ở nhà giàu có không coi là cái gì tin tức, thế nhưng loạn luân, làm sao có thể không đối gạt ở nhờ?!"

"Người nói cái gì?" Thai mi cả kinh nhảy dựng lên, thoáng chốc cảm giác mình phản ứng quá độ, rất không có ý tứ, "Xin lỗi, ta... ta..."

"Không có việc gì... Ngay cả ta đều nghĩ ác tâm, làm sao có thể yêu cầu người coi như không quan trọng!" Cổ hàng chán nản cười cười, "Người biết cổ thành đình sao, một điển cuồng ác tâm nữ nhân."

Thai mi gật đầu, nữ nhân này là tạo thành từ triết với phan thạch ngọc người một nhà bị kịch đầu sỏ gây nên, nàng làm sao có thể hội quên? Một quyền dục mê tâm tàn nhẫn nữ nhân!

"vụ án, tựa như ngoại giới đoán như vậy, là cổ thành đình làm, thế nhưng, nàng mục đích lớn nhất cũng không phải giết hai vị bá phụ, mà là, giết mẫu thân ta!" Cổ hàng trong mắt nổi lên huyết hồng, mang theo điểm dữ tợn vị đạo, "Cái này ác tâm nữ nhân, điển cuồng mà thích đệ đệ ruột thịt của mình, đồ kị thật là oán hận mình em dâu, đang bị mẫu thân ta phát hiện lúc, nén giận, sát nhân!"

Thai mi há hốc mồm, phát hiện cái gì đều nói không nên lời, phải tiếp tục trầm mặc.

"Bết bát nhất chính là, năm đó chín tuổi cô thuyền, đã ở trên chiếc xe kia..." Cô hàng lau mặt, thần tình uể oải, "ta tìm được hân thời gian, hân đang nằm ở xa lộ hạ thảo sườn núi, đầu đập đầu ở trên tảng đá, chảy không ít máu, từ phía trên vẫn đi xuống lần, cả người tất cả đều là vết thương... Là tối trọng yếu, hân vẫn tỉnh, cố sức kéo ta, không ngừng mà nói, đi cứu mẹ, đi cứu mẹ..."

Nước mắt im lặng ngã nhào, thai mi lặng lẽ lau rơi nước mắt, thấp giọng nói: "mẹ nguoi, đưa hân ném ra cửa sổ xe sao?"

"Là..." Cô hàng thở dài một hơi, "Là mẫu thân phát hiện sai, ở ô tô bạo tạc tiền một giây, đem cô thuyền ném ra... Thế nhưng chính mẹ ta... Lại hài cốt không còn..."

"Xin lỗi... Xin lỗi..." Thai mi không ngừng mà lau đi ngã nhào trong suốt, ngoại trừ những lời này, nàng thực sự không biết nên nói cái gì... Nguyên lai cô thuyền, căn bản không phải nàng cho rằng cái đáng về kia... Cái kia đầu chảy máu, lại vẫn giằng giằng không chịu đã bất tỉnh chín tuổi hải tử... Cái kia nhìn mẫu thân táng thân biển lửa lại bất lực cô thuyền... Nàng thực sự, chưa bao giờ từng hiểu quá hân...

"Cô thuyền muốn lưu ở A thị, ta đồng ý." Cô hàng đứng lên, lặng lẽ nhìn bên ngoài xanh um cảnh sắc, bóng lưng cô tịch hoang vắng, "Chỗ đó, hân và A liên nếu là không muốn trở về, cũng không phải đi về."

Thai mi nhìn hân, rất muốn hỏi một chút, cô thành xuyên rớt cuộc là dạng gì thái độ, một người nam nhân làm sao có thể dễ dàng tha thứ người khác giết thể tử của chính mình, giết con trai của mình!! Đây thật là một trượng phu, một phụ thân hành vi sao?!

Cô hàng phảng phất biết nàng suy nghĩ trong lòng, cười nhạt: "Người nam nhân kia, cái kia nhu nhược vô năng nam nhân! Có một chút, thế nhân đã đoán sai, cô thành dính trong tay quyền lợi, cũng không phải lần kia tai nạn xe cộ lúc trao đổi, nàng vốn là ở Cổ thị đứng nhỏ nhoi. Thế nhưng, chính là cô thành xuyên và cái kia ác tâm nữ nhân không có câu trả, thì là cô thành xuyên quả thật có một chút thích mẫu thân của ta! Một người nam nhân, bị người ta giết vợ diệt tử, nhưng ngay cả báo thù đều làm không được!! Thậm chí theo đuổi nữ nhân kia ở Cổ thị tiếp tục kiêu ngạo... Hân, loại nam nhân này, cũng phụ xứng là phụ thân? Cũng xứng làm mẫu thân ta trượng phu?! A!"

Thai mi lặng im một lúc lâu, mới nhìn cô hàng bóng lưng, chậm rãi nói: "Ta sẽ vẫn chân thành mà đợi, ta sẽ vĩnh viễn thương hân, ta sẽ nhường hân hạnh phúc! Nguoi khả dĩ, phóng tâm để hân ở lại A thị!"

Cô hàng xoay người lại thấy không rõ biểu tình, nhưng thanh âm của hân lại mang cho tình cảm ấm áp: "Hào, ta tin nguoi!"

Thai mi cúi đầu, xóa đi sau cùng giọt lệ, thấp giọng nghẹn ngào: "Cảm tạ!"

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Làm Nữ Phụ Lạt Mụ Nhanh Nhẹn Dùng Mãnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 73: Hiểu nhau, hứa hẹn

Cô thuyền ở trong hành lang không ngừng mà đi tới đi lui, sắc mặt lo lắng, có loại tùy thời muốn xông vào phòng bệnh cảm giác. Chu vi đi qua bác sĩ y tá đều nhìn hân, thấy cô thuyền vừa buồn bực vừa phân nộ, đều là cô hàng cái này nhiều sự tên làm hại!

Người nào đó còn đang toái toái niệm, cô hàng đã từ phòng bện bước ra, mặt chân dài, phải nhiều nhân nhả có bao nhiêu nhân nhả, thấy cô thuyền còn lên còn cười vài tiếng.

Cô thuyền nổi giận, vài bước tiến lên, lôi kéo cô hàng gấp đi đến bên cạnh, nhìn hân chăm chăm "Thành thật khai báo, nguoi đối tổ tổ nói cái gì?"

Cô hàng sửa sang lại bị cô thuyền lộn loạn cà- vạt, vẻ mặt khinh bỉ liếc mắt nhìn hân: "Cô thuyền, phong độ đầu phong độ? Lớn nhỏ có khác! Nguoi đi nhiên túm anh nguoi cổ áo!"

"Ca, đại ca, ta thân đại ca... Ngài đừng làm rộn được không?" Cô thuyền vẻ mặt cấp quỳ biểu tình, "Nguoi rớt cuộc cùng tổ tổ nói cái gì?"

"Nguoi nghĩ ta nói gì đó?" Cô hàng sờ sờ cằm, vẻ mặt hứng thú, "Vứt cho nàng một khoản tiền, để cho nàng cách đệ đệ ta xa một chút! Cái này thủ đoạn đã xưa... Ừ, nói không chừng ta là hướng nàng phô bày nguoi lưu luyến bụi hoa chứng cứ đâu..."

"Còn! Lão tử nào có cái gì lưu luyến bụi hoa căn cứ chính xác a! Lão tử mỗi ngày mười hai giờ gác công!!" Cô thuyền tặc mao, nộ trùng cô hàng!

"Đệ đệ a... Nguyên lai nguoi còn là xử nam!!" Cô hàng vẻ mặt kinh sợ, "Tắm tặc, không nhìn ra a... Thật là nhìn không ra a..."

"Cô hàng! Nguoi... Quên đi, tự ta đi tìm tổ tổ!" Cô thuyền phân nộ nhìn chăm chăm cô hàng hai mắt, cuối cùng là xem thấu người nào đó đùa giỡn bản chất, sáng suốt ném cô hàng, ngược lại hướng phòng bệnh chạy đi.

Cố hàng cười cố thuyền chạy xa, vòng vo chuyển trong tay chìa khóa xe, nửa thật nửa giả thờ dài. "Ồi chào, ngu ngốc đệ đệ đều tìm đến người vợ a... Thực sự là thương cảm nột..."

"Cố tổng." Xa xa nhất tây trang giày da nam tử trẻ tuổi chậm rãi đi tới, cung kính cúi người nói, "Ngài ở A thị ở lâu năm ngày, Hương Cảng bên kia có chút nóng nẩy."

Cố hàng thu liễm vẻ mặt ôn hòa tiểu ý, thiêu mi, biểu tình lãnh đạm "Nga? Ai nóng nẩy?"

"Lão già nóng nẩy, đương nhiên, những người khác, thuộc hạ không được biết rồi..." Đáp lời người hiền nhiên lời nói có ý khác, giọng nói nhưng thật ra cùng cố hàng không có sai biệt.

Cố hàng nhìn hẩn một cái, nở nụ cười: "Tào thần, người nhưng thật ra càng ngày càng cáo già..."

"Không dám." Tào thần cúi đầu, tiểu ý không giảm.

"Được rồi. Đã có nhân nóng nẩy, giống như bọn họ mong muốn được rồi!" Cố hàng cúi đầu, lãnh ý xảy ra, "Tào thần, quay về Hương Cảng!"

"Là!" Tào thần cười đi theo cố hàng phía sau, thấy thế nào thế nào nhìn có chút hả hê.

Mà bị cố hàng đùa giỡn một bữa cố thuyền, chính lo lắng ở thai mi cửa phòng bệnh đảo quanh, tưởng muốn đi vào, lại không dám đi vào, nếu như hẩn ca thực sự nói gì đó thương tổn tố tố nói, làm sao bây giờ... Thực sự là quần quýt muốn gặp trở ngại!

"Cố thuyền, đừng ở bên ngoài xoay quanh, vào đi..."

Thai mi thanh âm tựa hồ có chút nhỏ, thậm chí mang theo vài phần thấp nuốt thờ dài, cùng ngày xưa đại không giống nhau.

Cố thuyền lòng trầm xuống, không thích hợp a... Đây thái độ, rất không được bình thường...

Hẩn kiên trì đi vào, trên mặt mang cứng ngắc cười: "Ta có đúng hay không ầm ỉ đến người... Ta không phải cố ý ở cửa đảo quanh..."

Ta..."

"Sàn nhà đều sắp bị người chọc thủng, người nói có hay không ầm ỉ đến ta?" Thai mi ngoái đầu nhìn lại, nửa trách mắng nửa giận dữ nhìn cố thuyền, mà nàng như trước có chút hồng hồng viên mặt cũng rơi vào cố thuyền trong mắt.

"Tố tố! Người khóc!" Cố thuyền nhất thời kinh hãi, ba bước liền thành hai bước đi tới thai mi trước giường bệnh, lo lắng nói, "Tố tố, cố hàng tên kia rắp tâm bất lương, hẩn nói này đều là bịa chuyện, người không nên tin! Đừng khóc... Đừng khóc..."

Nhìn cố thuyền luống cuống tay chân muốn cho nàng lau nước mắt, thai mi tâm đầu mềm nhũn, mũi ngược lại càng thêm chua xót, nàng cố sức dụi mắt một cái: "Thế nhưng không có biện pháp a... Hẩn nói những lời này, ta không có biện pháp không tin..."

"Tố tố... Người đừng như vậy..." Cố thuyền sợ ngồi xuống, càng thêm dùng sức kéo thai mi tay, "Người tin ta, ta yêu người, thực sự! Ta sẽ cùng người sinh hoạt tại cửa người trong thế giới, Cầu Cầu, bá phụ bá mẫu... Sở hữu người yêu nhân, ta đều ái, sở hữu người mong muốn

Chuyện tình, ta sẽ làm tất cả... Sở dĩ... Bất luận cố hàng nói gì đó, người cũng không muốn tin... Người tin ta thì tốt rồi... Tố tố, tin tưởng ta..."

Thai mi nhìn hai người nắm tay, nhìn nhìn lại cố thuyền lo được lo mất, gần như thấp kém thần tình, chỉ cảm thấy ôn ý lẫn vào sát ý không ngừng tăng lên, nàng trở tay, cầm cố thuyền tay, ngang đầu nhìn hẩn ngạc nhiên đôi mắt, mỗi chữ mỗi câu: "Hảo, ta tin người!"

"Tố... Tố, người... Nói cái gì?!" Cố thuyền về mặt không thể tin tưởng, thậm chí có điểm ngốc lãng.

"Ta nói, ta tin người!" Một khi kiên định ý nghĩ của chính mình, thai mi liền theo bản tính của hẩn nữ, tuyệt không hội nhãn nhỏ, cũng sẽ không ngoan cái gì lạt mềm buộc chặt, ngược lại thì thần nhiên làm ra hứa hẹn!

"Tố tố, ý tứ của người, là tin tưởng lời của ta, còn là... Tin tưởng... Ta yêu người..." Cố thuyền cúi đầu, nhìn thai mi trắng nõn tay nắm chặt chính mình, tim đập nhanh nửa nhịp.

"Ta tin người yêu ta, ta cũng tin, người hội theo ta cả đời!" Thai mi không né không tránh nhìn tiến cố thuyền trong mắt, sáng quắc ánh mắt, tràn đầy chân ý.

Cố thuyền giật giật môi, cái gì cũng chưa nói, trực tiếp ôm lấy thai mi, thật chắc, thật chắc đem nàng ôm vào trong ngực, mặt của hẩn chôn ở thai mi cần cổ, giọng buồn buồn lý tất cả đều là động tình: "Ừ, cùng người cả đời, vĩnh viễn cùng người..."

Thai mi đem cằm đặt ở cố thuyền trên vai, ngửa đầu, nhỏ vụn dương quang rơi xuống nàng về mặt, đáy mắt càng trong suốt như khe suối, đưa tình, tràn đầy quang mang.

Nàng may mắn bức nào, ở cách một thế hệ xa lạ năm tháng, gặp phải cả đời tâm động.... Nhìn tia nắng ban mai mặt trời lặn lần lượt nở rộ, già yếu... Chỉ có đây đó như trước nắm thủ, nằm ở nơi yên tĩnh sớm và lá cây đình viện lý, nhìn nhau, đang nhắm mắt lại, hứa một kiếp sau mộng...

Hai người thế giới vắng vẻ không tiếng động, ôm nhau, phẳng phát chính là thiên trường địa cửu, ái tình, tổng ở gặp nhau một cái chớp mắt, mỹ đến sáng lạn!

Ngoài cửa, nương cười trộm che miệng, nắm Cầu Cầu tay, cẩn thận cấp hai người đóng lại môn. Nàng xoay người lại, quay về đồng dạng làm bạn

Nhiều năm trọng phụ, đuôi lông mày khỏe mắt hoạt bát xinh đẹp tựa hồ chẳng bao giờ già đi, thuần túy như nhau năm đó...

Mã lão cha nở nụ cười, mặc dù dính vào năm tháng tóc trắng, tại đây một cái chớp mắt lại tuấn lãng như trước, hấn nắm thê tử tay kia, chậm rãi đi tới hậu viện...

"Bà ngoại, thúc thúc hội sẽ không trở thành ta tã ba ba?" Cầu Cầu thanh âm non nớt vang lên.

nương cúi đầu nhìn ngửa đầu hài tử, nhỏ giọng hỏi: "Cầu Cầu có thích hay không thúc thúc?"

"Thích. Thế nhưng, Cầu Cầu có ba ba a..." Hài tử có vài phản hồi cúi đầu, tuy rằng hấn rất thích thúc thúc, thế nhưng, hấn có ba ba không phải sao? Nếu như thúc thúc thành ba của hấn, ba ba làm sao bây giờ?

nương xin giúp đỡ nhìn về phía Mã lão cha, không biết nên thế nào cấp hài tử giải thích.

Mã lão cha trầm ngâm một hồi, mới chậm rãi mở miệng: "Cầu Cầu, ba ba làm nhất kiện không tốt sự, thật không tốt sự. Sở dĩ cảnh sát thúc thúc đem hấn mang đi, người hay là cực kỳ lâu đều nhìn không thấy ba ba..."

Cầu Cầu rất khó chịu cúi thấp đầu, nhỏ giọng khóc thút thít: "Ta biết... Có người chết... Cảnh sát thúc thúc đem ba ba mang lên xe... Người chung quanh nói, ba ba là người xấu... Hấn thật là người xấu sao?!"

nương nhìn ngửa đầu về mặt mong được hài tử, cũng theo khổ sở nói không ra lời. Nhưng thật ra Mã lão cha coi như trấn tĩnh, hấn sờ sờ Cầu Cầu đầu: "Cầu Cầu, trong vườn tre, lão sư có đúng hay không nói với người, đã làm sai chuyện, sẽ nhận sai, sẽ bồi thường?"

"Vâng." Cầu Cầu gật đầu.

"Hiện tại, ba ba làm sai chuyện, sở dĩ, hấn muốn nhận sai, cũng muốn bồi thường, bởi vì ba ba làm sai chuyện tình rất nghiêm trọng, sở dĩ hấn cần rất nhiều thời gian đến nhận sai, đi bồi thường... Cầu Cầu cũng sẽ thời gian rất lâu đều không thấy được ba ba." Mã lão cha dừng lại một hồi, nói tiếp, "Thế nhưng, chỉ cần ba ba nhận sai, làm bồi thường, hấn thì không phải là người xấu, Cầu Cầu muốn cho ba ba làm người tốt, còn là làm người xấu?"

"Làm người tốt!" Cầu Cầu không chút do dự trả lời.

"Sở dĩ, Cầu Cầu cấp cho ba ba thời gian, đi nhận sai, đúng hay không?" Mã lão cha ôm lấy Cầu Cầu, nhìn hài tử mắt, gần từng chữ.

"Ừ..." Tiểu tử kia tuy rằng như trước có điểm khổ sở, nhưng lần này rất nghiêm túc gật đầu.

"Tuy rằng, thúc thúc thành Cầu Cầu tã ba ba, nhưng Cầu Cầu còn có một cái ở nhận sai ba ba, sở dĩ, Cầu Cầu sẽ có hai người ba ba, không cần lo lắng thúc thúc đoạt ba ba vị trí!" Mã lão cha tiếp tục khuyên bảo.

Cầu Cầu nghiêng đầu suy nghĩ một hồi, nhìn Mã lão cha nói: "Vậy được rồi, thúc thúc có thể làm ta tã ba ba!"

nương cao hứng cười, nhìn Mã lão cha ánh mắt của cũng tràn đầy sùng bái, Mã lão cha hôn một cái Cầu Cầu mặt, nói một câu: "Thật ngoan!"

"Cầu Cầu, nói không chừng sau đó sẽ có muội muội và đệ đệ gọi người ca ca!" nương xoa bóp Cầu Cầu khuôn mặt tươi cười, cao hứng nói, "Đến lúc đó, Cầu Cầu nhưng phải làm cho tốt tấm gương!"

"Thật vậy chăng? Thật vậy chăng!" Cầu Cầu hưng phấn mà nằm úp sấp đi ra, tiến đến nương trước mặt, "Cầu Cầu sẽ có muội muội sao? Cầu Cầu muốn muội muội!"

"Hào! Cầu Cầu có thể đi cùng mẹ mẹ nói, Cầu Cầu muốn muội muội!" nương ý xấu mắt mà nháy mắt một cái.

"Tốt! Tốt! Cầu Cầu đợi lát nữa hãy cùng mẹ mẹ nói!" Tiểu tử kia vui vẻ vỗ tay!

Mã lão cha và nương liếc nhau, nhất tề cười ra tiếng...

Ánh tà dương tây hạ, ba người cái bóng bị kéo thật dài, ấm áp màu vàng bôi cảnh lý, giống như một phúc mang theo hồng trần pháo hoa bức họa cuộn tròn, bình thường mà nao nhiệt...

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Làm Nữ Phụ Lạ Mụ Nhanh Nhẹn Dững Mãnh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 74: Nụ hôn đầu

Một tuần sau, thai mi thương cũng tốt thật thật bát bát, để có thể làm cho nàng nhanh lên một chút hảo, cổ thuyền thậm chí theo Quách tẩu học nổi lên dinh dưỡng điều trị! Mỗi ngày đều không phải canh gà, canh cá, bò câu thang, hay các loại hoa quả thay phiên đến, khiến cho thai mi vừa nghe tới canh gà vị đạo liền co quắp ở trên giường giả chết...

Cổ thuyền nấu nướng cũng từ chỉ biết luộc nấu đến lẩu kho xào, vị đạo thuần khiết, hương khí mê người, quả thực có hưởng toàn năng hình gia đình người đàn ông lý tưởng phát triển xu thế...

Ngoại trừ mỗi ngày chuẩn bị dinh dưỡng bwac com, cổ thuyền còn có thể cùng thai mi đến khu nội trú phía sau yên tĩnh vườn hoa nhỏ đi tản bộ, sáng sớm một chuyến, buổi tối một chuyến, xác định địa điểm đứng giờ, cũng không muộn.

Thai mi cũng từ nắm một cái tay cũng phải lên lút, then thùng nửa ngày trạng thái, đến bị cổ thuyền lôi kéo đi biển toàn bộ khu nội trú cũng sẽ không khuôn mặt đỏ một chút, thậm chí, có một lần bị Mã lão cha và nương bắt gặp, nàng cũng chỉ là bình tĩnh rút về tay, đem cổ thuyền đẩy ra ngoài...

Nhìn khả quan biến hóa, cổ thuyền đáng tươi cười là càng lúc càng lớn, thường xuyên làm cho một loại chỉ số thông minh tụt dốc lồi góc... Thai mi thờ dài

Ngày liên bình tĩnh như vậy qua, thai mi và cổ thuyền cảm tình cũng trong lúc vô tình chậm rãi ấm lên, Mã lão cha và nương tự nhiên nhất phó vui mừng chuyện thành đáng đáp, còn chuyên môn cấp hai người chế tạo cơ hội... Mỗi lần nghe thể lưỡng lão sứt sẹo mượn cớ, cùng tặc lượng tặc lượng ánh mắt, thai mi lại ức chế không được phù ngách...

Ngày này, khí trời có chút chuyển lạnh, cổ thuyền cùng thai mi đang ở khu nội trú phía sau tản bộ, chợt nghe lầu ba một trận tạp đồ thanh âm, tùy theo mà đến là nữ nhân đau kêu, và rất nhiều người chạy tới tiếng bước chân...

Thai mi và cổ thuyền liếc nhau, vào khu nội trú, hướng lầu ba chạy đi.

"Ngươi còn! Còn! Còn!!" Cô gái kêu to sắc nhọn mà chói tai, thai mi nhú mày, thanh âm này... Thanh âm này... Là bạch song?!

Bao quanh vị trụ đoàn người bỗng nhiên nhường ra một con đường, một vai trái máu dầm dề cô y tá bị người đỡ đi tới, đại khái là rất đau đớn, cô y tá liên tiếp khóc rống... Thai mi nhìn thoáng qua, của nàng vai trái thượng ghim rất nhiều miếng thủy tinh, nhìn nhìn lại giường bệnh bên cạnh, có một nát ly thủy tinh, nghĩ đến là bạch song đập ly thủy tinh, vị y tá này tiểu thư tưởng muốn thu thập một chút, kết quả bị bạch song cấp đẩy ngã ở thủy tinh thượng!

Thai mi tức giận ngược mắt nhìn về phía chính ngồi ở trên giường phát rò nữ nhân, đối mặt không nhận thức tiểu hộ sĩ, phải dùng tới ác độc như vậy sao?!

Người vây xem hiển nhiên cũng nhìn không được, có một nữ bệnh nhân đứng ra, chỉ vào bạch song, tức giận nói: "Ngươi người này có bệnh có đúng hay không? Chính không có việc gì phát rò, nhân gia tiểu cô nương hảo hảo mà tới thăm ngươi một chút, ngươi đã vậy còn quá đem nhân gia đồ lên thủy tinh thượng! Thật là không có gặp qua ngươi như thế nữ nhân ác độc!"

"Ta bệnh? Ha ha! Ta đương nhiên là có bị bệnh! Ngươi không có sao? Ngươi không có bệnh gặp phải ở đây! Ha hã, không chừng còn bệnh nguy kịch, sống không lâu đâu!" Bạch song đem gối đầu hung hăng tạp hướng cái kia nữ bệnh nhân, nhân thân oán độc, giọng nói không tốt.

Người nữ kia bệnh nhân bị như thế nguyên rủa một chút, con tức cũng đi theo lên, tiến lên hai bước, nhặt lên gối đầu hung hăng đánh về bạch song trên mặt:

"Ta sống không lâu? Ta con mẹ nó tổng so với ngươi loại này tiện nữ nhân sống lâu! Ngươi gương mặt này, ở đây ai không biết a?!!!"

"Phi!" Người nữ kia bệnh nhân gạt một cái, khinh miệt nhìn bạch song liếc mắt, "Loại này tố chất, quả lại chính là một tiêu tam!"

Người chung quanh nhường ra một con đường, người nữ kia bệnh nhân toái toái niệm đi tới: "Thực sự là xui!"

Bạch song mặt thanh trắng một mảnh, khô tóc dài tứ tán ở hai bên, sinh ra vài phần âm trầm cảm giác.

Trách nhiệm bác sĩ và hộ sĩ vẫn tin tới rồi, đem vây xem bệnh nhân đều cấp khuyên đi trở về, cửa nhất thời trống một nửa, một bác sĩ cấp bạch song kiểm tra một chút, để cho nàng nằm xuống lại, lúc sau cũng theo ly khai.

Thai mi đứng ở cửa, lẳng lặng nhìn bạch song, cái không gian này, nhất thời chỉ còn lại có ba người bọn họ.

Mà bạch song, hiển nhiên cũng nhìn thấy thai mi, ánh mắt của nàng nhất thời trừng lớn, tràn đầy oán độc như là châm như nhau không ngừng mà đâm vào thai mi trên người, nếu như nàng có thể động, nói vậy sẽ lập tức nhảy dựng lên, bóp chết thai mi!

"Mã, Lý, Tổ!" Bạch song nghiêng răng nghiêng lợi, chống thủ lần thứ hai ngồi xuống, cặp kia âm trầm con ngươi, hợp với nàng bộ dáng bây giờ, cực kỳ giống lấy mạng nữ quý.

Thai mi không cảm thấy nàng có cái gì đui lý địa phương, cho tới nay, ôm lòng hại người vẫn là bạch song, đều không phải mã Lý Tổ cũng không phải nàng thai mi! Nói khó nghe điếm, nếu như nàng không có sống lại đến mã Lý Tổ trên người, nếu như Mã lão cha án tử không có thể sửa lại án xử sai, mã Lý Tổ kết cục tuyệt đối sẽ không so với bây giờ bạch song hảo! Thậm chí Cầu Cầu, nương, chỉ sợ cũng phải theo bị đại nạn!

Vì người nhà, nàng quyết định sẽ không bỏ qua đây đối với tra nam tiện nữ, tuy rằng, nàng không rõ, vì sao bạch song hội rơi đến nước này?

"Mã Lý Tổ, ngươi đắc ý? Ngươi cao hứng!! Tính toán tổng cần du, tính toán ta! Hại hấn bỏ tù, hại ta biến thành này phó không nhân không quý hình dạng!" Bạch song thanh âm càng ngày càng sắc nhọn, giọng lên biến gì đó liền hướng thai mi phương hướng tạp, "Mã Lý Tổ ngươi không chết từ tế được! Ta bạch song chính là thành quý, cũng sẽ không bỏ qua ngươi!!"

Thai mi bỗng nhiên rất muốn cười, thực sự là Bạch Liên Hoa, hảo một đóa bị người làm bản thể sống chết bất khuất Bạch Liên Hoa!

"Bạch song! Ngươi là đ ngu xuẩn nột, còn là da mặt dày a!" Thai mi nhẹ nhàng đẩy ra che ở nàng trước mặt cổ thuyền, chậm rãi đi vào phòng bệnh, "Là ai trăm phương ngàn kế làm thất năm tiểu tam? Là ai và tổng cần du liên thủ vu oan vu hãm cha ta? Bạch song, là ngươi một mực mơ ước đồ của ta! Ta con mẹ nó có đúng hay không chỉ có thể làm một coi tiền như rác a? Chỉ có thể làm một khối bị ngươi đập thương vị, một cước đá văng đồ tăng đá! Ha ha, ta phản kích một chút, chính là hãm hại ngươi, liền muốn không chết từ tế được!? Bạch song, ngươi cho là, thể giới là của ngươi a?!"

Bạch song bị ế đến nói không ra lời, ngực nhất khởi nhất phục, ánh mắt um tùm độc hàn, chăm chú nhìn thai mi, nhất phó hận không thể bới nàng một lớp da tư thể!

Thai mi mới không sợ loại này ánh mắt, nàng đứng vững, lạnh lùng nhìn bạch song: "Bạch song, không cần lộ ra này phó ủy khuất hình dạng! Ngươi đã tự lựa chọn con đường này, sẽ gánh chịu đến hậu quả! Ta nói rồi, phản kích là quyền lợi của ta. Trận này trò chơi từ vừa mới bắt đầu, liền quyết định, thắng thua, tức sinh tử!"

"Hắc! Mã Lý Tổ, ngươi cho là chính ngươi có bao nhiêu rất giỏi sao?" Bạch hai ngón tay chỉ cổ thuyền, về mặt trào phúng, "Nếu như đều không phải ngươi đàn ông này, ngươi cho là ngươi có thể thắng? Ngươi ngoại trừ gia thế địa vị, có chỗ nào có thể thắng được ta!"

"Nam nhân? A, bạch song, nam nhân của ngươi còn thiếu sao? Tổng cần du, khương lâm trạch... Ngươi đều không phải vẫn dùng bọn họ đối phó ta, đối phó A tranh sao? Thế nào, ngươi có thể có nam nhân, ta lại không thể có? Nam nhân ngươi vô dụng, hại ngươi rơi xuống loại tình trạng này, ngươi điều không phải hấn là đi trách bọn họ không có năng lực sao? Dựa vào cái gì ở chỗ này đối với ta kêu gào?!" cùng bạch song người như thế phân rõ phải trái quả thực chính là tự ngược, thai mi cũng lười cùng nàng tốn nhiều miệng lưỡi, đơn giản khí khí nàng.

"Ngươi! Ngươi... Ngươi vô si!" Bạch song tức giận bắt đầu xé rách chăn, trên giường gì đó đã bị nàng ném khắp nơi đều là.

"Đối mặt với ngươi, hai chữ này, ta, quý không dám nhận!" Thai mi lạnh lùng liếc nàng liếc mắt, trực tiếp xoay người xuất môn, đi tới cửa thời gian, dừng lại một chút, lạnh lùng nói, "Cho ngươi một lời khuyên, nếu như tái làm loạn, liệt chính là ván đã đóng thuyền sự!"

Bạch song như trước tức giận đến loạn tê loạn xả, rõ ràng không có nghe được thai mi nói.

Cổ thuyền nhìn bạch song liếc mắt, không nói gì, vài bước đuổi theo thai mi, thấp giọng nói: "Ngươi nghĩ của nàng liệt còn có cứu?"

"Không rõ ràng lắm, có lẽ chỉ có." Thai mi nhìn cổ thuyền, thần tình kiên nghị, "Nếu như là ta, nhất định sẽ không dễ dàng buông tha, chỉ cần có hi vọng, tuyệt đối muốn đứng lên lần nữa!"

"Bất quá, ta còn chưa khỏe tâm đến phải giúp nàng chữa bệnh. Từ nay về sau, bạch song người này, cùng ta không còn dây dưa!" Thai mi nhìn dần dần tối lại sắc trời, nghiêm túc nói.

"Hảo. Tái vô liên quan!" Cổ thuyền nắm thai mi tay, chậm rãi đi trở về.

"Nột, có chuyện, nàng nhưng thật ra nói đúng..." Thai mi ngoài đầu nhìn lại nhìn cổ thuyền, nhãn thần tinh lạng tinh lạng, "Nếu như không có ngươi, ta đại khái sớm đã bị hai người kia dẫm nát dưới chân... Ngươi là của ta cứu thế chủ..."

Cổ thuyền cũng nhớ lại hai người lần đầu tiên gặp mặt tràng cảnh, nở nụ cười, thân thủ xoa thai mi mặt, mâu quang rơi xuống nàng tron bóng trên môi, hơi động tình: "Không... Ngươi mới là của ta cứu thế chủ!"

Hắn cúi đầu, ánh trắng rắc trong trời nhưng lạnh lùng quang mang, đem hai người chiếu sáng. Thai mi không tự chủ thối lui, có chút mất tự nhiên cúi đầu, lại bị cổ thuyền ôn nhu nâng lên, hấn đang cầm mặt của nàng, thấp giọng ní non: "Tổ tổ, không nên lui... Không nên trốn..."

Thai mi ngây ngô ngẩn người ở đó, tay hấn còn đang ở hai má của nàng, ngón tay vuốt nhẹ môi của nàng, hơi thô ráp ngón tay phúc va chạm vào mềm mại môi, như nhau điện giật, đề cho nàng không tự chủ run rẩy.

Cổ thuyền ánh mắt có cuộn trào mãnh liệt thủy triều, nhất ba lại nhất ba, thế phải đem thai mi nuốt hết... Hấn tới gần, hô hấp có thể nghe thấy, ám áp thần rột cục đặt lên môi của nàng...

Trong veo hương khí, mềm mại độ cung, dẫn nội tâm hấn trầm luân điên cuồng dục niệm, hấn đầu lưỡi linh xảo cạy ra của nàng hàm răng, điên cuồng mà đảo qua bên trong miệng nàng mỗi một chỗ, mút vào của nàng hương khí, dây dưa của nàng lưỡi, một lần một lần, chẳng biết mệt mỏi, thế phải để cho nàng với hấn cùng nhau trầm luân...

Màu bạc sợi tơ không bị khổng chế từ giữa răng môi chảy xuống... Dính ướt hai người cầm, đốt nổ tung ngồi nổ... Có thuyền cổ sức ôm lấy thai mi, thân thể đè nặng nằng, hai người thôi lui đến bên tường, hấn đem nằng cổ định ở khuỷu tay lý, vong tình hôn... Càng hôn càng sâu, môi lưỡi, cầm, một chút đi xuống... Đi xuống...

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Làm Nữ Phụ Lại Mụ Nhanh Nhẹn Dững Mãnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 75: Phụ tử thành thù

"Bảo bối... A nha!!!" nương đứng ở trên thang lầu, hai tay nhanh chóng che mắt, xoay người như một làn khói chạy lên, vừa chạy vừa ồn ào, "Ta không phát hiện... Các người tiếp tục... Tiếp tục hắc!!!"

Thai mi đột nhiên giật mình tỉnh giấc, mạnh đẩy ra đè ở trên người cổ thuyền, cúi đầu vừa nhìn, cừ thật, ô vuông bệnh nhân trang đều cấp thốn đảo vai, mơ hồ còn có thể thấy bộ ngực, xương quai xanh chỗ đều là hồng ấn tử, còn có... Còn có nước bọt!

Không sống được! Thẹn quá thành giận thai cô nương lần thứ hai hung hăng đẩy một cái cổ thuyền, xoay người liền hướng trên lầu chạy, như là có quỷ đuổi theo đường như...

Cổ thuyền buồn cười nhìn chạy trốn chết người nào đó, thân thủ, sờ sờ môi của mình, thon dài ngón tay trắng nõn xoa bởi vì nào đó kịch liệt vận động mà có vẻ vu vu ki đỏ tươi môi... Tại đây gió mát phơ phất trong bóng đêm, câu dẫn ra điểm sắc kiều điểm...

Cổ thuyền chinh chinh mình cổ áo, nhìn người nào đó lưu lại móng vuốt ấn, nở nụ cười, xem ra đầu nhập không chỉ là hấn u...

Quên đi, vốn có cũng không có thể ở bệnh viện đem người nào đó ngay tại chỗ tử hình... Tuy rằng, vừa một cái chớp mắt quả thật có chút nhịn không được...

Cổ thuyền đứng ở hành lang thổi một hồi gió lạnh, thẳng đến đem có chút ý niệm trong đầu đè xuống, mới xoay người, theo lên lầu. nương dẫn cầu cầu không biết chui người nào vậy, trong phòng bệnh trống không, chỉ có đem chính mình cõn thành cầu, thỏa thỏa giả người chết người nào đó...

Cổ thuyền đi tới, người nào đó bất động, tiếp tục giả chết. Cổ thuyền vỗ vỗ chán, ừ, xúc cảm thật thật... Hấn còn không có phản ứng kịp, chỉ thấy thai mi một cái giật mình, bá đắc đứng lên, trừng mắt dựng thẳng con mắt: "Người... Người phách chỗ nào a!"

Cổ thuyền sừng sốt, vừa thật thật tay cảm giác là... Không phải đâu, lần này, hấn thật không phải có ý...

Thai mi nghiêm gương mặt, nộ trùng cổ thuyền, tay phải đem chân kéo thật cao, nhất phó canh phòng nghiêm ngặt sắc ma hình dạng. Cổ thuyền nhìn trước mắt lưỡng gò má phình con ếch, dự định bạo nhảy dựng lên nữ nhân, quyết định đổi lại con đường khác.

Thai mi chính tức giận dự định mở miệng thảo phạt, hốt đắc trên vai nhất trọng, người nào đó dính sền sệt ôm hông của nàng, như một con gấu tựa như không ngừng mà cọ mặt của nàng, vừa cọ vừa thấp giọng nói: "Không phải cố ý lạp... Ôm một cái, đừng nóng giận..."

Thai mi khóc cũng không phải cười cũng không được, đưa tay đẩy hấn, còn thôi bất động! Người nào đó được một tác lại muốn tiến một thước dán nàng bên tai xuy khí, trực tiếp dùng tới làm nũng đại chiêu: "Tô tổ... Bảo bối, khiến ta ôm một chút... Tựa một hồi... Vừa người đột nhiên chạy mất... Ta nhiều khó khăn a!"

Giây lát thai mi trong nháy mắt sắc mặt bạo hồng, rõ ràng bị đùa giỡn, thân thân nắm tay, chính là không có biện pháp đánh tiếp... Cổ thuyền nghiêng đầu cười trộm, dán thai mi cổ, càng thêm nhiều lần cọ xát, toàn bộ đem thai mi ôm vào trong lòng!

Thai mi bị ôm đều không thở nổi, cổ sức nhéo cổ thuyền tóc, oán hận nói: "Mau buông... Bị người ôm hít thở không thông..."

"Nga!" Cổ thuyền ngẩng đầu, lộ ra vẻ mặt ngây ngô manh ngây ngô manh biểu tình, thần nhất mẫn! Hấn hơi buông ra một điểm, cúi đầu để ở thai mi cái trán: "Quá muộn... Ngủ đi!"

Thai mi cho rằng cái này con gấu rốt cuộc chạy được rồi, rất vui mừng muốn đẩy ra hấn, rúc vào trong chán. Ai biết người nào đó trực tiếp đem nằng nhào tới, khéo tay vòng qua hông của nàng, cầm đề ở đỉnh đầu của nàng, tay kia còn nhẹ nhàng vỗ vỗ đỉnh đầu của nàng: "Ngoan, ngủ đi..."

"Cổ thuyền..." Thai mi khó chịu xoay thất lưng, ngẩng đầu muốn xem hấn, lại bị người nào đó nhẹ nhàng ngăn chặn, không cho nàng nhúc nhích, "Đừng nhúc nhích, chăm chú điểm, ngủ!"

Còn chăm chú điểm! Người này thực sự là... Thai mi nỗ lực giãy dụa, không có kết quả, trực tiếp bị người túi thành sâu lông trạng, liên hai chân đều bị một cái làm nũng mại manh cường ngành cực phẩm cấp đè lại...

Người phía sau hô hấp đều đặn, căn bản không để ý tới phản kháng của nàng, xem ra, tám phần mười là thật dự định cứ như vậy ngủ... Thai mi bất đắc dĩ nhìn trần nhà, cho tới bây giờ không có bị nhân như thế quán quít lấy ngủ qua, coi như là Cầu Cầu, tới đa cũng chính là đem tiểu thịt chân đặt nằng trên

bụng... Đây là đại bạch tuộc thực sự là được rồi a...

Bóng đêm tiem sâu, vốn có cho rằng nhất định sẽ khó chịu ngủ không được thoải mái, cũng dần dần mọi khép lại mí mắt... Ánh trăng như nước, ôm nhau ngủ say...

Bên kia, đến Hương Cảng cổ hàng hiển nhiên sẽ không có loại mỹ nhân này kể bên tiêu thụ, hẳn vừa đem mấy ngày nay văn kiện xử lý tốt, ngoài thư phòng liên vang lên tiếng đập cửa.

"Cổ hàng, là ta." Thanh tuyến hơi thấp, trong giọng nói ẩn cất dấu tức giận, thanh âm của một nam tử.

"Tiến đến." Cổ đi lạnh như băng câu thần, thần nhiên nói.

"Cổ hàng! Cổ thuyền tiểu tử kia chuyện gì xảy ra? Ở A thị tìm một đã kết hôn nữ!" Một lão niên đi tới, tóc hoa râm, vùng xung quanh lông mày nhíu lại, biểu tình phẫn nộ mà lại khinh miệt!

Cổ hàng buông văn kiện trong tay, ngồi trên ghế làm việc, lạnh lùng nhìn phụ thân hắn: "dự tính sắp kết hôn rồi. Còn có, cổ thuyền dự định sau đó đều ở tại A thị."

"Hắn điên rồi!" Cổ thành xuyên về mặt ngạc nhiên, "Hắn còn định ở A thị! Làm tới cửa con rể?!"

"Lập tức nhượng hắn trở lại cho ta! Không nên tái ở bên ngoài mất mặt xấu hổ! Quả thực chính là bại hoại gia môn!" Cổ thành xuyên tức giận tọa ở trên ghế sa lon, nhất phò vênh mặt hát hàm sai khiến mô dạng.

Cổ hàng bỗng nhiên cười lạnh một tiếng, liếc cổ thành xuyên liếc mắt: "Ngài đây là đang nói chuyện với ai? Cổ thuyền và nữ nhân kia kết hôn, cùng với ở tại A thị chuyện tình, là ta cho phép! Ngài đây là đối quyết định của ta bất mãn?"

"Người! Người!" Cổ thành xuyên tức giận đến nói không ra lời, đem tay chỉ cổ hàng, càng không ngừng đốt, "Hào! Hào! Người đây là phóng túng đệ đệ người bại hoại Cổ thị nề nếp gia đình! Một cái đã kết hôn nữ tử, còn có hài tử!! Hào hảo, thực sự là tốt! Một hai người..."

Cổ thành xuyên bỗng nhiên dừng một chút, chẳng biết nhớ ra cái gì đó, nhìn về phía cổ hàng trong mắt của tràn đầy nghiên cứu: "Cổ hàng, người đây là có ý định. Nhượng đệ đệ người vĩnh viễn ở lại A thị, tiền không có người có thể dao động của người địa vị, có đúng hay không!?"

Cổ hàng từ trên cao nhìn xuống nhìn trước mắt cái này không ngừng giờ chân nam nhân, chỉ cảm thấy như là đang nhìn một vạn phần thật đáng buồn vở hài kịch...

"Người cho là, ta vì sao nguyện ý giúp người quản lý Cổ thị?" Cổ hàng chậm rãi đứng lên, đi tới cổ thành xuyên trước mặt.

"Người nói cái gì..." Cổ thành xuyên hiển nhiên ngây ngẩn cả người.

"Cổ thuyền tiểu tử kia từ nhỏ đến lớn cũng không có đã cho người sắc mặt tốt, người nắm trong tay không được." Cổ hàng bỗng nhiên câu thần cười cười, không gì sánh được ác ý,

"Thế nhưng, cổ thành đình, cổ thành hàng đều ở đây bên cạnh nhìn chăm chăm, người không thể cho phép chính mình tứ cổ vô thân. Bị buộc rơi vào đường cùng, nuôi dưỡng ta đây một coi như nghe lời nhi tử, ừ?"

Cổ thành xuyên lui ra phía sau một, sợ hãi trộn to mắt, hiển nhiên nghĩ tới điều gì.

"Cổ thuyền và A liên đều hận người tận xương, còn hơn bọn họ, người dựa vào cái gì cho rằng, biết được sở hữu chân tướng ta, hội không hận người? Cổ thành xuyên, người thực sự là, trước sau như một ngu xuẩn!" Cổ hàng lạnh khuôn mặt, biểu tình âm lệ.

"Chuyện năm đó... Là ngoài ý muốn... Ta có lỗi với người mẫu thân... Thế nhưng, nàng đã chết... Mặc dù nói ra chân tướng, nàng cũng sẽ không sống lại... Thế nhưng, Cổ thị danh dự..." Cổ thành xuyên như là bị trạc đến rồi từ huyết, kinh ngạc nhìn lui hai bước, thần tình đại ra.

"Cổ thị danh dự! Cổ thị danh dự! Vĩnh viễn đều là Cổ thị danh dự!" Cổ hàng đột nhiên cất cao thanh âm, trong giọng nói rất cục bộ ra phần hận, "Rốt cuộc là Cổ thị danh dự cũng là người lợi ích của mình? Mẫu thân ta chết hài cốt không còn, cái kia tiện nữ nhân vẫn còn phách lối sống hai mươi niên! Hanh, cổ thành xuyên, người cũng xứng nam nhân!"

"Ta là phụ thân người!" Cổ hàng đại nghịch bất đạo nói như vậy, hiển nhiên chọc giận cổ thành xuyên, hắn hung hăng vỗ bàn một cái, giận dữ hét.

"Phụ thân?" Cổ hàng ngoạn vị cười, rút ra tào thần vừa đưa tới văn kiện, đem nó sủy ở cổ thành xuyên trước mặt trên bàn trà, gần từng chữ một, "Vì 'Phụ thân' hai chữ này, ta trước hết thông tri người đi. Ngày mai cổ đông đại hội, chủ tịch vị trí, phải thay đổi nhân ngồi! Phụ thân, ngài nhưng muốn chuẩn bị tâm lý thật tốt!"

Cổ thành xuyên giờ tay lên lý gì đó, chỉ nhìn lướt qua, cả kinh đem tài liệu cấp té xuống đất, hắn chợt ngẩng đầu, run rẩy giờ tay lên, chỉ vào cổ hàng: "Người... Người! Người dự định soạn vị!"

"Đừng nói nghiêm trọng như vậy." Cổ hàng không để ý chút nào huy roi cổ thành xuyên tay, "Phong kiến chế đều hủy bỏ đã nhiều năm như vậy, phụ thân đại nhân ngài còn không dùng được 'Soán vị' hai chữ! Bất quá, các vị cổ đông đều cho rằng phụ thân năng lực của ngài hữu hạn, không thích hợp ở ngôi

ở cái vị trí kia lên."

"Hào! Hào! Thiên phòng vạn phòng, cướp nhà khó phòng! Hào nguoi một cổ hàng!" Cổ thành xuyên tức giận đến cả người run, có loại tùy thời muốn ngã xuống cảm giác.

"Quan bá! Đi ra đỡ lão gia, miễn cho đột nhiên ngã xuống đất, dự họp không được ngày mai hội nghị." Cổ hàng xoay người, ngồi trở lại vị trí của mình, lạnh lùng nhìn cổ thành xuyên, "Không ngại nói cho nguoi biết, hai mươi năm trước, từ mẫu thân bị nổ chết không toàn thân bắt đầu, ta liền phát thệ, muốn cho nguoi, cổ thành đình, còn có các nguoi trên quý Cổ thị, đều trả giá thật lớn!"

Quan bá đỡ lấy cổ thành xuyên, nhưng hắn lại run càng thêm lợi hại, nhìn cổ hàng trong mắt ngoại trừ oán hận còn có kinh khủng!

"Từ hôm nay trở đi, Cổ thị tập đoàn lý họ Cổ, ta sẽ từng bước từng bước xem thật kỹ quá! Không cần phải.. Người, cũng không cần ở lại nơi đó!" Cổ hàng cầm văn kiện trong tay, cũng không ngẩng đầu lên, "Còn có, nguoi cũng không cần nghĩ tịch tịch, ta sẽ tổng cổ thành đình và cổ thành hàng đi theo nguoi. Bệnh viện tâm thần còn là viện dưỡng lão, liền xem biểu hiện của nguoi!"

"Từ hôm nay trở đi. Thuận ta thì sống!" Cổ hàng ngẩng đầu, con nguoi đen nhánh sâu không thấy đáy!

"Lão gia!" Quan bá một tiếng thét kinh hãi.

Cổ thành xuyên bị tức đến té xỉu trên đất...

"Còn không kêu thầy thuốc!" Cổ hàng tiếp tục xem văn kiện, đôi Quan bá nói.

"là!" Quan bá gọi tới người hầu và thầy thuốc gia đình, vội vàng đem cổ thành xuyên dọn ra ngoài, không dám quấy nhiễu cổ hàng nửa điểm..

Nhìn tất cả mọi người đi xa, cổ hàng mới chậm rãi khom lưng, che ngực, tuần dặt mặt của đau nhức... Trên trán tràn đầy đều là mồ hôi lạnh...

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Là Nữ Phụ Lạ Mặt Nhanh Nhẹn Dừng Mãi* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76: Thăm tù (1)

Cửa bệnh viện, cổ thuyền cùng thai mi đi tới.

"Mụ mụ!" Tiểu tử kia sung sướng đã chạy tới, cả cả hấn mụ mụ cái bụng ngứa đầu, "Mụ mụ. Cầu Cầu tới đón nguoi về nhà!!"

nuong và Mã lão cha cũng theo đi tới, về mặt tiểu ý. Lão Tiểu đem thai mi hành lý dời đến trên xe xong, vẫn đứng ở bên cạnh, nhìn bọn họ, trên mặt tràn đầy vui mừng.

"Bảo bối, mẹ nấu canh gà, về nhà uống." nuong đứng ở thai mi bên trái, kéo tay nàng.

"Gà... Canh gà" thai mi đều dọa cho tái rồi, vị toan bắt đầu bốc lên, "Mụ... Canh gà coi như... Ta thực sự không nên uống..."

nuong cũng không biết hai mươi tư hiếu bạn trai cổ thuyền quang vinh sự tích, nghi ngờ nháy mắt mấy cái: "Vì sao? Canh gà còn có bồ câu thang thích hợp nhất sau khôi phục thời gian uống!"

Cổ thuyền ho nhẹ một tiếng, đáng vô tội phụ họa: "Bá mẫu nói là, canh cá cũng rất tốt, ta có thể giúp một tay!"

"Tiểu cổ còn có thể làm cơm a!" nuong về mặt nhất được bảo nhạc a biểu tình, "A nha, lại nói tiếp xấu hổ, nhà của ta bảo bối chính là một cái lười biếng, chó nói làm cơm làm món ăn chính là cho ta đỡ trợ thủ, đều là làm trở ngại chứ không giúp gì!"

Thai mi vốn đang buồn bực cổ thuyền lại dự định dẫn vật của nàng dạ dày, nghe được nuong câu này, nhất thời tức giận chuyển xấu hổ, đương nhiên, bởi vì khuôn mặt như trước đó bình, sờ đi, không ai nhìn ra.

"Được rồi, tớ tớ không muốn uống không uống bái, mọi người đều nói, cật thuốc bỏ muốn ăn phải cao hứng mới có hiệu quả." Mã lão cha giúp đỡ nhất câu.

"Ừ, cha tốt nhất!!" Thai mi liềm mạng gật đầu, mặt mày rạng rỡ.

"Hanh, phụ nữ hai người đều là quần áo đến tay, món ăn đến mồm lão gia tiểu thư chỉ một mình ta số khổ đầu bếp nữ, còn muốn bị ghét bỏ..." nuong bắt mẫn hừ nhẹ.

Nuong a, rõ ràng vẫn luôn là Quách tẩu làm, nguoi thật không phải là một mực cho nàng thêm phiền sao? Giật giật thần, nghĩ đến nuong bùng nổ cảnh

tượng đáng sợ, thai mi vẫn là đem nói nuốt xuống...

"Về nhà trước... Hắc hắc, về nhà..." Mã lão cha nhúc đầu, làm một "Thỉnh" tư thế, nhượng nhượng nắm Cầu Cầu đi đầu, đối thai mi và cô thuyền tròng mắt nhìn, cũng theo lên rồi.

Thai mi cười cười, thấp giọng nói: "Quả nhiên toàn gia mẹ lớn nhất, thê quân nghiêm, thật đáng thương..."

"Nữ vương bề hạ quả nhiên dân chủ, nói như vậy..." Cô thuyền như có điều suy nghĩ vuốt cằm, "Ta còn là có hi vọng nắm giữ trong tay chính mình lời nói quyền?"

Thai nữ vương mắt lệ nhìn không hiểu đắc ý cô thuyền liếc mắt: "Triều Tiên nhân dân vậy cũng tôn trọng dân chủ ba..."

Cô thuyền biểu tình kia... Ừ, không đành lòng nhìn thẳng.

"Chớ ngu lo lắng, đi thôi." Thai mi vỗ vỗ cô thuyền vai, cười đến rất là thoải mái.

Quên đi, ngược lại cũng không trông cậy vào quá dân chủ, có người vợ, có thịt ăn... Thê quân nghiêm thì thế nào?! Cô nhị công tử rất nhanh thoải mái, cũng theo theo sau.

Xa xa, ngồi xe đẩy nữ nhân tức giận đem bên người tuổi già nữ nhân đưa tới cái chén hung hăng đập xuống đất, hung hăng tròng nòng nói: "Dựa vào cái gì! Dựa vào cái gì cái kia diệu vô dương oai nữ nhân ngu xuẩn có thể như vậy hạnh phúc! Ta không phục, ta không phục!!"

Từ nhỏ trán vôi vả chạy tới nữ nhân về mặt nếp nhăn và tang thương, nhặt lên trên đất mảnh nhỏ, đáy mắt lệ quang một chút, tràn đầy bất đắc dĩ và bi thương:

"Song nhi... Đừng như vậy... Ngươi đừng như vậy..."

"Chỉ có gia thế! Nàng chỉ là hội đầu thai mà thôi!!" Bạch song tiếp tục tức giận ngẩng đầu tròng mắt nữ nhân, biểu tình điên, "Vì sao! Ngươi

nhóm vì sao như vậy vô dụng!!"

Nữ nhân như là bị trọng trọng một kích, lão đảo lui ra phía sau hai bước, thần tình hoảng hốt, nước mắt không ngừng được đi xuống: "mụ vô dụng... mụ vô dụng..."

Bạch song căn bản một nghe vào cái gì, dùng sức chuyển động xe đẩy, bỏ lại mẫu thân nàng, tức giận đi một bên khác... Mà mẫu thân nàng vẫn như cũ không yên tâm xa xa theo...

Về đến nhà thai mi cũng không biết cái này nhạc đệm, lúc đó, nàng nhìn thấy một người khác tin tức. Trên bàn trà báo chí đầu hầy đầu đề về Tô gia toà án thẩm vấn, thai mi nằm viện trong khoảng thời gian này, thẩm vấn hùng hực khí thế, hiện tại đã là kết thúc công việc giai đoạn.

Cô thuyền vốn có tọa ở một bên uống nước, thấy nàng chăm chú xem báo, cũng lại gần liếc mắt một cái: "Vụ án này Lưu thúc trực tiếp làm, cho nên mới có thể nhanh như vậy ra kết quả."

"Lưu thúc? Tình ủy thư ký lưu quảng thành?" Thai mi ngẩng đầu, nghi ngờ nhìn cô thuyền, việc này, cha và cô thuyền chưa từng tỉ mỉ nói với nàng, sở dĩ, Tô thị rơi đài một loạt chuẩn bị ở sau, nàng tịnh không thể nào lý giải. Thế nhưng ngày đó ở trong bệnh viện thấy cô thuyền và cái này lưu thư ký

xảy ra tai nạn xe cộ tin tức, thiếu chút nữa để cho nàng trái tim đột nhiên đình!

"Ừ, lại nói tiếp, sự kiện kia cũng không có hảo hảo giải thích với ngươi!" Cô thuyền nhiều khôn khéo, xem thai mi sắc mặt sai, lập tức liền nghĩ đến chuyển ngay đó, nhanh lên thẳng thắn sẽ khoan hồng: "Việc này chủ yếu trách ta ca, hần nói không đem Tô thị đá xuống đài, không thể đi lậu nửa điểm tiếng gió thổi... Sở dĩ, tổ tổ, ngươi muốn tha thứ ta, thực sự!"

Thai mi nhìn người trước mắt tiểu cầu vậy chân thành nhân thần, nhất thời có loại hồng mắt cảm giác... Nàng thật là tìm người bạn trai, đều không phải nhiều nuôi một đứa con trai?

"Tờ báo này ta xem qua, tổng cần du, hình như xử thất niên." Mã lão cha nhìn Cầu Cầu bị mang cho lâu, mới đi tới, nhỏ giọng nói.

"Hình như là thất niên." Cô thuyền gật đầu, ngậy ngậy manh biểu tình trong nháy mắt trở về nghiêm túc, "Tô tình hạ xử từ hình lập tức chấp hành, Tô gia Nhị lão đại khái cũng từ hình, mấy tiểu bối không rõ ràng lắm, tổng cần du ngay từ đầu là không biết chuyện, thế nhưng sau lại, còn là giúp đỡ tứ tử rửa tiền, hơn nữa chưa chấp phát lệnh truy nã tội phạm, xử thất niên cũng xấp xỉ."

Thai mi không nói lời nào, vẫn nhìn qua báo chí đầu đề, nhân nhặt tới nhất câu: "Chờ hần đi ra, Cầu Cầu cũng có hơn mười tuổi nga."

Mã lão cha và cô thuyền trong nháy mắt quay đầu, nhất tề nhìn về phía nàng, thần tình có chút ý tứ hàm xúc không rõ. Cô thuyền còn có chút khăn trương, đây không phải là đồng tình tổng cần du tiết tấu?

Thai mi bị nhìn sau lưng của sợ hãi, nhất thời nỏ: "Này này, các ngươi đây là cái gì nhân thần!"

"Tổ tổ... Người có đúng hay không nghĩ tổng cần du có điểm thương cảm..." Cố thuyền phi thường u oán tới nhất câu, đôi mắt nhỏ thần, lên án tràn đầy...

"Không phải rồi." Thai mi khí nở nụ cười, đột nhiên có loại xúc động đi sờ sờ cổ tiểu cầu cầu đầu, ánh mắt này

"Ta chẳng qua là cảm thấy, có thể hẳn là mang theo Cầu Cầu đi thăm một chút nhà giam. Tuy rằng ta lừa hắn, thế nhưng ra về còn không có quyền lợi cướp đoạt hẳn hoi từ phúc lợi." Thai mi ngẩng đầu, nhìn lâu hai, thờ dài, "Huống hồ Cầu Cầu ngày đó điên cuồng như vậy, ta cũng có chút lo lắng..."

"Đi, ta cùng các người đi!" Cố thuyền đặc biệt chân thành đặc biệt nghiêm túc.

Thai mi có điểm cảm động, từ góc độ này xem, cố thuyền còn là rất nam nhân! Mã lão cha đang cầm cái chén, trên dưới quan sát cố thuyền, hảo tiểu tử, đi a, vừa có thể tạo ấn tượng tốt, có thể nhân cơ hội đã kích tình địch... Cao! Thực sự là cao!

Buổi tối, thai mi tiểu tâm dực dực cùng tiểu tử kia nói, ngày mai đi nhìn ba ba, tiểu tử kia nhàn nhạt "Nga" một tiếng, gì biểu tình cũng không có, trực tiếp coi tiểu khó đi bồn phòng tắm tắm đi...

Thai mi cái kia quần quýt, đây là thật không thềm để ý, còn là kích thích quá độ, nàng áo nã ở trên giường lăn qua lăn lại, nghĩ chính mình vừa giọng nói tạm được a, thế nào lại kích thích hắn?

Chỉ chốc lát sau, tắm xong tiểu tử tiếp tục mặt không thay đổi đi tới, thai mi kiên định ngồi xuống, chia vào một đầu ổ gà, nghiêm túc nói: "Cầu Cầu, người đều ngũ tuổi rồi, thế nào còn tưởng là trước mặt mẹ coi tiểu khó?"

A a, nàng không phải là muốn hỏi cái này!! Thai mi thật hận không thể cho mình một cái tát...

Cầu Cầu quay đầu lại, rất nghiêm túc đối mẹ của nàng nói: "Mụ mụ, bà ngoại vừa còn nói với ta, người thập tuổi còn có kẻ cận nàng, gọi nàng giúp người tắm..."

Thai mi ngả quy, một đêm vị khởi...

Ngày thứ hai, cố thuyền nhìn thần thanh khí爽 mặt vô biểu tình đi ở phía trước Cầu Cầu, cùng hắc vành mắt, mộng du như nhau leo lên xe thai mi... Vẫn là không có nhện xuống, cười trằng, đôi lấy mỡ nữ vương mất đạo...

Dọc theo đường đi, thai mi ngủ được thất điên bát đảo, mà cố thuyền và Cầu Cầu câu được câu không trò chuyện, không bao lâu đã đến đồng thành ngục giam.

Cố thuyền chính cù kết như thế nào cùng Cầu Cầu giải thích cái chỗ này, lại nghe Cầu Cầu nhỏ giọng nói: "Thúc thúc, nơi này chính là ba ba nhận sai địa phương?"

"Nhận sai?" Cố thuyền nghi ngờ một chút, lập tức rất nhanh hiểu được, gật đầu, "Đối, ba ba ở chỗ này nhận sai."

Cầu Cầu không nói chuyện, đi tuốt ở đằng trước, thai mi và cố thuyền liếc nhau, có chút lo lắng, hài tử này biểu hiện thực sự quá bình tĩnh...

Cố thuyền hướng thai mi lắc đầu, để cho nàng không cần lo lắng, theo Cầu Cầu đi vào, thai mi đi sau cùng.

Tổng cần du lúc đi ra, thai mi thật là có vài phần cảm khái, nam nhân trước mắt ăn mặc lam bạch sắc điều văn ngực phục, tóc thể thành tóc húi cua, mặt mày đều tiêu điều không ít, cả người nhìn qua già hơn rất nhiều, hoàn toàn không có lúc trước sọi hăng hái, tuy rằng, hơn phân nửa là ôm dã tâm.

"Là người." Cách thủy tinh, tổng cần du thanh âm từ trong điện thoại truyền tới, nghe không ra tâm tình gì, thế nhưng nhãn thần có chút phức tạp.

Cố thuyền vỗ vỗ thai mi vai, ý bảo hắn đi ra bên ngoài chờ, thai mi hướng hắn gật đầu, nhìn cố thuyền đi ra cửa.

"Các người kết hôn rồi?" Nói đến đây nhất câu, tổng cần du còn là để lộ ra một ít tối tăm và tự giễu.

"Ừ, cũng nhanh." Thai mi rất thần nhiên trần thuật nhìn tổng cần du, "Ân oán giữa chúng ta có luật pháp phương thức giải quyết, ta cũng thật không ngờ. Ta không biết người là ôm thế nào lòng, thế nhưng, với ta mà nói, ta người trong lúc đó ân oán đã xóa bỏ, tái kiến, cũng bắt quá người qua đường."

"Người muốn nói cái gì?" Tổng cần du tuy rằng bỏ tù, thế nhưng vẫn rất sắc bén.

"Cầu Cầu dù sao cũng là con trai người, hẳn muốn nhìn người một chút, ngã dẫn hắn đến." Thai mi dừng lại một hồi, mới chậm rãi nói, "Ta không có quyền lợi cướp đoạt giữa các người phụ từ quan hệ, ở Cầu Cầu trong mắt, người chính là hắn ba ba. Các người, tâm sự."

Thai mi hướng Cầu Cầu phát tay một cái, tiểu tử kia cọt xát đi tới, đối mặt tổng cần du tầm mắt, có chút khiếp đảm cũng có chút kích động.

Thai mi vỗ vỗ vai hắn, thấp giọng nói: "Mụ mụ và thúc thúc ở bên ngoài, người và ba ba trò chuyện."

Nàng thẳng khỏi thất lung, đối mặt tổng cần du tầm mắt. Đối phương giật mình, gục đầu xuống, nhỏ vô cùng thanh nói một câu: "Cảm tạ."

Thai mi yên lặng một hồi, rốt cuộc không nói gì, sờ sờ Cầu Cầu đầu, xoay người ly khai.

Chương 77: Thăm tù (2)

Cầu Cầu nhìn trước mắt mang theo vài phần xa lạ phụ thân, hút hút mũi, trong đôi mắt thật to túi lệ, nhút nhát ngẩng đầu nhìn tổng cán du, lại cũng không nói nói.

Tổng cán du nhìn nhi tử, lòng tràn đầy bị thương thế nào cũng đỡ không được, tứ niên, từ nhi tử một tuổi, đến bây giờ, hấn vẫn cho là mã Lý Tổ cho hấn đội nón xanh (cho cấm sùng), vẫn diễn hí, ngực tràn đầy chán ghét hèn mọn. Bởi vì dự tính ngày sinh phán đoán sai lầm, bị bạch song khuyến khích đi làm thân từ giám định... Sau đó, dễ dàng bị người lừa tứ niên...

Hấn thật muốn ngửa mặt lên trời cười to, nhìn chính luôn luôn tự xưng là thông minh, nguyên lai... Nguyên lai lại bị từ sớm cho là đồ ngốc mà bị đùa giỡn... Mã Lý Tổ thực sự là nói đúng, hấn thực sự là mất mụ, đem một vô tình vô nghĩa nữ nhân phùng thành nữ thần, vì nàng bỏ rơi vợ con... Thực sự là, quá buồn cười... Cuộc đời của hấn.

Tổng cán du tự khóc tự cười, không hiểu điên cuồng thần tình rơi vào Cầu Cầu trong mắt, nhượng hấn sợ co rúm lại hai bước, đáy mắt lệ càng thêm trong suốt, sợ cũng chậm rãi nổi lên... Tựa như ngày đó trên đường, phụ thân ôm một nữ nhân xa lạ, dùng ghét bỏ, ánh mắt khinh miệt nhìn hấn... Còn có ngày đó trong tù treo quần áo, nghe được âm lãnh, bạo ngược tiếng cười...

"Cầu Cầu..." Tổng cán du nhìn không ngừng lui ra phía sau nhi tử, vài phần khẩn trương mở miệng, nhãn thần chưa bao giờ có mong được.

Cầu Cầu nhưng vẫn là thối lui, cái loại này không tốt ký ức toàn bộ xông tới, nhượng hấn ức chế không được sợ, lâu dài chưa từng nhìn thấy phụ thân khát vọng cũng bị loại này sợ đè xuống...

Tổng cán du càng thêm khẩn trương, hấn tưởng bù đắp lúc trước sai, nhưng không biết nên làm như thế nào, chỉ có thể càng không ngừng hô Cầu Cầu tên: "Cầu Cầu... Cầu Cầu..."

Cầu Cầu một mực thối lui đến bên tường, kinh ngạc nhìn tổng cán du, vẫn không nhúc nhích.

"Cầu Cầu... Người làm sao vậy? Ta là ba ba..." Tổng cán du lo lắng "Ta là ba ba... Cầu Cầu, nhiều khỏe?"

Cầu Cầu tựa vào vách tường, không có microphone, hấn nghe không được tổng cán du thanh âm, thế nhưng, vẻ mặt của hấn rất lo lắng... Rất nghiêm túc... Hấn do dự giật giật, đi ra phía trước, cầm lên microphone, thấp giọng ní non: "Ba ba..."

Tổng cán du viên mắt nhất thời đỏ bừng, ngăn lệ một chút...

"Người thế nào đi ra?" Cố thuyền nhìn thái mi không yên tâm đi tới đi lui.

"Ta ở không được tốt..." Thái mi có điểm quẫn quýt, "Thế nhưng cũng không thể nào yên tâm..."

"Người sợ tổng cán du nói tổn thương gì Cầu Cầu nói?" Cố thuyền cười xoa xoa tóc của nàng "Yên tâm, sẽ không."

Thái mi tâm tiêu, cũng bắt tại hồ người nào đó chiếm tiện nghi hành vi: "Thực sự sẽ không sao? Vạn nhất tổng cán du giận chó đánh mèo, dù sao hấn gặp chuyện không may, nhiều ít cũng cùng chúng ta có quan hệ..."

"Nếu như là ta, sẽ không giận chó đánh mèo con trai mình, đây chính là hấn ở trên thế giới duy nhất quan hệ huyết thống." Cố thuyền ngồi vào trên ghế dài, đối thái mi vẫy tay, "Nếu như hấn không có trả thù ý niệm trong đầu, tự nhiên sẽ không ác ý thương tổn Cầu Cầu, mặc dù hấn có ác ý trả thù ý niệm trong đầu... Hấn cũng chỉ hội mụ hơi Cầu Cầu, sẽ không làm thương tổn hấn."

"Vậy hấn có thể hay không làm hư Cầu Cầu a!" Nghe cố thuyền vừa nói như vậy, thái mi càng khẩn trương hơn, nhất phó lập tức vọt vào hình dạng.

Cố thuyền thân thủ đề thái mi vai, nở nụ cười: "Được rồi được rồi, người đừng trông gà hoá cuốc, lần đầu tiên gặp mặt, tổng cán du khẳng định tái tự phụ từ tình, nào có thời gian làm hư Cầu Cầu a!"

Thái mi còn có chút khẩn trương, cố thuyền trực tiếp đem cằm đặt ở nàng trên vai, không yên lòng nói: "Hấn nhưng là sẽ vẫn theo chúng ta sinh hoạt nga, thì là thỉnh thoảng đến xem tổng cán du, cũng không có ảnh hưởng gì, như vậy, người còn lo lắng hấn bị làm hư?"

"Nói cũng phải... Hấn hội theo chúng ta sinh hoạt..." Thái mi thở phào nhẹ nhõm, vừa định quay đầu, cũng cảm giác bên tai ngứa một chút.

Cố thuyền đang có một chút một chút hướng thái mi bên tai thổi khí, tiến đến nàng vành tai chỗ, còn hôn một cái, ôn nhuận âm xúc cảm nhượng thái mi cả người đều ngứa một chút.

"Cố... Cố thuyền, người đừng... A!" Thai mi có hết sức đẩy ra cố thuyền, thực liệu người nào đó vô sỉ một ngụm ngậm của nàng thủy tai, khê liếm lại cắn, cũng dùng đầu lưỡi trên chọc một chút...

Thai mi thoáng cái mềm nhũn, sắc mặt bạo hồng, thân thể nhịn không được hơi rung động, vành tai... Là mẫn cảm khu a... Ghê tởm...

Cố thuyền thân thủ kéo quá hông của nàng, trực tiếp đem nàng dán tại trên người mình, tiếp tục hưởng dụng mình đại bữa ăn, hai tay cũng bắt đầu hạnh kiểm xấu chạy, từ sau thắt lưng vẫn vuốt ve đi lên... Vẫn được rồi vành tai, người nào đó vui đầu vào thai mi cắn cổ, chậm rãi liếm, bỗng nhiên, lại rất muốn tìm bắt mẫn cảm một cái, đau đến thai mi trong nháy mắt giật mình!

Nàng rút cục từ sương mù ảo cảnh triệt để tỉnh táo lại, dùng sức lui về phía sau đẩy ra cố thuyền: "Người điên rồi! Đây là ngục giam, ngục giam!"

Lần trước là bệnh viện hàng hiền, lần này là ngục giam hậu viện... Người này nhất định phải ở loại địa phương này động dục sao!!!

"ta biết a..." Cố thuyền rất vô tội chớp mắt, lập tức lại muốn tìm bắt mẫn cảm liếm liếm môi, "Tổ tổ... Chúng ta lúc nào kết hôn a..."

"Kết kết... Kết cái đầu người!" Thai mi tức giận gõ cố thuyền một chút, trừng mắt mắ, phẫn nộ chống nạnh.

Cố thuyền tự giác đuối lý, len lén dò xét thai mi liếc mắt, thấy nàng không có quan tâm chính mình, nhất thời ủy khuất, nhãn thần cực kỳ giống bị vứt bỏ cầu cầu...

Thai mi bị vô sỉ mại manh người nào đó khiến cho dở khóc dở cười, nửa đời sau thực sự cũng bị con này đại hình uông tình nhân ăn gấ gạo? Vì sao nàng chống cự không được loại về mặt này a... A a đối diện nữ thần nhìn qua!!

"Mụ mụ!" Ngay hai người mại manh đánh giằng co thời gian, Cầu Cầu đi ra, tiểu tử kia ánh mắt hồng hồng.

Thai mi nhất thời mẩu tính đại bạo phát, trong nháy mắt đem cố thuyền ném tới sau đầu đi, tiến lên ôm lấy Cầu Cầu dụ dỗ: "Cầu Cầu, bảo bối... Tại sao khóc..."

"Mụ mụ, ta sau đó có thể tới thăm ba ba sao?" Cầu Cầu kéo thai mi tay áo, ngẩng đầu lên, đôi mắt nhỏ lý còn có dịu dàng thủy quang.

Thai mi thế nào bỏ được cự tuyệt, liên tục gật đầu: "Đương nhiên, sau đó Cầu Cầu nghĩ đến, mụ mụ mang người đến"

"Chờ Cầu Cầu trưởng thành, cũng có thể chính mình tới." Cố thuyền nói tiếp, "Bất quá, chờ ba ba sau khi đi ra, cũng có thể thường xuyên cùng Cầu Cầu gặp mặt."

"Ừ." Cầu Cầu gật đầu, nghiêm túc nhìn cố thuyền, "Thúc thúc, người làm ta tan ba ba, ta nguyện ý!"

Cố thuyền sững sốt một giây, lập tức tươi cười rạng rỡ, thai mi có vài phần ngượng ngùng, ôm Cầu Cầu hôn một cái.

*****

Lần này thăm tù, Cầu Cầu và cố thuyền chơi được càng thêm không có khoảng cách, thậm chí đều nhanh vượt lên trước thai mi.

Com tối trước, hai người ngồi xôm xuống ở phòng khách một góc, thai mi tiến đến giữa hai người, nhìn hai đều ở đây ngoạ cái gì, Cầu Cầu lại nhanh chóng đem trong tay đồ vật giấu ra sau lưng, rất lớn tiếng nói: "Đây là chuyện của nam nhân, mụ mụ người là nữ nhân, không nên tới!"

... Quá đáng ghét! Thai mi tức giận đứng lên, không thể giận chó đánh mèo nhi tử, trừng cố thuyền liếc mắt, giậm chân một cái. Rồi khỏi một lớn một nhỏ vòng tròn.

Cố thuyền nét mặt nghiêm túc: "Cầu Cầu, không thể như vậy đối mụ mụ nga, người muốn nói, tương nhìn, thỉnh xin!"

"Tốt, thúc thúc!" Cầu Cầu bật người xoay người, canh lớn tiếng nói, "Mụ mụ, người muốn xin sao?"

... Thiên tài muốn! Thai mi gia tốc chạy lên lầu, kiên quyết không để ý tới này một lớn một nhỏ! Phía sau hai tiếng cười càng thêm cuồng...

Còn có một việc, chính là nàng và cố thuyền hôn sự, Mã lão cha và cố thuyền đã đem hai người chuyện kết hôn đưa lên chương trình hội nghị, thậm chí có ta truyền thông đã bắt đầu đưa tin, suy đoán hai người hôn kỳ, tiệc cưới.

Thai mi cảm giác mình hẳn là rụt rè một điểm, sở dĩ vẫn làm bộ không biết... Đương nhiên, kỳ thực nguyên nhân lớn nhất là, Cố mỗ nhân căn bản không có cầu hôn!! Quá ghê tởm, nàng cũng không muốn cầu cái gì ý mới, quý một chân trên đất hiến một hoa tươi cái nhân cái gì, có khó khăn như thế sao?

Hanh, không có cầu hôn, công bố ra ngoài hôn kỳ, thật sự là quá... hơi quá đáng! Còn có cha, dĩ nhiên cũng cùi chỏ ra bên ngoài rồi...

Thai mi tức giận cắt hoa chi, trực tiếp đem một đóa hoa cấp cắt xuống...

Mà dưới lầu, tiểu tử kia vẻ mặt hưng phấn mà nhìn cố thuyền: "Thúc thúc, người thực sự muốn làm như vậy sao? ta cũng có thể lên sân khấu sao?"

Cố thuyền ôm lấy Cầu Cầu hôn một cái, liếc mắt một cái lầu hai, cười nói: "Đương nhiên, người không thấy được người thân ái mẹ mặt của có bao nhiêu

hắc, chúng ta nếu là không làm một ít cái gì, nàng nhưng không cần chúng ta nữa..."

Cầu Cầu quay đầu, về mặt ghét bỏ: "Thức thức, đừng gạt ta, mẹ hội không cần ngươi, thế nhưng chắc chắn sẽ không không cần ta!"

"A, ngươi dĩ nhiên tưởng bị hủy chúng ta cách mạng hữu nghị! Tổng tiểu cầu đồng chí, ta hiện tại muốn đại biểu ánh trăng tiêu diệt ngươi!" Cổ thuyền trực tiếp thân thủ đi cong Cầu Cầu dưới nách, đem mồ tiểu tử chọc cho khanh khách cười không ngừng.

Trên lầu thai mi lần thứ hai tức giận cắt bỏ một nụ hoa, ghé tòm ghé tòm ghé tòm!!, lại vẫn cười đến vui vẻ như vậy!

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Làm Nữ Phụ Lạ Mụ Nhanh Nhẹn Dùng Mãnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 78: Cầu hôn

Màn đêm buông xuống, thai mi nhìn trong điện thoại di động tin tức nhũ mảy, cổ thuyền đang giờ trò quỷ gì a?

"Tổ tổ, muốn đi ra ngoài a?" nương đứng ở trên thang lầu, nghi ngờ nhìn thai mi đôi giày.

"Ừ. Có chút việc." Thai mi cầm điện thoại di động, đi ra cửa.

Nhập thu, ban đêm lạnh... Thai mi khoanh tay, đi tới đi lui, thế nhưng chung quanh cực kỳ an tĩnh, thanh âm gì cũng không có, cũng không bóng người.

Đợi một hồi, vẫn không có người nào, thai mi có chút tức giận, không mang theo như thế đùa giỡn người, nàng cúi đầu muốn cấp cổ thuyền gọi nhấc tin. Chợt nghe đỉnh đầu một từ tính thanh âm trầm thấp vang lên: "Hoan nghênh tiến nhập của ngươi thế giới, nữ vương của ta!"

Thai mi ngẩng đầu, giật mình nhìn một thân tây trang cổ thuyền treo ở giữa không trung, về mặt cung chịu mỉm cười hướng nàng được rồi một thân sĩ lễ!

"Cổ... Cổ thuyền..." Nàng lui hai bước, cổ thuyền phía sau có cực mạnh tia sáng, mà hần phảng phất đứng ở trên ngọn cây, trời ạ, này...

Vừa dứt lời, ngọn đèn nhất thời tiêu thất, trong rừng khôi phục vừa vắng vẻ. Thai mi mọi nơi nhìn quanh: "Cổ thuyền, ngươi ở chỗ nào? Đừng đùa..."

"Ba!" Một đạo cường quang đánh vào thai mi tiền phương, nàng che khuất mắt một lúc lâu mới thích ứng được, giương mắt nhìn lên, đứng là một to lớn, nhìn không thấy giới hạn màn hình, như nhau thác nước như nhau động ở vách núi đối diện thượng... Thai mi lần thứ hai cấp kinh đến rồi, nhất phó ngu ngốc!

Trong màn ảnh tựa hồ chiếu phim cái gì, có hoa mỹ quang đồ xuống trên đó, như nhau nào đó ảo cảnh. Thai mi chuyên chú nhìn màn ảnh bên trong cảnh tượng, từng điểm từng điểm, phảng phất là cổ xưa hình cũ, bên trong chỉ có một người, một đứa bé trai.

Những hình cũ chụp hình đều tuyệt diệu tới cực điểm, không một không cho thai mi ôm bụng cười.

Lúc, tiểu nam hài chậm rãi lớn lên, có hé ra suất suất địa nắm đại chó săn ảnh chụp, còn có vui ở cầu cầu trong lòng ngủ ảnh chụp, sau đó nắm một đứa con nít chân bố, không ngừng cong nàng ngửa một chút ảnh chụp...

Ấm áp tự nhiên, hạnh phúc vị đạo tràn đầy đầy toàn bộ thế giới, thai mi hiểu ý cười, sờ sờ ngực, nàng biết, đứa bé trai này là ai...

Sau cùng một tấm hình là cậu con trai ăn bánh ga-tô ăn về mặt đều là, về mặt thỏa mãn ngây ngô manh hình dạng, sau đó, màn hình lâm vào hắc ám, chu vi cũng lâm vào hắc ám...

Thai mi nhìn hoàn toàn ám đi xuống tràng cảnh, vừa cảm giác hạnh phúc đã từ từ tiêu thất, yêu thương, chua xót khổ sở, bi thống... Tràn đầy tràn đầy đi ra, cổ thuyền lúc đó ảnh chụp... Chụp hình người, là mẫu thân hần... Cổ hàng trong miệng dịu dàng nữ tử, ở một khắc cuối cùng tung nhi từ mẫu thân... Không nghĩ tới cũng có như vậy đẹp để tính tình, không ngừng chụp hình nhi từ cuộc sống...

Thế nhưng, như vậy hạnh phúc, lại vĩnh viễn đình lưu tại cửu tuổi...

Trong suốt chạy xuống, thai mi xoay người, thăm nghĩ ôm cổ thuyền, muốn an ủi hần, tưởng nói cho hần biết, sau hạnh phúc, giao cho nàng...

Nhưng mà, ngọn đèn lần thứ hai lóe sáng, một kích động, thanh âm non nớt vang lên: "Nữ vương mẹ, phía dưới là bảo bối biểu diễn!"

Thai mi ngẩng đầu, lần này là vừa sợ lại kinh hách, bởi vì Cầu Cầu dĩ nhiên cũng là treo trên bầu trời!

"Ta có một ngoan mẹ,! Trong tay ta lôi kéo ngoan mẹ, lòng ta

Lý đang đắc ý, chẳng biết thế nào hoa lạp lạp lạp lạp, ta quăng ngã một thân bần..."

... Hát đến phân nửa, tiểu tử kia cảm thấy chính mình cảm giác cực kỳ hảo cỏi áo khoác, ra bên ngoài vung, lớn tiếng nói: "Hắc, baby, theo ta cùng nhau hát!"

Thai mi cười đến ôm bụng lăn lộn trên mặt đất, tiểu tây trang vừa mới rơi vào trên đầu của nàng, đem cười đến khoái đau sốc hông người nào đó cấp buồn bực chết khiếp...

Thai mi ba chân bốn cẳng xốc lên cái kia vút cho "baby" tiểu tây trang, chính nhớ tới, trên người nhất trọng, quen thuộc nam tử khí tức đập vào mặt.

Cổ thuyền nằm ở thai mi bên người, đem trên mặt nàng tiểu tây trang lấy ra, thân thủ lăm quá hông của nàng, thấp giọng cười nói: "Cầu Cầu hát êm tai sao?"

Thai mi quay đầu lại nhìn ôm nam nhân của nàng, tiểu ý tràn đầy: "Êm tai."

Cổ thuyền đứng lên, hướng thai mi thân thủ, mặt mày tất cả đều là nhu ý: "đến, đây là người cuối cùng bộ phận."

Thai mi thân thủ, bỏ vào cổ thuyền lòng bàn tay, nhìn lại hắc đen kịt mầu, mỉm cười, gật đầu.

Cầu Cầu cá nhân diễn xướng hội đình chỉ, cổ thuyền vươn tay, thai mi

Cơ hồ là vô ý thức đưa tay giao cho hắc lòng bàn tay, lúc này đây, triệt để chìm đắm ở trước mắt nam nhân trong con người...

Tròng mắt của hắc dường như hồ sâu, bên trong tràn đầy đều là động tĩnh, lòng bàn tay của hắc khô ráo ấm áp, vẫn nhiệt thấu trái tim của nàng, hắc đáng người ưu nhã hựu thân sĩ, dường như thời Trung cổ đi ra kỵ sĩ, chích thuốc về nàng một người kỵ sĩ... Vĩnh viễn ở bên người nàng, vĩnh viễn không rời không

Khí..

Tại đây phảng phất mang theo ma tính ban đêm, tại đây yên tĩnh sâu thẳm cánh đồng bát ngát lý, ở mê say du dương thanh âm lý... Ở trong ngực của nam nhân... Thai mi lần đầu tiên, quên chính mình, quên thế giới... Nghe theo tâm, theo hắc, nhanh nhẹn khởi vũ, phảng phất nhất vũ đã đến vĩnh viễn sánh cùng thiên địa...

Cầu Cầu mặc vào tiểu tây trang, dọc theo bốn phía chạy một vòng, đốt làm thành tâm trạng bốn phía đèn lồng, đèn Không Minh chậm rãi bay lên, chiếu vào hồn nhiên quên mình hai người đình đầu, sáng đến đẹp mắt...

*****

Bóng đêm tiệm sâu, vũ đạo ngừng kinh doanh. Cổ thuyền khéo tay nắm thai mi khéo tay nắm Cầu Cầu, hướng bên kia đi đến, thai mi đứng vững, nhìn không biết còn có cái gì chuẩn bị hai người, cười nhạt.

Cầu Cầu và cổ thuyền liếc nhau, nhất tề hướng bụi cỏ đi, chỉ chốc lát sau, hai người đều tự đang cầm một cái hộp đứng ở thai mi trước mặt, Cầu Cầu đang cầm cái hộp nhỏ, cổ thuyền đang cầm hộp lớn.

"Đương đương đương!" Cầu Cầu hưng phấn mà xốc lên cái hộp nhỏ che, cổ thuyền cũng theo xốc lên hộp lớn.

Hắc quì một gối, trước mặt thâm tình, một chữ một cái: "Gả cho ta, được không?"

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Làm Nữ Phụ Lạ Mụ Nhanh Nhẹn Dũng Mãnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 79: Hôn lễ

Mười hút, hai mươi phút, một giờ...

Cầu Cầu khinh bỉ nhìn thoáng qua tứ ngã chồng vó nằm ở trên giường mẹ ruột, trời biết, mẹ nó đã đổi thiên hoa này bán cười ngây ngô hơn một canh giờ! Không phải là bị cầu hôn, đáp ứng thời gian phải ngạo khí phải căng thẳng a, kết quả... Trờ lại một cái lại chính là phở "Lão nương rót cục gả đi ra ngoài" thực hiện được dạng... Không đành lòng nhìn thẳng...

Cầu Cầu khổ sở nhắm con mắt, đóng cửa lại, để cho nàng nương kế tục một người vờ ngơ ngẩn quên đi.

Nhìn tiểu tử kia xuống lầu, nương vui sướng vẫy tay: "Cầu Cầu!!"

"Bà ngoại..." Cầu Cầu kế tục bắt đắc dĩ, thấy hắc bà ngoại cho đã mất tinh quang, hắc chỉ biết đối phương muốn hỏi cái gì.

"Cầu Cầu a, người Có thức thức hướng mẹ người cầu hôn?" nương ôm Cầu Cầu, nhát phở vui vẻ biểu tình.

"Cầu hôn, mẹ mẹ cũng đáp ứng rồi..." Cầu Cầu mặt không thay đổi gặt đầu.

nương ôm Cầu Cầu cười đến thẳng run lên, so với nàng cười khúc khích nữ nhi chỉ có hơn chứ không kém.

"Cầu Cầu, người mất hứng?" Còn là Mã lão cha thấy rõ lực hảo, hài lòng hơn cũng chưa quên thân thân ngoại sanh.

"không... Có..." Cầu Cầu kéo dài âm điệu, hữu khí vô lực, "ta thật cao hứng, thế nhưng... Ngoại công, mẹ mẹ đã ngăn người một giờ, thực sự không quan hệ sao?"

"Ngạch..."

Mã lão cha và nương liếc nhau, nhát tẻ cười ha hả. cho là bọn họ gia bảo bối là bị động thấp tình thương đâu, nguyên lai cũng là một hận năng mà yêu!

*****

Cổ thuyền lặc chìa khóa xe, hừ ca, cười híp mắt mở cửa, vừa mở môn, nhan sâm và cổ hàng một tả một hữu ôm ngực đứng ở cửa nhìn hấn, nhát trêu đùa, nhát trêu tức.

Cổ thuyền hoàn toàn không ngại, lão bà đều tới tay, những chuyện khác đều là vấn đề nhỏ!

Nhan sâm nhìn cổ thuyền hoàn toàn không thấy hai người bọn họ, như trước hừ ca, buông cái chìa khóa, nhạc điên nhạc điên cuồng tiến trừ phòng pha cây cà phê.

"Mừng như điên?" Nhan sâm liếc mắt một cái cổ thuyền, quay đầu đối cổ hàng thiêu mi.

"Ừ, có thể điên." Cổ hàng cười lặc đầu, xoay người đi tới phòng khách.

Cổ thuyền hừ hừ dĩ nhiên trực tiếp hát lên, cổ trạch trực tiếp diễn ra Cổ nhị công tử cá nhân diễn xướng hội...

"Hấn được rồi a! Xong chưa!" Nhan sâm khép lại tạp chí trong tay, cảm giận.

Cổ hàng khép lại trong tay mấy vi tính xách tay, néo néo mũi, thở dài: "Có hưng phấn như thế sao? Không phải là kết hôn..."

Nhan sâm nhát thời mất lé, câu thần: "Nói rất hay như người kết quả đường như..."

Cổ hàng: "..."

"Nói cái gì đó, cao hứng như thế?" Cổ thuyền bung bàn tử, đem cà phê phóng tới trước mặt hai người, "đến, ném thử Cổ thị cây cà phê."

Nhan sâm về mặt kinh hách, cổ hàng cũng ngẩng đầu nhìn cổ thuyền liếc mắt.

"Làm sao vậy?" Cổ thuyền vô tội nháy mắt mấy cái.

"Cổ đại gia, ngài hôm nay là đều không phải cầu hôn cầu choáng váng? Chẳng lẽ Mã đại tiểu thư cự tuyệt người!?" Nhan sâm càng nghĩ càng đối, dĩ nhiên vỗ đùi la hoảng lên, "Trời ạ, đây là trong truyền thuyết bị cực sinh nhạc?"

"Người chính là đồ kị! Tô tô làm sao sẽ cự tuyệt ta? Hắc hắc..." Cổ thuyền cười khúc khích, nếu như hơn nữa nước bọt, đại khái chính là mổ chứng bệnh người mắc bệnh...

"Ngã đồ kị Cổ đại gia người rốt cục có người vợ..." Nhan sâm quái thanh quái khí.

Cổ thuyền như có điều suy nghĩ: "ta nghĩ người phải nói cổ nhị gia..."

Lưỡng người nhát thời ăn ý mười phần địa, về mặt bí trắng nhìn về phía cổ hàng...

Cổ hàng lần thứ hai xoa bóp mũi, lấy bình phục chính mình đánh toi bởi hai tên đàn độn xúc động...

"kỳ thực không ngừng cây cà phê, sau đó các người không muốn đi ăn, muốn ăn cái gì nói với ta, để ta làm!" Cổ thuyền vỗ ngực một cái, đem trọng tâm câu chuyện kéo lại.

"Người tới làm? Tưởng độc chết ta a..." Nhan sâm về mặt hèn mọn.

"Làm sao sẽ! Tối thiểu canh gà, canh cá, bỏ câu thang, ta còn là rất sợ trường, nhạc mẫu đại nhân đều điểm tán..." Cổ thuyền giơ ngón trỏ lên, rất được sắt hoảng liễu hoảng.

"Có đúng hay không còn nói người là hiền lành phu quân..." Nhan sâm không hào ý.

"Đó là... Nhan sâm, người muốn chết à!" Cố thuyền biến sắc, tức giận nhào qua đánh người.

"Được rồi a, ta trở về không có thể như vậy gặp các người điên!" Cố đi rất cục không thể nhịn được nữa, tức giận nói.

Cố thuyền bật người ngồi xong: "ta biết, ca người thiên lý xa xôi tới rồi là tới tham gia ta hôn lễ!"

"Dự định lúc nào cử hành hôn lễ?" Cố hàng ngược mắt.

"Ừ, còn không có định, bất quá nghe Mã tổng ý tứ, hẳn là cũng không phản đối nhanh chóng kết hôn." Cố thuyền nghiêm túc nói, "Ta nghĩ thiếu một hảo

Một chút ngày, sớm đi kết liễu."

Cố hàng gật đầu: "Hảo, huynh trưởng như cha, chuyện này ta đi cùng Mã tổng thương lượng một chút."

Nhan sâm cúi đầu không nói gì, này hai huynh đệ, rõ ràng phụ thân còn đang có được hay không...

"Các người không dự định ở Hương Cảng cũng bận một hồi?" Cố hàng nhủ mảy, "Tuy rằng bên kia không có gì đáng giá quan tâm nhân, thế nhưng tóm lại cấp cho nhà gái một cang thêm danh chánh ngôn thuận thân phận!"

"Ca, người đều không phải dự định thỉnh nhất đồng người, sau đó làm cái gì thế kỷ hôn lễ?" Cố thuyền rút trườ khoe miệng.

"Đương nhiên! Còn phải mời một ít lên được mặt bàn truyền thông, người muốn kết hôn, tự nhiên muốn cho tất cả mọi người biết, ta Cố gia hôn sự làm sao có thể khó coi?" Cố hàng đội kính mắt, rất nghiêm túc thuyết.

"Ta nghĩ, tổ tổ cũng không lớn mong muốn làm như vậy..." Cố thuyền tròn mắt, "ta cũng không lớn mong muốn làm như vậy?"

"Thế nào?" Cố hàng biểu thị không hiểu, "a thị trận này các người khỏe dễ làm, mời một ít thân bằng bạn tốt, ẩm áp một điểm. Hương Cảng trảng bát quá là tác làm đáng mà thôi, không cần như vậy để bụng, ta sẽ nhường nhân an bài."

"Đi không phải nguyên nhân này..." Cố thuyền trườ một lát, mới chậm rãi nói, "Ca, kết hôn là hai chúng ta chuyện tình, không cần truyền thông đại chúng đến chỉ trích. Hôn nữa, đương niên bọn họ, không phải là làm một hồi thiên hạ đều biết thế kỷ hôn lễ sao? Thế nhưng kết cục..."

Cố hàng cũng trầm mặc, nhan sâm nhìn cái này, nhìn nhìn lại cái kia, rất muốn nói chút gì sinh động bầu không khí, nhưng há hốc mồm, lại cái gì đều nói không nên lời... Ôi chao, mỗi lần nói chuyện đến vấn đề này hay kẻ khác phát điên trầm mặc...

"Người và Mã tiểu thư thương lượng một chút rồi hãy nói, trước tiên đem a thị hôn lễ làm được." Cố hàng lui một bước, mở miệng nói.

"Ừ." Cố thuyền gật đầu ứng thừa.

Ngày thứ hai, vừa mới dậy cố thuyền biết chỗ người đã đi Mã gia cầu hôn thời gian, thiếu chút nữa kinh hách gần chết, đùa gì thế, hiện tại bây giờ vẫn chưa tới a!

Cố thuyền hung hăng trừng mắt một cái cười đến vui vẻ nhan sâm, đi ô-tô chạy tới Mã gia.

Đúng thời gian đi làm Cố nỗ nhân bị cấm ở trên đường, chờ hẳn thật vất vả đến Mã gia, khi thấy Mã lão cha cùng cố hàng đi tới, hai người trò chuyện với nhau thật vui.

"Tiểu cố a, người cũng tới." Mã lão cha cười cùng cố thuyền chào hỏi.

"Bá phụ, ta đến chậm, thực sự là không có ý tứ." Cố thuyền nhất phái khiêm cung dạng.

"Đâu đâu, cố đồng đều nói với ta, kỳ thực, ta và cố tổng có một ý tứ, người đã cùng tổ tổ lưỡng tình tương duyệt, làm gia trưởng làm sao sẽ ngăn cản?" Mã lão cha kể tục cười đến nhìn không gặp mắt, "Các người định hôn kỳ, chúng ta cùng tổ tổ chưa từng ý kiến."

"Mã tổng, ta và cố thuyền hãy đi về trước." Cố hàng cũng mỉm cười gật đầu.

Mã lão cha: "Hảo hảo! Hai vị đi thông thả. Có gì cần chuẩn bị mặc dù theo chúng ta nói."

Cố thuyền không hiểu ra sao bái biệt Mã lão cha, ngồi trên xe, quay đầu vội la lên: "Ca, người rút cuộc định rồi thời giờ gì?"

"Tuần này nhật." Cố đi cúi đầu nhìn tào thần vừa đưa tới văn kiện, thuận miệng đáp.

"Ngày hôm nay thứ tư... Thiên, thời gian như thế chặt?" Cố thuyền có chút bận tâm.

"Yên tâm, ta đã thông báo hôn lễ công ty, bọn họ sẽ làm tốt." Cố hàng như trước cúi đầu.

"Ca, chuyện gần nhất có đúng hay không rất phiền a..." Cô thuyền nhìn cố hàng nhủu mây hình dạng, cảm giác áy náy xảy ra, hần và cố liên đều có thể tùy ý

Quá cuộc sống của mình, chỉ có cố hàng...

Cố hàng khép lại văn kiện, gở xuống kính mắt, như có điều suy nghĩ nhìn cố thuyền: "Nếu như ta nói là, người có đúng hay không nguyên ý quay về tới giúp ta?"

"Ừ!" Cô thuyền gật đầu, nếu như đại ca thực sự cần, hần vẫn hội trở về.

"Không nên về mặt bí tráng!" Cố hàng cười vỗ vỗ cố thuyền vai, "Người đã giúp ta quán hảo chuyện bên này là được, sau đó a thị, c

Tĩnh... Thị trường quốc nội tự giao cho người!"

"Đại ca, người có hay không chuyện muốn làm... Đặc biệt chuyện muốn làm, tỷ như, như a liên và mụ mụ như vậy tình cảm chân thành thanh âm... Có lẽ giống như ta, hướng tới tự do... Đại ca, người lời nói thật nói cho ta biết, có hay không quá?" Cố thuyền ngừng đầu, thẳng tắp nhìn về phía cố hàng, nhân thần bí thương.

Cố hàng ngăn người, nhìn thẳng cố thuyền bí thương áy náy mắt, trong đầu tựa hồ có có chút cũ kỹ, ban bác quang ảnh bay nhanh mà qua... Bay lượn băng lãnh xúc cảm, từng làm hần mừng rỡ ký ức, ngân bạch kim chúc, hay là đã sớm ố vàng, rỉ sắt... Đây bị hần vĩnh viễn dẫn xuống đáy lòng ký ức...

"Không có!" Cố hàng cúi đầu, mặt không thay đổi kẻ tục lật trong tay văn kiện.

Cố thuyền ánh mắt của càng thêm bí thương, bất quá chính là một cái chớp mắt, hần cười chuyển hoán trọng tâm câu chuyện: "Đám kia lão bắt từ có khỏe không?"

"Người hỏi ai?" Cố hàng câu thần, cười nhẹ, vài phần tùy ý vài phần kiêu ngạo.

"Người giải quyết rồi ai?" Cố thuyền thiếu mi.

"Lão nhân thoát vị, tạm thời còn nhượng hần ở trong nhà. Về phần cố thành đình..." Cố hàng mâu như hàn quang, thanh tuyến đột nhiên lạnh, "Lập tức sẽ..."

"Hội tự sát?" Cố thuyền sau này nhích lại gần, đáy mắt đồng dạng lạnh lùng.

"chính là."

"Được rồi, ca ca ta thiên hạ vô địch... Ôi chao, sau đó ta nếu như phạm tội, ta hãy cùng người ta nói, anh ta là cố đi!" Cố thuyền tế mi lộng nhãn, cười nói.

Cố hàng lạnh lùng: "Đúng vậy, đệ đệ của ta... Cố gia đệ nhị thuận vị người thừa kế, người nắm quyền cố được duy nhất đối thủ... Người nghĩ, bọn họ hội làm như thế nào?"

"Khụ!" Cố thuyền bị ế một chút, trừng mắt cố hàng, "Dựa vào, người không cần ác như vậy ba!!"

"Tự tìm..." Cố hàng hừ lạnh, tròng mắt, cũng cười theo.

*****

Thời gian quả thực mau thái quá, ngày này chính là chủ nhật.

Thai mi trần trọc một đêm không ngủ, ngày thứ hai bị gọi dậy, chia vào hai người mắt đen thật to quầng, nương vừa nhìn dưới, thiếu chút nữa

không có tức giận đến đã bất tỉnh, nhân gia tân nương tử xuất giá đều là thật xinh đẹp Thiên Tiên, chỉ nàng gia con này, là gấu trúc?!

"Ta là quốc bảo... Đẳng cấp càng cao!" Thai người nào đó không mặt mũi mạnh miệng.

"Mau mau! Ta hiện tại trông cậy vào điều luyện sắc sảo thọ trang điểm!!" nương thúc thai mi hướng phòng hóa trang đi.

Kích động cả đêm thai mi, bởi vì giấc ngủ không đủ trực tiếp ở hoá trang ghế đã ngủ, tức giận đến nương tưởng trực tiếp vịn người nào đó cái lỗ tai đem nàng cứu tỉnh, may là thọ trang điểm ngăn trở, cười nói, cố định ở nhờ là có thể hóa, không quan hệ.

nương thờ phào nhẹ nhõm, vẫn ngồi ở bên cạnh chờ, nhìn thai mi trên mặt hắc vành mắt bị che giấu ở nhờ, thờ phào một cái.

Mà cố thuyền bên kia, đã sớm tới tới lui lui ở cửa phòng hóa trang bởi hồi thật là nhiều lần, ngại vì nhạc mẫu đại nhân đang bên trong, thực sự cũng không dám xông vào, cuối cùng vẫn là bị nhan sâm cấp lời đi...

Chín giờ, hôn lễ chính thức tiến hành.

Ngủ no mắt thai mi, kéo Mã lão cha tay đi lên thăm đồ, vén lên tóc thượng đề nặng mào vua trạng vật trang sức, tron bóng cái trán

Thượng đề nặng một khối thủy tinh ngạch sức, lưu sường đại tha đuôi áo cưới, thuần trắng làn váy bị tài chế thành cuộn sóng trạng nếp may, một tầng lụa mỏng nhu nhu cấp nếp uốn váy thượng bịt kín một tầng đám sương, mặt hung chỗ dầy núi phập phồng, cao thắt lưng mà bó buộc, sấn đắc nàng khí chất quang hoa, như nhau công chủ.

thai mi kéo cha tay, phi thường rụt rè địa cười, e sợ cho phá hủy một thân áo cưới doanh tạo nên thần thánh cảm

Một phần ba chỗ, Mã lão cha dừng lại, có chút cảm khái đem thai mi tay đưa tới cổ thuyền trong tay, chờ đã lâu cổ thuyền cười nhìn về phía thai mi, đáy mắt tràn đầy ôn nhu tình ý, thai mi nhìn lại, có một cái chớp mắt mê say...

Bọn họ cặp tay, đi ở thăm đồ thượng, chung quanh là mọi người chúc phúc ánh mắt, Mã lão cha, nương, Cầu Cầu, cô hàng, nhan sâm, tần tranh... còn có rất nhiều rất nhiều người, biết, không nhận biết, đều đang vỗ tay, làm cho này đối sẽ thành thân thuộc đích tình lý, vì nhân gian như hoa

Mỹ quyến, như nước năm xưa...

Có nên nói hay không ra câu kia "ta nguyện ý" thời gian, thai mi chỉ cảm thấy thể xác và tinh thần đột nhiên từng, hoảng hốt nhẹ một chút, dường như rơi vào trong mây, rơi vào một mảnh ấm áp hạnh phúc trong..

Trao đổi nhẵn... Đến tận đây, nàng và trước mặt người đàn ông này dặt tay, nàng không còn là một cô hồn, một chia vào người khác danh nghĩa sống sót cô hồn... Trên đời này rốt cục có một người là yêu thượng của nàng, thích linh hồn của hân... Đến tận đây, lấy vợ hân danh nghĩa sống sót, bởi

hân, sống đến tóc bạc thương nhan, sống đến đang chết đi... Nhân sinh lộ, từ nay về sau dặt tay...

Nàng tròn mắt, một giọt lệ chảy xuống, trong chớp nhoáng này chói mắt hạnh phúc, nhật nguyệt giai thất sắc...

Một mảnh vui mừng tiếng hô lý, cổ thuyền ôm lấy thai mi, hôn tới của nàng lệ quang, thấp giọng ni non: "Sau đó, cũng sẽ không cho ngươi khóc..." Thai mi ngửa đầu, sáng quắc tình mâu...

Hân cúi đầu, hôn lên môi của nàng... Sâu đậm, phảng phất đem tất cả như núi lửa bạo phát vậy nhiệt tình, toàn bộ giao phó ở nơi này...

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Làm Nữ Phụ Lạ Mụ Nhanh Nhẹn Dững Mãnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.